ДЕПОЗИТ

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНОВЕТЕ!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 13 (721) | Събота, 1 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НА БОРБА ЗА РЕШАВАНЕ НА ЗЪРНЕНИЯ ПРОБЛЕМ ПРЕЗ 1964 г.

Али РАФИЕВ

член на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП

По решение на Централния комитет на Партията тази година Силистренски окръг премина опитно към нов начин на планиране в областта на селското стопанство. През тази година нашият план е да продадем на държавата селскостопанска продукция за около 45 милиона лева. В натура ни се искат само 52 000 тона пшеница.

Предимствата на новия начин за планиране се видяха още при изготвянето на плановете в селското стопанство. Чрез него до голяма степен ръцете на ръководствата на кооперативните стопанства са развързани, създадоха се при изготвянето на плана далеч по-големи предпоставки за разгръщане на сериозни инициативи, за по-пълно използване на големите възможности, които създават укрепените наши стопанства.

Наред с това, обаче трябва своевременно да се види и оцени, че новият начин за планиране може да доведе до някои тенденции в ръководствата на трудовите кооперативни стопанства, които биха имали сериозни последици.

Окръжният комитет на Партията, изхождайки от това, иска да предпази нашите селскостопански дейци и ръководители от такава опасност. Затова трябва да се знае, че дори най-малкото подценяване на проблема за производството на хлебното и фуражното зърно сериозно би попречило за по-нататъшното развитие и укрепване икономиката на трудовите кооперативни стопанства.

Внася ли новият начин на планиране нови моменти в решението на този важен за развитието на селското стопанство проблем? В постановката на въпроса за производството на зърно не може да няма някои нови моменти. Те обаче не са в унисон с оння тенденции, които са за подценяване на проблема за зърно. И при новия начин на планиране в нашия окръг, за нашите условия, зърнения проблем си остава главен затова, защото правилното разбиране интересите на страната, а и собствените ни интереси диктуват такъв подход към него. Можем ли ние да отслабваме вниманието си към развитието на животновъдството в нашия окръг? Очевидно не може и не бива! При това правилно разбиране на нашите интереси и на страната, показва че само при новия начин на планиране ние можем и трябва да създадем необходимата фуражна база за едно рентабилно животновъдство в нашият окръг. Не случайно бюрото на Окръжния комитет на Партията, когато преценяваше плановете които представиха стопанствата, внесе в тях такива корекции, които укрепват зърненото стопанство на окръга. Сред някои ръководства съществува настроение, че сега при новото планиране може да се отиде до намаляване на площите за зърно за сметка на някои интензивни култури, от които получават добри доходи. Ако ние тръгнем по пътя на това, само да толерираме онези интензивни култури и пренебрегнем производството на зърно в нашите стопанства, то те могат да изпаднат в тежко икономическо положение. Могат да се посочат примери, които потвърждават тези съображения на Окръжния комитет на Партията. Много другари смятат, че редица изоставащи стопанства успяха да укрепнат само благодарение на тютюна. Без съмнение, тютюнът играе значителна роля в укрепване икономиката на тези стопанства. Но такива стопанства като: Паисиево, Чернолик, Окорш, Дулово и други, ако разчитаха само на тютюна и не получаваха високи добиви от зърнено-хлебни и зърнено-фуражни култури, не биха могли да постигнат тези добри доходи, които получават сега.

Явно е, че няма място за никакво подценяване на проблема за зърното! Изтича месец януари, пролетта чука на вратата, както се казва. Това предполага ние много сериозно да се върнем към зърнения проблем.

Сега как се оценява състоянието на есенните посеви в нашия окръг? Те не са в добро състояние. Есенната сеитба, макар да бе извършена при най-благоприятни агротехнически срокове не беше добра, следствие на сушата от една страна и от друга страна, което може би е най-важно, семената, които засяхме никой от специалистите не може да каже, че бяха с необходимото качество, никой навярно не е забравил колко трудно бяха осигурени семена за посев, без да се говори, че те трябваше да бъдат висококачествени и с необходимите други условия.

Може ли при това условие спокойно да гледаме на по-нататъшната съдба на пшеницата и ечемика? Наложително е повече от всякога общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и съответните органи на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет да имат най-подробна картина за състоянието на пшеницата, ечемика и набележат съответни мероприятия, с които да се помогне на тези култури за понататъшното им нормално развитие.

Тази година ние разполагаме с повече възможности и средства за оказване помощ на пшеницата и ечемика. Държавата ни предостави повече торове и други средства. Задача е сега, кога и как да бъдат най-добре използвани тези възможности и средства. Ако цялата наша окръжна партийна организация се проникне от такова убеждение, без съмнение, въпреки лошото състояние на есенните посеви ние можем да гарантираме много по-добри резултати от тези култури.

Царевицата независимо от новия почин на планиране и сега си остава както образно я наричаме „царица на нашите поля."

Общо през тази година в окръга ще се засеят около 250 000 декара царевица за зърно. Нашият окръг вече има сериозен опит в отглеждането на царевицата при сухи условия. Утвърждава се традицията в редица стопанства в окръга да получават високи добиви царевица от засетите площи. Така за последните четири години средният добив царевица в ТКЗС Алеково е 412 кг, в Окорш — 346 кг, Паисиево—352 кг, Ситово—324 кг. Но има стопанства в нашия окръг, които изостанаха с работата по отглеждането на царевицата. Явно е, че в тези стопанства не всичко е направено, за да може и те да използват възможностите на тази мощна селскостопанска култура.

Очевидно е, че съответните органи на Окръжния комитет на Партията и на Окръжния народен съвет трябва много сериозно да организират работата по отглеждането на царевицата в тези стопанства и да набележат такива мерки, които да помогнат за изправяне на работата в тях. Огромна, може да се каже и решаваща е ролята на специалистите и сега, и по-късно през годината в борбата за повече и по-евтино зърно в окръга

Под ръководството на Окръжния комитет на Партията, общинските партийни комитети и нашите специалисти. всички трудещи се от окръга трябва да се включат още по-упорито и активно в борбата за получаване на повече и по-евтино хлебно и фуражно зърно.

Владимир Липков, бригадир на свинефермата в село Калипетрово с загриженост проверява състоянието на храната, поставена в резервоара за охлаждане.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Не спира работата по горските обекти

Големият студ, който беше сковал земята през януарските дни не попречи на колектива на Силистренското горско стопанство да работи с младежки жар и трудов ентусиазъм по горските обекти за изпълнението на производствената програма. Работниците от комплексните бригади излизаха всеки ден на обектите и редовно изпълняваха своите ежедневни планове.

И резултатът не закъсня. На 25 януари планът за месеца бе изпълнен 107.14 на сто, като е добита и предадена продукция на търговските организации и промишлените предприятия за 45 000 лева. Нови 1 100 кубически метра строителни материали са предадени на строителството и над 3 000 кубически метра дърва населението получи за горене през студените януарски дни

В разгорялото се съревнование се отличиха бригадите на Сали Еюбов, Велико Николов и на Стоян Димов. Добре работиха и извозвачите Цанко Митев, Колю Димитров и Петър Жеков. Те редовно извозваха добитите материали до определените станции.

инж. Гани БОЯНОВ

ПОКОРИТЕЛИ НА НОВИ ЗЕМИ

Плодородно е землището край село Искра. Какви ли култури не виреят тук!... И царевица, и слънчоглед, и боб, и пшеница... и т. н. Наред с плодородната си земя, Искра е заобиколена и с гори. Пукне ли пролет, раззеленилите се дървета дават прелестна красота на местността „Киразлъка". Но сред хубавите гори има и закелевели.

Кооператорите разбраха голямото значение на усвояването на новите земи и 80 кооператори решиха да изсекат изгнилите дървета. Досега те са разкоренили повече от 500 дка площ. Върху нея миналата година избуя хубаво просо и фуражна царевица.

Студено зимно утро. Снегът продължава да вали. Въпреки това, повече от 30 кооператора са се отправили към местността, която трябва да се начисти. Едни от тях нарамили брадви, други — мотики, а трети — кирки. Не мина много време. От ударите на кирките околността пак зашумя. Броят на хората с всеки изминат миг се увеличаваше. И ето, че техният брой надхвърли 40 души. Един от тях е енергичният мъж Мехмед Османов. Той със цялата си сила замахва кирката. Минава ту на едната, ту на другата страна на дънера. Копае, копае...

Студът постепенно се засилва. Но работливите кооператори дори не го чувствуват. А едни от тях даже са изпотени. Назиф Керимов и още един кооператор до него събличат палтата си и продължават да работят още по-ентусиазирано.

Така работят искренчани. От сутрин до вечер изкореняват заклелавелите гори. Нали имат още да усвояват 700 дка. И в тези земи лятос ще избуят царевица и пшеница. А в другата част ще узреят едри мичурински дини.

Зия СЕЛЯМЕТОВ

ТКЗС — АЛФАТАР СЕ ГОТВИ УСИЛЕНО ЗА СЕИТБА

ВЪПРОСЪТ за пролетната сеитба е главен въпрос в момента за стопанското и партийното ръководство в село Алфатар. Всяка събота се провеждат съвещания с бригадирите, отчетниците на бригади и агрономите за отчитане на подготовката за сеитбата и поставяне на нови задачи пред тях. Такава една среща беше организирана и на 25 януари. Обърнато бе внимание на специалистите. че тазгодишната сеитба ще трябва да се извърши за много кратки срокове и висококачествено. До 4 февруари, по думите на председателя на ТКЗС — Алфатар др. Никола Георгиев, стопанството ще бъде напълно готово за сеитба.

Семената са почти почистени

Подготовката на посевния материал започна по навреме тази година. Още през месец ноември започнаха да работят семечистачните машини. Към края на месец декември бяха почистени 7 т овес, 700 кг фий и отделно на ръка 13 т фасул в селата Васил Левски и Попово. Останалите 17 т фасул за семе беше почистен със селектор. Овесът беше почистен 2 пъти, но по предложение на комисията от Окръжния народен съвет, която извърши проверка за класата на семената, ще бъде почистен още веднаж. Пробите за фия са представени в семеконтролна инспекция — Силистра доста отдавна по мнение на главния агроном Колю Тодоров, отговарят напълно на изискванията. Получени са от „Сортови семена" — Силистра и една част от семената на слънчогледа и граха. Ще бъдат увеличени площите на фуражните култури почти във всички села—предимно на граха и баклата.

За да се реши по-добре въпросът за зърнения проблем, стопанското ръководство вече е определило площите за царевицата и те ще бъдат засети с високодобивните сортове Охайо С—92, Вир—42 и Висконзин 641—АА, които стопанството ще получи от „Сортови семена" преди сеитбата. Обмяната на царевица, ще бъде осигурено от село Алфатар, където зърното е най-пълноценно. Общо в стопанството през пролетта ще бъдат засети 14 000 дка царевица, 4 800 декара слънчоглед, 300 дка грах, 700 дка захарно цвекло и 500 декара бакла.

Ремонтът на машините и прикачния инвентар е към своя край

Правилната организация на работа, която се създаде в ремонтната работилница и по бригадите още след приключването на пролетната сеитба, спазването на графика за ремонта и контрола по изпълнението на приетите мероприятия от страна на главния инженер Димитър Пенев, помагат да се поддържа нужното напрежение у механизаторите през есенно-зимния ремонт на машините и прикачния инвентар. Организираното съвещание с механизаторите, ежедневното отчитане на резултатите вечер—това са неща, които помогнаха на механизаторите да участвуват активно в съревнованието и изучаването на челния опит на най-добрите механизатори в ремонта. И макар че липсваха много резервни части по вина на „Материално-техническо снабдяване"—Силистра, ремонтът на селскостопанската техника в ТКЗС—Алфатар не се забави. От 11 тежки, 7 средни и 14 леки машини общо са готови 22, на останалите се извършват прегледи и всеки момент могат да се използват за сеитба. Готови са люцилниците, култиваторите, редосеялките, браните, валяците и други. Но се изостава с ремонта на каруците, муницията, конските плугове и редосеялки. Активно участие в есенно-зимния ремонт взеха механизаторите: Васил Петров, Тодор Георгиев, Йордан Великов, Гено Костов, Коста Димитров и Иван Радев В ремонта дейно участвуват и монтьорът Иван Петров, стендистът Стефан Иванов, стругарят Желю Иванов, тенекеджията Нелю Димитров и дърводелецът Стоян Борисов. А имаше и такива механизатори като Коста Великов, Михаил Недков и Иван Тодоров, които нарушаваха трудовата дисциплина в ТКЗС, като се явяваха късно сутрин на работа.

Торенето — важно средство за високи добиви

Практиката показва, че не е достатъчно само почвата да бъде добре изорана през есента и семената да са добре почистени. Наторяването на почвата с оборски тор също много влияе за получаване на по-високи добиви от пролетните култури. Тъкмо затова управителният съвет на ТКЗС от първи януари насам не биваше да допуска да се губи ценно време за изнасянето на оборски тор на полето. Той осъзна грешките си на 25 януари, когато получи писмо от Окръжния народен съвет, че планът на стопанството за оборския тор се увеличава на 8 000 т. Тогава бе проведено съвещание с бригадирите и разбит планът по бригади. На 26 и 27 януари бяха използвани всичките 117 каруци, 10 камиона и 8 ремаркета и извозен на полето 570 т оборски тор. И сега, макар че студът е сковал полето в ледените си прегръдки, петте тракторно-полевъдни бригади в ТКЗС — Алфатар извозват по 285 т на ден. Най-големи успехи има бригадата на Йордан Златев от село Алфатар. която за два дни е извозила 155 тона оборски тор. След нея се нареждат бригадите на Георги Върбанов от село Алфатар и Злати Великов от село Васил Левски. По 4.5 т дневно извозват каруцарите Иван Дончев, Димитър Стоянов, Христо Желев и Димитър Славов от село Алфатар.

Управителният съвет на ТКЗС проявява нужното разбиране по използването на оборския тор за наторяването на площите за пролетните култури и е предвидил награди за първенците в размер на 120 лева. А за всичките първенци по извозването на оборския тор ще бъде организирана една екскурзия до град Варна с рейсовете на ДАП — Силистра.

Всичко това показва, че партийното и стопанското ръководства са успели да разберат големите задачи, които постави 8-ят конгрес на БКП за решаване на зърнения проблем, като се разкриват резервите и се търсят пътища за тяхното практическо оползотворяване.

Никола НАНЕВ

Радост изпълва сърцата на овчарите

Миналата година овчарите от село Господиново навреме проведоха осеменителната кампания сред овцете. Сега те са изпълнени с трепети, като гледат и слушат нежните гласчета на агнетата в кошарите. В затоплените кошари блеят вече над 100 агнета. Най-радостни са Злати Славов и Недко Георгиев. В техните кошари се родиха първите агнета.

Успехите във фермата не са случайни. Те са плод на големи грижи, положени по време на осеменителната кампаний, а след това при изхранването на бременните овце-майки.

Овчарите обещават да запазят знамето, което им е дадено. поради това, че са на първо място по агненето на овцете.

Христо ВАСИЛЕВ

Извозени са 1076 т тор

От дни наред каруцарите от бригадата на Слави Карапетров от ТКЗС — Нова Черна извозват от сутрин до късно вечер оборски тор на полето и на зеленчуковата градина. Въпреки големите студове кооператорите не спират работата. Досега те са извозили от стопанския двор 1 076 тона тор.

В изпълнението на тази важна задача най добре се справят каруцарите Георги Петров, Георги Николов, Йордан Петров и други. Те знаят, че торенето е едно от важните условия за получаване на високи добиви от земята. Затова кооператорите полагат всички усилия бързо да се справят с тази селскостопанска работа.

Илия ГРОЗДАНОВ

Запасиха се с лед

Всяка година в село Ножарево за нуждите на населението през лятото се зарежда ледник с лед. И тази година отрано бяха взети мерки по изпълнението на тази задача. Потребителната кооперация запаси магазините в селото с 30 тона лед.

Наличието на такова количество лед ще даде възможност на търговските служители да запазят от разваляне много от хранителните продукти.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Сведение

за хода на по-важните селскостопански мероприятия към 29 януари 1964 година

ТКЗС	Извоз. обор. тор %	Засят разсад ранни домати %	Яйца за деня %
Айдемир	28	16.8	0.6
Калипетрово	24.5	20·3	16
Бабук	9	16.6	47.6
Алфатар	13.3	0	26
Алеково	13.3	x	13.9
Иширково	13.1	0	x
Смилец	13.9	x	48
Попина	29.1	2.4	9.5
Сребърна	22.4	12.5	40.3
Ситово	11	1.4	21.3
Срацимир	17.6	81.2	20.7
Кайнарджа	6.4	0	49.5
Голеш	3.5	x	25
Средище	6.4	0	28
Тутракан	14.5	0	14.3
Нова Черна	22.9	1.5	23.6
Старо село	9.3	1.5	21.5
Белица	18	4.6	21.7
Главиница	1	x	18.2
Ст. Караджа	7.6	3.3	9.2
Сокол	10.7	1.2	17.8
Зафирово	4.9	6.2	27.3
М.Преславец	19.1	15	20.5
Дулово	25.3	0	64
Межден	20.9	x	41.6
Окорш	17.2	x	49.2
Секулово	15.2	x	32.1
Добротица	5.6	12	25.8
Чернолик	18.8	x	32.5
Паисиево	14.4	x	22.2
Всичко ТКЗС	14.5	6.6	27.5

Международна информация

Голям интерес към пускането на двете космически станции в СССР

В ЛОНДОН се посреща с голям интерес новото забележително постижение на съветската наука и техника. Агенция „Ройтер" предава съобщението на ТАСС за пускането на двете космически станции, подчертавайки специално, че както „Електрон 1" така и „Електрон 2" са пуснати в орбита с голяма точност.

Макариос отказва войски на НАТО на о-в Кипър

НА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦИЯ в Никозия президентът Макариос заяви, че изпращането на войски на НАТО в Кипър, с цел да предотвратят сблъскване на гърци и турци на острова в никакъв случай не е необходимо. Напротив — каза Макариос, аз мисля че присъствието на тези войски на Острова ще усложни положението и ще доведе в крайна сметка до голям риск.

Ако се яви необходимост от войски на Острова — продължава Макариос, това трябва да бъдат войски на Организацията на обединените нации, главната цел на които да бъде отблъскването на една чуждестранна интервенция.

Репресиите във Венецуела се засилват

ВЕНЕЦУЕЛСКИТЕ власти засилват репресиите в цялата страна, за да унищожат огнищата на партизанското движение. В много щати против партизаните се водят военни действия. Продължава арестуването на патриоти.

КРЮГЕР ПОДАДЕ ОСТАВКАТА СИ

БЕРЛИН. Западногерманският министър Крюгер подаде оставката си на 30 януари 1964 година, веднага след като държавният прокурор на Германската демократична република предостави на Бонското правителство обширен обвинителен материал срещу него. Държавният прокурор в Бон заведе процес срещу Крюгер.

1 милиард и 700 милиона рубли

ИКОНОМИЯ

Москва. През миналата година над 2 милиона и 800 хиляди изобретатели и рационализатори са направили в Съветския съюз 4 милиона и 300 хиляди предложения, 2 милиона и 750 хиляди от тях са били приети за приложение в различните области на стопанството. В резултат на това са реализирани икономии в размер на 1 милиард и 700 милиона рубли.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПАРТИЙНАТА УЧЕБНА ГОДИНА В СИТОВСКИ РАЙОН

Още през месец май на 1963 година, когато се изграждаха учебните звена в системата на партийната просвета, общинският партиен комитет в село Ситово обърна голямо внимание на подбора на слушателите и пропагандистите. Тогава той се съобразяваше с тяхната идейно политическа и теоритическа подготовка и с непосредствените задачи, които постави Осмият конгрес на БКП за повишаването на марксистко ленинската подготовка на комунистите през следващите години. По неподготвените комунисти бяха изпратени да се учат в кръжоците по изучаване Устава на Партията и учебните групи, а останалите бяха разпределени в другите кръжоци. Така бяха обхванати в системата на партийната просвета всички комунисти с изключение на най старите и болните. За пропагандисти бяха издигнати повече учители, стопански специалисти и активисти на обществена работа. Това даде възможност на партийните организации по места навреме да организират подготовката и откриването на учебната година. След първите няколко занимания партийните бюра приеха оценка за отстраняване на допуснатите слабости, а общинският партиен комитет получи по ясна представа за работата на слушателите и пропагандистите. Вниманието на партийните бюра и пропагандистите беше насочено към изнасянето на по кратки лекции пред слушателите на близък и разбран език, към използването на живите примери в живота.

Засега добра дейност развиват кръжоците на Коста Димов, Боби Тодоров, Мехмед Османов, Иван Желязков и Димитър Крумов. С голямо пропагандистко майсторство Коста Димов от Слатина изяснява различните проблеми от вътрешен и международен характер, служи си с конкретни примери, които насочват по-добре вниманието на слушателите към темата. Като член на общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС др. Коста Димитров свързва своите въпроси и отговори винаги със задачите, които са залегнали в решенията на партийния комитет и управителния съвет и тяхното изпълнение. От същото село пропагандистът Димитър Крумов с вещина говори за предателската дейност на шпионина Асен Георгиев, когато изяснява въпроса за партийната и държавна тайни. Това предизвиква омраза и гняв в слушателите и им помага да разберат още по добре отговорността, която поема всеки комунист, щом стане такъв, пред Партията и държавата.

Общинският партиен комитет води на отчет работата на учебните звена. Нужния контрол по качественото провеждане на заниманията той осигурява редовно чрез членовете на комитета, които са по места и своите активисти. Те познават с подробности състоянието на учебната година в селата, за които отговарят, провеждат заседания с бюрата и своевременно помагат да се изживеят допуснатите слабости Ние двамата секретари на комитета също сме запознати с работата на всеки кръжок и на седмицата поне веднаж намираме време да посетим и да окажем помощ на някои от пропагандистите и партийните секретари в това направление. Така на пример в началото на учебната година другарите Тодор Йорданов от Искра, Йордан Илиев и Васил Киров от Ситово се явяваха неподготвени пред слушателите. Комитетът направи забележка на партийните секретари Ахмед Йонузов, Вълкан Стоянов и Стоян Къров. Бяха разкрити кувани и пропагандистите, след което те подобриха работата си.

Общинският партиен комитет счита за необходимо да разнообрази работата си с пропагандистите, като системно организира и провежда семинари с тях, обмява напредничия опит и други. Следващата седмица ще бъде изучен и обменен опита на др. Коста Димов, а през останалите седмици и на другите най добри пропагандисти. Това е добра основа за превръщане на зимния сезон в плодотворно време за масово обучение на комунистите.

Тахир МЕМИШЕВ

зам. секретар
на общинския комитет на БКП
с. Ситово

Преди да стъпим на фестивалната ЕСТРАДА

СЪС СЪВМЕСТНИ УСИЛИЯ

РЕЗУЛТАТИТЕ от активната работа на организационния комитет по подготовката на фестивала в село Дичево са обнадеждаващи. Под ръководството на председателя на комитета и на секретаря Пенка Георгиева се работи за осъществяването на приетия план и организираната вокална група на жените и девойките туркини вече разучава български, турски и азърбайджански народни песни.

Със съвместни усилия читалището и Комсомолът, с активната помощ на учителите, подготвят едноактна пиеска, която скоро ще бъде представена пред дичевските кооператори.

За постигане на по-голямо майсторство от самодейците и за разнообразяване на техния репертоар са необходими повече грижи и от комитета на Отечествения фронт, и от Комсомола.

Осман КАРОВ

Още от сега — концерти за кооператорите

СВЕЖО гласче извива тъжна народна мелодия. Препълненият салон е притихнал. Пее Марийка Иванова от самодейния колектив на читалище „Димитър Полянов" в с. Гарван. Тя е само на 11 години и е най младата певица. Крехката фигурка на момиченцето се покланя — бурни аплодисменти.

Богата е програмата на читалищния самодеен колектив от с. Гарван. Многото народни песни, танци и хумористични сценки предизвикват голям интерес. И в Добротица, където гостуваха преди няколко дни самодейците, успехът беше голям. Силният красив глас на Минка Стоева завладя слушателите. Сякаш и тополите от огромната картина, поставена за фон в дъното на сцената, прекланяха стройни върхове при звънките гласове на младежите.

Януарският студ не пречи на самодейците от Гарван да разнасят бодрост и оживление сред трудовите хора от съседните села. Той не пречи и на читалищния председател Н. Братоев с размах и умение да ръководи репетициите и концертите на колектива, докато читалищната деятелка Гойчева организирва посещенията и предварителната продажба на билети. До фестивала има много дни, но и много концерти ще изнесат дотогава активните самодейци от читалище „Димитър Полянов".

Ангелина СТОЕВА

ДОСТОЙНИ ДЕЛА В ЧЕСТ НА IV-тия КОНГРЕС НА ДОСО

СЕДЯНКА ПРЕД КОНГРЕСА

Трайни спомени ще остави в душите на отечественофронтовците от 28 та низова организация седянката, която се проведе напоследък в чест на IV конгрес на ДОСО. На нея беше поканен да изнесе лекция членът на ГК на ДОСО др. Димитър Димитров, който запозна присъствуващите със силата на ядреното, химическото и бактериологическото оръжия и средствата за борба с тях. Между многото примери, с които той си послужи при изнасянето на лекцията, най-силно впечатление направи на отечественофронтовците този за злодейската атомна бомбандировка над двата мирни японски града Хирошима и Нагазаки през 1945 година. Хиляди сгради съборени и опожарени, хиляди жертви намерили смъртта си неочаквано, изгарящи в светлините на атомния облак. Отечественофронтовците обещаха да се обучат до един в курсовете по гражданска отбрана и да се борят за мира, който е най ценната придобивка за човечеството.

Господин ГОСПОДИНОВ
гр. Тутракан

РАДОСТЕН РАПОРТ

И в село Зарица младежите мечтаеха да завършат курс за мотоциклисти. По решение на първичната организация на ДОСО този въпрос беше поставен няколко пъти в ГК на ДОСО в Дулово и най-после получи разрешение. В курса по мотоциклизъм се записаха 30 души. За ръководител на курса беше назначен лекторът Стефан Чаушев, който положи много усилия до края на месец декември да запознае добре курсистите с Правилника за движение и Закона за автомобилния транспорт. А на края се проведоха изпити по теория и практика. Курсът показа, че мотоциклистите са се готвили старателно, защото 22 от тях отговориха много добре и заслужено получиха похвалата на представителя от ДАИ др. Енчо Калинов и лектора Стефан Чаушев. И сега най-активните по време на провеждането на курса Хамди Мехмедов, Исмаил Мехмедов, Реджеб Мустафов, Ахмед Тефиков, Хълми Салимов, Бедри Рамисов и Абтула Бейтулов показаха найдобри резултати.

Пръв си купи мотор от курсистите Сами Халимов — Балкан 250 куб. а след това и Кадир Мехмедов, Хайридин Исмаилов и Нежден Руфадов. Техниката широко навлиза в живота на младежите.

Садкъ МЮСТЕДЖЕБОВ

КОНЦЕРТ НА РУСЕНСКИТЕ ФИЛХАРМОНИЦИ

ТРЕТИЯТ концерт на Русенската филхармония за този концертен сезон поднесе на нашите слушатели програма от известни творби на немски класици. Под диригентството на Илия Темпков оркестърът изпълни Кончерто гросо № 5 от Хендел, творба която рядко се изпълнява у нас, Концерт за виолончело и оркестър в ре-мажор от Хайдн, и Симфония № 6 („Пасторална") от Бетовен.

В първата част от концерта участвува като солист немският гост, виолончелистът Петер Цимерман, който изпълни един от най-известните концерти за виолончело и оркестър от Йозеф Хайдн. От красивата творба на композитора лъхна бодрост и красива мелодика. Още в първата част се почувствува голямата акуратност и финес в изпълнението на солиста. Много прецизно бе изпълнена и втората част в бавно темпо. Нежната звучност, която младият виолончелист постигна, предаде действителния характер на тази част.

Концертът завърши с прочутата Пасторална симфония от Бетовен. Любовта към природата и чувствата, които буди нейното многообразие, лежат в основния замисъл на творбата. Солиращите инструменти — обой, фагот, флейта, кларнет, както в тази така и в третата част —весел селски сбор—предават пълната картина на селския живот. Оркестърът се справи добре с цялата творба не само в отделни моменти, но и в солиращите партии. Неговата богата ансамблова звучност изпъкна особено в изпълнението на IV-та част.

Слушателите аплодираха горещо участниците в концерта.

Йонка ЧЕРНЕВА

Из дейността на другарските съдилища

ОСТАНКА ОТ МИНАЛОТО

Веднаж... Веднаж Марин Вълчанов Великов от село Ястребна (той бил свинегледач) запрегнал една каруца от ТКЗС с два мършави коня и теглил каруцата до свинефермата. Било поеред бял ден. Натоварил в каруцата два чувала с ярма, един чувал сол и дърва и ги откарал в къщи. Но това не е приказка, за да излезе накрая герой, а кражба. Харесало му се. Втори път Марин Вълчанов пак откраднал от ярмата за угояване на свинете и нещо друго. На тефтерчето си отбелязал — откраднах всичко 124 кг царевична ярма, 0. 500 куб, метра дърва, 15 кг сол, 4 кг цвекло и 0.250 кг тютюн на стойност 22 лева. Предварително си изчислил сметката значи.

След известно време обаче той е изправен пред другарския съд и мълчи. Не е той същият — блед, отслабнал, гузен с покорно наведена глава. Когато крадеше, хич не мислеше за този час на унижение и срам. Прави пълно самопризнание: „Никога вече няма да крада!" Да вярваме ли?

Другарският съд го наказа да заплати глоба на стопанството 8 50 лева и да върне всичко, което е вземал от него.

Йордан ПЕТРОВ

Красотата на зимата в Силистра винаги привлича очите на фотографа към бреговете на Дунава. Може би защото тук най добре се чувствува хармонията и могъществото на природата...

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

20

Нощта беше топла, тиха и Вилкс, крачейки между Лидумс и Делинш си мислеше, че такива вечери всъщност са по-подходящи за разходка с девойки, отколкото за тайни предавания от горския лагер. Обаче достатъчно беше да погледне към отмерено крачещия отпред командир, да се извърне и да види прегърналия се под товара Делинш, да се вслуша в предпазливите стъпки на Мазайс и това празнично чувство изведнъж изчезваше.

Делинш беше неоценим помощник. Той разбираше всичко от половин дума. Помогна да нагласят радиостанцията, залегна до нея с автомат в ръка и видът му беше тъй решителен, че Вилкс разбра: момчето е готово дори да умре, но да защити радиста.

Разузнавателният център не отговори на първите сигнали. Вилкс вече беше почнал да се отчайва, когато след третия опит записукаха морзовите сигнали.

Преминавайки на предаване, той съобщи:

„16 май. Ние сме в гората. Скоро ще имаме нов адрес за пратки. Намираме се тук, защото след бягството на Лаува и нещастието с куриера, в Рига е опасно. Вилкс".

Този непристигнал куриер безпокоеше Вилкс повече от всичко. Още през април Лондон беше съобщил, че през Швеция им е изпратено подкрепление. Тогава, без да се посъветват с Приеде, Вилкс даде за срещата паролата и адреса на рижката квартира. Но куриерът изчезна, сякаш беше потънал в земята.

Едва през май Вилкс призна на Приеде, че е извършил такава глупост. Приеде се разтревожи толкова много, че Вилкс съжаляваше за своята инициатива. Наистина, от тази свинщина в края на краищата, както гласи поговорката, се получи добро парче сланина. На Приеде се наложи да побърза с организирането на срещата и Будрис благослови отиването в гората. Но сега Вилкс разбираше, че съдбата им висеше на косъм, след изчезването на куриера. . .

Е, добре, нека да му берат грижата онези в Лондон! Той ги уведоми — и край.

Като получи потвърждение от разузнавателния център, че телеграмата е приета, Вилкс започна да прибира радиостанцията. Делинш напрегнато наблюдаваше подстъпите към мястото на предаването Гората беше тиха, спокойна. Черносив дрозд изчурулика тънко „ти—ти—ти", сякаш да подразни радиста. Един синигер се беше надвесил от брезовото клонче и оглеждаше неочакваните гости с черните си прилични на мъниста очички.

Вилкс даде знак и Делинш стана, изтърси шумата от коленете си и послушно взе предавателя. Връщаха се весели.

Вилкс не можа да каже веднага на Лидумс, че трябва да се състои още едно предаване: командирът остана да прикрива тяхното отдалечаване, а как да разкаже за това на „братята"? Те все още не вярват на гостите. . .

При бункера Вилкс се посиря: чакаше Лидумс. Но изведнъж до него се оказа Бородич. Той попита: „Как мина предаването?" — и непрекъснато се оглеждаше. Отиде си, когато командирът се показва по пътеката. Това звучеше като предупреждение: „Ние ви следим, за да не извършите някоя пакост"!

Лидумс, въпреки очакванията на Вилкс, изслуша с удоволствие отчета за това, как е минало предаването. Когато Вилкс помоли да уредят второ предаване, той се замисли и каза:

—Ще опитаме!

Повика Мазайс от бункера и заповяда:

— Постарай се да намериш, на двадесетина километра от лагера, ново място за следващото предаване!

Когато Мазайс влезе в бункера, Лидумс каза тихо:

— Аз ви моля, без мое знание, да не предавате нищо на англичаните, което се отнася за нашето местопребиваване, за броя на хората, за състава на отряда. Вие сами разбирате какъв риск правим, като ви взехме под наша закрила. И помолете вашите господари по рядко да уреждате радиопредавания.

Вилкс разбираше колко усилия е струвало на групата, за да оцелее през ония години на безпощадна борба на „сините" срещу „горските братя". А кой знае, дали няма да се намери там, в Лондон, някой желаещ да продаде за пари чуждия живот?. Сега Вилкс знаеше как става това! Той вече беше се срещал с шведите, които се опитваха да откупят от англичаните завербуваните от тях души, познаваше англичаните, които предлагаха райски условия на ония, които бяха купени от шведите, беше видял и американците, които взеха в свои ръце агентурата на всичките си съюзници. И Вилкс каза разпалено:

— Господин командир, всичко, което ще предам на Запад, аз ще го съгласувам с вас!

13.

Новата среща по ефира им донесе само неприятности. Англичаните искаха да получат незабавно безопасни адреси за изпращане на хора: интересуваха ги радарните инсталации по крайбрежието; жадуваха да знаят всичко за военните летища в Латвия.

Вилкс и Делинш седяха в изоставения бункер и сверяваха записаното.

Вилкс току прекъсваше работа и започваше да ругае. Делинш, издул по детински устни, подсвирваше при най-заплетените словосъчетания Накрая не издържа и попита:

—Какво ти е, Вилкс?

—Тия дръвници, изглежда мислят, че разполагаме със свои автомобили, самолети, бюро за наемане на информатори и има опашка от желаещи да станат шпиони — Вилкс размаха разшифрованите откъси. — Ако се опитам да им отговоря на всички въпроси, то ще трябва цял живот да ходя като странник от място на място. А казват, че тук „не обичат подобни странници. . .

—Да, ако се интересуваш от секретни данни, скоро може да попаднеш в затвора! — отвърна сериозно Делинш.

—Пфу! Там мирише на карбол! И досега не мога да забравя миризмата на лагера за разселените. . .

—И все пак какво ще ми отговориш? Каква информация от разузнавателен характер може да се събере в гората?

Вилкс погледна недоумяващото лице на младия си помощник и се засмя.

— Някои неща, все таки можем да направим, Делинш! — утеши той своя ученик. — Будрис донесе някаква информация от Рига. Приеде също ни изпрати писъмце. Но, изглежда, ще се наложи да се обърнем за помощ и към фантазията. Ще трябва по-често да слушам рижкото радио, да помоля Будрис да ми изпраща повече вестници, особено районни. . . — Той се замисли, вторачил поглед в стената, сякаш съчиняваше вече исканата от англичаните информация.

—Но ти веднага ще хлътнеш! — ужаси се Делниш.

— А ако с помощта на други агенти, проверят твоите материали?

—Е, аз не съм такъв глупак, че да им изпращам само лъжи. А преди да изпратя сведенията, ще ти ги покажа. И ти все нещо ще поправиш Макар че си млад, виждам, че доста си скитал из Латвия. . .

— Не зная с какво мога да ти помогна, но разбира се, ще направя всичко което е по силите ми. . . — отвърна някак смутено Делинш.

Момъкът все повече се харесваше на Вилкс. Вилкс вече знаеше, че той има девойка в един от далечните хутори, където Делинш се отправяше всяка зима. Девойката смята, че през цялото лято Делинш работи в горското промишлено стопанство, тази година тя се надява да направят сватба, а Делинш все не може да измисли, как по-меко да й обясни, защо не може да се ожени.

Като завършиха с разшифроването на радиограмата, Вилкс се хвана да съчинява тайнописно послание. Делинш с интерес следеше подробностите на тази работа.

Вилкс извади от куфара тънка стоманена пластинка с размери на лист за писмо и пакет пощенска хартия, купена в Рига; в десния ъгъл имаше рисунка на изгорения от немците „Дом на Черноглавите", едно от най старите здания на града. Един лист от пощенската хартия той постави на стоманената пластинка, върху този лист постави специална хартия, която нарече карбон. В него се съдържаха химикали, които трябваше да преминат върху чистия лист от натискането на молива. Върху листа карбон Вилкс постави още едно листче пощенска хартия, върху която написа своето първо съобщение от горския лагер. Като завърши писмото, сне изписания лист и карбона. Под него се оказа съвършенно бял лист, върху който нямаше даже следа от натискането на молива. Обаче Делинш държеше в ръце черновката и разбираше, че непознатият химик ще прочете върху този лист същото, което той четеше на другия лист:

„28 май. Намираме се в горския отряд. Да се проникне тук без сериозни връзки е по-трудно, отколкото да се попадне в Латвия иззад граница. Ако с пристигането си в Латвия веднага бяхме се срещнали с „горските братя", няма никакво съмнение, че бихме били ликвидирани на място и нищо не би ни помогнало, тъй като тогава нямахме никакви препоръки. Приемете това за аксиома.

Сега се намираме в безопастност. За нас носи отговорност командирът на групата със своите хора. Можем да се провалим само случайно. Участниците в нашата група, начело с командира, са идеалисти. Аз много се радвам, че се намирам именно в такава група. Нашето пристигане тук е такава морална подкрепа, каквато още не е имало.

Ние ще работим и ще направим всичко възможно. В смисъл на безопастност тук се работи по-спокойно отколкото в Рига. Но ни са необходими средства и още веднъж средства.

Ако разрешите този въпрос, поемам върху себе си личната отговорност, че ще получите всички сведения, които са необходими и те ще бъдат надеждни и точни. Тук се съблюдава такава конспирация, че е трудно да се опише, но при среща ще разкажа и тогава вие напълно ще разберете. По-точни сведения по чисто конспиративни съображения не мога да получа, но не се съмнявайте, че в съответния момент ще можем да възвърнем тази земя.

Ако бихте могли да преминете през Ирбенския пролив при Колкасраг, ние бихме уредили така, че хората да могат да пристигат и да се връщат без риск.

Привет от нас, командира на групата и неговите хора. Намираме се в околностите на езеро Енгуре".

Делинш се намръщи и каза:

— Ако с това бяхме започнали вашите обяснения, за нищо на света не бих се заел с тази работа! Хубави условийца! Предварително да мислиш как да се подпишеш, когато те арестуват!

(Следва)

ПОСТИГНАТОТО РАДВА, НО ТО НЕ Е ПРЕДЕЛ

ПРЕЗ миналата година, поради сушата и някои организационни слабости, кооперативното стопанство в село Межден не можа да получи планираните добиви от повечето селскостопански култури, а също и от животинска продукция. Въпреки това финансовият план на кооператива бе преизпълнен. Вместо планираните 2 346 000 лева, стопанството приключи с 2 610 677 лева. Това преизпълнение дойде само от някои култури като тютюна, от който вместо заплануваните 102 900 лева, стопанството получи 508 227 лева, от люцерновото семе при план 14 000 лева — 116 000 лева, от слънчогледа осигуриха вместо 209 000 лева 233 000 лева и др.

Преизпълнението на финансовия план даде възможност да се заделят всички необходими средства за различните фондове. Само за неделимия фонд вместо планираните 15 443 лева, кооперативът задели 104 886 лева. Това ще даде възможност през следващата година да се мине към твърдо парично заплащане.

След всички отчисления за стопанството са останали като чист доход 1 766 150 лева, от които 1 181 231 лева са разпределени на кооператорите, докато през миналата година тази сума беше 837 930 лева. Преизпълнението на финансовия план позволи да се осигури по 2 лева за всеки изработен трудов ден, а за човекоден по 3,41 лева.

Доброто заплащане на труда бе посрещнато с голяма радост от всички кооператори. Има на какво да се радват семействата на Марко Цанков, получило за изработените трудови дни 3 462 лева. на Господин Колев получило 3 307 лева, семейството на Атанас Русев — 2 500 лева, на Билял Сюлейманов — 2 500 лева, Исмайл Чирпанли — 2 370 лева и др Особено голяма е радостта на дядо Съби Чаушев. Въпреки че е пенсионер, той продължава да работи като овчар. За положения труд той сам получава 1 620 лева.

Постигнатото през тази година не е предел за стопанството. Ако бяха получени планираните добиви, то възнаграждението щеше да бъде далеч по-голямо.

Богато възнаградeният труд внесе в селото празнично оживление. Десетки нови радиоапарати засвириха по домовете, много нови мебели, украсиха селските къщи. Живота на трудолюбивите кооператори с всяка изминала година става все по-заможен.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПРОТИВОПОЖАРНИЯТ РЕД
в Ишириково трябва да се подобри

БОРБАТА за отстраняване на противопожарните нередности трябва да бъде първостепенна задача и в кооперативните стопанства. Тя трябва да се води последователно и неотстъпно, защото при ремонт на стари сгради и съоръжения, при инсталиране на осветлителни и силови мощности могат да се допуснат груби нарушения на противопожарните изисквания. Направеното в това отношение от ръководството на ТКЗС — Ишириково не е малко. Почти всички комини на обединеното стопанство са обезопасени като са направени бетонни поли. Направени са и са оборудвани с необходимият противопожарен инвентар над 25 закрити противопожарни табла.

Всичко това обаче не решава въпроса за пожарната безопастност на сградите и съоръженията на стопанството. Малко внимание се отделя на въпроса за построяване на трансформаторен пост или отделна стая за монтиране на главно ел. табло за ярмомелката и банцига в село Брадвари. Сега електрическият ток, получаван от високото напрежение се отвежда по гумиран кабел, минаващ по сградата и балираната слама, служеща за запазване на царевицата. Кабелът, напълно износен и на много места е снаждан без да е добре изолиран с изолирбан. Вместо главно ел. табло сега се използва подвижно подтабло. поставено в непосредствена близост до леглото в стаята на охраната на стопанството. От тук са изведени два гумирани кабела, които също минават по оградата и обикновени стълбове за захранване на електромоторите на ярмомелката и банцига. В резултат на лошата инсталация стана изгаряне на електромотора на банцига. Стана късо съединение и във фасонката на електрическата крушка в същото помещение, която само по една случайност не предизвика запалване на неизмазания таван.

Подобно е положението и в ярмомелката на село Йорданово, където също с гумирани кабели без контакти, ключове и разклонители е инсталирана цялата ярмомелка и съседните железарски и други работилници. Най-голяма е опасността от пожар и от човешки жертви във фурната на ТКЗС— Ишириково. Без да се спазват някакви електротехнически изисквания, проводниците, по които протича ток от уличното напрежение минават през касата на прозореца без изолатори или каквото и да е главно подтабло. От самото табло на мелачката на няколко пъти ток удря работника, който прави опит да го включи. Още по лошо е положението с осветлителната инсталация. Проводниците са оплетени и оголени на много места и минават през касите на вратите и прозорците от помещения в помещения. Всичко това създава явна опасност от пожар във фурната.

През месец декември възникна пожар във фуражомелката на ТКЗС в с. Айдемир, причинен от попадане на металическа част в чуковете. Затова че имаше осигурена вода, пожарът бе ликвидиран своевременно без да има някакви загуби. Но при евентуален пожар в сградите на втория стопански двор на ТКЗС — Ишириково няма да може да се изгаси, тъй като големият резервоар предназначен за противопожарни цели, продължава да стои празен без вода. Или ако същият бива напълнен, то само след няколко дни отново се изпразва, защото водата му се ползва за нуждите на свинефермата и кравефермата.

Необходимо е всички посочени нередности своевременно да се отстранят. Опитът на ТКЗС в с. Смилец, което достойно носи името „Образцово в пожарно отношение стопанство“ трябва да се последва и от ТКЗС в с. Ишириково, което има сили и възможности за това.

Н. НАЧЕВ

ПРИМЕРЕН ТРАКТОРИСТ

ОТ НЯКОЛКО години работи Юмер като тракторист и комбайнер в ДЗС „Янко Забунов“. Той винаги е примерен в работата си. Именно затова през 1962 година като окръжен първенец, беше награден с една екскузия в СССР. И сега продължава работа в стопанството. Лятно време кара комбайн, а през тези студени зимни дни ще го видите да работи пак с машините, но този път като сменен тракторист на дизел.

Един януарски ден. Юмер току що беше се върнал от работа. Въпреки умората от деня трябваше да присъствува и на годишно-отчетно събрание на ловно-рибарското дружество в района. Събранието продължи дълго. Когато се върна в къщи, без да губи излишно време веднага легна и заспа. Не беше минал един часа, а Юмер пак трябваше да стане. С група пътници шофьорът на рейсовата кола Бай Йордан го викаше на помощ. Бяха закъсали. Шофьорът не можеше да запали колата. Акумулаторите не можеха да завъртят мотора. Какво да се прави? Пътниците трябваше да се закарат. Ако закъснее ще изтърве и връзката с испериxския реис. Освен това имаше и доста ученици, които бързаха за училищата. Бай Йордан тогава се сеща за колегата си Юмер. Отиват до къщата му. Той веднага става и на молбата на шофьора отговаря: „След малко идвам“. И ето след малко Юмер бе при трактора си. Водата е замръзнала. Пак трудности. Запалва малко огънче и след половин час всичко е готово. Водата е топла и може да се сложи в радиатора. Дизелът се запалва още при първото завъртване на манивелата на пусковото моторче. След малко и рейсовата кола се запалва.

Шофьорът и пътниците са усмихнати. Те няма да закъснеят. Юмер също се усмихна. Беше доволен, защото знаеше, че изпълни още едно благородно дело.

Ахмед ДЕМИРЕВ

НА ОТКРИТО

На оградата сме—каза бригадирът.

Взеха лопатите и поеха по отъпканата пътека. От няколко дни работят на открито — правят оградата на новия текстилен комбинат „Добруджа“.

През лятото, в най-големите горещини тяхната бригада сложи покрива на новата сграда. В тъкачната зала неотдавна затракаха първите станове. Някои от строителите останаха вътре, имаше стаи за измазване. Но циментът замръзва и решиха да работят на оградата. Нищо че са на открито в този студ. На строителите така им прилича — да са на открито. Нали на открито се запознаха. Върху скелите на новата болнична сграда преди три години там се роди и бригадата им. Тогава дойде и Добри Енев — бригадирът. От тогава и слънце ги пече, и дъжд ги валя, и вятър ги брули — така дружбата им стана поздрава от цимент. Бригадирът Добри беше като тях; със зачервено от вятъра лице и загрубели длани на ръцете от зидарлъка на село, като тях скъпеше думите си, но не скъпеше труда си. Предсрочно завършиха обекта. С труда си спечелиха доброто име на бригадата. Сега знамето „Обект-първенец“ е пак при тях. Може би неговият пламък ги топли в тези мразови зимни дни, когато работят на открито! . .

Земята се сковала от студа. Мотиките отскачат. Петър, Иван, Велико, Никола натискат упорито с крак и всеки превзет сантиметър земя ги кара да ликуват. Вятърът нека си духа! Кой ли му обръща внимание! Еньо Иванов и Неделчо мъкнат бетонените стълбове, другите таблите, Хараламби отвесирва, а бригадирът. . . той е навсякъде.

Духа леден вятър от към Дунава, пърли лицата, нахално се завира под ватенките, иска да скове ръцете и краката на шестнайсетте смели мъже. Но кой му обръща внимание! Бригадирът ли, който двайсет години работи все на открито! Или Еньо Добрев, Никола Атанасов постоянните ударници, или някои от другите все дългогодишни строители! . .

И все пак колко приятно е под навеса — поне вятърът не брули.

Хапнаха от сухоежбината, която си бяха донесли и запалиха цигарите да се сгреят.

Хе-е-е! Лицата ни станали като печени керемиди бе!

—Ами-и-и! Като бронзовия орден на бригадата са

—Такива са лицата, на хората, които работят на открито!

Така в мразовитите януарски дни, въпреки трудностите, бригадата на Добри при Окръжна строителна организация редовно изпълнява трудовите си норми не по-малко от 106 на сто. И тази година опитните строители са решили да посрещнат славната 20 годишнина на Деветосептемврийската победа с още по-големи трудови дела.

Катя УЗУНОВА

Излюпени са над 45000 пиленца

През тази година люпилнята в гр. Силистра трябва да произведе по план 525 000 пилета за държавните и кооперативни стопанства, а също така и за кооператорите от окръга. Ето защо още отрано есента, ръководството при люпилнята взе мерки навреме да се ремонтират инкубаторите и да се направи цялостна дезинфекция и подготовка на помещенията и приборите. Всички служители се хванаха здраво за работа, за да могат да осигурят ранни пилета за стопанствата.

Зареждането на яйцата за люпене започна към средата на декември миналата година. Те се вземат от птицефермите в ТКЗС в Кайнарджа, Калипетрово, Нова Черна, Белица и ДЗС в с. Окорш, където птичите стада са най хубави и здрави Досега в инкубаторите са заредени над 125 000 яйца. До момента са излюпени над 45 000 пиленца при план 30 000 за месеца, а с всеки изминат ден техният брой нараства. Най-добра люпимост — над 79 на сто, показват яйцата, взети от Ново-Черненския кооператив, защото там птиците се хранят най-пълноценно. Сравнително ниска носливост, около 64-65 на сто имат яйцата, взети от ДЗС с. Окорш, поради което е необходимо в това стопанство да се разнообрази храната на кокошките — носачки.

Първи в окръга подготвиха, ремонтираха и дезинфекцираха пилчарниците си и взеха пилета ДЗС „Янко Забунов, ДЗС — Силистра и кооперативите в селата Средище, Зафирово, Малък Преславец и Белица. По-голямата част от стопанствата от окръга бързат да се снабдят с ранни пилета.

Измежду работниците в люпилнята засега най-добре работят и най-голямо старание полагат старши инкубаториста Петър Съботинов и инкубатористките Ненка Раданова и Еленка Стодева. Те се стремят навреме да бъдат заредени всички инкубатори, редовно следят температурата и влагата в тях, грижат се навреме да бъдат захранени новоизлюпените пилета, както и за изпълнението на всички останали производствени задачи.

Георги КИРИЛОВ

НЕ СПИРА ВЪРВОЛИЦАТА ОТ КОЛИ

Въпреки януарския студ, върволица от коли непрекъснато се точат от стопанския двор на Дуловското кооперативно стопанство към близките блокове. Вече от няколко дни кооператорите извозват оборски тор на нивите.

Досега по блоковете са извозени над 322 тона, а в зеленчуковата градина—135 тона. Най-редовно возят тор каруцарите Сали Илиязов, Али Салиев и Петър Маринов. Заслужава да се отбележи и добрата работа на шофьорите Жеко Иванов, Тодор Костадинов и Атанас Тонев.

Заплануваното количество тор ще бъде извозен до определения срок—10 февруари. В това няма съмнение, защото всички работят с мисълта, поставената им задача да бъде изпълнена навреме.

Георги ВЪРНЕВ

За решително подобряване на автотранспорта

Постоянното насищане с автотранспорт на нашия окръг и станалите напоследък катастрофи, придружени с човешки жертви, поставиха на преден план пред Окръжния комитет на Партията, Окръжния народен съвет, КАТ, ДАИ, Военното окръжие и всички органи, имащи отношение към автотранспорта, да набележат и проведат редица действени мероприятия.

В своето заседание от 19 декември м. г. ИК при Окръжния народен съвет взе решения за подобряване техническото обслужване и поддържането на автотранспорта, както и за предотвратяването на авариите и произшествията в окръга. В основата си тези решения задължават собствениците на автотранспортни средства да вземат всички мерки по подобряване работата на техническото обслужване, като въведат преди всичко строг ред при раздаването на купоните за гориво-смазочни материали, с цел да се осигури редовното влизане на машините в техническо обслужване № 1 и № 2. Да се назначат лица с техническа култура и подготовка, които да извършват внимателна проверка на заминаващите и връщащите се от работа коли, както и на подготовката на машините за зимна експлоатация.

В решенията на изпълкома се сочи също, че трябва да се организират в кооперативните стопанства с водачите на моторните превозни средства курсове-кръжоци, в които да се изнесат лекции по устройството, използването и поддържането на автомобила, а така също и някои отделни беседи по политическата подготовка. По този въпрос съществува неразбиране от страна на някои главни инженери на ТКЗС, като тези в селата Смилец Старо село, Иширково, Окорш, Дулово, Алеково и други.

Необходимо е главните инженери, ако не са започнали работа, незабавно да набележат темите и в колко занятия ще се преминат. Организирането на кръжоците с шофьорите става с единствената цел, да се повиши през зимните месеци теоретическата им подготовка. Органите на КАТ, ДАИ и Военното окръжие ще обходят собствениците на транспортни средства и съвместно с общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС ще поставят на преценка работата на всеки шофьор—деловите му качества, практическите му навици, отношението му към съхраняването на автотранспорта, спазване правилника за движение и други. За шофьорите, които не отговарят на горните изисквания, ще се предложи да бъдат освободени от такава работа. Това мероприятие ще изиграе важна роля за повишаване отговорността на водачите на моторните превозни средства.

В решенията на ИК на Окръжния народен съвет се задължават също така собствениците на коне и каруци да се снабдят с ветроупорни фенери за движение нощно време.

Необходимо е и другите решения, които засягат директора на ДАП, председателите на градските народни съвети в Силистра, Дулово и Тутракан, както и всички собственици на автотранспортни средства и организации подробно да разгледат тези решения и всеки да види своето място в тяхното изпълнение.

майор Васил ВАСИЛЕВ

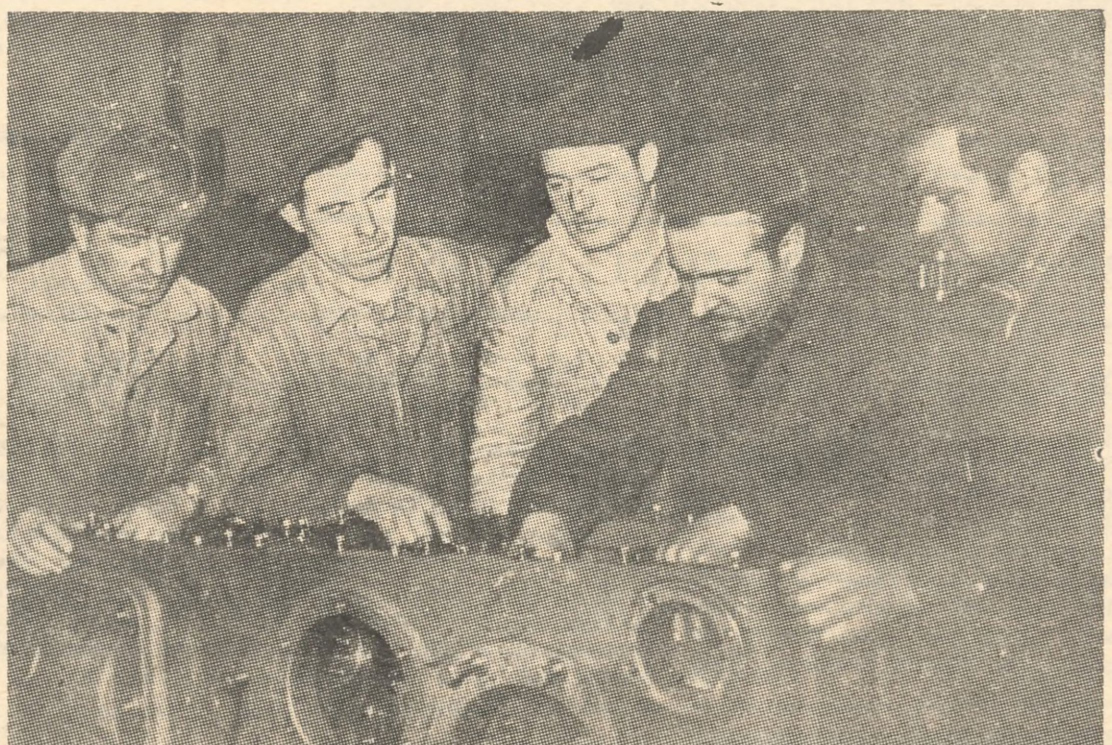

Наближава пролетната кампания, затова и в РТС — Дулово трудовото напрежение расте с всеки изминат ден.

НА СНИМКАТА: Бригадата на Девьо Жеков за ремонт на ходовите части на тракторите по време на работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЛЮБОВТА НА ТЕКСТИЛЕЦА

СТУДЕНИЯТ насрещен вятър упорито го блъскаше назад, но Станчо Димов не отстъпваше, вдигна яката на дрехата, крачка по крачка вървеше напред към новата сграда на ДИП „Добруджа“. Мисълта за хората, за новите машини, които трябва час по-скоро да заработят, вливаше в сърцето му сили, връщаше го към онези дни, когато се раздели с училището за трудови резерви в град Варна. Напомнеше му за дните, прекарани в родната казарма, за първия работен ден в ДИП „Добруджа“.

В предприятието преди 10 години Станчо бе приет радушно и като млад текстилец започна работа в ремонтната бригада. Наученото трябваше заедно с помощта на старите секционни майстори да се приложи в практиката. Пък и много неща трябваше да научи от тях. Така в упорито ежедневие минаваха годините.

Никога не ще забрави Станчо и ония дни, когато през 1961 година ръководството на Комсомола му бе поставило поръчение да оглави втора бригада, която застрашително изоставаше в изпълнението на производствения план. Гласуваното доверие трябваше да се оправдае и Станчо поведе борба с трудностите. С помощта на старите майстори той изведе бригадата от изоставаща, в челните редици. Скоро бе включена сред бригадите, борещи се за завоюване на званието „Бригада за комунистически труд“. Само след една година тя бе удостоена с това звание. Упоритостта на младия текстилец бе високо оценена от ръководството на предприятието, затова през миналата година Станчо бе удостоен с значката Отличник на комитета по промишлеността. Всичко това сега е изминат път, изживяни минути. . .

Когато в новото предприятие през мразовитите януарски дни забиха сърцата на новите тъкачни машини, на Станчо му бе гласувано отново голямото доверие — секционен майстор на трета бригада. Новата обстановка, машини, хора неможе да не го вълнува. Но сега Станчо е далеч по-уверен в своите знания и умения. Затова той твърдо вярва в победата над трудностите, в успехите на бригадата пред славната 20-годишнина от Деветосептемврийската победа.

Петранка ДОДОВА

Отзиви и мнения

„Спящата красавица“ на наша сцена

ДАЛЕЧ ОТ ПРЕДСТАВИТЕ НИ ЗА ГЕРОИТЕ

АВАКУМ Захов се появи и на наша сцена. Авакум Захов, за когото се писа много не само в нашия печат, но и в чуждия. На сцената сега той оживя от пиесата на Андрей Гуляшки и Владимир Каракашев „Спящата красавица“.

След като изградените образи са вече пред нас, премислям още веднаж техните черти и се питам кой е най хубавият успех в постановката на Панайотис Фувдеас. За пръв път виждам Вичо Маринов на сцената, не съм го наблюдавал в други постановки, но образът който сега той ни поднася, мога да нарека за себе си една приятна изненада. Вглъбен в своята математика, всеотдайно привързан към своите ребуси и към отговорните задачи, които му се възлагат, ту малко капризен, ту изненадващо нежен — такъв образ ни поднася Вичо Маринов. Един жив образ — може би затова той ми е така близък и жизнен. Един интересен образ в новата постановка на нашия театър, който почти се покрива за създадените ми представи за него от „Приключенията на Авакум Захов“ на А. Гуляшки.

Може би ще попитате защо не започвам със главния герой — Авакум Захов. Защото най-напред образът, който ни поднася Светослав Станилов, с външността си е твърде далече от представата ми за този герой. И защото в образа на Светослав Станилов не мога да видя живия, напрегнатия и богат живот на Авакум Захов. с което именно той най много привлича и завладява. За мене Авакум Захов е въплощение не само на един остър ум. Той е една интелектуална личност с толкова много противоположни интереси. Може би самата пиеса на А. Гуляшки и Вл Каракашев е направила по беден този герой, отколкото го виждаме в неговите „Приключения“.

Струва ми се, че възможностите на М. Станилова са далече по-големи от това, което тя ни поднася в тази постановка.

Постановката може би е уязвима в още едно отношение — липсва напрежение в развитието на действието, на диалога. А това е твърде важно за зрителя.

Още една българска пиеса през този сезон, пред прегледа на българската драма, оживя на наша сцена. И тя трябва да ни привлича не само с особения си жанр, но и с по-голямото майсторство на актьорите.

Владимир ПЕТРОВ

Зрителят очаква повече

ИСТИНСКОТО изкуство е безсмъртно. Отшумяват дни и години, но творенията на човека остават вечни. За добрите актьори, поети и музиканти народът си спомня винаги с уважение.

Дали обаче ние, силистренците, винаги сме свидетели на такива спектакли, които ни завладяват? Смело можем да кажем: Не! В много постановки на нашият Народен театър се наблюдава примитивна и лишена от духовен финес игра.

Творческият колектив на Силистренския народен театър постави напоследък пиесата „Спящата красавица“ от Владимир Каракашев и Андрей Гуляшки. Ролята на централния герой Авакум Захов се изпълнява от Светослав Станилов. Според творбата той е един от онези хора, които се борят на „тихия фронт“ и които пазят нашия труд, сън и спокойствие. Но образът не ни затрогва, не ни увлича — не ни вълнува със силата на своя подвиг защото Светослав Станилов е монотонен, липсва живост и нюанси в играта му. Той не е можел да пресъздаде правилно Захов да ни доближи до неговите мисли и чувства. Освен това той сгреши на две-три места репликите си, което е нещо несъществено за Авакум Захов. Може би ролята не му е допаднала, но истината, според мен, е такава.

В другата централна роля виждаме Маргарита Станилова. Ние я познаваме от много пиеси, където сме се възхищавали от нейната игра. Но тук М. Станилова е много, много бледа като Мария Максимова. Тя изгражда един анемичен образ. Често декламира, в играта й се чувствува умора. Чудно е как добрата в други постановки актриса не е могла да се справи с този образ!

И Иван Суйчуклиев в образа на Хари се представя зле. Той играе неестествено, преднамерено, без порив.

Колкото за останалите актьори, тяхното изпълнение се колебае между задоволителното и незадоволителното. Бледи са образите на Калимеров, Василев и Гайдарджиев.

Може би само Кирил Манчев в ролята на Боцмана и Вичо Маринов в ролята на професора излъчват онова обаяние, с което са характеризирани техните герои в пиесата.

Изобщо целият колектив се представя зле. А това са неща, които могат да се преодолеят. Зрителят никога не би хулил хубавото. Но несполучливото не може да го радва. Това трябва да бъде почувствувано и от режисьора, и от целия творчески колектив.

Радка АНАСТАСОВА

Момент от репетициите на пиесата на А. Гуляшки и Вл. Каракашев „Спящата красавица“.

Възпитанието и обучението на учащите се — дело на цялата общественост

С УСИЛИЯТА И НА ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

На 28 януари, вторник, ГК на БКП в Силистра проведе съвещание със секретарите на партийните организации към предприятията и директорите на училища в града. На него ГК на БКП постави един единствен въпрос—състоянието на възпитанието и обучението на учащите се и отношението на партийните организации в предприятията към този сложен и труден за разрешаване проблем.

Съвещанието беше открито от другарят Мико Николов, член на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и секретар на ГК на БКП. Информация за предстоящите задачи по възпитанието и обучението на подрастващите направи другарката Денка Господинова, секретар на ГК на БКП. Тя напомни, че резултатите от първия учебен срок са лоши и тревожни. Постиженията в училищата чувствително изостават от изискванията на живота. Лошо започна и втория срок. Много голяма част от изпитаните ученици са получили слаби оценки. Това незавидно положение би могло да се поправи само с общи усилия. Затова в този момент към възпитанието и обучението на учащите се трябва да има критично отношение и нашата общественост.

С какво могат да помогнат партийните организации, какво се иска от тях сега? В кратък срок, до 10 февруари, в предприятията те трябва да проведат открити партийни събрания, на които обезателно да присъствуват родителите, чиито деца имат слаби бележки. На тези събрания трябва да се потърси отговорност на партийните членове защо допускат техните деца да имат лош успех, да бъдат безделници. На събранията трябва да се проведе разговор по някои въпроси, които обуславят обучението и възпитанието на подрастващото поколение: какви условия създават родителите за подготовка на децата си; какъв е техният контрол—проверяват ли често бележниците на учениците си, държат ли те да спазват вечерния час и дневния си режим; каква е връзката между училището и родителите; какъв личен пример дават родителите на собствените си деца със своето държание в обществото, в семейството и предприятието; интересуват ли се родителите в каква среда се движат техните деца, как воюват за изграждане на трудови навици и у тях.

Второто задължение на партийните организации е да съдействуват колкото се може по-активно към по-големите предприятия да се създадат занимални за по-слабите ученици. В Силистра непременно трябва да открият такива занимални ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, Промкомбинат „Камъшит“ и др. За дежурството в тях ще отговарят пак предприятията.

Като неотложна задача сега стои и подобряването на разяснителната работа сред родителите. Теоритична конференция трябва да се проведе във всяко предприятие и то с помощта на училищата и ГК на БКП. Пак за тази цел към Народния университет към читалище „Доростол“ предстои откриването на още един факултет—основни за него ще бъдат педагогическите въпроси. За подобряване състоянието на възпитанието и обучението на учащите се много ще помогнат по-тесните връзки между партийните организации в училищата и предприятията. За стимулиране на родителите биха помогнали и таблата със снимките на учениците—отличници, поставени на видно място в предприятията. През следващата година ще трябва да се подобри педагогическата просвета в предприятията—да се изградят кръжоци за възпитанието, да се изучава опитът на родителите, чиито деца са отличници. По-делови характер трябва да придобият и договорите, сключвани при шефство между отделен клас и бригада от някое предприятие.

В заключение другарката Денка Господинова подчерта, че работата на партийните организации по възпитанието и обучението на учащите се не трябва в никакъв случай да се счита кампанийно явление. Необходим е системен труд, много усилия, за да излезе по-добре подготвено от училищата новото поколение.

Сава ХРИСТОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Надеждна проява на възраждащия се силистренски бокс

На 29 януари силистренци имаха щастието да наблюдават една много интересна среща на боксовия ринг. В препълнения салон на Народния театър любителите на този красив и мъжествен спорт преживяха напрегнати минути. След няколкогодишен сън, боксът в нашия град показа първата си надеждна стъпка. В срещата си с отбора на гр. Русе нашите боксьори се представиха добре. Резултатът макар и равен (6:6), беше израз на тяхната воля и амбиция за победа. Разбира се той би бил друг, ако не им липсваше издържливост. Подготовката им в последно време беше усилена и все пак недостатъчна, за да дадат и по-големи резултати, да проявят по-голямо тактическо умение в борбата.

В категория „петел“—старша възраст нашият състезател Юсеин Алиев загуби по точки (с много малка разлика) срещу Стоян Кадиев от Русе. В категория „петел“—мъже Исмет Зекериев (Сс) се наложи по точки над Захари Петков (Рс). В категория „перо“ нашата победа беше убедителна. Силистренският боксьор Вежди Салимов прояви истински героизъм, въпреки неправилния удар на своя противник Веселин Кузов (Рс). Той убедително победи по точки, като го беше свалил в нокдаун.

В категория „лека“ се срещнаха Марин Прокопиев (Рс), състезател от проектонационалния отбор и Иван Димитров (Сс), двукратен шампион в категорията си. Трудно бихме могли да посочим кой беше по-добрият техник в този двубой. Победата на Прокопиев бе оспорвана. През м. март срещата в Русе ще покаже кой е по-добър.

Нашият състезател Христо Вълев от категория „полусредна“ загуби по точки от Дянко Добрев (Рс), който е състезател от проектонационалния отбор. На Добрев не достигаше преди всичко издържливост.

В категория „тежка“ Георги Панев (Сс) се наложи с много малка разлика над Йордан Михайлов (Рс)

В категория „първа“—юноши младша възраст Стоян Георгиев и Зекиря Зекериев дадоха равен резултат, в категория „четвърта“—младша възраст Сабит Самиев победи по точки Нехат Кемилов, а в категория „девета“ — младша възраст Руси Василев победи по точки Мехмед Ахмедов.

Като се има предвид, че отборът на Русе е рутиниран и по опитен, равният резултат може да ни радва, но нашият отбор има пред себе си големи задачи. Неговата волевост в боксовата среща с русенци дава основание да се вярва във възможностите му и във възраждането на силистренския бокс въобще. През месец февруари му предстои среща с боксьорите от гр. Толбухин. Да се надяваме, че тя ще покаже, че неговите сили и възможности са укрепнали.

Иван ЕЦОВ

ТАЗИ ГОДИНА — МНОГО ПО-АКТИВНО!

Неотдавна клубът на Отечествения фронт в с. Сребърна беше препълнен. Тук бяха дошли да отчетат едногодишната си дейност членовете на физкултурното дружество. В обширен доклад председателят на дружеството Велик Димитров отчете постиженията и несполуките на сребърските спортисти Той изтъкна, че такива полезни и красиви спортове като волейболът и баскетболът са били подценени.

Докладчикът отбеляза, че с добрите си прояви в спорта и работата си в дружеството са допринесли за неговото издигане другарите Георги Николов, Коста Иванов, Кольо Николаев и др.

Общата оценка за дейността на дружеството бе, че то е работило слабо, че е работило твърде неактивно и не е успяло истински да масовизира спорта в Сребърна.

Изказалите се членове на дружеството разкритикуваха ръководството за слабата работа през 1963 година и изразиха желание занапред дружеството да сформира нови спортни секции, а футболният отбор да преоцени своята работа и скъса завинаги с неспортменските си прояви. За съжаление, нито комсомолските ръководители, нито редовите комсомолци не взеха отношение към вълнуващите въпроси, разисквани на събранието. Такова ли ще бъде отношението им към физкултурата и спорта през новата година?

Много задачи стоят пред новоизбраното ръководство. Дано то само не повтаря грешките на старото.

Марин СЕРТЕВ

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ ◆ ПО СТЪПКИТЕ НА ВОЖДА ◆ НОВОСТИ В НАУКАТА ◆ ПРИРОДА

Там, където е живял Ленин

В Сибир, на река Енисей, недалеч от село Шушенское, където в края на миналия век е живял заточеният от царското правителство В. И. Ленин, е решено да бъде издигната най-голямата в света електроцентрала — Саяно-Шушенската. Нейната проектирана мощност е 6 млн и 360 хиляди киловата.

Станцията ще обезпечи с електроенергия индустриалния Кузбас и Хакаско-Минусинския район. Почти на триста километра дължина около новата станция ще се ширне изкуствено море.

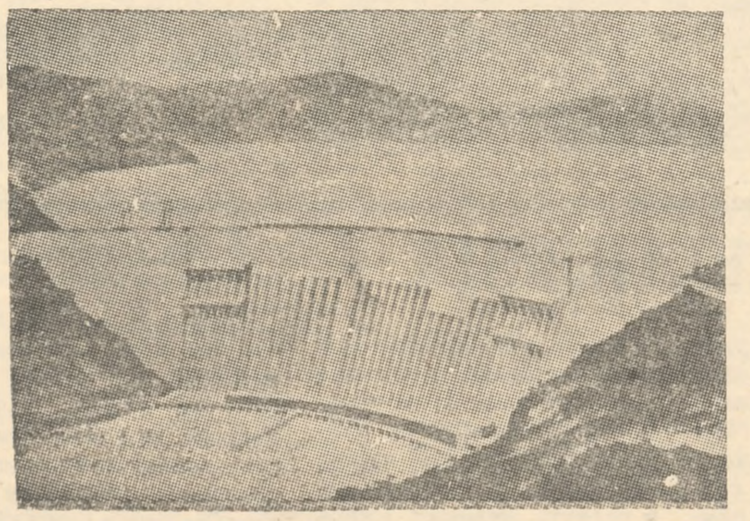

Във Всесъюзния научно-изследователски институт по хидротехника сега се изпробва макет на бента на хидростанцията. Инженери и техници от обединението „Електросила“ разработват хидрогенератори за новата станция. През 1970 година — за сто годишнината от рождението на В. И. Ленин — Саяно-Шушенската хидроелектростанция ще бъде пусната в действие.

НА СНИМКАТА: Проект на язовирната стена, разработен от ленинградски специалисти.

Нов тихоокеански „рекорд“

Сред рибарите от сахалинския колхоз „Нов живот“ не могло да се намери човек, който да се сравни по ръст с уловената от тях есетра. Дължината й е два метра и четиридесет и три сантиметра. Рибата се оказала много стара. Костените й „плочки“, покриващи в пет реда гърба и страничните й части почти са се изтъркали от времето. Досега рибарите са смятали, че най-едрите предтсавители на тихоокеанските есетри не превишават два метра дължина.

Катамар — рак

В корабостроителния завод „Красное Сормово“ се създава необикновен кораб — катамаран. Той ще може подобно на рак да се движи не само напред и назад, но наляво и надясно. Този огромен морски съд е предназначен за монтаж и демонтаж на мощни сондажни кули в открито море на дълбочина до 60 м. Той ще има водоизместимост около 13 500 тона. Дължината му ще бъде 130, а ширината му — 50 м. Върху палубата на катамарана ще бъде монтиран 250 тонен кран с въртяща се над 360 градуса стрела.

Килими от пропилен

Първите килими от пропилен в СССР вече са произведени в Люберитския комбинат. Вътрешно те с нищо не се различават от направените с естествена вълна, но ги превъзхождат по здравина и тегло. Вълноподобното синтетично влакно не се влияе от слънцето и молците.

Както съобщи в. „Советская культура“, образци от новите килими са изпратени на изложбата за постиженията на народното стопанство на СССР.

Сърце от пластмаса

Както съобщава агенция „Франс прес“, нюйоркският специалист по хирургия на сърцето д-р Харолд Клечка е заявил, че работи усилено върху усъвършенствуването на сърце от пластмаса, което ще бъде не по-малко ефикасно от естественото човешко сърце си няма да може да се поврежда. Доктор Клечка започнал да работи върху такова сърце преди 6 години. Той заявил пред представителите на печата, че изкуственото сърце ще прилича на естественото човешко сърце и ще тежи един килограм. То ще бъде извънредно чувствително и ще регулира автоматично кръвообръщението.

Д-р Клечка смята, че човек с подобно сърце ще бъде в състояние да води напълно нормален живот и дори да се занимава със спорт. Той изтъкнал, че в Съветския съюз също се работи в тази насока.

Хеликоптер — подемен кран

ТАСС същи от Москва, че известният летец Георги Дробишевски прави опити да използува най-големия в Съветския съюз хеликоптер „МИ—6“ като свръхмощен подемен кран.

В началото на месец януари той е успял да пренесе няколко големи струга, тежащи по 7.5 тона на третия етаж на завода в Ярослав. За тази цел в покрива на сградата са направени отвори, широки по 6 м.

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ ◆ ПО СТЪПКИТЕ НА ВОЖДА ◆ НОВОСТИ В НАУКАТА ◆ ПРИРОДА

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

Ритмичното изпълнение на животинската продукция — основна задача

Али РАФИЕВ
член на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП

1963 селскостопанска година завърши. Почти във всички стопанства резултатите вече са обобщени. Общо трябва да се подчертае, че постигнатите резултати през миналата година в селското стопанство са положителни, въпреки тежката зима и продължилата дълго време суша през лятото. Под ръководството на Окръжния комитет на Партията наистина се положиха големи усилия за преодоляване на създалите се трудности, за пълно използуване на възможностите, които съществуват в нашето селско стопанство.

И в резултат на това през 1963 година, в сравнение с 1962 година е произведена в повече царевица 12 500 тона, слънчоглед 1 519 тона, тютюн 1 234 тона, грозде 3 651 тона и редица още други селскостопански произведения.

Чувствителни резултати през миналата година в окръга се постигнаха и в областта на животновъдството. Произведена и е продадена на държавата животинска продукция в сравнение с 1962 г. в повече — мляко 1 600 тона. Много ТКЗС продадоха на държавата през 1963 г. животинска продукция в повече от заплануваната: Малък Преславец е предало в повече 21 000 яйца, 6 тона месо и 102 000 литра мляко, ТКЗС — Ситово — мляко 276 240 литра, Старо село — 120 000 яйца, Иширково — 58 000 литра мляко и много други.

Сега в нашите села се чувствува с какво задоволство ръководствата на стопанствата отчитат резултатите от този огромен труд, от тази огромна политическа и организаторска работа, извършена през миналата година. В окръга за 1963 година ще се разпределят близо 9 милиона лв повече в сравнение с 1962 година.

Дава ли ни основание всичко това ние да не виждаме сериозните недостатъци в работата на Окръжния комитет на Партията и Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, на редица общински партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС, допуснати през 1963 година при решаване въпросите на животинската продукция?

Партийното и държавно ръководство на нашия окръг бяха викани пред секретариата на ЦК на Партията за незадоволителната им работа през 1963 година по решаването на въпроса за животинската продукция.

За какво става дума?

Става дума, че през 1963 година поради незадоволителната наша работа ние не произведохме и не предадохме на държавата 1 140 тона месо, 1 600 тона мляко и около 19 милиона яйца.

Защо се получи така, че ние не можахме да се издължим на държавата с животинската продукция?

Без съмнение, причината е в това, че тежката зима и разразилата се суша през лятото бяха сериозна трудност в работата на нашите общински партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС и други дейци на село.

Но трябва ли, и можем ли само с това да обясним несполуките в окръга в областта на животновъдството.

Бюрото на Окръжния комитет на БКП още на 20 януари тази година рязко осъди всички онези тенденции, които бяха за това, да се обяснят тези несполуки с тежките климатични и природни условия.

Ако ние като партийни, държавни и стопански ръководители не видим истинските причини за тези несполуки и не разберем смисъла и същността на решенията, на оценката на секретариата на ЦК на Партията за нашата работа в областта на животновъдството, ние можем да се изправим пред много по-сериозни несполуки и изненади в бъдещата наша работа

Само с нищо неоправданото надценяване на обективните трудности с нашата незадоволителна организационна и политическа работа, като бюро на Окръжния комитет на Партията, като Изпълком на Окръжния народен съвет, само с незадълбочената и неконкретна работа на нашите органи, отговарящи за работата в тези сектори, с недобрата работа на нашите общински партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС, трябва да се обяснят тези факти в животновъдството на окръга.

Защо бяха в състояние редица наши стопанства, като Калипетрово, Айдемир, Дулово, Ситово и много други да решат тези въпроси, а останалите да се провалят. Тези примери още веднаж идват да потвърдят правилните изводи на секретариата на ЦК на Партията, че ние недооценихме възможностите на нашите стопанства, че не работихме конкретно по разкриване възможностите в нашите стопанства.

Окръжната партийна организация като цяло трябва да постави на много сериозна оценка своята работа по въпросите на животновъдството за 1963 година и това ние ще направим.

Много са сериозни нашите задължения към държавата и през 1964 година.

През тази година ние трябва да произведем и продадем на държавата: месо 6 848 тона в кланично тегло, мляко 26 160 тона, яйца 42 170 000.

Какво е положението сега у нас? В много стопанства в окръга има сериозна база за решаване на тези големи задачи.

Традиция стана за някои стопанства от окръга — Айдемир, Калитетрово, Дулово и много други, добре и съвестно да си изпълняват задълженията към държавата. Но не е малък броят на стопанствата в окръга, в които стана отрицателна традиция системно да не изпълняват задълженията си към държавата. Такива са Тутракан, Сребърна, Зафирово и други. И сега, след всичко станало, в тези стопанства има да се преодоляват много сериозни трудности в областта на животновъдството.

Ако цялата наша Окръжна партийна организация не си даде ясна сметка за това, колко конкретно и сериозно трябва да се работи в областта на животновъдството през тази година за получаване на необходимата животинска продукция, ако всички общински и градски партийни комитети не разберат, че приетите графици от тях предполагат ежедневна упорита работа и борба с всяка група животни във всяка ферма, във всяка бригада и своевременно не преустроят работата си, без съмнение, на пленума на Окръжния комитет на Партията, който ще се проведе през първата половина на месец април за отчитане резултатите на нашата работа през първото тримесечие, ще дойдат с нерешени задачи и ще заслужат всички ония последствия, които произтичат от нарушаване на държавната и партийна дисциплина.

Бюрото на Окръжния комитет на Партията излиза със съвсем искрена самокритика по допуснатите слабости през 1963 година, не затова да си измие ръцете и да затвори една страница от своята работа, а за това, че дълбоко осъзнава вредните последици от това — човек да изпадне в плен на обективните трудности и да не види ония огромни възможности, които съществуват в икономиката на нашите трудово-кооперативни земеделски стопанства.

Такъв стил на работа не е бил присъщ на бюрото на Окръжния комитет на Партията и трябва решително ние да възстановим оня ред и порядък, който беше и трябва да бъде присъщ на нашата Окръжна партийна организация.

На работа, другари, да изпълним решенията и поставените задачи през 1964 година.

Всички процеси в птицефермата в кооператива в с. Смилец са механизирани, а това облекчава значително и работата на персонала.

НА СНИМКАТА: Птицегледачката Митка Божкова прибира от лентата снесените яйца.

ЩОМ СЕ РАБОТИ С ЖЕЛАНИЕ, РАБОТАТА СПОРИ

Неблагоприятни са за работа зимните дни, но студът и ветровете не смущават стопаните от с. Господиново. Те не познават безделието. И сега стари и млади се включиха в работата по балиране на сламата. А когато се работи с желание и работата спори. Само за три-четири дни те балираха 1 350 бали слама.

В работата не се посрами и механизаторът Стефан Николов.

Безупречно работят и Пенчо Неделчев, Антон Костадинов, Димитър Великов, Димитър Маринов, Илия Савов и др.

Христо ВАСИЛЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 14 (722) | Вторник, 4 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПЪРВИ УСПЕХИ

Изнизаха се неусетно и януарските дни. За животновъдите от с. Ст. Караджа те бяха ознаменувани с успехи в областта на млеконадоя. Месечният план беше изпълнен още на 23 януари.

— Други години ние се надявахме предимно на летните месеци. Тогава и фуражите са повечко и времето е топло. Но тази година изменихме тактиката, защото разбрахме че изостанеш ли през първите месеци, закъсняваш за цялата година — така говори често животновъдният бригадир Тодор Неделчев, чиято кравеферма постигна високия млеконадой.

Този успех не беше постигнат случайно. Още в края на декември животновъдите бяха подготвени за него. Усилено преработваха фуражите. Меласираха ги и ги запарваха. Проведени бяха и няколко съвещания с доячите и пастирите. Разяснени бяха месечните планове и диаграмите. Голяма роля изигра също така и текущето премиране, което този месец ще получат всички животновъди от фермата.

Но в това отношение не бива да се забравя и ролята на колектива.

— При нас стана така, че всички бързахме в работата и всеки, който изоставаше биваше мъмрен — казва бригадирът. — Затова издържим ли и през февруари да бъдем добре за другите месеци не ме е страх.

От думите на бригадира лъха непоколебима увереност, защото при него работят животновъди като Илия Георгиев, който при план 1 240 л мляко за януари има надоено 2 428 л. Юсуф Шабанов, който има също 450 литра надоени над месечния си план. Не по-различно е положението и с Димитър Говедарски и Димитър Пенев. Добрият колектив е най-добрата гаранция за настоящите и бъдещи успехи на кравефермата.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНОВЕТЕ!

ДОГОВОРИТЕ ЗА МЛЯКОТО, МЕСОТО И ЯЙЦАТА ТРЯБВА ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ

На 1 февруари т. г. в град Тутракан се проведе съвместно заседание на бюрото на Окръжния комитет на БКП — Силистра и бюрото на градския партиен комитет — Тутракан. На заседанието освен членовете на двата комитета присъствуваха и секретарите на първичните партийни организации към селското стопанство от района. На заседанието членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет другарят Али Рафиев изнесе оценката на бюрото на Окръжният комитет на Партията за работата на бюрото на градския партиен комитет и комунистите от управителния съвет на кооперативното стопанство по изпълнение на задачите в областта на животновъдството, през 1963 година.

Каква е оценката на бюрото на Окръжния комитет?

Бюрото на Окръжния комитет на Партията оценява работата на бюрото на градския партиен комитет и комунистите от управителния съвет на ТКЗС — Тутракан в областта на животновъдството през 1963 година като лоша. През годината кооперативното стопанство не е отчело своите договорни задължения към държавата с близо 80 тона месо, 270 тона мляко и около 800 000 яйца. Главна причина за това неизпълнение се крие в лошия стил и метод на работа в ръководството на бюрото на градския партиен комитет и на неговия секретар другаря Димитър Даскалов, на комунистите от управителния съвет на ТКЗС и председателят на същото другаря Спас Боевски.

Вредното самоуспокоение и оправдаване с тежката зима и липсата на фураж, в работата на партийните и стопански ръководители, е довело до намаляване на чувството на партийна отговорност при изпълнението на задачите, до понижаване на партийната и държавната дисциплина. Контролът и взискателността на градският партиен комитет към партийните секретари и комунистите работещи в животновъдството не е бил на нужната висота. В резултат на това още от началото на годината не е създадена необходимата организация, не се е водела борба за ритмичното изпълнение на плановете и договорните задължения за животинска продукция към държавата.

Обясненията на комунистите от кооперативното стопанство

В своите изказвания пред заседанието, председателят на кооперативното стопанство др. Боевски и главния зоотехник другаря Бонев напълно се съгласиха с направените изводи от бюрото на Окръжния комитет на Партията. В същото време те изявиха, че са отчели миналогодишните си грешки и тази година са създали по добри предпоставки за изпълнението на плановете. Те твърдо заявиха пред бюрото на Окръжния и градски комитети на Партията, че тази година в стопанството има всички необходими условия за ритмичното изпълнение на договорните задължения за месото, млякото и яйцата. За това са осигурени необходимите бройки крави, свине и птици, подобрено е тяхното хранене и гледане. В резултат на взетите мерки ежедневно се увеличава кравето мляко и яйцата, изпълнен е и графика за месото за месец януари.

Какви са всъщност предпоставките?

Въпреки тия уверения на комунистите от кооперативното стопанство, от изказванията на членове на бюрата на Окръжния и градския комитети на Партията пролича, че и тази година в кооперативното стопанство не са създадени всички необходими предпоставки за ритмичното изпълнение на плановете и договорните задължения от животинска продукция за това говорят и фактите. Изпълнението на графика по изкупуването на яйцата за месец януари е едва 56 на сто докато за окръга е 160 на сто. От наличните в стопанството 12 000 носачки се получават дневно едва 1 800-1 900 яйца или носливостта е 15 на сто докато за окръга то е 30 на сто. В някой от птицефермите като тези от Царевдол и Антимово не е създаден необходимия ред при храненето и гледането на кокошките. Сериозно се изостава при изпълнение на плана за яйцата от личните стопанства на кооператорите. При план за тримесечието 170 000 яйца през месец януари са изкупени едва 8 700 яйца.

Управителния съвет на кооперативното стопанство не е вземал мерки за осигуряване смески за свинете за угояване като от отпуснатите 40 тона са доставени в стопансвото едва 20 тона.

Бюрото на Окръжния комитет на Партията оценява, че и тази година политическата работа сред кооператорите не е на нужната висота. Изводите и оценките за работата на бюрото на градския комитет на БКП и комунистите от управителния съвет на стопанството през 1963 година, направени на съвместното заседание на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет на 20 януари т. г. не са доведени до знанието на комунистите от района.

За всички тези недостатъци, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията още веднъж обърнаха вниманието на бюрото на градския партиен комитет и дадоха конкретни указания за подобряване на работата,

Необходимо е, да се осигури ритмичното изпълнение на сключените договори за животинска продукция.

Хаккъ РУФИЕВ

За упоритията труд — добро възнаграждение

Преди няколко дена и в кооператива в с. Паисиево бяха приключени годишните стопански сметки.

Докато през 1962 година стопаните получаваха на трудоден по 1.63 лв, а общата сума поделена между кооператорите беше 958 562 лева, през миналата година трудоденят беше оценен 1.90 лева, а общото възнаграждение — 1 194 930 лв. Освен това като премия ще бъдат раздадени около 60 462 лв.

Най много трудодни има шофьорът Расми Мухсинов. За 2 308 трудодни той ще получи 4 385 лева. Добро възнаграждение получават: Пеньо Димитров — 3 317 лева, Мурад Реджебов — 2 930 лв и др.

Шукри НЕЗИРОВ

ПОСТИГНАТОТО ВДЪХНОВЯВА ЗА НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ

От години наред ДЗС „Янко Забунов" се нарежда в редиците на онези стопанства в страната, които носят на държавата големи печалби.

Това особено е характерно за последните няколко години, през които стопанството укрепна организационно и се създадоха реални предпоставки за ритмично изпълнение на всички производствени задачи. През миналата година колективът при стопанството положи много усилия, и въпреки неблагоприятните климатични условия, които оказаха особено лошо влияние върху продуктивността на животновъдството, той постигна хубави успехи.

Счетоводният колектив под ръководството на главния счетоводител, другаря Димитров, след три седмична неуморна работа на 15 януари т. г. приключи и последните сметки и обяви резултатите от едногодишната дейност на работниците. При планова печалба за 371 000 лева, фактически е реализирана сумата 375 000 лева. Този успех съвсем основателно радва всеки трудов човек от нашето стопанство.

Само от продадения на държавата тютюн до датата на приключването е получена 103 287 лева чиста печалба. Добра печалба е реализирана и от пшеницата, слънчогледа и други култури.

Не лошо работиха и колективите от животновъдните ферми. От овцефермата има получени 48 324 лева чиста печалба, свинефермата — 51 646 лв. и птицефермата 1 461 лв. Постигнатите трудови победи вдъхват нови сили на колектива за още по-творчески дела през тази година.

Кирил ТАСЕВ

Оживено е тези дни и в овцефермата в с. Калипетрово. Из затоплените кошари припкат многобройните агънца, а навън стадата приятно хрупкат поднесената им храна.

НА СНИМКАТА: Овцевъдите Илия Гицов и Йордан Петров са по цял ден сред животните.

Денонощно бдят над стадата

Миналата година овчарите Кудин Ивангелов и Ганю Недев при план да получат 8 900 л мляко, предадоха на държавата 10 420 литра. От 120 овце те имат над 100 агнета, то които 46 са близнили. Добри резултати имат и братята Кудин и Стоян Димитрови. От 150 овце те са получили 105 агнета, като 54 овце са близнили.

Овчарите от село Сребърна са убедени, че през 1964 година ще постигнат още по-големи успехи.

Марин СЕРТЕВ

Сведение

за хода на по-важните селскостопански мероприятия към 1 февруари 1964 година

ТКЗС	Извоз. обор. тор %	Засят разсад ранни домати %	Яйца за деня %
Айдемир	31.6	17	45.7
Калипетрово	41.5	26.2	67.6
Бабук	12.1	27	47.6
Алфатар	18.5	0	25.9
Алеково	21.1	x	16.6
Ишырково	16	0	x
Смилец	20.8	x	46.9
Попина	39	4.8	10.2
Сребърна	31.7	18.7	37.3
Ситово	15	10	29.5
Срацимир	25.8	31.2	25
Кайнарджа	7.8	0	49.6
Голеш	5.3	x	26
Средище	10	0	31
Тутракан	18.8	0.9	19
Нова Черна	24.7	1.5	24.8
Старо село	11.1	2.6	26
Белица	21.1	4.6	30.5
Главиница	4.6	x	21.6
Ст. Караджа	12.7	13.3	13.5
Сокол	15.6	16.4	19.6
Зафирово	6.9	12.5	27.5
М.Преславец	26	23.3	17.7
Дулово	32.1	0	65
Междев	26	x	42.9
Окорш	19.7	x	51.8
Секулово	21.7	x	35.5
Добротица	11.9	100	31.2
Черноглик	22.8	x	31
Паисиево	17.6	x	22.6
Всичко ТКЗС	19	12.7	29.8

Годишни-отчетни сесии на народните съвети

БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО НА СЕЛАТА — ОСНОВНА ЗАДАЧА НА СЪВЕТА

На годишната-отчетна сесия на общинския народен съвет в село Секулово, както в отчетния доклад на изпълнителния комитет, така и в изказванията на съветниците, централно място се отдели на благоустрояването на селата от района. И това е съвсем правилно, защото през изтеклата година тази задача е стояла като основна задача пред съвета. Сесията оцени, че работата на изпълнителния комитет на съвета и на съветниците в това отношение е положителна. През годината са проведени редица мероприятия и са постигнати добри успехи по благоустрояването на селата от района. По линията на самооблагането и с доброволния труд на кооператорите е завършено строителството на читалището в Секулово. шосето Прохлада Браничево, електрифицирано е село Скала, в строеж е читалището в село Граничарово и др. Редица мероприятия са проведени и по хигиенизирането на селата от района. Изградени са 30 хигиенни комисии, някои от които са развили добра дейност през годината.В резултат на проведената разяснителната работа сред населението по хигиенизирането на домовете, над 150 домакинства от района са обявени за образцови и общината е обявена за окръжен първенец по хигиенизирането на чешмите.

Наред с тези успехи обаче сесията отчете и редица недостатъци в работата на съвета по тези въпроси. Слабост на съвета е това, че част от хигиенните комисии не са били активни през годината. В резултат на това в някои от домовете липсват помийни ями, торища и др., и не се обръща необходимото внимание на хигиенизирането на дворовете.

Слаба е работата на съвета по озеленяването на селищата. Редица години са давани средства за плодни и декоративни дръвчета, но грижите за тяхното отглеждане не са достатъчни, в резултат на което голяма част от посадените дръвчета изсъхват още същата година.

Слаба е взискателността и контролът на съвета по хигиенизирането на търговските заведения и заведенията за обществено хранене. Особено зле в това отношение е кухнята на селкоопа към пивницата.

Сесията отчете, че през годината недостатъчно е работено по просветните въпроси. Помощта на изпълнителния комитет на съвета и на съветниците от района за правилното комунистическо възпитание на децата в училището, е незадоволителна Голяма част от родителите не се интересуват от възпитанието на своите деца, не се вземат необходимите мерки за намаляване броя на изоставащите и второгодничеството.

По всички тези въпроси сесията прие подробни мероприятия. Необходимо е сега изпълнителният комитет на съвета да вземе практически мерки за тяхното изпълнение.

Христо ГАНЕВ

Много нови неща могат да се научат в един час по технология при преподавателя Димитър Тончев.

НА СНИМКАТА: Курсисти по време на занимания в кабинета по технология на промишленото училище по дървообработване.

ИЗ СЪДЕБНИТЕ ЗАЛИ

С нож на кръста и отрова в сърцето

В Старо село всички къщи са нови, което не може да не направи впечатлеиие на тези, които го посещават. Това говори за трудолюбието на кооператорите, които отдавна сложиха кръст на мизерията и глада, отрекоха лентяйството и го ненавиждат. Но черна сянка засени чистото им и светло настроение, когато научиха, че Васил Стоянов Георгиев е посегнал да убие с нож с нищо непровинилият се Гани Маринов. Малък се оказа салонът на 20 януари т. г. да ги побере, когато се разглеждаше делото им.

Кой е подсъдимият Васил Стоянов Георгиев? — Роден 1929 година, женен, с три деца и една болна съпруга. Пияница и крадец. Осъждан веднаж и лежал в затвора за побой, но от това поука не си е вземал.

... Случката става на 3 ноември 1963 година в Старо село. Васил Стоянов се напил и се спречква с Гани Маринов Друмев, без да има защо. А виното не е като в бъчвата: мъти главата му, кара го..., къде? Пак към затвора. Удар с нож в дясната половина на гръдния кош на Гани, той пада, още един удар в дясната мишница. И той е почти убит. Защото ножът попада в черния дроб и прерязва стените на злъчния мехур.

Гани е откаран в болницата и едва е спасен. Но той ще бъде нещастен за цял живот.

Съдът е категоричен — четири години лишаване от свобода и да заплати на пострадалия Гани Маринов сумата 515 лева обезщететение. Силистренският окръжен народен съд му даде заслуженото. Не! Той сам си го спечели,защото на кръста си носи нож, а в сърцето си — отрова и тази отрова не може повече да се разнася и да заразява щастливия живот на староселските кооператори. Те са доволни!

Йорданка АБАДЖИЕВА

НЕЙНИТЕ ДЕЛНИЦИ

НЯКОЙ припряно почука на вратата. Недочакали отговора, в стаята влязоха младо момиче и възрастен мъж. Партийната секретарка при Промкомбинат „Текстил“—Силистра смъкна очилата, разтърка уморените си очи и покани влезлите да седнат. Беше Ванчето, дългогодишна тяхна работничка, а мъжът навярно беше баща ѝ.

—Ванче, новата година май ти донесе голям кахър, а?— ласкаво, закачливо поде партийната секретарка. — Казвайте да видим какво сте решили! — обърна се тя и към двамата.

Ванчето — опитна флаеристка от мутафчийския цех, искаха да преместят в групата, работеща втъкана бродерия.

Партийната секретарка обясни всичко това на Ванчето, но тя се колебаеше. Сега идваше заедно с баща си. Значи не е съгласна. Славова очакваше това и беше решила на всяка цена да убеди момичето, да му помогне да вземе правилно решение.

—Абе. . . не сме съгласни с тая работа, бе другарко — каза бащата. — Далече ѝ идва, сега нова работа да учи. . . И заплатата ѝ ще бъде по-малка сигурно. . .

—Да! Заплатата на Ванчето ще бъде с 0.20 стотинки по-малка на ден, далечко ще ѝ бъде. . . Но Ванчето ще отиде в прекрасен колектив, Ванчето ще научи чудесна професия. . . Ето какво —завърши партийната секретарка, като се обърна към младото момиче: — Ти постъпи на новата си работа! Поработи там една седмица и ако не ти хареса,обади ми се да те преместим. Ей тъй като дъщеря на майка ще дойдеш да ми кажеш: не ми харесва там, преместете ме! . .

Отидоха си. Славова отново се наведе над доклада, който готвеше. Не ѝ спореше. Вече седмица време идваше сутрин от 6—6.30, вечер си отиваше не по-рано от 7-8 часа, защото в работно време не можеше да пише. Възникваха все уж дребни на пръв поглед работи и времето си отиваше незабелязано. Ето — при нея влязоха жени да питат за работа (навярно директирът го нямаше), една пропагандистка иска брошура за лекцията си, търсеха я по телефона. . .„Днес повече няма да мога да пиша, ами да отида поне до един от цеховете“ — реши партийната секретарка.

Как леко ѝ става на сърцето след срещите си с хората? Без тези срещи Славова не може. Провеждаха редовно събрания, съвещания, кръжоци, но непринудените разговори с работниците и работничките другояче им въздействуват. Като тях цени за партийната секретарка нямаше. От тези срещи тя научаваше за болките на хората от тяхното предприятие, за техните желания, стремежи, за личните им благополучия и скърби. Опознаваше характера им. Тези срещи ѝ даваха възможност да прецени най-правилно къде греши ръководството на предприятието, къде партийната организация прави пропуски, къде трябва да наблегне във възпитателната работа. Близките ѝ често казваха:

—Трудна работа си избра, Славке!

—Трудното беше то някога, когато ни се пукаха устните! — отговаряше им Славова.

Макар че оттогава са изминали повече от трийсет години, Славова още помни с най-малката подробност как посрещна румънските жандари в тяхната къща. Майка ѝ стана нея сутрин много рано, наготви цял казан с ядене, изпече две пещи хляб, натовариха всичко в каруцата и баща ѝ замина. Къде?—Не ѝ каза никой! Но тя сама вече се досеща, че идването у тях на Дочо Михайлов и Димитър Дончев, тайните събрания, които ставаха у тях, и денонощното изнасяне на храната са свързани помежду си. Майка ѝ се залови да маже, за да премахне миризмата, а тя излезе на двора Отдалеч зърна жандарите и изтръпна: следите от каруцата още личаха, а тя беше сигурна, че жандарите идват у тях. Тогава, докато ги посрещне с кана вино и наденици, устните ѝ се напукаха от страх. Трябваше да ги задържи на всяка цена в гостната стая, иначе зле щяха да си изпатят с майка си, ако жандарите разберяха нещо. Тогава! . . И по-късно, когато в тяхната квартира в Русе се криеха нелегални, когато правеха обиските, когато научаваха за арестуването на някой другар. . . Тежко беше тогава! Та нали именно загиналите неведнаж бяха идвали у тяхната квартира и с огъня в сърцата си палеха в нея омраза към фашистите?

Късно привечер, когато канцелариите се опразниха, партийната секретарка можа да седне отново зад бюрото си.

Една обикновена жена, чийто делници са посветени на голямата човешка мечта— в сърцата на хората да е винаги топло, в душите им— винаги светло.

Катя УЗУНОВА

На трудов пост

Комунистът Рамадан Халимов от няколко години насам работи като овчар в село Падина. Опозна се с работата си, опознаха го и хората и го уважават. Защото Рамадан е винаги сред тях, когато е свободен, и се труди за тяхното и своето щастие като истинскикомунист, който трябва да служи за пример пред останалите.

Още в началото на овчарлъка си в ТКЗС Рамадан срещна много трудности. Не беше опитен, трябваше да се учи от другите и да ги догонва. А в групата си само той беше комунист. Затова Рамадан слушаше по-старите и по опитните овчари, какво ще кажат и не се срамуваше да пита. И бригадира Осман Фettов, и партийният секретар Йомер Мусов занимаваше той със своята работа, а на партийните събрания вземаше думата да се изкаже. Правеше предложение за подобряване на работата в овцефермата, искаше от партийната организация помощ. И не жалеше сили да нахрани добре стадото си, да го закара на водопой навреме, не спеше, когато овцете започнаха да се агнят през зимата. А през лятото никога не ги пасеше из тръннивите места, за да не се скуби вълната им, пладнуваше ги на сянка. Рано излизаше той лятно време с овцете на паша и вечер по-докъсничко оставаше, защото овцете тогава се напасваха добре и даваха мляко И затова Рамадан през 1963 година надои от овцете си 6 550 литра мляко вместо 5 700 литра. Защото спазваше всички указания на зоотехниците и освен това ползваше опита на първенците и своя опит, който сега предава на младия овчар Йомер Мухаремов. Защото е комунист и стои твърдо на своя трудов пост.

Ахмед ДЕМИРОВ

Нашата КОНСУЛТАЦИЯ

Въпроси на държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: от Йордан Симеонов. Работя от 3 години в ТКЗС—с. Черноляк като заместник-главен счетоводител. През ноември 1963 година съпругата ми роди второ дете. Като осигурен по Кодекса на труда, направих искане пред общинския народен съвет в същото село да ми бъде изплатена еднократна помощ за второ живородено дете, но от там ми отговориха, че такава помощ мога да получа в размер на 12 лв.

Има ли право съветът да ми изплати помощта в половин размер?

ОТГОВОР: Ако Вие сте изпратен на работа в ТКЗС като счетоводител въз основа на 50-то МП от 14. II. 1955 година и сте на двойно заплащане, т. е. от ТКЗС и Общинския народен съвет, еднократната помощ за второ живородено дете в размер на 24 лв следва да получите от селсъвета.

В случай, че получавате трудово възнаграждение само от ТКЗС, помощта следва да Ви изплати кооперативното стопанство също в пълен размер.

СПРАВКА: т. т. 25 и 26 от Наредбата за уреждане правата на административния и инженеро-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС по КТ — Изв. бр. 21 от 1962 г; т. 1 от Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството (Изв. бр. 95 от 1956 г.)

ВЪПРОС: от Бойка Йорданова, у-ка в с. Алеково. От 15. I. 1964 година излязох в отпуск поради бременност и раждане. През последния месец (декември 1963 г) преди излизане в отпуск, освен основната заплата получавах лекторско възнаграждение за извънредни часове и за вечерно училище.

Следва ли тези допълнителни възнаграждения да се включат към основната заплата при изчисляване на обезщетението?

ОТГОВОР: На работници и служители, които получават месечна заплата, паричното обезщетение поради временна нетрудоспособност от 1. IV. 1963 година се изчислява от основната месечна заплата. Не се включват към нея допълнителните трудови възнаграждения, като: лекторски часове, извънреден труд, клас за прослужени години, по съвместителство и др. При изчисляване обезщетенията на учителите за временна нетрудоспособност към основната заплата се включва само възнаграждението за степенуване.

Среднодневното трудово възнаграждение, от което се изчислява паричното обещетение на споменатата категория работници и служители се намира, като основната месечна заплата се раздели на броя на работните дни във всеки календарен месец, включен изцяло или отчасти в разрешения отпуск за временна нетрудоспособност, а не от предхождащия месец.

Справка: т. 18 ал. II от Правилника за приложение на дял III от КТ—ДВ бр. 24 от 1963 г и т. 4 ал. V от Окръжно № III—1272—ДВ бр. 36 от с. г.

Николай КРУМОВ
началник отдел „ДОО“

Днес — имитация, утре може да е действителност

Преди няколко дни се проведе комплексно занятие със звената по гражданска отбрана при ДКК „Нектар“ — Силистра. То бе ръководено от инструктора по гражданска отбрана при Окръжния комитет на ДОСО др. Атанас Атанасов.

. .Сигналът на въздушната сирена възвести „тревога“, при което всички работници и служители се укриха в определените скривалища. Няколко минути след това последва „атомен взрив“ в района на склада за амбалаж. Настъпиха големи „разрушения“ на навеса, а от „светлинното излъчване“ се предизвикаха няколко огнища на пожари. Едно след друго звената излизаха от скривалищата и пристъпваха към получаване на аварийно-спасителното, медикосанитарното и противопожарното имущества. Първи се отправиха към мястото на „поражението“ хората от аварийно-спасителното отделение с ръководител Минчо Иванов. Бяха „спасени“ 6 работници, „затрупани“ в изкопите вследствие „събарянето“ на амбалажа и „задушени“ от дима, получен от „атомната бомба“. „Спасените“ веднага бяха приети от медицинското звено, което им оказа бърза помощ и един по един бяха отнесени в санитарния пункт на лечение. Последваха и другите манипулации по гасенето на „запалените“ горивосмазочни материали, амбалажи и навеса.

На занятието бе дадена висока оценка.

Н. НАЧЕВ

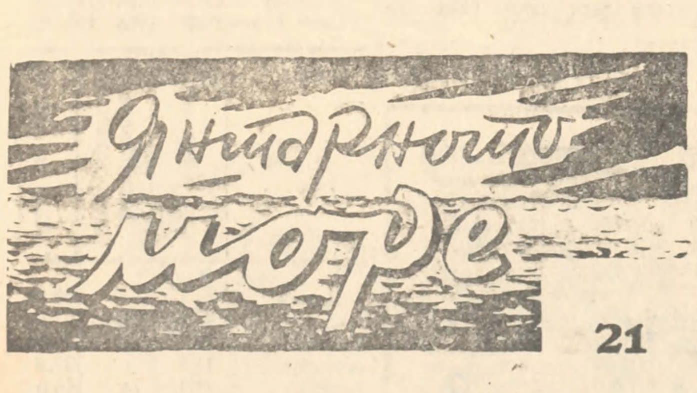

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

21

— Не се вълнувай! — успокои го Вилкс. — Всеки от нас има своя парола. Аз поставям думата „Вилкс“ или „Тези дни се ожених“. И никак не е задължително да те пипнат чекистите. Това е обикновена условност!

— Ама че условност! — не мирясваше Делинш. — Още нищо не си направил, а вече те предупреждават: „Внимавай, да не загазиш!“ Как тоава се съгласяват хората да влязат във вашата школа?

— Ще поживееш, ще узнаеш!—измърмори Вилкс.

— До колкото разбрах, ние трябва да отговорим на зададените въпроси.

— Най-добре е сам да извършиш това.

— Не, аз няма да се натрапвам повече! — заинати се Делинш. — Вас питат за мене, затова вие отговаряйте...

Вилкс взе от раницата своя бележник за шифриране, извади от него двадесет и пет листа и ги подаде на Делинш. Младежът разбра: доверяват му се напълно Да откаже тия листа, би означавало да нанесе смъртна обида на своя учител.

— А сега състави отговора! — настоя Вилкс.

Делинш приготви следната радиограма:

„Новият радист, от август 1947 до февруари 1948 е учил в Рижския клуб за радиолюбители. До март 1949, пак там, е работил на колективна любителска станция. Той получи от бележника за шифриране № 15—А двадесет и пет листа, от седемдесет и шести лист нататък“...

Вилкс подписа това съобщение със своята парола, а Делинш го предаде. На 23 юли проведоха предаването. На 25-и разузнавателният център разпореди в бъдеще с радиостанцията да работи Делинш. От този ден цялата работа по установяването на връзка се водеше от младия радист, а Вилкс понякога се занимаваше с шифрирането и разшифрирането на радиограмите.

Всичко би било добре, ако останалите „братя“ не се подигравала. Сега те наричаха Делинш не как да е, а „радистът на нейно величество кралицата“, съветваха го да иска по-голяма заплата, обсъждаха, какви ордени ще получи за своята служба на английската корона...

Когато обядваха, го моляха да предаде в следващата радиограма нейно величество да им изпрати омари, или когато кърпеха износените си ботуши, започваха да се оплакват на Делинш от военния министър на Англия, който се стиска и не им праща нищо ново.

Те не бяха далеч от истината. Делинш знаеше, че още през юни Вилкс и командирът намериха подходяща „пощенска кутия“ в района на езерото Енгуре и съобщиха адреса на англичаните, за да могат да им изпратят обещаните пари и ценности. Вилкс, съпровождан от някои от „братята“, ходеше по три пъти в месеца да проверява кутията. Там нямаше нищо, затова Вилкс смяташе, че му се надсмиват и започваше да ругае англичаните за тяхната мнителност, граничеща с отвратителна несъобразителност.

14

При това, животът в лагера ставаше все по-труден и по-окаян.

Все по-често „братята“, които отиваха за помощ при съмишлениците, се връщаха с празни ръце или донасяха храна за ден-два. Съмишлениците се оправдаваха с това, че в околните села отново започнали да се мяркат „сините“ или „незабравките“, както наричаха тук чекистите. Тия визити, някой от участниците в групата свързваха с работата на радио-предавателя и изглежда бяха прави.

Лидумс заповяда да минат на гъбена диета. Но до поникването на хубави гъби имаше много време. Гъбарите, които бяха назначавани като наряд, донасяха в повечето случаи „сирожки“ и „пърхутки“. Кох, главният готвач на отряда, ругаеше като хамалин, заплашваше, че ще разстреля „шпионите“, а предавателят им щял да хвърли в езерото. От всички ястия, измислени от готвачите в света на „братята“ им се падна да ядат само гъбена чорба с булгур и чай без захар. Парите, които взеха от касиера, когото нападнаха предната година, бяха на привършване, но „братята“ не искаха да рискуват да нападат магазин, който се намира в голямо селище.

Лидумс реши да проведе съвещание. Всички членове на отряда се събраха в бункера. Само Делинш остана на пост, намиращ се на сто метра от подстъпите към лагера.

Въпросът, с който се занимаваха беше един: от къде да вземат пари?

Мазайс, който последен се беше свързал с един от съмишлениците, съобщи:

— Рибарите от колхоза „Енгуре“ очакват да получат пари. Обикновено им плащат на двадесет и пети. Касиерът получава парите от Слокския клон на държавната банка. От Слоки до колхоза е дванадесет километра.Касиерът се придружава от въоръжена охрана.

— Колко пари обикновено пренася? — попита Лидумс.

— Петдесет — шестдесет хиляди.

— За такава дреболия не си струва да дразним дявола! — измърмори Бородач. — „Незабравките“ ще пуснат по следите ни всичките си кучета...

— От този район, все пак ние трябва да се махнем — каза равнодушно командирът.

— „Незабравките“ вече се появиха по селата. Възможно е да са засекли нашия предавател.

— Точно така — подчерта с ирония Бородач. — Заради този кекав предавател могат да ни избият като зайци...

— Почакай, Бородач! — Лидумс махна уморено с ръка. — Когато Будрис се обърна с молба към нас да приемем гостите, ти нали се съгласи?

— Да, но...

— Нали знаеше, че имат предавател?

— Да, командире, но не допусках, че ще започнат да четат по него библията? Аз мислех...

— Нима си мислел, че още на следващия ден англичаните ще изпратят самолети и ще хвърлят един сандък с шоколад и нови обувки.

Бородач млъкна.

Вилкс се изправи и каза:

— Командире, ще ни разрешите ли ние с Егле да свършим тази работа?

Егле, който беше обрасъл с възсиви кичури коса, още повече се сви на нара.

Лидумс погледна към Егле. Младежът не смееше да го погледне.

— Егле е болен и никъде няма да отиде.

— Тогава, разрешете на мен! — каза твърдо Вилкс.

— Има ли някой, който да предложи още нещо? — запита комъндирът.

„Братята“ мълчаха.

Комъндирът се изправи.

— Тогава да се готвим за акцията. Ще участвуват: Графа, Делинш, Вилкс и аз. Върнете на Вилкс личното оръжие.

Мазайс отиде да смени Делинш от пост. Когато Делинш влезе в бункера, държеше в ръцете си съветски пистолет.

Пистолетът, вероятно, кокy-що беше изваден от хранилището, защото целият беше в смазка.

В пълнителя, като тежки златни кюлчета, бяха наредени патрони. Вилкс веднага се настани в кюшето, за да разглоби и почисти оръжието.

Той не познаваше добре руското оръжие. Затова Делинш го учеше търпеливо как да го чисти и смазва.

На другата сутрин Мазайс отново отиде в селото, за да уточни деня, в който получават пари в колхоза.

Още сутринта „братята“ огледаха околностите на лагера, оставиха Бородач на пост и се върнаха в бункера. Вилкс и Делинш учеха новия кандидат за радист — Графа как се работи с ключа. Кох се зае да приготвя омръзналата на всички чорба. По обед чуха, последните новини, а след това, като се редуваха, зареждаха акумулатора на предавателя с помощта на ръчен генератор.

След обяд Делинш застана на пост. Лидумс полегна да си почине в землянката, която се намираше непосредствено до бункера, а останалите се заловиха да играят карти.

(Следва)

МЕХАНИЗИРАНО ПРОИЗВОДСТВО — ВИСОКА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ

ПОВИШАВАНЕТО на производителността на труда заема централно място в плана на всяко промишлено предприятие. За база при съставянето на плана се взема винаги фактически достигнатото през преходния отчетен период, като се даде съответното напрежение. Това напрежение (увеличение на производителността на труда) за отделните предприятия и отрасли е различно, с оглед условията на работа, изменението в структурата на продукцията и възможностите за увеличаването ѝ.

Кооперативната промишленост в Силистренски окръг през изтеклата 1963 година постигна значителни резултати в изпълнението на този показател. Средно производителността на труда нарастна със 7 процента. В отделни кооперации успехите са още по-големи. По отношение на 1962 година производителността на труда се увеличи в ТПК „Домостроител“ — Тутракан с 28.5 на сто, в ТПК „Метал“ с 22.5 на сто, в ТПК „9 септември“ с 11.2 на сто, ТПК „Дунав“ с 10.2 на сто.

На какво се дължи този ръст на производителността на труда в споменатите кооперации?

За това помогнаха множество фактори. Подобри се организацията на труда, увеличи се фондът на работното време — един сериозен резерв за повишаване производителността на труда. В сравнение с 1962 година са загубени в по-малко 1 841 работни дни поради престои, болести, отпуски, майчинство, самоотлъчки и т. н. Повишена е квалификацията на работниците чрез изучаване опита на челниците. Решаваща роля изигра обаче внедряването на нова техника, механизацията на производствените процеси, специализацията на производствата, редовното снабдяване с материали и други. Създаде се възможност за по-високо изпълнение на плана по производителността на труда в сравнение фонда на работна заплата. Така например през 1963 година са доставени машини и съоръжения само по лимитеният за над 50 000 лв освен тези по заема за нова техника, с които се намали чувствително ръчният труд.

Така например ТПК „Дунав“ достави през годината машини за повече от 20 000 лв, като тестомесачки, транспортни колички, 2 трандафор — машини за шиене на гьон и рами. Също така всички машини се устроиха като бързоходни и се задвижват с електромотори.

ТПК „Метал“ се снабди с 2 струга, електроженен апарат, оксиженов апарат, механични ножове, бор—машина, компресор и др.

ТПК „Инвалид“ механизира производството си с 3 машини за телбодчета, 12 преси за габъри, бързоходни шевни машини, машина—оверлог и други.

ТПК „Домостроител“ в Тутракан достави транспортни ленти при кариерните материали, вагонетки и релси при тухлопроизводството и т. н.

При това трябва да кажем, че ведомственият автомобилен транспорт на ТПК се увеличи през 1963 година с още 4 товарни коли. С тях не само значително се улесни обслужването на населението, но при нужда се използуват и за доставка на някои дефицитни материали, за да не спира производственият процес.

Пускането в действие на тази техника тласна напред изпълнението на плана по производителността на труда. Например една трандафор-машина за шиене на гьон и рами на обувките в ТПК „Дунав“ има производителност от 30 до 50 чифта обувки на ден за 8 часа, докато на ръка могат за същото време да се обшият до 8 чифта обувки. Или една машина върши работа колкото 6 производственика ако работеха ръчно, при това качеството е много по-добро. Влезе ли в цеховете за обувна конфекция на ТПК „Дунав“, човек добива впечатление, че се намира в едно механизирано предприятие, където има инсталирани машини за трашене, фрезмашина за обрязване на гьоновете, цепачка за цепене на гьон и гума, шмиргелмашини и други.

Високата производителност изпъква по-ярко, ако съпоставим този успех на ТПК „Дунав“ с подобния цех на ТПК „Съединение“ — Тутракан, където ръководството на кооперацията не положи усилия да внедри същите тези машини.

През изтеклата година в ТПК „Дунав“ са произведени 23 130 чифта обувки, докато в ТПК „Съединение“ те са достигнали едва 16 461 чифта. А работниците в този цех в Тутракан са само с трима души по-малко.

Всичко това показва, че постоянна задача пред ръководствата на трудово-производителните кооперации от окръга е да внедряват нова механизация в производството и да увеличават оборотите на съществуващите машини, каквито възможности има в повечето ТПК.

Петър ТОПАЛОВ

Отбиването на прасетата е важен етап в отглеждането им

Ежегодно в ТКЗС-тата и ДЗС-тата на окръга се отглеждат стотици малки прасета. Отбиването им е един много важен момент от тяхното гледане, от който зависи по-нататъшното им развитие. При отбиването, прасетата се поставят при съвсем нови и необичайни за тях условия. Няма я вече най-пълноценната за тях храна — млякото. На същите се дават други храни, на които още не са добре привикнали, отделят се от майките и се поставят в отделни помещения. Макар и при най-добри условия на хранене и гледане, отбиването на прасетата представлява едно явление отразяващо се зле върху техния растеж и развитие. Организмите на прасетата не могат така лесно да се приспособят към новите условия на живот.

Как обикновено се извършва отбиване на малките прасета в повечето стопанства на окръга?

След навършване на 2 м възраст и при достигане обикновено 12 кг живо тегло, а някъде и над 10 кг (в ТКЗС Зафирово) прасетата се отбиват. Те се отделят от майките и се настаняват в помещенията за угояване. Вместо храната на малките прасета да се запарва и бърка, те се оставят на сухо хранене. Не им се дава суроватка и бито мляко, които се доближават най-много до майчиното мляко. Помещенията не се застилат достатъчно със слама, като често са влажни и мръсни. През големите зимни студове, малките прасета започват да се трупат на купища и да се задушават. Отбитите прасета отслабват и започват да намаляват своето живо тегло. Голяма част от тях изостават в своето развитие и закърняват. За такива изоставащи прасета никой не се грижи. Те са податливи на редица болести — бронхопневмония, гастроетерит, паратиф, дизентерия, оскоридоза, трихоцефалоза и други. Това са така наречените болести на лошите зоохигиенни условия. Те нанасят големи щети на свиневъдството в окръга. Най-голям процент от смъртността при свинете се пада на тях. Такава беше и е съдбата на прасетата от 2 до 4 месечна възраст в кооперативните стопанства в Попина, Белица, Нова Черна, Сребърна, Кайнарджа, Срацимир, Тутракан и други.

Какво трябва да се прави при отбиването на прасетата, за да не се стига до тия нежелателни резултати?

Прасетата да се отбиват след навършване на 2-месечна възраст и при достигане живо тегло над 12 кг. Те трябва да се поставят в ниски и топли помещения, добре застлани със слама, сухи и без течения. Това налага някъде да се построят или приспособят помещения за отбити прасета. Особено важно е храненето на обитите прасета. То трябва да бъде такова, че да не се отличава много от храненето преди отбиването. Това нещо се постига чрез включване в дажбата им на суроватка или бито мляко. Абсолютно задължително е смеските и другите храни да се запарват и бъркат с топла вода. В никакъв случай да не се минава на сухо хранене, което разстройва храносмилателната система и силно обезводнява организмите. Бърканата и запарена храна да се дава до достигане 30-35 кг живо тегло. Тогава вече могат да се включат в дажбата постепенно сухи храни, които към 35-40 кг тегло на прасетата напълно заместват мократа храна. Тогава прасетата могат да се прехвърлят в масивните свинарници за угояване.

Понеже някои прасета изостават в своето развитие те трябва да се отделят от общото стадо и да се поставят при по-благоприятни условия на гледане, за да могат да достигнат другите.

Друг един фактор, който може да се отрази неблагоприятно върху отбитите прасета е кастрацията на мъжките, непосредствено след отбиването. Ето защо ветеринарните лекари трябва да кастрират прасетата преди отбиването. Тогава те понасят операцията най-лесно.

Ако при отбиването на прасетата и след това се спазват горепосочените условия, при тях не ще се явяват в такива големи размери болестите на лошите зоохигиенни условия и смъртността ще се намали чувствително. А ниската смъртност е един от главните резерви за изпълнение плана за месото.

Д-р Димитър ВЕЛЕВ

Търговията в срацимирския район трябва да се подобри

През миналата година потребителната кооперация в Срацимир изпълни плана по стокообората на дребно и общественото хранене 104, 9 на сто. Постигнатото обаче не значи, че нуждите на кооператорите са напълно задоволени. Ако в магазините имаше всякога от търсените стоки, изпълнението на плана щеше да бъде далеч по-голямо.

В началото на новата година в стопанството се отчетоха резултатите от миналата година и бе обявено, че на трудоден кооператорите ще получат по 1,64 лева, а на човекоден — по 3,15 лева. Такова трудово възнаграждение в стопанството не е лошо. Част от парите, които ще получат кооператорите, ще бъдат вложени в спестовната каса, а за другата част те ще пожелаят да си купят нещо. За съжаление обаче магазините в селото са все още незаредени. Липсват търсените стоки като: памучни тъкани, басми и оксфорт, чорапи—рипс, захарни изделия, печки, метални кревати, оградна мрежа и много други. Това състояние на магазините принуждава кооператорите да ходят в град Силистра, за да правят покупки. Такова е състоянието на търговските заведения и в съставните села: Богорово, Българка и др.

За незадоволителното състояние на търговията се е говорило неведнъж на събранията и сесиите на общинския народен съвет, но резултатите си остават едни и същи. Създаденото положение трябва час по-скоро да разтревожи управителния съвет на кооперацията, както и ръководствата на Окръжния кооперативен съюз и Окръжно търговско предприятие, които отговарят за търговията в района и окръга.

Г. СИМЕОНОВ

Повишават квалификацията си

Още в началото на годината строителите и бояджиите от СП „Комунални услуги“ в Дулово решиха да повишат квалификацията си и поставиха въпроса пред ръководството. Идеята им бе подкрепена. Скоро бе организиран опреснителен преквалификационен курс, в който участвуват 30 строители и 10 бояджии. Обучението на хората се води от техника на предприятието, другарката Магдалена Димитрова. Заниманията се провеждат два пъти седмично. След като завърши курсът, въоръжените с нови знания работници ще се явят на изпити за повишаване на своите разряди.

В чест на 20-годишнината на социалистическата революция у нас строителите и бояджиите обещават да изпълнят годишния си план за единадесет месеца.

Ибрям БЕЙСИМОВ

Уверено и сръчно работи Ешреф Сюлейманов, началник на механичния цех в РТС — Дулово. Той измерва конуса и елипса на цилиндровата гилза на трактор „ДТ—54“.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Ранната подготовка — гарантира изобилието

Миналата година наводнението, причинено от обилните валежи, нанесе доста щети на зеленчуковата градина в с. Средище. Всички парници бяха напълно унищожени. Едва към края на юли имаше възможност работата по зеленчукопроизводството да се подеме отново. Направени бяха за съвсем кратък срок нови парници, рамки и рогозки от ръженица. Пренесен беше и в достатъчно количество оборски тор.

В края на декември три парника бяха заредени с чушлета от сорта „Жулишка шипка“, а през януари бяха заредени и други парници с чушлета от същия сорт. Приготвени са и два парника с краставици от сорта „Старозагорска ланга“, а през февруари градинарите ще засеят няколко парника с домати — „Бизон“.

Георги КИТАЕВ

Отчетоха съревнованието

НЕОТДАВНА колективът на ДИП „Добруджа“ в Силистра отчете резултатите от съревнованието през последното тримесечие на миналата година. За успехите на предприятието говори главният инженер Добри Савов.

Благодарение на упоритостта на колектива и широкото внедряване на Ловешкия почин, през последното тримесечие по-неопитните тъкачки успяха да постигнат производствените резултати на квалифицираните работнички. В резултат на разгорялото се социалистическо съревнование между отделните бригади, бе дадена свръхпланова продукция от 109 000 метра. Постигнато е качество на продукцията 98,81 на сто, а производителността на труда е нараснала с 1,9 на сто. Вместо планираните 54 000 лева колективът отчете 59 000 лева печалба.

През тримесечието най-добри резултати постигна първа бригада при зелена смяна със секционен майстор Беихжет Мустафов, която изпълни плана 101,9 на сто при 98,8 на сто първо качество на продукцията. На второ място е първа бригада от червена смяна.

Сред производствениците най-добри успехи завоюваха тъкачките Пембегюл Нуриева със средно изпълнение на трудовата си норма 126 на сто при първо качество 99.8 на сто и Елена Павлова — с изпълнение на трудовата си норма 119 на сто при първо качество 98.8 на сто. От сновачките начело е Русанка Раданова, постигнала 125 на сто изпълнение на трудовата си норма. Не по-лоши резултати постигнаха също така Матрона Орлова, Николинка Балчева и други работнички.

След като се отчетоха резултатите, на първенците в съревнованието бяха раздадени награди.

Петранка ДОДОВА

В ПОМОЩ НА ПРОПАГАНДИСТА

ЗАЩО СЕ СВИКВА ФЕВРУАРСКИЯТ ПЛЕНУМ НА ЦК НА КПСС?

В МОСКВА бе съобщено, че на 10 февруари се свиква поредният пленум на Централния Комитет на КПСС. На обсъждане е поставя въпросът за интензификацията на селскостопанското производство. Доклад ще изнесе министърът на селското стопанство на СССР И. П. Воловченко, а съдокладчици ще бъдат министрите на селското стопанство на съюзните републики.

Предстоящият пленум е логическо продължение на неотдавнашния декемврийски пленум на ЦК на Партията, който разработи обширен план за ускорено развитие на химическата индустрия и за химизация на народното стопанство на страната. Подемът на земеделието и на животновъдството на базата на химията заема в този план едно от централните места.

Интензификацията е генерална линия за развитието на селското стопанство на съвремения етап. Широката употреба на минерални торове, напояването, комплексната механизация, използването на постиженията на науката и на челния опит — това са редицата проблеми, които стоят днес пред колхозите и совхозите. Тяхното решение на практика гарантира получаването на високи и устойчиви добиви от зърнените и техническите култури.

До неотдавна страната не можеше да даде на селото нужното количеството химически торове и се налагаше да се разширяват главно посевните площи. На определен етап това имаше своите преимущества: буквално две години след започване усвояването на целините сериозно се измени положението с хляба, подобри се продоволственото снабдяване. Това в крайна сметка беше важно за развитието на цялата иконамика на СССР.

За последните девет години производството на зърнени храни почти се удвои и ако не се смята крайно сушавата минала година, то ежегодният общ добив на зърно се увеличи с повече от три милиарда пуда (над 50 милиона тона).

Политиката на усвояване на целинните земи се оправда. Разходите бяха възстановени. Но заедно с развитието на производството на зърнени продукти нарасна и населението. Увеличи се необходимостта от хранителни продукти. Отчитайки посочените фактори, трябва да се каже, че е необходимо да се увеличи производството на зърени храни с 6-7 милиарда пуда годишно и то да достигне общо годишно производство 14-16 милиарда пуда. Това ще осигури напълно населението с хляб, животновъдството с храни, ще покрие другите потребности на страната. Пътят към постигане на поставените цели минава през химизацията на селското стопанство.

Някои западни наблюдатели представят нашия стремеж към широка употреба на изкуствени торове като резултат „от изтощението“ на целинните земи и „преценката на възможностите на колективното земеделие“, а миналогодишният неурожай искат да припишат на системата на селското стопанство на СССР. Но даже най-неосведомените по въпросите на земеделието хора разбират, че всяка земя, била тя украинска или целинна земя, американска, шведска или канадска изисква „лекарство за плодородие“ и в нашия век би било неправилно да не се използва революционата сила на химията за получаване на по-голям добив.

Що се отнася до миналогодишните „каприза на природата“ сполучливо беше изказването на английския министър на финансите Модлинг, който подчерта, че сушата си е суша и от нея не е защитена никоя държава. А ако се говори за преимуществата на социалната и икономическата система, то именно колхозите спасиха милиони селяни от неминуем глад, какъвто връхлиташе дореволюционна Русия при стихийни бедствия. Сега въпреки сериозния неурожай, градът и селото са осигурени с хляб и други продукти, а колхозите и совхозите разполагат със семена за предстоящата пролетна посевна кампания. И в допълнение те ще се въоръжат и с химически торове.

И вече в народностопанския план за 1964-1965 година е предвидено значително да се разшири производството и снабдяването на селското стопанство с минерални торове, с химически средства за защита на растенията и със земеделска техника. През 1964 година колхозите и совхозите ще получат 22 милиона тона торове, през 1965 година — повече от 30 милиона тона срещу 15,9 милиона тона през миналата година. За да може най-ефикасно да се използува химията, торовете се отделят само за определени цели (за памука, цвеклото, зърнените култури) и се насочват предимно към онези райони, където тяхното приложение ще допринесе за получаването на най-голям добив. И само от зърнените култури е набелязано да се получат 10 милиона тона, а през идущата година — 15 милиона тона.

Колхозите и совхозите ще получат повече трактори, почвообработващи, посевни и жътварски машини, земекопна техника, което е особено важно за иригационните работи, а така също и много транспортни средства.

Перспективите за развитие на съветското селскостопанско производство са напълно благоприятни. Плановата организация и колективният труд позволяват с най-голям ефект да се използуват прогресивните сили на химията в земеделието и животновъдството. Как практически ще се постигне интензификацията на селското стопанство — за това ще дадат съвет участниците във февруарския пленум на ЦК на КПСС. Химизацията на селското стопанство предявява особено високи изисквания към ръководителите на производствата, към специалистите, към всеки, който има отношение към използването на минералните торове. Колективният ум и опит на партийните, научните и стопанските работници в организацията на селскостопанските работи ще позволи на пленума на ЦК на КПСС да избере най-добрия път в работата, най-ефикасните мерки за по-нататъшния подем на селското стопанство. Пленумът ще обсъди широк кръг от въпроси, като се започни от възможностите на отделните кръгове, области и републики, отчитайки зоналните особености и размерите на техния принос за увеличаване на хлебните ресурси на страната, и ще завърши с въпросите на материалното поощрение на онези колективи, които на базата на химията ще дадат максимално увеличение на добива.

След декемврийския пленум, предстоящият пленум на ЦК на Партията ще бъде повратен пункт в борбата на съветските народи за най-ефикасно използване на земята, на химическите средства и на техниката, с които съветската индустрия снабдява колхозите и совхозите, за рязък подем на селскостопанското производство.

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

„Спящата красавица" на наша сцена

ЗРИТЕЛЯТ БЛАГОДАРИ

Удоволствие изпитва зрителят, когато види познати герои от любими произведения на сцената. А Силистренският народен театър този път ни зарадва с постановката на пиесата на Андрей Гуляшки и Владимир Каракашев „Спящата красавица", която ни помага да видим като живи пред очите си Авакум Захов, Хари, Мария, Боцмана от едноименната повест на майстора на приключенския жанр Андрей Гуляшки Режисьорът Панайотис Фундеас се е стремил да вникне добре в духа на произведението. Вярно е, че пиесата е по-бедна откъм пластичност и динамика, но постановката ни показва, че някои от тези недостатъци са почти напълно преодолени. Макар че Светослав Станилов по външност не отговаря много на Авакум Захов, той е успял да разкрие неговия вътрешен образ като умен, хладнокръвен, човечен, изключително съобразителен и проницателен комунист, който се бори на един от най трудните фронтове в името на човешкото щастие. Понякога неговата игра е малко равна, но това се изкупува от голямото благородство, с което той създава образа.

В контраст на главния герой са разкрити образите на Хари и Боцмана. Кирил Манчев много интересно и неповторимо изгражда образа на Боцмана, като изтъква най вече у него професионалните привички и моралната безпринципност, докато Суйчуклуев е потърсил в образа привидната интелигентска находчивост. Но той би бил сполучлив, ако пресъздава с повече търсене изявата на своята нервност, характерна за слабите личности, продали се за долари на враговете.

Добро впечатление оставят със своята игра и Вичо Маринов в ролята на Професора, и Маргарита Станилова в ролята на Мария Максимова.

Усилията на актьорите са добре обединени от режисьора Панайотис Фундеас и поради това зрителят излиза от залата обогатил представите си за героите на едно от най-оригиналните произведения на съвременната ни социалистическо-реалистична литература.

Боян АНГЕЛОВ

ПРЕДСТАВЛЕНИЕТО МИ СЕ ХАРЕСА

Неотдавна четох цялото произведение на Андрей Гуляшки „Приключенията на Авакум Захов". Негова последна част е „Спящата красавица" — тоест, това е онази част от произведението която е послужила на Владимир Каракашев и Андрей Гуляшки за написване драматичното произведение „Спящата красавица".

Действително аз не съм специалист по драматичните и режисьорски въпроси. Аз просто не съм имал нито възможност, нито време да се занимавам с тях. Но мнението ми за постановката на Народния театър в Силистра е добро. Когато четох книгата, аз винаги съм си представял Авакум Захов такъв, какъвто го създава Светослав Станилов — умен, спокоен, издържлив и защитаващ интересите на новото общество. Може да се каже обаче, че макар и малко се чувствува в образа една монотонност.

Добро впечатление ми направи и играта на Маргарита Станилова. Тя бе нежна, макар и много преживяла жена. Другарката Станилова успя да се справи с ролята си — една действително трудна роля.

Какво да кажа за образа на Професора — в изпълнение на Вичо Маринов. Той ни показа едно действително симпатично старче, което дава знанията си за интересите на социалистическата държава.

Хубави неща могат да се кажат и за другите образи в постановката. Но ми се струва, че това не е нужно за едно съвсем кратко мнение. Мисля обаче, че цялата постановка може да се оцени положително. За това представление аз като зрител мога само да благодаря на колектива на театъра.

Любен ДЕЛЯНОВ

ЗИМЕН ПИОНЕРСКИ ПОХОД

Радостни часове изживяха пионерите от основното училище в с. Восна през време на зимния поход, който беше организиран преди няколко дни. Пътят до село Суходол те изминаха с кънки, шейни, ски.

В Суходол пионерите бяха посрещнати както от местните учители, така и от учениците. След запознаването беше проведена среща между пионерите и учителите от двете училища. В съдържателен разговор бяха разменени хубави и полезни мисли за общата педагогическа работа на учителите, за подобряване на тяхната възпитателна работа.

Хюсеин РАСИМОВ

ПИОНЕРСКИ ДЕЛА ЗА ПРИМЕР

РАЗГОВОР В ОТРЯДА

Още в първите дни на първия учебен срок дружинният съвет и отрядните председатели от пионерската дружина в училище „Ю. Гагарин" с интерес изслушаха напътствените думи на другарката Грета Петрова, член на ГК на ДКМС. Повод за този разговор беше статията на в. „Ндродна младеж" „ От първия учебен ден — труд, воля, постоянство!". С особен интерес пионерите посрещнаха думите ѝ, че „в първите дни на срока по отряди трябва да се проведе много сериозен разговор не само чрез традиционните доклади и изброяването кой какви бележки е получил през първия срок. Трябва да се проведе откровен, критичен разговор за пионера, за отношението му към неговите първи задължения като ученик, за дисциплината и поведението му.

И Елисавета призна, че никога преди това не е имало толкова горещи спорове при подготовка за пионерски сбор. Никола, председател на отрядният съвет в IV-б клас, пръв пожела неговият отряд да поведе такъв разговор.

Дойде понеделник, 20 януари. В класната стая на IV-б пионерите и гостите са вече по местата си. На черната дъска — лозунгът, издигнът от в. „Народна младеж". Сборът ще премине като двубой на мнения за пионерския дълг. След малък спор се уточняват въпросите на двубоя. Написват ги на черната дъска: „Какъв трябва да бъде истинският пионер?", „Какво пречи на мен и другарите ми да бъдем много добри ученици?„.

Всички очи гледат към дъската.. Мълчание. И изведнъж Тодорка Димитрова вдига ръка. Тя започва да говори за работата в командата „Пчелица", където всички изпълняват комсомолските си поръчения добре, но им е много мъчно, щом звеното не е на първо място. „Нека да посрещаме винаги другарката с песен, а на тези, които ни пречат и не учат, да им помагаме..." — предлага Тодорка.

Втора стана Лидия и говори за разпределянието на поръченията в звеното. После Ясен предложи да заработят по-добре с бригадата за комунистически труд и дружно да играят. Той направи и други чудесни предложения: да проведат сбор на тема „Как се е учил Димитров", вечер на смеха, олимпиада между трите звена, конкурс за декламатор...

Говорят Любомир, Тодор, Иванка, Димитър, Исмет, Янка, Ахмед... Говорят за своя идеал за истинския пионер. Един палавник слага шапката си и бърза да излезе. Всички настръхват. Как може това! Нали точно срещу това се борят! И сборът продължава още по-разгорещено...

Накрая комисията по двубоя решава: първо звено е първенец в двубоя, а индивидуални първенци са — Тодорка, Лидия и Ясен. Започва съревнованието, започва борбата против двойките и тройките. Обща е борбата на отряда и любимата учителка другарката Г. Лазарова.

Георги ДИМИТРОВ

Из германската демократична република

Кратка пауза. Нека помислим заедно с бригадира как ще бъде по-добре. И после полската работа вече върви леко и приятно.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ

(85 години от смъртта му)

Едва дочакал освобождението на своя народ от турско иго, Любен Каравелов завършва богатия си жизнен път само 45 годишен. Но той остава след себе си голямо дело.

Каравелов е една от изключително надарените и действени личности през последните години от епохата на Възраждането. Размахът на неговите мисли, дела и чувства е изключително широк. Затова той оставя име не само на активен борец за национално освобождение. Той се проявява като талантлив публицист, фейлетонист, фолклорист, писател и поет.

Пребродил много кътове на страдащата си родина още на младини, Каравелов приема като свои участта и освободителните стремежи на своя народ и обиква българския бит, звучната народна реч, които цял живот той пресъздава в своето разнообразно творчество. За истинското оформяне на Каравелов като революционер, учен, публицист и писател допринася обаче руската действителност през 60-те години на миналия век. Тук той израства като революционен демократ предимно под въздействието на прогресивната руска мисъл на Чернишевски, Добролюбов, Писарев и класическата руска литература. И всичко, което той създава в Русия — от фолклорните му изследвания до първата книга с разкази и повести, е проникнато от революционна идейност и действен патриотизъм. Такава е и неговата активна обществена дейност в Сърбия

През 70-те години Л. Каравелов с революционната си и публицистична дейност става един от вождовете на националноосвободителното движение. Непосредствената си работа за БРЦК и редактирането на вестниците „Свобода" и „Независимост" той съчетава с интензивна писателска дейност. Въпреки колебанията, проявени при отлива на революционното движение, Каравелов до края на живота си остава борец за национално и социално освобождение и искрен родолюбец.

Любен Каравелов остави на българската литература богато творчество. В него всичко е ценно, но голямото си безсмъртие той дължи на революционните си дела, на воюващата си публицистика и белетристика. И най малкото българче знае неговите повести „Българи от старо време" и „Мамино детенце", с които той утвърди реализма в българската литература.

Може би поетическото обобщение на Вазов за Раковски еднакво прилага и на неговия приемник — неуморимия Каравелов: „Мисъл и желязо, лира и тръба — всичко ти бе вкупом за една борба".

Физкултура и спорт

Още една придобивка за масовизиране на спорта

Непрестанни са грижите на Партията и Правителството за масовизиране на физкултурното движение у нас и за изграждане на неговата материална база. Тя все по-вече се обогатява, а това допринася и за масовизирането на спорта, и за повишаване спортното майсторство на състезателите.

През последните години Окръжният съвет на БСФС полага големи грижи за увеличаване броя на физкултурните площадки, спортните салони и футболните игрища. И все пак те все още не са достатъчни да поберат желаещите да спортуват.

От няколко месеца спортистите от град Силистра се радват на нов, голям спортен салон. Някога тук е бил манежът на кавалерията, после — склад на Промкомбинат „Камъшит". Но от 1962 година, след като този обект бе предоставен на ОС на БСФС, започна дълга работа за преустройването му в спортен салон. Похвална инициативност и енергичност за неговото изграждане проявиха другарите Христо Минев, техникът Стоян Иванов, инженер Лилов от ЦС на БСФС и всички работници.

Сега салонът е на разположение на спортистите. Големите му размери (40 на 20 м.) дават възможност тук да тренират мъжките, женски и юношески отбори по волейбол и баскетбол. Сега тук се чуват радостни детски възгласи и строги треньорски команди. До късно вечер салонът е отворен за спортната младост на Силистра. Тук има място и за публика. Неотдавна любителите на футбола имаха щастието именно тук да присъствуват на турнир по футбол на малки врати.

Към спортния салон се състои и административната сграда на БСФС. Там удобно ще се поместят канцелариите на ОС на БСФС и физкултурното дружество „Доростол". Ще има стая за треньорите, лекарски кабинет и всички необходими сервизни помещения.

Новият физкултурен салон в Силистра е едно от прекрасните условия за масовизиране на спорта в нашия град.

Руска ПЕТРОВА

НОВИ КНИГИ

„През южна Америка" — М. Зигмунд и И. Ханзелка

Как живеят хората из далечните страни? Какви тайни крият техните планини и гори? И там ли залезът на слънцето е теменужен? Какви са градовете, къщите им? И кое е онова особено нещо за всяка страна, което ѝ дава колорита и остава най-дълго в съзнанието?

Двама млади чехи — Мирослав Зигмунд и Иржи Ханзелка, тръгват със своята „Татра" да обикалят света, да опознаят хората и да научат онези неща, които са останали скрити между редовете на учебниците по география...

В тази книга авторите описват пътуването си през Латинска Америка — Аржентина, Бразилия, Боливия и Перу.

Те разказват живо и увлекателно за народите от тези страни, които сега се събуждат за свободен живот.

О Б Я В А

Отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет — Силистра съобщава, че има едно вакантно учителско място по биология *в основното училище „Христо Ботев" — Тутракан до края на учебната година.*

Добруджа вдъхновителка

★ писатели художници ★ композитори

ЖИВОТ — ИСТОРИЯ НА ДОБРУДЖАНСКАТА ПЕСЕН

Добруджа е не само златната житница на България. Тя е един от най-прекрасните кътове на родината ни, където с особена сила звучи българската народна песен.

„В Добруджа сви първо гнездо българската държава на Балканите; Добруджа беше един от най-много вълнуваните краища през време на турското робство; през Добруджа минаваха редица преселнически кервани, следващи отсъпващите руски войски след всяка руско-турска война". Добруджа е преживяла много превратности на историческата народна съдба, не на един огън е горяла тя, както свидетелствуват и песните. А в тях се е проявил с цялата си сила, нежност и могъщество духът на българския народ — трудолюбив, несломим пред нашествениците и пред своите социални потисници. Може би тези обстоятелства са направили Добруджа люлка на изтчно-българската песен. И не би било грешка, ако се каже, че певецът-фолклорист дядо Павел Атанасов е едва ли не жива история на добруджанската народна песен.

Павел Атанасов

Павел Атанасов е добруджанец и по рождение, и по живот. Той е роден на 30 ноември 1867 година в село Езибей, Толбухинско. И още от детинството му започва пътеката на неговата любов към народната песен. „Едно нещо, което ми допадаше на сърце и което ми крепеше живота от младини до старини, в дни на тъги и радости, това беше музиката и рисуването. Пея ли, свиря ли или рисувам, това ми създаваше наслада на душата. Роден от майка песнопойка, люлян и приспиван от мелодичния глас на старите народни песни, отраснал при тъжния глас на чичовия ми меден кавал, у мене се е в родила наклоността към пеенето" — казва той. Детството и юношеството на поета преминават в голяма бедност. Баща му, преселник от Южна България, бил любознателен и ученолюбив селянин, който много държал да даде добро образование на сина си. И такова образование той получил, след което се отдал на активна просветна дейност в много добруджански села.

Още като ученик в Добрич Павел Атанасов започва да събира и записва добруджански народни песни, някои от които отпечатвал във в. „Народен глас". И така цял живот...

Цял живот Павел Атанасов е сред добруджанци, които са пренесли песните си от много южни кътове на родината и са стъкнали от тях буйно песенно огнище. И ето към тия песни с разум и сърце е посегнал той. В най тежките години, когато са нахлували поробители в златната равнина, той горял от патриотичния порив да запази добруджанската песен от изгасване. Събира и преработва над 400 стари народни песни, които по-късно предава в Етнографския музей. „Трупна — казва той — като си помисля, че ако не бях записал това богатство, то щеше да пропадне!". И затова неговите заслуги за запазването на народното творчество в Добруджа са изключително големи.

Дядо Павел Атанасов е особен творец. Той не само записва народни песни. Той сам ги пее. И нещо повече — и сам съчинява нови възоснова на познати мотиви. До такава степен е проникнал в изкуството на народния певец, че съвременните теми звучат съвсем естествено и завладяващо в неговите песни, както в „Текнали са девет чешми", прославяща социалистическа Добруджа.

Дядо Павел Атанасов доживя дълбока и щастлива старост и почина на 11 юли 1960 година. В годините на народната власт беше отпечатан сборникът му от добруджански народни песни „Текнали са девет чешми".

Димитър МАРКОВ

МОМКОВА ЖАЛБА

Тополо, тънка и висока,
що виждаш тъй надалеко,
я си върщето наклоній,
на върше да се покача,
да видя равна Добруджа,
да видя добруджанките
стават ли рано сутрина,
белеят ли се ръкави,
чернеят ли се забрадки,
въртят ли остри сърпове,
мятат ли жълти ръкои,
връзват ли тежки снопове,
че ми е либе в Додруджа.
Тополи жалба дожаля,
ниско си върше наклони.
Кога се момък покачи,
с орлов си поглед прострели
хубава златна Добруджа,
дано си либе съгледа,
във тежко робско чернило,
той се изясно провикна:
—Га ще ми дойде личен ден?
Личен ден, най-радостен,
да падне черна верига,
що ме от либе отдели,
от либе, от първа изгора.
Да чуя ясни гласове:
песни, кавали, гъдулки,
край село моми и булки
да срещат млади войскари
със росни китки във ръце.
И мене либе да срещне,
в юнашко чело целуне,
със росна китка закити
и тихо да ми пришепне:
—Чакам те, либе, чакам те,
както си дума дадохме,
ний двама да се землеме!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 15 (723) | Четвъртък, 6 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОВЕЧЕ ЯЙЦА ОТ ЛИЧНИТЕ СТОПАНСТВА

ПЪРВИЯТ месец на новата година не донесе радост на ръководителите на Ситовския общински народен съвет. При запланувани 32 000 яйца от личните стопанства през януари бяха събрани само 5 417 броя или 17 на сто.

Този процент нареди съвета на едно от последните места в окръга. Тревожният резултат събра секретаря на общинския партиен комитет, председателя на общинския народен съвет, председателя на общинския комитет на Отечествения фронт, ръководители на „Селкооп" и всички закупчици от района. Те анализираха причините за лошата работа и набелязаха нови мероприятия с цел да се излезе от задънената улица.

До този момент погледът на всички ръководители беше насочен единствено към закупчиците. Никой не виждаше основния фактор — домакинята, която ще съумее пестеливо да определи разхода на яйца за своето домакинство и останалото количество да продаде на държавата за общото благо.

Едно навременно предложение насочи заседаващите, окуражи ги: през февруари изкупвателната дейност на яйцата да се свърже с предстоящето честване международния ден на жената — 8-ми март. В чест на празника да се обяви съревнование между жените за най-много продадени яйца. Така възникна и въпросът за материалния стимул — на най-съзнателните жени в това отношение ще се дадат награди — 1 плюшено килимче, силонова блуза, 5 копринени блузи, 25 забрадки.

Не беше изминал и един ден от оповестяването на горното решение и резултатите бяха вече налице. Докато на 2 февруари бяха изкупени едва 920 яйца, то на 3 февруари броят им беше вече 1 462.

В чест на 8-ми март нека всички кооператорки по примера на жените от с. Ситово да подкрепят с общи усилия призива на Окръжния комитет на Партията и Окръжния комитет на Отечествения фронт за преизпълнение на плана за яйцата от личните стопанства.

Мария СТОЯНОВА

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ДА ПРОИЗВЕДЕМ ПОВЕЧЕ МЕСО, ЯЙЦА И МЛЯКО

Добрите грижи за младите животни са гаранция за повече продукция

Бъдещите успехи в животновъдството зависят до голяма степен от грижите за младите животни—тези, с които ще се обновят стадата. Ежегодно растат плановете за поголовието и общата продукция от животновъдството, за да се осигури изпълнението на тези планове, необходимо е още от първите зимни месеци да бъдат взети сериозни мерки, щото всички подрастващи и новородени животни да бъдат не само опазени, но и правилно отгледани.

Сега през зимните условия, през периода на масовото агнене на овцете, излюпването на пилетата и всекидневното увеличаване на новородените телета и прасета, за младите животни са нужни повече грижи отколкото през лятото. Добрите и опитни гледачи знаят, че онова, което животните загубят в млада възраст, не може да се възстанови с никакви средства по-късно. Затова трябва управителните съвети на ТКЗС, специалистите и животновъдите да смекчат влиянието на зимата, като направят всичко възможно и създадат за младия добитък най-добри условия — топли, сухи агнилни помещения за агнетата, специално оборудвани с отопление и инвентар хигиенични пилчарници за малките пилета, удобни родилни помещения и телчарници за новородените телета. Храненето и гледането на подрастващите животни да става съгласно изискванията на зоотехническата наука.

Крайно незадоволителна бе работата по опазването на младите селскостопански животни през миналата година в редица кооперативни и държавни земеделски стопанства в окръга. Много ръководства, специалисти и животновъди допуснаха голяма смъртност по телетата — например в ТКЗС — Паисиево, Сокол, Бабук, Белица, Межден, ДЗС—Нова Черна и други. Висок процент смъртност по новородените агнета миналата година допусна ТКЗС — Попина и други. Всичко това красноречиво говори, че все още някои ръководители, специалисти и животновъди подценяват значението на младите животни за увеличаване броя на добитъка, за разрастване на фермите и за понататъшното развитие на животновъдството в окръга. Понеже в момента тези подрастващи животни не дават продукция, на тях се гледа като на бреме за стопанството, затова и телетата агнетата и прасетата изостават, отслабват, заболяват и много от тях загиват, а пилетата масово измират. Често се наблюдава младите животни, които са определени за разплод, да се хранят с далеч по-оскъдни дажби от тези животни, заложени за угояване. Такова отношение към младия добитък, оставен за разширяване и подмяна на основните стада е осъдително. Неправилното хранене и гледане води до масово закържевяване на животните, предаването им на държавата по необходимост и други. Всичко това ще доведе тазгодишния план по животновъдството да не бъде изпълнен, като лошите последици ще се отразят и през следващите години.

Правилно отношение към новородените телета през миналата година имаха специалистите и животновъдите от ДЗС — Силистра, ТКЗС — Ситово, и други. Добри грижи положиха и ниска смъртност имат при агнетата от 0,3 до 1,1 на сто овцевъдите от ДЗС -Окорш, ДЗС—Силистра, ТКЗС—Нова Черна, Калипетрово, Иширково и други. Добре се грижиха за прасенцата и допуснаха ниска смъртност животновъдите в ТКЗС—Алфатар, Иширково, Средище, Калипетрово, Ситово и други. По опазването на младите пилета добре се справиха ТКЗС Нова Черна, Алфатар, Кайнарджа, Старо село и ДЗС—Силистра.

За младите животни трябва да се отделят най-пълноценните фуражи, балансирани по съдържание на белтък, калций и фосфор, витамини и пр. Едно от основните задължения на зоотехниците и ветеринарните лекари сега през зимата е, да организират работата във фермите така, че да им осигурят най-благоприятни условия. Редовното почистване на животните, проветряването на помещенията, както и разходката на младите животни трябва да бъде закон за гледачите. Това е от извънредно голямо значение за укрепване на младия организъм, за увеличение устойчивостта към различни заболявания, за правилното му развитие.

За да има резултат, за да се спазват най-строго всички зоотехнически и зоохигиенни условия, необходимо е системен контрол както от управителните съвети на стопанствата, така и от специалистите.

Не бива да се забравя, че цялостните грижи за младите животни, са грижи за по-нататъшния подем на животновъдството, за повече мляко, месо, яйца и вълна.

Среща на най-добрите птицегледачки

ПО ИНИЦИАТИВА на Комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт и на редакцията на вестник „Силистренска трибуна", на 4 този месец в Окръжния комитет на Партията се състоя среща на жените-птицегледачки в окръга, постигнали през януари най-висока носливост от кокошките и най-добро изпълнение на плана. Освен птицегледачките и инициаторите на срещата присъствуваха също така другарите АЛИ РАФИЕВ—член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, ВЕЛЬО МАКСИМОВ—председател на Окръжния народен съвет, БОЯН МИХНЕВ—председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт и АЗИС АЛИЕВ — член на Бюрото на Окръжния комитет на Партията.

При откриването на срещата председателката на Комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт БЛАГОВЕСТКА РАФИЕВА изтъкна, че целта е да се обмени положителният опит в борбата за висока носливост от кокошките и да се популяризира този опит сред всички птицегледачки в окръга. Най-напред тя даде думата на др. ДИМИТРИЧКА НАЧЕВА, зоотехничка от Окръжния народен съвет, която прочете информация за постижения на птицегледачките-първенци от окръга. След това разказаха за своя опит птицегледачките СЛАВКА ЙОРДАНОВА от Смилец, СТОЯНКА ПЕНЧЕВА, НЕНКА ИВАНОВА и МОМКА ИВАНОВА от Алфатар, МАРИНКА ЕНЧЕВА от Войново, ИВАНКА ДИМИТРОВА от Калипетрово, ГИНА АНГЕЛОВА от Айдемир, НЕДЯЛКА АНТОНОВА от ДЗС—Силистра, АТАНАСКА БОГДАНОВА от Бабук, ГЕНА СЛАВОВА от Сребърна, МАРИЙКА ПЕТРОВА от Секулово и ДИМИТРА ГЕОРГИЕВА от Черковна (изказванията им ще поместим в следващия брой на вестника).

Обмяната на челния опит се превърна в непринуден другарски разговор между птицегледачките, при който те успяха да научат много неща една от друга. За по-високата носливост от кокошките в окръга в сравнение с миналата зима и за най-важните условия при отглеждането на птиците говори заместник-началникът на Управление по селскостопанското производство при Окръжния народен съвет СТАНЮ ДРУМЕВ.

След това бе дадена думата на другаря АЛИ РАФИЕВ. Той оцени срещата на жените-първенци в птицевъдството като полезна и подчерта необходимостта опитът на най-добрите птицеферми да се изучи и да се популяризира чрез вестник „Силистренска трибуна". Първият секретар на Окръжния комитет на Партията смята, че е било необходимо при срещата да се поканят и птицевъдки от изоставащи ферми лично да чуят какво разказват първенците. Защото средната носливост в окръга е сега 32 процента, но има стопанства, където тя все още се движи от 10 до 20 процента.

По-нататък др. Али Рафиев говори за причините, поради които през миналата зима имаше твърде ниска носливост в окръга. Вярно е, че зимата беше тежка. Но не само това попречи. И помещенията, и птичите стада не бяха добре подготвени. За тази зима подготовката започна още през ноември и резултатите са налице. Вместо предвидените 1 700 000 яйца, в окръга са произведени през януари към 2 000 000 яйца. Сега положението все още не е добро в личните стопанства на кооператорите. Общо взето обаче са налице всички условия през 1964 година да предадем повече яйца на държавата. Бюрото на Окръжния комитет на Партията се радва, че птицевъдството става вече дело на жените. Стремежът е и някои други сектори да преминат главно в ръцете на нашите кооператорки. Защото практиката показа, че в ония стопански сектори, където има повече жени, работата върви по-добре. Много хубаво е това, че нашите птицевъдки знаят много, четат много и могат успешно да прилагат зоотехническата наука. Трябва да се работи така, че да не губят кооперативните стопанства от птицевъдството, да стане то доходен отрасъл. През миналата година например стопанствата от окръга загубиха от смъртност към 530 тона птиче месо и това се отрази на възнаграждението на кооператорите. Повиши ли се носливостта за годината до 130-140 яйца средно на кокошка-носачка, птицефермите вече носят печалба.

Другарят Али Рафиев посочи, че кооперативните стопанства от Силистренски окръг приключиха добре 1963 година. Почти няма стопанство, в което да не се дава на кооператорите повече разпределение, в сравнение с предната година. Общо стопанствата от окръга разпределят за 1963 година към 9 милиона лева повече от 1962 година. С производството на яйца обаче окръгът не беше добре — на държавата са предадени в по-малко 19 милиона яйца. През 1964 година трябва да решим и този въпрос.

От името на Окръжния комитет на Партията, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Али Рафиев пожела на участничките в срещата здраве, сили, щастие и още по-големи трудови успехи.

Участничките в срещата птицевъдки — първенци приеха ПРИЗИВ — ОБЕЩАНИЕ към всички жени от птицефермите в окръга. Другарките МАРИНКА ЕНЧЕВА от Войново и СТОЯНКА ПЕНЧЕВА от село Алфатар обещаха да се съревноват и в национален мащаб, като получат през 1964 година по 180 яйца средно от кокошка—носачка.

Димо ИВАНОВ

ПРИЗИВ — ОБЕЩАНИЕ

На жените-челнички в птицевъдството, участнички в окръжната среща, организирана от Комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт и редакцията на вестник „Силистренска трибуна".

Вдъхновени от решенията на Осмия конгрес на Партията за ускорено икономическо развитие на страната по пътя на социализма, за повишаване жизнения уровен на трудещите се, ние участничките на окръжната среща в чест на 20-годишнината от Септемврийското въстание

ОБЕЩАВАМЕ:

ДА ПОЛОЖИМ всички усилия, да използваме всички възможности, за да получим до края на годината от всяка кокошка-носачка по 150 яйца. За да изпълним успешно поетото обещание, ние ще проведем следните мероприятия:

НЯМА да допуснем през зимните месеци — февруари и март носливостта на кокошките да спада под 50 на сто.

ЩЕ ДАВАМЕ на кокошките пълноценна храна, което означава, че най-строго ще спазваме дажбените таблици, изработени от зоотехниците.

ЩЕ СПАЗВАМЕ грижливо дневния режим, който е гаранция за доброто телесно състояние на птиците.

ЩЕ ПОДДЪРЖАМЕ образцова хигиена във фермите и не ще допуснем никаква болест или смъртност по птиците.

ЩЕ СЕ БОРИМ в стопанството да няма изоставаща птицеферма.

НИЕ ЖЕНИТЕ, участнички на окръжната среща се обръщаме към вас птицегледачките в окръга и ви призоваваме горещо, поетото от нас обещание да стане и ваше обещание, да стане дело на всички жени, работещи в птицефермите в нашия окръг.

ДА УДВОИМ усилията си в работата, да изпълним обещанията си и с чест да посрещнем празника на свободата — Девети септември!

Приели призива:

ГИНА АНГЕЛОВА от с. Айдемир, СТОЯНКА ПЕНЧЕВА, НЕНКА ИВАНОВА и МОМКА ИВАНОВА от Алфатар, АТАНАСКА БОГДАНОВА и РУСА ДИМОВА от Бабук, МАРИНКА ЕНЧЕВА, ГИНА АТАНАСОВА, МАРИНКА ДИМИТРОВА и СТАНКА ГЕОРГИЕВА от Войново, СЛАВКА ЙОРДАНОВА, МИТКА БОЖКОВА и СЛАВА НЕЙЧЕВА от Смилец, МАРИЙКА ПЕТРОВА от Секулово, ИВАНКА ДИМИТРОВА от Калипетрово, МАРИЯ ИВАНОВА и ГЕНА СЛАВОВА от Сребърна, ДИМИТРА ГЕОРГИЕВА от Черковна, КАЛИНА СТОЯНОВА от Прохлада, САДИКА АХМЕДОВА от с. Озен и НЕДЯЛКА АНТОНОВА и ВЪЛКА ВЪЛЧЕВА от ДЗС — Силистра.

ПОДГОТОВКАТА ЗА ТЮТЮНА ЗАПОЧНА

Редица години вече в бригадите в селата Бистра, Кутловица, Алеково и Честименско успешно се отглежда тютюна от сорта „Остролист". Стопаните от тези села добиха опит както в отглеждането на тази култура, така и по отношение правилното сушене, съхранение и балиране на тютюневите листа. Това разбира се дава своето положително отражение върху качеството на отглеждания тютюн.

През 1963 година от заетите с тази култура 1 016 дка са получени 116 тона тютюн. Разбира се, това не е най-голямото постижение, което можеше да бъде регистрирано. Независимо от това през настоящата година площта, предвидена за засяване с тютюн ще бъде увеличена на 1 200 дка.

За целта през тези зимни дни се използва всеки благоприятен час за подготовката на качествен и закален разсад. А в това отношение неоценима е ролята на добре подготвените лехи. И сега разсада ще бъде произведен в землището на с. Бистра, където условията благоприятстват тази работа. Започна вече извозането на оборския тор и почистването на старите лехи.

В най-скоро време в с. Алеково ще бъде произведен вече първия разсад.

Р. МИХАЙЛОВ

Сведение

за хода на по-важните селскостопански мероприятия до 3 февруари 1964 година

ТКЗС	Извоз. обор. тор %	Засят разсад ранни домати %	Яйца за деня %
Айдемир	36	30	52 3
Калипетрово	43	52.5	68.2
Бабук	13.6	44.4	45
Алфатар	21.2	0	27.3
Алеково	35	x	17.7
Иширково	17.6	0	x
Смилец	23.9	x	49
Попина	41	4.8	11
Сребърна	42.5	25	43.5
Ситово	18.7	20.4	28.4
Срацимир	27 5	31.2	28.5
Кайнарджа	8.1	0	53.4
Голеш	5.8	x	25 9
Средище	10 3	0	33 6
Тутракан	22.8	54. 2	20.2
Нова Черна	26.1	5.5	27.6
Старо село	12.4	9	28 2
Белица	24	56.2	31.8
Главиница	8.5	x	25 1
Ст. Караджа	15.8	16	20 6
Сокол	17.1	16 4	22 4
Зафирово	7.9	21 2	27.5
М.Преславец	30.6	23 3	18 2
Дулово	32.4	12.5	65
Межден	29.7	x	41.5
Окорш	20.8	x	53
Секулово	23.5	x	36 3
Добротица	12.5	140	36.6
Черноглик	24.8	x	36
Паисиево	20	x	23
Всичко ТКЗС	21.5	27.3	31.8

Добри стопани

Кооперативните стада в село Цар Самуил са поверени на добри овчари. Те полагат отлични грижи за своите стада. Ако Ви се удаде случай да посетите коя да е ферма от нашето стопанство, ще останете изненадани от идеалната чистота в кошарите. Не допускат никакво разхищение на наличния фураж. В това отношение най-голям дял има Стефан Николаев, който много строго държи за спазването на дажбените норми.

Сега в групата на Недялко Атанасов има над 170 агнета. Той е винаги между тях. Поднася им топла вода, ярма, а отдолу постила със суха слама. Не е по-малка радостта и на Али Бекиров. От 200 овце вече 167 са се оагнили, като 64 от тях са близнили. Добри резултати са постигнали и овчарите Хюсеин Тюфекчиев и Али Османов. Те и двамата имат 90 агнета—близнаци.

Благодарение на добрите грижи на овчарите, смъртността сред агнетата е сведена до минимум. Те вече са продали на държавата над 70 броя агнета.

Неделчо ВАСИЛЕВ

Ремзи Мехмедов от с. Любен знае от личен опит, че за да има повече яйца, трябва да се полагат и повече грижи за птиците. Затова той е по цял ден сред стадото.

НА СНИМКАТА: Птицегледачът зарежда редовно хранилките.

Международна информация

Пленум на ЦК на Германската единна социалистическа партия

БЕРЛИН. На икономическата политика на Германската демократична република за 1964 година бе посветен доклада, който изнесе на 4 февруари 1964 година на пленума на Централния комитет на Германската единна социалистическа партия първия секретар на Централния комитет и председател на Държавния съвет Валтер Улбрихт. Валтер Улбрихт подчерта, че народностопанския план по промишлената продукция е изпълнен през миналата година 105 на сто. Той отбеляза, че химическата промишленост е призвана да играе особено важна роля в цялостното развитие на народното стопанство на републиката. Улбрихт посочи, че доклада на Никита Хрушчов за развитието на химическата промишленост в Съветския съюз, изнесен на неотдавнашния пленум на ЦК на КПСС и самият пленум, имат голямо значение и за Германската демократична република, за по-тясно икономическо и научно-техническо сътрудничество между двете страни. Валтер Улбрихт подчерта, че за развитието на химическата промишленост за периода до 1970 година, ще бъдат изразходвани два пъти повече средства отколкото през последните 12 години.

Министърът на външната търговия на СССР в Рим

ПРИСТИГНАЛИЯТ В РИМ на официално посещение министър на външната търговия на Съветския съюз Патоличев посети президента на Италианската република и му предаде приветствие от Съветското правителство и лично от Никита Хрушчов. По време на състоялия се след това разговор, бяха разгледани възможностите за развитие на приятелските отношения между двете страни.

Нови вълнения на о. Кипър

СПОРЕД СЪОБЩЕНИЕ на агенция „Юнайтед-прес интернейшънъл" близо до сградата на американското посолство в Никозия на 4 т. м. са избухнали две бомби. Телефонната мрежа е била повредена, а един служащ от посолството бил ранен

ПОПРАВКИ В КОНСТИТУЦИЯТА НА САЩ

ВАШИНГТОН. На 4. т. м. президентът Джонсън подписа 24-тата поправка към Конституцията на САЩ, с което се отменя избирателния данък при изборите за федерални органи на властта.

ЕДИННИ И СПЛОТЕНИ — КЪМ НОВИ УСПЕХИ

(Отчетно-изборна конференция на градската партийна организация в Тутракан)

Отчетно-изборната конференция на градската партийна организация в Тутракан, която се проведе неотдавна, мина на високо ниво. По отчетния доклад на бюрото на Градския комитет на Партията, прочетен от секретаря, другарят Димитър Даскалов, станаха оживени разисквания. Записаха се за изказвания 25 делегати и се изказаха 16. В своите изказвания те подкрепиха изводите, направени от бюрото на Градския комитет за дейността на организацията през изтеклия период. Конференцията отчете, че през годината болшинството от партийните организации са работили добре за изпълнението на производствените планове и дадените пред Партията обещания. В резултат на подобрената партийно-политическа работа от 11 промишлени и търговски предприятия в града, 9 са преизпълнили производствените си планове. Така например Промкомбинатът изпълни годишния си план по обем 107 6 на сто и за печалбата 110.7 на сто. Добри резултати са постигнати и в ДП „Текстилни влакна“, където планът по обем е изпълнен 111 на сто, а за печалбата 162 на сто. Успехи бележат и партийните организации към търговията, където плановете също са изпълнени.

През годината добре са работили и някои организации към училищата: „Л. Каравелов“ със секретар Маринка Сулай, „В. Левски“ със секретар Митка Петкова и други.

Наред с успехите обаче на конференцията съвсем правилно бяха посочени и редица недостатъци в работата на партийните организации и се направиха ценни предложения за тяхното отстраняване.

Отчете се, че за неизпълнението на плановете в цех „Ракита“ на промкомбинат „Камъшит“ и Рибната база голяма вина имат партийните организации към същите предприятия. Тук контролът и взискателността на партийните бюра към комунистите не е бил на нужната висота. По същите причини сериозни слабости са допуснати и в ТПК „Съединение“ и „Домостроител“.

Конференцията отчете, че все още голяма част от партийните организации не умеят правилно да насочват партийната работа към изпълнението на стопанските задачи. Незадоволителна е работата по комунистическото възпитание на трудещите се и партийните членове. Има все още комунисти, в това число и партийни секретари, звеноводи, бригадири и други активисти, които не четат книги, не работят за повишаване на своето образование. Не се провеждат редовно и открити партийни просветни събрания.

Сериозни слабости допускат в своята работа и комунистите, които работят в селското стопанство. Някои от изпратените с поръчение на работа във фермите комунисти не спазват дадените им указания от зоотехниците по храненето и гледането на животните, в резултат на което плановете и дадените обещания от тях не се изпълняват.

Ценни предложения за подобряване на работата в отделните сектори направиха делегатите Маринка Стоянова, Христо Катранджиев, Петър Вълчев и др.

В работата на конференцията взе участие и секретарят на Окръжния комитет на Партията, другарят Сава Шизаров. Оценявайки положително работата на Градския комитет на Партията и първичните партийни организации от района по изпълнението решенията на Осмия партиен конгрес, той посочи най-близките задачи, които стоят за разрешаване пред организацията. В тая връзка той изтъкна, че занапред бюрото на Градския партиен комитет трябва да насочи своето внимание към изучаване и внедряване на челния опит, материалните и морални стимули при заплащане труда на работниците, техническия прогрес и др.

Той изказа увереност, че винаги единни и сплотени комунистите от Тутраканската партийна организация занапред ще работят още по-упорито за изпълнението на историческите решения на Осмия конгрес на Партията и с чест ще посрещнат 20-годишнината от Деветосептемврийското въстание.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

Акция в защита на мира

Няма жител на село Сребърна, който да не разбира, каква ценна придобивка е мирът в наши дни и да не го желае. Това пролича от проведената акция в селото напоследък за събиране средства за укрепване на фонда за защита на мира в окръга. Кооператорите, механизаторите и служителите в селото с радост се отзоваха на този малък призив към тях и сами потърсиха касиера на стопанството и дадоха по един лев. Пари, дадени от сърце и душа! Така сребърчани набързо събраха сумата 232 лева и сложиха отново подписа си в защита на мира. Те знаят — без мир сънят на децата им няма да бъде спокоен, а селото няма да цъфти и да се развива.

К. НИКОЛАЕВ

КОМСОМОЛСКОТО ДРУЖЕСТВО — ЦЕНТЪР НА ОРГАНИЗАТОРСКА И ИДЕЙНО-ВЪЗПИТАТЕЛНА РАБОТА

Пленум на Окръжния комитет на Комсомола

Неотдавна се проведе разширен пленум на Окръжния комитет на Комсомола, в работата на който освен членовете на пленума, взеха участие и секретарите на градските общинските и някои дружествени комитети, а така също и активисти на организацията от окръга.

На пленума секретарят на Окръжния комитет на ДКМС, другарят Димитър Тончев, изнесе доклад за ролята на комсомолското дружество като център на организаторска и идейно-възпитетелна работа. В доклада си той подчерта, че в предконгресните дни и дните след конгреса в работата на дружествата настъпи известно подобрение. Преустройството на дружествата на производствен признак се отрази благоприятно върху тяхната работа. Младежките производствени единици активно се включиха в движението за комунистически труд и имат добри успехи при изпълнението на производствените си планове и дадените обещания. Силажирането в окръга се превърна в младежко дело, значително нарастна авторитетът на комсомолските дружества сред младежите.

Наред с тези успехи обаче бяха посочени и редица слабости в работата на комсомолските дружества. Изтъкна се, че много от дружествените комитети все още не умеят да съчетават организаторската и политическата работа с изпълнението на стопанските задачи. В окръга има още дружества, които не живеят редовен организационен живот, не се обучава и използува комсомолският актив, понижена е отговорността на членовете при изпълнение на установените задължения, недостатъчно се работи по обхващането на несъюзната младеж в редовете на Комсомола.

По доклада станаха оживени разисквания. Редица секретари на дружествени комитети на Комсомола, като Станчо Маринов от Срацимир, Керанка Тодорова от гимназията в Дулово, Кръстю Якимов от Шуменци и др., разказваха за опита на техните дружества.

В своето изказване членът на бюрото на Окръжния комитет на Комсомола, другарят Йордан Парушев, изтъкна че неоснователно на пленума не се поставиха на разглеждане пионерските въпроси. Не се отчете как комсомолските организации се грижат за възпитанието на пионерите, не се оцени работата на пионерските ръководители.

В работата на пленума взе участие и другарят Стефан Желев, заведущ отдел „Организационен“ при ЦК на ДКМС. В своето изказване той анализира досегашната работа на Окръжния комитет на ДКМС по изълнение решенията на X-тия конгрес, по укрепване на комсомолските дружества и оцени, че направеното в това отношение е все още незадоволително. Недостатъчно е работил Окръжният комитет по разпространяването опита на добрите дружества, не е помогнал отблизо и конкретно на слабите дружества, не е решен още въпросът с младежките клубове. Дисциплината в Съюза все още не е на нужната висота. Има младежи и девойки, ученици и ученички, които системно нарушават дисциплината в организацията, но спрямо тях не се вземат необходимите мерки.

Пленумът прие конкретни решения за по нататъшното укрепване на комсомолските дружества в окръга.

Петър КОСТОВ

Из Корейската народно-демократична република

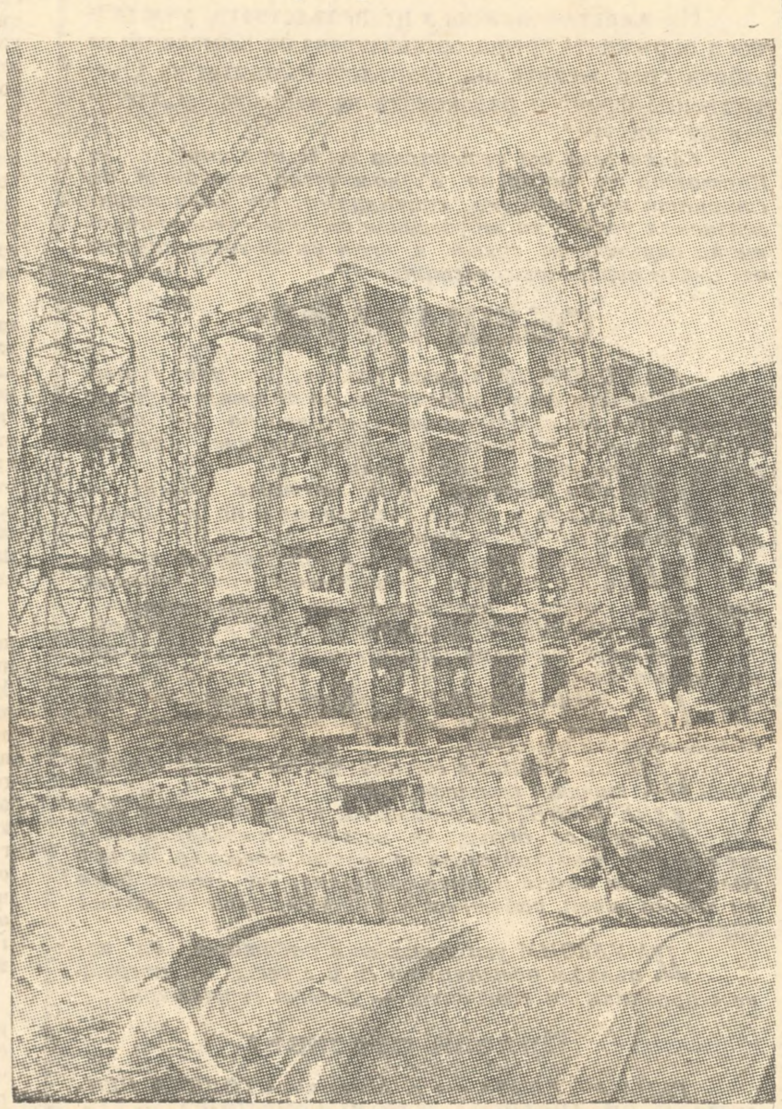

В Пионг Янг близо до р. Бу Тонг се строи една от най-големите електроцентрали в КНДР с мощност 400 000 киловата

ЩЕ СЪБЕРЕМ И ПРЕДАДЕМ ПОВЕЧЕ ВТОРИЧНИ СУРОВИНИ

Една от основните задачи на ВТОРИ квартален комитет и низовите организации в района на комитета в град Силистра бе и си остава — събирането и предаването на колкото се може повече вторични суровини на държавата. Ръководствата на низовите организации и кварталният комитет през 1963 година най-задълбочено разгледаха този въпрос и приеха конкретни мероприятия за събиране и предаване на държавата 3 000 кг отпадъци.

Благодарение на добрата организация, създадена през годината от кварталния комитет и низовите организации на Отечествения фронт, вместо 3 000 кг в квартала бяха събрани и предадени на държавата 5 430 кг. Най-добре работиха по изпълнението на тази задача 31-а отечественофронтовска организация с председател Христо Чернев, предала 1 200 кг отпадъци, 36-а — с председател др. Ангел Цонев, предала 800 кг, 35-а — с председател Иван Гроздалов, предала 700 кг и 57-а отечественофронтовска низова организация с председател др. Кульо Павлов, предала 1 230 кг.

Събирането на вторични суровини и през настоящата година се постави като много важна и отговорна задача пред ръководствата на Отечествения фронт. Кварталният комитет прие мероприятия в чест на 20-годишнината от победата на Деветосептемврийското народно антифашистко въстание, като организира съревнование между низовите организации на Отечествения фронт и определи материални награди.

Тридесет и шеста низова отечественофронтовска организация с председател др. Ангел Цонев пое задачата с желание и веднага се хвана за нейното изпълнение. Изградена бе комисия, която обходи всички домове и само за няколко часа събра и предаде над 830 кг ценни вторични суровини.

В чест на 20-годишнината от празника на свободата отечественофронтовците от квартала ще преизпълнят плана си за вторичните суровини.

Димитър АНГЕЛОВ

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

ГРИЖАТА ЗА ЧОВЕКА — НА ПЪРВО МЯСТО!

Партията и правителството направиха много за благоденствието на народа. Няма кътче в нашата страна, където да не се вижда това. Но. . . все още се срещат някои дребни наглед неща, които правят лошо впечатление. И зад тези „дребни“ неща стоят председатели на общински съвети и на ТКЗС, партийни секретари и други местни ръководители.

Не може да наблюдава човек спокойно как старци, майки с деца — хора, чакат на открито в дъжд и сняг рейсовете на спирката в Средище и на разклона за село Кайнарджа. Нима е толкова трудно или са необходими големи средства да се построи подслон за хората на разклона за село Кайнарджа например, каквито чакални има на останалите спирки? За целта може да послужи дори една станичка от камъшитови плочи 2 на 2 метра

Крайно време е да се сложи край на тази немарливост.

Велико СТОЯНОВ

Изменят се хората, растат успехите

ДРУГО беше отношението на повечето от ръководителите в с. Иширково към личните стопанства на кооператорите преди да излезе Министерското постановление за укрепването на същите в страната и съвсем различно е то сега. Кооперативното стопанство осигури на всяко домакинство през 1963 година по 5 дка земя за лично ползване, която беше изорана дълбоко и засята със семената и машините на ТКЗС. Общинският комитет на Отечествения фронт проведе разяснителна работа сред кооператорите за полагане на повече грижи при отглеждането на пролетните култури, увеличаването и изхранването на животните в личните стопанства. Общинският комитет на БКП осигури контрола по изпълнението на решенията, взети от съвместното заседание на актива от района по тези въпроси.

Раздадените 6 255 дка земя, за лично ползване на кооператорите бяха засети повечето с царевица и люцерна и това даде възможност на стопаните да приготвят за изхранването на своите животни над 219 т сено, 785 т царевичак и 381 т концентриран фураж. Отделно кооперативното стопанство им раздаде 709 т слама и други фуражи. Увеличиха се птиците от 11 968 на 18 918, свинете — от 330 на 639, овцете — от 4 238 на 4 578 и други. А селкоопът в Иширково успя да договорира 302 свини, 16 540 кокошки за предаване на държавата, срещу които кооператорите ще получат концентриран фураж. Това доведе до значително нарастване на получената продукция в личното животновъдство на кооператорите. Най-много яйца предаде на държавата отечественофронтовката Калинка Д. Накова от село Иширково, която от 60 кокошки-носачки е предала на селкоопа 6 500 яйца, Яна Недева от Иширково — 6 000 яйца, Неда Станчева — 5 500 яйца и Зюхря Хюсеинова от село Брадвари — 4 500.

Това радва всички ни като ръководители, но е още началото. Затова и занапред общинският партиен комитет, съветът, ТКЗС и отечественофронтовските организации в района на Иширково ще следват тази линия на Партията, за да може едновременно като се изменят хората, да растат и успехите.

Георги МАРКОВ

22

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Вилкс току-ще беше проиграл на покер лондонския Тауер заедно с Вестминстерското абатство и Биг-Бен. Никак не му вървеше. Когато се канеше да заложи зданието на Интелижанс сервис и отгоре на това да запокити и школата от Лондон, в която премина курса за шпионски науки, когато в ръцете му попаднаха четири валета, точно тогава иззад бункера се чу звук на трион. Това така ги изненада че играчите изведнъж застинаха с карти в ръце.

Но Юрка внимателно остави картите на края на масата и тръгна към изхода, стъпвайки безшумно, като тигър. Вилкс като забрави за играта, остави валетата си открити и изскочи след Юрка. Звукът от триона не преставаше.

Като се прикриваха зад храстите, Юрка и Вилкс наближиха мястото, откъдето идваше звукът. И двамата видяха един човек с трион. До него, на клона висеше автомат, който само да присегне, ще бъде в ръцете му...

Сякаш нещо подхвърли Вилкс. С три скока той измина разстоянието, което го отделяше от непознатия и застана пред него с пистолет в ръка.

— Горе ръцете!

Човекът с триона се изправи, но не вдигна ръце. Юрка също щракна предпазителя. След него дотича с автомат и Графа.

Тогава от храстите се появи още един непознат, на чийто гърди висеха автомат и бинокъл. Ръцете му бяха вдигнати. Той извика високо:

— Братлета, не бързайте да стреляте, и ние сме такива, каквито сте и вие. Аз съм Чеверс.

Вилкс се хвърли към непознатия, хвана ремъка на автомата и опря пистолета в гърдите му.

Като чу името Чеверс, Графа заповяда на Вилкс да го пусне и да се оттегли настрани, а сам изтича за командира.

Изминаха няколко минути в тягостно мълчание. Вилкс се спогледа с Юрка. Той седеше спокойно, без да сваля автомата си.

От към бункера се приближиха Лидумс и Мазайс. Чеверс опули очи към командира и възкликна:

— Това сте вие... — и млъкна, като забеляза резкия жест, който направи Лидумс.

Мазайс кимна с глава към бункера, давайки знак на Вилкс, че трябва да се махне и тръгна след него. На полянката, до подрязаното дърво, останаха Чеверс с охраняващия го и Лидумс с Юрка.

В бункера напрежението растеше. Всички заеха позиция с оръжие в ръка. Мазайс заповяда на Вилкс и Егле да вземат радиостанцията и да тръгнат след него. Той им обясни:

— Командирът се опасява от провокация.

Вървяха дълго. В гората беше тихо и нямо, освен чуруликането на птичките, не се чуваше. Очевидно, двамата командири обсъждаха плановете за действие, вместо да стрелят един в друг.

Вече се мръкваше, когато Мазайс доведе Вилкс и Егле до един бункер, останал още от времето на войната. Отвориха кутия с консерви, вечеряха и легнаха да спят.

Към единадесет часа вечерта се чу условният сигнал: Делинш беше дошъл за тях.

Връщаха се бързо. Вилкс искаше да узнае някои подробности за тази неочаквана среща. Та тя потвърди предположението на англичаните за съществуването на много горски групи.

В бункера всичко беше спокойно. Чакаха да пристигне Бородач и да им каже нещо ново за касиера.

Групата на Чеверс отишла в Талсинския район. Оказало се, че Чеверс наблюдавал групата на Лидумс в продължение на шест часа, от единадесет сутринта до пет след обяд, когато решил да започне преговорите. За да ги привлече към себе си, той изпратил в района на лагера на Лидумс своя човек с трион и автомат. До срещата с групата на Лидумс, Чеверс действувал около Талси и там, преди няколко дни, обрал един магазин. За да заличи следите си, той се прехвърлил в Тукумските гори.

Лидумс разказа, че познава Чеверс още от службата в буржоазната армия, че неговата група също поддържа връзка с Будрис, но че той самият нямал отдавна връзка с Чеверс и сега е доволен, че е възстановена. Той и Чеверс обусловили „пощенска кутия“, посредством която ще се споразумеят да нападнат съвместно свинефермата на совхоза „Ирлава“ преди да отидат да зимуват.

— Но това, че Чеверс е наблюдавал цели шест часа нашия лагер без някой да го забележи — каза командирът, показа какво непростимо безгрижие съществува в групата. Ами ако бяха „сините“? Как щеше да свърши всичко това?

Впрочем, от срещата с Чеверс беше дори доволен. Той беше изпратил подробен доклад на Будрис и сега очакваше пристигането му, за да измоли неговото съгласие за ограбването на касиера.

15

Будрис дойде на срещата навреме.

Той пристигна на мотоциклет с кош. В коша имаше кошничка за гъби. Същински отпускар.

Лидумс и Вилкс, и двамата с автомати, лежаха на уговореното място. Отначалото те оставиха мотоциклета да мине. Почакаха, за да видят дали някой не следи мотоциклетиста. Пътят беше пуст и тих. Очевидно го ползваха само селяните и през зимата, може би, извозваха с камиони дърва.

Будрис направи завой и тръгна обратно. Лидумс стана и излезе на пътя. Вилкс остана да прикрива командирите. Така беше установено още от първата среща. С когото и да отидеше на среща, отначало с Будрис говореше вратеникът на отряда, а после Вилкс. След това другият заставаше на мятото на Вилкс и охраняваше разговарящите. Лидумс забрани изрично на „братята“ да се намесват в работите на гостите. И Вилкс не се месеше в разговорите на „братята“ с ръководителя. Колкото по-малко знаеш, толкова си по-спокоен.

Лидумс помогна на Будрис да скрие мотора в храстите и седнаха на едно повалено дърво. Вилкс се услушваше в тишината.

Но Лидумс стана, сбогува се с Будрис и се върна при Вилкс.

— Вървете! — каза той.

След като се здрависаха, Будрис го попита:

— Има ли нещо ново?

— Англичаните настойчиво молят да им съобщим имената и характерните особености на няколко селища, които се намират близо до морския бряг, където биха могли да се укрият новите агенти, подготвени за прехвърляне.

— Не казаха ли кога ще ги прехвърлят?

— Не.

— Щом е така, ще се опитам да направя нещо, но за това са ми необходими не по-малко от две седмици. Трябва не само да се намерят безопасни места, но и да се съгласят стопаните да укрият неизвестните лица. Необходими са и пароли, за да могат да се разберат помежду си.

— Много ви моля, скъпи Будрис, да не отлагате тази работа. Та нали се касае за прокарването на главния път в Русия! — най-важното за англичаните. Аз ви разказах за своята задача...

— Помня това, Вилкс...

— И още нещо: англичаните непрекъснато ме дърпат за разузнавателни сведения...

— Донесох ви пакет от Приеде. Той е събрал нещичко за работата на Рижкото пристанище...

— Благодаря! — По лицето на Вилкс се разля усмивка, но той веднага каза: — А не би ли могло да ми изпращате латишки вестници, чрез някои от вашите помошници? От тях също може да се почерпи известна информация...

— Нима англичаните се интересуват от вестникарска информация?

— От обикновена — не, но аз знам как да им я поднеса.

— Добре. Ще направя и това.

— И още една молба! мога ли да получа автомат?

— Лидумс ми каза, че са ви въоръжили.

— Да, с пистолет. Но нима това е оръжие? Нали всичко може да се случи?

— Е, добре. И това може да се уреди. Мнението на Лидумс за вас е, че сте смел и сдържан човек.

— Благодаря ви.

— Нека дойде Лидумс!

— Те се сбогуваха приятелски и Вилкс се върна на пост, Лидумс се приближи до Будрис, поговори с него, помогна му да изкара мотоцикдета, почака докато този скърцащ зелен скакалец се скри от погледа му и направи знак да си тръгнат. Вилкс: го догони.

— Акцията е разрешена — каза Лидумс. — Искате ли да участвувате в нея?

— На всяка цена — разгорещено отвърна Вилкс.

— Внимавайте с оръжието! Ние не искаме да убиваме. Достатъчно е да изплашим касиера и човека, който го охранява.

— Да, разбирам.

— Будрис заповяда да ви дам автомат. Това ще направя щом се върнем.

— Благодаря, командире,

Той не вървеше, а сякаш хвърчеше. Найпосле е пълноценен член на отряда. Нека сега Кох или Бородач се опитат да го упрекнат, че напразно яде хляба на „братята“! Той ще участвува в акции!

И тая нощ Вилкс легна да спи, прегърнал автомата, както спяха и останалите.

Сутринта Мазайс се върна от разузнаване. Той съобщи, че след три дни касиерът трябва да пристигне в рибарското селище.

Лидумс заповяда на всички да се готвят за преминаване в новия лагер.

Четиримата човека, участвуващи в акцията, ще отидат на засада едновременно с онези, които ще тръгнат към новата база. Преди това така трябва да замаскират своя бивш приют, че на никого да не му мине дори през ум, че тук са живели хора.

Следващите два дни „братята“ почистваха гората. Бункерът беше замаскиран с нов „ветровал“. Върху отъпканите пътеки, кухнята и клозета струпаха дървета, изтръгнати от корен. Като истински гъбари щателно преглеждаха гората, но не беряха гъби, а събираха късчета хартия, угарки, цигарени кутии, дори изгорели кибритени клечки. Всичко това представляваха улики, които можеха да насочат „сините“ по следите им. Закопаха в земята събраните из гората отпадъци.

Рано сутринта в деня на акцията онези, които не участвуваха в нея, се простиха с тези, които оставаха, взеха вещите и оръжието и тръгнаха на двадесеткилометров поход. Прощаваха се мълчаливо.

Само Графа се пошегува, когато се сбогувахме. Той намигна на Вилкс, посочи към автомата и каза.

— Внимавай, да не застреляш някой от своите, когато хващаш касиера. . .

Кох рече мрачно:

— Какво пък? Ако застреля някого, „сините“ ще му дадат орден. Казват, че техните ордени не са железни, както бяха немските, а са от истинско злато. . .

Но никой не го подкрепи. А и Вилкс забеляза, че Кох се сърди по навик. Навярно той също иска да участвува в грабежа и затова му завижда.

Те тръгнаха във верига, натоварени тежко и веднага се скриха зад храстите.

Надвечер Лидумс, Бородач, Делинш и Вилкс за последен път провериха да не са оставили следи из стария лагер и се отправиха в засада.

За да отидат от Слоки в Талси, касиерът и охраната трябваше да пътуват по шосето, а след това да свърнат по междуселския път и да продължат през гората. На едно място междуселският път пресичаше една рекичка. След моста започваше нагорнище, по което конят на касиера неминуемо щеше да върви бавно. Именно това място избра командирът за засада.

Печално и глухо бучаха високите борове.

Вилкс се ослуша. Трудно беше да си представи, че тук, до него, лежат хора, които здраво държат оръжието. Жаркото слънце пръскаше през листата златни петна, които бавно се местеха. Спомни си как той и неговите колеги дойдоха в лагера по такъв горски път и в същия миг, когато се представиха на командира се чу сигнал, след което от земята израстнаха още двама души с автомати в ръце. . .

Вилкс не можа да завърши мислите си. Командирът изсвири тънко, както свири черносивият дрозд и Вилкс неволно се сви, като искаше всичко да свърши колкото се може по-бързо!

По места трополеше каручка, подрънкваха колелетата ѝ, иззвъняха ресорите. Тежко дишащият кон изкачи в тръст половината от наклона и закрачи бавно. В този миг „братята“ изскочиха из храстите и с насочени автомати се хвърлиха към каручката. Вилкс, на когото бе поръчано да спре коня, издърпа поводите от ръцете на изплашения касиер и възви каручката към храстите.

(Следва)

ТРИБУНА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

Да усвояваме опита на най-добрите

ЩЕДРА Е ЗЕМЯТА, КОГАТО СЕ ОБРАБОТВА ДОБРЕ

„ПЛОДОРОДНА е нашата земя, обработваш ли я добре, богато ще ти се отплати“—казват нашите деди. Това добре знаят и кооператорите от село Искра. Та нали и през 1962 година по добив от царевица бяха първенци в цялото Ситовско стопанство. А звеното на Халим Ахмедов от VI бригада бе получило по 502 кг зърно от декар. Това беше най-високо постижение в района.

Добри успехи постигнаха през миналата година и трите полевъдни бригади, те преизпълниха плановете си. Но най-радостни са кооператорите от VII бригада с бригадир Николай Недев от село Искра. Те получиха най-висок добив в стопанството.

Преди година, на девети януари 1963 година пред всички ръководители и кооператори, бригадата прие обещание, че ще надмине миналогодишните първенци. По примера на кооператорите от Ловешки окръг, управителният съвет в ТКЗС село Ситово беше организирал десетки школи за изучаване опита на първенците. Тук миналогодишните челници разказваха своя опит на останалите кооператори. Такива школи бяха организирани не само по отглеждането на царевицата, но и по другите култури. Още тогава в тези школи кооператорите издигнаха лозунга: „Да работим без грешка“. Освен това по качество и навременно изпълнение на селскостопанските задачи управителният съвет предложи премиално заплащане, което също стимулираше кооператорите да извършват отделните мероприятия в срок и качествено.

Пролетта завари кооператорите мобилизирани и готови за работа. Сега те трябваше да приложат на практика всичко онова, което бяха учили. Още в първите дни на пролетта механизаторите започнаха да брануват изораните от есента площи, а след това ги култивираха. Почти всички площи бяха наторени със суперфосфат. Сеитбата се извърши в най-благоприятното време т. е. от 15 до 18 април. Възрастните с голямо задоволство казваха, че такава качествена сеитба в село Искра не е имало. Но за получения висок добив най-голямо значение имаше навременното и висококачествено извършване на първата копан и самостоятелното разреждане на царевицата. При разреждането кооператорите взеха в предвид и изискванията на съответния сорт. Така например за „Охайо“ оставиха по 2 650, а за сорт „Висконзин“ по 2 830 растения на декар. Щедра бе земята. Скоро царевицата избуя и завърза едри кочани. Дойде и беритбата. Доволни бяха кооператорите от Искра, но още по-радостни бяха членовете на VII бригада. От 1 900 декара площ те получиха по 399 кг зърно от декар и бригадата стана първенец в стопанството. А какво да кажем за звеното на Ниязи Неджибов, което от 69 дка площ получи по 504 кг зърно от декар. Това е едно богато възнаграждение за положения труд от членовете на VII бригада.

Ахмед **ЯХОВ**

ХАМИТ

ПРЕЗ пролетта на 1958 година Хамит Хюсеинов от с. Ножарево започна работа във филиала — Ножарево на ДЗС „Янко Забунов“. Чудно му беше отначало, не можеше да повярва на очите си. Съвсем друг беше живота в ДЗС. Тук земята се ореше с трактори, сееше се с машини, реколтата се прибираше с комбайни.

Изминаха месеци. Слабичкият човек със силно изпъкнали скули вече беше свикнал с всичко. Той скоро забрави дървеното рало, с което по цял ден изораваше само няколко декара. А сега. . . Плуговете, влачени от мощни трактори, пореха земята. На ден изораваха стотици декара земя. Броят на машините с всеки изминат месец, с всяка измината година се увеличаваше. Трудът ставаше все по-лек. И земята се обработваше по-качествено и реколтата се прибираше по-лесно. Като виждаше всичко това, Хамит си спомняше за горчивите песни на хората по нивите, спомняше си как за парче земя брат брата убиваше. Сега ония тъжни мелодии бяха сменени с шума, с бумтенето на тракторите и комбайните. И каруците бяха сменени с камиони. През времето на прибирането на реколтата те кръстосваха пътищата. Возеха богатия урожай. На Хачит му ставаше драго, И работеше с мерак. Та кой ли друг при тези условия не можеше да работи като него?

Скоро ръководството на ДЗС реши да направи Хамит полевъден бригадир. „От мене бригадир става ли? Окумуш хора трябват там“, беше казал той тогава. — Ние какво знаем. Нам дай конете, каруцата, мотиката“. Въпреки тези си мисли Хамит се съгласи да стане бригадир.

* * *

Този скромен, сърдечен човек за първи път срещнахме на един голям блок, не по-малък от 1 000 декара. С една пръчка измерваше дълбочината на изораното място. И от време на време викаше на трактористите — „По дълбоко хей, чувате ли, по-дълбоко“.

Човекът, който викаше, като ни забеляза се придвижи към нас. Косата му, гонена от тихия ветрец ту падаше на челото, ту се дигаше пак нагоре. Бригадирската чанта, която бе нарамил стигаше чак до краката му. Клатушкането ѝ ту наляво, ту надясно, ту напред, ту назад, още повече затрудняваше движението му в угарта. Най-после излезе накрая на блока. Поздравихме се и се запознахме. Той с готовност ни разказа за работата си.

* * *

Беше към средата на май миналата година. От месец не бяха падали дъждове. Пролетниците бяха пожълтели. Дори имаше работници, които казваха: „А бе и да копаем, полза няма да имаме. Дъждът оправя всичко“. Но имаше и хора, които знаеха значението на копанта. Единият от тях беше Хамит. „Вали, не вали, ще копаем“ —казваше той. По негова и по инициатива на ръководителите беше обявена ударна седмица. И ръководители и чиновници, и млади, и стари бяха излезли по блоковете, за да копаят пролетниците. Хамит беше между работниците и обясняваше: „Копаеш ли, почвата не изсъхва. Влагата се задържа за по-дълго време“.

След приключването на копанта заваля продължителен дъжд. Сега друга беда ги сполетя, блоковете не се виждаха от плевели. Тогава Хамит организира още една копан. След нея избуяха и царевицата и слънчогледът.

Неусетно дойде и лятото. Комбайни и трактори забръмчаха по полята. За кратко време есенниците бяха прибрани. И резултатите бяха налице. Вместо 240 кг пшеница беше получено по 244 кг от декар. И планът за ечемика беше преизпълнен.

Настъпи и есента. Измени се ликът на равна Добруджа. Само за няколко седмици равнината почерня. Само царевичните блокове жълтееха. Лятото беше останало назад. Но хорските глъчки не стихваха по полята. Едни беряха царевицата, други слънчогледа, а трети возеха реколтата. Механизаторите започнаха денонощно да орат затвърдената от сушата почва. Човекът, с който бяхме се запознали отдавна, пак наметнал бригадирската си чанта, тичаше ту при едните, ту при другите. Проверяваше хората дали прибират реколтата старателно. С него отново водихме разговор. И разбрахме, че от 3 333 декара царевица, бригадата е получила по 380 кг среден добив. С това планът бе преизпълнен с 20 кг на декар.

Хората бяха доволни от реколтата. При такава суша година да получиш такива добиви не е малко. Голям дял за тези успехи има и бригадирът. Ако не беше той, ако не беше организирал копанта навреме, тези успехи навярно нямаше да ги има.

Ахмед **НАИМОВ**
Зия **СЕЛЯМЕДОВ**

В „ЕЛЕКТРОМЕТАЛ“ СА НУЖНИ БЪРЗИ МЕРКИ

В РАДИООТДЕЛА ЦАРИ БЕЗПОРЯДЪК

За да няма дублиране на еднородни цехове за услуги на населението, през миналата година отделите за ремонт на радиоапарати при ТПК „Метал“ и промкомбинат „Електрометал“ в Силистра бяха обединени и тази дейност премина изцяло към промкомбината. След сливането обаче, на радиоотдела се даде работно помещение само от една стая. Вместо двама или трима радиотехника, тук работят десет човека. Освен това, поради липса на склад, в помещението се съхраняват и готовите, и постъпилите за ремонт радиоапарати, телевизори, грамофони и други. Ежедневно в отдела постъпват по 20 25 поръчки. Положението сега е такова, че стоят натрупани по пода и рафтовете над 200 броя от гореспоменатата апаратура.

Липсата на помещение налага да се работи при лоши за здравето условия, тъй като тук се борави с различни киселини, калай и други, които отделят при изгарянето голямо количество вреден за здравето газ. Неоправдано е също така повреждането на кутиите на различните апарати в резултат на неправилното им натрупване едни върху друг. Понякога дори се тъпче върху тях.

Това хаотично положение в работилницата неведнъж е предизвиквало възмущението на многобройните клиенти.

В този отдел не съществуват само гореспоменатите неуредици. Постоянно явление е да се бавят поръчките по единствената причина, че липсват запасни радиолампи и други необходими части. Достатъчно е да споменем гневното протестиране на гражданина Никола Пенев, който от месец и половина е дал за поправка усилвателна апаратура за обществени нужди и поръчката стои неизпълнена поради липса на лампи 5Ц4. Това не е само един случай, а като него тук има десетки.

Липсата на запасни части е сериозен недостатък в работата на хората от предприятието, което се занимава с материалното снабдяване. А много от необходимите части се намират в държавните складове.

Лошото снабдяване предизвиква оправдана тревога у ръководителя на работилницата, другаря Васил Златев и всички останали техници, тъй като от това зависи и тяхната заработка, и изпълнението на плана. С какво може да се оправдае ръководството на предпиятието, че планът на радиоотдела за месец януари е неизпълнен? Вместо 3 500 лева, в отдела са реализирани едва 2 800 лева. Най-неприятното обаче с забавянето на поръчките, което поражда справедливо негодувание сред клиентите.

Сега, когато подобряването на промишлените услуги за населението е правителствена политика, налага се ден по скоро ръководството на промкомбинат „Електрометал“ да се обърне с лице към това свое задължение и да осигури необходимите материали. А в близките дни, с помощта на Градския народен съвет, да се потърси помещение с по-добри условия за работа в радиоотдела.

Заслужава внимание и предложението на техниците да се осигури кола с подвижна работилница. Това ще даде възможност да се ходи в селата на окръга и на място да се извършват поправките. Така услугите на хората ще бъдат извършени навреме и планът ще бъде изпълнен.

Иван **НИКОЛОВ**

Изпълнението на поръчките се бави

През месец май 1963 година беше извършена проверка на измервателните уреди на селкоопа в с. Алфатар. За изправяне на констатираните повреди кантарите бяха предадени за поправка в промкомбинат „Електрометал“ в Силистра. Въпреки настояването от страна на ръководителите на кооперацията кантарите да бъдат ремонтирани навреме, другарите от промкомбината все още не са започнали работа по тях.

Наближава една година откакто кантарите стоят затрупани в двора на промкомбината и работата в магазините на кооперацията се затруднява. Налага се с една везна да се продава в три магазина, а това не е съвместимо с изискванията на социалистическата ни търговия за бързо и културно обслужване на населението. Спъва се работата и по изкупуването на селскостопанските произведения.

Крайно време е ръководството на промкомбинат „Електрометал“ да вземе мерки за изпълнението на тази поръчка.

Иванка **ТОДОРОВА**

Един от добрите производственици в ТПК „Съединение“ в град Тутракан е обущарят Васил Бъчваров, който изпълнява редовно трудовата си норма 145 на сто.

ДОБЪР КОЛЕКТИВ — ДОБРИ УПЕХИ

РЕД години овчарите от Алековското стопанство си изпълняват плана по всички показатели. Това се дължи преди всичко на добрия колектив. Във фермата има 620 овце. Те са разделени на шест групи. Овчарите и тази година направиха всичко необходимо за правилното презимуване на животните. Навреме се набави достатъчното количество концентриран и груб фураж. Царевичакът, бобеницата и останалият фураж беше натрупан на купи близо до фермата. Именно за това овцевъдите не срещат никакви трудности при отглеждането им.

Според мнението на овчарите тази година резултатите се очакват да бъдат по-добри в сравнение с миналата година. Сега общо във фермата има над 300 агнета, от които около 40 са близнета. А миналата година през това време броят им беше далеч по-малък. За ранното оагнене на овцете помогна навременното им осеменяване. За тези успехи допринесе и изучаването на челния опит. Опитният овчар Иван Василев от четири години е първенец на стопанството. Още от миналата година другарите му започнаха да изучават неговия опит. Те се научиха от него през лятото да пасат овцете сутрин рано и късно вечер. А през горещите летни дни ги пазиха от слънчевите лъчи. За тая цел те търсеха сенките на дърветата и прохладните места. Това помогна да получат по-доброкачествена вълна. Опитът на челниците и сега продължава да се изучава. Младите овчари се стремят да научат грижите за бременните овце и агнетата. Ето защо на оагнилите се овце допълнително дават и бобеница, която е богата на витамини. Това помага на овцете да отглеждат агнетата си по-добре. Овчарите обръщат голямо внимание и на чистотата във фермата. Чистят я редовно. За това пък агнетата се развиат добре. И смъртността е сведена до минимум.

Овчарите като имат предвид тези успехи, вярват, че тази година резултатите в овцевъдството ще бъдат още по-добри.

Садкъ **БЕЙТУЛОВ**

Първите резултати са радващи

През началото на миналата година кравегледачите в село Цар Асен бяха сериозно критикувани за лоши резултати в млеконадоя. От посочените недостатъци обаче, ръководството на бригадата не се отчая. Казаните напътствени думи залегнаха в основата на понататъшната им работа. За да се подобри работата в фермата, бяха изпратени на работа с партийно и комсомолско поръчение комунисти и комсомолци. С високото си съзнание и упоритост, те спомогнаха да се увеличи млеконадоя от 300 литра дневно на 700 литра. До края на миналата година вместо по 1 600 литра от крава, те постигнаха по 1 840 литра.

През тази година от 74 крави трябва да се надои по 2 000 литра, но те са обещали да надоят по 2 100 литра от всяка крава. Дадените обещания за хората от фермата не са празни думи. Още с първите дни на месец януари те заработиха упорито, затова и резултатите са радващи. Вместо 500 литра дневен млеконадой, те постигнаха 700 литра.

Особено добри са резултатите на доячите Крумчо Господинов, Петър Христов, Коста Янев и Колю Тонев. Те всеки ден надояват от поверените им групи не по-малко от 140-150 литра мляко.

В фермата са постигнати успехи не само в млеконадоя. От 74 крави тук са получени 71 телета. С бащински грижи се отнасят към тях гледачът Енчо Тонев и ветеринарният лекар Димитър Пенев. Затова те не са допуснали никаква смъртност при малките телета.

Със всеки изминат ден трудовите победи в фермата се множат. Затова хората са уверени в успешното изпълнение на плана, а това ще бъде най-големият подарък в чест на славната 20-годишнина от победата на 9-ти септември.

Иван **НИКОЛОВ**

Заплануваният тор трябва да се извози

Кооператорите от село Зарник, макар че знаят голямото значение на наторяването, досега не са се заели с изпълнението на тази важна задача. Стоят със скръстени ръце. А сега има най-добри условия за извозването на тора по блоковете. Времето е сравнително хубаво. Превозните средства не са заети с никаква друга работа. В момента около 30 каруци стоят в стопанския двор. Трите трактора и един камион също не са заети с нищо. За три дена е извозен едва 50 тона, а по план имат да извозват 500 тона тор.

Още не е късно. Бригадният съвет през тези дни, ако съумее да организира работата добре, запланувания тор с наличните превозни средства може да се извози само за няколко дена.

Зия **БАЛЧИШКИ**

Грижи за дивеча

Още преди да дойде зимата ловците от ловното дружество в селата Господиново и Стрелково започнаха да събират отсевки и сено от площадката, правеха хранилки за яребици и сърни, солници за сърни и други, та щом дойде зимата да им е по-леко на животните.

И ето, настъпи и зимата. Но тя завари ловците напълно подготвени. Сега два пъти седмично те зареждат хранилките с отсевки, сено или с друга храна. На много места из горите, те оставиха сено, за да се хранят зайците.

Всичко това е дело на работливите ловджии, които и сега непрестават да се грижат за презимуването на полезния дивеч.

Христо **ВАСИЛЕВ**

ХОРА С ПЛАМТЯЩИ ДУШИ

ДВЕ СЕЛА, две звена се учат едно от друго, а изгодата е една. Две села — Алфатар и Васил Левски. Две звена — звената на Слав Минчев и Злати Манолов. И четиридесет стари кооператори—градинарите на ТКЗС — Алфатар — хора с пламтящи души. Градинарството е за тях любим занаят.

Зима е затрупала парниците, зъл вятър шиба лицата им но те са там. Возят тор, потягат рамки, почистват наоколо. Градинарството стопля сърцата им, носи им слава и препитание. Тъй беше! Така ще бъде—докато очи виждат и крака държат! Звеноводите Слав Минчев и Злати Манолов са по-млади, за да могат да тичат. Ей ги на—тъpчат към градините. Тор имате ли? Семената достатъчни ли са? Рогозките ще стигнат ли? — питат те, защото са в съревнование помежду си, защото Златьовото звено предаде опита си на Славьовото.

Старчески смях ечи и смущава заледеното поле, здрав смях, който удължава годините.

— Дай тор!

— Насипвай по-добре!

— Проверявай семената!

Тук са — Крум Христов, Крум Драганов, Димитър Пенев, Иван Стоянов, Диньо Петров, Добри Колев, Борис Тодоров и Недялко Недялков — най-редовните. Градинарите от с. Васил Левски заредиха и пикираха 3 парника по 15 кв м с чушлета и 2 парника с краставици. В Алфатар заредиха семената, без да е пикирано. Просто, за да видят, как звеното на Злати Манолов ще извърши това. Затова се е казало „опит“.

— Мина зимата, момчета-а-а! — шегуват се помежду си градинарите.

Сняг, преспи? — Не! Тънък пласт и черни полета из него. Ще мине! Ще има чушки и домати!

— Чичопейката не чуем ли, рано е да се говори за пролет — казва бай Добри Колев.

Пролет! Тогава ще дойдат и другите, ще окопават, ще поливат, ще берат! Волята на човека е голяма. Но у градинарите в с. Васил Левски тя е утроена. Те са по-опитни. Водата на самотечащата чешма е чиста и студена. Хваната в каналчета, тя спокойно се вие като змия между тревата напролет и дава живот на растенията. Но това не е достатъчно. Казахме вече — градинарите в с. Васил Левски горят с чертите на новото повече. Миналата година те получиха по 2 743 кг домати от декар, 2 653 кг зеле, 421 кг пиперичета и по 548 кг краставици. Не са много, но не са и малко. Тогава алфатарци пак изучиха техния опит и набрха 25 т домати, 23 т пипер, 3 600 кг краставици. А в касата на ТКЗС бяха наброени 35 000 лева.

— Да няма плевели! — съветва ги младото агрономче Доброслав Колев.— Проверявайте за сляпото куче! Завивайте добре рамките вечер!

А това е тяхна работа, техен дълг и те го правят ежедневно. И ежегодно.

— Ще ни надпреварят ли алфатарци? — вдига манерката с вино бай Борис Тодоров и в гърлото му нещо гългочи.

— Няма как — казва бай Добри. — Нали от нас взеха опит?... За всеки случай дръжте се: понякога ученикът надминава учителя си.

Нито първа, нито последна ще бъде тази тяхна трудова надпревара. Не! Тя е силата на човека да вижда себе си производител и победител още в началото.

Никола **НАНЕВ**

ПО-ГОЛЯМА МАСОВОСТ, ПО-ВИСОКО МАЙСТОРСТВО

ПОДГОТОВКАТА за Втория републикански фестивал на художествената самодейност и спартакиадата навлезе в своя решаващ етап. Постижения, неуспехи и задачи трябва трезво да се преценят. И да се действува!

Такъв беше духът на заседанието на Окръжния организационен комитет по провеждането на спартакиадата и фестивала през 1964 година, което се състоя на 4 т. м. в Окръжния комитет на Партията. Заседанието бе ръководено от секретаря на ОК на БКП другаря Стефан Габровски, председател на Окръжния организационен комитет по подготовката на спартакиадата и фестивала. Заместник-председателите на комитета, другарите Добрин Кузманов и Велин Мавров, докладваха за състоянието на подготовката за фестивала и спартакиадата. В техните информации, както и в изказванията на членовете на организационния комитет, се отчете, че подготовката е в разгара си. В спартакиадата до края на м. декември са участвували 24 504 участника, обединени в 115 колектива. Проведени са 925 състезания. Но близо половината от участниците в спартакиадата са учащи се, които спортуват най масово. Затова основната задача в спартакиадата остава борбата за масово включване на трудещите се в спортна дейност, за рязко увеличаване броя на участниците и максимално използуване на зимните условия за тренировки и състезания по тенис на маса, волейбол и баскетбол на закрито. Сега трябва да се срещат не само най-добрите. Сега трябва да се организират спортни турнири във всяко звено, бригада, цех, предприятие. И така масово, така ентусиазирано, както спортния полуден на открито в училищата в Мeжден, Главиница и др. Цифрите показват, че масовизирането на зимните спортове изостава. И това трябва да се преодолее.

Много важна задача е подготовката на представителните отбори по различните видове спорт. Тук се получи известно закъснение. Но сега то трябва да се преодолее, трябва по-бързо да се проведат градските състезания, за да започнат двустранните срещи и на финала да се явят повече отбори. Така ще можем да извоюваме и повече първи места.

Подготовката за фестивала също бележи успехи. Сега в окръга подготвят и представят свои програми сред трудещите се 239 състава с 5 197 участници, между които 21 хора, 47 вокални групи, 69 театрални трупи, 41 танцови състава и 11 естрадни колектива. Малко са обаче турските състави — едва 8 театрални трупи, едва 4 танцови колектива. В организационната работа се виждат добри успехи. Има обаче села, където още не са изградени самодейни колективи. Там организационните комитети безотговорно протакат работата си или просто спят: в Айдемир се подготвя само хоров състав, в Алфатарския и Алековския съвет—само шест състава, в Смилецкия — едва три.

Голяма част от съществуващите читалищни самодейни колективи провеждат малко репетиции. Това е една от най-големите слабости. Тя довежда до другия недостатък—все още ниско художествено равнище на подготвяните програми. В настоящия етап вниманието трябва да се насочи особено много към качеството на работата. Но този недостатък се дължи и на друга слабост: много организационни комитети не се занимават с въпросите на репертоара. Те неправилно са оставени за разрешаване само от художествените ръководители. На много места се поставят пиеси без особена художествена стойност, малко са пиесите със съвременна тематика. Комитетите трябва да обсъдят в най-скоро време въпросите на репертоара и да вземат мерки той да бъде дълбоко идеен, истински художествен и съвременен.

Трябва активно да продължи масовизирането на изградените състави. Все повече трябва да станат участниците в хоровите, танцовите и театралните колективи особено в турските, защото турската младеж е обхваната много слабо в тях. Абсолютно необходимо е в много централни и съставни села да се изградят нови колективи съобразно с възможностите и указанията от Окръжния организационен комитет. В селата с турско население това е задача № 1. А работата и в предприятията не е добре. Масовизирането и там трябва да стане по-голямо. По тези въпроси местните комитети трябва да вземат бързи решения още до 10 т. м.

Подготовката на самодейните колективи в окръга се нуждае от много по-бърза и по-системна методична помощ. Затова Окръжният организационен комитет реши да организира системно изпращане на специалисти от окръжния център в селските читалищни колективи за оказване на конкретна методическа помощ. От своя страна те трябва да се насочат към резултатно използуване на по-добрите местни художествени ръководители в района на своя съвет. Секцията за театрална самодейност ще отдели специалисти в помощ на читалищните и профсъюзни художествени колективи.

Окръжният организационен комитет прецени досегашната обществена дейност на художествените колективи в окръга като съвсем незадоволителна. Много малко са концертите, представленията и въобще излизанията им пред трудещите се от ТКЗС, от предприятията и учрежденията. А няма по-прекрасно утвърждаване на успехите от постоянното представяне пред публиката, от активното включване на колективите в културно-масовата работа на масовите организации. Кооперативните превозни средства трябва да бъдат на разположение на колективите — за това има твърди решения, които трябва да се спазват от управителните съвети на ТКЗС. Само така постиженията на нашите самодейци ще станат достояние на всички трудещи се, а фестивалът — техен празник.

В заключителните си думи на заседанието на Окръжния организационен комитет по подготовката за Втория републикански фестивал и спартакиадата другарят Стефан Габровски изтъкна, че сега най-важната задача, която стои пред местните организационни комитети масовизирането на художествената самодейност и физическата култура и спорта. Във всяко ТКЗС, всяка бригада, звено, във всяко учреждение и предприятия, във всяка производствена единица трудещите се трябва да спортуват и да участвуват масово в художествените самодейни колективи. С изключителна сила това се отнася за селищата и предприятията с повече турско население. В нашия окръг има около 10 000 младежи турци. По-голямата част от тях трябва да бъдат въвлечени в подготовката за фестивала и спартакиадата. Масовост и всекидневен спорт всекидневна художествена самодейност, в които всеки ден разкрива все по-укрепнало майсторство — така обобщи другарят Габровски главните задачи по успешното посрещане двадесетгодишнината на Деветосептемврийското народно въстание в областта на духовата и физическа култура в нашия окръг.

Александър ПОПОВ

86 години от влизането на руските войски в град Силистра

ПРЕЗ 1876 година станало ясно, че българският въпрос няма да се разреши по мирен начин. През същата година Русия обявила частична мобилизация и започнала да се готви за война със султанска Турция. На 24 април 1877 година Александър II прочел в руската главна квартира в Кишинев „Манифест“ за обявяването на Освободителната руско-турска война, която била посрещната с голямо въодушевление от целия руски народ. Сбъдвала се вековната надежда на нашия народ, че „Дядо Иван“ ще дойде да го освободи...

Освободителите бързо стъпили на поробената ни земя. Навсякъде те били посрещани с най-голяма радост. Не помогнали опитите на чорбаджиите и „пастирското послание“ на Червено-доростолския владика Григории, който призовал българския народ да защити султана и да не помага на русите. Напротив, навсякъде българското население оказало всестранна помощ на освободителите за разгрома на многовековния враг. Не напразно един английски журналист със завист пише: „Нито за минута не трябва да се съмняваме, че русите тук са желани гости“. Не останали назад и силистренци. Стефан Биков, Лефтер Михайлов, Иван Костов и много други неизвестни родолюбци се записали в редовете на Първа дружина при трета рота на българското опълчение. Взели дейно участие в боевете при Стара Загора, те проявили голям героизъм в епичните боеве на Шипченския проход. За проявена храброст при пленяването на Сюлеймановата армия Лефтер Михайлов бил награден с най-високото военно отличие в руската армия — Георгиевския орден.

На 21 февруари нов стил военната музика на турския гарнизон в Силистра засвирила прощалния марш „Кал селеметлен“ и под неговите звуци турските войски напуснали града през Стамбул капия (югозападната порта) на път за Шумен. На другия ден, 22 февруари, братските войски започнали да влизат през Варош капия (североизточната порта). Неуписуема била радостта на населението. Девет дена по-късно, на 3 март 1878 година, султанска Турция, изправена пред пълен разгром, сключила Сан-стефанския договор. С това завършила Освободителната руско-турска война, която въпреки завоевателните стремежи на руския царизъм, донесла свободата на нашите земи и доказала братското единство на двата славянски народа.

Най после дългоочакваната свобода дошла. Силистра затворила една страница от своята вековна история.

Тодор БЕКЯРОВ

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

При тежки и непоносими условия работят японските трудещи се. Те са принудени, за да изкарат насъщния хляб, да извършат робски труд и на места да заместват дори товарните животни.

НА СНИМКАТА: Японски работник изнася на гръб изкопаната пръст от един нов строеж.

НОВИ КНИГИ

ПЛАМЪК, КОЙТО НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ЗАГАСЕН

С малката си книжка „Живият пламък“ Д. Димитрова и Сл. Семирова ни връщат към онова далечно минало, към което не може да се отнасяме с хладина — това е времето на големи исторически съзиждания и на културна слава. Пресъздавайки художествено старобългарските сказания и документи, те ни срещат със създателите на славянската азбука Кирил и Методий, с учениците им, преминаващи през горнилото на страданията, за да запазят „словото“ и делото на своите учители. Срещат ни с дръзките и човечни образи на богомилите, чието учение е първият могъщ глас на социалния протест в средновековието.

И седемте разказа приближават нашия съвременник към исторически личности, огрени от романтичния пламък на сказанието. Константин, великият философ, надмогва своята любов и заедно с брат си хвърля огромните си сили за нещо изключително насъщно — умът и ръцете им изковават оръжие за борба с поробителите — оръжието на писмеността. Горазд, Сава, Наум, Ангеларий с мъжествена скръб понасят физическите страдания, горящите клади от кирилски книги и робските унижения, но не се предават и търсят нова нива за семето на голямото дело, което са започнали техните учители.

В книгата художествено е показана една голяма истина: като могъщо сияние през вековете, делото на Кирил и Методий вдъхновява патриотите да отстояват духовния прогрес и щастието на своя народ. Образите ни убеждават в това. Убеждава ни хуманният и патриотичен подвиг на Симеон, който, възпитан в обич към книгите и науката, спасява Кириловометодиевия ученик Константин и го изпраща в Родината. Възхищава ни краснописеца Будин от Плиска, който трепери над българските книги, въплъщаващи родната гордост, и завещава да ги съхранят при най-сигурните единомишленици — русите, княз Светослав.

С разказите си за богомилите („Ная“, „Богомилска легенда“) авторките правдиво са отразили не само духа и настроенията на българското средновековие, но и великия социален смисъл на богомилското движение, като протест срещу гнета на боляри и духовенство

Разказите на Димитрова и Семирова са написани в духа на легендите и преданията. Те са проникнати от романтична светлина. В героично-романтичен стил са разкрити и образите. С особено обаяние са наситени женските образи. Чрез тях ярко е утвърдена любовта жертва. Ефирия живее със спомена за Константин, живее с мисълта за неговото велико призвание, пред което преклонява своите радости; Ная тръгва с любимия си Витан, осъден на заточение, за да го следва цял живот...

Езиковата стилизация, към която съзнателно са се стремили авторките, е допринесла в повечето случаи за отсеняването на характерните исторически подробности, които са отразени в разказите.

С познавателните си и художествени достойнства книгата „Живият пламък“ е сполучливо отражение на една епоха, която е така скъпа на нашия народ с обаянието на събитията и героите си.

Даниела МЕ[illegible]КОВА

ЛЕДОВЕТЕ ТРЪГНАХА

— РАЗКАЗ —

— ЛЕДОВЕТЕ тръгнаха! Тичайте, ледовете тръгнаха! — малкото момче на Яшар тичаше задъхано. — Бабо, гледай, ледовете тръгнаха!

Яшар излезе от подгизналата кирпичена къщурка, свил зиморничево ръце под вехтата ватенка, и погледна към голямата река. Свирепият студ тази година беше я сковал за втори път. Реката яростно се беше съпротивлявала. Ледовете се чупеха, гърчеха, възсядаха се и сетне отново се разхълмяха и застиваха студени, страшни и грозни в безмълвието си. Студът взе връх. Реката изчезна под широкото поле на разтрошените ледове. Но не се предаде. Тя набра сили, напъна гърди и надигна бронята си. Студена вода запълзя зад бордюрите, дигите, под праговете, в мазетата, в къщурките и складовете.

Стихия! Върви да я спреш.

Рибарите изнесоха покъщнината си в хамбарите и складовете зад пристанището. Там беше високо. Работниците от фабриката извлякоха машините на дигата. Моторното сърце на двигателя престана да тупти.

Бедствие! Всички проклинаха реката.

— Ледовете тръгнаха! Тичайте, ледовете тръгнаха!

Циганчето се спусна към близкия квартал, където един багер чупеше като гнили кости основите на старата турска стена и яростно ровеше мястото на новия осмоетажен хотел с големи прозорци и леки балкончета. Багеристът си гледаше работата, а стотина зяпачи гледаха багериста. Нали не е студено като вчера? Приятно е да зяпаш и да усещаш, че зимата вече няма да се съживи.

— Ледовете тръгнаха! Тичайте, ледовете тръгнаха!

ПЪРВИ се втурнаха хлапаците. Те само това чакаха, на тях им беше нужен повод, за да покажат пъргавината на краката си. Затова те сега първи се втурнаха натам. След тях потеглиха юношите, които обичат да носят вдигнати яки и шарени шалчета. Не бива да се изпусне такова зрелище. Голямата река замръзва веднъж на десет години, а момента, когато тя разрошава покривката си като орехова черупка, такъв момент, разбира се, малцина са наблюдавали.

След юношите с вдигнати яки и шарени шалчета се проточиха всички: хора с къси палта и старомодни балтони, с бомбета, шапчици с ресни и качулчета. Можеха да се намерят и старомодни шапки с пера. Брегът почерня от хора, които пронизваха реката с очите си.

А тя шумеше — весела и възбудена. Вълничките й се плискаха и игриво се гонеха, прегръщаха парчетата от лед и ги носеха към морето. Големите блокове се обръщаха, въртяха се, спираха се, блъскаха се един друг и се мъчеха да дадат отпор на вълните. Те не искаха да отиват в морето, защото нямаха работа там. Не им се напускаше това място, където са се родили, където се издигаха над другите блокове във водата, където внушаваха респект с безмълвието, строгостта и вида си. Проклетата река, как ги измами. Тя беше така доверчива и послушна. Те бяха могъщи блокове от лед и не забелязаха дори кога реката е напъвала гърдите си да ги вдигне. Те я стягаха много здраво с костеливите си ръце. Те притискаха стройното й тяло и не им минаваше през ум, че тя може да не е доволна от това. Затова блоковете се изненадаха, когато голямата река се отдръпна неочаквано, под тях се появи празно пространство и те се слегнаха, разпукаха се и се натрошиха с отчаяно скърцане, свистене и пукот. Стачаха дребни, чувствуваха как губят сили и потъват във водата. Тогава нещо ги подхвана отдолу, разтърси ги и ги повлече. Вълничките, тия нищожни дребни вълнички, които шумяха игриво и весело на свобода, ги повлякоха към морето.

Към широкото море!

— Тръгнаха! Виждате ли? Отведнъж тръгнаха! След час няма да остане нито парче лед.

Така каза момчето на Яшар. Защото момчето на Яшар пак се беше изправило на брега и с достойнство сочеше реката. Очакваше похвала. Нали то беше щастливецът, който пръв видя пропукването на леда! Такова нещо само веднъж на десет години можеш да видиш.

Момчето очакваше похвала, но никой не се интересуваше от него.

Хлапаците, тези немирни и невъзпитани хлапета, които всичко гледат да преобърнат, бяха намерили някакви пръчки и се спуснаха по брега да бутат ледените парчета. По-скоро да ги отнесе водата. По скоро!

Юношите с вдигнатите яки и пъстри шалчета плюха по няколко пъти от високия бряг, дано стигнат някое блокче, па обърнаха гръб на реката. Ще търсят нещо по-интересно.

Късите палта подсмърчаха и обясняваха с разбиране философията на ледохода. Това те разправяха на кожените якички и шапчиците с ресни и качулчета. А кожените якички и шапчиците с ресни и качулчета си вадеха носните кърпи от чантичките и давайки си вид, че слушат за ледохода, поглеждаха с надежда върховете на върбите по отсрещния бряг. Щом реведата се спусне по тях към водата, ще дойдат щъркелите.

Дългите балтони сочеха на старомодните шапки с пера пукнатините по брега и ги съветваха да се дърпат настрана. Подкопаният бряг се ронеше на едри буци. Реката всяка година отнемаше от територията на града по половин метър. Тя беше упорита.

Председателят на съвета гледаше това и казваше на инженера:

— Трябва да се направи нещо!

Инженерът гледаше дълбокия завой на реката и казваше:

— Трябва да се иззида стена!

— Трябва да си построим къщичката горе на високото. Догодина пак ще ни залее! — казваше жената на Яшар.

А Яшар гледаше реката и не трепереше вече зиморничево във ватенката си. Шумът на вълничките го опиваше. Усети мирис на тиня и гнили треви. Първият пролетен полъх!

— Лодката! Веднага трябва да стегнем лодката! Реката сега ще започне да влачи дървета и клони. А след това ще издуе мрежите ни с риба.

Момчето на Яшар казваше на хлапаците:

— Хайде да направим въдици! Реката се е напълнила с риба от блатата.

Хората от фабриката също бяха излезли на дигата да гледат пропукването на ледовете.

— Вдигайте машините! Реката се оттегля.

И човешките ръце обхванаха моторите и електромашините, трансмисиите и агрегатите. Моторното сърце затуптя и във фабриката пак започнаха да вадят чудни изделия — плод на човешките ръце. На големите човешки ръце.

Благодат.

Хората се усмихваха на реката.

8 март 1963 г.

Борис ИЛИЕВ

физкултура и спорт

НА ВТОРО МЯСТО В СТРАНАТА

Отчетно-изборна конференция на физкултурното дружество в село Секулово

На 30 януари в с Секулово се проведе отчетно-изборна конференция на физкултурното дружество „Ботев“. В сградата на новия читалищен салон дойдоха не само делегатите от колективите на дружеството, а и много други младежи и девойки, които обичат спорта. Конференцията протече много интересно. Отчете се едногодишната дейност на дружеството, което беше класирано на второ място в страната след приключване на първия етап от Втората републиканска спартакиада.

В деловия президиум на конференцията бяха кандидат-членът на ЦС БСФС, др. Иван Калъпишев, председателят на Окръжния съвет на БСФС др. Велин Мавров и ръководители от селото.

Председателят на физкултурното дружество, др. Христо Ганев прочете отчетния доклад. Той каза, че дружеството все повече расте и укрепва. Вниманието вече се насочва към развитието на масова физкултура и спорт, към внедряването им в бита и ежедневието на трудещите се.

През отчетния период дружеството организира и включи в различни спортни състезания голяма част от младежите. С лека атлетика, тенис на маса, шахмат, футбол, волейбол и баскетбол се занимаваха повече от 550 физкултурника.

Основните спортни дисциплини, по които работи дружеството, са лека атлетика, волейбол, баскетбол и футбол. Докато по последните три вида спорт дружеството може да отчете добри успехи, то по лека атлетика работата е по-слаба. Условия за работа има, но липсва инициатива и голям обществен актив.

През годината са проведени 22 състезания по футбол за вътрешно първенство, 8 двустранни срещи със съседни села, 15 срещи по волейбол по кръгова система и 4 двустранни срещи, по баскетбол 9 състезания за вътрешно първенство и 8 двустранни срещи, 14 вътрешни състезания и 4 двустранни срещи по тенис на маса и 20 състезания по шахмат за вътрешно първенство.

От проведената спортно състезателна дейност планът на дружеството е изпълнен както следва:

	план	изпълн.
физкултурници	275	549
спортисти	45	315
разр. норми	132	215
ГТО на НРБ	265	526
подготовка на кадри:		
съдии	20	76
инструктори	10	15

От таблицата се вижда, че планът по всички показатели е преизпълнен. От това обаче съвсем не следва, че другарите от с. Секулово трябва да се успокоят. Училищата са затруднени поради липсата на физкултурни салони. Физкултурен салон липсва дори в централното с. Секулово.

Най-радостното в работата на дружеството е това, че в проведения първи етап от Втората републиканска спартакиада то взе най-масово участие. В проведените 29 състезания в различните спортни дисциплини са участвували 881 души. Тази добра работа се дължи на съвместните усилия на общинския комитет на ДКМС и ръководството на физкултурното дружество. През втория етап на Втората републиканска спартакиада в състезанията ще участвуват 900 души.

В изказването си представителят на ЦС на БСФС оцени работата на физкултурното дружество в Секулово високо. Той каза, че Централният съвет на БСФС го класира на второ място в страната и го награждава с 500 лева и флагче, което той тържествено връчи.

След избирането на нов пленум, бюро на дружеството и делегати на окръжната конференция, най-добрите спортисти от селото бяха наградени.

Руска ПЕТРОВА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 16 (724) | Събота, 8 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Извозени са над 326 тона тор

Кооператорите от село Попрусаново от опит знаят, че от наторени е площи се получават и по-високи добиви. Те и тази година сериозно са се заели с изпълнението на тази задача. Трактористът Дим Георгиев заедно с кооператорите Георги Илиев и Андрей Мильов ежедневно извозват по кооперативните блокове около 14 тона оборски тор. В изпълнението на тази важна задача добре се проявява и трактористът Никола Чолаков. За две седмици край блоковете бяха натрупани над 326 тона тор

Али САЛИЕВ

Нека свири ядовито зимният вятър, нека веят снеговете, щом овцевъдът е на своя пост, беда не ще сполети стадото.

НА СНИМКАТА: Димитър Жеков от ТКЗС в с. Калипетрово е денонощно край стадото си.

ВСЕКИ ДЕН С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ!

В партийните организации — деен живот

Измина повече от една година след провеждането на Осмия конгрес на БКП. Под благотворното влияние на решенията на конгреса и на Майския пленум на ЦК на БКП за преустройството на партийната работа в Окръжната партийна организация се постигат хубави успехи. Повишава се ролята на партийното ръководство за решаване задачите на народното стопанство. Провежданата от нашите комитети и организации политическа работа е в пълно единство със стопанските задачи. Чрез изпратените комунисти в управителните съвети на ТКЗС, в звената, бригадите и фермите, партийните комитети в Дулово, Нова Черна, Ситово, Секулово и др. успешно осъществяват оперативно, конкретно и компетентно ръководство. Наситени са с живот партийните организации. Те умело свързват проблемите на партийната работа със стопанските задачи.

Но все още има партийни комитети и организации, които не са преустроили решително своята работа. Провежданите мероприятия от партийните комитети и първични партийни организации в с. Старо село и Ст. Караджа малко се различават от тези на ТКЗС. Не може да се каже, че има единство на партийната и стопанската работа. Там се прибягва по-често към използване на такива средства за решаване на задачите, които изсушават живота на организациите, не мобилизират комунистите, които със своя жар и ентусиазъм да превърнат партийните организации в живи, дееспособни колективи, годни да решават големите задачи, поставени от Осмия конгрес.

Настъпи юбилейната 1964 година, през която окръжните, градските, общинските и първичните партийни организации имат да решават много задачи. Има ли с какво ние да оживим, да напълним със съдържание дейността на партийните организации? Действително има. А какви са тези задачи?

Сега в промишлеността и в селското стопанство в окръга се обсъжда плана за 1964 година. Производствените колективи и трудещите се поемат обещания за преизпълнение на плана. Добре е подел разясняването на плана за 1964 година общинският партиен комитет в село Добротица. Планът се разяснява сред всички кооператори и с конкретни цифри се подкрепя неговата реалност. Планът е разпределен по бригади и ферми. Другарите устройват своята организаторска, агитационно-разяснителна работа така, че всеки животновъд, всеки кооператор да знае какво той трябва да получи през тази година. Когато всичко това се извърши, когато всеки кооператор получи конкретно задължение за изпълнение на плана, когато нашата възпитателна, агитаторска работа е построена добре, не може да се съмняваме и страхуваме, че планът ще остане неизпълнен.

Партията разполага с огромен арсенал от изпитани форми и средства за работа, които сега тя трябва да пусне в действие. Комунистът трябва да бъде там, където е най-трудно, където се решават най-важните задачи. Затова на свои събрания партийните организации трябва да изпратят с партийни поръчения повече комунисти във фермите, бригадите и звената. Комунистите да влияят, да служат за заразяващ пример в производствената работа. През тази година общинските партийни комитети могат да осигурят изпращането на повече комунисти в бригадите и фермите и да изградят там партийни групи, които по-близко и конкретно да се занимават с работата в бригадата, фермата, да обобщават хубавото и да вземат мерки за преодоляване на допусканите грешки.

Под контрола на партийните организации трябва да се изградят комисии за партиен контрол, които да контролира за недопускане на разхищения, на некачествена работа и други.

Винаги, когато агитационната работа е предшествувала провеждането на селскостопанска кампания, на партийно или стопанско мероприятие, ние сме се радвали на успехи. И сега трябва да поставим в пълна готовност нашето хубаво оръжие — агитацията. Да обновим състава на агитационния апарат. Да положим грижи за възпитанието и подготовката на агитаторите, редовно да ги инструктираме. А те по-често да се срещат с трудещите се в района, махалата, във фермата, бригадата и звеното.

Нека през тази година в чест на 20 годишнината от 9 септември да поставим на широка основа съревнованието и изучаването опита на първенците, да внедряваме новостите в селското стопанство и промишлеността, да положим по-близки грижи за създадените и борещи се колективи за комунистически труд.

За разясняване на задачите през 1964 година е нужно да се активизира дейността на създадените редакционни колегии, да се издават повече листовки, мълнии, тревоги, бюлетини.

През тази година за секретари на първичните партийни организации, за членове на партийните бюра се избраха по-енергични, инициативни другари. От това, каква помощ ще им се окаже, каква отговорност ще им се подири от градските и общинските партийни комитети, ще зависи успехът на работата.

Поставени са вече материални и политически предпоставки за изпълнението на плана за 1964 година. Нужно е да осигурим пълно единство на партийната и стопанската работа, да укрепим още повече ролята и отговорността на партийните организации, да се превърнат те в самодейни колективи за изпълнение на задачите, поставени от Осмия конгрес на БКП.

За сеитбата сме напълно готови

Пред прага сме на пролетната сеитба. От това, кои стопанства са се готвили и как ще проведат това мероприятие, зависят до голяма степен добивите, които ще се получат от пролетниците тази година. Представител на редакцията посети село Главиница и проведе интервю с председателя на кооперативното стопанство другарят ТОДОР СТОЕВ, за подготовката на стопанството за сеитбата.

ВЪПОС: Какви организационни мероприятия проведе Управителният съвет на кооперативното стопанство, свързани с подготовката и провеждането на сеитбата?

ОТГОВОР: Управителният съвет на кооперативното стопанство и бригадните съвети навреме изготвиха и приеха оперативни планове, в които са набелязани всички най-важни задачи, свързани със сеитбата. Навреме бяха определени и се подготвиха площите за всяка култура, взеха се мерки за ускоряване ремонта на машините и инвентара, за набавяне на необходимите семена и други.

ВЪПРОС: Осигурени ли са за всички култури в достатъчно количество почистени семена?

ОТГОВОР: Семената за овесе, фия и боба са почистени още в началото на януари. Изпратени са пробите и са окачествени от семеконтролата. Същевременно получихме от „Сортови семена" 8 тона за семе от високомасления съветски сорт „Передовик". Осигурили сме и семената за останалите култури, които ще се сеят по късно.

ВЪПРОС: Докъде е доведен въпросът за ремонта на машините и прикачния инвентар, които ще вземат участия в кампанията?

ОТГОВОР: От наличните в стопанството 5 тежки и 6 средни машини, които ще вземат участие в сеитбата, само един дизел е на ремонт, останалите машини са готови за работа. Привършен е и ремонтът на сеялките и прикачния инвентар.

ВЪПРОС: Кои обстоятелства според вас ще помогнат най-много за срочното изпълнение на сеитбата?

ОТГОВОР: Най-важната предпоставка за това е, че ремонтът започна на време още след приключването на есенната сеитба. От друга страна управителния съвет на стопанството своевременно набави необходимите за ремонта резервни части. Решаващ фактор в това отношение разбира се, е и самоотверженият труд на нашите механизатори и особено на стругаря Андрей Иванов, монтьора Димитър Янков, трактористите Белчо Тодоров, Хабил Атилов и др.

ВЪПРОС: Как преценявате вие, готово ли е стопанството в настоящия момент за сеитба и кога смятате да започнете сеитбата на ранните култури?

ОТГОВОР: Да ние сме напълно готови за сеитба и при първия благоприятен ден ще започнем сеитбата на овеса, фия, слънчогледа и след това и на останалите култури.

ДА СЕ УСКОРИ ИЗВОЗВАНЕТО НА ОБОРСКИ ТОР!

Бием тревога

ОЩЕ в началото на миналия месец Управление „Селско стопанско производство" при Окръжния народен съвет обяви месеците до Първи май за ударни за извозването и правилното съхранение на оборския тор. ТКЗС — Срацимир излезе с обещание — призив по този въпрос. Създаде се голямо оживление в редица кооперативни и държавни стопанства в окръга. Кооператори и механизатори в студ и мраз работиха непрекъснато. В резултат на тяхната активна дейност до 1 февруари в окръга са извозени над 50 000 тона оборски тор на полето и зеленчуковите градини. В много стопанства управителните съвети на ТКЗС набелязаха допълнителни материални заплащания за всеки извозен и добре съхранен тон оборски тор. Това стимулира кооператорите в работата и помогна в окръга да се извозят в сравнение с миналата година десетки тонове органичен тор в повече.

Не малко стопанства успяха да организират работата си добре и всекидневно преизпълняваха спуснатия им график. През последната десетдневка на миналия месец стопаните от ТКЗС — Калипетрово работиха усърдно и спечелиха първото място в окръга. Само бригадата на Пейо Искрев е извозила над 1 600 т оборски тор. За добре извършената работа бригадата е наградена с един портативен радиоапарат. Всеки месец управлението ще отчита съревнованието до отчетния период и ще награждава отличилия се колектив. С над 120 на сто изпълниха поетото задължение и кооперативните стопанства — Межден, Попина, Дулово, Срацимир и много други.

Но общо работата в окръга е незадоволителна. Още от началото на годината под график са двадесет и едно стопанства. Това е доказателство, че работата не е още добре оценена от всички ТКЗС и ДЗС. Особено е тревожно положението в ТКЗС — Главиница, Кайнарджа, Голеш, Старо село и други,където още не е оценено огромното значение на това мероприятие, затова и работата е едва в своето начало. И докато преди десетина дни ръководителите се оправдаваха с голямата заангажираност на превозните средства, сега пък се извиняват с други причини. Едно е ясно — извозването и съхраняването на оборския тор тук сериозно изостава, за което са необходими бързо да се вземат специални мерки. Преди всичко ръководителите на тези стопанства трябва да разберат, че с този темп далеч не се отива.

Зимата е сезон за активна трудова дейност, а не за мъдруване. Не може да се бездействува в момент, когато всеки труженик е вдигнат на крак и съвестно изпълнява своите задължения. Не може за отделни ТКЗС и ДЗС окръгът да изостава в изпълнението на тази важна стопанска задача.

До отчетния период —Първи май има още достатъчно време, за да се проявят организаторските способности на нашите стопански и партийни ръководители в ТКЗС и ДЗС. Не бива да се забравя, че през тази година ние ще празнуваме 20 годишнината от победата на Септемврийското въстание. Тази годишнина задължава всеки ръководител да я посрещне с чест!

Хубава салата за пикиране отгледаха кооператорите от звеното на Жеко Панайотов от ТКЗС — Нова Черна.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Обществеността помогна за редовното изкупуване на яйцата

ПОТРЕБИТЕЛНАТА кооперация в с. Брадвари през миналата година не изпълни плана по изкупуването на яйцата от личните стопанства. Миналогодишните слабости се допускаха и в началото на тази година. Вместо да обхождат дворовете на кооператорите, закупчиците Велико Енчев и Халил Исмаилов по цели дни прекарват в своите складове. Започне ли да се мръква, те отиват при магазинерите Недю Добрев, Бедри Ахмедов и Асибе Джевдетова, за да вземат от тях събраните по десетина яйца. Бездушното отношение на закупчиците запушва ушите им, когато Мехмед Якубов и други от селото ги подканят да събират яйцата редовно и през зимата.

Това тревожно положение принуди ръководството на селкоопа в края на месец януари тази година да проведе разширено съвещание с участието на масовите организации. Изхождайки от досегашните недостатъци в работата, съвещанието състави три комисии, които трябва да обходят всички домакинства и да проверят дали са правилни твърденията на закупчиците, че в селото никой не продава яйца.

Още същия ден комисиите се заловиха за работа. Само до вечерта бяха закупени над 180 яйца. Имаше и такива кооператори, като Неврие Тахсинова, която предложи изведнъж 32. По над 20 броя предадоха и кооператорите Добри Желязков, Георги Стоянов и други. На втория ден броят на закупените яйца нарастна на 270, а на 30 януари комисията, в която участвуваше и председателят на селкоопа Вели Халилов, закупи 430 яйца. Благодарение на така организираната работа само за няколко дни в селото бяха закупени над 2 200 яйца от личните стопанства.

Проведеното мероприятия напълно опроверга твърдението на закупчиците, че зимата е мъртъв сезон и още веднъж показа необходимостта от високо съзнание, когато изпълняваме служебния си дълг. Всяко предварително подценяване на задачите е присъщо само на мързеливите и бездушните.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Работят въпреки трудностите

Всеки ден още в здрач от с. Сребърна потегля върволица от коли. Пътят е заледен, плъзгав. Трудно се работи в лошите зимни условия, но стопаните са упорити. Те знаят, че заплануваното количество оборски тор трябва да бъде изнесен на полето в най кратък срок, затова не отстъпват пред трудностите.

Дни на ред вече с колите си извозват тор кооператорите Ангел Калмуков, Калин Калинов, Марин Кондев и др. В това мероприятие са включени и шофьорите на товарните коли от кооператива.

С дружни усилия на полето са извозени вече над 300 тона оборски тор.

Марин СЕРТЕВ

Изпълнението на плана в промишлеността през януари

Измина първият месец от новата 1964 година. Тези от промишлените предприятия, които предварително се подготвиха както по снабдяването, така и по общата организация на производството, можаха да рапортуват за изпълнението на плановете. Радостно е, че това са болшинството от предприятията в окръга. Но има и трудови колективи, които още в началото на годината започнаха с неуспехи. Например в ДИП „Добруджа" изпълнението през януари е едва 56.9 на сто, а в Държавен месокомбинат — 97. 1 на сто.

За окръга производственият план за общия обем на промишлената продукция е изпълнен през месец януари 103.1 на сто, в това число местната промишленост 103 9 на сто, държавната промишленост на централно подчинение 102 4 на сто и кооперативната промишленост 105.2 на сто.

По предприятия планът за общия обем на продукцията е изпълнен през януари както следва:

(Виж таблицата)

ПРЕДПРИЯТИЕ	Изпълнение за м. януари %	Изпълнение спрямо тримесеч. план %
Промкомбинат „Камъшит"	100.3	29.1
„ „Електрометал"	106.8	31.4
„ „Текстил"	100.8	33.3
„ Тутракан	100.8	29.7
„ Дулово	119.5	38.5
Общо местна промишленост	103.9	31.3
ДМЗ „Стомана"	104.2	33,7
Горско стопанство Силистра	145.2	45.2
„ Тутракан	130.0	37.5
„ Дулово	141.7	46.6
ДИП „Липа"	100.7	33.6
Текстилни влакна Тутракан	100.0	32.8
ДИП „Добруджа"	56.9	16.7
Строително пром. предприятие (полигон)	100.0	15.6
РТС — Силистра	100.0	30.9
„ — Тутракан	100.0	35.7
„ — Дулово	100.0	32.8
Консервена фабрика	130.8	20.0
ДИП „Дунав"	100.8	33.6
Държавен месокомбинат	97.1	31.2
ДСП „Млекопреработване"	125.3	37.5
ДПЗХ „1 ви Май"	100.0	40.8
ДПП „Винпром"	123.0	46.4
Общо държавна промишленост на централно подчинение	102.4	32.9
ТПК „Дунав"	101.8	34.1
„ „Метал"	114.6	38.7
„ „9-ти септември"	100.0	37.7
„ „Инвалид"	108.0	36.0
„ „Съединение" — Тутракан	119.2	3[illegible].6
„ „Нов живот" — Тутракан	100.0	25.0
„ „Домостроител" — Тутракан	114.3	36.4
Общо кооперативна промишленост	105.2	34.2
Общо за окръга	103.1	32.7

От данните в таблицата е видно, че от работилите 29 промишлени предприятия, 27 са изпълнили и преизпълнили производствените си планове. Най-добре са работили Горско стопанство Силистра — 145 на сто, Горско стопанство – Дулово —141 на сто, ДСП „Млекопреработване" — 125 3 на сто, Промкомбинат — Дулово 119 5 на сто, ТПК „Съединение" — Тутракан — 119 2 на сто, ТПК „Метал" — Силистра — 114 6 на сто и други.

Но изпълнението на производствения план 103.1 на сто за окръга представлява само 32.7 на сто от общия план за тримесечието, или с 0.63 процента по-ниско от необходимото. А за да се осигури стопроцентово изпълнение до края на март, необходимо е средно-месечното изпълнение да се движи около 34-35 на сто спрямо тримесечния план. В таблицата се вижда, че в промкомбинатите „Електрометал" и „Камъшит" в Силистра, промкомбината „Текстилни влакна" и ТПК „Нов живот" в Тутракан, РТС в Силистра РТС в Дулово и други предприятия, на брой 10, изпълнението през януари не достига една трета от плана за тримесечието.

Това показва, че месечното планиране в тези предприятия не е на нужната висота — определят се най-високи планове за последния месец на тримесечието. Така се спъва ритмичността в изпълнението на поставените задачи. Това може де се допусне само при производството със сезонен характер, а в останалите предприятия е неправилно. Ръководителите на предприятията трябва да обърнат внимание на тази особеност в работата през януари и още от сега да вземат мерки, които ще осигурят стопроцентово изпълнение на тримесечните планове.

Божко ХРИСТОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПОДОБРЯВА СЕ СЪСТАВЪТ НА ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

Години наред въпросът за подобряване състава на партийната организация при животновъдството в село Чернелик се подценяваше от партийното бюро. Поради това тя беше със застарял членски състав и трудно изпълняваше поставените ѝ от общинския партиен комитет задачи. Партийните събрания протичаха мудно, активността на членовете беше слаба. От няколко години обаче това нерадостно положение се промени. По указание на общинския партиен комитет в организацията бяха приети някои младежи и девойки, които са показали добри резултати в производствената си дейност. На новоприетите кандидат-членове партийното бюро възложи конкретни партийни поръчения. Така например на Ахмед Мехмедов Билялов беше възложено поръчение да отиде на работа при механизаторите като монтьор в ремонтната работилница, на Февзия Ремзиева Исмаилова — да отиде в животновъдството и др.

Редица мероприятия бяха проведени с кандидат-членовете за повишаване на тяхното образование и марксистко-ленинска подготовка — част от тях бяха включени във вечерното образование и се учат добре. Почти всички кандидат-членове се обучават в курсовете по български език и активно участвуват в учебните звена на Партията.

В резултат на проведената системна работа сред комсомолците сега две трети от състава на партийните членове са млади хора, вземащи активно участие в производството.

Все още обаче в живота на партийната организация не може да се изживее един съществен недостатък — приемането на повече жени в Партията.

Необходимо е партийното бюро да се ориентира към приемането на такива жени в Партията, които са добри в своята производствена и обществено-политическа дейност и служат за пример пред останалите.

Исмаил БЕЙТУЛОВ

ОТГОВОРНА ЗАДАЧА за Комсомолците в окръга

Напоследък в Силистренски окръг все по усилено се работи за укрепване личните стопанства на кооператорите. Целта е — да се получи, колкото се може повече животинска продукция и се задоволят нуждите на трудещите се. Изграденото предприятие „Родопа" договорира чрез селкоопите прасета, птици и други животни, като срещу всеки килограм живо тегло отпуска на стопаните царевица за изхранването им.

Тази година окръгът има план за договориране на 49 000 прасета. В изпълнението на тази задача, наравно с членовете на другите масови и политически организации, участвуват и комсомолците.

От Централния комитет на Комсомола има спуснат план, младежта от нашия окръг да договорира, отгледа и предаде на държавата 10 000 прасета. За създаване на по-голяма заинтересованост у тях, Централният комитет на Комсомола организира съревнование между окръжните комсомолски организации в страната, които са разделени на три групи. На проявилите се от групите комсомолци, дружества, общински и окръжни организации ще бъдат раздадени награди в размер на 30 000 лева.

Силистренската окръжна организация спада към първа група и ще се съревновава с Варненски, Толбухински, Русенски и други окръзи. Тези окръзи са с добре развито животновъдство и окръжните им комсомолски организации правилно са поделили този въпрос. Така например към 25 януари т. г. Толбухинската окръжна организация отчете, че има вече сключени 13 000 договора от комсомолци. А младежите от Силистренската окръжна организация към същата дата имат сключени 3 100 договора. Това показва, че общинските и дружествените комитети на Комсомола от нашия окръг не са разбрали напълно важността на тази задача. Такива са комитетите на ДКМС в селата Айдемир, Алфатар, Калипетрово, Алеково и други, чиито организации наброяват по над 300 членове. По-добре в това отношение са: общинската организация на Комсомола в Добротица и градската организация в Дулово. В района на село Добротица има вече сключени над 200 договора, а в Дуловски район някои комсомолци са сключили по 3-4 договора.

Нашата окръжна организация почти винаги е била на челно място в изпълнението на поставените задачи. Общинските и дружествените комитети на ДКМС трябва да оценят това и да положат всички усилия за преизпълнението на спуснатия план от Централния комитет на Комсомола.

Петър СТОЯНОВ

Писма на читателите

ДА СЕ СМЕНЯТ СТРОШЕНИТЕ РЕКЛАМИ

По улиците на Силистра и по шосетата из окръга промишлените и търговските предприятия поставят железни табла — реклами. Много от тях обаче са повалени на земята и строшени. От една страна такива табла вече не играят своята рекламна роля, а от друга — правят лошо впечатление на гражданите, задръстват улиците и пътищата. Ето защо ръководителите на предприятията трябва да обърнат внимание на този въпрос и строшените реклами да се сменят с нови.

Христо СЪБЕВ

Зъболекарски кабинет без лекар

Към участъковата болница в с. Окорш е обзаведен зъболекарски кабинет, но досега няма назначен лекар. За едно малко заболяване на з ъ б и т е хората са принудени да ходят до Дулово или Исперих, а кабинетът в селото стои неизползван. Необходимо е отдел „Народно здраве и социални грижи" при Окръжния народен съвет да вземе мерки по този въпрос.

Назиф МЕХМЕДОВ

На личното животновъдство по-голямо внимание

Нашата задача е във всеки двор да има повече животни

СЛЕД публикуването на Постановлението на ЦК на БКП за укрепването на животновъдството в личните стопанства, тази задача стана постоянна за общинския комитет на Отечествения фронт в с. Сребърна. Съвместно с общинския комитет на БКП, на ДКМС, управителния съвет на ТКЗС и изпълнителния комитет на общинския народен съвет бяха направени редица разширени съвещания, на които присъствуваха секретарите на партийните организации, председателите на низовите организации на Отечествения фронт и други активисти от района.

Набелязани и проведени бяха конкретни мероприятия за увеличаване броя на животните в стопанствата на кооператорите. Още през лятото на 1963 година на кооператорите се разреши да косят сено от блатото, по край Дунава и от площите на ТКЗС за лични цели. В резултат на това 80 на сто от кооператорите се запасиха с по една-две каруци сено. Навреме се разреши и въпроса със сламата, като на всеки стопанин се раздаде колкото слама му е необходима. Раздаде се и слънчогледови пити и царевичак за овцете и говедата на кооператорите. По решение на управителния съвет на кооперативното стопанство и общинския комитет на БКП на стопаните, които имат говеда, им се даде и по 5 тона силаж и 300 кг суха люцерна. След като се разреши най-важния въпрос — въпросът за фуражите, кооператорите започнаха решително да увеличават животните в личните си стопанства. Отгледаните през 1963 година 1 350 броя прасета от кооперативното стопанство бяха веднага закупени. Не малък брой агнета и овце бяха заменени и изкупени от стадата на ТКЗС за личните стопанства.

Кооператорът Димитър Станчев от с. Сребърна е договорирал и отглежда за държавата 20 прасета.

НА СНИМКАТА: Съпругата му Тодора Димитрова храни прасетата.

В резултат на проведените мероприятия в сравнение с миналата година към 1 януари т. г. броят на овцете се увеличи от 2 553 на 2 848, на свинете от 312 на 8?2, на птиците от 10 258 на 13 075. Голяма част от получените свине кооператорите угоиха и предадоха още миналата година на държавата.

Широка разяснителна работа се проведе и се провежда сред кооператорите по въпроса за договориране на свинете и птиците. С актива на масовите и политически организации бяха сформирани комисии, които обходиха всеки дом и разясниха ползата от това мероприятие както за държавата, така и за самите стопани. В резултат на това договорирани са вече над 4 000 кокошки и около 200 свине. Някои кооператори сключиха договор да отглеждат и предадат на държавата по няколко прасета. Така например Димитър Станчев от Сребърна ще отгледа и предаде 20 прасета.

Направеното досега от нас по укрепването на личните стопанства на кооператорите и постигнатите резултати в това отношение не са малко. Но ние и занапред ще работим сред кооператорите по изпълнението на тая задача така, щото в чест на двадесетгодишнината от празника на свободата — 9 септември във всеки двор да има колкото се може повече добитък.

Никола СТОЯНОВ
председател на общинския комитет на Отечествения фронт — Сребърна

Докога ще се отлага тази задача?

Няма сесия или събрание проведено по линията на Отечествения фронт, на което да не се повдигне въпросът за направа на шосе между селата Попина и Гарван. Този въпрос отдавна вълнува жителите на двете села, защото сега при зимните условия се налага моторните превозни средства да обикалят по 25 км. път, харчат се излишни средства. Още миналата година е решено на общо събрание на жителите от двете села със средства от самооблагането и с доброволния труд на кооператорите да се строи това шосе.

Зимата е много благоприятна и сега е момента, когато може да се извърши землената работа, да се извозят камъните, защото и хората, и превозните средства са сравнително по-малко ангажирани. Нашите ръководители обаче не мислят така. Председателят на съвета Йордан Папазов и зам. председателят Велико Петков безпричинно протакат изпълнението на тази задача. От новата година вече измина повече от месец, но по този въпрос още нищо не се предприема. Скоро ще настъпи ден, когато хората ще излизат на полето и транспортните средства ще бъдат ангажирани с друга работа и тази задача ще остане пак нерешена. Ето защо ние питаме другарите докога ще протакат строежа на шосето?

Иван НЕДКОВ

С единство в грижите и изискванията

Все по-тесни трябва да стават връзките между учители и родители, все по-голямо тяхното единодействие, за да се постигнат трайни успехи в обучението и възпитанието на учащите се. Тази цел именно събра преди една седмица в салона на Политехническата гимназия — Дулово много родители и учители на среща-разговор за успеха и дисциплината на средношколците.

Салонът бе препълнен. Дошли бяха родители от Алфатар, Секулово и всички села в състава на Дуловската община. На богата трапеза, в непосредствени и искрени разговори, тези, от които най-много зависи израстването на новите граждани, обмислиха всичко, което ще трябва да се направи за повишаване знанията на техните синове и възпитаници.

Венета ГЮРОВА

За личните стопанства са необходими постоянни грижи

В КРАЯ на м. януари в село Межден бе проведена годишно-отчетна сесия на общинския народен съвет. На сесията, освен съветниците и обществения актив присъствуваха и много избиратели от района.

Доклад за едногодишната дейност на съвета изнесе председателят на изпълнителния комитет Неделчо Неделчев. В доклада си той разгледа едногодишната дейност на съвета в изпълнението на задачите в селското стопанство, строителството, търговията, здравеопазването и културата.

Заедно с другите стопански задачи, сесията отдели голямо внимание на въпросите, от които зависи подобряването както и по-нататъшното развитие на животновъдството в личните стопанства на кооператорите.

По този въпрос в доклада се посочи, че за изпълнението на 21-то Министерско постановление Управителният съвет на ТКЗС е решил да се осигури за всеки стопанин, който има животни по един декар люцерна, определени количества груби фуражи както и по 40 килограма ечемик за птиците. Освен това да се засеят определените площи за лично ползване, които по-късно да се обработят от самите кооператори. Всичко набелязано е било изпълнено с изключение на люцерната. Незасяването на определените площи с тази култура идва от там, че кооперативното стопанство е предоставило на всеки кооператор да сее люцерна в личния си двор. Това е довело до там, че общо в стопанството да бъдат засети едва 37 декара люцерна.

Сега в дворовете на кооператорите от района на съвета се отглеждат 384 говеда, 218 биволици, 562 прасета, 4 612 овце, 402 кози и 16 636 броя птици. От личните стопанства на страната са предадени 24 147 килограма месо в живо тегло.

Направено ли е обаче всичко за животните на кооператорите?

На този въпрос спокойно можем да отговорим, че не е направено всичко. Това се потвърди и от повечето изказали се другари. Така например другарят Григор Димов съобщи на сесията, че в с. Межден почти няма едър рогат добитък. Сега кооператорите — продължи той — вместо да купуват крави, вземат кози. А Иван Вълчев от Върбино посочи, че в селото няма нито една крава или биволица.

Лошото състояние на животните в личните стопанства е плод не само на недовеждането до край на взетите решения, а и на допуснатите слабости от страна на селкоопа. Така например за договорираните животни без кокошките все още не са осигурени полагащите им се количества фуражи, както и обмена срещу предаденото тиквено семе. В резултат на слабата заинтересованост на председателя на селкоопа др. Реджеб Нуриев е допуснато да останат неполучени за м. декември на миналата година 20 тона фуражи.

На досегашните резултати от работата на съвета за подобряването на личното животновъдство се спря в своето изказване и секретарят на Окръжния народен съвет д-р Бичев, който взема участие в работата на сесията. Той също оцени досегашната работа на съвета и селкоопа като крайно незадоволителна.

Отчетените и направените изказвания на сесията показват, че изпълнителният комитет на общинския народен съвет трябва да вземе решителни мерки против всякакво подценяване на тази важна и отговорна задача.

Иван ПЕЙЧЕВ

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

23

Всичко останало протече бързо, така както бе предвидено в разработения план за акцията. Лидумс обезоръжи охраната, Делинш и Бородач измъкнаха от ръцете на касиера обиковената дерматинова чанта, отвориха я, видяха, че има пари и припряно започнаха да връзват ръцете и на охраняващия го. Вилкс привърза коня за едно дърво.

В каручката се валяха и някакви пакети, вероятно подаръци, купени от магазин в града, обаче не ги взеха. Но погледът на Вилкс беше привлечен от нови хромови ботуши, кончовете на които блестяха, отразявайки яркото слънце. Той неволно присегна ръка към ботушите, бяха му омръзнали вече гумените, изпокъсани от скитане из гората.

Лидумс забеляза борбата между желанието и неловкостта: едно нещо е акцията, друго — кражбата! Усмихвайки се, той каза:

— Е, добре, вземи ги! Считай, че са военен трофей и да тръгваме!

Вилкс метна през рамо неочакваната плячка, погледна още веднъж към повалените хора, които, сякаш още не вярваха, че са оцелели, към коня, който равнодушно протягаше глава към високия започнал вече да жълтее пирей, към каручката и разхвърлените наоколо книжа. Изтеглянето се оказа по-трудно от самата кражба. Лидумс ги водеше бързо из блатата, затънали до пояс във вода, а след като се измъкнаха из гъмжилото от комари, той ги застави да натъркат подметките на ботушите си с газ и да поръсват с тютюн своите следи...

Едва когато стигнаха в лагера, под влияние на общия шум и поздравления на „братята", Вилкс се успокои окончателно. В чантата на касиера имаше петдесет и пет хиляди рубли. Имаше и военни трофеи — пушка и хромови ботуши. И Вилкс, като слушаше похвалите на своите другари, отново започна да се възхищава от умелите и тънки действия на Лидумс, Бородач, Делинш и разбира се, от своите.

Още на следния ден написа тайно писмо-послание до разузнавателния център, в което описваше подробно извършената акция:

„Скъпи Силайс!

Както вече ти писах, ние се намираме сред герои! Това са железни хора. Помисли си само, как се живее няколко години без подслон, без хляб, когато всяка необмислена постъпка носи смърт! За парче хляб хората отдават живота си.

Тук законът е такъв, всяка група се снабдява сама — вземат всичко, което е лошо скътано.

Миналата година групата е извършила крупна акция, взела солидна сума пари, но изгубила един от хората си.

Когато ние дойдохме в групата, Будрис беше забранил на командира да извършва акция. Това беше направено в интерес на нашата сигурност.

Цялото лято живеем с взетите преди идването ни пари и с това, което донесохме със себе си. Но парите бяха на привършване.

Затова командирът, по моя молба, убеди Будрис да ни разреши да проведем нова акция.

Посредством надеждни хора бяха получени достоверни сведения, че в определен ден и час ще мине с каруца касиерът на риболовния колхоз, който ще носи със себе си пари.

Разполагаме с точни данни за маршрута на касиера и на неговата охрана.

Аз участвувах в разработването на плана за провеждането на акцията и след като се уверих, че работата е сигурна, реших да се включа в нея.

Разбира се, това не значи че винаги ще участвувам в подобни акции. Егле, както сам знаеш, не е подходящ за тая работа и въобще тук не е място за пацифисти.

Скъпи Силайс, ако ти би имал възможност да видиш тези момчета, с които ме свърза съдбата, аз съм уверен, че ти без каквото и да е колебание ще се съгласиш да вървиш с тях през огън и вода.

Акцията беше проведена по следния начин: Аз, командирът, Барс и още един партизанин заехме позиция и наблюдавахме пътя дълго време преди да се появи касиерът.

Касиерът се показа едва привечер. Пътуваше с каруца и до него седеше с пушка в ръка човекът, който го охраняваше.

Когато конят се изравни с храстите, зад които бяхме залегнали, командирът даде знак и всички като един, само за миг, се нахвърлихме върху охраната и касиера. Аз хванах коня за юздата и веднага го възвих към храстите. Не успях дори да се огледам и пушката на охраната вече беше в ръцете на Барс, а охраната и касиерът бяха вдигнали ръце. Завързахме охраняващия и касиера, след това ги привързахме за каруцата и им запушихме устата, привързахме и коня на едно дърво, взехме парите и си тръгнахме. Отдалечавайки се, ние внимателно замаскирахме следите си, като ги поръсвахме с тютюн и ги поливахме с газ, а също така скитахме из блатата.

Плячката не беше много голяма — петдесет и пет хиляди рубли.

Узнахме по-късно от наши хора, които живеят легално, че касиерът и охраната му били намерени едва на следващия ден. На местопроизшествието пристигнали от милицията с куче, но не можаха да открият следите ни. Същата вечер се преместихме в друг лагер. Командирът ме похвали за това, че съм действувал смело, а останалите момчета също са доволни от мен.

Налявам се, че скоро ще стана истински боец, макар че още много трябва да се уча. Аз съм още първолаче, а Егле — пеленаче.

В това писмо ти описвам подробно акцията, за да имаш ясна представа за моя живот и правилно да го опишеш на господарите ни.

С боен поздрав:

„Вилкс"

ЧАСТ ВТОРА

1.

Тържествено и важно се приближаваше дългата, многоцветна крайморска есен.

След първото леко застудяване комарите се настаниха да презимуват някъде из гънките на кората на дърветата и повече не досаждаха на горските хора. Само дребните мушици още се въртяха на рояци, когато се случеше слънчев ден, но те бяха безопасни. Тъй наречените дребни насекоми — северни папатаци, големи колкото върха на иглата, които през лятото измъчваха хората, изчезнаха напълно. Започна най-хубавото време в гората на финия аромат, на тихите вечери, на дългите нощи.

Но човекът така се е отдалечил от природата, че вече не може да се осланя на нейната защита. Летните огорчения се смениха с други. Вече нямаше комари, но през нощта стана студено. Сутрин, отивайки на рекичката за вода, която беше нужна за закуска или за умиване, първо трябваше да се разчупи тънката ледена кора, а студената вода обгаряше. Вечер палеха камината до зачервяване и лягаха разсъблечени, а сред нощ започнаха да навличат всичко, което можеше да ги стопли и се събуждаха пресипнали, зли. Мазайс, кашляйки дълбоко, отново питаше: „Кой има кодеин?" — и кой знае защо се оказваше, че без да искат отново бяха забравили за кодеина.

Храна имаше повече: настъпи ловният сезон. Но в замяна на това в гората се появиха чужди хора и при това с кучета, което наложи да удвоят бдителността. „Братята" ловуваха по-далеч от бункера и ловът бе сполучлив, но когато си спомняха за дългата зима, която вече не бе далеч, всеки неволно потреперваше, а студът, който сякаш пронизваше сърцето, беше много по-силен, отколкото вечерният хлад в бункера.

Егле, както и преди се държеше затворен в себе си. Той не се стремеше да ходи на лов, за набавяне на дърва, за гъби, за ягоди, както постъпваше Вилкс, който се стараеше по нищо да не се отличава от другите „братя" в лагера, обаче изпълняваше възложената му работа добросъвестно.

За охрана на лагера Лидумс, както и преди, не поставяше на пост нито Вилкс, нито Егле. Но сега те разбираха: това не е недоверие, а грижа за тяхната безопасност. Делинш, който още нямаше житейски опит, каза съвсем откровено, че в случай на нападение от страна на „сините", „братята" са длъжни да спасят „представителите на Запада" даже с цената на своя живот.

Вечер много разговаряха за зимуването. „Братята" си спомняха миналите свои приключения през дългия зимен отдих, назоваваха хуторите, където този или онзи от тях приемаха с открито сърце. Брадатият имаше в един от отдалечените хутори една вдовичка, майсторка на самогон. При нея Брадатият се чувствувал като сирене в масло. „А като дойде пролетта, — разказваше той — моята Марта реве и се брани, а аз все едно не мога да се заседя, все чакам кога ще дойде сигнал от командира. . . Привикнах, що ли?" чудеше се и сам той.

(Следва)

СПАЗВАНЕТО НА ЦЕНОРАЗПИСИТЕ—ВАЖНО УСЛОВИЕ

ПРЕЗ последните години значително се разшири мрежата на услугите. Положени са не малко усилия за изпълнение на поставените задачи с 184-то постановление на Централния комитет на БКП и Министерския съвет, благодарение на които са постигнати и значителни успехи.

Наред с успехите постигнати от промкомбинатите и ТПК се допускат и сериозни нарушения при таксуването на услугите и еднократните поръчки.

Нарушенията се свеждат главно до неправилно калкулиране на материалите, труда и съществуващите ценоразписи. Така например цените на материалите, влагани при еднократните поръчки, значително превишават ценоразписните и по този начин се събират от клиентите по големи суми от необходимите.

При извършените проверки се установиха много такива случаи, както и случаи, при които в гомяма част от поръчките и калкулациите не се посочва вида, бройките и размерите на вложените материали. Най-сериозни отклонения в цените се забелязват в Промкомбината „Електрометал“ и ТПК „9-ти септември“. Така например в калкулациите при Промкомбинат „Електрометал“ се посочва: черна ламарина по 0.36 лв вместо по 0.28 лв, желязо по 0.25 лв вместо по 0.20 лв, безир по 0.90 лв вместо по 0.65 лв туткал по 1.10 вместо по 0.70 лв, шперплат по 140 лв вместо по 107 лв и други. В ТПК „9-ти септември“ — чамов материал по 67 лв вместо по 60 лв, бук по 56. 20 лв вместо по 50 лв, шел-лак по 4.20 лв вместо по 2.65 лв и др. Чувствително отражение върху цената на материалите дават доставните разходи. Въпреки че в общите положения на ценоразписите да е посочено, че материала се получава франко пристанището, то Материално техническо снабдяване дава направление материалите да се получават от гара Дулово, с което се правят големи разходи по транспорта и от там чувствително се завишава доставната цена на материалите. При закупуване предприятията не съблюдават ценоразписните цени, а ги вземат по предложените такива. Пресен е и примерът с продадения шел лак по 4.50 лв вместо по максимална цена 2.50 лв от ДИП „Липа“ на ТПК „9 ти септември“.

Голямо влияние за оскъпяването на еднократните поръчки и услугите оказва и неправилното калкулиране на труда. В по голямата част от поръчките се допуска грубо нарушение на тарифо-квалификационния справочник. Обикновено явление е да се калкулира труд от по-висок разряд, несъответствуващ на естеството на самата работа. Почти навсякъде се залага VII, VI и V разряди и съвсем рядко се среща от IV и III разряд.

В работилниците за поръчки и услуги може да се каже, че е изпуснато всякакво нормиране на труда. Неправилно е становището да се включва труда даден от майсторите и другите отговорници на групи. В резултат на неправилно нормиране при ремонта на сградата на МВР в гр. Тутракан от Промкомбината в града е допуснато надписване на труд в размер на 250 часа. Подобни случаи са констатирани и в Промкомбинат „Електрометал“ и ТПК „9-ти септември“.

Съгласно 184-то постановление, следва да се проведат мероприятия за снижаване на режийните разходи при услугите. Нашите промишлени предприятия и ТПК не само, че не ги снижават, а чувствително ги завишават. За доказателство нека се спрем върху режийните разходи на две предприятия. Промкомбинат гр. Тутракан — мебелен цех от 101.5 на сто режийни разходи през 1962 година, през 1963 година са нараснали на 103.5 на сто, а в техническата работилница от 103. 5 на сто през 1962 година, са нараснали през 1963 година на 112.5 на сто. В ТПК „9-ти септември“ — мебелен цех от 71 на сто през 1962 година—на 90 на сто през 1963 година и други.

Необходимо е ръководстрата на промкомбинатите и ТПК да набележат мероприятия, осигуряващи снижението на режийните разходи, с което практически ще изпълним поставената задача от правителството за намаляване цените на услугите на населението.

Сериозни нарушения се допускат от ТПК и промкомбинатите и при приложението на ценоразписите за услугите. В повечето от проверените работилници се наблюдава тенденция за събиране на повече суми от определените по ценоразпис. Така например в електроотдела при промкомбинат „Електрометал“ за частично и пълно пренавиване на електромотори се взема една цена, а не пропорционално на извършената пренавивка. Стойността на спомагателните материали е включена в цената на услугата, но въпреки това, сумите се събират допълнително. В работилницата за вело-поправки при същия промкомбинат не се дава описание на извършената работа по отделни операции, съгласно ценоразписа, а се вписва съвсем общо „ремонт на велосипеди“, с което се прикриват незаконните действия.

Подобни нарушения се констатират и в работилниците за ушиване на облекло по поръчка в ТПК „Дунав“, така например отговорникът на отдела „дамски поръчки“ Цоню Цонев по поръчка № 744 е ушил шлифер от вносен плат, за ушиването на който е взел 10.40 лв вместо 7 лв, по същия начин е постъпил и с поръчка № 763 и други. Марин Златев, отговорник на отдел, е ушил по поръчка 723 шлифер от вносен плат, тип пардесю или манто с хастар, за който е взел 11.30 лв вместо 7 лв, по същия начин е постъпил и по поръчка 740 и други.

Горните нарушения са извършени съвсем съзнателно и безотговорно, за което на горните другари бе съставен акт и наложени парични глоби. Често е явлението в обущарските работилници да се вписват неизвършени операции или операции с по-високи цени като подметки шити вместо ковани, поставяне на различни лицеви кръпки, без същите да са извършени и други.

Главната причина за нарушенията на цените трябва да се търси в липсата на ефикасен контрол на цените на услугите и поръчките. Ръководствата на промкомбинатите и ТПК все още подценяват този въпрос и не вземат мерки за пресичане на нарушенията. Необходимо е да се набележат мероприятия и се преразгледат указанията, дадени от органите на Държавен и партиен контрол и излезлите документи по тия въпроси.

Ст. РУСЕВ
икономист

РЕДОВЕ ЗА ЩАСТИЕТО

ДЪЛГО мълча мъжът с ушанката. Намества няколко пъти бригадирската си чанта на рамото, попрелиства още малко бележничето си и най-сетне отсече:

—Много са такива от малцинствата, гдето дойдоха от другите села, без къща и без почти никаква покъщнина, но най добре е при Абил да ви водя. На два разкрача е телчарника — да отскочим до там.

Интересен е бригадирът. Възрастен човек, а във вървенето му спори. Току подгичваме след неговата енергична фигура. В края на Честименско е стопанския двор. Там са и оборът, и телчарникът.

Там е и Абил Акифов. Ръкуване. Запознанство. Чудни очи има Абил—необичайно сини. А когато говори, говорят и очите му—с огъня си, с искреността си. Не съм виждал наскоро такъв човек. Пъргав. Снажен. Приказва той, ръкомаха отначало вяло, но после разгорещено и току подхвърля:

—Че да бяхте влезли и при телетата. Нали има такава една приказка „Като говориш с телчарина, виж най-напред стоката му“. Дали има такава приказка не знам, но искреността, с която говореше този човек, ни караше да му вярваме. . .

Абил върви редом с нас между животните, милва ги с топла длан по гърбовете, галено им приказва.

—А като ги донесоха миналата година —обърна се той към нас— бяха кожа и кокали само. Едва се крепяха на краката си. То и сега не са кой знае какви. Нали е зима, все откъсо държим с фуражите.

* * *

Колата отново лети към селото по заледените пътища. Абил седи между нас и току ме побутва.

—Знаеш ли, приятелю, каква радост ще донесете в къщата ми?

—Каква? — питаме ние.

—За пръв път пред портата ми ще спре кола. Ще се радват всички. Ще видиш ти какъв празник ще бъде това. Дано е там и бобайко. Да види сина си в кола. А ако заплаче, вие не му връзвайте кусур. Много е патил старецът. Нали и аз помня землянките, пръстеното кюмбе, окъсания хасър на пода. Но с. Градница остана в приказките ни само, приятелю. Преди три години натоварихме всичко в каруците. Пътувахме цял ден докато пристигнем тук. А моята Атче все назад гледа, прегръща децата и плаче. Питам я: Защо плачеш? За землянката ли или за пръстеното кюмбе? А тя мълчи. А аз знам болката й. Нали там роди и Алиосманчо, и Ефаде, и Февзия. Нали там ги отгледа. Майка е, затова парят сълзите на очите й.

— Безлюдна е уличката пред новата къща на Абил Студът е прогонил всички на топло. В къщи си е и цялата челяд на телчаря. Трите дечица са долепили усмихнатите си лица на прозореца.

—Децата свикнаха с гостите вече — добави Абил. А по-рано да рече да надникне някой в землянката и те нашите хора току се изпокриват като мишки. Има ли по-лошо нещо от това, хора от хора да се плашат. . .

Хубава къщица е вдигнал Абил Акифов. Още е неизмазана, но и това ще стори той. Основите й са от хубав дялан камък.

—Сполай ни, но добри хора има сега. Веднъж, дваж се помолих на ръководството, дайте ми дюлгери да вдигна и аз апартамента. И случиха се разумни люде. След няколко дена цялата бригада от честименско дойде. За два три дни я скалъпихме. А през това време питаш ли ме мен, какво ми беше на сърцето — радостно. Срещат ме хората по пътя и все ме питат: „Бай Абил, как работят майсторите, доволен ли си?“ или „С колко стаи ще я вдигаш, бай Абил?“ А аз само се усмихвам. 300 трудодни ми струва къщата и 300 още ще ми остачат за прехрана. А през тази година ще се и обзаведа. Да види тогава и нашият род, гдето е живял цял живот из землянките и под чергилата, на какво е способен Абил—телчаря.

* * *

Забрава покри онези времена. Не ще си спомнят нито Ефгаде, нито Февзия, нито Алиосманчо за безконечните скитания от едно село в друго. За него, за отдавнашното време не иска да разправя и Абил, защото това е една история, осъдена на забрава и проклината от хиляди устни

Р. МИХАЙЛОВ

Неразрешени въпроси в село Ножарево

НА ПРОМИШЛЕНИТЕ УСЛУГИ — ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ!

В района на село Главиница има четири съставни села. За промишлените услуги на населението, живеещо в тях, е направено твърде малко, докато в централното село има бръснарски салон, шивашка работилница и други. Наглед тези неща са твърде малки, но за населението те са крайно необходими Така например в село Ножарево, където заедно с работниците от филиала на ДЗС „Янко Забунов“ броят на населението е значително голям, има само един бръснар. Той едва обслужва многобройните клиенти. За най-малката шивашка услуга трябва да се ходи в село Главиница, за което се губи немалко време.

Това състояние на услугите налага общинския народен совет, както и ТПК „Съединения“ в град Тутракан, да обсъдят възможностите и през тази година да се открият в селото работилници за услуги на населението.

В магазина трябва много да се чака

Поради това, че в село Ножарево има само един магазин, в който се продават всички видове промишлени и хранителни стоки, обслужването на населението става много бавно. Хората изчакват големи опашки и губят ценно време.

Не по-малко затруднение изпитва населението и от това, че в селото няма сладкарница, за което е правено не едно предложение.

Както разделянето на магазина, така и откриването на сладкарница в Ножарево трябва да станат неотложни задачи за търговските работници от района на село Главиница.

Николай ГЕОРГИЕВ

За пълноценното развитие на малките прасенца е от значение и първото им захранване.

НА СНИМКАТА: Свиневъдът Никола Радев от с. Йорданово наблюдава бозаенето на малките лакомници.

Огнената стихия бе победена

В студената януарска нощ в къщата на Димитър Читаков на улица „Осъм“ в град Тутракан избухна пожар. Въпреки че бе полунощ, в помощ на пострадилия съсед се стекоха много съкварталци. Едни от тях започнаха да носят вода, за да гасят пожара, други бързаха да изнасят горящата покъщнина. Скоро за бедствието бе съобщено на противопожарната служба в града. а пламъците все по яростно бушуваха, все по-трудно хората се бореха с тях. Само пожарникарите можеха да потушат вече огъня и да спасят целия квартал,

Стръмната улица „Осъм“ бе силно заледена, но това не попречи на служителите от противопожарната служба да окажат навреме решаваща помощ. С цената на своя живот пожарникарите Цвятко Русев, Марин Танчев и други водиха упорита борба със зловещите огнени езици. Не по-малка опасност представляваха и горящите електрически проводници. За 40 минути героична борба огнената стихия отстъпи пред смелите хора.

С проявената смелост и С проявената смелост и доблестно изпълнен дълг служителите от противопожарната служба спечелиха любовта и уважението на гражданите.

Георги НАЧЕВ

Нова фурна за кооператорите

Досега в село Паисиево имаше само една фурна. Хората чакаха с часове, докато се снабдят с хляб. Освен това фурната изпращаше хляб и на останалите села от района.

Тогава започна строеж на нова фурна. Строежът вървеше бързо и новопостроената пещ влезе в експлоатация. Тук ще може да се гори както дърва, така и всички видове въглища. Фурната е снабдена с голям резервоар и бойлер. С тяхна помощ водата винаги ще бъде топла за смесване на тестото.

Шукри НЕЗИРОВ

АКОРДНО-ПРЕМИАЛНАТА СИСТЕМА НА ЗАПЛАЩАНЕ НА ТРУДА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

СЕГА в селското стопанство се определят формите и начините на заплащане на труда, изготвят се производствено-финансовите планове и стопанските сметки на бригадите и звената във фермите и полевъдството. Затова този момент, когато се полага основата на бъдещата организация на труда и на заплащането, е особено важен. Нужно е задълбочено да се прецени какъв е бил ефектът от прилаганите досега начини на заплащане на труда и как да се подобрят и усъвършенствуват през годината. Това е работа, от която до голяма степен зависи не по задължение да се изпълняват годишно-производствените задачи, а чрез висока лична материална заинтересованост.

При правилна организация на труда и отчетност акордно-премиалната система дава прекрасни резултати. Нейното обвързване със стопанската сметка в ТКЗС и ДЗС предоставя пълна възможност да се разгърне индивидуалната и групова инициативност, всеки кооператор и работник от ДЗС да получи възнаграждение според количеството, качеството и стойността на произведената от него продукция. А от това са заинтересовани както лично хората, така и общественото стопанство. Получава се повече, по доброкачествена и по-евтина продукция.

Досега най-широко акордно премиално заплащане е прилагано при отглеждането на тютюна, на памука, и на зеленчуците. То обаче може с успех да се внедри както във всички клонове на растениевъдството, така и на животновъдството.

Благодарение главно на акордно-премиалната система на заплащане на труда, която се прилага вече две години в ДЗС в Станке Димитрово, стопанството успя да се изтръгне от положението на губещо и да тръгне с широки крачки по пътя на рентабилността. Наистина тютюнът тук е основната култура, която се отглежда, но акордно-премиалното заплащане навлезе широко в цялостния живот на стопанството.

Опитът на ДЗС в това отношение всяка година се подобрява и усъвършенствува. В какво се състои той? Тук се работи на широка основа, прилага се личен (индивидуален) и малкогрупов акорд. Хората сами си определят кой с кого да работи. Групите се състоят от по трима-четирима души. Най-важното в тяхната работа, от което зависи крепкостта, дисциплината и заинтересоваността, е правилното определяне на средните добиви, в зависимост от плодородието на отделните площи, определянето на плановата печалба, начина за финансиране, производствените и трудови разходи за единица площ и единица продукция.

Когато преди две години станкедимитровци трябваше да приложат за пръв път акордно-премиалната система на заплащане на труда, те използуваха данните от счетоводството отпреди три-четири години, анализираха ги и определиха плановия доход за всеки декар тютюн според естественото плодородие на почвите. Опитът им по-късно показа, че не навсякъде в стопанството тютюнопроизводителите влагат еднакъв труд, за да изпълнят плановете си за добива и дохода от декар. Затова на този въпрос те обърнаха голямо внимание. Сега с най голяма прецизност установяват дела на работниците, труда, който влагат на единица площ за единица продукция. Стремят се да дават такъв процент от стойността на произведения тютюн, който да съответствува на процента на вложения труд.

Как плащат през годината? Нали работниците имат нужда от средства да издържат семейството си? Тук се прилагат два варианта. Единият — според свършената работа, т. е. по изработените норми или твърдо месечно авансиране. Вторият начин — чрез месечно авансира на декар тютюн, като дават 85 на сто от полагащия се фонд „Работна заплата“. Полагащият са аванс раздават на 10 месеца. Това става на базата на набелязаните мероприятия за отглеждането на декар тютюн и на приетите в стопанството норми и оценки (изчислени в човекодни) колко норми трябва да вложи работникът на декар и за цялата площ.

Прилагането на акордно-премиалната система на заплащате труда в ТКЗС и ДЗС съвсем не значи, че работата е „в кърпа вързана“ и не се нуждае от контрол и помощ. Не. Контролът тук е особено важен. Трябва да се следи как отделните хора и групи изпълняват плановете си, та да не се допуска преавансиране, което не е изключено при отсъствието на контрол.

Акордно-премиалното заплащане на труда трябва да намери нужния прием в повече стопанства през настоящата година. Правилно е с този начин на заплащане да се обвърже производството на цвеклото, на царевицата, на слънчогледа, защото от тези култури миналата година много стопанства не получиха планираните добиви и това се отрази зле на общия икономически баланс на страната. Редно е, когате се обсъждат въпросите, свързани с акордно-премиалната система на заплащане на труда, да се прецени как да се внедри в животновъдството и как да се увеличи процентът на аванса. Правилно ще бъде да расте процентът на заплащане на труда в зависимост от изпълнението на плана. Онези кооператори и работници, които изпълняват плана си с по-голям процент, да получат и по-голяма част от стойността на продукцията, от поощренията, давани от държавата.

Никола ПЪРВАНОВ

СРЕЩА НА УСПЕХИТЕ И ДРЪЗНОВЕНИЕТО

Нашите птицегледачки-челнички сред партийни и стопански ръководители на окръга ни.

ПРЕДИ три дни двадесет и две жени-челнички в птицевъдството се събраха в Окръжния комитет на Партията по инициатива на Комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт и редакцията на вестник „Силистренска трибуна“, за да разкажат за своите трудови дела.

Двадесет и две птицегледачки, все челнички, се събраха, за да се видят и опознаят, да споделят своя опит и с ново творческо дръзновение да продължат борбата на трудовия фронт. В откровен разказ много от тях споделиха за успехите си, постигнати още през първия месец на тази година. Споделиха и за трудностите, които срещат и преодоляват успешно.

Двадесет и две птицегледачки гордо вдигнаха глави и единодушно дадоха високо патриотично обещание да получат до края на годината по 150 яйца от кокошка—носачка. Тяхното обещание стана и горещ призив към всички птицегледачки от окръга и те да поемат това обещание.

Но смелостта и твърдата воля на новата жена още по-силно пролича в изказванията на двете бригадирки МАРИНКА ЕНЧЕВА от Войново и СТОЯНКА ПЕНЧЕВА от Алфатар, които обещаха от името на своите колективи, че приемат призива на птицегледачките от Павликени да получат по 180 яйца от кокошка до края на годината. На вдъхновените за нови трудови победи птицегледачки посвещаваме тази страница.

ПРОЗОРЦИТЕ НА ПТИЦЕФЕРМАТА СВЕТВАТ ПРИЗОРИ

ТОВА се случи на съвещанието в град Силистра. Една от участничките говореше за успехите си. Жената разказваше с чувство на гордост, че отглежданите от нея кокошки носят на стопанството голяма печалба. Нейните 1 500 кокошки!

Но в този момент в залата се понесе един малко присмехулен глас:

— Ехе, 1 500! Аз ако имам 1 500 кокошки, на пръст ще ги въртя...

В съвещанието участвуваха само най-добрите птицегледачки в окръга. Затова, когато чуха дръзко подхвърлените думи, те се извърнаха — да видят откъде идат те, тези думи.

В ъгъла стоеше една жена, едно момиче, което гледаше спокойно наоколо и лицето му сякаш казваше: „На кого ще ги разправяте? Аз ли не зная как се гледат кокошки?..“

В ъгъла бе седнала Ненка Иванова.

— Ако аз имам 1 500 кокошки, на пръст ще ги въртя!..

За да каже това, тя не поиска думата. Тя го подхвърли просто така, защото така го мисли. А нейните кокошки не са 1 500, а 4 000. Цяла армия от червени същества, които всеки ден искат да ядат и да пият. Една армия, която не воюва с никого, а снася яйца, за да се хранят тези, които също не воюват с никого, а искат да живеят и да работят.

Армията на Ненка е една от най-симпатичните армии на земята, а пълководецът ѝ — един от най-симпатичните пълководци. Може би трябва да се каже пълководки, колкото и непривично да звучи това съществително в женски род.

Преди няколко месеца пълководката Ненка Иванова каза:

— Искам да се направят стълбички към кацалата, за да могат кокошките да се покачват по-лесно. Я какви са големи и тежки... Не им е лесно...

Стълбичките бяха направени!

Съдовете за вода в птичарника бяха неудобни — навлажняваха помещението. Ненка каза:

— Искам да направим специални коритца...

Е, имаше малко разправии, опъване, но кой ще ти излезе на глава с Ненка!

А когато на съвещанието един специалист се изказа, че на кокошките е хубаво да се дава рибено масло и че в складовете в Силистра има рибно масло, Ненка пак така спонтанно каза:

— Я гледай! Пък нашият зоотехник вика, че нямало откъде да се набави... Аз ще го наредя, само да се върна...

Всяка сутрин Ненка става рано.

Още в четири часа.

Започва работният ден.

Птичата армия се обслужва от още една жена: Иванка Иванова. Тя работи при Ненка едва от два месеца. Преди нея се смениха много други. Единствена Ненка си остана неотлъчно при птиците—тези смешни войници, които имат само три желания: да се хранят, да пият вода и да снасят яйца. Ненка познава добре техните желания и винаги ги изпълнява. А войниците са много доволни от това. И тъй като нямат език, с който да благодарят, те изразяват доволството си в гнездата. Всеки ден, към четири часа, Ненка и приятелката ѝ събират по 1700 — 1800 яйца. Бригадирката пък от своя страна ги събира във ведомостта и начислява трудодните. За месец ноември Ненка получи 77 трудодни, през декември—100. Изразено иначе, за ноември Ненка е получила 123.20 лв и за декември—160 лв. През месец януари в птицефермата са събрани 44 000 яйца.

Добре се отплащат питомките на Ненка.

Работата им е такава...

А вечер, когато всички се наредят по кацалата, когато започнат да затварят ту едното, ту другото си око, когато в птицефермата се засели тишината, Ненка и приятелката ѝ довършват последните приготовления за утрешния ден, загасят светлините и се отправят към селото. Ненка бързо крачи по пътя и почти не говори. Тя иска да стигне час по-скоро у дома, защото там още не е заспал оня малък гражданин Данчо.

Сигурно още не е заспал...

Николай ПЕТРОВИЧ

ХРАНЕНЕТО И ГЛЕДАНЕТО СА РЕШАВАЩИ

Атанаска Богданова — Бабук

АЗ РАБОТЯ в птицефермата от 5 години. Заедно с моята другарка тази година ние се грижим за 4 000 кокошки. Много от другарките се изказаха, че смеските, които се получават от Бабук, са некачествени. Аз обаче не съм съгласна с тях, защото ние храним изключително с тези смески и получаваме не лоши резултати. От 4 000 носачки получаваме дневно по 2 000-2100 яйца, или над 50 на сто от нашите кокошки снасят. Нашият опит не е по различен от този на другарите. Аз също считам, че основното в борбата за висока носливост от кокошките е тяхното хранене и гледане. Добри резултати се получават тогава, когато на кокошките се съставят дажби от разнообразна храна и се спазва режимът във фермата. Много важно също така е да се предпазят кокошките от разни болести. А това става, когато помещението винаги се почиства и се предпазва от влага.

Тази година в чест на двадесетгодишнината от Деветосептемврийското въстание ние обещахме да положим лични усилия, да преизпълним нашия план и смятам да удържим на думата си!

ЗАВИСИ ОТ НАС

Марийка Петрова — Секулово

ВСИЧКИ сме доволни от получените резултати през януари. Според нас те се дължат както на подобрените условия във фермата, така и на близката помощ, оказана от специалистите. Те са ежедневно между нас. Тази помощ е най-осезателна за ония гледачки, които са от скоро във фермата. Ежедневно получаваме около 3 500 яйца, или носливостта при нас е 36 на сто.

Тази година в стопанството ни има достатъчно разнообразна храна за кокошките. А този факт още повече ни задължава, защото получаването на повече яйца от кокошките зависи изключително от нас — птицегледачките.

ВАЖНО Е И СЪСТОЯНИЕТО НА ПТИЦИТЕ

Димитра Георгиева — Черковна

ДОБРИТЕ резултати зависят от полаганите грижи за птиците. Разбира се, колкото и да са големи грижите, които полагаме, не е ли породният състав на стадото добър, резултатите ще бъдат съвсем малки. А в това отношение голям дял се пада на специалистите и ветеринарните лекари.

Моето стадо наброява 2000 ярки, от които всеки ден събирам по 1 300 яйца. Яйцата прибирам по два пъти на ден, защото съм забелязала, че празните гнезда са по-удобни за снасяне, а и счупванията на яйцата се избягват.

По 150 яйца от носачка

Славка Йорданова — Смилец

В НАШАТА птицеферма има общо около 10 000 кокошки, разпределени на пет групи. Ние с моята другарка се грижим за 4 000 кокошки. От есента досега редовно получаваме по 2 000 яйца. При план за месец януари — 29 000 яйца, до края на месеца ние получихме над 65 000, или преизпълнихме плана над 200 на сто. На какво се дължат тия наши успехи? Те се дължат преди всичко на строгия режим при храненето и гледането на кокошките. Разбира се, от голямо значение за увеличаване носливостта е не само храната, но и редовното поене. Ето защо ние винаги почистваме поилките и следим при кокошките винаги да има хладка вода.

Тъй както е организирана при нас работата, ние смятаме, че можем да получим до края на годината по 150 яйца от носачка.

Основното е храната

Иванка Димитрова — Калипетрово

В ПТИЦЕФЕРМАТА съм отскоро.

Спазването на дажбените норми е първата гаранция за успех. Разбира се, храната трябва да се дава навреме и да е правилно разпределена. Освен това тя трябва да се дава в топло състояние, както и самата вода в поилките да бъде хладка и да се сменя често през деня.

Сега от 1 500 носачки ежедневно събирам по 1 260 яйца.

ЗАЩОТО ОБИЧАМЕ РАБОТАТА СИ

Гена Славова — Сребърна

МНОЗИНА се учудват, когато разберат, че аз с моята другарка нощуваме в птицефермата и отгоре на това ставаме не по-късно от 4 часа сутринта. Спиме там, защото разбрахме, че работата много повече спори, когато сме по дълго време около кокошките. Щом станем сутрин, първата ни работа е да ги обиколим и видим, а след туй стопляме вода и зареждаме хранилките. На птиците на ден даваме по осем тавички добре покълнал ечемик. Даваме им бъркана храна, смески, дрождирана храна, която подсушаваме с люцерново брашно.

Надвечер им даваме и по 30 грама царевица. В храната на птиците слагаме и плаценти, които предварително сваряваме и накълцваме.

Въпреки че преди известно време кокошките ни бяха болни, получихме добри резултати през месец януари. При план да произведем 17 000 яйца, ние предадохме на стопанството 45 000 яйца от 4 30 кокошки.

Уверена съм, че през другите месеци ние няма да се изложим като птицегледачки, които се ползват с добро име.

Ще получим по 180 яйца от кокошка

Маринка Енчева — Кайнарджа

МИНАЛАТА година по изпълнение на плановете за яйца и птиче месо нашето стопанство заемаше едно от последните места в окръга. Кокошките често боледуваха и умираха масово. Така например към средата на годината само за няколко месеца от всичко 10 000 кокошки бяха ликвидирани към 6 000. Тогава недостигаше и фуражът. Помещенията също не бяха добре подготвени. Всичко това не можеше да не окаже своето отрицателно въздействие върху изпълнението на плановете. Вместо заплануваните 1 100 000, бяха получени само 670 000 яйца.

Благодарение на добрата организация и положения труд към края на миналата година и особено в началото на тази, положението се измени. Сега условията коренно се подобриха. Сега ние наблягаме на правилното хранене и спазването на необходимата хигиена във фермата. Тази година и фураж имаме достатъчно. Както управителният съвет на стопанството, така и специалистите следят работата във фермата и ни помагат.

Сега сме доволни и от резултатите. От 10 000 носачки ежедневно получаваме над 5 000 яйца. Имаме си собствена люпилня, а освен това поддържаме люпилнята и в град Силистра.

Като имаме предвид подобрените условия във фермата и ентусиазъма на птицегледачките, ние ще се борим през тази година да получим по 180 яйца от кокошка, като по този начин достойно отговорим на призива на жените-птицегледачки от Павликени.

Имаме около 50 на сто носливост

Гина Ангелова — Айдемир

РАБОТНИЯТ ден в нашата ферма започва от 5 часа сутринта. Птичарникът ни е електрифициран, а храненето е механизирано. Това до голяма степен улеснява нашата работа. Във фермата имаме общо около 4 000 кокошки, за които се грижим две жени. Храненето и при нас не е по-различно от другите стопанства. В дажбата на една кокошка на ден влизат: 75 грама смески, 20 грама царевично зърно, 10 грама покълнал ечемик, 10 грама цвекло и 10 грама дрождирано царевично брашно — или общо около 125 грама. Ние храним кокошките най-малко 5 пъти на ден, като сухите смески предоставяме да ядат на воля.

Поилките винаги държим чисти и редовно им наливаме хладка вода, така че кокошките никога да не останат жадни. За предпазването им от болести редовно сменяме постелята, проветряваме помещението. При студено и влажно време държим кокошките затворени. Носливостта и в нашата ферма е около 50 на сто, като от 4 000 кокошки получаваме на ден по 2000-2 050 яйца.

НЕСГОДИТЕ ПРЕЧАТ

Недялка Антонова от ДЗС—Силистра

НАВЯРНО и ние бихме се похвалили на съвещанието с по-големи успехи в птицевъдството, ако не бяха тези трудни условия, при които работим. Наистина, ние ги преодоляваме, но все пак несгодите пречат на успехите да станат не само постоянни, но и да растат ежедневно. Ние получаваме по 2 300 яйца от 6 000, кокошки-носачки, а бихме могли много повече, ако за птиците имахме осигурени просторни, светли и хигиенични помещения, а не да ги държим под стари навеси, ако имахме вода и др.

От януари т. г. работя при малките пилета. Смъртността не е голяма—2 на сто. Приятно ми е да гледам как весело пърхат малките пиленца. Обичам професията си, работя с желание.

ПЛОД НА НЕУМОРЕН ТРУД

Момка Иванова — Алфатар

ОТ ЗАПЛАНУВАНИТЕ 21 000 яйца, получихме 37 000. Такава е равносметката за януари при нас.

За разлика от миналата година сега носачките ни са млади. Най-голямо внимание обръщаме на спазването на дневния режим.

В нашата птицеферма работят предимно млади момичета — комсомолки. Първите резултати, получени през месец януари, ни дават основание да се надяваме, че успехите тази година ще бъдат по-добри.

ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТЕКА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 17 (725) | Вторник, 11 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА ДА СЕ РОДИ ИЗОБИЛИЕТО

През тази година двете тракторно полевъдни бригади в с. Искра създадоха добра дисциплина и организация по извозването на оборския тор и своевременото му разпръскване по блоковете. Наличните количества тор са разпределени така, че на всеки декар се падат по 3 тона.

Освен в зеленчуковата градина, сега тор се разпръсква и по блоковете, предназначени за сеитба на царевица. С дружните усилия на каруцарите Алиибрям Зюлкеров, Мюстеджеб Юсеинов, Бейзат Моллов, Кямил Алишев и механизатора Димо Радев са извозени вече над 1 500 тона тор.

Кооператорите се импулсират в работата и от определените парични поощрения, които се предвиждат за най-добрите кооператори в наторяването.

Атанас ЖЕЛЕВ

Международна информация

Възможно е ново сблъскване между турци и гърци в Кипър

КАКТО СЪОБЩАВА от Никозия кореспондентът на агенция „ЮПИ", официален представител на английските въоръжени сили в Кипър е предупредил за възможността от нови въоръжени сблъсквания между войски от гръцки и турски произход, което навярно ще предизвика интервенция от страна на Турция в острова.

Задържането на кубинските кораби — милитаристичен акт

ЗАДЪРЖАНЕТО на четирите кубински рибарски кораба отговаря на целите на милитаристичните групировки на САЩ. Вестниците в Боливия коментират този акт и подчертават, че тези групировки се стараят да намерят предлог за нова въоръжена интервенция в Куба.

Боливийските вестници призовават народа на страната да изрази солидарността си с революционна Куба.

Горещ отпор срещу американците в Южен Виетнам

ДВАМА АМЕРИКАНСКИ военнослужащи са убити, а 24 ранени в резултат на избухването на две бомби на един стадион в Сайгон, съобщават западните информационни агенции. Смята се, че бомбите са били поставени от южно-виетнамски партизани. Както личи от съобщението на кореспондента на Асошиейтед-прес, американските военнослужащи в Сайгон са обхванати от паника, тъй като през последните седмици са били предприети редица такива операции от страна на южно-виетнамските партизани срещу американски военнослужащи.

Стъпка за разрешаване недоразуменията между Етиопия и Сомалия

На 9. т. м. Етиопия отправи молба до Организацията за африканско единство да се свика съвещание на министрите на външните работи. Тази молба последва като резултат от изострянето на отношенията между Етиопия и Сомалийската република, на границата на които станаха въоръжени сблъсквания.

Стадото на овчаря Васил Колев от ТКЗС в с. Калипетрово е едно от най-хубавите стада в стопанството. Под грижите на Васил укрепват с всеки изминат ден и малките агънца.

100 000 ЛЕВА ИКОНОМИЧЕСКИ ЕФЕКТ!

НЕОТДАВНА на годишната отчетна конференция на рационализаторите при ДМЗ „Стомана" бе отчетена едногодишната им дейност. Доклад прочете председателят на технико-икономическия съвет, главният инженер на предприятието Борис Николов.

В доклада си той посочи, че в сравнение с 1962 година през миналата година рационализаторската мисъл в предприятието бележи значителен напредък. За една година в бюро „Рационализации" са постъпили 207 предложения, от които 90 са внедрени с общ икономически ефект 100 000 лева.

Радостно впечатление прави общият стремеж на рационализаторите да решават задачите, свързани с тесните места в производството, за икономия на материали, време и труд. Колективният метод на работа заема все по-голямо място в дейността на рационализаторите, а това е и основната цел на административното ръководство. Колективния ум всякога е решавал задачите по-правилно, по-задълбочено. Най-добра работа в това отношение е постигната от рационализаторите в леярния цех, от където са постъпили и внедрени 28 предложения с общ икономически ефект 45 000 лева. С тези си успехи отделът се нареди на първо място в завода. Сред рационализаторите в цеха особено се проявиха другарите Лазар Ценев, Христо Павлов, Стоян Арнаудов, Тома Михайлов, Стоян Енев, Колю Йорданов и др. Техните усилия спомогнаха да се направи икономия на 10 тона чугун. Другарите Колю Колев и Стоян Добрев осигуриха на предприятието 30 000 лева икономия за годината и спечелиха 800 лева от обявения общ заводски рационализаторски конкурс. Рационализаторите Георги Марков и Александър Дойчев спечелиха по един хладилник „Мраз".

Добра бе дейността и на бригадата на Тома Михайлов от леярния цех. Сред отделните производственици се открояха с работата си Петко Вълчев, Алекси Стойчев, Петър Димитров, Иванка Гайдарова и Георги Минчев от пресовия цех.

На конференцията бяха посочени и някои от сериозните слабости в работата на бюрото за рационализаторски предложения. Отстраняването на недостатъците ще спомогне за масовизирането на рационализаторското движение, за още по-бърз технически прогрес в завода.

Евгени ПЕТРОВ

Всяка педя земя в полза на човека

И в местността „Парковото пасбище" край с. Малък Преславец месеци вече вилнее добруджанската зима. Свирепи ветрове кършат вледененото върше на дърветата, помитат всяка вейка по побелялото поле.

Но от известно време монотонността на зимния пейзаж се нарушава от звънките удари на брадвите и търнокопите. Ежедневно повече от 100 кооператори от стопанството в с. Малък Преславец идват тук за да разкореняват закелевелите гори. Желанието да се извоюва всяка педя земя надделява над всичко. От сутрин до вечер не изправят снага кооператорите, защото знаят, че трудът им ще бъде възнаграден богато. За всеки декар разоренена закелявяла гора, Управителният съвет на ТКЗС заплаща по 25 трудодни, а освен това чуканите остават за личните нужди на хората. А това не е никак малко.

Не ще мине много време, когато трудовата ръка на човека ще преобрази в китна градина цялата местност „Парковото пасбище"

Р. МИХАЙЛОВ

Работят с ентусиазъм

Когато слабите лъчи на зимното слънце огреят баирите, заобиколили село Долно Ряхово, трудолюбивите кооператори вече са на крак, готови за работа. В дъжд, студ, кал трудовият ентусиазъм на хората се носи из пътищата, в стопанския двор, навсякъде.

Върволица от камиони и каруци извозват оборски тор на двете зеленчукови градини и на площите, определени за засаждане на тютюн. По над 100 тона оборски тор вече е извозен и за зеленчукопроизводството, и за тютюна.

Най-старателно изпълняват тази селскостопанска работа кооператорите Иван Петров, Иван Стефанов, Борис Браделов, Феим Даудов и Михаил Николов.

Петър МИХАЙЛОВ

Звеноводът Велико Радев от ТКЗС в с. Нова Черна проверява качеството на пикираната салата в парниците.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ИЗКУПУВАНЕТО НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ — ВАЖНА ЗАДАЧА

За по-пълно задоволяване на населението със съестни продукти и осигуряване на промишлеността с необходимите суровини, решаваща роля играе изпълнението на плана за изкупуването на селскостопанските произведения. Първите дни на тази година показаха, че тази задача се осъществява добре. През месец януари, в сравнение със същия период на миналата година са изкупени в повече 129 тона месо в кланично тегло, 349 тона мляко, 1 400 000 броя яйца и др.

Ръководителите на кооперативните и държавни земеделски стопанства се обърнаха с лице към задължението си за осигуряване на необходимата селскостопанска продукция и ритмично изпълнение на плановете. За получаване на високи добиви в полевъдството и животновъдството се вземат решителни мерки. Осигуряват се повече изкуствени и естествени торове, подобрява се организацията на труда и на воля се хранят продуктивните животни. Броят на животните в личните стопанства се увеличи значително, осигури се и необходимия фураж за изхранването им, а на всяко домакинство се даде полагаемата му се земя за лично ползване.

Проведената организаторска и производствена работа ще даде положителни резултати в увеличаване на производството. От изкупвателните организации се иска да организират своята работа за ритмично изкупуване на договорираните количества. Всяка изкупвателна организация трябва да се превърне в активен фактор за въздействие върху селскостопанското производство и да осъществи не само плана за тая година, а да изпълни и задължението си от миналата година.

Към какво главно трябва да насочат вниманието си тези организации и предприятия през 1964 година?

Пунктовете на Месокомбината са основните поделения, от които зависи изпълнението на плана за месото. Ако те поддържат постоянна връзка с ТКЗС и ДЗС и водят на отчет заложените животни за угояване, ако следят какви грижи се полагат за животните и как се хранят, резултатите ще бъдат добри. Затова задължение на ръководството на Месокомбината е да проучва и разпространява опита на онези закупчици, които заедно с производствениците от ТКЗС и ДЗС се борят за изпълнението на плана за месото.

От работата на изкупвателния апарат на ДСП „Млекопреработване" зависи изпълнението на плана за млякото по десетдневки и месеци.

Важна задача, която стои пред Окръжния кооперативен съюз и потребителните кооперации е изпълнението на плана за яйцата. Планът през януари е изпълнен 111 на сто. Обаче докато ТКЗС и ДЗС изпълняват и преизпълняват месечния си план, то потребителните кооперации са изкупили от личните домакинства едва 26 на сто от яйцата предвидени по плана. Този факт е сериозен показател за работата на изкупвателния апарат от кооперативната търговска мрежа. По инициатива на Окръжния комитет на Отечествения фронт, на Комсомола, жените и пионерите от училищата се разгърна полезотворна агитаторска работа за предаване на държавата повече яйца. Затова непростимо е закупчиците и ръководствата на кооперациите да чакат стопаните сами да предават яйцата. Задължение на всеки закупчик не само ежедневно да обхожда всяко домакинство, но и да разпространява опита на онези стопани, които имат добри резултати при отглеждане на птиците и увеличаване на тяхната продуктивност. Важно задължение е на председателите и закупчиците своевременно да раздават концентриран фураж, и то не какъвто и да е, а специални смески, които решават въпроса за повишаване на продуктивността. Окръжният кооперативен съюз трябва да потърси сметка от ръководствата на ония потребителни кооперации, които още през първия месец на годината изостанаха с изпълнението на плана за изкупуване на яйцата от личните стопанства. Трудно може да се намери оправдание за изоставането в селкооп Ситово, където плана за януари е изпълнен едва 15 на сто, в селкооп Сокол — 16 на сто, Чернолик — 14 на сто, Правда — 17 на сто и други.

Не са малко и задачите на „Зърнени храни", ОП „Плодове и зеленчуци", ДПП „Винпром" ДКК „Нектар" и Окръжния кооперативен съюз по осигуряване изпълнението на плана за изкупуване на произведенията от растителен произход. Сега те трябва да проявят организаторската си способност за осигуряване на селскостопанската продукция в производствените организации.

Време е вече да се завърши договорирането за изкупуването на селскостопанските произведения. Тази задача засега е изпълнена само от ДКК „Нектар", а останалите организации и предприятия сериозно изостават.

Макар че сме още в началото на годината, всяко предприятие още отсега трябва да бъде в пълна готовност за изкупуване на договорираните и надплановите количества селскостопанска продукция. Още отсега трябва да се осигурят необходимите складове, като се потърсят нови и се ремонтират старите. Въпросът за амбалажа е важен въпрос, който стои за разрешаване в близките седмици. Още отсега се сигнализира, че в района на Тутракан не достига амбалажа за яйцата и съществува реална опасност, ако не се направи нещо в това отношение, да се постави изкупуването в сериозно затруднение.

От голямо значение е работата, която ще проведат ръководствата на изкупвателните организации с хората непосредствено заети с изпълнението на задачите по изкупуването. Необходимо е да се провеждат курсове за квалификация, да се организира широко социалистическо съревнование, да се внедри ловешкото движение, да се изградят бригади, които да се борят за званието „Бригада за комунистически труд" и т. н.

В изкупвателните организации има сили, които могат да осигурят изпълнението и преизпълнението на плановете за изкупуване на селскостопанските произведения. Това е важна държавна задача, която, те трябва да изпълнят с чест.

◆◆◆

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ

НА СИЛИСТРЕНСКАТА ГРАДСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

ПРЕД ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА ОТ ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ

Под този лозунг премина годишната отчетно-изборна конференция на градската партийна организация — Силистра, проведена на 7 февруари т. г. В работата на конференцията взеха участие членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП другарят АЛИ РАФИЕВ, секретарите на Окръжния комитет на Партията другарите САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП другарите ВЕЛЮ МАКСИМОВ, БОЯН МИХНЕВ, ДИМИТЪР БОЖИНОВ и СИМЕОН ЖЕКОВ.

Както в доклада на бюрото на Градския партиен комитет, така и в оживените изказвания на делегатите, център на вниманието на конференцията бе работата на комунистите по изпълнението на дадените пред Партията обещания. Конференцията отчете, че през годината под ръководството и помощта на Окръжния и Градския комитети на Партията са постигнати значителни успехи в борбата за превръщане в живо дело историческите решения на Осмия конгрес на БКП, за изпълнение и преизпълнение на производствените задачи за 1963 година.

КАКВИ СА ПОСТИГНАТИТЕ УСПЕХИ?

Въпреки суровата зима и създадените трудности при изпълнението на плановете, в резултат на организаторската и политическата работа, извършена от градския партиен комитет и партийните организации от промишлените предприятия, транспорта, строителството и търговията, значително са преизпълнени производствените планове и дадените обещания във всички сектори на материалното производство.

В промишлеността при обещание да се изпълни планът за общата продукция по обем 101.2 на сто е изпълнен със 102.6 на сто. В сравнение с 1962 година е реализирана в повече промишлена продукция на стойност 5,433,000 лева. През 1963 година на народното стопанство е дадена свръхпланова продукция за 1 598 000 лева.

Добри успехи в това отношение са постигнали комунистите от ДКК „Нектар", ДИП „Дунав", ДИП „Добруджа", Промкомбинат „Камъшит", ТПК „Дунав", ТПК „Метал" и др. През годината планът за производителността на труда е изпълнен 105.5 на сто, а за средната работна заплата със 101.4 на сто.

(Продължава на 4-та стр.)

Трудът е богато възнаграден

Старателно се трудиха през миналата година кооператорите от ТКЗС — Секулово. Животновъди и полевъди, механизатори, специалисти и ръководители не знаеха почивка. Всички работиха упорито. Затова нямаше човек в ТКЗС, който да не чака с нетърпение да узнае резултатите от цялата годишна производствена дейност. И този ден дойде. Сега кооператорите се радват, че на човекоден се пада по 3.27 лв. Общо в кооперативното стопанство ще се разпределят 15 526 лв повече от миналата година. Освен това за преизпълнение на плановете ще се раздадът 162 357 лв, а само за тютюна — 29 988 лв, като през годината са раздадени и 29 295 лв за текущо премиално възнаграждение. Ентусиазирани от добрите стопански резултати, кооператорите още отсега вземат мерки за постигане на още по-големи трудови успехи през тази година.

Христо ГАНЕВ

Вести от Пожарево

Зимата не е мъртъв сезон

За кооператорите от село Пожарево зимата не е мъртав сезон. Въпреки големия студ, всеки ден каруцарите, натоварени с оборски тор се отправят към кооперативните блокове и зеленчуковата градина. Досега са извозени над 1 000 тона, от които 347 тона за зеленчуковата градина и 655 тона по кооперативните блокове. В изпълнението на тази задача най-активно се включват кооператорите Марин Донев, Петко Василев, Иван Петков и Тодор Русев.

* * *

Трудолюбивите кооператори усилено работят и за осигуряването на повече лед за горещите летни дни. За три дена те изпълниха и двата ледника. С помощта на този лед търговските служители ще запазят от разваляне хранителните продукти и ще дават изстудени напитки на кооператорите.

Иорданка МИХАЙЛОВА

Сведение

за хода на по-важните селскостопански мероприятия до 8 февруари 1964 година

ТКЗС	Извов. обор. тор %	Засят разсад ранни домати %	Яйца за деня %
Айдемир	43.5	30	49
Калипетрово	46.2	103.1	74.1
Бабук	18.5	103	46.4
Алфатар	28.3	10	32
Алеково	47.5	x	17.5
Ишириково	25	100	x
Смилец	32.9	x	37.5
Попина	53	48.8	15.5
Сребърна	69.6	108.3	39.5
Ситово	29.4	40.7	31.5
Срацимир	33.8	66.6	32
Кайнарджа	9.4	0	51.7
Голеш	8.5	x	29.8
Средище	12	17.8	43.2
Тутракан	30.6	54.2	23.7
Нова Черна	29.9	33.5	31.2
Старо село	16.8	48	28.6
Белица	28.3	66	34.3
Главиница	25.8	x	31
Ст. Караджа	19.5	40	29.8
Сокол	21.5	60	24
Зафирово	13	54.7	32.6
М.Преславец	39.4	90.6	15.8
Дулово	36.6	125	61
Межден	34.5	x	44.4
Окорш	22.3	x	52.8
Секулово	30.4	x	36.2
Добротица	16	180	39.4
Черполик	31.2	x	36
Пансиево	23.4	x	24.9
Всичко ТКЗС	27.8	61.4	33

ПАРТИЕН ЖИВОТ

КОНКРЕТНОСТ И АКУРАТНОСТ В ПРОПАГАНДИСТКАТА РАБОТА

Пропагандистите са главният фактор за успешното завършване работата на кръжоците и учебните звена, за повишаване марксистко-ленинската подготовка на комунистите. Този извод беше направен от партийните организации в почти всички села от района на с. Паисиево при отчитане резултатите от учебната 1962 63 година. Това се потвърди и в оценката на общинския партиен комитет и залегна като правило при определянето, уточняването и утвърждаването на новите пропагандисти. На проведената среща с пропагандистите преди откриването на учебната година се постави въпросът за конкретност и акуратност в пропагандистката работа, за високо пропагандистко майсторство. Пълното одобрение изискванията към пропагандистите от страна на същите се почувствува още при провеждането на първите занимания на кръжоците и учебните групи, където те се явиха добре подготвени, послужиха си с конкретни примери и бяха изслушани с интерес.

В помощ на пропагандистите досега са проведени повече от четири семинарни занятия (консултации). Това дава възможност на същите да повишат своите методически и знания, да се поучат от опита на най-добрите пропагандисти в района. Сега редица пропагандисти умело подготвят своите лекции и ги изнасят на достъпен език пред слушателите. За пример могат да се посочат — Анка Желева от с. Паисиево, ръководител на кръжока „Основи на комунистическото възпитание", Юсуф Шукриев от с. Орешене, ръководител на кръжока" „Н. Р. България — наша родина", Бейгула Реджебов от с. Зебил и др. Те много старателно се готвят за занятията си и извасят материалите в подходяща форма, като запознават слушателите с основните въпроси от лекцията. Но за правилната организация и ръководство в тези кръжоци имат дял и партийните секретари Георги Мънчев, Незир Йомеров и Мюмюн Вейсалов, които системно внасят за разглеждане пред бюрото информации за работата на кръжоците и пропагандистите.

Голяма роля за повишаване идейно-теоретическото равнище на кръжоците и оказване помощ на пропагандистите в района на общинския партиен комитет играе кабинетът на обществени начала. През месеците ноември и декември, по инициатива на секцията към кабинета, с председател др. Хикмет Шаранов, в с. Звенемир се проведе съвещание с пропагандистите за обмяна на положителния опит, където още веднаж се постави въпросът за пропагандисткото майсторство, за по-голяма конкретност в езика на пропагандистите и внимателно отношение към въпросите на слушателите. Сега повече пропагандисти се стремят да бъдат напълно разбрани от своите слушатели, в резултат на което и дисциплината в кръжоците се подобри. Сега в двете партийни учебни звена редовно участвуват около 205 слушатели, от които 146 са членове и кандидат-членове на БКП.

Постигнатите успехи обаче в работата на пропагандистите засега са само едно обнадеждващо начало, което трябва да се поддържа и подкрепя от бюрата на първичните партийни организации и секретарите. Много факти показват, че в Паисиевската и Боилската териториални партийни организации заниманията на кръжоците минават вяло, пропагандистите не се готвят задълбочено по въпросите и им липсва яснота и убедителност. При тях занятията са безинтересни и не помагат за израстването на комунистите.

За изправяне на допуснатите грешки в кръжочната работа, общинският партиен комитет на свое заседание разгледа хода на партийната учебна година и работата на пропагандистите и набеляза мерки за тяхното отстраняване. Към пропагандистите беше отправен призив, да подобряват своята подготовка, да бъдат акуратни в благородната си задача, като не скъпят времето си за подготовка, като не жалят силите си за насаждане в комунисти и безпартийни здрави марксистко-ленински познания и просвета.

Ниязи МЕХМЕДОВ
завеждащ „Пропаганда и агитация" при общинския партиен комитет в село Паисиево

ПОСТЪПКА, НЕДОСТОЙНА ЗА КОМСОМОЛКА

Миналата година през месец ноември на годишното отчетно-изборно събрание комсомолците от село Господиново избраха за секретар на организацията Иванка Недева. На нея се спряха те, защото тя беше скоро завършила XI клас и се надяваха, че като девойка с повече опит и знания ще оправи работата на комсомолското дружество, което по това време беше в лошо организационно състояние. Иванка обаче не оправда това доверие на младежите. През ноември и декември работата се влоши още повече. За двата месеца не беше проведено нито едно организационно или просветно събрание, нито едно мероприятие за разнообразяване живота на младежите. Към края на месеца Иванка напусна селото, без да е избран друг секретар на нейното място. Архивата бе прибрана от заместник-секретаря на дружествения комитет. Разбира се всеки младеж е свободен да живее, където си иска. Но така ли трябваше да постъпи Иванка? Трябваше да проведе събрание на организацията, да се отчете пред младежите за бездействието през тези два месеца.

Христо ВАСИЛЕВ

Интересно минават занятията в кръжока по изучаване историята на БКП в с. Сребърна. Слушателите са редовни с присъствието си, активно разискват по изнесените теми от дългогодишния пропагандист Велико Ганев, който старателно се готви за всяко занятие.

НА СНИМКАТА: Участниците в кръжока в момент на занятие.

НОВИ КНИГИ

АЙВЪНХОУ

УОЛТЪР СКОТ

От страниците на тази книга пред нас се изправя Англия от края на XII век, когато царува Ричард Лъвското сърце. Описана е с голяма сила борбата против феодалния произвол. В нея английският народ в лицето на Робин Худ и неговите стрелци играе решителна роля. Народните образи в романа сякаш постепенно се събират в цяла група решителни смели хора, които се сливат в образа на непобедимата дружина на Робин Худ, щурмуваща замъка на Фрон де Бьоф. Пред натиска на могъщата вълна на народния гняв старото феодално гнездо, свърталище на убийци и подтисници, не устоява и рухва.

По широта и яркост на изобразените в него картини, по остротата и напрегнатостта на сюжета си, по жизнеността на образите си, този роман може с пълно право да се причисли към най-добрите произведения на Уолтър Скот.

СЪРЕВНОВАНИЕТО ДАВА СВОИТЕ ПОЛОЖИТЕЛНИ РЕЗУЛТАТИ

Традиция стана в работата на профкомитета при ДЗС „Янко Забунов" в началото на всяка година да организира сключването на договори за съревнование между гледачите от фермите и работниците от полето. Тази година още от първите дни на януари такива договори бяха сключени във всички отрасли.

По решение на партийния комитет и профкомитета съревнованието се отчита ежемесечно на събрания на профгрупите, а между профгрупите по тримесечия. На първенците, освен преходните червени знамена и флагчета, се раздават и материални награди.

Към края на месец януари първи отчетоха съревнованието помежду си работниците от двете свинеферми към централата и филиала в с. Ножарево. Кой ще спечели съревнованието? — Разбира се най-добрите. През месец януари най-добри резултати са постигнали свиневъдите от бригадата на Янаки Георгиев, които преизпълниха производствения си план за месеца. Най-добри постижения има Кръстю Бонев, който работи при угояването и при план 390 грама е постигнал 410 грама дневен прираст за свиня. Добри постижения имат и Христина Нецова, Петър Цачев, Георги Раданов и др.

След свършване на деловата работа по отчитане съревнованието между двата колектива се проведе другарска среща. В непринудена приятелска атмосфера свинегледачите обещаха, че през следващите месеци ще работят още по-добре и редовно до края на годината ще изпълняват и преизпълняват своите планове.

Марийка ТОТЕВА

Желана среща

Неотдавна в салона на културния дом в град Дулово се проведе среща с народния представител другаря Али Рафиев, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП. Салонът бе препълнен от посетители, които с нетърпение очакваха неговите думи, неговите отговори по зададените му въпроси за бъдещето строителство в града, перспективите за развитието на промишлеността и др. Другарят Али Рафиев каза, че в близките 2 3 години ще се направи всичко възможно, щото промишлените предприятия, като Промкомбината, РТС и други, да се разраснат и създадат работа за повече хора. С тези отговори той вля нова светла радост в сърцата на присъствуващите, че Дулово занапред ще израсне като град от нов, социалистически тип, в който ще бъде приятно всекиму да живее. Тази желана среща трудещи е се от Дулово няма да забравят никога.

Венета ГЮРОВА

Постъпки и хора

Да не пренебрегваме нерушими истини

КОГАТО започвам да пиша тези редове, си спомням за хубавите и мъдри думи на първата жена—космонавт в света Валентина Н. Терешкова: „Най-скъпият човек на света за мен е мама". Не са ли това слова, изпълнени с много обич към майката, онази, която вдъхва живот, която и до последния си миг мисли за своите рожби, живее с тях.

Иска ми се да съпоставя думите на Валентина Н. Терешкова с думите на една обикновена медицинска сестра при един разговор в Дома за стари хора —Силистра.

Веднъж минавайки от стая в стая, медицинската сестра Мария Колева се обърна към питомците —старци със следния въпрос:

—Нямате ли вие близки или деца, които да се грижат за вас на старини?

Истината е такава: много от тези стари хора имат дъщери и синове. Но кой знае защо —по най-различни причини — те не са се разбрали със своите деца, останали са без подслон, без топла човешка ласка и нищо друго не им е останало, за да дойдат тук, в Дома за стари хора.

Медицинската сестра Колева се позамисли. Сетне каза:

Аз гледах родителите си до тяхната смърт. Грижих се за тях така, че да е чиста сега съвестта ми. Старaех се да направя колкото се може по-хубави старческите им дни.

Нейните думи ми допаднаха, накараха ме да се сетя за многото стари хора, изоставени съвсем нечовешки и безотговорно от своите собствени деца. Деца, пренебрегвали човешко достойнство и обществено мнение. За разлика от тях медицинската сестра Мария Колева намира време и сили, за да не изостави родителите си.

Накрая бих искал да напомня една народна мъдрост: Не слушай какво казва попът, а гледай какво прави той" — казва народът. Не трябва ли тази мисъл по-често и по-открито да напомняме на онези дъщери и синове, които забравят най-човешкото си задължение — грижата за родителите. Може би те не трябва да забравят думите на Конфуций: „Не прави на другия това, което не желаеш на себе си"

Николай ЛАПКИН

Къде е съзнанието у такива хора?

В РЕДАКЦИЯТА се получи писмо от една студентка. Това, което я е възмутило, на пръв поглед изглежда дребно. Но то разкрива всекидневни привички на хора, които утре ще живеят при комунизма. А такива, каквито са с постъпките си сега, те не биха заслужили това. Ето какво ни пише студентката Дичка Петрова:

„Искам само да ви разкажа две малки истории: на един малък колет и на един телефонен разговор.

„Грижливи родители изпращат на дъщеря си в Русе колет за Нова година. И в него — известна сума пари. Но колетът бива върнат обратно през Силистра в Средище по простата причина, че дъщерята-студентка е във ваканция. Връща се колетът, но,.. без парите".

В писмото си Дичка Петрова пита по-нататък „къде е престижът, къде са честността и доброто име на пощенските служители?".

Другата история:

„Преди известно време едно момиче говори по телефона от Русе със Средище и помоли телефонистката да предаде в с. Каменци, че трябва да ѝ изпратят забравения паспорт. От това зависи дали ще пропусне една година от следването си. Телефонистката обещава да предаде молбата ѝ, но гласът ѝ е насмешлив. И понеже девойката се съмнява в сериозното обещание, (а паспортът ѝ е повече от нужен), подава нова покана за разговор. Телефонистката отговаря категорично, чо „въпросът е уреден".

А после се оказва, че нито първия път, нито втория в Каменци не е съобщено нищо. Всичко това може да се провери на място. Имена не бих искала да цитирам", — пише студентката. И, макар че писмото ѝ съдържа още мисли, ние ще изберем само една от тях, най-важната. „Къде е тук културното обслужване? И тези хора се готвят да навлизат утре в комунизма?!".

Към това ние искаме да прибавим само едно: съгласието си с другарката Дичка Петрова. В обикновените прояви човек се проявява такъв, какъвто е. А пощенските служители от двете „истории" явно са се показали като хора, които не държат на честността и честната дума. Независимо от това, че за свое оправдание те биха цитирали правилници, според които пари в колетни пратки не трябва да се поставят. А правилници за присвояване на пари има ли?

Без отчетност и ред — кражби, злоупотреби...

ДВАМА кооператори са осъдени с право: единият—на поправителен труд, а другият — на лишаване от свобода за четири месеца. Това са Аптула Шабанов Османов и Руфат Насуфов Тосчилиев, каменари в кариерата на Окоршкото ТКЗС в село Овен.

Обвинението? Без да имат право, те са търгували с камъните, продавали са ги на хората, но получените пари не отчитали в стопанството, а ги присвоявали.

За подобно престъпление присъдата изглежда малка. Може би е така. Но съдът е имал пред вид и безотговорното отношение на управата на стопанството към кариерата. Тя е кооперативно имущество. А как е стопанисвана и как е контролирана и отчитана работата в нея?

Управата на ТКЗС просто е... забравила, че кариерата подлежи на строга отчетност и финансов контрол. Години наред тя е търпяла полуграмотните каменари да получават от хората пари на ръка, без да им се издава какъвто и да било документ. Чували са понякога ръководителителите на ТКЗС, че каменарите постъпват така, но се задоволявали само с напомняне! А каменарите се видели с развързани ръце... и се „увлекли". Касиерът на стопанството признава: „Ние в кариерата въобще не сме ходили. Заприходяваме това, което ни кажат, без да проверяваме"

Злоупотребата с общественото имущество е наказана справедливо. Аптула и Руфат ще изтърпят наказанието си. Това им се и полага. Но не по-малко поучителен е случаят и за крадците, и за нехайните ръководители. Безотговорността на управителния съвет, която е траяла цели три година, е осъдителна и учудваща. Такова ли трябва да бъде отношението към кооперативното имущество—сега, когато се готвим да строим материално-техническата база на комунизма? И няма ли доверието и безстопанствеността са едно и също нещо?

Иван ЯНКОВ
съдия

* * *

Янтарното море

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман

НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

24

Кох се канеше да се върне при жена си Жена му му съобщавала, че през цялото лято никой не е питал за него и Кох се надяваше, че ако разреши командирът, ще му се удаде да се легализира. Братовчедът, разказваше Кох не без гордост, станал писар в райсъвета. Възможно е той да му достави чисти документи.

Тези разговори ставаха без Лидумс. В присъствието на командира не се решаваха на тях. Разправяха, че той не обича, когато си терзаят душите с разговори за дома. Само Лидумс вече няколко години нямаше свой дом. Сам той нито веднъж не захвана разговор за зимуването. Като че ли този железен човек можеше да преживее цяла зима в гората в пълно осамотение.

Но, както се вижда, и желязото има ръжда. Понякога Вилкс внезапно забелязваше ескиз: море, бряг и девойка с неясно лице, обърнато към зрителя, и се чувствуваше, че художникът се бои да изясни това лице, за да не го боли така сърцето.

Понякога в ескизите на командира се появяваше висока строга жена със суховато, бледо лице, със скръбно, а може би обидно свити устни, но тези ескизи Лидумс бърже замазваше.

През това време, време на дъждове и всеобщо униние, свободните часове на горските хора станаха много, тъй като никой не се стремеше навън от топлия бункер. Поради това повече разговаряха, понякога тъжно си спомняха миналия живот.

Такива разговори започваше обикновено Кох:

— Ех, сега да си на Елизаветинска, да завиеш в „Есппланада" или Стария град при Залимав! Колко водка съм изпил там!

— А помниш ли, — подхващаше Мазайс,— как немското офицерче изтърва в трамвая десет пфенига и не можа да ги намери: затъмнение имаше в града, лампичките бяха сини, а кондукторът запали една банкнота от петдесет марки със синя селячка и каза: „Разрешете, господин офицер, аз ще ви посветя. . .

Понякога на Вилкс се струваше, че „братята" са пълни господари на гората. Тогава той предаваше решителни радиограми в разузнавателния център, че от него са открити и подготвени площадки за приемане на самолети с въоръжение и хора, уговаряше необходимите сигнали от земята и въздуха, но англичаните нещо много не бързаха да изпълнят своето обещание или не вярваха, или се бояха. Те все настояваха за предаването на секретни сведения за промишлеността и за въоръжените сили, разположени в Латвия. Но тези сведения можеше да достави само Будрис, който, както разбра Вилкс, имаше разклонена група или връзки с други националности, помагащи да се събират тези.

Нарядко изпращаше писма и Приеде — той даваше сведения за Рига.

Но когато Вилкс започваше гласно да мечтае за „широк път" някой от „братята" изведнъж загадъчно казваше:

—Почакай, ще видим как ще запееш през зимата, когато всяка следа в снега ще се забелязва!

—А какво ще стане тогава?

—Това, че всеки лесничей или ловец, всеки горски работник или просто колхозник, дошъл на горската поляна за сено, ще може да те открие.

—Но нали на вас ви помагат. . .

—Едни помагат, а други чакат кога ще ни разстрелят, — равнодушно каза Мазайс.

Вилкс и вярваше, и не вярваше. Те живееха на такова спокойно място, където, както му се струваше, никога не ще надникне човек, само лаят на диви кози се чува нощем и понякога започват да вият вълци.

Но в един от тези спокойни дни, седейки скрити от дъжда в бункера „братята" изведнъж чуха глух единичен изстрел от чехски „шмайзер". Стрелеха недалеч от бункера, а тъй като „шмайзер" имаше само Юрка, а Юрка беше на пост, то Лидумс веднага даде заповед да заемат кръгова отбрана.

Всички изскочиха под ситния, непрекъсващ дъжд и залегнаха в предварително подготвените места. И Вилкс видя Юрка.

Юрка тичаше към бункера, оглеждайки се, сякаш някой го гонеше. Лидумс се изправи от мократа земя, извика му:

—Какво се е случило?

—Натъкна се на мен някакъв ловец и се опита да ме обезоръжи. Наложи се да му простреля ръката.

—Къде е ловецът?

—Скри се в гората и заплаши, че скоро ще се върне тука с милиция.

—Трябваше да стреляш в главата! — сухо каза Лидумс.

И Вилкс видя такава жестокост върху лицето му, че веднага разбра: дошла е беда.

Лидумс подсвирна, събирайки хората, и заповяда:

—Разпределете багажа! Ще отидем в запасната точка! Бункерът може да не се маскира— все едно ще го открият и разорят.

След десет минути всички бяха готови за далечен поход Този път не оставиха нито Вилкс нито Егле: багажът беше доста много и трябваше да се спаси всичко, което може, от унищожение.

Вървяха през блата, щателно криейки следите си. Вилкс мислеше, че би се заблудил в тези блата на третата крачка, но Лидумс крачеше наред с такава увереност, сякаш беше израсъл по тези места.

Направиха кратка почивка през най-глухото време на нощта, а щом се развидели, продължиха нататък. Съдейки по бързината на хода, бяха преминали не по-малко от четиртдесет километра Минаха сутринта още едно блато, крачейки до пояс в студената вода, и най-сетне излязоха на островче, обрасло в гъсталак. Тук Лидумс спря групата и посочи към малките елички:

—Ето нашият нов дом!

Чак тук Вилкс забеляза обраслата с трева отъпкана пътечка през гъсталака. Лидумс вдигна повисналите клонки, отърси от тях дъждовната влага и посочи тайния вход.

Бункерът беше стар, останал от войната. Трябваше бързо да го поправят.

Работеха без шум. Режеха дърветата с ножовки, копаеха глина за печката и веднага закриваха дупките с чимове, за да не остават следи. Чак на третия ден беше готова малката печка и стана възможно да се подсушат.

Обаче никой не се оплакваше, не проклинаше ловеца, който беше проследил Юрка и ги беше изгонил от готовото жилище. И Вилкс разбра: в тази страна „горските братя" са също така нежелани гости, както и той самият.

Анекдотите от времето на немската окупация не радваха много сърца. И макар почти всички „братя" през тази година да служеха при немците, те разказваха язвителни анекдоти. И Вилкс неволно помисли: „За англичаните те биха говорили също тъй злостно!".

В началото на ноември се заредиха дъждове.

Хората по цели дни лежаха на нара и постепенно престанаха да разговарят. Понякога избухваха кавги. Но Лидумс беше нащрек Всякакви кавги той гасеше по най-прост начин: незабавно изпращаше кавгаджията в извънреден наряд. Поради това хората се държаха.

На петия ден бункерът беше залят. Водата проникна и през тавана. Лидумс заповяда да се въоръжат със сапьорни лопатки и да обкопаят бункера.

След тази аварийна работа, в която Вилкс се показа не по-лош от другите, Лидумс сам заговори за зимуването.

Той седеше бос в едва подсушения бункер, греейки се край възстановената печка, мислено гледайки в огъня, когато Вилкс, мокър, вмирисал се на пот се вмъкна в бункера и рухна, без да се съблича, на нара. Лидумс веднага вдигна глава и запита.

— Уморихте ли се, Вилкс?

Вилкс неволно се изправи, седна.

— Не повече от другите, командир! —Отговори той сдържано.

— Повече, разбира се! —Лидумс се усмихна и обясни: — Вие нямате необходимата привичка. Онова, което е обикновено за нас, за вас е необикновено произшествие. Но вие работихте отлично.

— Благодаря.

(Следва)

Първенците бяха наградени

ПРЕДИ няколко дни в читалищния салон на село Окорш бе организирано голямо тържествено кооперативно събрание. На него присъствуваха първенци от полевъдството, животновъдството, страничните предприятия и други. Всеки с нетърпение очакваше да разбере кои от кооператорите са определени за първенци на стопанството.

Председателят на кооператива съобщи, че на първо място в полевъдството е бригадата на Георги Василев от село Окорш, която си е преизпълнила плановете по всички показатели и е получила средно от декар по 428 кг царевица, по 196 кг тютюн, по 116 кг фасул. Общо бригадата е дала на стопанството продукция за 61 331 лева. За добра работа тя получава награда 200 лева.

На второ място е бригадата на Кралю Златев също от село Окорш, а на трето—бригадата на Хабил Арифов от село Овен. За получени високи добиви от тютюна, Тютюнева промишленост награди тримата бригадири с екскурзия до Съветския съюз.

От звената на първо място е това на Петър Василев от село Окорш. То е получило най-висок добив царевица в стопанството—621 кг от декар. За тези си успехи стопаните ги наградиха със 150 лева, а звеновода с екскурзия до Румъния.

През миналата година със загриженост работи и звеното на комсомолката Добра Димитрова, която получи по 491 кг царевица от декар и по 151 кг тютюн. Звеното й заслужено получи награда от 100 лева,

Председателят на стопанството съобщи и имената на механизаторите-първенци: Иван Ангелов, Иван Колев, Димитър Камбуров и Иван Петров. За извършената от тях работа, управителният съвет на стопенството ги награди с екскурзия до Румъния. Шофьорът Георги Митов бе също награден с екскурзия до Чехословакия, а колегата му Филю Иванов с екскурзия до Румъния.

След това кооператорите приеха обещание да работят още по упорито през настоящата година и да получат за 198 000 лева надпланова продукция.

В. СТАНЕВ

ДРУГАРИ ОТ ТКЗС — ЧЕРНОЛИК, СТРЕСНЕТЕ СЕ!

Свиневъдството в ТКЗС—Чернолик е важен отрасъл от животновъдството. Но грижите за опазване на свинете в това стопанство не са на необходимата висота, поради което смъртността сред тях е голяма. Причините за високата смъртност се крият преди всичко в лошите зоохигиенни условия и лошия режим на хранене.

Въпреки това ръководителите и специалистите на стопанството не се стреснаха. Ярък показател за това е, че те не взеха необходимите мерки за презимуването на свинете през тази година. В резултат на това, само през януари т. г. в кооператива умряха над 60 свине и прасета. По всичко личи, че и през тази година има опасност стопанството да вземе първо място по смъртност на свинете в окръга, защото и сега грижите за тях са лоши. Главна причина за това е, че животните са настанени в неподходящо помещение, в което не се поддържа необходимата хигиена. Таванът е напукан и пропаднал. Прозорците са строшени и става течение, поради което свинете и най-вече прасетата премръзват и заболяват от бронхопневмония, стомашно-чревни разстройства, паратиф и др. Подрастващите и възрастните животни не са разделени на групи, а са настанени заедно, вследствие на което малките прасета не могат да се нахранват, понеже биват изблъсквани от големите свине. Макар че има възможност за разделяне на животните по възраст, то никакви мерки не са предприети в това отношение. Дава им се суха необработена царевична ярма, въпреки да се знае, че запарената е много по хранителна, приема се с охота от животните и прирастът от нея е много по-висок. Наличните корита са недостатъчни. Водата, с която се поят, е замръзвала в поилките и животните утоляват жаждата си с лед. Липсва казан за затопляне на водата. Постелята в помещението е недостатъчна, мокра и не се подменя редовно, поради което особено малките прасета треперят от студ. Храната е еднообразна, недостатъчна и непълноценна. Не са изработени дажбени таблици за храненето на свинете, а фуража се дава на око. Най-печалното е това, че и специалистите, които трябва да контролират храненето, не знаят по колко фураж се дава сега на глава. Лошите грижи и недостатъчният контрол от страна на ръководителите и специалистите са довели до високата смъртност по свинете в това стопанство.

Не бива повече да се търпи това положение! Сега когато в целия окръг се води упорита борба със смъртността по всички видове животни, необходимо е и тук да се води. Трябва най-после ръководителите и специалистите и от ТКЗС — Чернолик да се стремят и вземат здрави мерки за опазване на свинете, което ще доведе до още по-голямо увеличение доходите на кооператорите.

Преди всичко е нужно да се групират животните по възраст и тегло. Да се раздели помещение с помощта на бали слама на няколко бокса, в които да се настънят оформените групи. Да се подменя редовно постелята. Трябва да се води упорита борба с влагата, която е най-големият враг на свинете, особено за малките прасета. Всички пролуки в обора трябва незабавно да се запушат със слама а счупените прозорци да се остъклят. На животните е наложително да се дават само обработени фуражи и по-възможност да бъдат поразнообразни. Водата не бива в никой случай да се дава студена. Болните прасета трябва да се отделят своевременно и да се лекуват системно.

Не бива повече свиневъдството да носи загуби на стопанството. Затова ръководителите и специалистите трябва да следят по отблизо работата на свинегледачите, да бъдат повече сред тях и да вземат всички мерки за отстраняване на допусканите слабости.

д-р Станко ИВАНОВ
Георги КИРИЛОВ

Учат се от първенците

Управителният съвет на ТКЗС — Главиница знае, че колкото са по-подготвени теоретически кооператорите, толкова по-високи добиви ще получат. Затова под ръководството на агронома Исмаил Алишев, стопаните от Ножарево всяка вечер се събират и внимателно слушат лекции. Не само ножаревци, но и кооператорите от селата Калугерене и Падина изучават старателно опита на първенците.

Реджеб ЕВАЗЕРОВ

Пролетната сеитба наближава. За нея усилено се готвят механизаторите.
НА СНИМКАТА: Механизаторите Велико Драгнев и Димитър Григоров от ТКЗС—Старо село боядисват грижливо ремонтираните сеялки.

ОВЧАРИТЕ РАБОТЯТ ЗАДРУЖНО

ОВЧАРИТЕ от село Зарник миналата година положиха големи усилия, за да изпълнят плана си по всички показатели и вместо заплануваните 400 тона, получиха 430 тона мляко. И планът за вълната почти изпълниха. Овчарите предадоха 50 агнета повече от предвидените.

Най големи успехи постигнаха Хасан Ахмедов и Костадин Илиев. Хасан надои 2 794 литра мляко над плана. Той получи и 204 кг прираст от агнетата повече от запланувания. А Костадин Илиел надои от 163 овце — 2380 л мляко повече. Преизпълни плана си и по другите показатели.

Двама опитни овчари помагат постоянно на другарите си. Особено голяма помощ оказаха на най-младия овчар Хюсмен Расимов. Трудно му беше отначало. Обаче другарите му още в първите месеци започнаха да му помагат. И сега, когато във фермата работата е най-напрегната, пак му помагат. Той се учи как да се грижи за бременните овце и малките агънца.

Задружният труд на овчарите не отива напраз. Още от сега личи, че тази година те ще достигнат по-големи успехи. От 980 овце вече са получени повече от 350 агнета. А миналата година по това време техният брой беше много по-малък. Това се дължи на навременното извършване на осеменителната кампания. От стадото на Хасан Ахмедов вече са се обагнили 65 овце, като от тях 10 са близнили и една овца е родила три агнета. А от стадото на Костадин Илиев има седем близнили. Добри успехи постиенаха и другите овчари. Всичко това е резултат на добрите грижи, които се полагат за стадата.

Старателно овчарите се грижат за агнетата. За тях е направен специален бокс, където се спазва необходимата температура и чистота. На овцете се дава царевичак на воля. Освен това и зобта е достатъчна. В най-скоро време на овцете ще започнат да им дават и бобеница.

Първите успехи на зарнишките овчари са радващи. Ако продължават и в бъдеще да работят все така упорито както сега, ще постигнат още по-големи успехи.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Гаранция за високи добиви

В продължение на една седмица под ръководството на главния агроном Савчо Гатев всички звеноводи, бригадири и млади агрономи от ТКЗС — Паисиево бяха събрани на семинар.

Но целта на този семинар беше да се запознаят всички звеноводи и бригадири с основните изисквания на основните култури, които стопанството ще отглежда тази година. Изнесените лекции от главният агроном на стопанството и участъковите агрономи бяха изслушани с интерес. За да бъдат добре разбрани, агрономите изнасяха лекциите за всяка култура по отделно, като запознаваха слушателите и с причините за получаване на високи добиви царевица, пшеница, слънчоглед, тютюн. Например след лекцията за пшеницата беше подробно разгледан въпроса как бригадата в село Зарица е получила по 214 кг пшеница от декар.

Тези лекции се оценят правилно от всички участници, те разбират, че обмяната на опит ще им помогне да обогатят знанията си и да получат по-високи добиви от растениевъдството през тази година.

Милко НИКОЛОВ

НОВОСТИ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Машина за подземна сеитба

Зърносеялка-култиватор, която засява сякаш под земята е изобретена от уралския инженер Иван Сахатски.

Както съобщи ТАСС, семенните улеи в сеялката са заместени с поставени хоризонтално дискове. Когато сеялката се движи, те се впиват в почвата, разрохкват я и изрязват плевелите. Семената се хлъзгат по диска и падат в браздата, като заедно с това се разпределят в твърдата влажна почва и като се закриват с пласт земя, падаща от диска.

Благодарение на новата машина добивите са се увеличили с 5 центера зърно от хектар.

Сеялката, създадена от Сахатски, има много просто устройство и се произвежда лесно. Нейните дискове могат да работят на различна дълбочина, разпределяйки семената в най-подходящите за тях почвени условия.

„Еликсир на плодородието“

Милиони рубли икономия годишно ще донесе на селското стопанство в Казахстан новото вещество, стимулиращо растежа (НРВ), масовото производство на което се усвоява в Гуревския нефтопреработвателен завод. ТАСС съобщи, че в завода вече е построена първата инсталация за получаване на НРВ от отпадъчни материали. Широкото изпробване върху полетата на републиката е показало, че то е чудесен еликсир на плодородието, значително повишаващ добивите от пшеница, захарно цвекло, памук и много други култури.

Микроби срещу гъсениците

Сибирският биолог Азад Гукасян е предложил биологичен препарат за борба с гъсениците на сибирската копринена пеперуда, който е значително по-ефикасен от известните досега химически средства. Във връзка с това предложение, ТАСС съобщи от Краснояр, че през някои години тази пеперуда е опустошавала милиони хектари от тайгата.

Активната основа на туверина, както е нарекъл своя препарат биологът, са един вид микроби, съвършенно безвредни за човека и полезни за фауната, но смъртоносни специално за гъсениците на тоя вид пеперуда. Туверинът е устойчив на слънчевото влияние, не се бой от дъжд и продължително време се запазва по листата на дърветата.

Ученият, откривайки в умрели гъсеници на същата пеперуда още по-силни микроби, има намерение да ги използува за създаването на нови препарати срещу вредителите.

Още една машина за памукодобива

Една нова машина, съветска конструкция, ще събира вместо хората опадалия по земята памук. За един преход машината прибира 85 на сто от опадалата суровина.

ТАСС съобщи от Ташкент, че изпробването на машината наречена „ПХТ-1,2“, е показало, че тя е напълно удобна за широко приложение в памучните плантации. Само за един сезон тя ще замества труда на 180 души.

Машиностроителните предприятия в Узбекистан се подготвят за масово производство на новата машина.

ПРЕД СТРОИТЕЛИТЕ СТОЯТ ГОЛЕМИ И ОТГОВОРНИ ЗАДАЧИ

ГЛАВНАТА задача на строителите е да изграждат и предават обектите в срок, да подобряват качеството на строително-монтажните работи и снижават себестойността им. Колективът на Окръжната строителна организация — Силистра изпрати 1963 година с неизпълнен план. Основна причина за това бе недобрата организация на работата — ненавременната подготовка на строителните площадки, недостатъчния брой на работниците и неправилното им разпределение по обектите. Поради тези причини планът по обем бе изпълнен едва 96.9 на сто. Голямата отговорност на строителите произтича и от това, че планът за лимитното строителство достигна изпълнение едва 90.2 на сто, а този за извънлимитното строителство бе изпълнен 110 на сто. По вина на ръководството на Окръжната строителна организация не можаха да се усвоят 207,000 лева лимитни капитални вложения, които струват твърде много за нашия окръг. Лоша бе и работата във връзка с влизането в строя на пусковите строителни обекти. От всичко 14 до края на годината бяха предадени 11 обекта. Такива важни обекти като водоснабдяването, ДИП „Добруджа“, ремонтната работилница на ДЗС — Силистра, краварникът на ДЗС „Янко Забунов“, хотелът — в Силистра и други останаха с неизпълнени годишни задачи и по този начин спънаха по-нататъшната стопанска работа.

Планът по производителността на труда също не е изпълнен. Средната работна заплата на едно лице от строително-монтажните работи изпреварва изпълнението на плана по производителността на труда с 1.67 пункта. Не е на завидна висота изпълнението и по останалите икономически показатели.

На проведената преди няколко дни годишна отчетно-изборна конференция на партийната организация в Окръжна строителна организация бе извършен цялостен анализ на работата през изтеклата година. Отчетният доклад на партийния комитет и изказванията на комунистите отразиха недостатъците в строителната работа и показаха много ценни насоки за изваждането организацията от това й състояние.

През 1964 година пред колектива на Окръжната строителна организация стоят много големи и отговорни задачи. Планът по обем нараснa с около 10 на сто, като достигна 3 431 000 лева, а планът по производителността на труда в размер на 5 905 лева е повишен със 7 на сто Окръжната строителна организация ще трябва да разгърне силите си на 30 обекта, от които 14 са пускови през годината. За изпълнението на тези задачи, административно-техническото, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства трябва преди всичко да подобрят стила и метода на своята работа с хората, да поведат работническия колектив на упорита борба за изпълнение на плана и преди всичко за извършване на лимитното строителство. Много важна задача е изграждането на обектите в приетия срок. Навременното осигуряване с необходимите строителни работници, разгърната работа по всички обекти още от началото на годината е едно от най-важните условия за успешното изпълнение на плана. Необходима е по близка и конкретна работа с хората, по големи грижи по битовото устройство на работниците, своевременното им осигуряване с материали, съоръжения и механизация, повишаване на материалните и моралните стимули сред производствениците. В практическата организаторска дейност от страна на ръководството на Окръжната строителна организация на по-високо ниво трябва да се издигне работата по социалистическото съревнование, движението за комунистически труд, рационализаторството, внедряването на прогресивните почини на работа. Подетата инициатива за предаване на обекти с гаранционен паспорт, работата по внедряване почина на Б. Велева трябва да прераснат в творческа практика в партийно-политическата и организационно-масовата работа сред колектива на ОСО.

Строителната професия е високо благородна. Към строителите нашия народ се отнася с почит и уважение. Ето защо трябва да се привличат в строителното производство нови и млади производственици.

И пред нашите строители стои големият и недокрай решен въпрос за по-добра координираност в работата между строители, монтажници, проектанти, инвеститори и инвестиционните контролни органи. Обръщението на стротелно монтажния колектив от Нефтохимическия комбинат край Бургас за прилагане на твърдата договорна стойност, подкрепата на това ново дело в строителната практика от редица строителни колективи и нашият опит показват, че това мероприятие трябва все по-широко да се прилага. Необходимо е да се огледат всички обекти, да се направи задълбочена оценка за прилагането на твърдата договорна стойност.

Изтече първият месец от борбата за изпълнение на строителната програма за 1964 година. Планът за строително-монтажните работи за януари е изпълнен около 110 на сто. Това ни дава основание да вярваме, че борбата за ритмичното изпълнение на плана в строителството ще се води през тази година много по-успешно

Яким ПЕТКОВ
зав. отдел „Промишлено-строитрлен“ при Окръжния комитет на БКП

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ

НА СИЛИСТРЕНСКАТА ГРАДСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

ПРЕД ДВАДЕСЕТГОДИШНИНАТА ОТ ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ

(Продължение от 1 ва стр.)

Значителни мероприятия са провели партийните комитети и бюрата на първичните партийни организации по подобряване качеството на промишлената продукция. В резултат на това ДИП „Добруджа", Промкомбинат „Камъшит", ДИП „Липа" и др., които произвеждат и изнасят промишлена продукция за 16 страни, не са получили през годината нито една рекламация. Подобрение на качеството има и на стоките за вътрешния пазар, произведени от Промкомбинат „Текстил", ТПК „Дунав" и др.

В резултат на големите грижи и помощ от страна на Окръжния комитет на Партията през отчетния период значителни успехи са постигнати и в областта на строителството. Завършено е строителството на новата сграда на ДИП „Добруджа", детската градина, складовете на „Сортови семена", Селскостопанския техникум и др. Добри успехи са постигнати и в търговията. Даденото обещание за стокооборота на едро от Окръжното търговско предприятие клон Силистра е изпълнено 100.3 на сто, а стокооборота на дребно е изпълнен от градското търговско предприятие 100.4 на сто и от „Здрава храна" 100.2 на сто. Изпълнен е и планът за печалбата от Окръжното търговско предприятие клон Силистра с 124 на сто, от Градска търговия със 102 на сто и „Здрава храна" с 123.8 на сто. Предсрочно са изпълнили своите планове и работническите колективи от Държавно автомобилно предприятие, Преноспревоз, Пристанището, Пощата и др,

Конференцията отчете, че тези успехи при изпълнението на дадените пред Партията обещания са плод на подобрената организаторска и политическа работа на партийните комитети и бюрата на първичните партийни организации. През отчетния период те правилно са насочили цялата партийно политическа работа към изпълнението на практическите производствени задачи, към повишаване чувството на отговорност у комунистите при тяхното изпълнение. Партийните комитети и бюрата на първичните партийни организации са провели редица мероприятия за разгръщане на творческата инициатива и активност на трудещите се, за организиране на масово социалистическо съревнование, за изучаването и прилагането на челния опит, за по нататъшното разрастване на движението за комунистически труд и др. От доклада на бюрото на Градския партиен комитет, а така също и от изказванията на голяма част от делегатите обаче пролича, че зад тези усехи на градската партийна организация се крият и

НЯКОИ СЪЩЕСТВЕНИ НЕДОСТАТЪЦИ

Независимо от това, че плановете и обещанията общо за цялата промишлена продукция са изпълнени, комунистите от някои предприятия като ДИП „Липа", „Млекопреработване" и др. и тази година се явиха на конференцията с неизпълнени планове и обещания. Това разбира се не може да се оправдава само с трудностите и обективните причини. Ето защо съвсем правилно в своите изказвания другаря ИЛИЯ КУНЕВ директорът на ДИП „Дунав" подложи на сериозна критика работата на комунистите, изпратени с поръчение да ръководят тези предприятия. В някои от промишлените предприятия като ДКК „Нектар", ТПК „Дунав" и др. не се полагат нужните грижи за квалификацията на работниците, в резултат на което се допуска лошокачествена продукция и брак. Така например през годината в Консервния комбинат загубите от брак възлизат на 60 000 лева.

На конференцията се посочи, че по предварителни данни редица предприятия от града като: ДМЗ „Стомана", Промкомбинат „Камъшит", Промкомбинат „Електрометал", Млекопреработване, ТПК „Дунав", ДИП „Липа" и др. няма да изпълнят своите планове по снижение себестойността на продукцията. Основна причина за това е факта, че в тези предприятия се допуска преразход на материали и суровини.

Отчете се, че партийните и стопански ръководства от Промкомбинатите и кооперациите недостатъчно работят за подобряване качеството на услугите, за бързото и културно обслужване на гражданите. Така например в обущарските и шивашки цехове на ТПК „Дунав" прекомерно много се разкарват гражданите. С голямо закъснение се извършват услугите в Промкомбинат „Текстил" и „Електрометал". Не се прави нужното и за поевтиняване на извършените услуги от тези предприятия.

Сериозни слабости се допускат и в областта на строителството, търговията и транспорта. Комунистите от Окръжната строителна организация не водят борба за строг режим на икономии от строителни материали. Чистотата и порядъка в строителните площадки не е на нужната висота. На редица строителни обекти, като общежитието на ТКЗС, блок 16 и др. има много разпилени материали като баластра, цимент и др.

За слабостите, допуснати от търговските организации, подробно говориха делегатите РАЙЧО ХРИСТОВ от ТПК „Дунав", ДИМИТЪР МАРКОВ от Промкомбинат „Камъшит", ИВАН ДИМИТРАНОВ от ДИП „Липа" и др. От доклада и техните изказвания стана ясно, че магазинната мрежа главно в кварталите е недостатъчна и наличните такива се държат в лоши хигиенни условия. Основен недостатък в работата на комунистите от търговските организации е това, че те все още не могат да задоволяват нуждите на населението от редица важни стоки от първа необходимост. През летния сезон, когато има достатъчно зеленчуци, магазините на „Плодзеленчук" не се зареждат редовно с такива.

Наред със стопанските въпроси конференцията не отмина и въпросите на възпитанието и работата на някои учреждения.

С болка и загриженост говори за учебно-възпитателната работа в училищата, за съвместната работа на учителите с родителите делегатката от училище—„Макаренко" другарката МАРИЯ БОБЧЕВА. В своите изказвания тя направи ценни предложения за подобряване работата в училищата.

За някои нередности в работата на градския народен съвет по подготовката на населението за гражданска отбрана говори подполковник ЦЕНОВ от Военното окръжие.

Накрая взе думата другаря АЛИ РАФИЕВ. В своите изказвания той даде положителна оценка за работата на Градския комитет на Партията по изпълнение на задачите. Сега първата и най главна задача на бюрото на Градския партиен комитет — каза той—е да насочи усилията на градската партийна организация към изпълнението на плана за 1964 година. Цялата партийно-политическа работа трябва да бъде насочена към изпълнението на тази задача. Като важна задача на градската партийна организация другаря Рафиев постави и въпросите на възпитанието на трудещите. В това отношение той изтъкна, че е необходимо да се води решителна борба и да се търси отговорност от всички ония нездрави елементи, които спекулирайки с някои трудности, тровят съзнанието на неукрепналите политически хора от града. В своите изказвания другаря Рафиев засегна и въпросите на възпитанието на нашата младеж, като изтъкна, че младежите трябва да се възпитават в духа на славните традиции на РМС и Комсомола. Говорейки за учебно-възпитателна работа в нашите училища той каза, че бюрото на Окръжния комитет на Партията скоро е обсъдило този въпрос и е набелязало конкретни решения за подобряване възпитателната работа в училищата.

Конференцията мина на високо ниво. С голяма загриженост и чувство на партийна отговорност комунистите посочиха съществуващите още слабости и направиха редица критически бележки по работата на бюрото на градския комитет на Партията. Необходимо е сега новоизбраното бюро на Градския комитет грижливо да проучи тези бележки и предложения, направени от делегатите на конференцията и да се заеме практически за тяхното изпълнение.

Хаккъ РУФИЕВ

В библиотеката на народното читалище в град Тутракан пионерите и чавдарчетата са най-редовните читатели. Затова библиотекарката Наталия Медовщикова винаги внимателно слуша въпросите им, винаги със загриженост ги насочва към най-подходящата книга.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ФИЗКУЛТУРНОТО ДРУЖЕСТВО „ДОРОСТОЛ" В СИЛИСТРА

На 5 февруари 1964 година в Дома на профсъюзите се проведе годишната отчетно-изборна конференция на физкултурното дружество „Доростол" в Силистра.

На конференцията присъствуваха делегати от физкултурните колективи, активни състезатели и състезателки и много гости. В работата на конференцията взе участие и секретарят на Градския комитет на БКП др. МИКО НИКОЛОВ.

Доклад за дейността на физкултурното дружество „Доростол" за периода 1962 1963 година прочете председателят на дружеството др. Васил Кожухаров. Той отдели важно място в доклада на поставените директиви от Осмия конгрес на БКП за значителното повишаване ролята на масовата физическа култура и спорт, за създаване здрави, хармонично физически и духовно развити строители на комунизма.

Главна задача на дружеството през отчетния период бе организационното укрепване на колективите и включването на по-голям брой младежи и девойки в активни спортни занимания. В резултат на добрата работа през 1962 1963 година са излъчени 1 184 физкултурници, 450 спортисти, 46 първоразредника, 1560 второразредника и 1 631 треторазредника. Проведени са много състезания по различните видове спорт, особено със средношколската младеж. Докато през 1962 година във вътрешните състезания по кръгова система взеха участие 2 500 души, то през 1963 година броят им нарастна на 4 300. Или, общо в състезанията са участвували 6 800 младежи и девойки.

Дружеството отчита, че през 1963 година над 1 290 души преплуваха река Дунав, от които за първи път — 834. Разстоянието от 400 метра преплуваха 507 младежи, от които 327 средношколци. Не останаха назад и пионерите. Разстоянието от 60 метра преплуваха 625 пионера, а 100 метра преплуваха 360 пионера.

Все повече се утвърждават спортните традиции и турнирите за спортните купи: като волейболния — за купата на ГК на ДКМС и комитета за Българо-съветска дружба, баскетболния — за купата на вестник „Силистренска трибуна"— междуградски колоездачни критериуми, футболни турнири и др.

В сравнение с миналите години леката атлетика в града си проби път и се популяризира. Това личи от провежданите състезания, особено в училищата. Хубава беше инициативата на Ученическата спортна школа, която организира състезания с Ученическата спортна школа в Букурещ.

От всички изградени секции към Физкултурното дружество „Доростол" най-добре работи баскетболната. Този спорт направи сериозна крачка напред, както по отношение на масовизирането, така и по спортното майсторство. Секцията работи с групи над 340 баскетболисти. В училищните физкултурни колективи се проведоха първенства по кръгова система, в които участвуваха над 900 момчета и 860 момичета. Най-добре се подготвиха и представиха пионерите под ръководството на др. Екатерина Ангелова и пионерките с треньор Атанас Здравков, които заеха съответно първо и второ място в стравата.

В доклада бе посочено, че работата на дружеството по провеждане на Втората общонародна спартакиада не е много добра. През нейния първи етап не се завършиха състезанията по всички видове спорт.

Отчете се, че физкултурните колективи при ДМЗ „Стомана" и Промкомбинат „Електрометал" работят добре. Не такава обаче бе констатацията по отношение на работата на физкултурните колективи в ДКК „Нектар", ДИП „Добруджа", ГТП „Градска търговия", „Здрава храна" и др.

Кои са основните задачи, които стоят сега пред дружеството?

Необходимо е да се организира задълбочено изучаване решенията на Втория конгрес на Българския съюз за физическа култура и спорт и речта на др. Тодор Живков пред новоизбрания централен съвет, които са програмни документи в нашата дейност. За успешното изпълнение на решенията на Партията се налага физкултурното дружество „Доростол" и ГК на Комсомола да насочат вниманието си главно към ония въпроси, които ще решат задачата за масовизиране на физическата култура и спорта в нашия град, за тяхното внедряване в бита на трудещите се.

След доклада се изказаха много от делегатите. Те споделиха успехите в своята работа и поставиха на обсъждане наболялите въпроси.

Накрая думата бе дадена на др. МИКО НИКОЛОВ. Той изрази загрижеността на Градския комитет на БКП за правилното развитие на физическата култура и спорта в град Силистра. „Физическата култура и спорта — каза той—трябва да се развиват в унисон със стопанските задачи".

Руска ПЕТРОВА

ТУРНИРИ ЗА ГРАДСКО СРЕДНОШКОЛСКО ПЪРВЕНСТВО

Волейбол

В сряда, на 5 февруари, в спортната зала на град Силистра започна турнирът по волейбол за градско средношколско първенство.

Още от ранна утрин тук дойдоха много любители на волейбола, за да наблюдават срещите на юношите. Само първата среща—между втория отбор на Първо средно политехническо училище и Селскостопанския техникум „Добруджа"— протече интересно. Противниците бяха равностойни, но все пак гимназистите се наложиха с 3:2. В останалите срещи първият отбор на Първо средно политехническо училище победи с резултат 3:0 и Промишленото училище по дървообработване, и Селскостопанския техникум „Добруджа". Виденото на терена не може да ни радва. То иде в резултат на малкото тренировки на отборите и разкрива беден арсенал от тактически и технически похвати. Съвсем други са постиженията на отбора при I СПУ с треньор Г. Костов, тъй като той води редовни тренировъчни занимания.

Баскетбол

Вторият кръг на градското средношколско първенство по баскетбол, който се проведе след обед, привлече също многобройни зрители. Първата среща между отборите на I СПУ и Икономическия техникум беше много оспорвана. Побеждаваше ту единият, ту другият отбор, редяха се интересни моменти и под двата коша, където опитните и рутинирани М. Димитрова (21 т.), Н. Русева (20 т) от I СПУ и Г. Василева (27 т.), М. Събева (15 т.) и П. Товчева (13 т) от Икономическия техникум отбелязаха поредица от баскети. Краят на срещата протече много драматично. С много малка разлика (60:59) победиха баскетболистите на I СПУ. След приключването на тази среща напрежението в залата спадна. Другите срещи свършиха според очакванията. Отборът на девойките от II СПУ победи отбора на ССТ „Добруджа" с 48:24, юношите от II СПУ победиха юношите от ССТ „Добруджа" със 62:26, а I СПУ — юношите от Промишленото училище по дървообработване – със 66:36.

На 12 февруари са финалните срещи по волейбол и баскетбол, където двубоят между отборите на двете средни политехнически училища ще реши въпроса кой ще представя града ни на окръжната спартакиада.

Сега е нужно треньори и специалисти да анализират трезво състоянието на представителните отбори. В началото на април са зоновите състезания от Втората републиканска спартакиада по волейбол и баскетбол за средношколци. А ние ще бъдем домакини на тези състезания. Нима ще се представим лошо?

Иван БОНЕВ

ОСВЕН ЗАДРУЖНОСТ Е НУЖНО И ПОВЕЧЕ НЕСПОКОЙСТВИЕ

ЗА СРЕДНОШКОЛЕЦА борбата за по-дълбоки и по богати знания е ежедневна битка, защото комсомолецът — това е човек с жажда за знания, с богата душевност и висока култура. В комсомолското дружество всеки има свой дълг да бъде активен борец, да живее с мисълта, че няма право да изостава.

Ето към какви важни въпроси са насочили своето внимание дружествените бюра на Комсомола в XI-а и XI-б клас от Средното политехническо училище в Тутракан. Те с тревога изброяват изоставащите ученици, с тревога мислят как да бъде намален техния брой през втория срок. През първия те вече са постигнали известни резултати: средният успех по математика и български език сега е 3.45, докато миналата година е бил 3.25. Изоставащите ученици в единадесети клас миналата година са били 23, а сега са 11. Макар този резултат да не е много голям, той се дължи на укрепващата колективност в дружествата и другарската взаимопомощ, на която сега толкова много разчитат всички комсомолци. Това биха потвърдили например Добринка Нейкова от XI а кл. и Йорданка Цветкова от XI б кл. С помощта на Гинка Иванова те завършиха първия срок без слаби оценки и сега също са добре с успеха. Благодарение на задружния си живот и другарската си взаимопомощ комсомолците от XI а клас завършиха първия учебен срок с успех добър 4.28. Техният клас е първенец в училището, но грижата му за успеха на всеки ученик става още по-голяма. Този срок срещите на дружественото бюро с родителите ще подпомогнат общите усилия на колектива за системно усвояване на знанията и уменията и разумно използуване на времето. За единадесетокласниците това е особено важно. Предстоящите зрелостни изпити изискват затвърдяване на знанията. На тази задача ще послужат рефератите, които всеки комсомолец ще разработи като поръчение под контрола на дружественото бюро и класния ръководител. Отличните ученици имат по-големи задачи, послабите—само отделни въпроси за творчеството на Ботев и Вазов, Смирненски и Вапцаров.

Усилията и формите на работа за повишаване на знанията в XI-б клас не са по-малко. И тук срещите на комсомолския актив с родителите се налагат като резултатно средство. Недка и Мария имат лошия навик да не подготвят редовно домашните си работи. Иванка не проявява тревога и загриженост за слабия си успех. Затова дружественото бюро ще посети домовете им, макар че две от тях живеят на село, и заедно с родителите им ще потърси начин да стресне своите другарки. Комсомолският актив активно помага на учителите за редовно провеждане на консултации по математика, защото живее постоянно с грижата за зрелостните изпити. Единадесетокласниците ще участвуват активно и в подготовката, която ученическият комитет поде за участие в републиканския събор на тема „Отличник в ученето, труда и спорта".

И все пак работата на комсомолските дружества в единадесети клас със секретари Симеон Еленков и Кръстинка Градинарова не е достатъчно разнообразна, не е подчинена в нужната степен на предстоящите зрелостни изпити. И за професионалната ориентировка на младежите не се прави нищо съществено. Културно-масовата работа е бедна и не се отразява осезаемо на борбата за знания. Интересното в живота на единадесетокласниците е малко. Достатъчно е да се спомене колко много приятна и полезна работа биха свършили те, ако подчинят една цяла поредица от мероприятия на моралния кодекс на строителя на комунизма и го свържат със своята подготовка по литература например. Така колективният живот ще става по-интересен. Съчетае ли се това с конкретно внимание към работата на всеки комсомолец, всички ще станат постоянно неспокойни. Нали комсомолците са винаги неспокойни сърца? Няма нищо по-свещено от неспокойствието, както казва Максим Горки. Неспокойствието означава борба с трудностите. А пред единадесетокласниците от училище „Йордан Йовков" в Тутракан те не са малко.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

Търси се печелившият на 8942 лева

Съобщение на Спортния тотализатор

В гр. Варна в приемателния пункт на физкултурно дружество „Ботев", намиращ се на пресечката на улиците „Бр. Миладинови" и „Оборище" (до училище „Априлов"), непознат участник е купил готова „чешка комбинация" от три тройни фиша и я подал в същия пункт за 1-ия тираж на Тото 2, който се проведе на 5 I. 1964 г. Трите фиша носят поредни номера 40, 41 и 42. Подпечатани са със сигнатурен печат „Гр. Варна 103-3-42 физк. д-во Ботев".

В трите фиша има улучени 2 петици, 2 четворки и 2 тройки, печалбата за които възлиза на сума 8,942 лева.

Според § 54 от Правилника за игралните условия печалбите непотърсени в 45-дневен срок от деня на превеждането им в приемателния пункт, се възстановяват по сметка на Спортния тотализатор.

Съобщаваме на притежателя на горните фишове, че най-късно до петък, 21 февруари т. г. трябва да потърси печалбата лично, писмено или телеграфически в пункта или в Управлението на спортния тотализатор на адрес: София, бул. „Толбухин" № 18. В противен случай ще загуби право върху печалбата.

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 18 (726) | Четвъртък, 13 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

„Цялото количество тор — на полето!“

ТАКЪВ лозунг вдигат сега кооператорите от село Брадвари, които през миналата година постигнаха успехи в растениевъдството благодарение на усиленото наторяване на земята.

Тази година полевъдите разполагат с по-големи количества тор и затова извозването му става по-редовно и по-бързо. Освен това, за да осигури по-добро заплащане на стопаните, заети с извозването на тора, кооперативното ръководство предприе редица допълнителни мероприятия. Едно от тях е и премиалното възнаграждение.

Извозването на тора е най-добре организирано в бригадата на Фикрет Мустафов. За успешното решаване на тази така важна задача голям дял имат каруцарите Вейсал Ибрямов, Халил Ялнаяк и др. От извозените общо в село Брадвари 750 тона тор — 430 тона са пренесени на полето от каруцарите от бригадата на Фикрет Мустафов.

В помощ на тях са и механизаторите. Али Мухаремов само за няколко дни е извозил над 60 тона, а шофьорът Таир Хасанов със своя помощник Вадет Реджебов на ден извозва по 25 тона тор.

Извозването и пълното оползотворяване на оборския тор в с. Брадвари ще гарантират високи добиви от растениевъдството през настоящата година, когато нашият народ ще чествува 20-годишнината от 9-то септемврийското въстание.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Студът не пречи на упоритите

Няма кооператор, ръководител и специалист от кооперативното стопанство в село Главиница, който да не е убеден, че оборският тор играе важна роля за получаването на високи добиви от селскостопанските култури.

Въпреки студените февруарски дни, много кооператори непрекъснато извозват оборския тор, като се стремят да изкарат по блоковете по-голямо количество от предния ден. В помощ на кооператорите е даден един багер, който замества труда на много хора. Машинистът Марин Ангелов умело управлява багера и само за няколко минути напълва с тор ремаркетата, които се движат едно след друго. Добрата организация помогна само за 6-7 дни да бъде извозен 512 620 кг оборски тор.

С изпълнението на тази работа най-добре се справят шофьорите Стефан Тончев и Васил Маринов. На ден те правят по 4-5 курса и изнасят по 20-22 тона тор на полето. Старателно работи и трактористът Стоян Нейков, който е закачил две ремаркета на своя дизел и прави по два курса на ден.

В разтоварването и трупането на оборския тор на блока участвуват няколко кооператори. От тях най-сръчни са Минко Николов и Слави Ковачев.

Мичо ДОЧЕВ

На всеотдаен труд за преизпълнение на плановете!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ЛОЗАРИ!

ИЗМИНА една плодотворна и радостна за лозарите година. Ежедневният и упорит труд на кооператорите, работещи в лозарството, е възнаграден богато. От 16 152 декара плодни лозя в ТКЗС се получиха над 18 милиона килограма грозд, от което 16.5 милиона кг се предаде на изкупвателните организации. При план 3.5 милиона кг грозде се изнесоха над 5 милиона кг. През годината се създадоха нови 2 738 дка лозя.

Оценявайки големите заслуги на лозарите, Партията и правителството с 21-во постановление от 1962 година определиха 14 февруари за Ден на лозаря.

Сега в навечерието на своя празник лозарите от нашия окръг отчитат своите успехи. Звеното на Георги Ганчев Костов от ТКЗС в село Смилец от 220 дка получи по 1 945 кг грозде от декар, звеното на Цветан Цвятков Атанасов от ТКЗС — Ситово от 70 дка получи по 1 952 кг от декар. Бригадата на Мирон Гаврaилов от ТКЗС—Айдемир даде от 257 дка по 1 925 кг. Звеното на Петко Игнатов Кулев от ТКЗС — Сребърна от 40 дка „Болгар“ получи по 2 500 кг грозде от декар. Всички бригади и звена изпълниха плана за производство на грозде и преизпълниха договорните си задължения с изкупвателните организации.

В колоната на първенците най-напред се нареждат лозарите от ТКЗС — Сребърна, получили от 1 143 дка по 1 351 кг грозде от декар, следвани от лозарите на ТКЗС — Айдемир, произвели от 1 143 дка по 1 326 кг грозде от декар. Лозарите от Сребърна постигнаха по 0,293 лв средна изкупна цена на десертните сортове, а лозарите от Айдемир постигнаха 181.7 лева чиста продукция от декар лозе. Лозарите от ТКЗС — Тутракан дадоха надпланова продукция за над 100 000 лева, с което осигуриха по 14 стотинки на трудоден. Дълга е редицата на лозарите-първенци от 1963 година, защото беше упорит техният труд.

Нови и отговорни задачи се поставят пред лозарите през 1964 година. По план трябва да се произведе 16 105 000 кг грозде, от което да се изнесе не по-малко от 5 000 000 кг. Ще влязат в плододоношение 2 000 дка, на които трябва да се постави телена конструкция. Ще трябва да се засадят нови 2 100 дка лозя и да се облагородят над 3 милиона броя лозички.

Лозарите вече се подготвят за изпълнение на тези отговорни задачи. В ТКЗС — Тутракан лозята се торят със суперфосфат, а в село Васил Левски, ТКЗС — Сребърна, Попина и други — с оборски тор.

Лозарите показаха, че за тях изпълнението на плана е въпрос на чест. Те се подготвят отсега за успешно решаване на задачите. За това те ще се явят с открито чело на своя празник.

Честит празник, лозари! Нека и тази година вашият труд бъде също така благодатен! Нека се увеличават редиците на вашите първенци!

НОВА МИЯЧНА МАШИНА, ПРОИЗВОДСТВО НА РТС—СИЛИСТРА

Една от големите трудности, които срещат работниците в ремонтните заводи и в ремонтно тракторните станции, е почистването на снетите за ремонт двигатели и отделни части. Тази трудност изпитваха и механизаторите от РТС — Силистра. Всякога и особено в студените зимни дни за почистването на един двигател трябваше да се губят по 2-3 часа, да се изразходват големи количества вода, нафта, бензин, да се излага на опасност здравето на работника.

Сега тази тежка работа се извършва от новоконструираната машина в станцията. Близо година двамата млади инженери Тодор Василев и Младен Диков упорито търсеха възможността да се създаде машина, която да замени ръчното миене на различните двигателни части.

Те обиколиха много от ремонтните заводи и РТС в страната ни, за да видят как при тях става почистването, но почти навсякъде преобладаваше ръчният труд. Единствено в ремонтния завод в гр. Попово младите специалисти можаха да се запознаят с доставената в завода съветска миячна машина. От всичко видено те решиха да създадат своя нова конструкция. След много дни и нощи упорита работа, през месец август миналата година те завършиха чертежите на новата машина. През месец ноември двамата инженери започнаха сглобяването ѝ. А в началото на тази година започна монтажа в специално построеното за нея помещение. На 10 февруари машината влезе в експлоатация. Сега вместо да се губят часове, само за 15 минути поставените части се измиват и то значително по-добре и без някаква опасност за здравето на човека.

Новата българска миячна машина, създадена в РТС — Силистра, по решение на Управление „Ремонтни заводи и ремонтно-тракторни станции“ към Министерството на селскостопанското производство, ще се произвежда за нуждите на останалите ремонтни заводи и РТС в страната. До края на годината станцията ще изработи 25 машини.

Иван НИКОЛОВ

ВИСОКИТЕ ДОБИВИ СЕ ГАРАНТИРАТ ОТСЕГА

ЕДИН макар и бегъл поглед върху сведението на отдел „Статистика“ при Окръжния народен съвет за отчитане на по-важните селскостопански работи в окръга е достатъчен, за да се установи, че през тази година ТКЗС в с. Ситово има запланувано за извозване най-голямо количество оборски тор — 20 000 тона. И това не е случайност. Години наред вече земеделската практика недвусмислено даде да се разбере, че там, където са разпръснати големи количества оборски тор, добивите от различните култури са чувствително по-големи.

Това е известно и на кооперативното ръководство в с. Ситово. Решението му да подеме още от първите дни на годината усилено извозване на оборски тор е достатъчно показателно в това отношение. Освен това сега стопанството разполага с повече свободни транспортни средства, докато през останалата част от годината техният брой намалява чувствително.

Работата по извозването на оборския тор е организирана добре. Ежедневният отчет на работата по бригади и изтъкването на първенците, образцовата организация и ентусиазмът на стопаните показват своята добра страна.

Но от редицата на стимулиращите средства не бива да се изпускат и материалните стимули. А в кооперативното стопанство в с. Ситово те са много и различни. Не са забравени в това отношение нито каруцарите, нито водачите на превозни средства, нито товарачите им.

На специално заседание на управителния съвет на кооператива е взето решение за всеки 12 тона оборски тор, изнесен на полето за срок от 6 дни, да се дава освен обикновеното заплащане и по 6 лева премиални. Водач на превозно средство, който за същия срок превози 72 тона тор, получава 6 лева премиални, а товарачите му — 9 лева. За бригадата, която се нареди на първото място в наторяването е определен за награда 1 телевизор.

И взетите решения на кооперативното ръководство дават вече своя положителен ефект. За съвсем кратък срок са извозени около 9 500 тона тор, а ежедневно в стопанството се извозват по повече от 300 тона.

Около 3 112 тона тор е доставен от това количество за нуждите на ранното зеленчукопроизводство, а на 1 901 дка от площите, определени за сеитба на пролетните култури, има разхвърлян вече оборски тор.

Тези цифри красноречиво показват, че там където работата се държи открито, където добрите намерения се превръщат в дела, там и успехите не закъсняват. В близките месеци кооперативното стопанство в с. Ситово ще извози заплануваните количества оборски тор и по този начин ще гарантира високи добиви както от пролетниците, така също и от останалите култури.

Р. МИХАЙЛОВ

МАШИНИТЕ И СЕМЕНАТА СА ГОТОВИ, НО ИЗВОЗВАНЕТО НА ОБОРСКИЯ ТОР?..

В ТКЗС—село Зафирово тази година подготовката за пролетната сеитба започна още от есента. Веднага след есенната сеитба механизаторите усилено се заеха с ремонтирането на прикачния инвентар. Сеялките и култиваторите вече са напълно готови за работа, те са боядисани и поставени на подходящи места. С изключение на една машина, ремонтирането на която е към привършване, всички останали тежки, средни и леки машини са готови. Управителният съвет на стопанството и бригадните съвети вече са изготвили и приели оперативните и работните планове. В тях са набелязани всички онея задачи, които са свързани с пролетната сеитба.

Навреме се подготвят и семената. Вече са почистени 3 тона овес, 11 тона фасул, 8 тона фий и др. Пробите са изпратени в град Тутракан и са окачествени като добри от семеконтролата. Освен това стопанството е получило направо от „Сортови семена“ 8 тона слънчоглед от висококачествения съветски сорт „Передовик“ и 8 тона коноп. А от два дни започна доставката и на останалите семена, които се получават в готово състояние — почистени и обеззаразени. Анализът показа, че при подготовката на семената за сеитба тези години са спазени всички агротехнически изисквания.

Но докато за подготовката на машините и на семената могат да се говорят само хубави неща, то въпросът за извозването на оборския тор е доста подценен от ръководителите на стопанството. До 11 февруари т. г. при план 10 000 тона, са извозени едва 1 340 тона оборски тор. Ръководителите на стопанството в село Зафирово почти са забравили, че по извозването на повече оборски тор и тяхното пълноценно оползотворяване между кооперативните стопанства в окръга се води благородно социалистическо съревнование. Агрономът на стопанството другарят Петър Върбанов с особено огорчение подчертава, че не всички ръководители разбират ползата от оборския тор. В трите села от района на стопанството има около 30 свободни каруци, но те не се използват. Именно за това по извозването на оборския тор стопанството заема едно от последните места в окръга.

За да може стопанството в село Зафирово да бъде напълно готово за пролетната сеитба, необходимо е управителният съвет да засили своята дейност и в тази насока.

Ахмед БЕКЯРОВ

Двамата овчари Димитър Иванов и Пенчо Йорданов от ТКЗС — Калипетрово изпълняват с голяма отговорност служебните си задължения. Затова и овцете им са в добро състояние.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

750 ГР ДНЕВЕН ПРИРАСТ

Четири месеца вече в кравефермата в с. Искра работят Саня и Еюб Адилови. Те се грижат за 67 телета до 6 месечна възраст. Независимо от това, че са отскоро в кравефермата, работата се подобри чувствително. Досега не е допуснат нито един смъртен случай сред животните. Телетата са разпределени по категории и дажбените таблици за храненето им се спазват най-внимателно.

Упоритата работа на гледачите, освен за резултатното намаляване на смъртността, помогна много и за получаване на по-голям прираст — по 750 грама на ден. А това за сегашните зимни условия не е малко.

Атанас ЖЕЛЕВ

Ще дадат 50 000 л мляко над плана

Измина месец и половина от началото на годината, през която нашият народ ще чествува славната 20-годишнина от Деветосептемврийското въстание. През настоящата година всички трудови колективи подемат благородна надпревара в чест на тази славна годишнина.

Не стоят настрана от този народен подем и животновъдите от кооперативното стопанство в с. Секулово. Работата през месец януари красноречиво показа, че дадените обещания ще бъдат изпълнени. В стопанството е добито 71 966 л краве мляко при план 62 590 л или 9 376 л в повече.

Животновъдите от с. Грънчарово получиха 4 545 л мляко повече от заплануваното количество, в с. Прохлада — 3 545 литра. Не остава назад и кравефермата в с. Секулово.

Най-добро изпълнение на плана за валовата и стоковата продукция има кравефермата в с. Грънчарово със завеждащ ферма Марина Димитрова, следвана от фермата в с. Прохлада с завеждащ ферма Петко Пенков.

Вдъхновени от своите първи успехи, животновъдите заявяват твърдо, че в чест на 20-годишнината на Деветосептемврийското въстание ще продадат на държавата 50 000 литра мляко над плана.

Христо ГАНЕВ

Отсега се готвят за лятото

Ръководството на потребителната кооперация в с. Средище взе навреме мерки за почистване на старите и направа на нови ледници. В Господиново ледникът бе изкопан близо до заведението за обществено хранене, където се изразходва най-много лед през горещите дни на годината. Само за няколко дни шофьорът Добри Колев с помощта на кооператорите Ангел Тодоров, Георги Атанасов, Стоян Милчев и други пренесе от бента при зеленчуковата градина 15 тона чист лед и напълниха ледника.

Добре се почистиха ледниците и в с. Средище. Създадената тук група по ледонатрупване приготви за нуждите на селото 40 тона лед, а в с. Посев 20 тона.

Извършеното радва не само търговските работници, а и кооператорите, защото през лятото те ще могат да се разхлаждат с добре изстудени напитки.

Христо ХРИСТОВ

Международна информация

ПЛЕНУМЪТ НА ЦК НА КПСС ПРОДЪЛЖАВА

ПЛЕНУМЪТ на ЦК на Комунистическата партия на Съветския съюз вчера продължи своята работа в големия Кремълски дворец. Трети ден се обсъждат проблемите за интензификацията на съветското селско стопанство.

* * *

Чуждестранният печат широко информира своите читатели за работата на пленума на ЦК на КПСС. Египетските вестници публикуваха изложение от доклада на министъра на селското стопанство на Съветския съюз Воловченко.

Хюм е против участието на международни сили в Кипър

Английският министър-председател Дъглас Хюм заяви на пресконференция в Отава, че той още не знае какви международни въоръжени сили трябва да участвуват във възстановяването на реда в Кипър. Той се обяви против поставянето на тези международни сили под контрола на Съвета за сигурност при ООН. Хюм добави, че той не възразява срещу изпращането на международни полицейски сили в други неспокойни райони като Източна Африка и Югоизточна Азия.

Министър-председателят заяви, че според него ще бъде по-добре, ако Китайската народна република заеме своето място в ООН.

„Нов план“ за Кипър

АГЕНЦИЯ „Франс прес“ съобщава, че е възможно вчера представители на Англия и Съединените американски щати да са връчили на президента Макариос така наречения „нов план“ за Кипър. В съобщението се казва, че в този нов план не се споменава формално за войски на НАТО, а се говори за международни сили, които Англия и САЩ се стремят да внасят в някои неутрални страни. За съществуването на такъв план е съобщил представител на английското външно министерство. Позовавайки се на него, „Франс прес“ информира за възможно участие на Ирландия и Швеция в тези международни сили.

* * *

НОВИТЕ англо-американски предложения в този вид, в който са ни известни, са неприемливи за НАТО, заяви представител на Кипърското правителство.

Френският сенатор отпътува от България

ВЧЕРА сутринта отпътува френският сенатор Людвик, който по покана на бюрото на Народното събрание в продължение на 12 дни гостува заедно със съпругата си в нашата страна.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Личният пример на комунистите — важно условие за изпълнение на задачите

Осмият конгрес на БКП посочи, че комунистите трябва да бъдат пример за подражание пред останалите членове на обществото не само със своето членство в Партията, а и със своята ежедневна и упорита работа в материалното производство. Такива комунисти са на почит и уважение и в общинската партийна организация в с. Окорш, чиято работа е доказала правото им на първенци и хора на новото. Така например бригадата на Хабил Арифов от с. Овен беше на едно от последните места по добиви от декар, тя изоставаше от другите бригади и дърпаше стопанството назад. Но подобри се партийно-политическата работа в нея и се засили партийното ръководство, а комунистите бяха изпратени на най-трудните участъци. В резултат на това звеното на комуниста Исмаил Таиров от тази бригада си изпълни плановите показатели по всички култури миналата година, а от тютюна получи по 196 кг от декар. Звеноводката Добра Димитрова от с. Окорш от цялата площ царевица получи по 493 кг зърно от декар. Комунистите-комбайнери Иван Ангелов и Димитър Камбуров жънеха най-ниско и не пилееха зърното, защото знаеха, че са комунисти и от тях се учат и останалите механизатори. Механизаторът-комунист Юзеир Мехмедов успя да силажира за 10 дни над 1 500 т силаж, а през есенната кампания извършваше само висококачествена дълбока оран.

Положителен е примерът на комунистите и в животновъдството. В с. Овен животновъдите комунисти Мехмед Скендеров и Ариф Ибрямов получиха през миналата година по 1 300 г дневен прираст при телетата. В село Вокил комунистът Ваид Реджебов всяка година изпълнява плана си за млеконадоя в кравефермата от поверените му 16 крави и всички се гордеят с него. Израз на тази благодарност беше отиването му на екскурзия до Съветския съюз, откъдето Ваид се върна ентусиазиран, с нови надежди.

Така е и в търговията, и в училищата — комунистите са винаги начело. Другарят Билял Ахмедов, е закупчик към селкоопа в село Овен. Планът за яйцесъбирането той изпълни за десет месеца вместо за дванадесет.

Положителна оценка за личния пример на комунистите даде и общинската партийна конференция, която отчете, че редица стопански задачи са изпълнявани срочно и висококачествено, защото комунистите са били в първите редици на борбата за високи добиви, без да се смущават от трудностите. Това допринесе за увеличаване доходите на кооперативното стопанство, което раздаде по 2 лева на трудоден през тази година.

Цялото внимание на общинския партиен комитет сега е насочено към изпращане на още комунисти в материалното производство, които ще служат за пример на останалите и ще бъдат проводници на новото в решаването на въпроса за зърнения проблем и получаването на по-висока животинска продукция.

Велико СТАНЕВ
секретар на общинския
партиен комитет с. — Окорш

ТЕМА ОТ ЖИВОТА

Читалнята на читалището и тази вечер беше препълнена. Събранието на първичната партийна организация при ТКЗС с. Паисиево беше открито. Присъствуват освен комунистите и членовете на БЗНС, Комсомола и Отечествения фронт. Темата се знаеше предварително от всички: „Нравствените основи на брака и семейството“.

Секретарят на първичната партийна организация, другарят Георги Мънчев, откри събранието и даде думата на лекторката, другарката Анка Желева. Има много добри взаимоотношения между хората в обществото и семейството, но за голямо съжаление, има някои граждани, които потъпкват тези норми в живота, още носят в душите си остатъци от буржоазния морал, ни изнася лекторката.

Лекцията предизвиква голям интерес. От конкретните местни примери стана ясно на всички, че единственото условие за добро разбирателство в семейството е взаимното зачитане на мъжа и жената. Но ежедневието не винаги е спокойно. За това говори поведението на Хюсние Мехмедова, която не дочаква уволнението на мъжа си и се омъжва за друг. Такова е поведението и на семейство Маринка и Стефан Добреви, които без сериозни причини разтрогват семейния си брак и, при живи родители, оставят детето си деца сираци. Нима има нещо по-долно и по-недостойно от това, да рушиш семейството, да направиш нещастни малките си деца?

В изказванията си всички присъствуващи подчертаха своето възмущение от такива прояви и питат докога такива хора ще тровят атмосферата в социалистическото общество? Предлагат да се вземат решителни мерки срещу такива прояви.

Накрая събранието реши същата тема да се разгледа по квартални организации на Отечествения фронт, комсомолски дружества, ферми и звена.

Милко НИКОЛОВ

Задружен пионерски колектив в квартала

Из опита на пионерските дружини

В ПЪРВИТЕ дни след зимната ваканция радостна новина стопли сърцата на учениците-пионери и комсомолци от района на 58-ма низова организация на Отечествения фронт в град Силистра: ще се организира детски комитет към низовата организация! След няколко дни всички пионери и комсомолци от основните училища се събрахме в клуба на организацията, избрахме другарите, които ще влязат в комитета. Още на другия ден по случай Деня на акушерката и родилната помощ, на една от стените се появи табло с надпис: „Издава детският комитет при 58-ма низова организация на Отечествения фронт“.

Беше вечерта на 21 януари. Минувачите се спираха пред клуба и учудени се питаха: „Какво ли става вътре? Защо ли са се събрали тези деца?

Отвътре долиташе приятният звук на бодра пионерска песен. Следваха стихотворения, загадки и пионерски поздрави към родителите. След тържеството учениците решиха в почивния ден да отидат на ски поход в околностите на града. На другия ден, в определения час, заедно с другаря Парушев от пионерския дом, всички тръгнахме със ски към пързалката. В глъчка, смях и радост прекарахме до обяд. Със зачервени бузи, макар и поизмръзнали, се отправихме към пионерския дом, където гледахме прожекция на детски филм. След това, доволни от разходката, се прибрахме в къщи.

А колко още задружни дела и инициативи ни чакат? Ще прочетем и обсъждаме книгите „Майка“ и „Честна дума“, ще проведем вечер на химията и физиката, ще събираме вторични суровини, ще помагаме на другарите си да се учат по-добре и др. Тимуровата ни команда ще помага на старците и бабичките. А в спорта ще участвуваме всички, ще закалим здравето си и ще израснем като добри физкултурници.

С общи усилия още по-задружен ще стане нашият пионерски колектив в квартала.

Гинка БОШНАКОВА
председател на детския комитет
при 58-ма низова организация на
Отечествения фронт — Силистра.

ВСЕКИ ПИОНЕР С ПОРЪЧЕНИЕ

ПИОНЕРИТЕ от дружина „Митко Палаузов“ при училището в с. Ножарево винаги са се отзовавали на призива на Партията за събиране на повече вторични суровини и билки, нужни за народното ни стопанство.

В тези студени зимни дни те решиха да се включат в една много важна кампания. Застрашен беше планът за яйцата от личните стопанства на кооператорите. В селото има и кокошки, и яйца, но те не винаги отиват там, където трябва. Ето защо с помощта на дружинната ръководителка се провежда заседание на дружинния съвет и се разглежда въпросът за включване на пионерите при изпълнение на тази важна задача. Въпросът се разглежда и в часовете на класните ръководители, по отряди и звена. На всеки пионер се възлагат конкретни поръчения. Сега всеки пионер си има по една тетрадка, в която закупчикът се подписва при приемане яйца от пионерите. Между отрядите и звената е обявено съревнование за най-много предадени яйца, което ще се отчете на 1 май по тези тетрадки.

В чест на 20-годишнината от 9-ти септември пионерите от дружината обещаха да съберат и предадат на държава повече от 20 000 яйца. И те ще си изпълнят обещанието.

Ахмед ДЕМИРОВ

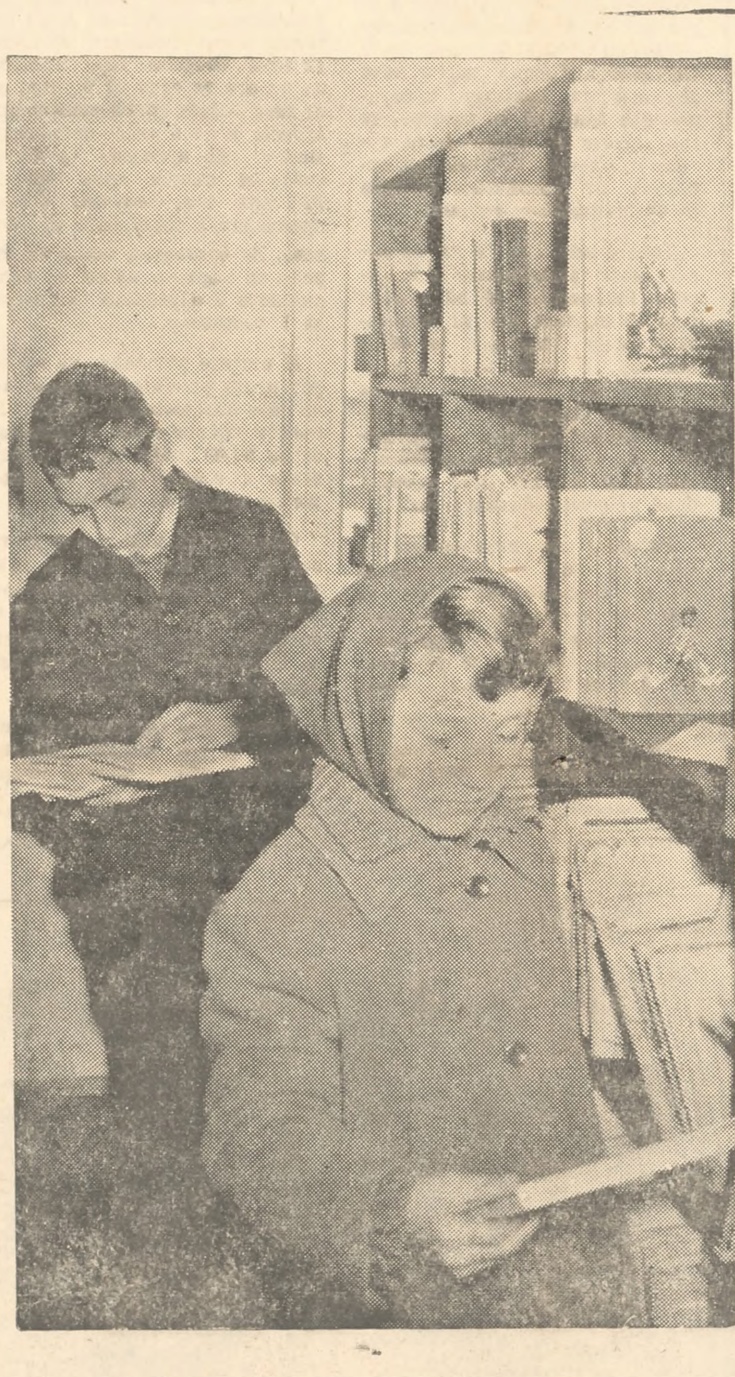

Тутраканската библиотека предлага на малките си читатели безброй много интересни и занимателни книжки. Затова децата са затруднени коя да си изберат.

СЪВЕТИ НА ЛЕКАРЯ

РЕЖИМ НА БРЕМЕННАТА ЖЕНА ПРЕЗ ЗИМАТА

ГОЛЯМО внимание заслужава храната на бременната жена, тъй като нейният организъм изисква голямо количество хранителни вещества, необходими не само за майката, но и за растящия плод. Трябва да знаем, че бременността е физиологично явление, а не болестно.

Запазвайки общо качествения състав на храната на здравия човек, ние трябва да знаем, че особено във втората половината на бременността количеството на хранителните вещества, които бременната получава, трябва да бъде повишено. Храната трябва да бъде смесена, но предимно растителна. Във втората половина на бременността, особено при появяване на албуминурия, трябва да се ограничи употребата на месо, яйца и мазнини, като се увеличи количеството на въглехидратите.

Като се вземе под внимание голямата нужда от витамини за майката и растящия плод, трябва да се употребяват колкото е възможно повече зеленчуци и плодове в прясно състояние. През зимата в нашата страна се намират ябълки, круши, дюли, грозде в добре запазено състояние. Ако не намерим плодове, в магазините изобилствуват конфитюри, мармелади, компоти, консерви с най-различни зеленчуци, които се приготовляват така, че да запазват своите витамини.

Киселото зеле, морковите и различните туршии, които се приготовляват във всяко домакинство, са достатъчни да набавят необходимите витамини през зимния сезон. През бременността може да се приема по-голямо количество течности, отколкото обикновено. През зимата може освен вода, мазнини и супи, да се употребява слаб чай и кафе. Необходимо е обаче да се забрани съвсем или ограничи до минимум употребата на алкохолни напитки, тъй като спирта лесно преминава от кръвта на майката в кръвта на плода

Облеклото трябва да бъде така направено, че да не пречи на увеличението на корема при напреднала бременност. То трябва да бъде такова, че да дава свободен достъп на въздуха и светлината, да не затруднява кожното дишане и да пази тялото от голяма загуба на топлина За летните месеци модерното женско облекло е отлично. Напротив, в по-студените месеци тънките копринени чорапи, голите ръце, големите деколтета дават възможност за по-голяма загуба на топлина и подготвят организма към лесно заболяване от простуда. Затова през студените годишни времена трябва да се носи дебело топло горно облекло, за да се поддържа достатъчно топлина в организма.

Във втората половина на бременността трябва да се обърне внимание на обувките. Обувките с високи токове затрудняват спазването на равновесие и изискват особено напрежение на всички скелетни мускули. Най-удобни за през зимата са обувките подплатени отвътре с бархет или мек плат и с ниски токове.

Трябва да упоменем и това, че бременните трябва да се предпазват от носене на ластици за чорапи. Те задържат стичането на кръвта от краката и подпомагат разширението на вените.

Д-р Коста ТОДОРОВ
акушер-гинеколог при
Окръжна болница — Силистра

◆ ◆ ◆

Янтарното море

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

25

Лидумс постави ръце зад главата си, сладко се протегна, прозина се и каза:

— Утре ние с вас, Вилкс, ще отидем на разузнаване. Ще ни съпровожда Делинш. Постарайте се както следва да си починете: предстои ни дълъг път. Ще отидем в съседния район. Там се намира хуторът Арвида. Ако ви хареса, ще презимувате там.

Този Лидумс разбираше природата много по-добре от Вилкс. През нощта, треперейки от влагата, Вилкс се огорчаваше, че пътешествието ще мине под дъжд, а когато се събуди и излезе от бункера, над света сияеше ясното, студено есенно слънце.

Делинш и Лидумс вече закусваха, когато Вилкс се събуди, но по всичко личеше, че те са готови за далечен път. Вместо командира се разпореждаше Мазайс. Радвайки се на слънчевия ден, той разпределяше хората кого — на лов, кого — за бране на ягоди и гъби, кого — на пост. Раницата на Вилкс беше вече подготвена: в нея лежаха кутии със сгъсцени консерви — „братята“ отдавна живееха с подръчна храна, — чифт топло бельо, вълнени чорапи, пачка руска махорка.

Вилкс бързо се уми и седна край масата.

Даже Егле малко се оживи, намери в своето човалче кутия цигари за Вилкс и излезе да изпрати пътниците в далечния им поход: той остана при поста, на който стоеше Брадатият.

Вилкс огледа лагера, Брадатият и Егле помахаха с ръце, елите също сякаш махнаха прощално своите клони, процвъртя някакво напътствие една белка, поглеждайки с любопитство пътниците, изкрещя сврака — най-хитрият горски разузнавач, а след това се замяркаха пред очите токовете на Делинш и чорапите над собствените ботуши — започна дълъг горски път, без пътеки, без следи, направо през горите и поляните.

Привечер стигнаха тукумските гори. Там устроиха нощна почивка и деруване. Лидумс предложи по-нататък да продължат нощем: местата са чужди, тук доскоро свирепствуваше групата на Чеверс — кой знае дали и досега не са под надзор пътищата, по които Чеверс избегна разправата от Тукумс към езеро Енгуре...

Когато започна да се смрачава, тръгнаха отново. Нощният поход беше много по-тежък. Всяко дърво изглеждаше на враг, който може да ти извади очите и да те удари по лицето. Напред пак вървеше Делинш. Момъкът се беше изхитрил някак да вижда и нощем! Зад Делинш понякога, настъпвайки го по петите, крачеше Вилкс, а Лидумс приключваше шествието.

Те вървяха в такъв ред дълго, докато изведнъж Делинш се спря, едва задържайки налегелия върху него радист, и прошепна:

— Командир, там има светлина от прожектори!

Лидумс отговори спокойно:

— Това е военен аеродрум. Ще се наложи да минем покрай него, друг път няма. Обхождането му ще ни заеме много време, а при това наблизо има населен пункт, а вдясно река, през която по това време на годината не ще можем да минем...

Някога, още в шпионската школа, Вилкс щателно изучаваше методиката за събиране на сведения за аеродрумите. Всичко беше точно така, както сега. Тогава той се приближаваше до аеродрума снабден с фалшиви документи, а понякога и без документи разузнаваше всичко, което се намираше на аеродрума, и после, като се върнеше в школата, даваше отчет на инструктора за изпълнението на задачата.

Тогава го възхищаваше умението на англичаните да подготвят хора за изпълнение на задания в лагера на врага. И Вилкс, и неговите колеги бяха предупреждавани, че ако бъдат заловени по време на изпълнение на тези практически занятия, секретната служба не ще се застъпва за тях до тогава, до когато сметне за необходимо. Но Вилкс отиваше и изпълняваше заданията едно от друго по-сложни, и му беше леко на душата, сочеха го за пример на безстрашие, решителност, умение.

И ето пред него е първият съветски аеродрум. Защо по кожата му лазят мравки?

Лидумс тръгна напред, след него — Вилкс, след Вилкс — Делинш.

Те видяха бодливата тел, ограждаща аеродрума, видяха пистите за излитане и радиолокационните установки, видяха как се вдигат нощни реактивни изтребители, оглушавайки със своя рев и заставяйки пътниците да се притискат към земята, видяха бензинохранилището и ремонтните работилници, видяха часовите на кулите, осветени от прожекторите, шарещи по ниското, мрачно небе... Е, какво ще ти хване ред от видяното, Вилкс?

Като забеляза как се вълнува неговият спътник, Лидумс подхвърли през рамо:

— По-спокойно, Вилкс! Те разглеждат не нас, а небето!

Но щом оставиха аеродрума далече назад и преминаха през реката, някъде на петнадесет километра от него, Вилкс въздъхна спокойно. Сега гората му се стори най-добър защитник от несчакваности.

Почна да светлее, когато те пак легнаха за дenуване. Около клонеста елха запалиха малък огън. Димът бавно пълзеше между клоните и се стопяваше някъде към върха така, че никой отдалеч не можеше да ги открие.

На път тръгнаха по светло. Лидумс обясни: местата са познати, може да не се страхуват.

Все повече ставаха разораните участъци, все по-често попадаха на тучни ливади, оградени със сиви тополи, все по-често се чуваше кучешки лай, бумтене на трактори: в хуторите прибираха реколтата. Вилкс даже си помисли: нищо не се е изменило на тази земя! Пак си стоят хуторите, отделени един от друг с ниви и горички, стопаните пак прибират реколтата през есента, за да лежат след това цяла зима по печката, наряко да прескочат до района, да поседят в пивницата, да се срещат със съседите, с които иначе не ще се и видят...

Той вече се замечта за такова хуторче, когато Лидумс разруши мечтите му с една забележка:

— Забелязахте ли, Вилкс, колко много запустели хутори има?

Вилкс се огледа. От хълма, на който те се намираха виждаха три хутора, и над нито един от тях нямаше дим, нито в единие светеха прозорците. Той уплашено запита:

— Изселили ли са се?

— Не. Преминаха в селището.

— Но как е с оня хутор, в който отивам?

— Арвид е лесничей. Участта му е такава — да живее в гората...

Късно през нощта те приближиха по горски път до самотен дом.

Лидумс остави спътниците си на пътя и тихо тръгна напред. В мрака смътно се очертаваха оборът, плевнята и самият дом, достатъчно висок, белеещ се с пресните си греди.

Лидумс тихичко почука в прозореца три пъти, почака и чукна още два пъти. Веднага в къщата са чу движение, пламна малкият пламък на газена лампа, шракна тежката ключалка, чуха се тихи гласове. След това Лидумс се върна и каза:

— Чакат ни.

Това бяха такива богати думи! В тях се вместваха вечеря, баня, хубава постеля. Колко далеч отлетяха времената, когато някъде чакаха Вилкс!

Едър, весел, мустакат мъж в рубашка с разтворен зип, в дълги панталони и домашни пантофи стоеше под сайванта, осветявайки пътя с лампа. Светлината в лампата от силната тяга изглеждаше бяла.

— Събличайте се, гости, устройвайте се, а аз ей-сега ще запаля банята — каза стопанинът, и точно такива думи очакваше Вилкс.

Лидумс запозна стопанина с Вилкс, Делинш и Арвид се прегърнаха, като стари приятели след дълга раздяла, и Арвид отиде на двора да подготвя банята, а Делинш се зае да подсили печката.

Тримата се съблякоха и събуха, с удоволствие шляпаха с боси крака по дървения, чисто измит под.

Вилкс запита:

— Сам ли живее Арвид?

— Да. Той счита, че е по-евтино да издържа крава, отколкото жена. Но има роднини, племенници, що ли, които го навесяват — нали виждате, тук е чисто.

— А за сам човек тук не е ли опасно?

— Случват се и неприятности. Предшественика на Арвид убиха в същата тази къща. Но какво да правиш — все някой е длъжен да пази горите. А Арвид освен това изпълнява и поръчения на Будрис.

И Вилкс пак се учуди на силата на този тайнствен Будрис.

Арвид много се хареса на Вилкс.

Хареса му и тихият хутор.

Никой не идваше тук, никой не минаваше наблизо. Можеше с часове да седиш край прозореца и да гледаш пътя, линеещите дървета: преди час на дървото имаше много листа, но се изви вятър и дървото се оголи, сякаш вече нямаше сили да носи своята премяна. Арвид беше весел и носеше шеги, и в същото време разбираше кога трябва да мълчи, за да не дотяга на своите гости. През тази нощ, след горещата баня, Арвид постави на масата всичко, каквото се намираше при него, извади даже пиво, произведено навярно за празника, а сутринта се залови да пече банички, справяйки се с печката не по-лошо от жена.

Сутринта Арвид разведе гостите из стопанството си, показа им скрити пътища за изтегляне, малък бункер в къщата — чист, обшит с дъски подвал под печката, в който беше много топло, — и веднага каза, че се надява на бога да не се наложи на гостите да не се наложи на гостите да се ползуват от бункера.

(Следва)

ДЗС — СИЛИСТРА — ВИСОКОРЕНТАБИЛНО СТОПАНСТВО

ВДЪХНОВЕНИ от решенията на Осмия конгрес на БКП, ръководството и колективът на ДЗС — Силистра си поставиха за задача да преизпълнят през 1963 г. плановете си по всички показатели с много по-висок процент в сравнение с предните години. И крайната равносметка показа красноречиво, че задачата е изпълнена с чест.

Преизпълнени бяха както плановата печалба, така и валовата продукция. Планът за предаване на договорираната продукция на държавата е изпълнен 145 на сто. Стопанството предаде 212 тона месо в кланично тегло, 757 тона мляко, 7 тона мериносова вълна, 211 тона зеленчукови семена, 660 тона плодове, 865 тона грозде, 1495 тона коноп—стебла.

Растениевъдството приключи с 323 000 лева печалба. Като най-доходен отрасъл обаче се очерта полевъдството с изпълнение на печалбата 263 на сто, трайните насаждения —220 на сто, зеленчукопроизводството — 143 на сто. Не по-различно е положението и с животновъдството. За ДЗС — Силистра най-доходния отрасъл в животновъдството е овцевъдството с изпълнение на печалбата 200 на сто.

За укрепване икономиката на ДЗС говорят и такива показатели като използване на основните средства и капиталовложенията, тяхната възвръщаемост, икономическата ефектност и обръщаемостта на оборотните средства. Така например на 1 000 лева основни средства с производствено предназначение през последните години се произвеждаше продукция от 990 до 1 005 лева, а през миналата година е произведена продукция за 1 020 лева. Само от реализирана печалба през последните три години е възстановена половината от стойността на капиталните вложения. Използването на заемите е сведено до минимум. Стопанството е във финансова възможност да работи първото шестмесечие на тази година със собствени оборотни средства.

Доброто финансово състояние на ДЗС-то се дължи на умелото и здраво ръководство, което правилно насочва колектива към благородното социалистическо съревнование в упорита борба за високи добиви от растениевъдството и висока продуктивност от животновъдството.

През миналата година планът за всички култури беше преизпълнен. Получени са средно на декар: от ечемика по 334 кг, от царевицата по 520 кг, от конопа—стебла по 844 кг, от грах—семепроизводство по 187 кг, от кръмно цвекло по 9 700 кг, от захарното цвекло по 5 515 кг, от люцерна—сено по 1 139 кг, от грозде — по 1 635 кг и плодове —1 876 кг. Добивите са получени от неполивни площи с изключение на плодовете.

Високи резултати са постигнати и в овцевъдството. От 100 овце са получени 150 агнета. Средният настриг на вълна от овца е 6.338 кг, а само от шилетата на глава е настригана по 9 996 кг вълна. В това отношение не трябва да се забравя, че смъртността в животновъдството беше съвсем ниска.

Колективът при стопанството произведе през 1963 година продукция и в растениевъдството, и в животновъдството със значително по ниска себестойност в сравнение със заплануваната.

От добрата организация на работата, правилното използване на фондовете, оборотните и основни средства от 1 000 дка обработваема земя, стопанството получи обща продукция за 99 090 лева, по фактически цени на ДЗС, а печалба — 27 234 лева.

За получените резултати в растениевъдството и животновъдството през миналата година работниците са възнаградени добре. В края на годината им бяха разпределени 60 000 лева премиални.

Разбира се постигнатото не е предел. През настоящата година ръководството и колективът са си поставили за цел да превърнат всеки отрасъл в още по-високорентабилен. За тази цел са подработени мероприятия, а плановете са конкретизирани по ферми и бригади, за да може да се води правилно стопанската сметка.

Кирил ХРИСТОВ
ст. счетоводител
в ДЗС — Силистра

ПРОЛЕТТА НА ЕДИН ЖИВОТ

МЛАДАТА жена дойде в птицефермата на село Смилец рано сутринта, попита къде е стадото и веднага се отправи нататък. Спогледаха се жените. „Каква ще да е пък тази?. Много много не приказва, а веднага за стадото пита. Те всичките отначало така се палят, а после ентусиазмът им изстива". Така си мислеха жените и като че ли забравиха за новата си колежка, която беше им изпратил животновъдният бригадир.

А Славка не губи нито минутка. И не че й се щеше да направи впечатление с трудолюбието си още от първия ден, но нещо така силно и непреодолимо я влечеше към пиленцата, които напевно писукаха в затопленото помещение. Влезе вътре, взе в дланта си едничко, гали го, мили думи му реди, сякаш нему изказваше голямата си тайна, голямото си желание да свърже съдбата си с тези безпомощни животинчета.

После се запретна и взе да им разпределя храната, а след това и да почиства. Не забравяше Славка думите на бригадира. „И помни, работата там хич не е лека, както изглежда от пръв поглед". Наистина работата не е лека. Това Славка разбра още първия ден. Беше гледала пилета единствено в дома си. Сега бяха няколко хиляди. Трябваше за всяко едно поотделно да се грижи. Беше чувала, че пиленцата са много чувствителни на условията, при които са поставени и това я караше да се замисли. Прегледа основно помещението—не беше много влажно. Прегледа и прозорците—имаше дупки, през които течението се чувстваше явно. Пилетата се скупчваха на едно място и докато Славка ги разпръскваше, оставяха по няколко задушени. А когато броят на задушените започна да става застрашителен, тя реши да попита колежките си от другите птичарници, които бяха в съседство.

— Какво да ги правим! Винаги става така. Когато се скупчат—задушават се — това и отговориха.

А вечерта Славка не заспа през цялата нощ. Ведно с мисълта за пиленцата я измъчваше и копнежът й по, току-що заминалия за казармата съпруг. Две мъки се бореха в нея. Две мъки не й даваха покой. Едната поутихна след като пристигнаха благополучно няколко писма, но другата! Другата беше трудно нещо. Срещаше я по улицата и бригадирът, и заместник-председателят и все й подмятат:

—Какво става с тебе, момиче? Пилетата поголовно измират. Такава смъртност досега сме нямали в птичарника.

Камък легна на сърцето на младата жена. Тежък камък. Мъчи я, души я, докато един ден се озова в стаята на зоотехника.

—Пилетата измират, другарю зоотехник. Да видим какво може да се направи. Срам ме е пред хората да се вестя.

Разбран човек излезе зоотехникът. Ходиха двама, оглеждаха и птичарника, и пиленцата, и намериха лек. Не мина и ден-два и смъртността намаля. Намаля, защото в коритцата винаги се намираше топла водица, пукнатините по прозорците бяха запушени, а в помещението беше и проветрено, и топло...

Кога отлетя годината, младата жена не усети. Жените не шушнеха вече зад гърба й: „Тази новата и тя ще омекне. Всяка една е така—дойде, ден-два се поперчи с усърдие и току всичко тръгва по старому" Разбраха останалите птицегледачки, че в Славка гори непознат огън, който не й дава покой нито миг.

И още нещо учуди жените. Новата не харесваше нито помещението, което им служеше за подслон и почивка, нито наредбата в него.

—Тук трябва да е като в дома ни—и чистичко, и подредено, но за тази работа трябват средства.

И пак ходи по канцелариите, пак чука по много врати, докато не доставиха всичко необходимо за обзавеждане на „апартамента" на гледачките. . .

. . .Тъй се търкаляха годините една след друга. И пухкавите жълтурчета пораснаха. В дворчето пърхат с криле вече хиляди ярки-легхорни. А Славка припка по цял ден сред тях, мъчи се да им угажда и когато най-после денят угасне зад хълма, тя бърза да се прибере в дома си, защото там я чакат вече любимите й хора от семейството й. А срещне ли някого от ръководството, вдига гордо глава—няма защо да се срамува вече тя. Забрава покри онези времена, когато се червеше и заради голямата смъртност, и заради лошите резултати. Сега птицегледачката Славка Йорданова Симеонова има 1 880 ярки, от които ежедневно прибира повече от 1 200 яйца. А това не е резултат, за който трябва да се червиш. Това разбра и самата тя, затова й е така леко на душата.

Р. ШИМАБЕЕВ

Миналогодишните слабости са отстранени

КООПЕРАТОРИТЕ от Главинишкото стопанство останаха доволни от приключването на годината. Но техният едногодишен труд щеше да бъде още по-богато награден ако бяха изпълнили плановете си за животновъдната продукция. Миналата година стопанството не можа да изпълни плана си за месото с 42 тона в кланично тегло, за яйца с 600 000 броя, за краве мляко с 200 тона, за вълна с 2 тона и за овче мляко с 37 тона. Въпреки твърденията на някои от ръководителите, анализът на работата показва, че причините за неизпълнението на договорните задължения имат чисто субективен характер. Така например управителният съвет на стопанството съвсем леко погледна на въпроса за набавяне на фуража. Вместо 2 000 тона концентриран фураж, той осигури само 1 400 тона, а от 960 тона сено осигури едва 810 тона. И помещенията не бяха стегнати и ремонтирани за презимуване в тях на животните. Освен това за нормалното презимуване на животните нямаше и единомислие между специалистите и някои членове от управителния съвет И така суровата зима ги завари съвсем неподготвени. Те едва тогава разбраха каква беда ги очаква. Животните започнаха масово да умират. Всичко това не можеше да не окаже своето отрицателно влияние върху изпълнението на плановете за животновъдната продукция.

Имайки предвид миналогодишните слабости по презимуването на животните и получените незавидни резултати от животинската продукция, управителният съвет на стопанството и специалистите тази година навреме се заеха с тази задача. Те особено голямо внимание обърнаха за осигуряване на по-добра фуражна база. Сега гледачите с особено задоволство говорят както за количеството, така и за качеството на наличния фураж. Специалистите по-отблизо следят работата на гледачите и им оказват всестранна помощ. Освен това за разлика от миналата година, всички ония разногласия между специалистите и някои от ръководителите по отношение на нормалното презимуване на животните бяха преодолени навреме. И наистина, тази година и резултатите са далеч по-добри. Докато през януари миналата година ежедневно се получаваше средно по 400 л краве мляко, то тази година трудолюбивите доячи отчитат средно по 1 600 литра. А броят на кравите е един и същ. За месеца те надоиха осем тона мляко надпланова продукция. Доволни са и овчарите. Агнилната кампания е вече към своя край. Агнетата се развиват много добре. Но не много се чувствува подобрение на работата в птицефермата. Въпреки че в сравнение с миналата година резултатите и тук са по-добри, все пак носливостта на кокошките-носачки е по-ниска от тази на окръга. Ръководителите на стопанството не бива да забравят, че в окръга вече има такива стопанства, като в селата Калипетрово, Дулово и Кайнарджа, които са достигнали около 60 на сто носливост. Необходимо е ръководството да подобри организацията и стила на работата и във птицефермата. Главният зоотехник на стопанството Цанко Любенов и главният ветеринарен лекар Мирчо Статев обещават, че в чест на пленума на Окръжния комитет на Партията, който ще се състои през април, ще изпълнят и тази важна задача.

Кооператорите от село Главиница не бива да забравят, че януари е първият месец от годината. Ако успешното начало по изпълнение на стопанските задачи продължи и през останалите месеци, те с основание могат да очакват по-високо възнаграждение през 1964 година.

Ахмед НАИМОВ

ЗЛАТО ЗА ЗЛАТО

—ПУШЕХМЕ, но не го произвеждахме — каза председателят на ТКЗС — Чернолик Хюсеин Адемов. А —можехме! А знаехме! Но чакахме друг да ни подсети какво да правим!

Слушаха го като говори двамата бригадири Халид и Мехмед.

— Не е ли така? Не бяхме ли закъсали? Не мислехме ли, че при нас тютюнът не вирее добре?

— Тъй мислехме, но друго излезе—рече Халид и оправи яката на памуклийката си.

Не последваха други думи.

А зимата минаваше. Дойде месец март. Земята хвърли бялата си дреха, нощите станаха по-светли и по-приятни. Миришеше вече на пролет. Кооператорите от двете бригади бяха подготвили лехите за засяването на разсада и го засяха. Покриха го с полиетилен, поливаха го, подхранваха го, а той поникна и зарадва сърцето на председателя-

— Нека сега да не стане — вълнуваше се председателят и даваше съвети на Халид и Мехмед: — Проветрявайте редовно, наглеждайте за мана, стойте при хората си!

Стана един разсад — чудо, чудо...

Разсадиха го през аппрл— по 188 дка на бригада. Предимно на баирите, дето не никнеше трева.

— Контрол искам от вас, момчета, разбрахте ли? — питаше ги вечер председателят.

— Да не е изсечен, да е редовен посевът!

Край старите вятърни мелници земята стана тъмнозелена. Тютюн — като гора, като зелен килим.

Дойде веднъж техникът по тютюна Реджеб и тръгнаха с общата каруца да обикалят блоковете.

— Брей й й! — учуди се той.

—Брей, я!—не можа да се сдържи председателят. — Това е нашето злато!

Тютюнат беше вече злато, защото долните листа вече жълтееха. Но се появи мана. Тревога в душата на председателя. Неспокойствие у бригадирите и агрономите. Всеки ден един самолет се накланяше ниско над тютюневия блок и пръскаше. И тютюнът беше спасен. За щастие! За труд! За голямата радост на кооператорите!

Но това не дойде така лесно. През есента земята, където щеше да се сее тютюн, беше изорана дълбоко. През най-студената зима един от оборите на с. Яребица побра над 250 кооператори— звеноводи, бригадири, специалисти, партийни секретари и добри производственици, които изучиха опита на Ваид Османов от с. Правда, получил по 178 кг тютюн от декар предната година. А после по села — лекции за тютюна, подготовка, напрежение... И много, много труд и грижи. Всеки ден, всеки час, във всекиго и навсякъде. Хиляди рамки,приготвени още през зимата, сушилни „Петрички тип" — с полиетилен и платно. В всеки двор — нижат, във всяка къща — склад. И във всяко село. Коли и хора още в пет часа бяха готови и тръгваха към блока. Тютюн! Тютюн! Много тютюн! Районът се умириса на тютюн.

— Ще капе злато — смееше се Халид.

— Злато за злато — казваше Мехмед.

Златен ден златни низи роди и позлати джобовете на селяните от селата Чернолик, Руйно, Правда, Яребица и Златоклас. От 1 800 дка — 318 т тютюн, който стопанството продаде на държавата за 472 000 лева и получи допълнително 315 000 лева премии.

Един килограм тютюн — средно по 1.52 лева. Това е истински успех за стопанството! Вълнуваше се председателят. Но звената на Тахсин Мустафов и Димитър Георгиев от с. Чернолик получиха средно по 1.60 лева на килограм. Те са първенците! Техният опит се изучава тази година!

Песен е нужна за такива успехи. За тях — хората на труда. За Ахмед Адемов, Мехмед Азизов, Алиосман Хабилов, Феим Османов, Фериде Кушчиева, Ваид Османов, Димитър, Тахсин, Халид и Мехмед. И за председателя, който счупи веригите на недоверието към тютюна:

— Ще сеем ли, другари? —пита преди известно време бай Хюсеин двамата бригадири, влезли за малко при него. — Готови ли сме?

— Ще бъдем готови, другарю председател!—докладват Халид и Мехмед. Но този рапорт е рапорт и на Реджеб Шекерджиев от Руйно, на Феим Османов от Яребица и на Илияз Керимов от Правда. Той е общ. Каруците возят тор, звеноводите чакат да се поразмръзне земята, за да започнат подготовката на лехите. Тази година те ще засеят не 1 800 дка, а 2 500. Защото Партията го желае така, защото трудът на кооператорите е платен.

—Една сушилня построихме и ще построим още две— каза председателят на бригадирите, когато ги събра наскоро да им говори за тютюна. — Полиетилен имаме, още ще набавим. Злато е това, разбирате ли?!

Злато за злато!

Никола НАНЕВ

КУРСОВЕТЕ И ШКОЛИТЕ ПОМОГНАХА В ПРОИЗВОДСТВОТО

МИНАЛАТА година ДИП „Липа" в Силистра не можа да изпълни годишната си производствена програма. Неуспехът разтревожи партийното, профсъюзното, комсомолското и административното ръководства на предприятието. За да не се повтори и през новата година същата неприятност, още в началото бяха взети мерки за отстраняването на много от съществуващите слабости. Главното беше да се повиши производителността на труда и подобри качеството на произвежданата продукция. Осъществяването на тези основни показатели, ръководството видя в широкото приложение на почина на ловченци—изучаване опита на първенците.

Повишаването на знанията, а от там и производителността, се наложи и от не малкото случаи, когато една и съща операция, както в машинното, така и в ръчното производство се извършва от различни работници за различно време. Затова още в началото на годината в предприятието бяха създадени 15 школи, в които 30 най-добри производственика предават своя опит на 139 свои колеги. Заниманията в школите протичат по предварително изготвена програма. След теоретичната лекция участниците провеждат практически занимания. Това им дава възможност да приложат наученото под наблюдението на лектора.

Сега една от най-добрите школи в предприятието е тази от бригадата на Димитър Трифонов при ръчно подготвителния участък. Изучили майсторството и сръчността на най-добрите производственици от участъка всички умело премахват появяващите се петна върху оцветените плоскости и съкращават времето за тяхното боядисване. Досегашните успехи на първенеца Ангел Илиев от участъка станаха постижения и за комсомолците Петър Янчев, Атанас Рашков, Никола Желязков и Роман Романов.

Положените усилия за усвояването на челния опит не отидоха напразно. Планът за първия месец от новата година в ръчно-подготвителния участък е изпълнен 103 на сто. Добри резултати показаха и школите в полировачния и ръчномонтажния участъци. С усилията на целия колектив предприятието изпълни януарския план 100,7 на сто. Завоюваните успехи през първия месец са добра гаранция за успешното изпълнение на плана от първото тримесечие на новата година.

Иван ПЕЙЧЕВ

На снимката (горе) първенецът Ангел Илиев, предава своя опит за правилното оцветяване на плоскостите преди лакозаливане.

На снимката (долу) първенците Стоян Петров и Иван Трифонов предават своя опит по правилната подготовка на плоскостите за оцветяване.

Мисли рошави, във рими за дела неизлечими

Своя план те провалиха
за яйцата
и станаха за смях
пред пилетата и децата.

* * *

Сеитба наближава,
идва време
и ние да помислиме
за семе.
Но никой не се сеща,
не подвиква,
затуй си чоплим
семена от тиква.

* * *

Разсада навреме
не пикира,
че под бурето
се все навира.

* * *

Да ме прощава
свиневъдът Сава,
но гладна свинка
сланинка
не дава!

* * *

Планът
във туй предприятие
от пийвчески слабей
мероприятия.

* * *

В стопанския ни двор
камари тор
се извисяват в небесата.
Това е факт неоспорим!
Кога ще го извозим ли?
Не отговаряме!
Мълчим!

ГЕРЧО

НА КИНО В ПАИСИЕВО

КОМАНДИРОВАХА МЕ по работа чак в Паисиево. След като си свърших възложената ми задача в канцеларията на стопанството, реших да отида от 16.30 часа на кино. Беше и без това неделен ден. Прожектираха „Един летен ден не значи любов“. Може и наистина да е тъй, но и едно такова прожектиране, на каквото бях свидетел, още не значи да изпиташ удоволствие от филма.

Прожекцията започна без седмичен кинопреглед. Тъкмо когато показваха един младеж и една девойка на плажа, ръката на кинооператора закри обектива на прожекционния апарат.

— У-у-у-у! Дю у-у-у! — завикаха учениците в салона. Казвам „учениците“, защото това представление беше изключително за тях.

След това спря електрическият ток. Прожекцията бе подновена едва в 18.30 ч. Само че сега вече се въртеше прегледът. Като свърши той, салонът светна и касиерът Юмер започна да гони младите кинозрители:

— Огивайте си, че няма да има време за вечерната прожекция!

Разправяха ми после, че една седмица по-късно станало друго нещо. При прожектирането на „Нашият общ приятел“ кинооператорът Мехмедали Расимов извъртял само първата и третата ролка и то пак пред ученици.

Щом са ученици, може и така, нали?

А дали е право да им прожектираме само две трети от филмите? Какво ще кажеш, другарю кинооператор?

Любчо Кинов

САТИРИ

ПОСЛЕДНО КАФЕ

От алкохол и никотин отровени,
в кафе-сладкарниците ще измрете вий
и вместо речи да държат, над гроба ви
самотен саксофон ще вий.

Небето заменихте със тавани.
Водата заменихте със коняк.
И се присмивате на дързостта ни,
че работим от зори до мрак,

че като руда във Кремиковци изгаряме
за себе си, за нашите деца.
С ръцете си изграждаме България,
сърцата си превръщаме в слънца...

Изтънчени, модерни и красиви,
помнете, че последното кафе
ще бъде и като море горчиво,
и страшно като манифест!

Георги ЕДРЕВ

МИЛОШ МАЦОУРЕК

ТЪРЖИЩЕ

Та продадоха грамофона с тъжна песничка
и си купиха шапка и червена вратовръзка.
Продадоха шапката и червената вратовръзка
и си купиха спокойни мисли.
Продадоха спокойните мисли
и си купиха огнени момински очи.
Продадоха огнените momински очи
и си купиха мечти.
Продадоха мечтите
и си купиха любов.
Продадоха любовта
и си купиха грижи.
Продадоха грижите
и си купиха угризения на съвестта.
Продадоха угризенията на съвестта
и си купиха грамофон със тъжна песничка.

Преведе: Николай ПЕТРОВИЧ

Кр. Надарлийска

Ресторант с музика

Когато не е изпълнен планът

Хр. Велчев

— Какво гори?
— На директора главата...

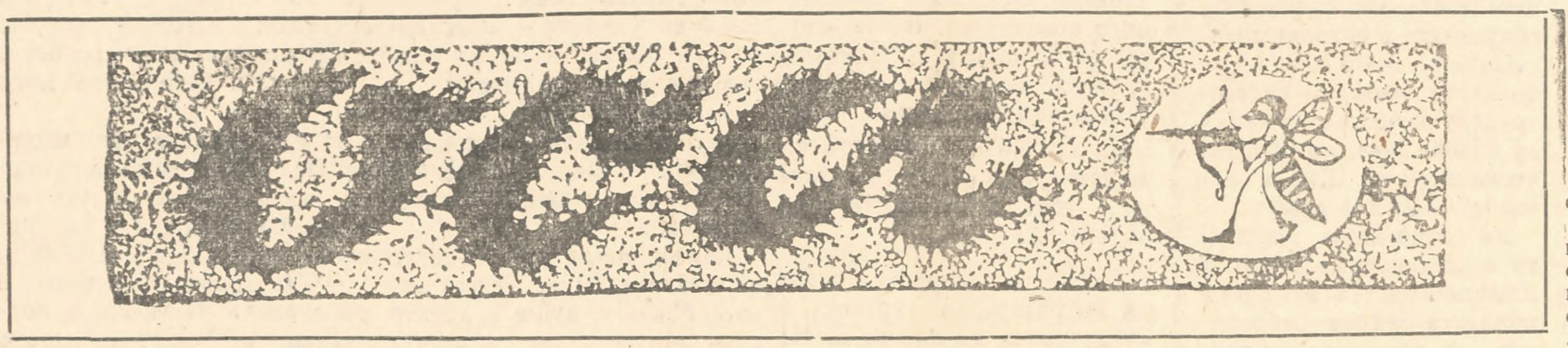

РЕПЛИКА ПО ТЕЛЕФОНА

—Ало-у-у-у!

—Казвай де! Слушам.

—Кайнарджа ли е?

—Кайнарджа я! Да не мислиш, че е София! Обаждат се от ТКЗС.

—Вие защо не извозвате оборския тор, другарю? 13 000 тона трябва да извозите, а каруците ви забравиха пътя към блоковете. Знаете ли, че можем да ви изрисуваме във вестника?

—То си е ваша работа. Гледайте си вестника и пишете, каквото си искате, само не се заяждайте!

—Това не е никаква заядливост. Просто искаме да ви напомним, че сте на опашката в изпълнението на тази задача.

—Слушай бе, момко, ти очи нямаш ли? Как ще сме на опашката, когато след нас има други.

—Това ли ви успокоява?

—И успокоява, и дава представа, че сме на четвърто място отзад напред. Понеже, как да ти кажа... защото Бабук от 7 000 тона са извозили 999, Главиница от 6 000 тона—696 и Голеш от 8 000 тона — 602. Представяш ли си? Значи, ако ще жулиш, тях жули, а не нас. Ние сме далеч по-напред.

—Какво напред, като сте тръгнали като раците!

—Не се заяждай, момко, не се заяждай! Ти може да разбираш от вестник, ама торенето го остави на нас. Има време и за него...

—Хубаво, няма да се разправяме повече за тор, но ако дойдете на зор, мислете му вие и всички стопански ръководители от Голеш, Бабук, Главиница и други. Дочуване!

АЗ и ТОЙ

Хр. Велчев

— Как я карате във вашето ТКЗС?
— Мъчим се да свържем двата края...

НАРОДНА ПЕСНИЧКА

В Попина от 10 000 кокошки-носачки на ден получават едва по 1 200 яйца.

Плачат ми в село тополи,
плачат и жално нареждат:
—Сал с обещания голи
яйца не се произвеждат!
Плачат ми млади птичарки,
плачат горчиво над плана:
—Пусти дано са тези ярки,
смешна ни фермата стана!
Жално носачки пропяват...
С думи кокоши, отровни,
своята „вина“ обясняват
в песни яйчарски, жаловни:
—Де гиди, млади гледачки,
планът се с плач не оправя!
Гледайте всички носачки
и те не ще ви забравят!
А вие ни гледате, значи,
през черната ключова дупка,
затуй и ваште задачи
са счупена, крехка черупка.
Който желае да взима
яйца от кокошките всички,
да работи трябва за трима,
за нас да се грижи, сестрички!

— — —

Вее вън ледната хала,
студ берем денем и нощем,
затуй и през зимата цяла
снасяха малко кокошки.
В Попина плачат тополи,
плачат и всички птичарки.
Те с обещания голи
храниха своити ярки
и днеска за срам и майтап
плана си скърпват с канап.

Панчо

НЕТЪРПЕНИЕ

Хр. Велчев

Носливостта на кокошките в ТКЗС —село Сокол е много ниска.

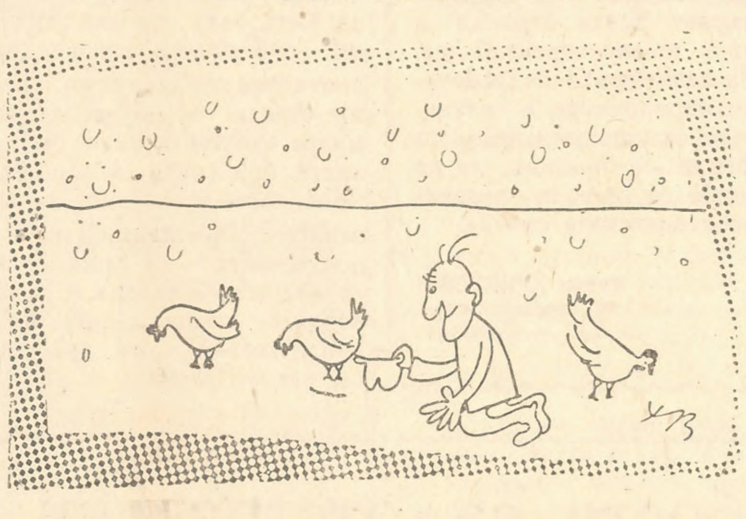

....

НЕОБИЧАЕН КОНКУРС

Редакцията на вестник „Силистренска трибуна“, Управителният съвет на ТКЗС в с. Срацимир и отдел „Механизация“ при Окръжния народен съвет

ОБЯВЯВАТ

неанонимен конкурс между всички врачки, гледачки на карти и разните други мистификатори за откриване собственика на една балирвачна машина, чийто кости, тоест части, почиват сред купища слама в местността „Резервата“, разположена в блоковете на ТКЗС в с. Срацимир.

Кандидатките за участие в конкурса трябва да бъдат в пределна възраст, да имат документ за завършено образование по специалността и най-малко двадесетгодишен стаж.

Сеансите за познаване могат да се провеждат на място по желание на кандидатките за участие в конкурса.

За отиване до Срацимир ще бъде подсигурено превозно средство и охрана.

От комисията за загубени вещи

(По материали на И. Р.)

ПОЧТИ КАТО В ПЕСНИТЕ НА СОЛОМОН

И ЗАКОПНЯ душата ми. И замиля сърцето ми. И тогава се отвориха устата ми, казвайки:

—О, вие, синове ерусалимски, които живеете в село Зарник! Не сте ли го виждали него, единствения между мъжете? Не сте ли го срещали из зимните улици? Емурла се зове той. Емурла Зехирев Бригадирин е той, бригадирин на кравефермата.

И никой ми нищо не отговори.

И тогава попитах стопанската стража:

—О, стопанска стражо! Не си ли чула неговите стъпки, които приличат на шумоленето на листата? Не си ли видяла неговата бригадирска чанта, която не знам на какво прилича?

И стопанската стража глава поклати отрицателно, защото го не беше виждала.

И сърцето ми го още търсеше. И се запътих аз към вратите кравефермски. И когато видях доячите, промълвих, питайки:

—О, вие, доячи на крави, не сте ли виждали този, когото търси сърцето ми, който отчита млякото ви? Не сте ли виждали, доячи на крави, бригадира си, който се зове Емурла Зехирев?

И ето че сълзи зарониха и доячите на крави. Защото и техните сърца копнееха като моето. И хълцаха доячите на крави, и бришеха сълзите, защото сълзите им бликаха като изворчета от планината Синая.

И хълцайки, тъка ми отговориха доячите на крави:

— О, бедна Сулимит! На небето както два пъти се вижда светлата звезда в денонощието, наричаема Вечерница и Зорница, така се вижда тука два пъти в месеца Емурла Зехирев. По какви пътища ходи той и какви деяния прави, го не знаем ние.

И много питах и разпитвах аз по пътища и кръстопътища за Емурла.

Но го не намерих. И много мъка изля душата ми, защото копнееше за него.

И когато чак разбра сърцето ми, че да го найде никъде не може, написах аз писанието настояще, и отправих го към иже наричаемия вестник „Силистренска трибуна“. Та дано се найде някъде Емурла...

СУЛАМИТ

(По материали на Шербан Стоянов)

АФОРИЗМИ

★ Копривата проявяваше горещ интерес към всичко, което я засягаше

★ Никога не съдете за писателя по неговите книги. В живота той може да бъде и по-умен.

★ В детските години и дините бяха по-сладки, и небето по-синьо, и футболистите по-добри.

★ Краткото изказване на председателя беше записано на дългосвиреща плоча.

★ Обявление в бръснарницата: „Другари, за да избягвате опашките в предпразнични дни, бръснете се по-рано!“

★ Нервите са като децата: и те обичат да лудуват.

★ Не хвърляй думите си на вятъра, ако не знаеш къде ще ги отнесе той.

★ Сега изобретиха видеотелефона и ликуват. А след години вестниците ще обявят: „Инженер Белкин изобрети ново средство за свръзка, което дава възможност да се говори, без да се вижда лицето на събеседника“. И всички ужасно ще се зарадват.

Хр. Велчев

—Не расте бе, не расте! От светиите ще да е!..

Тръгвайки си, вуйчото с удоволствие разцелува хубавата жена на племенника си. На вратата той замислено се обърна и запита:

— С всички ли се сбогувах?

—С всички, с всички!—припряно го увери племенникът.

* * *

Сим. Спиридонов

— Аз съм го създал, аз ще му тегля масрафа...

История с телевизор

Сериозен разказ

ЩЕ СИ СПОМНЯМ винаги този паметен ден. Вървяхме хванати за ръце като деца. Тя — облечена в нова найлонова рокля, под която прозира бельото й, а аз — във вехтия си костюм на ерген, взет тази заран по спешност от химическо чистене.

Няма да припомням какъв ефект произведе нашето появяване пред старите. За това друг път. Само ще загатна, че се наложи да притичам до нощния аптечен пункт за валериянови капки, защото майка ми без тях никога не може да се съвземе след припадък. Баща ми показа красиви данни нея вечер. Мълча през цялото време, докато Жанет се ровеше вече най-фамилиарно из тоалетните принадлежности на майка.

Старият се задоволи да каже:

— Ти ще живееш с нея, не аз. Затова прави, каквото искаш.

По хубава благословия от баща си не съм очаквал. Хванах Жанет за ръка и я отведох в ергенската си стая.

— Това е моят чертог — казах й аз и направих рицарски жест с ръка. От днес нататък моят дом е и твой.

Но Жанет стоеше като египетска мумия сред стаята.

— Ти нямаш телевизор! — изпищя тя и се тръшна на нашето бъдещо брачно легло. — Защо си скрил от мен това? Кажи ми де! Защо си скрил? — и зарева.

Само аз зная колко витамини изконсумирах, докато я утеша, докато я накарам да повярва на обещанието ми, че още сутринта след брачната ни нощ, първата ми работа ще бъде да й купя телевизор.

Така и направих, защото рискувах ергенската ми стая отново да опустее. Познавах характерчето на моята Жанет. Едва дочаках утрото. Направих заем от приятели и се озовах в магазина.

Голямата мукавена кутия с телевизора отнесох в къщи с такси... Шофьорът цял час плюнчи химическото си моливче, прелиства някакви пожълтели фактури и най-после отсече:

— Гражданино, услугата ви струва 5 лв.

До вечерта моята малка Жанет местеше телевизора от единия ъгъл на стаята ни до другия, докато най-сетне към залез слънце се хвърли на шията ми и след шумна целувка ми пошепна на ухото:

— Миличък, тук ще го поставим! Нали е най-подходящо в този ъгъл?

Съгласих се, че в този ъгъл е най-подходящо и зачакахме да стане 7 часа, за да го включим. През това време Жанет изтича да повика приятелките си. И успя да ги събере до една. С нашата ми никога не е събирала толкова жени и толкова парфюми. А женичката ми се мяташе на вратата, мляскаше ме и все повтаряше:

—Жожо! Непознали е много мил?...

Когато часовникът отби седем пъти, аз включих телевизора с необходимия жест. След няколко мига в лъскавата кутия забушува нещо, затрещя. Бързо извадих от скрина упътването, за да се ориентирам. Но се оказа, че то е писано на руски. Започнах да въртя всички бутончета и копчета.

Беше ясно като бял ден — телевизорът не искаше да работи.

И онези най-демонстративно си отидоха. В стаята останах сам аз, Жанет, противният телевизор и разнообразните парфюми.

Тогава настъпи бурята.

Моята мила ме атакуваше с учудващо цветущи епитети. Нарече ме некадърник и мъж, на когото не може да се уповава. Сетне тропна с краче и каза:

— Ще си ида още утре, ако не го смениш!

Осъмнах при магазинера.

— Какво зло съм ти сторил бе, другарю, че искаш да ми погубваш семейството?

— Какво семейство? — блещи очи оня. — Ти да не си луд?

— Наистина съм луд, щом съумя да ми пробуташ развален телевизор.

— Как така развален? — крещи оня насреща ми. — Не можеш да ме измамиш. Повредили сте го в къщи, другарю. Но телевизорът си има гаранционен срок. Отнесете го в работилницата за ремонт!

Отидох си в къщи и докладвах на Жанет. Но тя облече найлоновата си рокля, която още миришеше на бадеми и си отиде най-демонстративно.

Дадох пет лева на едно такси отново и отнесох отвратителната кутия, която разби семейството ми. Помолиха ме да мина след два дни. Не бяха много два дни, все някак щях да прекарам без Жанет, но... от деня, когато ми казаха да мина след два дни, изминаха вече два месеца. През това време хвърлих от кланичното си тегло 20 килограма. Именно кланично тегло, защото Жанет ме нарече и говедо, което хората мамят така лесно.

В началото на третия месец пак се отбих в работилницата.

— Каква антена ползувате за вашия телевизор?—попита ме техникът.

— Антена ли, че каква антена? — отговорих.

— Как каква? Антена. Нали за телевизора трябва и антена! Вземете си апарата, нищо му няма. Трябва да си купите само телевизионна антена.

Как съм излязал от работилницата, не помня. Леко ми е на душата и поздравявам всеки срещнат по улицата. Десети ден вече търся Жанет. Все ще я открия някъде. Дано само не се е омъжила за някой по сполучлив телевизор. И дали ще ми повярва, че за нашия телевизор е трябвало и антена?

Р. РАЗВИГОРОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 19 (727) | Събота, 15 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В НЕСПИРЕН ВЪЗХОД

На пръв поглед те бяха най-обикновени таблици. Такива, каквито често из предприятията се виждат, изписани без много труд от художниците, без особено майсторство, защото това са просто картони с цифри. Такива седем картона висяха вчера на стените на кино „Москва", но това не бяха таблици, оставени от дълго време на стените, забравени със стари цифри, посипани с прах. А бяха други, необикновени. Боята по тях още не беше изсъхнала, а хората се трупаха около тях и очите им искряха от радост. Това са таблици, в които пламти непобедимия човешки дух, неговият неукротим стремеж към хубавото на живота. Това са летописи, написани с езика на цифрите, които разказват за Калипетровского стопанство, в което с всяка изминала година расте общата продукция, расте фондът за разпределение. И ако през 1961 година на кооператорите са раздадени 331 689 лв, то за положения им през миналата година труд сега се разпределят 1 395 202 лева, което е 4 пъти повече. Докато през 1961 година всеки трудоспособен кооператор имаше право да получи по 290 лева, то същият сега взема по 901 лева. А това не означава ли радиоапарат във всяка калипетровска къща, радост във всяко сърце, ентусиазъм при извършването на стопанските работи?

Вчера калипетровци бяха в киното, бяха развълнувани, защото там проведоха своето годишно-отчетно събрание, на което бяха горди за своите трудови успехи. Наистина успехи, защото през годината те произведоха не за 2 462 722 лева продукция, както беше запланувано, а за 2 953 204 лева, което позволи всеки човекоден да се заплати по 4.02 лева вместо предвидените 3.12 лева. Това е всъщност крайният резултат от общото преизпълнение на производствената програма, от направените икономии на материални разходи, от внедряването и използването на механизацията в растениевъдството и животновъдството. Разбира се, през годината ръководството на ТКЗС умело поддържаше творческия огън у кооператорите, с онова допълнително и премиално възнаграждение от 300 000 лева, които раздаваше на всички работили сръчно, честно и всеотдайно по кооперативните блокове и фермите. Това помогна планът за приходите в растениевъдството да се изпълни 112 на сто, а за животновъдството 110 на сто с произведена чиста продукция съответно 140 на сто и 155 на сто. Произведената от кооператорите повече продукция позволи на държавата да бъдат предадени над договореното 117 938 кг царевица, 205 873 кг овощни плодове, 919 051 кг грозде, 31 588 литра мляко, 100 260 яйца, 6 000 кг свинско месо и други.

Стопанството има успехи, които и сега растат. Мнозина биха запитали: „Откъде идват тези успехи?" — но те лесно биха си отговорили, ако бяха чули с каква радост полевъди, животновъди, механизатори и специалисти разказваха на събранието за своята работа, за трудностите, които срещат и преодоляват. Кооператорите наистина се вълнуват от новите задачи, които им предстоят за изпълнение, но не се страхуват, затова и звеноводът Стайчо Чернев призова кооператорите да работят така, че догодина да получат на човекоден по 5 лева. Тодор Братанов заяви от името на своето звено, че ще бъде на първо място в бригадата. Димитър Касабов също обеща, че неговото звено и сега няма да се посрами в работата. Кърти Димов прикани стопаните да се борят през тази година не за 800 900 кг грозде, а за 1500 кг от декар. Началникът на ремонтната работилница Димитър Попов разказа за хубавата работа на механизаторите, които с вещина поправят тракторите и носят на стопанството хиляди лева икономии, които в противен случай биха се дали за поправка на машините в ремонтните заводи. Изказа се и бригадирът на птицефермата Петър Кискинов, който съобщи, че през тези зимни месеци носливостта на кокошките е над 70 на сто. Изказаха се много: Нико Трендафилов, Христо Папазов, Борис Владимиров, Доца Гахнева, Жеко Николов, Добри Атанасов, те така говореха, че не можеше да не се разбере, че навсякъде в стопанството кипи работа. Ето например в растениевъдството, отдавна площите за цвеклото са наторени. Изнесен е много тор на лозята, на овощните градини, а сега се торят площите за царевицата.

За хубавата работа от името на Окръжния комитет на Партията кооператорите бяха поздравени от др. Сава Шиваров, секретар на Окръжния комитет на Партията. В своето изказване др. Шиваров изрази своята увереност, че Калипетровското стопанство ще работи през годината така, че ще преизпълни плановете си и ще посрещне 20-годишнината от победата на 9-тосептемврийското въстание с чест.

Накрая Управителният съвет на ТКЗС награди около 300 души, проявили трудов героизъм през годината с различни материални и парични награди.

Малира ПЕТРОВА

Главният счетоводител — важна фигура в предприятията и организациите

Под ръководството на Българската комунистическа партия нашата страна уверено върви по пътя на непрекъснат възход в развитието на социалистическата икономика и подобряване жизненото равнище на народа. В този безспирен възход на нашето стопанско развитие важно място заема финансовата система. За народното стопанство не е достатъчно само да се изпълняват плановете по обем, но трябва да се държи сметка и за качествените показатели, като производителност на труда, себестойност на произведената продукция, печалба, данък върху оборота и други.

За правилното използване на всички ресурси за увеличаване на социалистическите натрупвания, тяхното разпределение и насочване, важна роля играят главните счетоводители и икономическите кадри в предприятията, стопанските организации и учреждения.

Съвременният счетоводен работник и икономист, в своята пряка работа трябва да вижда не само цифрите, но и живота който се крие зад тях. Той трябва да анализира и изтъква слабостите, да сочи успехите и да съдейства за тяхното затвърдяване. Негова задача е да пресича злоупотребите, разхищенията и нецелесъобразните разходи, да води борба за икономии на материални и парични средства. Затова е необходимо главният счетоводител да бъде на такава висота и с такова разбиране, та със своите действия да тласка развитието на стопанския живот напред. Той е второто лице в предприятието след директора и стои наравно с главния инженер и негово задължение е да познава не само икономическите и финансови въпроси, но и технологическите процеси, организацията на труда, използването на техниката и т. н.

Не можем да кажем, че всички главни счетоводители са „директори" по финансовите и икономически въпроси, но в предприятията и стопанствата на нашия окръг има счетоводители като Стефан Куртев — от ДПП „Винпром", Иван Николов — от ТКЗС—Дулово и други, които със своите всестранни познания и опит са се наложили като такива. Те са постоянно търсените лица в предприятието и рядко се решават финансовите, икономическите и организационни въпроси без тяхното мнение.

Трябва да се отбележи, че все още тук-там съществува неправилно отношение към счетоводно-икономическите кадри. На тях се гледа като на писари и често те се наричат със загубилото всякакво реално значение название „чиновници". Време е вече на тях да не се гледа като на хора от по ниска категория и да им се даде мястото, което заслужават.

Проведеното национално съвещание с главните счетоводители хвърли обилна светлина върху значението и ролята им в решаването на важните икономически въпроси. В духа на това съвещание трябва да се направи оценка на отношението към тях и да се поведе системна и упорита борба за повишаване ролята им във финансите и икономиката във всяко предприятие, организация и стопанство.

Алфатарските кооператори и тази година са решили да получат високи добиви от пролетниците. За тази цел те използват наличния оборски тор. Бригадата на Йордан Златев ежедневно извозва по блоковете над 20 тона тор.

Награденн лозари — високодобивници

Президиумът на Народното събрание е издал указ, с който награждава с ордени първенци в лозарството, получили високи добиви грозде през 1963 година.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА" — ЗЛАТЕН е награден ГЕОРГИ ГАНЧЕВ КОСТОВ, звеновод лозар от с. Смилец, Силистренски окръг, получил средно по 1 880 кг десертно грозде и по 2100 кг винено грозде от декар.

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАХА ДЕНЯ НА ЛОЗАРЯ

Скъпи гости на лозарите

Докато през 1959 година кооператорите от стопанството с център село Срацимир разполагаха със 157 декара лозя, сега тези трайни насаждения нараснаха на 1 550 декара. През изтеклата 1963 година те предадоха на държавата 624 тона грозде при план 544 тона. Затова срацимирските лозари празнуваха тази година „Трифон Зарезан", изпълнени с голяма радост и законна гордост от постигнатите успехи. Начело с председателя на ТКЗС Нешо Нешев, секретаря на общинския партиен комитет Пеньо Узунов и главния агроном Любен Николов, още сутринта те се отправиха в местността „Кунфарата" под звуците на хармоники, гайди и кавали. По стар народен обичай зарязаха първата лоза, поляха я с руйно вино, отпиха и те от него и си пожелаха здраве и още по-високи добиви през тази година.

Особено радостен стана празникът, когато тук пристигнаха другарите Али Рафиев — член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Сава Шиваров и Йордан Георгиев — секретари на Окръжния комитет на Партията и Вельо Максимов — председател на Окръжния народен съвет. Докато гостите се ръкуваха сърдечно и пожелаваха здраве и големи успехи в лозарството през тази година, домакините ги обкичиха с венци от лозови пръчки. Край пристройките до шосето за Силистра се изви кършено добруджанско хоро, на което се заловиха и ръководителите на окръга. Импровизираната народна трапеза бе украсена с традиционната бъклица.

Като оставиха гостоприемните домакини да продължат веселбата, гостите се отправиха към село Средище. Тук тържеството бе организирано край канторана до шосето, където са лозята на стопанството. Председателят на ТКЗС Димитър Лалев, секретарят на общинския партиен комитет Стефан Иванов и други местни ръководители посрещнаха сърдечно скъпите гости, а празнуващите кооператори не закъсняха да ги обкичат с венци. След хората и ръчениците настъпи най-трудният момент — тръгването на гостите. Кооператорите не ги пускаха. Най-после на др. Максимов бе дадено „разрешение" да тръгне при условие, че другарите Рафиев, Шиваров и Георгиев останат още малко да споделят радостта на лозарите. Така и стана. Силно и предената любов на населението бе невъзможно да се пренебрегне.

Празнуването на „Трифон Зарезан" показа, че кооператорите от окръга се стремят да постигат още по-големи успехи в лозарството през тази година. Прави силно впечатление обаче още един факт — голямата любов и уважение, с които се ползват ръководителите на окръга сред населението.

Димо ИВАНОВ

Най-голямата радост

Песента „Ой, лозе, лозе, със бяло грозде!" се лее изпод самите пръсти на двамата кавалджии Марин Йорданов и Неделчо Димов, прехвърлили вече шестдесетте години. Гали душите на лозарите на тази тревиста поляна. Някой се провиква: — Бре! Бре! Бре! Бре! Е-е-епа-а-а!" Лицата на лозарите сияят от радост: днес е техен празник. Ще се веселят, но го няма председателя на ТКЗС то бай Илия Йорданов.

Погледите на всички са отправени към писаната дрънчаща каруца с двата черни коня, която измени посоката си към „КАРКЪМА".

— Най после! Най-после! — казва агрономът по трайните насаждения в ТКЗС — Айдемир Георги Карамичев и слага лозовия венец на главата си. Другите правят същото. И се люшва едно хоро, гдето никъде не е било и няма да го бъде.

Председателят слиза от каруцата, поздравява лозарите с празника и във въздуха се издига гора от шишета. За здраве! За берекет! Както се роди през 1963 година — от 1 316 дка плодни лозя от сортовете „Болгар", „Перла", „Шасла", „Димят", „Ризлинг", „Фетяска" и др. бригадите на Никола Гейчев, Мирон Гавраилов и Симеон Александров получиха 1 733 т грозде — средно по 1 961 кг от дка. А само звеното на Неделчо Димитров от 32 дка получи по 2 370 кг средно от дка. Тогава най-опитните лозари Ангел Ангелов, Неделчо Станев, Пенчо Великов, Ангел Койчев, Янхор Димитров, Иван Сазонов и Иван Даланлов пак бяха първенци.

. . . Над 200 души лозари изкачиха баира и спряха в необрязаното лозе. Пристъпи побелелият дядо Марин Йорданов до един от чуканите и извади ножицата. Щракна тук, щракна там и по чукана потече бяла течност. И това е за берекет.

Един шумен ден отлетя в забрава и веселба.

Никола НАНЕВ

Със заслужена гордост

И друг път стопаните от кооператива в село Калипетрово са празнували празника на лозарите, но тази година тържеството бе особено внушително. В стопанския двор са дошли както кооператорите, така и множество гости и ръководители от окръга. Да споделят радостта на калипетровските лозари са дошели и секретарят на Окръжният комитет на БКП др. Стефан Габровски, д-р Бичев, секретар на Окръжния народен съвет, и други гости. В 12 часа колона от коли с кооператорите и гостите се отправя в местността, където са се ширнали кооперативните лозя. С лозарска ножица в ръка председателят на стопанството др. Миленков зарязва лозовите пръчки. В кооперативното лозе навлиза и др. Стефан Габровски и след като облива чуканите с руйно вино свива венец от лозова връчка.

Ентусиазмът расте с всеки изминат миг. С бодри провиквания лозарите се отправят отново към стопанския двор. А тук вече се е ширнала богата трапеза. Редят се един след друг тостове и наздравици.

И ето множеството притихва. Гласът на секрераря на Окръжния комитет на БКП др Габровски се извисява наоколо: „За отлични успехи в лозарството със специален указ Президиума на Народното събрание награждава бригадирите ДИМИТЪР ВЪРБАНОВ и ВЕЛИКО ВЕЛИКОВ с НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА — СРЕБЪРЕН".

И отново аплодисменти, и одобрителни възгласи. Вият се кършни добруджански хора и ръченици. Богата е трапезата на стопаните, затова ликуват, затова празнуват.

Денят на лозаря в кооператива в село Калипетрово ще остане задълго в спомените на кооператорите.

Руси ШИМАБЕЕВ

ДМЗ „СТОМАНА" ОТЧЕТЕ ЕДНОГОДИШНАТА СИ ДЕЙНОСТ

Преди няколко дни в салона на кино „Москва" се проведе събрание на работниците и служителите на ДМЗ „Стомана" — Силистра за отчитане едногодишната дейност на завода. Гости на събранието бяха др. Валев — заместник председател на Комитета по машиностроенето, др. Стоилов — н-к отдел „Металообработващи машини", при Комитета по машиностроене, Мико Николов, секретар на Градския комитет на БКП Силистра.

В отчетния доклад директорът на завода другаря Игнат Димитров отчете, че през течение на миналата година, при осъществяването на задачите, колективът на предприятието срещна немалко трудности, породени от преустройството и усвояването на ново производство. Въпреки това годишният план бе изпълнен с 16 дни предсрочно, а на народното стопанство беше дадена над планова продукция за 124 000 лева. Успехи са постигнати и по производителността на труда и средната работна заплата.

В голяма част от доклада се направи задълбочен анализ на слабостите, допуснати в работата по изпълнение на плана за себестойността и печалбата. Излъгна се, че при усвояването на новото производство са са допуснати грешки в планирането, увеличи се бракът и това доведе до увеличаване разходите на единица продукция. Колективът използва всички резерви за да намали неблагоприятния резултат. Така чрез използване на всички отпадъци от цветни и черни метали, употребата на отпадъчна неръждаема стомана за производството на дребни детайли и други бяха икономисани допълнително 125 000 лева.

Заместник председателят на Комитета по машиностроенето поздрави работниците и работничките на завода от името на ръководството и колектива на комитета. В изказването си той се спря на работата, която предстои и при решаване на въпросите по техническия прогрес и усвояването на новото производство.

Накрая др. Игнат Димитров обеща от името на колектива, че в чест на Двадесетгодишнината от Деветосептемврийското въоръжено въстание Държавният машиностроителен завод „Стомана" ще изпълни плана си предсрочно с 20 дни.

Благовест ПЕШЕВСКИ

Сведение

за хода на по-важните селскостопански мероприятия до 12 февруари 1964 година

ТКЗС	Извоз. обор. тор %	Засят разсад ранни домати %	Яйца за деня %
Айдемир	48.4	56.2	46.4
Калипетрово	49	103.1	73.5
Бабук	20.1	103	47.6
Алфатар	35.6	41.6	33.3
Алеково	56	x	24.1
Ишириково	31	100	x
Смилец	39.4	x	35.4
Попина	67	102	18
Сребърна	74.2	120	41.4
Ситово	33.9	40.7	26.1
Срацимир	37.5	66.6	32
Кайнарджа	12.8	0	47.1
Голеш	10.9	x	31.8
Средище	13.8	17.8	43
Тутракан	35.7	54.2	25.8
Нова Черна	32.5	61.2	[illegible]
Старо село	19.8	106.5	34.5
Белица	31.7	80	35.6
Главиница	35.3	x	32.6
Ст. Караджа	21.8	40	34
Сокол	25.2	60	27.8
Зафирово	13.9	92.1	33.5
М.Преславец	43.9	90.6	15
Дулово	40	125	60
Межден	38.8	x	42
Окорш	22.8	x	53.8
Секулово	33.8	x	38.6
Добротица	20	180	22
Чернолик	31.5	x	33.6
Паисиево	27.3	x	25.2
Всичко ТКЗС	31.8	78.9	33.3

Международна информация

Реч на Н. Хрушчов на пленума на ЦК на КПСС

В Кремълския дворец на конгресите възобнови работата си пленумът на Централния комитет на Комунистическата партия на Съветския съюз. Реч на пленума произнесе Никита Хрушчов — първи секретар на ЦК на КПСС и председател на Министерския съвет на Съветския съюз.

Разговорите между Джонсън и Хюм завършиха

Във Вашингтон завършиха двудневните преговори между президента Джонсън и английския министър-председател Дъглас Хюм. Публикувано е обстойно комюнике, в което двамата държавни дейци отново подчертават стремежа си да укрепват Атлантическия съюз и да помагат за политическото и икономическото сътрудничество със Западна Европа, в рамките на този съюз.

След завършване на разговорите с Джонсън, Дъглас Хюм говори на прес конференция. „Ние трябва да търгуваме, ако искаме да живеем. Ние обявяваме бойкот. Англия — подчерта Хюм — не смята да се откаже от търговията с Куба, чийто обем не е чудно да бъде увеличен в близко бъдеще. Според думите на Хюм Англия въобще не възнамерява да ограничи търговията си със социалистическите страни. Напротив — изтъкна той, вероятно е в близките няколко месеца ние да сключим със Съветския съюз редица крупни търговски споразумения. Той заяви също така, че Англия е готова да даде на Съветския съюз дългосрочни кредити в срок 10-15 години във случай, че от Съветския съюз постъпят големи поръчки за доставка на тежко оборудване. Министър-председателя на Англия засегна въпроса за перспективите за по-нататъшно намаляване международното напрежение. Най-благоприятната област за споразумение със Съветския съюз — подчерта Хюм, са мерките за предотвратяване на внезапно нападение, включително и създаването на взаимни наблюдателни постове.

Подкрепят предложението Н. Хрушчов

БАГДАТ. „Напълно подкрепям предложението на министър-председателя Хрушчов всички териториални и гранични конфликти да бъдат разрешавани по мирен начин. Това е най-добрият метод при уреждане на спорните въпроси между страните" — заяви в интервю пред кореспондента на ТАСС имамът на Оман, който се намира сега в Багдат.

„За съжеление — продължи имамът английските колонизатори подкрепяни от другите империалистически държави и особено от САЩ не искат мирно разрешаване на Оманския проблем. Те създадоха военни бази на оманска територия".

Послание на Хрушчов до Хайле Селасие I

Посланикът на СССР в Етиопия А. В. Булаков посетил императора на Етопия Хайле Селасие I и му връчил посланието на Н. С Хрушчов, в което се призовава да бъдат прекратени военните действия на сомалийско—етиопската граница.

ДОСТОЙНИ ДЕЛА В ЧЕСТ НА IV-я КОНГРЕС НА ДОСО

Събор на донаборната младеж в гр. Силистра

ХУБАВ януарски ден. Слънце като самата пролет.

В младежкия клуб на града е шумно и оживено. По лицата на младежите и девойките греят усмивки. Весело е.

Погледите на всички са отправени към сцената, която представлява „кораб" с всичките му детайли: мачта с различни знамена, въжета — различна дебелина, и даже котва — истинска черна котва. А името на „кораба" е „Венера", което напомня за мечтите и красотата на тези млади хора.

Събор! Първи по рода си събор на донаборната младеж, организиран от градските комитети на ДКМС, ДОСО и военното окръжие. Той беше открит от секретаря на градския комитет на ДКМС др. Тодорка Тонева. А присъствуващите бяха топло приветствувани от секретаря на Градския комитет на Партията др. Мико Николов. Той подчерта с ярки примери възхода на нашата страна за един кратък период от време и напомни, че младежите трябва да пазят тези успехи с цената на всичко, когато постъпят в родната казарма. Небивал интерес предизвикаха в участниците на събора спомените на др. Петър Кудинов, активен борец против фашизма и капитализма, който с чувство разказа за съвместната борба на комсомолци и комунисти против румънските чокои. Изпратени с бурни ръкопляскания, група артисти на Народния театър в град Силистра изнесоха художествена програма.

Този събор се проведе в чест на 20-та годишнина от Девети септември и предстоящия Четвърти конгрес на ДОСО. Но това е хубаво начинание и основателно ще бъде всяка година да се провежда в последните дни от месец януари.

Атанас ЦОНЕВ

Заключително занятие по гражданска отбрана

СТУДЪТ щипеше лицата на ранобудните кооператори от с. Бабук. Те крачеха по замръзналата земя и всеки се отправяше към работното си място. Над селото цареше тишина, която изведнъж се наруши от тревожния сигнал на сирена. А това значеше, че населението е в „опасност".

Обявена бе тревога. Само за един час на площада сред селото се събраха над 300 души. Тук бяха всички участници в учебните групи по гражданска отбрана — от едната страна на селото. Но като гости тук присъствуваха и кооператорите от другата страна на селото. Тук бяха също така секретарят на общинския партиен комитет, председателят на съвета и председателят на ТКЗС, които проявиха голям интерес към заключителното занятие по гражданска отбрана.

Инструкторът от Окръжния комитет на ДОСО обяви занятието за открито. В просторния киносалон бе прожектиран филм, който показва как трябва да се предпази населението от атомно нападение. Представител от БЧК проведе практическо занятие по даване първа помощ на пострадалите от атомното облъчване и радиация. След това се проведе инстуктаж с ръководителите на учебните групи, след което занятието продължи под тяхното ръководство.

С ракетен сигнал бе обявено „атомно нападение". Всички поставиха противогазите, взеха подоръчните материали и застанаха по местата си. В следващия миг беше имитирана „атомна експлозия" с два последователни артилерийски гръмове. Аварийно-спасителното, медецинското, противопожарното и другите отделения изпълниха успешно поставените им задачи.

Тодор ТОДОРОВ

ЧЕСТНА ПОСТЪПКА

Наскоро в с. Добротица се проведе общоселско събрание по самооблагането на населението през 1964 година. На събранието присъствувал и пенсионерът Иван Кулев, който бил сложил 60 лева в едно вехто тетерче и, без да иска, ги изтървал на земята. Прибрал се в къщи и легнал да спи, а на сутринта някой почукал на портата му. Излязъл бай Иван и на въпроса на Марин Г. Костов, дали има нещо загубено, той се учудил: не знаел дори за какво става дума. Когато дядо Марин му показал оръфаното тевтерче с парите, той останал изненадан. Но разбрал, че е негово и че е загубил парите, с които трябвало да преживее зимата, и се насълзил. Поканил дядо Марин в къщи, почерпил го за честната му човешка постъпка и казал: „Такива хора днес възпитава нашият социалистически строй!" Това научиха кооператорите и са доволни, че дядо Марин е можал да постъпи така — като истински гражданин на нашата социалистическа РОДИНА.

Георги РАЙЧЕВ

ПОСТИГНАТО ЖЕЛАНИЕ

В с. ОВЕН имаше много младежи, които отдавна желаеха да стават мотористи. Затова тази година, по настояването на първичната организация на ДОСО в селото, бе открит курс за мотористи, в който участвуват и комсомолци, и комунисти. Курсът се ръководи от др. Марин Йорданов Пенев от автомотоклуба в Дулово. Лошото време не спря ентусиазираните младежи да го посещават редовно, да проявяват интерес към материала и уважение към ръководителя Марин Йорданов. За да протекат нормално практическите занятия, курсистите насипаха сгур върху снега и сега усилено овладяват моторното дело.

Но преди всичко курсистите благодарят на комсомолеца Ахмед Мустафов, който, въпреки студеното време, ежедневно превозваше с една каруца сгур на площадката за кормуване, без да жали сили и да иска някакво заплащане. Старателни и упорити, другарите Рамис Пасов, Мехмед Ямуров и Ахмед Сюлейманов бързо овладяват интересната за тях техника.

Още едно мероприятие в чест на IV конгрес на ДОСО ще бъде изпълнено, още едно ново явление в живота на изоставеното някога село Овен ще запали искрата и в другите младежи и комунисти.

Исмет МУСТАФОВ

МАСОВО ПОСЕЩЕНИЕ

И в с. СМИЛЕЦ се отделе тази година нужното внимание на подготовката на населението по гражданска отбрана. За правилното провеждане на занятията населението бе разделено на групи. Всяка група си имаше групов отговорник, който отговаряше за посещението на кооператорите. И лектор, който по програма трябваше да изнесе всички предвидени лекции за седем дни. Без да се пречи на хората, без да се спъва изпълнението и на другите задачи на село. И да се усвои преподаваният материал, който, особено за жените, беше нов и трудничек.

За да има ред и дисциплина в училището, където се провеждаха занятията, ръководството по обучението на населението по гражданска отбрана беше предоставено на секретаря на съвета др. Слави Христов, който положи всички усилия занятията да започват и свършват навреме.

А интересни бяха въпросите, които разглеждаха лекторите в своите лекции—за използването на противогаза, гумираното облекло, защитните чорапи и др. И увлекателни примерите, с които те подкрепяха своите материали. Затова занимания бяха масово посетени и изиграха своята роля, постигнаха своята цел—всички да научат и знаят как да се предпазят от атомното нападение в случай на нужда.

Стоянка ВЪЛКОВА

Още отсега—подготовка за летния отдих

От няколко години организацията на летния отдих на пионерите и средношколците в Силистра се подобри. Напоследък обществеността полага големи усилия и за усъвършенствуване на материалната му база.

На 4 февруари организационният комитет по летния отдих на учащите се проведе съвещание в Градския народен съвет с директорите и дружинните ръководители на училищата, със секретарите на кварталните партийни организации и ръководителите на масовите организации. Беше обсъден планът за работата на комитета по летния отдих и се поставиха конкретни задачи на всяка масова организация и всяко училище. Направените изказвания и предложения показват, че обществеността в нашия град заживява с грижата за богато с труд, отдих и веселие лято.

Йордан ПАРУШЕВ
директор на Окръжния пионерски дом
— Силистра

За вас, деца!

СНЕЖКО

ЗИМА! Хубава бяла зима! Тя облече земята в бели дрехи. А дърветата натежаха от скреж, като че ли са обсипани със цветове.

Колко радост донесе зимата на децата! Те се връщаха в къщи цели покрити със сняг, със заледени ръкавички, с бели стръкчета скреж по веждите и с грейнали от радост очи.

Зима!

Тази сутрин тя изведе всички другарчета от нашата улица навън. Някои яхнаха бързите шейни. Но после ги навързаха една след друга и направиха най-веселия влак на света.

Милка, Трифончо и Станимир решиха да си направят снежен човек. Грабнаха малките лопатки, с които майките им слагат въглища в зачервените печки, и започнаха да събират чистия сняг. Извајаха тялото. Сложиха главата. Милка изтича до къщи и донесе една стара метла и пробита синя тенджера. А Трифончо помоли майка си да му пусне през прозореца един голям морков и шепа загаснали въглени. И ето, не е минал дори час, а при децата на улицата е дошъл нов чуден приятел. Това е Снежко. Той ги гледа радостно с черните си очи, намества под мишницата си старата метла и някак смешно шава с дългия си ален нос. Децата забравят другите игри. Заобикалят новия си приятел и дълго, дълго не стихва веселата глъчка.

Но се случи беда. Децата се прибраха за обяд и оставиха самичък приятеля си. От това се възползуваха две врабчета. Те тръсваха снега от клончетата на близката акация и лакомо се нахвърлиха върху носа на Снежко. Той — този нос, още не беше замръзнал и представляваше голямо лакомство за врабчетата. А Снежко? Снежко застена от болка. Къде са дечицата сега да го отърват от тези разбойници? Той се мъчеше да ги сплаши с метлата си, но врабчетата нехаеха и кълвяха още понастървено.

В това време облаците изтъняха-изтъняха и слънцето погали натъжения Снежко. Един весел лъч погъделичка бузата на Трифончо и той надникна през прозореца да види какво става навън. Видя нахалните врабчета и им извика. Те изненадано се спогледаха и литнаха без удоволствие от лакомата трапеза. А Снежко погледна спасителя си с разплакани очи. Неговите сълзи бяха и от мъка, но и от радост, че има такива верни приятели.

Ст. ГЕОРГИЕВА

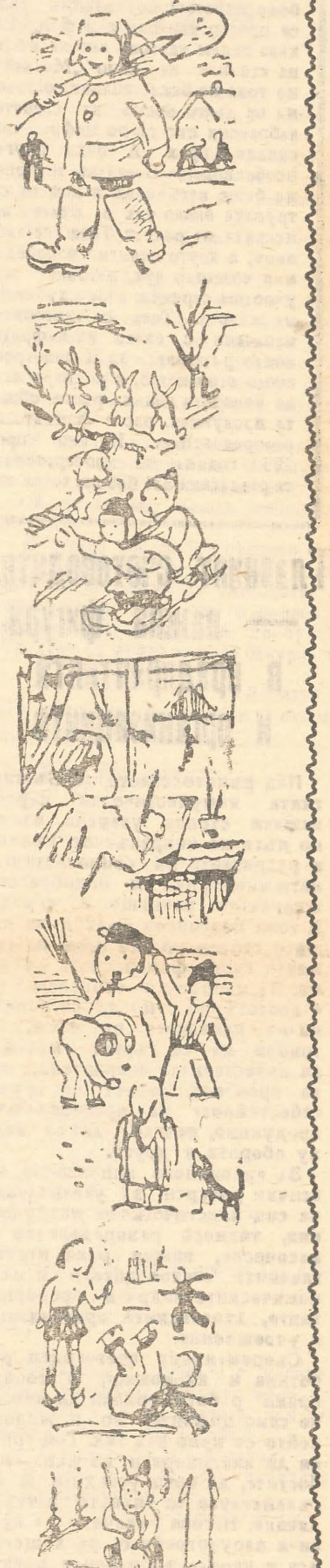

Врабчова трапеза

Зад бялото перденце
показа се момченце:
—Вън чакат сто врабчета
с премръзнали крачета!!

И как са изгладнели!
Те, преспите дебели,
за врабчовците мили
храната вред са скрили...

Прозореца разтвори.
Покани ги с трошички.
С богатата трапеза
нахрани всички, всички.

Приспивна песен

Спи, дете, във люлка бяла!
Спи!
Луната засияла
праща ти от дълъг път
светлинка във твоя кът.
Спи!
За теб безброй звездици —
златокоси хубавици,
цяла нощ трептят,
трептят—
над съня ти бдят.
Спи — че мама е край стана,
работлива и засмяна.
Знае—за сънят ти лек
мисли не един човек.

Стефанка СТАНЕВА

С НОВА РОКЛИЧКА

На внучката ми Росица

Имам рокличка с плисенца,
на гърдичките с цветенца,
с къси бухнали ръкави.
Мама цяла нощ я прави
от зелено кадифе.
Кройка—точно за дете!
Хем е късичка и модна,
хем е в кръстчето свободна.
Майстор си ти, мамо мила!
С колко обич си я шила!

Все се гледам и въртя—
иде ми да полетя!
Щом се върне татко Жеко,
ще извика от далеко;
—Нима Росито това е!
Не можах да те позная.
Просто фея днес си ти.
Ха, със здраве я носи!

Мичо ДИМИТРОВ

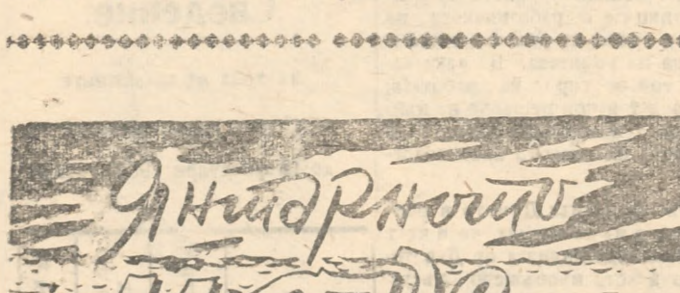

26

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Делинш, преоблечен в костюм на стопанина, ходи в съседното селище и донесе храна и водка.

След това два дни почиваха. Спаха, ядоха, разговаряха за предстоящата зима.

Вилкс прекарваше много време край радиоапарата, слушайки предаванията от Рига, Москва, Стокхолм и Лондон. В лагера слушаха радио рядко: акумулаторите бяха предназначени за предаванията, а ръчното зареждане не предизвикваше ентусиазъм у никого, в това число и у самия Вилкс.

Веднаж той улови радио „Свободна Европа". Дикторът бърбореше на латвийски за гладния живот на рибарите в Латвия. Лидумс, като се заслуша в предаването, изведнаж възмутено каза:

— Нима тези дърдорковци и досега не могат да разберат какво става в Латвия? Да се ползуват дори и от официалната информация. Те имат в ръцете си и писмата на наши латвийци до бежанци. При тях в пристанищата ходят наши моряци и рибари. Даже горчивата истина е по-добра от сладката лъжа! Нима те се надяват с помощта на тази лъжа да ви наагитират? И моите момчета, прекарвайки целия си живот в горите, криейки се от преследвания, знаят колко трудно е на нашите съотечественици, избягнали на Запад, да изработят трудова копейка при онея, които се кълнат да ви окажат всякаква помощ за възстановяване на свободна Латвия...

Вилкс бе поразен от тъгата, прозвучала в думите на Лидумс. Той веднага си спомни и своите собствени унижения, когато се опитваше някак да се устрои в „свободния свят". И откровено отговори:

— Аз също много съм мислил за това, само че се боях да изкажа своите мисли. Тези идиоти, отговорни за пропагандата, всичко правят за смях. И е съмнително, че те нещо са се поучили. Господари на тази станция са англичаните и американците. А те винаги са ни считали като черна кост.

Като въртеше копчето на радиоприемника, Вилкс попадна на дърдоренията на стокхолмските радиокоментатори, съобщаващи за подготовката на конкурс за женска красота, който ще завърши в навечерието на Нова година, в деня на св. Лучия от Сиракуза—национален шведски празник. Вилкс улови Рига и се заслуша в музиката.

Предаваха концерт.

Величествената мелодия на Бах пронизваше струваше му се цялото световно пространство, удряше в сърцето, палеше звездите в небето. Изведнаж на Вилкс се стори, че го удариха с нещо тежко: рижкият диктор обяви, че пред микрофона е артистът Валдис Рейнис.

— Лидумс, не чух добре, действително ли назоваха Рейниса?

— Да. Какво има тук удивително? Той се репатрира от Швеция.

— И както и преди е на сцената?

— Вие чухте.

— А жена му? Къде е неговата жена?

— Жена му пристигна с него. Казваха, че имало някаква романтична история. Те избягали от дома си тайно и се явили в съветското посолство. Докарали ги в Рига, устроили младия Рейнис на работа, и оттогава няколкостотин латвийци помолиха да се върнат обратно в родината.

— Но нали бащата на жената на Рейнис е генерал от старата наша армия! — възкликна Вилкс.

— Болшевиките казват, че децата не отговарят за бащите.

Вилкс се замисли.

Съдбата на шпионин го запрати и в Швеция. Там той се запозна с един генерал от латвийската буржоазна армия. Генералът заемаше официален пост в шведската разузнавателна служба, но главен негов господар, както и господар на Вилкс, беше представителят на „Интележанс сервис" Макибин, по прякор „Санди" или „Очкл".

Вилкс помнеше бледната, замислената красавица фройлайн Хилда, помнеше и влюбения в нея млад Валдис Рейнис. Говореше се, че старият Рейнис, артист със световно име, се опитваше да се върне в родината, но латвийските националисти със заплахи задържаха стареца в Стокхолм. Обаче преди смъртта си Рейнис завещал на сина си непременно да се върнат в Латвия.

В дома на генерала постоянно се насмиваха над това завещание на стареца. Обаче сам Валдис Рейнис се отнасяше към последните думи на баща си много сериозно. И само любовта към дъщерята на генерала го задържаше.

И ето те двамата са избягали от „свободния свят"!

През последния ден за почивка Вилкс не се доближи до радиоприемника. Лидумс разбра: пази се! Бои се от нещо да не нарани сърцето му.

Връщаха се в лагера с повишено настроение. Дългият преход от седемдесет километра не ги плашеше: известно е, че по познат път се върви по-леко!

През нощта отново преминаха покрай аеродрума. Зад желязната бодлива тел се водеше деен учебен живот—ревяха и веднага се изправяха като свещ самолети изтребители право над главите на притихналите пътници; лазеха светлините на прожектори, светеха червени и зелени светлини.

При денуването залегнаха, оставяйки далеч назад аеродрума. На Вилкс, неизвестно защо, не се искаше да разговаря за аеродрума. В Англия бяха уверени в пълното предимство на западната авиация над съветската. Но онова, което видя Вилкс, го лишаваше от тази увереност...

Но, когато на третия ден стигнаха лагера, настроението на Вилкс отново се повиши. Утешаваше го най-много това, че те два пъти минаха под самия нос на болшевиките покрай аеродрумното поле! Страховете останаха назад.

2.

ПРЕДИ ЗАМИНАВАНЕТО за „зимната квартира" Лидумс предложи да отидат на лов за диви кози. На всеки домакин ще бъде приятно, ако „гостът" донесе със себе си макар и малък подарък... А те се канят да гостуват на своите домакини цяла зима.

Малки стада диви кози постоянно попадаха в района на лагера. В тези дебри не идваха ловци, а и самите „братя" не стреляха в околностите на лагера. Отначало Вилкс и неговият колега често скачаха сред нощ, слушайки гръмогласния вопъл на стария козел, предизвикващ на бой младите си съперници, докато най-сетне не се убедиха, че горските зверове за тях са по-безопасни от хората.

За лова отделиха автомати със заглушители — след нападението над Юрка от страна на мирния ловец всички разбраха, че е по-добре да ходиш на лов без излишен шум.

Рано сутринта на 1 декември ловците—сред тях беше и Вилкс—напуснаха лагера. В бункера останаха Егле и вечно простуденият Мазайс. Мазайс реши, че от неговата кашлица даже мечките ще се разбягат, а на Егле командирът не разреши да отиде.

Отначало вървяха по двама. Вилкс се присъедини към Делинш, той вярваше, че на момъка му върви.

Скоро някому действително потръгна—чуха се отделни изстрели, но Делинш и Вилкс бяха се отделили на около пет километра, без да забележат нито една следа, нито един оципан храст, нито едно леговище. А на изток и на запад се чуваха глухи изстрели на „шмайзери" със заглушители и това показваше, че успехът им се изплъзва.

Внезапно Делинш се изправи, поглеждайки иззад високия храст, давайки в същото време сигнал на Вилкс да притихне. Вилкс предпазливо разтвори храстите.

В просеката, бяла от пресния сняг, стоеше козел, наострил уши и високо издигнал красивата си рогата глава. В края на гората, на отсрещната страна на просеката, пасяха самки. Харемът беше голям, изглежда, козелът — стар боец, беше от онея, които така плашеха нощем Вилкс и Егле.

На Делинш действително потръгна: той тръгна към стадото срещу вятъра и водачът още не усещаше миризмата на човек. Но нещо го безпокоеше, може би, отдалечените изстрели, може би, изплашеното чуруликане на птиците, които първи забелязват човека.

Делинш протегна напред автомата и прошепна:

— Аз ще бия го козела, вие стреляйте по козите.

Вилкс застана до него, прицели се и, едва Делинш прошепна с устни: „Да започнем!" — натисна спусъка.

Куршумите се забиха в снега, без да достигнат козите. Чак в последния миг ловецът успя да превари една от високо подскочилите самки, която рухна с цялото си тяло, после скочи отново и се хвърли след другите, ронейки капки кръв. Козелът, пронизан не от един навярно куршум, скочи с последни сили в гъсталака и падна.

Вилкс се хвърли след ранената коза. В разпалеността на преследването той не чу нито вика на Делинш, опитващ се да го спре, нито сигналния изстрел, викащ ловците, той тичаше, прескачайки пънища, ровове, дупки, без да снема очи от единствената необходима му следа, оцветена с кръв.

Козата отдавна се носеше сама, отделила се от стадото, може би ранена смъртоносно, но още подвластна на инстинкта за спасение.

(Следва)

Пред пленума на Окръжния комитет на Партията по въпросите на животновъдството

В кравефермата положението се нормализира, но...

ПО ИЗПЪЛНЕНИЕ на договорите за задължения за животинска продукция към държавата миналата година кооперативното стопанство от с. Сокол беше на едно от последните места в окръга. Стопанството не изпълни своите договорни задължения с 300 тона краве мляко, 65 тона месо и 74 000 броя яйца. За това изоставане партийното и стопанското ръководство не веднъж бе критикувано. За да не се повтарят миналогодишните слабости и да има ритмично изпълнение на плана от животинска продукция, тази година управителният съвет на стопанството и партийният комитет проведоха конкретни мероприятия. След като анализираха причините за ниския млеконадой в кравефермите, стигнаха до извода, че се допускат съществени слабости при храненето и гледането на животните. Ето защо на едно от съвместните заседания на общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС се реши да се създадат необходимите условия за пълното оползотворяване на наличните фуражи. Във всички села от района бяха построени фуражни кухни за обработка на грубия фураж. Тук със специални бойлери се затопля водата и чрез тръбна инсталация, нарязания с РКС апарати груб фураж, се запарва и се смесва с меласа. Освен това слънчогледовите пити се смилат на ярмомелка и се дават на животните в обработен вид. Имайки горчивия опит от миналата година, тази година стопанството натрупа повече сено и изготви много повече и по хубав силаж. Сега в дажбата на кравите се включват: 2 кг концентриран фураж, 20 кг доброкачествен силаж, 15 кг обработени фуражи, необходимото количество минерални добавки и др. Известни подобрения се направиха и в спазването на режима в кравефермите, борбата с яловостта при кравите и др. По предложение на специалистите и съгласието на Окръжния народен съвет всички непродуктивни крави са прочистени.

И трябва да се каже, че взетите мерки от управителния съвет на ТКЗС и партийния комитет вече дават своите положителни резултати. Докато миналата година по това време стопанството получаваше дневно по 1 000—1 050 литра мляко, сега въпреки че кравите са намалени с 100 броя, се надоява дневно 2 000 литра мляко. През месец януари при план 34 500 литра са надоени над 54 000 литра. Добри успехи имат в това отношение доячите Ради Иванов и Еленка Господинова от кравефермата от с. Сокол.

Докато работата в кравефермите вече се нормализира, то същото не може да се каже за птицефермите. Носливостта на кокошките в стопанството продължава да стои под средния процент за окръга. Тук известни подобрения в храненето на кокошките са направени, но още от есен а не са взети необходимите мерки за предпазване на кокошките от болести. В резултат на това сега в основната ферма от Сокол е избухнала болестта „шаркодифтерит“ и носливостта на кокошките намалява.

Ако не се вземат решителни мерки за пресичане на болестта и не се въведе строго карантинно положение в останалите ферми, има опасност болестта да се разпространи и в другите птицеферми и годишният план за яйцата да се провали пак.

Планът за месото през януари е преизпълнен-вместо 5 000 кг са предадени 5 240 кг. Но като се имат предвид наличните животни, ако не се вземат решителни мерки за закупуване животни от друго място, годишният план за месото има опасност също да не се изпълни.

Всичко това трябва да накара партийното и стопанското ръководство още веднъж да обсъдят състоянието на животновъдството в стопанството и да вземат такива мерки, щото през месец април, когато ще се проведе пленум на Окръжния комитет на БКП по въпросите на животновъдството, да се явят на него със стопроцентово изпълнение на всички договорни задължения.

Хаккъ ЗАИМОВ

НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ БРИГАДИ ЗА ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС ПРИ ДМЗ „СТОМАНА“ ПО-ДЕЙСТВЕНА ПОМОЩ

През изтеклата година Научно-техническото дружество при ДМЗ „Стомана“ гр. Силистра насочваше своята дейност към разрешаване на най важните производствени задачи. Това оказа положително влияние върху изпълнението на производствената програма за миналата година. Планът по обем бе изпълнен 103.70 на сто, производителността на труда с 103.70 на сто, а планът по печалбата е 7 63 на сто. През годината ръководството на научно-техническото дружество можа да сформира 12 научно-технически колектива, в които взеха участие 12 инженеро технически кадри и 59 рационализатора, които разрешиха 46 тесни места в производството с годишен икономически ефект от 40 800 лева.

Наред с успехите в завода се допуснаха и някои слабости от страна на инженеро-техническото ръководство и ръководството на научно техническото дружество по работата на социалистическите бригади за технически прогрес.

През последното тримесечие на изтеклата година по предложение на окръжното ръководство на НТС—Силистра бе поставена задача на научно-техническите дружества в по-големите промишлени предприятия на окръга да изградят социалистически бригади за технически прогрес. Основна задача на тези бригади е да решават в съкратени срокове най-важните проблеми, свързани с производството и то на нивото на световната техника като: конструиране и усвояване производството на нови изделия, разработване и внедряване на нови технологически процеси, внедряване комплексна механизация на производството в отеделни участъци и цехове, внедряване на нови материали за производството на различни изделия и други.

В ДМЗ „Стомана“ работата бе подета навреме от заводското дружество. На съвместно заседание с административно-техническото ръководство се взе решение на първо време да се сформират три социалистически бригади за технически прогрес, които да се заемат с разрешаването на следните задачи: направа на хидравлична шприц-преса за полистиролови изделия, изработка на механичен автомат за командване на формовъчна преса и изработка на затворени неръждаеми съдове като херметически тенджери, чайници и други.

Очакванията на Окръжното ръководство за работата на социалистическите бригади в ДМЗ „Стомана“ бяха и си остават добри, но на практика и от направената проверка се оказаха някои слабости. Нито една от бригадите не е сключила договор с административно техническото ръководство на завода, въпреки че едната от тях с ръководител др. Петър Цечев е резрешила поставената задача по изработването на хидравлична шприц—преса за полистиролови изделия. Съставът на останалите две бригади все още не е уточнен напълно и нямат определени срокове за завършване на поетите задачи и не се следи отблизо тяхната дейност.

Съвсем не е оправдано да се смята, че целите и задачите на социалистическите бригади за технически прогрес не са познати, тъй като през месец ноември на миналата година бе проведено разширено съвещание в Окръжния комитет на БКП с участието на всички административно технически и профсъюзни ръководства от промишлените предприятия на окръга, на което бе изнесен подробен доклад за устройството на бригадите от др. Яким Петков — зав. отдел „Промишлено-строителен“ при ОК на БКП.

Като се има предвид, че в ДМЗ „Стомана“ са концентрирани най голям брой специалисти и рационализатори, в предприятието могат да се сформират повече социалистически бригади за технически прогрес, които ще спомогнат за разрешаване на редица проблемни задачи. Наложително е административно-техническото ръководство да поеме отблизо тази важна задача и да оказва по-действена помощ за успешно разрешаване на всички поставени задачи, свързани с производството през новата година, за издигането на техническия прогрес в завода на нивото на най добрите машиностроителни предприятия в нашата страна.

Димитър ТАЧКОВ

ТВЪРДАТА ДОГОВОРНА СТОЙНОСТ — ОСНОВА ЗА НОВИ УСПЕХИ В СТРОИТЕЛСТВОТО

ГЛАВНАТА задача, която Партията и правителството поставят в областта на нашето строителство е непрекъснато да се увеличава ефективността на капиталните вложения, навреме да се завършват и предават обектите, да се изграждат те доброкачествено и евтино. Това налага постоянно да се подобряват и усъвършенствуват формите и методите на ръководене и изпълнение на строителството. Сигурен път за постигането на тази цел е твърдата договорна стойност. Затова инициативата на строително монтажния колектив на Нефтохимическия комбинат и в „Работническо дело“ за широко прилагане на твърдата договорна стойност заслужава пълна подкрепа.

Твърдата договорна стойност е по същество нов метод, нов начин на ръководене, отчитане и финансиране на строителството. Същността й се състои в това, че строителната или монтажна организация сключва договор с инвеститора за изграждането изцяло или на отделни подобекти на даден строеж по предварително определена стойност, видове и количества работи и за определен срок. Съвсем естествено е, че от договора и за двете подписали го страни произтичат съответни права и задължения, които трябва да се спазват най-точно.

Кои са основните предпоставки за изграждането на обектите по твърда договорна стойност? Преди всичко това е своевременното осигуряване от проектантските институти и организации и инвеститора на всички необходими проекто-сметни документации. При това в случая става дума не само за количеството, но и особено за качеството, за подробно разработени пълни проекто-сметни документации, които да не носят изненади и да не подлежат на изменения. Тъкмо в това отношение обаче в редица случаи все още се допускат немалко слабости — проектантски грешки, недобре проучени теренни условия, пропуснати количества и видове работи и т. н. Това понижава качеството на проекто сметните документации и те не могат да изпълняват функцията на основа на договорните взаимоотношения между строител и инвеститор, докато не бъдат поправени. Тази е и главната причина през миналата година да бъдат построени значително по малко обекти от предвидените за експериментално изграждане по твърда договорна стойност

Друго важно задължение на инвеститора е да осигури на строителите и монтажниците необходимите машини и съоръжения за промишлените обекти в определените в договора срокове. И в това отношение обаче в редица случаи се допускт сериозни слабости—машините и съоръженията не винаги се доставят навреме, често пъти те са непълно комплектовани и т. н., което пречи на работата на монтажниците.

Не по-малки задачи при твърдата договорна стойност имат и строително монтажните колективи. Тъй като те са преките изпълнители, може всичко друго да е налице—проекто-сметни документации, машини и съоръжения и т. н., но не организират ли работата си така, че да изпълнят определените видове и количества строителство и монтаж в рамките на определената стойност и време, някакви съществени резултати естествено не могат да се очакват.

Наред с това Държавният комитет за планиране, Държавният комитет по строителство и архитектура, Министерството на строежите и Българската инвестиционна банка трябва да изготвят добре разработена постоянна инструкция за извършване на строителството по твърда договорна стойност, с която да се уреждат всички въпроси, свързани с проверката на документацията, контрола и отчитането на строителството.

Твърдата договорна стойност създава всички условия за своевременното завършване на новите обекти. Наред с това при нея чувствително се намалява и опростява отчитането на строителството, благодарение на което трудът на стотици и дори хиляди специалисти може да се оползотвори много по-рационално. Така например техническият ръководител на всеки обект губи 3—5 дни месечно за отчитане и заплащане на извършеното през месеца строителство. При твърдата договорна стойност всичко това отпада, като извършеното строителство се изплаща само със сметка 22 без определени срокове, разбира се, в рамките на определеното време за строителство. По такъв начин всеки технически ръководител годишно печели близо два месеца от писмено-отчетническа работа и това време той ще може да посвети изцяло за подобряване организацията на труда, за откриване на нови резерви, за подобряване качеството и намаляване стойността на строителството.

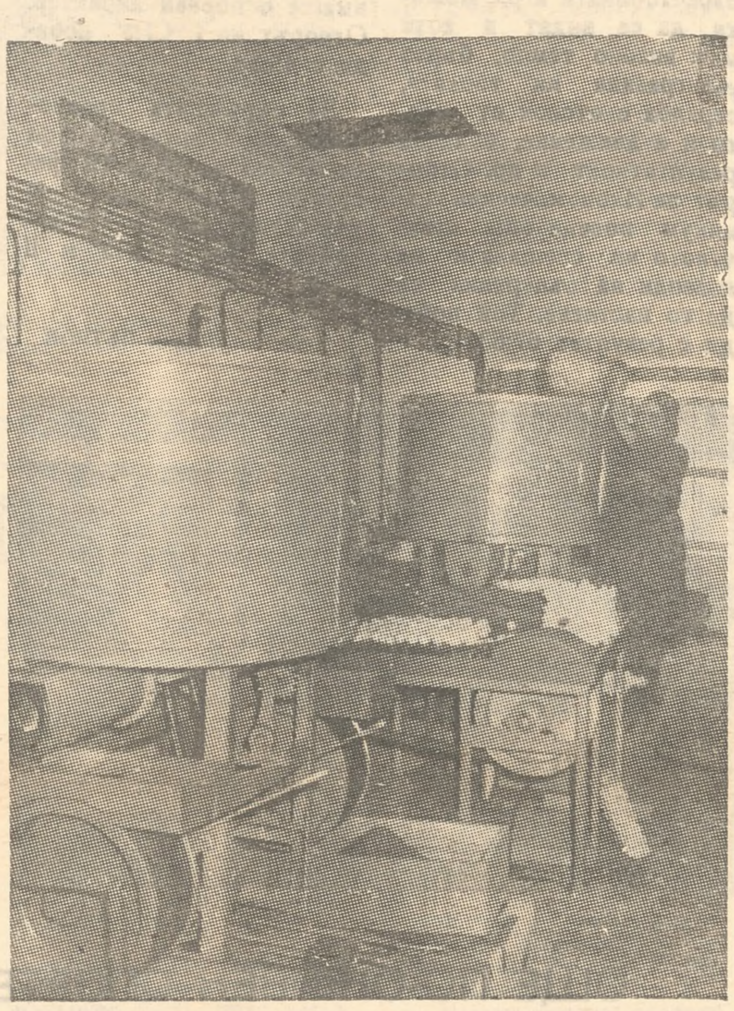

Птицегледачките от ТКЗС — Сияец с радост посрещнаха механизирането на птицефермата. Техният труд е напълно облекчен.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Успехът се ражда в дружно усилие

Където и да надникнете в ТПК „Метал“ — Силистра в цеховете, навън на двора, в работилничките, навсякъде в тия мразовити февруарски дни кипи напрегнат труд. Шумно е и в тенекеджийския цех за производство на печки и кюнци С гръмотевичен пукот синкавите ламаринени листа, понесени от здравите ръце на Кирил Лечев, покорно лягат под стоманеното острие на голямата ножица, за да получат оная кройка, която той пожелае. От тук със змийско съскане, плъзгайки се те се редят един върху друг, за да ги поемат Сийка Цонева и Цветана Рашкова и да начертаят върху гладката им повърхност бъдещите гънки и отвори на новите печки.

Грохот се носи от бързите удари на секачите Христо Янчев, Исмаил Мехмедов и техните другари, които изсичат всички отвори за лицевата част на печката. През колко още ръце минават ламаринените парчета, но те не могат да не прат и при Керим и Назиф, които с помощта на „апкат машината“ правят необходимите прегъвки, за да може след това Туран Гафаров на „пункт машината“, с помощта на електричеството да спои отделните ламаринени части.

Шумно и напрегнато е и в стаята на шмиргелистите. Със зловещо свистене и рой искри, въртящите се дискове впиват острите си зъби в чугунените отливки. Тук с упоритост и умение Тодор Стефанов, Михаил Иванов и Васил Иванов подготвят чугунените части. които представляват скелета на печката.

Когато всичко е готово, идва ред на Исмаил Мехмедов и Мехмед Шабанов, които превръщат отделните парчета в готови печки.

Така, от ръце на ръце, от машина на машина металните парчета, сглобени и оформени, са готови за предаване в търговската мрежа.

През януари цехът трябваше да произведе 400 печки. Тази цифра обаче се оказа малка пред упоритостта на колектива, и работниците в сини блузи произведоха 200 броя повече от заплануваните.

С не по-малка упоритост се залови колективът и за изработката на кюнци. Под ударите на десетки дървени чукове, тънките ламаринени листове приемаха така познатата ни форма, а на големия куп се трупат все нови и нови кюнци. С всеки изминат ден техния брой расте и вместо 4 000 броя, колкото е предвидено по плана, за нуждите на трудещите се, бяха предадени 11 930 броя. Без да има план, цехът изработи допълнително 1 100 ламаринени поставки за пред печка.

Постигнатото говори, че не напразно бригадата е получила званието „Бригада за комунистически труд“. Ръководителят на бригадата Кирил Тинчев с гордост съобщи на ръководството прекрасните резултати от техния труд.

Извършеното радва всеки член на бригадата, влива в сърцето му нови сили за още по-големи трудови дела пред славната двадесетгодишнина на Девети септемврийската победа у нас

Иван ПЕЙЧЕВ

СЪВЕТИ на Специалиста

ДА ОПАЗИМ ОВЦЕТЕ ОТ БОЛЕСТТА ГАНГРЕНОЗЕН МАСТИТ

АГНЕНЕТО на овцете в окръга е вече към своя край. Гангренозният мастит е опасна болест, която се появи през миналата година по овцете за доене в много стопанства и особено широк размер взе в ТКЗС — Ситово, Иширково, Калипетрово, Добротица и други, където имаше значителен брой жертви, а друга част направи негодни от животните за доене. Заболяването има заразен характер. То се предизвиква от микроб и се появява през периода, когато започва доенето на овцете.

Причинителят на болестта е широко разпространен в природата. Но да избухне заболяването са необходими някои условия, които предизвикват нарушаване целостта на кожата на вимето под различна форма. Една от тях е лошата хигиена в овчарниците. Твърде често в нечистите кални или влажни кошари настъпва лесно спарване или протриване на кожата на вимето, при което заразата навлиза в него. Също и при грубото и неправилно доене често се причиняват одраскввания, наранявания, протриване или контузия на кожата на вимето, което улеснява нахлуването на инфекцията. Нередовното и непълното издояване или неизбозаване, най вече на млечните овце, води до задържане на млякото и улеснява заразата. Понякога болестта може да се пренесе от болните на здравите овце чрез агнетата „крадци“ или ръцете на доячa.

Като попадне във вимето, възбудителят на заболяването се размножава масово и довежда до гнойно гангренозно възпаление на тъканта, от което последва обща интоксикация, на която често животните стават жертва. Обикновено заболяването настъпва внезапно. Болните животни при доене, следствие болките скачат, освен това и не допускат агнетата да бозаят. Постепенно общото им състояние се влошава. Те са омърлушени, отказват да се хранят и не преживят. Температурата им достига до 41-42 градуса. Засегнатото виме отича. То е болезнено и горещо при пипане и твърдо, с опъната кожа. Цветът му се изменя в червен, червено-виолетов до синкав. От болното виме млякото бързо намалява по количество, става воднисто, жълто червено, с парцалчета и стига до пълно спиране. Обикновено се засяга едната половина на вимето, но отокът може да обхване и цялото виме, да се разпростре по корема и да стигне до гърдите.

Тази болест може да протече от 24 до 48 часа и да завърши със смърт. В случаите, при които животните оздравяват, виметата им остават повредени и те стават негодни за разплод и доене. При тежките форми на заболяване, смъртността може да достигне от 50 до 90 на сто, а при леките форми от 10 до 15 на сто.

За предпазване на овцете от тази болест трябва да се вземат мерки. На първо място е необходимо кошарите да се почистват редовно от тора и да не се допуска влага в тях. Да се поддържа висока хигиена в помещенията и да се полагат грижи за вимето на овцете, които ще се доят, като редовно се застригват и почистват. Нужно е доячите да спазват необходимата хигиена при доенето. За предпазване на вимето от нараняване от агнето, се препоръчва то да се подхрани преди да се пусне да бозае, с цел да се намали настървението, с което се нахвърля върху майката да суче.

Важна мярка в борбата с болестта е изолирването на болните, ежедневен преглед на здравите за откриване на новозаболелите, които незабавно да се прехвърлят в групата на болните и своевременно да се лекуват. Най-добри лечебни резултати се постигат, когато лечението започва навреме. Само тогава може да се постигне и спасяване на самото виме. Когато се закъснее с два-три дни от началото на заболяването, животното може да се спаси, но вимето му осакатява. Много добри резултати дава лечението с пеницилин, стрептомицин, сулфатиазол, които се използват по указание на ветеринарния лекар. Виметата на здравите овце трябва да се вамазват с дезинфекционна мас за избягване на инфектирането. Нужно е в заразените стада доячите да измиват ръцете си с дезинфекционни разтвори преди издояване на всяка овца. Кошарите редовно да се почистват и дезинфекцират, като се внимава да не се увеличи влагата в тях.

Само при спазване на посочените мерки може да се води успешна борба с тази опасна болест при овцете.

д-р Георги СТЕФАНОВ
д-р Станко ИВАНОВ

Физкултура и спорт

С ОБЩИ УСИЛИЯ

Чествуването на 20-годишнината от социалистическата революция у нас ще бъде паметно събитие в живота на нашия народ. Със заслужена гордост той ще отчете величествените завоевания по пътя на социализма, в изграждането на материално техническата база на комунизма.

Най-значителна проява на Българския съюз за физическа култура и спорт в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България е провеждането на Втората републиканска спартакиада.

В нашия окръг вече много дружества участвуват активно в състезанията от Втората републиканска спартакиада. От започването й дружество „Доростол" — Силистра си постави задача да участвува с колкото се може по голям брой младежи и девойки във физкултурните занимания, да проведе по-голям брой състезания по кръгова система в бригадите, цеховете, класовете.

В провеждането на първия етап от спартакиадата във физкултурното дружество „Доростол" най-добре работи и се класира на първо място физкултурният колектив при ДМЗ „Стомана". Тук ръководството на колектива е съчетало своите усилия с дружествения комитет на Комсомола, затова повечето от поставените задачи вече са изпълнени. Полагат се много усилия за масовизиране и развитие на спорт № 1 — леката атлетика. Изградените отбори по лека атлетика са на първо място през първия етап на спартакиадата. Досега в колектива са проведени 1 състезание по лека атлетика с 99 участника, седем състезания по тенис на маса с 113 участника и пет състезания по шахмат с 63 участника.

За дружествените първенства, валидни за спартакиадата, най-редовно се подготвят отборите по шахмат, тенис на маса, футбол и борба.

Руска ПЕТРОВА

Разнообразни спортни състезания от спартакиадата

На 11 и 12 февруари спортната зала в Силистра беше арена на множество спортни битки. Дъхът на заключителния етап на Втората републиканска спартакиада се чувствува с всеки изминат ден. Това личи от напрежението, което е обхващало и треньори, и състезатели за достойно представяне в градските, окръжните и зоналните състезания.

Волейбол

В СРЯДА завърши третият кръг на градското първенство за юноши и девойки. Многото зрители, които дойдоха да наблюдават срещата, видяха противопоставяне на неравностойни противници. Единствена среща, която беше следена с по-голям интерес, бе между ССТ и и Промишленото училище по дървообработване. Наложи се с колективната си игра ССТ с резултат 3:2.

Градски първенци по волейбол за 1964 година станаха юношите и девойките I СПУ, които заедно с девойките на II СПУ и юношите на ССТ ще представят града на окръжното първенство. То ще се проведе на 25 и 26 февруари в Силистра.

Баскетбол

НА 11 ФЕВРУАРИ се състоя приятелска среща по баскетбол между отборите на Тутраканската гимназия и Икономическия техникум в Силистра. Всички модерни елементи, които познава баскетболната игра, можеха да се видят в този мач: високо темпо, бързо разиграване на топката, стрелба с отскок от място и в движение, отлична резултатност и др. Отборът на Икономическия техникум поведе още отначалото на срещата и не позволи на съперника си да го настигне. Той победи с резултат 67:63.

На другия ден започнаха финалните срещи от градското първенство по баскетбол. В първия мач отборът на Икономическия техникум се наложи с лекота над отбора на ССТ с 43:23. В един оспорван мач Промишленото училище по дървообработване се наложи над ССТ с 41:40.

Срещата между постоянните съперници — I СПУ и II СПУ — юноши — бе в тон с традициите. Устремът, бързината, с които се организираха атаките и неточните пасове, бяха отличителните белези на срещата. Победи отборът на I СПТ с 51:50. Мачът между двете гимназии—девойки— също имаше оспорван характер. Отборът на I СПУ победи с 45:38.

За окръжната средношколска спартакиада по баскетбол на 18 и 19 февруари добиват право да участвуват юношите и девойките на I СПУ и II СПУ.

Иван ПЕТРОВ

УЧАСТИЕ В ЗИМНАТА НАДПРЕВАРА

Пети февруари беше един малък празник за пионерите от прогимназията „Ст. Караджа" — гр. Тутракан. Той беше обявен за спортен ден на учениците и тази вест те посрешнаха с истинско въодушевление. Много радост им достави съобщението на дружинната ръководителка, че в този ден ще бъдат организирани поход и състезания със ски и шейни в местността „Б блата".

Под ръководството на дружинната ръководителка и учителите Салимов, Цачев, Чернин, Иванов и други в похода взеха участие над 130 пионера със ски, с шейни.

Не бездействуваха на пети февруари и баскетболистите от училището. Заедно със своите приятелчета от училище „Христо Ботев" заранта в шест часа те се отправиха към село Нова Черна, за да гостуват на спортистите-баскетболисти от местното училище. Срещите започнаха в 7.30 часа. Първата—между пионерите от двете Тутракански училища в редовното време завърши наравно – 22:22. Продължението протече много напрегнато и интересно. И едва в последните секунди чрез наказателен удар пионерите от училище „Хр. Ботев" сумяха да променят резултата в своя полза—32:30.

Втората среща—между учениците на училище „Хр. Ботев" и пионерите от Нова Черна — завърши при резултат 38:34 в полза на домакините.

Третата среща—между пионерите от училище „Ст. Караджа" и пионерите от Нова Черна бе решаваща за първото място. Тутраканските пионери успяха да се наложат с 35:29 и заеха първото място.

Между пионерките най-добре се представи отборът на училище „Хр. Ботев", който се наложи над другите два отбора.

След завършване на турнира пионерите и пионерките от двете тутракански училища изминаха пътя до града пеш, за да изберат повече точки в зимната надпревара.

Така протичат спортните дни за пионерите от тутраканските училища. За тях те са добър повод, за да спортуват още по-активно, за да вземат по-активно участие в Спартакиадата и зимната надпревара, организирани в чест на 20-годишнината на Девети септември.

Илия ЙОРДАНОВ

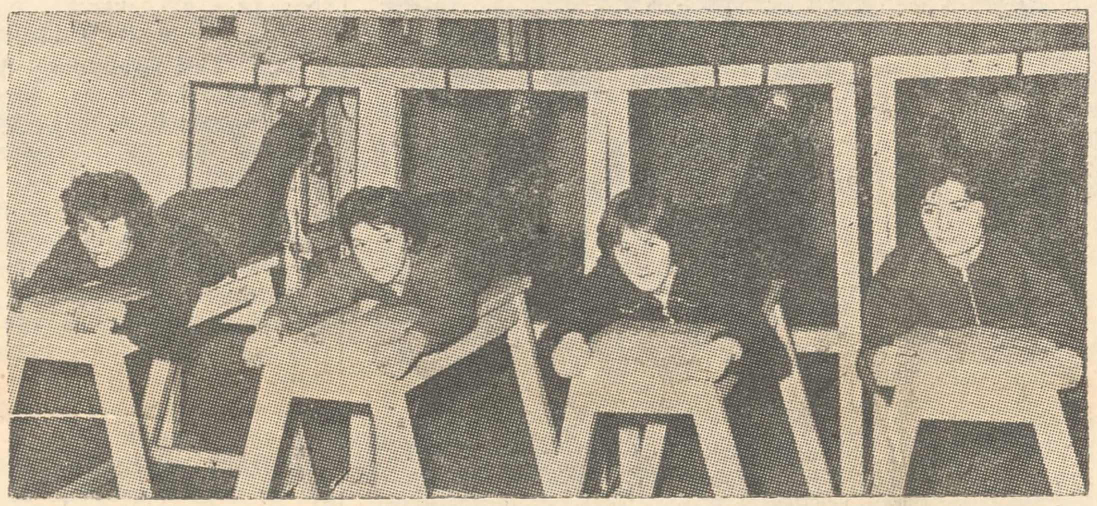

Ледовете все още сковават Дунава, но плувците към Спортна школа — Силистра и сега, през зимата, не бездействуват. Под ръководството на треньора по плуване Петър Петров тренират редовно Маргарита Гаджалова, Тодорка Събева, Недка Карякова и Ана Ценкова, които неведнъж са защищавали честта на окръга.

Цялата дружина спортува

Всички пионери от дружина „Млада гвардия" в град Тутракан участвуват масово в зимните спортни игри. Спортното им ежедневие започва с ободрителната утринна гимнастика — вън, в училищния двор, въпреки студа. После идва голямото междучасие — спортната площадка се оживява от заръхани баскетболисти и спринтьори. И някои от часовете по физическо възпитание се провеждат навън. Така учениците се закаляват, стават издръжливи.

Особено приятен за нашите пионери е спортният полуден. Той се провежда редовно от всеки отряд.

В ежедневието на дружината и отрядите не по-малко място заемат и зимните походи. Те започнаха още през ваканцията. Сега цялата дружина спортува, всички пионери участвуват в разгара на Втората републиканска спартакиада.

Редакционен съвет на друж на „Млада гвардия" — Тутракан

ОЩЕ ПО-ОЖИВЕН СПОРТЕН ЖИВОТ

На 9 февруари беше проведена отчетно-изборната конференция на физкултурното дружество „Червена звезда"—Дулово.

Докладът за едногодишната дейност на дружеството беше прочетен от заместник-председателя му Илия Максимов. Той изтъкна някои значителни постижения на дружеството през миналата година в масовизирането на физкултурата и спорта. През 1963 година са били излъчени 1110 носители на значката „ГТО", 348 спортисти са станали разрядници, от които двама първоразрядници. Към активен спортен живот са били привлечени 818 младежи и девойки, 94 съдии и 55 инструктори са дали своите усилия за повишаване на спортното майсторство на физкултурниците. Производствената гимнастика вече е традиция в по-големите дуловски предприятия.

Много състезатели представиха достойно дружеството в редица окръжни и зонални първенства. Три години подред дуловските лекоатлети-юноши и девойки — са носители на купата на ОК на ДКМС за лекоатлетическата щафета. Хубав завършек на техните успехи бе участието им през 1963 година във финала на щафетата за купата на в. „Народен спорт" в град Пловдив, където се класираха на пето място в републиката от всичко 30 отбора.

Успешно се представиха волейболистите в зона „Дунав", а женският волейболен отбор е окръжен първенец за 1963 година. Известни са високите постижения на дуловските физкултурници и в други спортове — тенис на маса, футбол, шахмат.

Но наред с това успехите все още се съпровождат от немалко недостатъци в работата на дружеството. Темповете на развитие на физкултурното движение в района все още не съответствуват на високите темпове на развитие в другите области на нашия живот.

Другарят Шакир Шакиров, секретар на ГК на БКП, направи обективна преценка на едногодишната работа на дружеството и даде препоръки за неговата бъдеща работа, подчинена преди всичко на спартакиадата.

В своето изказване другарят Ветин Мавров, председател на ОС на БСФС подчерта, че и в доклада, и в изказванията вниманието е насочено само към футбола. Тази болест — подчерта той—е много сериозна и поставя в немилост другите спортове. Другарят Мавров подчерта, че сега е необходимо да се масовизират и другите спортове: волейбол, тенис на маса, борба, шахмат и др., които не се нуждаят от значителна материална база. Само така физкултурата и спорта ще проникнат във всеки цех, във всяка бригада, само така всички трудещи се ще бъдат въвлечени в активно спортуване.

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

Волейбол на четири фронта

В Силистра преди няколко дни гостува внушителна група от 40 волейболисти от град Исперих. Те бяха противници на силистренските волейболисти в четири възрастови групи: пионери, пионерки, юноши и девойки старша възраст.

Първи започнаха борбата пионерите. Домакините превъзхождаха в началните удари и във взаимодействието между отделните състезатели и заслужено спечелиха с 2:0 (15:2,8)

Пионерките на Исперих, участвували с успех в републиканските първенства по волейбол, успяха „набързо" да се справят с момичетата на Койчева (15:4,6) Те показаха убедително предимствата на ранната специализация, навременна и редовна подготовка. Пионерките на Исперих са започнали тренировки още от IV клас по 3-4 пъти седмично и разполагат с един респектиращ арсенал от тактически и технически похвати. За разлика от пионерките юношите на Първа политехническа гимназия бяха категорични След красива колективна игра те спечелиха с 3:0. С резултат 3:2 победиха и девойките на Силистра.

Иван БОНЕВ

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

Окръжният организационен комитет за фестивала и спартакиадата, редакцията на в. „Силистренска трибуна", отдел „Изкуство и култура" при Окръжния народен съвет, Окръжният съвет на професионалните съюзи и Окръжният комитет на ДКМС

обявяват литературен конкурс

в чест на 20 годишнината от социалистическата революция в България за отразяване борбата на българския народ срещу фашизма и капитализма и пресъздаване героизма на трудовия човек в построяване на социалистическото общество.

Ще бъдат раздадени следните награди:

а) ЗА РАЗКАЗ
I награда — 100 лева
II награда — 60 лева
2 поощрения по 25 лева
б) ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ
I награда — 80 лева
II награда — 50 лева
3 поощрения по 20 лева
в) ЗА ЕДНОАКТНА ПИЕСА
I награда — 100 лева
II награда — 60 лева
2 поощрения по 40 лева
г) Сенарий за късометражен филм
I награда — 120 лева
II награда — 80 лева
III награда — 50 лева

Материалите за конкурса да се изпращат до редакцията на вестник „Силистренска трибуна" с надпис „ЗА КОНКУРСА". Срок за представяне на творбите: за сценариите за късометражен филм — 31 март 1964 г., за едноактна пиеса — 30 април 1964 „ за разказите и стихотворенията — до 9 септември 1964 г.

Публикуваните във вестника произведения ще бъдат хонорувани отделно.

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ
Фураж срещу животни

Кооператори, служители, работници и пенсионери!

За да реализирате допълнителни доходи за Вас и Вашите семейства, възползувайте се незабавно от изгодните условия, които Ви предлага ДСП „Родопа"

ДСП „Родопа" — София организира договаряне и закупуване на селскостопански животни и произведения чрез потребителните кооперации по места и окръжните представителства на ДСП „Родопа" по установените държавни изкупни цени.

СВИНЕ — живо тегло над 90 кг, като срещу всеки предаден килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска на производителите по 4 кг концентриран фураж (ечемик или царевица на зърно) по 0.10 лв. килограм.

ТЕЛЕТА — добре угоени се изкупуват по цена 1 лв. килограма живо тегло. ДСП „Родопа" отпуска по 1.5 кг. зърнен фураж по 0.10 лв. кг. За всички останали категории телета се отпуска по 1 кг зърнен фураж.

ГОВЕДА, БИВОЛИ, МАЛАЧЕТА, ШИЛЕТА, ОВЦЕ и КОЗИ (за клане), за всеки килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска по 1 кг. зърнен фураж по 0.10 лв килограм.

АГНЕТА и ЯРЕТА — за всеки килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска по 2 кг. зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

ГЪСКИ ЗА ГУШЕНЕ — за предадена гъска над 4 кг. живо тегло ДСП „Родопа" предоставя по 1.5 кг зърнен фураж за килограм живо тегло БЕЗПЛАТНО. За гушене на гъските ДСП „Родопа" предоставя по 3 кг. царевица срещу килограм живо тегло на гъска не по-малко от 6 кг. Този фураж се заплаща по 0.10 лв. за килограм.

ТИКВЕНО СЕМЕ — за 1 кг. предадено тиквено семе ДСП „Родопа" отпуска по 1 кг. зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

МЕТЛЕН КЛАС — за 1 кг. предаден метлен клас ДСП „Родопа" отпуска по 0.5 кг. зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

Всеки кооператор, частен стопанин, работник, пенсионер или служител получава фуража веднага в пълен размер за предадени (изкупени) животни или 50 на сто от фуража при сключване на договора.

ДРУГАРИ СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛИ,

ДСП „Родопа" гарантира изкупуването на договорените животни и селскостопански произведения, както и съответния фураж и Ви пожелава успех в тази важна за Вас и държавата ни стопанска дейност.

ДСП „РОДОПА"

Отзиви и мнения

„СПЯЩАТА КРАСАВИЦА" НА НАША СЦЕНА

ПОСТАНОВКА, КОЯТО ВЪЛНУВА

През последните години нашата литература се обогати с един прекрасен образ — Авакум Захов, създаден от Андрей Гуляшки. Един герой, чиито „приключения" завладяха българския читател не само защото той носи загадъчното и завладяващо очарование на Шерлок Холмс, но защото съчетава в себе си и голямата любов към хората, високата комунистическа идейност, неизчерпаемата сила на ума, активната действеност.

А ето, че сега ние имаме възможност да видим всичко това на театралната сцена. Поставената от Силистренския народен театър пиеса „Спящата красавица" според мене е успех за режисьора Панайотис Фундеас и творческия колектив. Тя вълнува. Вълнува преди всичко Светослав Станилов в ролята на Авакум Захов, който завладява вниманието на зрителите. И тези, които не са чели повестта „Спящата красавица", сигурно са можали да почувствуват с неговия образ комуниста с големия аналитичен ум, който не е лишен от обикновените човешки увлечения, не е лишен, и от своите чудатости. Според мен Светослав Станилов успя да покаже именно това и е създал един успешен образ на Авакум Захов. Успешна е играта и на Маргарита Станилова, на Кирил Манчев. Мария на Станилова е действително уморена от начина си на живот жена, чиято участ е противоречива, чиито мечти са опорочени.

Боцманът, „старият морски вълк" на Манчев, въплъщава в себе си почти всичко, което може да се иска от зрителя.

Общо взето добри неща могат да се кажат и за останалите изпълнители. Не може да не дразнят някои несъвършенства в играта на актьорите, но сполуките са тези, които определят цялостния облик на спектакъла. Затова театралната зала се напуска с чувство на задоволство.

Иван МАКСИМОВ
студент

Благодаря на творческия колектив!

От скоро време на сцената на Народния театър в Силистра се представя пиесата „Спящата красавица" от Андрей Гуляшки и Владимир Карашев. Аз присъствувах на представянето и видях изкуството на нашите артисти. Останах възхитен от старанието на режисьора при постановката! Оставах доволен и от играта на артистите! С отлични впечатления остават и другите посетители.

Благодаря на режисьора Панайотис Фундеас, на директора Светослав Станилов и на всички артисти, взели участие в представянето на „Спящата красавица"! Благодаря им за тяхното изкуство.

Боян МИХЧЕВ
председател на ОК на Отечествения фронт — Силистра

ЕДНО ХУБАВО ПРЕДСТАВЛЕНИЕ

С нетърпение очаквах да видя пиесата „Спящата красавица" на сцената на Силистренския народен театър, тъй като неотдавна гледах същата пиеса в Театъра на въоръжените сили в София.

Като съпоставям двете представления, аз мисля че творческият колектив в Силистра е постигнал много. Макар и по различно от Любомир Димитров, Светослав Станилов изгражда убедително образа на Авакум Захов и от първия момент спечелва симпатиите на зрителите. И Маргарита Станилова в ролята на Мария Максимова се представя добре. Тя изгражда успешно противоречивия образ на Спящата красавица. Отлично е изпълнението и на Кирил Манчев в ролята на Боцмана.

Режисьорът Панайотис Фундеас е положил много усилия, за да осъществи един хубав спектакъл и за радост на всички трудът му не отишъл напразно.

Стела ТОПАЛОВА
студентка

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ
ДИРЕКЦИЯ „ВОДОСНАБДЯВАНЕ" гр. Силистра
СЪОБЩЕНИЕ

Дирекция „Водоснабдяване" гр. Силистра задължава поради затрудненото положение по отношение снабдяването на града с вода всички граждани, предприятия, учреждения и др., които имат чешми в дворовете и постройките си да не оставят същите да текат непрекъснато.

Всички чешми трябва да се спират от водомерните шахти и се изпразва застрашената от замръзване част на чешмата от спирателния кран с изпразнител в шахтата.

При констатиране на чешми оставени да текат непрекъснато за да не замръзнат, на гражданите и предприятията ще се налагат глоби и чешмите им ще бъдат прекъснати.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 20 (728) | Вторник, 18 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За да се роди по-богата реколта и през тази година, каруцарите Ради Манолов и Зейнел Ахмедов усилено извозват оборския тор на полето.

ДО КРАЯ НА МЕСЕЦА — ОЩЕ 580 000 КИЛОВАТЧАСА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ

В следобеда на 16 февруари дванадесетте работника от Дизеловата електроцентрала в Силистра се поздравиха с голяма трудова победа. Станцията изпълни месечния си план с 13 дни предсрочно. Много труд и денонощно напрежение се изисква от хората в сините престилки, за да не спре, дори и за минута монотонното бучене на машините. Но на народното стопанство сега, повече от всякога, трябва да се осигури постоянен приток на електрическа енергия. Всяка малка повреда се отстранява навреме, поддържа се изключителна чистота и машините са в отлично техническо състояние.

За производството на повече електроенергия голяма роля играе степента на използване на машините. Сега те работят при максимално натоварване и дават максимално количество енергия.

До края на месеца има още 13 дни. За това време колективът обещава да произведе допълнително още 580 000 киловатчаса електрическа енергия. Досегашния успех е гаранция, че и това обещание ще бъде изпълнено.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Силистренските строители внедряват твърдата договорна стойност

(Беседа с другаря Нейко Илиев—началник на Окръжна строителна организация)

ТВЪРДАТА договорна стойност засега е една от най-прогресивните форми в строителството. Тя не можеше да остане чужда и за нашата строителна организация. Както във всяко начало липсваше опит, но това не попречи да направим първата уверена крачка.

Още миналата година ние проучихме готовността на някои обекти, след което бяха сключени договори. Първите договорирани обекти в окръга бяха: складът на „Сортови семена", детската градина, двуетажна жилищна сграда и ремонтната работилница в ДЗС в Силистра.

Договорирането на обектите даде възможност да се приложи акордната система в работата, а оттам и доброто заплащане на работниците, без да се влоши качеството.

През миналата година организацията ни трябваше да постигне планово снижение на строително-монтажните работи от 2,6 на сто, а само при склада на „Сортови семена" бе постигнато снижение от 10 на сто, при детската градина 5,6 на сто и при жилището 3,9 на сто. При всички останали обекти по този показател предприятието бележи загуби.

Твърдата договорна стойност даде възможност да се предадат обектите много дни преди срока, да се направят икономии от основни строителни материали. Само при детската градина са икономисани 6 500 кг цимент, 6 071 кг желязо, над 3 кубика греди, 3 кубика дъски и други на стойност 4 420 лева. От склада на „Сортови семена" са икономисани материали за 3 535 лева, а от двуетажното жилище — 741 лева.

Резултатите, които постигнахме през миналата година, са ярко доказателство за превъзходството на договорирането строителство. Въпреки това обаче, ние все още плахо пристъпваме към широкото му внедряване. То е резултат на все още непълната готовност да се поеме отговорността, както от строителната организация, така и от инвеститора.

След като проучихме готовността на някои от обектите, и тази година решихме да договорираме 4 от лимитните обекти — навес за зеленчукови семена и телчарник на ДЗС — Силистра, нова детска градина и новостроящата се пощенска станция в гр. Силистра.

Досега е сключен договор за телчарника. В процес на проучване са документите на пощата и до края на февруари договорът ще бъде подписан. Детската градина ще се забави, тъй като строителството ще започне през втората половина на годината. Освен това през тази година ние ще договорираме и 12 обекта извън лимитното строителство, които имат пълна готовност за започване на работата.

Договорираните 16 обекта обаче представляват едва 10 на сто от общото строителство за 1964 година. През следващата година сме решили този процент да нарасне от 40 до 50 на сто от цялото строителство. Това ще стане при условие, че на строителната организация се предоставя поне 3 месеца предварително цялата документация, за да може да бъде проучена, да се види готовността, и тогава да се подпише договорът. Затова необходимо е проектантите, както и инвеститорите, да се заловят най-сериозно с навременната подготовка на документите и всички строителни материали.

ВТОРАТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА — ОБЩОНАРОДНО ДЕЛО

Наречени на името на вожда на разбунтувалите се роби в римската империя, спартакиадите са били символ и израз на мощта на работническата класа, изразена чрез гимнастическите упражнения, игри и спорт, на нейната увереност в близката победа над капитализма.

Сега нашият народ е в усилена подготовка за тържествено и достойно посрещане на 20-годишнината от победата на социалистическата революция у нас. Честването на тази забележителна годишнина ще се превърне в ярка манифестация на грандиозните победи на нашия народ в борбата му за изпълнение на решенията на VIII конгрес на БКП, за постепенно изграждане на материално-техническата база на комунизма и изграждането на социалистическата ни физическа култура и спорт.

За тържественото отпразнуване на тази славна годишнина по решение на Политбюро на ЦК на БКП се провежда и Втората републиканска спартакиада и фестивал. На тези крупни прояви, в чест на 20-годишнината от победата над фашизма и капитализма у нас, ще бъдат отчетени пред Партията и народа постиженията и успехите в областта на физическата култура и спорта и художествената самодейност.

За успешното провеждане на Втория републикански фестивал и спартакиада е създаден Централен организационен комитет с председател членът на Политбюро на ЦК на БКП и заместник председател на Министерския съвет арм. ген. Иван Михайлов.

По подобие на Централния организационен комитет в нашия окръг също се създаде окръжен организационен комитет. В него са включени дейци на културата и изкуствата на физическата култура и спорта, на професионалните съюзи, ДКМС, ДОСО и др. По такъв начин в организирането на Втория републикански фестивал и спартакиада са заангажирани представители на най-широката общественост.

Първият етап на Втората републиканска спартакиада започна през пролетта на 1963 година. Вторият етап започна от 1 октомври м. г. и ще завърши през м. юли 1964 година. До 1 януари в нашия окръг са проведени 925 състезания с 24 554 участника, покрити са 1 183 разрядни норми. А общият брой на индивидуално участвувалите е 11 576. Спартакиадата ще стане мощен лост за изпълнението на приетата от Втория конгрес на БСФС програма — до 1965 год. 1 200 000 трудещи и младежи да участвуват два пъти седмично във физкултурни занимания или спортни състезания. За окръга тази цифра съответно е 10 000 — или 10 000 младежи и девойки два пъти седмично трябва да участвуват във физкултурни занимания или спортни състезания. Предвижда се броят на участвуващите в състезанията от спартакиадата да надхвърли цифрата два милиона (за нашия окръг 40 000 души) т. е. всеки четвърти гражданин да вземе участие в нея. А в нашия окръг ежедневно трябва да спортуват 5 000 трудещи се и младежи. За изпълнението на тези показатели е необходима упорита работа от ръководствата на физкултурните дружества и цялата общественост.

За да се считат спартакиадите за проведени, всеки физкултурен колектив от 1 октомври 1963 година до края на месец юни 1964 година трябва да е организирал най-малко три състезания по задължителните спортове, като класирането става по броя на получените точки за всяко отделно състезание. За колективните спортове се изисква в състезанията да са участвували най-малко три отбора, формирани по цехове, смени, квартали, махали, класове, курсове и др. и за индивидуалните спортове — най-малко 15 души участници (общо мъже жени, юноши и девойки).

Спартакиадата се провежда по задължителни спортове и спортове по избор, което се определя от големината на населеното място и физкултурния колектив. За ученическите колективи броят на задължителните спортове е по-голям в сравнение с този на работническите и селските физкултурни колективи. Така организирани, състезанията имат за цел да се постигне масовост в състезанията и същевременно да се съдействува за повишаване ръста на спортното майсторство и откриването на нови спортни таланти.

Спартакиадата спомогна да се обхванат във физкултурна работа повече работници, служители, ученици. Сега в Силистренски окръг с активна физкултурна дейност се занимават над 5 000 души.

Първият етап показа, че там, където обществеността се заеме с подготовката и провеждането на състезанията и резултатите са много добри. В селата Иширково и Секулово, в ДМЗ „Стомана" спартакиадата в истинския смисъл на думата е дело на цялата общественост. Тук не се поставя граница между задълженията на физкултурните колективи, комсомолските организации и професионалните съюзи.

Но в нашия окръг има все още много недостатъци при провеждането на спартакиадата. Не във всички села тя получи необходимия размах и популярност. Някъде е дело само на физкултурните колективи, а не на повече организации. Слабо е участието на девойките. В селата Бабук, Калипетрово и др. нито една девойка не е участвувала в отделно състезание, като изключим ученичките. А това се отнася за още много села. Много колективи останаха извън състезанията на спартакиадата, участвуваха в състезанията само по отделни спортове или изобщо не са организирали такива. Това се отнася за колективите в Голеш, Ст. Караджа, Ст. село, ОСО и др.

Главната задача в момента е да се направят изводи от досегашната дейност на организационните комитети по провеждането на спартакиадата, да се набележат мерки за активизиране на спортния живот. И най-важното — работата да се пренесе на площадките, игрищата, спортните зали. Това ще спомогне у всеки млад човек да се създадат навици за спортуване, да се реши основната задача — физическата култура и спорт да станат ежедневна необходимост за трудещите се.

За януари — 5 000 литра мляко над плана

В КРАВЕФЕРМАТА на ТКЗС в село Сребърна има 170 крави. Породният състав на животните е значително подобрен, но поради тежката зима и късната пролет през миналата година, планът за млеконадоя не беше изпълнен. Това не отчая гледачите. Още от първите дни на януари т. г. те се хванаха здраво за работа. Грижеха се да спазват строго дневния режим за гледане и хранене на животните. Като се почне от 4 часа сутринта, та до късна вечер, животновъдите са сред кравите. Навреме ги нахранват и издояват. Редовно ги почистват и напояват. Извеждат ги два пъти дневно на разходка. Грижат се оборът да бъде винаги добре почистен. Особено внимание те обръщат на храната на животните. Спазват и до край указанията на специалистите и бригадира на кравефермата. На кравите се дава дневно по 15 кг силаж, 8 кг нарязан царевичак, по 3 кг люцерна и 2 кг заводски смески. Освен това всяко животно получава и по 100 г карбамид, разтворен във вода, с която навлажняват смеските. Към концентрирания фураж гледачите смесват и смлени кочияшки. На един кг силаж те прибавят 5 гр мадено брашно за неутрализирането на киселините му.

И ето резултатите не закъсняха. Още в края на януари бригадирът на кравефермата — Йордан Атанасов отчете, че през месеца другарите му са надоили близо 5 000 литра мляко над плана. Това зарадва и насърчи много животновъдите.

— Щом през най-тежкия месец на годината постигнахме надпланово 5 000 литра мляко, можем уверено да водим борба за преизпълнение на млеконадоя.

Вместо 1 053 литра дневно, те надояват средно по 1 280 литри. Затова и радостта им е голяма. Те знаят годишните си, месечни и дневни планове, интересуват се ежедневно от тяхното изпълнение, като в специални тефтерчета водят сметка за това.

Постиженията на сребърските кравари са резултат и на трудолюбието, волята и желанието, които те влагат в работата. Макар да работят в един колектив между тях съществува благородна надпревара за по-добро обслужване на животните, за повече мляко.

Засега най-добри постижения има Димо Тодоров. Той надои близо 1 200 литра мляко над плана. След него се нарежда Васко Атанасов, който е надоил около 700 литра. Не остават назад и Гана Иванова — надоила 600 литра мляко в повече, Маню Тодоров — 500, Георги Кръстев — 400 и т. н.

— Никаква отстъпка от плана! Ще изпълним предсрочно дадената дума за продукцията. Ще водим борба за недопускане никаква смъртност сред животните — заявява съвсем уверено бригадирът Йордан Атанасов. И несъмнено ще успеем, защото колективът ни е непоколебим, а любовта към животните е голяма.

Георги КИРИЛОВ

Готови са за сеитбата

Механизаторите от село Правда тази година навреме приключиха ремонта на машините. Вече напълно са готови 2 дизела, 2 Беларуса, 1 ДТ—24, 4 култиватора и 3 сеялки. Определени са и площите за отделните култури. Тази година те ще засеят 2 500 дка хибридна царевица, 1 100 дка силажна царевица и 2 200 дка слънчоглед.

Сега в тези студени зимни дни, кооператорите от село Правда са спокойни и чакат най-удобните дни за пролетната сеитба.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Пълни са кошарите с агънца

Щастливи и горди са овчарите от село Пансиево. Благодарение на техните постоянни и добри грижи за стадата, на навременното извършване на осеменителната кампания, в овцефермата се получиха добри резултати.

Измежду овчарите като най-добри се проявиха Георги Михайлов, който получи от 100 овце-майки 137 агнета, Никола Атанасов от 130 овце — 165 агнета, Мехмед Топчиев от 150 овце — 165 агнета. Досега овчарите не са допуснали смъртност при малките агънца.

Милко НИКОЛОВ

Незабравим спортен полуден

Февруарският студ не пречи на пионерите от основното училище в село Златоклас да провеждат своя спортен полуден според програмата. Един от тях — преди една седмица — премина така хубаво, че те никога няма да го забравят...

Потеглиха на поход към заснежените полета. Всички бяха се стегнали, екипирали — сигурни като войници. Цели два часа настъпваше колоната по трудния маршрут. И когато пристигнаха на уреченото място, започнаха напрегнатите състезания. Най-интересно беше надпреварването със ски и шейни. Забравили студа, порозовели от напрежение и удоволствие, пионерите се пребориха в препускането... И трудно и интересно беше. Отборно победиха седмокласниците — най-бързите и най-волевите. От скиорите най-добър беше Федаил Арифов, а в спускането с шейни първенец стана Джемиле Караиева.

Един спортен полуден премина чудесно. Бодри и още по-закалени се завърнаха пионерите в село. Завърнаха се с радостни викове и песни.

Герчо НИКОЛОВ

Оборският тор — на полето

Неуморни са кооператорите от с. Грънчарово. Те използват всеки ден за извозване на оборския тор на полето. Кооператорите знаят, че от него до голяма степен зависи бъдещата реколта. Затова няма превозно средство в селото, което да не е заангажирано в тази селскостопанска работа.

Досега по блоковете са извозени 2 000 т тор, благодарение на съревнованието, което се води между звената и бригадите.

На първо място в извозването на оборски тор се нарежда бригадата на Слави Раданов. От каруцарите най-добре се проявяват Крали Стоянов, Ахмед Раимов и Вельо Петров. Ежедневно те извозват по 6 тона тор.

Сафет ХАДЖИСАДУЛОВ

В помощ на женкомисиите

По инициатива на Окръжния комитет на Отечествения фронт преди няколко дни в гр. Силистра се проведе семинар с женактива от окръга. Над сто жени се събраха в салона на Окръжния комитет на Партията, където най-напред изслушаха доклад за международното положение от др. Стефан Габровски, секретар на Окръжния комитет на БКП. След това др. Екатерина Аврамова от националния съвет на Отечествения фронт говори за ролята и значението на женкомисиите.

С особена тревога и чувство на лекарски дълг говори д-р Бирова за здравето на човека. Тя предложи една от основните задачи на женкомисиите да бъде и грижата за децата до една година.

Хубави изказвания направиха накрая председателките на женкомисиите в селата Пансиево, Сокол, Ситово и гр. Тутракан.

Семинарът завърши с кратък инструктаж за предстоящите задачи.

Мария СТОЯНОВА

800 — 900 ГРАМА ПРИРАСТ НА ДЕН

С много старание работят телчарите от село Правда. Те се грижат за 67 телета до 6-месечна възраст, които растат здрави и хубави под големите грижи на животновъдите.

В резултат на това, че телчарите работят с мерак, само с дни и часове растат малките теленца, които весело припкат из добре почистения телчарник. Гледачите осигуряват редовно необходимата храна на малките, като спазват строго дневния режим на хранене и гледане.

Добри успехи постигнаха телчарите Адил Кямилов и Табил Кямилов. На ден те получават по 800-900 г прираст от теле.

Реджеб АДИЛОВ

Сведение

за хода на по-важните

селскостопански мероприятия

до 15 февруари 1964 година

ТКЗС	Извоз. обор. тор %	Засят разсад пипер %	Яйца за ден %
Айдемир	53.3	12.8	45.7
Калипетрово	44.2	3.8	71
Бабук	34.7	0	52.3
Алфатар	26.5	7	33.9
Алеково	58.4	20	25
Иширкoво	33.8	0	x
Смилец	44	100	33.6
Попина	72.2	13.8	20.4
Сребърна	78.7	78.1	31.7
Ситово	54.8	13.8	32.4
Срацимир	50	7.5	30
Кайнарджа	16.6	0	47.6
Голеш	13.6	0	37.2
Средище	15.7	18.7	44.3
Тутракан	37.8	112.8	33
Нова Черна	35.9	17	28.6
Старо село	21.9	3.3	36.6
Белица	34.8	80	39.8
Главиница	41.5	x	33.5
Ст. Караджа	23.2	0	29.2
Сокол	29	12.3	28.7
Зафирово	15.9	0	35.9
М.Преславец	47.6	22.2	18.1
Дулово	40.5	0	60
Межден	43	x	47.8
Окорш	33.3	x	41.4
Секулово	37.8	x	41.8
Добротица	23.9	0	13.6
Чернолик	32.8	x	38.2
Паисиево	31.6	x	32.6
Всичко ТКЗС	37	22.7	34.5

Международна информация

Българската партийно-правителствена делегация пристигна в Москва

МОСКВА. Вчера в Москва пристигна партийно-правителствената делегация на Народна република България, начело с първия секретар на ЦК на Българската комунистическа партия и председател на Министерския съвет Тодор Живков. Делегацията пристигна на официално приятелско посещение в Съветския съюз по покана на ЦК на КПСС и Съветското правителство. На Киевската гара делегацията бе посрещната от Никита Хрушчов и други съветски ръководители, от представители на обществеността, дипломати, журналисти. Никита Хрушчов и Тодор Живков произнесоха приятелски речи.

РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗБОРИТЕ В ГЪРЦИЯ

Вчера гръцкото министерство на външните работи обяви окончателните резултати от проведените на 16 февруари т. г. избори. Общият брой на гласувалите възлиза на 4 490 273. Обединеният център е получил 2 369 658 гласа, или 52.7 на сто. Коалицията „ЕРЕ" — прогресистката партия — 1 572 043 гласа, или 35 на сто, „ЕДА" — 538 743 или 12 на сто, а останалите партии и отделни кандидати 9 829 или 0.21 на сто.

Реч на президента Макариос

Късно на 16 февруари вечерта президентът на Кипър Макариос се обърна по радиото с реч към кипърския народ, в която подчерта, че острова е заплашен от две опасности — чуждестранна интервенция и възобновяване на стълкновенията в Кипър. За тези и вътрешните стълкновения Макариос каза, че те са резултат от пряка външна намеса.

„Аз съм дълбоко убеден — заяви президентът, че никакви военни сили не могат да решат нашите вътрешни проблеми, докато на кипърските гърци и турци не се предостави възможност да проявят добра воля и желания да живеят мирно на един остров".

Макариос изрази увереност, че великите държави, членки на Съвета за сигурност, няма да допуснат никаква агресия срещу младата република.

„Ния — заяви в заключение той — молим за подкрепата на Международната организация, за защита и запазване териториалната цялост и неприкосновеност на нашата страна, която е заплашена от чуждестранна агресия".

В ПОМОЩ НА ПРОПАГАНДИСТА

ОБЩИЯТ ПАЗАР ПРЕД ВСЕ ПО-ГОЛЕМИ СТОПАНСКИ ЗАТРУДНЕНИЯ

Неотдавна комисията при Европайската стопанска общност публикува годишен преглед на икономическото развитие на страните от Общия пазар през 1963 година. Той съдържа данни, които свидетелтвуват за задълбочаване на стопанските затруднения в тези страни.

Според данните общият национален продукт на страните—членки на Общия пазар през 1963 година е отбелязъл най-малък прираст в сравнение с предидущите няколко години.

През 1963 година е продължила тенденцията към намаливане на промишленото производство в страните от Общия пазар. През миналата година то е нараснало общо за шестте страни с 4 на сто срещу 5 на сто за 1962 година и 5.3 на сто за 1961 година. Съставителите на прегледа изразяват и сериозно безпокойство относно бъдещите перспективи на промишленото производство. Те предвиждат, че тенденцията към намаляване на това производство ще продължи.

През миналата година отново е отбелязано влошаване в състоянието на търговския баланс на Общия пазар. Външнотърговският дефицит общо за шестте страни през 1963 година се е увеличил с 1.2 милиарда долара и е достигнал 2.8 милиарда долара. Причината за това е значително по бързият темп на увеличаване на вноса, отколкото на износа. Докато износът на стоки за страни извън Общия пазар миналата година е нараснал с 4.5 на сто в сравнение с 1962 година, вносът се е увеличил с 10.5 на сто. Тези данни са указание за растящата конкуренция, която произвежданите в Общия пазар стоки срещат на външните пазари особено от стоките на САЩ и Англия. Те също обясняват мотивите за въвеждане на протекционни мита в шестте страни, което тласна Общия пазар в така наречената „пилешка война" със САЩ. Както е известно, острият конфликт, получил образното наименование „пилешка война", избухна, когато Общият пазар увеличи митата върху вноса на заклани птици от САЩ, за да се запазят интересите на местните производители. САЩ от своя страна не закъсняха да предприемат стопански контра мерки срещу страните от Общия пазар. Американското правителство увеличи митата върху редица стоки, които шестте страни внасят в САЩ. Тази мярка особено засегна износа на западногермански камиони, френски ликьори и холандско картофено нишесте за американския пазар.

Главният икономически проблем, който ще трябва да бъде разрешен от Общия пазар през 1964 година, е надигащата се инфлация в почти всички шест страни-членки. Във Франция и Италия инфлацията вече е взела значителни размери, а през тази година заплашва да се разрасне и в другите страни. Инфлационните тенденции застрашават да намалят конкурентоспособността на стоките от Общия пазар и да влошат още повече външнотърговския му баланс. Като мярка срещу разрастващата се инфлация се препоръчва да бъдат ограничени консумативните разходи вътре в Общия пазар и особено да се предотврати нарастване на производствените разходи. С други думи, препоръчва се на правителствата голяма част от бремето по превъзмогване на стопанските затруднения да се стовари върху гърба на трудещите се, като не се допуска увеличаване на надниците, макар че цените са се повишили значително. Изобщо, данните в прегледа свидетелствуват за сериозна тревога относно перспективите за развитието на икономиката на страните от Общия пазар през следващите години.

Иван НОЕКОВ

Пионерски дела за пример

Та това е един обикновен дълг

Оживено, весело е в междучасието. Пеят и играят децата. Но Лейля Наимова и Кямиле Бейтулова са изгладнели и се втурват към селския магазин. Тичат децата, гонят се, и изведнъж пред очите им блясва часовник. Часовник на улицата! Някой го е загубил...

В магазина те предават ръчния часовник на продавача и му обясняват как са го намерили. Купуват си вафлите и бомбоните и пак се затичват към училищната сграда...

След половин час в магазина пристига разтревожена работничка от ДЗС — Ножарево. Но само след миг тя радостно се усмихва: часовникът ѝ е намерен. Обаче може ли тя да не се отблагодари на тези истински пионери! И тя им купува веднага плат за рокли. И бърза за училище... Лейля и Кямиле са смутени. Та те само са изпълнили пионерския си дълг...

Да, хубаво е, когато честността прави пионерите скромни. Хубаво е, когато родителите и възпитателите учат децата да постъпват така, както Лейла и Кямиле!

Ахмед ДЕМИРОВ

ПО-ШИРОКА ПРОПАГАНДНО-АГИТАЦИОННА ДЕЙНОСТ СРЕД ТРУДЕЩИТЕ СЕ И МЛАДЕЖТА

ПАТРИОТИЧНОТО възпитание на трудещите се и младежта в окръга е основна задача на организациите и клубовете на ДОСО. Използуването на разнообразни агитационно-пропагандни форми на работа като — срещи със стари партийни дейци и партизани, изнасянето на лекции и беседи за борбите на Партията за свобода, за могъществото на социалистическата система, чествуването на бележити дати, провеждането на походи до лобни места и др. до голяма степен съдействуват за патриотичното възпитание на трудещите се и младежта. В това отношение добре работят комитетите на ДОСО в гр. Силистра, Смилец, Дулово, Кайнарджа, Тутракан и др. Проведената среща на фронтоваци от общинския комитет на ДОСО в с. Смилец например през м. г. се превърна в празник на фронтоваците от района на съвета, взели участие във Втората световна война. На нея се разказаха много вълнуващи спомени, за проявения героизъм на българските воини. Още веднаж тържествената заря напомни на фронтоваците за големите боеве при Щип, Крива Паланка, Прилеп, р. Драва, Соболч и Балатонското езеро. Утвърдената традиция за организирането на срещи с партизани и политзатворници от градския комитет на ДОСО—Дулово в района на туристическата хижа в с. Чернолик също е добра проява от такъв характер. На тези срещи, с помощта на ГК на БКП, се организират литературни програми, лагерни огньове и се дава заслужена почит на загиналия герой-партизанин Никола Петров (Караджата) от с. Брадвари, чието име носи туристическата хижа. Провежданите тържествени събори при паметниците на Димитър Дончев и Панайот Хитов от организациите на ДОСО в с. Кайнарджа и гр. Тутракан на 2 юни станаха традиционни. Организираната вечер на космонавтиката в с. Кайнарджа ще се помни дълго от населението. Присъствуващите пилоти на свръхзвукови самолети от въздушното поделение в гр. Толбухин разказаха за историята и могъществото на авиацията в социалистическите страни.

Сега, когато предстои провеждането на IV конгрес на ДОСО и честването на юбилейната 20-годишнина от Социалистическата революция в България, всяка организация и клуб на ДОСО трябва да мобилизират силите си за провеждането на по широка пропагандна и масова дейност. С помощта на Комсомола и другите масови организации, да се поеме шефството над паметниците и паметните плочи в окръга за почистването им, озеленяването и разкрасяването районите на същите. Да се организират срещи и вечери, посветени на героизма на нашия народ.

Кънчо КЪНЧЕВ
заместник-председател на Окръжния комитет на ДОСО в град Силистра

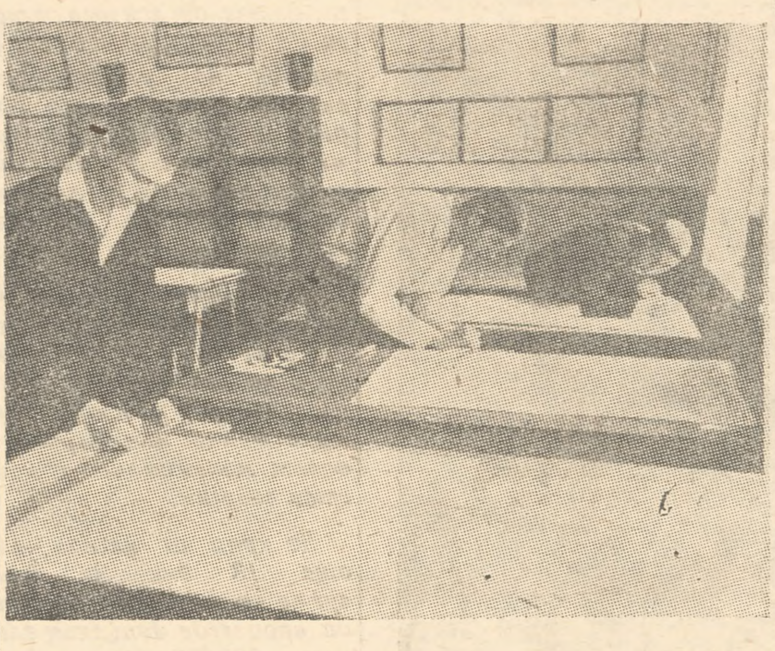

Наведени над книгата и тетрадката, а после и над чертежите, курсистите от промишленото училище по дървообработване в Силистра се подготвят добре за най-важната част от своето всекидневие—практическата работа в работилниците. В нея наученото става навик, полезен за хората.

СЪВРЕМЕННОТО ВЪЛНУВА

Жителите на село Босна, особено комсомолците, и сега си спомнят за гостуването на комсомолците от Яребица, които неотдавна представиха пред тях хубава програма, подготвена от драмсъстава. И сега те живеят с незабравими представи за героите от пиесата „Пътят на истината", насочена срещу лицемерието и ограничеността, които поддържа религията.

Доволни останаха младежите от село Босна, че техните другари от Яребица посетиха селото им и представиха за тях две съвременни пиеси. Доволни останаха от играта на Ваное Мехмедова, Салим Алиев, Айшегюл Салиева и др. И биха ги посрещнали пак на своята сцена.

Ризия ЕЮБОВА

СТАНАХА ПЪРВЕНЦИ

СЕЛО ВОКИЛ е малко селце, но хората му са трудолюбиви. Вземат участие в полската работа и я обичат. Но на работа в птицефермата миналата година никой не пожела да отиде, защото птичарниците са далеч от селото и се срещат много трудности през зимата. А стопанството чакаше облаги от нея, имаше планове да изпълнява за яйцата. Наложи се да се занимава партийната организация с този въпрос. Комунистите трезво го обсъдиха и решиха, че най-правилно ще бъде там да се изпратят за птицегледачи комунистите Шакир Мустафов и Афизе Махмудева с партийно поръчение, за подобряване работата в птицефермата, за увеличаване носливостта.

Двамата комунисти се колебаеха. Защо именно на тях се спира партийната организация? Но се съгласиха. Те прецениха, че така трябва да бъде, защото са комунисти и защото са длъжни да изпълняват изискванията на устава. Да служат за пример на останалите.

Започнаха работа. Стремяха се най-вече да спазват указанията на специалистите по храненето и гледането на кокошките. Даваха им храна по дажбените таблици. Водата за кокошките затопляха. На ден топлеха по 1 000 литра вода. Храната — дрождираха. И други, и други... А партийното бюро не ги забравяше — помагаше им, даваше им кураж и сили.

Дните минаваха. Общото състояние на кокошките се подобри. И започнаха да снасят много повече яйца от преди — по 500—600 на ден от 3 000 носачки. Но това беше в началото, а после яйцата се покачиха на 1 500, а по-късно и на 1 650 на ден. Радост обхвана двамата птицегледачи, гордост, че са комунисти и изпълниха достойно партийните си поръчения, а птицефермата се нареди на второ място в окръга. Станаха първенци.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

Народостопанското значение на пчеларството

ПЧЕЛАРСТВОТО е важен и доходен отрасъл на селското стопанство, което се дължи както на пряката полза от него, изразена в получаване на мед, восък, пчелен клей, пчелна отрова и пчелно млечице, така и на косвената полза от пчелите, които извършват кръстосаното опрашване на близо 80 на сто от цветните растения.

Научно и опитно е доказано, че добивите от растенията, които се опрашват от насекоми са 10-15 пъти по-големи при участието на пчелите, отколкото без тях. Така, от посещението на пчелите при червената детелина, добивът на семе се увеличава над три пъти, при зеленчуците над 5 пъти, при слънчогледа до 90 на сто и при овощните дървета до 60 на сто. Затова пчеларството бе обект и на отделно министерско постановление, в което се предвиждат мерки за неговото подобряване и разширяване.

Големите обществени стопанства — ДЗС и ТКЗС, чиито насаждения обхващат обширни площи, имат най-голяма нужда от отглеждането на пчели. Опрашването на тези насаждения от свободно живеещи насекоми е несигурно и незначително (до 20 на сто), а опрашването на растения като слънчоглед и други с ръка струва доста скъпо и не се осигуряват необходимите резултати.

Освен това в меда се съдържат разнообразни хранителни и вкусови вещества. Така в 100 грама мед се съдържат 80 г захари, около 1 г белтъчини, 1 2 г особено ценни и лесно усвоими соли (фосфати, желязо, мед и др). Останалите съставни части на меда са доста разнообразни по вид и количество: восък, смоли, багрилни вещества, ароматни вещества, мравчена киселина, различни ферменти и други. Всички тези съставки подпомагат храносмилателните процеси. Но медът съдържа още и витамините А и В^{1}, които също са много необходими за човешкия организъм, особено за укрепване на подрастващите детски организми.

Но пчелите не дават само мед, а и восък, който е важна суровина за индустрията, тъй като се употребява в повече от 40 промишлени отрасли. У нас той се произвежда недостатъчно и то не само за нуждите на нашата индустрия, но дори и за самото пчеларство. Това налага всяка година да се харчи ценна чужда валута за внасянето му отвън. Причините за това се крият не в броя на пчелните семейства, а главната причина си остава небрежното, дори нехайното отношение на пчеларите към този ценен продукт. Те не използват в достатъчна степен склонността на пчелите към восъкоотделяне, а и към произведеното се отнасят неправилно. Пчеларите не го събират и опазват добре. Произвеждането на повече восък е от голямо значение за страната, затова то трябва да бъде цел и задача на всеки пчелар.

Ценен продукт от пчеларството е и пчелната отрова, която се използва в народната медицина от незапомнени времена. Сега от нея редица фирми, производителки на лекарства, приготовляват разнообразни препарати срещу ревматизъм, ишиас, лумбаго и други.

Нов, стопански важен продукт напоследък е и пчелното (майчиното) „млечице". Поради богатото му съдържание на аминокиселини, витамини, хормони и други вещества, то притежава редки лечебни свойства.

У нас има благоприятни условия за развитието на пчеларството. Особено в ТКЗС има големи възможности за развитието на едро пчеларство, при което пчелната паша ще бъде използвана по-цялостно и пълноценно.

През миналата година нашият окръг изнесе на държавата към 150 тона пчелен мед, факт, който недвусмислено сочи, че условията за пчеларствуване у нас са благоприятни, стига ръководните фактори да подемат въпроса с развоя на пчеларството с желание и с отговорност.

Д-р Н. Н. ЦОНЕВ

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

27

Под снега заклокочи вода. Козата още се опитваше да се спаси от преследвачите и се носеше през блатото, някъде към тайно островче, може би, там, където се е родила и израсла, без нито веднаж да срещне опасност. Вилкс още тичаше по следата.

Той видя светло-сивото свило се телце право срещу себе си, върху белия сняг, странно умалило се, когато козата падна, направи още един скок, втори и бухна до пояс в ледената вода.

Вилкс се изруга, чувствувайки, как студът приближава под сърцето, окачи тежкия автомат на един клон и тръгна по водата, загребвайки я с ръце, като с весла. Най сетне той стигна до козата—тя беше мъртва—и я метна на рамо.

Обратно му беше по леко да върви—от следа в следа по отъпканата от него пътека, — но водата му се струваше все по-студена и по-студена, ето вече, стори му се, спира се сърцето, ето тъмнее в очите... Обаче той се добра до автомата, хвана го за ремъка и пак тръгна.

Когато Делинш намери своя другар, той вече оставаше без сили. Делинш взе товара му, но повече с нищо не можеше да му помогне. Нямаше в себе си кибрит — не пушеше, а не беше помислил, че ще потрябва да се сушат в гората. Козата скриха. Делинш сне от Вилкс автомата и привечер ловците бяха в дома...

Вилкс още се преструваше на весел, но Лидумс, узнавайки за злополучното приключение, заповяда на Делинш да го разтрие с водка и да го постави да спи.

Сутринта Вилкс се събуди от острия мирис на печено месо. Делинш вече се бе върнал от похода за прибиране на убития дивеч, козата бяха нарязали и запекли на огъня. Вилкс забърза към масата на пиршеството, опря се на лакти, за да скочи и притича да се измие, а след това да яде, да яде, да яде — и изведнаж извика, падна възнак, изблещвайки уплашено очи

—Като че ми са отнети ръцете и краката — виновно измърмори той в отговор на въпросителния поглед на Лидумс.

—Нещо много нещастия си струпвате на главата! — пошегува се командирът. — Хайде ставайте! За вас оставихме най вкусното късче, бута на дивата коза. . . —той протегна на Вилкс ръка, но Вилкс не бързаше да приеме помощта, продължавайки да лежи със затаен страх в очите, сякаш прислушвайки се към онова, което се е случило с тялото му.

—Мазайс! — повика командирът.

Двамата те изпратиха и настаниха болния. Делинш му донесе да се умие. Но всяко движение причиняваше на Вилкс непоносими страдания.

—Мазайс, ти най-често от всички ни боледуваш, може би, ще кажеш какво е станало с Вилкс.

Мазайс се замисли с вида на лекар, опипа пулса, натисна с пръст в мускулите на ръцете и краката.

—Както се вижда, възпаление на нервите. С краката това се случва, „ишиас" се казва: някога две седмици пролежах, а защо му е прихващало и ръцете, не разбирам. Нужно е топло. Делинш, домъкни две плочи, ще ги загряваме и поставяме под кръста. . . Трябва да се достави мравчена киселина за разтриване, но сега е късно, всички мравуняци са засипани със сняг.

След закуската поставиха Вилкс край самата печка. Делинш се постара, домъкна плочи, нагря ги, постави ги под болния с такова старание, че едва не го изпече, както козата сутринта. Лидумс даде последната бутилка водка за разтриване, но всяко движение попрежному причиняваше на болния остри страдания.

Денем Вилкс спеше много, но и в съня си стенеше. А като се събуждаше, изпитваше още по-големи мъчения. Мазайс и Делинш—неговите доброволни санитари —се измориха да обръщат болния и да го настаняват по-удобно.

Даже загрубелият в своите лични тъги Егле изведнъж се зае да се грижи за партньора си, вижда се помисли колко трудно ще му бъде да се измъкне оттук от гората, на Запад без Вилкс.

Следващите дни не донесоха никакви промени. Болките оставаха все така остри.

Лидумс изпрати Делинш за медикаменти и му поръча да се посъветва с някой лекар как да лекуват тази странна болест.

Делинш се върна след два дни и донесе пчелна и змийска отрова и още някаква адска смес с хлороформ, която при разтриване обгаряше не само болния, но и неговия лекар. А главното средство за лекуване, казал неизвестният селски лекар, е топлата стая, още по-добре — болницата. . .

Тази вечер Лидумс приседна до болния и каза:

—Да направим такъв преход, какъвто направихме преди две седмици, вече не ще ни се удаде. Но и да ви оставим при тези условия, където и на здравия е тежко,аз не искам. Ако рискувате да се промъкнем през населени пунктове, ще се опитам да организирам вашето прехвърляне в хутора на Арвид.

Вилкс бързо кимна.

— Всичко може да свърши с нашия провал...

—Ще се надяваме на бога.—измънка Вилкс.

— Добре. Има вече път за шейни. Реките са в лед. Можем да се опитаме. Утре ще отида да намеря шейна. Ще се върна след три-четири дни. Потърпете, Вилкс, през това време...

Сутринта Лидумс остави лагера на Мазайс и се отправи в труден път.

След три дни той се върна. Беше тъмна сива вечер, гората беше притисната от мъгла. Лидумс се промъкна през пролуката на вратата, поздрави, приближи към мълчаливо очакващия Вилкс.

— Е, как е здравето?

По вида на командира, по неговата усмивка Вилкс разбра, че всичко е в ред. Той се опита да седне. Делинш го подхвана под мишницата и настани.

— Може ли да вървим? — запита Вилкс.

— Да. Конят е в просеката.

— И вие ли ще дойдете с мене?

— Да. И Делинш и Егле.

Всички се заеха да приготвят Вилкс за път. Един му подари дебели чорапи, други му даде своите още нови блатни ботуши, трети намери дебело вълнено бельо. Вилкс се пошегува:

— Подреждате ме, като жених!

— Само в строя се връщай, а невестата ще ти намерим!

— Нищо, през пролетта ще се видим!

От бункера до шейната носиха болния на носилка.

Големият сив, изглеждащ като привидение в мрака, кон беше впрегнат в дълга шейна, покрита със сено. Поставиха Вилкс на сеното и го покриха с вълнена черга. Лидумс седна отпред и взе поводите. Делинш и Егле се устроиха в краката на болния. Прощални възгласи — и на път.

3

АРВИД прие гостите радушно, посъчувствува на болния, придвижи кревата за него до печката. И на него самия беше дотегнало самотничеството през зимата в горския дом . . .

Арвид заемаше две от трите стаи. Третата, излизаща към гората, беше предназначена за Вилкс, Егле, Лидумс и Делинш. Така че живееха отново в привични условия, даже бункерът приличаше на горския, макар всички да се надяваха, че ще минат без него. И партньори за всякаква игра на карти имаше. Ако Лидумс или Делинш бяха заети, идваше Арвид.

В спалнята на Арвид на прозореца, за да може всеки случаен минувач да види, стоеше радиоприемник. Антената, поставена на покрива на къщата, напълно подхождаше за предавателя на Вилкс. Предавателят, оръжието и всякакво друго снаряжение бяха скрити в скривалището под пода.

Делинш имаше фиктивни прилични документи, поради това той се зарегистрира в селсъвета като квартирант на Арвид. Лидумс въобще много не се боеше от милиционерите. Поради това те и стопанина на хутора поеха върху себе си връзките с външния свят: ходеха с коня на лесничея в съседното селище, до което имаше десет километра, за продукти и вестници, научаваха новини...

Първите дни Вилкс и Егле почиваха. После Вилкс помоли да му уредят среща с Будрис. Будрис, известен от Лидумс за болестта на Вилкс, доведе със себе си лекар.

Това беше едър, побелял, с ниско остригана коса мъж. Лекарят изтръска от високите си чепици снега с шапката си, окачи палтото, затопли ръцете на печката и навъсено запита:

—Къде е вашият болен?

Сърдитият глас и грубото лице на лекаря някак обидиха Вилкс.

В това време лекарят приседна на табуретката около кревата, безцеремонно дръпна одеалото и почна да щипе със студени ръце отпуснатите крака и ръце на Вилкс. Това той правеше съвсем не по меко, отколкото някога Мазайс, и ръцете му бяха груби, гранави така, че всяко допиране дразнеше.

Будрис, стоящ при печката, внимателно погледна посивялото лице на Вилкс и каза:

—По внимателно. докторе! Болният се мъчи вече няколко седмици..

Лекарят постави ръцете си на колената, дълго седя неподвижно и после каза:

— Нервите... — И, като помълча, отново — Нервите...

Вилкс с нарастващ неприязън погледна лекаря и запита:

— Какво ще посъветвате?

— Топло. Витамини. Електризация.

— А ако няма електричество?

— Ще чакате пролетта. Слънцето ще помогне.

— Напишете ми наименованието на болестта на латински, — внезапно помоли Вилкс.

—Защо ви е това?—с внезапно подозрение го погледна лекарят.

— Ще помоля приятелите си да ми изпратят лекарства иззад граница.

— Аз не участвувам във вашите връзки зад граница!—рязко каза лекарят и стана. Аз не зная кой сте и къде сте заболяли. Аз само съветвам: топло, електризация, слънце...

Будрис тихо стоеше при печката. Той съчувствено запита:

— Но това не е ли паралич?

— Какъв ви паралич!—с оскърбително пренебрежение отговори лекарят.—Обикновено възпаление на нервните краища. Ще полежи месец два и ще стане.—И повика:—Откарайте ме в Тукумс на автостанцията! Утре трябва да бъда в Рига...

Арвид помогна на лекаря да се облече и излезе с него. От улицата се чу скърцане на шейна, пръхане на кон. Арвид се отправи за Тукумс, на десет километра. Там той ще остане до сутринта, при роднини, а после ще намине в аптеката и ще донесе още някакви безполезни лекарства. Вилкс чувствуваше, как злост постепенно притискаше гърлото му, не му даваше да диша.

(Следва)

Пред пленума на Окръжния комитет на Партията по въпросите на животновъдството

Още по-близко и конкретно ръководство от страна на Партийната организация

Ако се анализира партийната и стопанската работа в ТКЗС — Малък Преславец за 1963 година, то може основателно да се каже, че тя беше свързана с практическото изпълнение на задачите, поставени от Окръжния комитет на Партията. Показател за възможностите на партийното и стопанското ръководство си остават резултатите — стопанството раздаде по 1.62 лв на трудоден на кооператорите, двойно повече от 1962 година. Увеличи се получената животинска продукция, подобри се планирането в полевъдството, обработката на земята. Повиши се настроението на кооператорите, тяхното съзнателно участие в производството. Нарасна авангардната роля на комунистите в полевъдството и животновъдството, а политическата работа е свързана с укрепването на ТКЗС и развитие на неговата икономика. Това беше подчертано както на общинската партийна конференция, така и на заседанието на Бюрото на Окръжния комитет на Партията, което се проведе през месец януари т. г. и на него присъствуваха всички секретари на общински партийни комитети и председатели на ТКЗС в окръга.

Но това беше за миналата година. Оценката, колкото и положителна да е, тя не затваря вратите за трудности и изненади. Как е сега?

Изпълнението идва от грижите

Говедовъдството в ТКЗС — Малък Преславец носеше загуби. И на него ръководителите гледаха с недоверие. Но то се преобрази с идването за председател на ТКЗС др. Стоян Терзиев. На този отрасъл се погледна с друго око — бащински. Още в началото на месец януари кравите от с. Долно Ряхово бяха преместени в с. Малък Преславец. Това създаде условия за тяхното окрупняване, специализация и механизирането на краварниците. Задача, която ще се реши по-нататък, както са направили другарите от Калипетрово, Нова Черна, Айдемир и др. Кравите са 180 и ги гледат 20 души гледачи, при които почти всеки ден идват специалистите, партийните и стопански ръководители. Оказват им близка помощ. В кравефермите работят комунистите Димитър Петков, Йордан Спасов, Петър Йорданов, Димитър Игнатов и Петър Георгиев, които осигуряват партийно ръководство сред останалите гледачи. Има изградена партийна група с отговорник Йордан Спасов.

Няколко неща обуславят преизпълнението на плана за млякото от кравефермата в с. Малък Преславец за месец януари — групирането на кравите на едно място, проведеното съвещание с гледачите в началото на месеца и увеличаването на дажбите на животните. С ъ в е щ а н и е т о с гледачите стана ключ за комунистите, с който те отключват сърцата на гледачите и разбират какво ги боли, какво им липсва, какво още трябва да се направи. И най-важното—храната. Затова стопанското ръководство определи да се дава на фуражна крава по 2 кг концентриран фураж на ден, по 3.5 кг качамашки, които да се запарват и меласират, по 3 кг люцерна, на воля царевичак и слама. А за подсилването на храната от град Русе са получени 10 тона сухи рязънки и 3 т фъстъчен шрот. Под ръководството на зоотехника Димитър Кръстев и бригадира Петър Георгиев се спазват всички дажбени изисквания и млякото от 799 л на ден се покачва на 928 л и продължава да се покачва. А плана за месец януари колективът на кравефермата изпълни за 20 дни — 21 200 л мляко вместо 13 000 л. Преизпълнението идва от грижите.

Загубеното трябва бързо да се навакса

Тревожно е положението в птицефермата. Стопанството няма да може да си изпълни плана за яйцата за месец февруари — при план 40 000 яйца за десетдневката то е получило 8 000. Кои са главните причини? На 12 януари т. г в птицефермата се появява болестта „Шаркодифтерит“, която отнема живота на 800 кокошки — 300 заклани по необходимост и останалите умрели. Но това не тревожи зоотехника Димитър Кръстев и ветеринарния лекар Петър Йовчев. Зоотехникът не взема мерки за правилното дрождиране на храната и покълването на ечемика, а ветеринарният лекар — за прекратяването на болестта. Партийната организация при животновъдството със секретар Петър Георгиев още не е запознала комунистите с този въпрос. Констатации на лекарската експертиза — липса на витамини. А защо? Защото стопанството не разполага с цвекло и моркови. Трябваше да си ги произведе! Как стопанството ще си изпълни плана за валовата продукция от 460 000 яйца за годината? И как ще се отчете на държавата? Мерки вече са взети, но защо трябваше да се допуснат редица слабости и чак тогава да се помисли по този въпрос. Кокошките са инжектирани и болестта е спряна. Царевичното брашно сега се мели по-дребно и втасването на прождите става по-правилно. Покълването на ечемика се извършва за много кратко време в топла стая. Стопанството се снабди от завода за антибиотици в гр. Разград с 2 т мицел, който се дава на кокошките. По решение на общинския партиен комитет за птицефермата е натоварен да отговаря лично председателят на ТКЗС др. Стоян Терзиев. Полагат се много добри грижи за 6 000 пилета и 800 юрдечета, които през месец септември могат да вземат участие в изпълнението на плана за яйцата.

Но друго е тревожното. Още партийната организация няма о т н о ш е н и е по смъртността по птиците и изпълнението на плана. Не е извършена разстановка на агитаторите. Не са сключени договори за съревнование между гледачите. Изоставен е челният опит. Нагледната агитация е незадоволителна. Изоставено е шефството над фермата от страна на съвета. При двете комсомолки-птицегледачки Марийка Пенева и Добранка Василева от месец и половина не е идвала секретарката на дружеството Недялка Георгиева и секретарката на общинския комитет на Комсомола др. Тодорка Димитрова. Те са откъснати от събитията, от живота.

Загубеното трябва бързо да се навакса!

Общинският партиен комитет и бюрото на партийната организация при животновъдството трябва да осигурят по-близко и конкретно ръководство в работата на птицефермата, за да се изпълнят докрай задачите, поставени от Окръжния комитет на Партията в дните пред пленума.

Никола НАНЕВ

ЗАЩО ПРОМКОМБИНАТ „ЕЛЕКТРОМЕТАЛ“ Е В ТЕЖКО ФИНАНСОВО СЪСТОЯНИЕ?

През миналата година промишленият комбинат „Електрометал“ — Силистра получи от Окръжния народен съвет парична помощ в размер на 27 000 лева. Въпреки това обаче, финансовото състояние на предприятието стана лошо. През някои месеци на 1963 година просрочието му в БНБ достигаше 40 000 лева, а задълженията му към други предприятия и организации надминаваше 50 000 лева. Често промкомбинатът не можеше да прави в срок дължимите му към бюджета вноски, а работниците и служителите получаваха заплатите си със закъснение от няколко дни. Пак поради липса на средства, ръководството не можше да отчита редовно в БИБ и БНБ амортизационните отчисления и набраните суми за фонда „Вътрешни ресурси“. Лошото финансово състаяние затруднява производството и през тази година.

КОИ СА ПРИЧИНИТЕ?

Анализът показва, че ръководството на предприятието, е директор Христо Минев не е успяло да отстрани някои слабости в работата си. Да вземем за пример обръщаемостта на оборотните средства. Заетите в материални ценности средства са извършвали средно един оборот за 70 дни при план 47 дни. В резултат на това са били заангажирани в повече оборотни средства в размер на 62 000 лева. Извън нормативното натрупване на суровини и материали е нараснало през 1963 година, като един лев продажба е било осъществена с наличност от материали за 25 стотинки, вместо за 17, колкото е по плана.

Готовата продукция, намираща се на склад и не фактурираните услуги на клиентите, са станали причина за превишаване на норматива от 18 до 90 процента и са задържали в повече от необходимите за изпълнение на плана оборотни средства между 8 000 и 30 000 лева. Редица случаи показват, че за продажбата на готовата продукция ръководството на предприятието не е работило упорито, не е търсило отчет и отговорност. Така, през месец август на миналата година е било направено едно виенско колело за 5 054 лева, но и до днес не е продадено на Градския народен съвет — Силистра, макар че е по тяхна поръчка. За вложения труд работниците са получили своето възнаграждение, вложени са и материали, а средствата стоят замразени. Подобен е случаят и с изработената фуражна кухня на ТКЗС—Дулово. Тя струва 14 000 лева. Завършена е в края на месец декември и при по-добро желание и упоритост изплащането й е могло да стане до 10 януари. Само тия две поръчки са замразили на предприятието 19 000 лева.

За лошото финансово състояние, в което е изпаднал промкомбинатът, е допринесло и изпълняването на поръчки, чието заплащане не е осигурено. В много от цеховете са изработвани машини и са извършвани услуги на предприятия, организации, на частни лица и служители на промкомбината, на вересия. Така още през 1962 година на ДИП „Липа“ — Силистра са били изработени вентилатори, предадени са още същата година, но до 20 януари 1964 година не са били изплатени. За направени им услуги ОС на БЛФС и дружество „Доростол“ дължат 2163 лева, керамичната фабрика—1 196 лева, „Естрада“—Русе—301 лева, Материално—техническо снабдяване—Силистра—3 168 лева, Вълчо Енчев от гр. Силистра—464 лева и други.

За лошото финансово състояние е допринесло до голяма степен и незадоволителното водене на отчетността. Дълго време партидите на клиентите и доставчиците не са били уточнявани. По някои партиди вземанията са фиктивни. Така например, по партидата на „Материално-техническо снабдяване“ е записано задължение за 3 618 лева по фактура още от 1962 година, а в ОП за МТС такъв остатък не съществува. Има случаи, при които преведените от клиентите суми са записани така, че не личи дали сметката е ликвидирана или не. Има и такива партиди, по които клиента е заверен с преведени от него суми, а не е задължен със стойността на извършените услуги. Такива са партидите открити на Ловно рибарския съюз — София, на Тодор Енчев, Стефан Пенчев, Георги Пеев, Иван Кръстев и др.

Отрицателно отражение дава върху финансовото състояние на промкомбината и незадоволителната работа със служебните аванси. Давани са аванси и никой не се е интересувал от срочното отчитане на сумите. Така на Никола Кочияшев са били дадени 100 лева на 11 април. На 22 същия месец той получил нов аванс от 200 лева, на 3 май още 200 лева и едва на 18 май отчел само 172 лева. Когато този служител получавал третия аванс, имал налични пари от първите два 120 лева. В резултат на това в края на 1963 година Кочияшев е останал да дължи на предприятието 250 лева—два пъти и половина повече от месечната му заплата. Очевидно е, че тези пари не са били използвани за служебни цели. С подобно движение има и други партиди, и то на отговорни лица в предприятието, което е лош пример за останалите служители.

Обобщено може да се каже, че тежкото финансово състояние, в което е изпаднал промишленият комбинат „Електрометал“ е резултат на незадоволителната работа на ръководството—директор, главен инженер, началник пласмент, началници на цехове и главен счетоводител — по ускоряване обръщаемостта на оборотните средства. Търпяна е лоша финансова дисциплина и некачествена счетоводна отчетност.

За да се излезе от това състояние, необходимо е ръководството да разгледа основно отношението си по изнесените слабости и да вземе решителни мерки по отстраняването им още през първите месеци на настоящата година.

Йордан ПОПОВ

На това място, където тракторът руши старите сгради, след година ще направи ръст новата автоматична пощенска станция в гр. Силистра.

ОЖИВЛЕНИЕ В ОВОЩНАТА ГРАДИНА

И през февруари снежната покривка все още се белее по полето. Вечер въздухът става ледено студен, а по полето всичко се вкочанява от студа.

И все пак с първите часове на утрото, всяка живинка чувства обнадеждяващата ведрина на идващата пролет, колкото и далеч да е все още тя. По торливите, слънчеви места в горското усое вече плахо подават зелените си стръкчета първите кокичета. Не ще мине и месец и цялата природа ще се пробуди от зимния си сън...

С милите трепети в очакване на пролетните дни живеят и стопаните от овощарско-лозарските звена на кооператива в с. Ситово. Вярно е че обширната овощна градина, от която събраха толкова много плодове през миналата година сега е все още под снежната покривка, че клоните и при най-малкия вятър се чупят с трясък, вледенени от студа, но опитното око на овощарите съзрява вече, че под премръзналата и на вид безжизнена кора, пъплят вече живителните сокове. А това е недвусмислен знак, че трябва да се започва вече работа.

Затова е многолюдно тези дни в кооперативната овощна градина. Десети ден масово излизат на работа опитните овощари от звената на Иван Станев, Стоян Костадинов и Тодор Петров. Опитният им поглед опипва всяко едно дърво, всяко едно клонче. С лозарски ножици и триончета в ръце Петко Колев, Петър Тодоров, Георги Колев, Марин Димитров и цяла група още овощари отстраняват и з с ъ х н а л и т е клонки, а там където е необходимо и разреждат короните на дръвчетата.

Трудно се работи в студа. Ръцете бързо премръзват, дъхът се вледенява, но никой не обръща внимание на това. Важно е едно—работата да спори. И наистина за съвсем кратко време 900 те декара овощна градина ще бъде основно почистена, а на дръвчетата ще бъде извършена резитба.

Знаят кооператорите от какво голямо значение е да отстранят навреме от дръвчето изсъхналите, гнили клони, защото болната дървесина е източник на какви ли не болести и зарази.

Но това не е единствената грижа на кооператорите от овощаро-лозарските звена от с. Ситово. Изрязаните клони ще бъдат извозени извън пределите на овощната градина. В най скоро време ще започне и подготовката на почвата в междуредията, като на първо място ще бъде торенето.

Ранната подготовка на овощната градина през тази година ще даде своя положителен ефект. Добивите и от черешите, и от кайсиите, и от вишните се очаква да бъдат чувствително по-големи, а това ще подобри както доходите за кооператива, така също и заплащането на стопаните за положените грижи.

Р. МИХАЙЛОВ

ПОДХРАНВАНЕТО НА ПОЛЕЗНИЯ ДИВЕЧ ТРЯБВА ДА ПРОДЪЛЖИ

Правилното развитие на ловното стопанство у нас изисква постоянни грижи за дивеча. През зимата дивечът е принуден да изразходва най-много енергия, която трябва да набавят от изобилна и питателна храна. Но именно през зимата дивечът намира храна много трудно и то в оскъдни количества. При тежки зими, ако той не бъде подхранван, има опасност някои видове да намалят много, а даже и да изчезнат напълно.

Неправилно е схващането, че при мека и безснежна зима, полезният дивеч не се нуждае от подхранване. Независимо от това дали зимата е мека или студена с малък или голям снеговалеж, полезния дивеч трябва безусловно да бъде подхранван. Ако при меките зими полезния дивеч не се подхранва редовно, това се отразява върху състоянието му. Той отслабва, дава недостатъчно и хилави приплоди и лесно става плячка на хищниците.

Горските стопанства и ловните дружества в окръга, схващайки правилно значението на зимното подхранване на полезния дивеч, отрано се подготвиха и с настъпването на зимата бяха готови да подпомогнат дивеча през студените дни. Събрани бяха 27 840 отсевки, добито бе 24 000 кг сено и люцерна, 834 куб. метра листников фураж и 1.500 кг кръмно цвекло. Построени бяха 195 хранилки за сърните и елените и 1,375 хранилки за яребици и фазани.

От началото на зимата са изразходвани за подхранване на дивеча над 8,500 кг отсевки и зърнен фураж и и над 6700 кг сено и листник. Независимо от тия количества за фазаните (над 1 000 бр.) в държавната гора „Караборун“ в Силистренското горско стопанство са изразходвани над 2 000 кг зърнен фураж и над 1 000 кг кръмно цвекло.

В акцията за подхранването на дивеча на първо място са ловното дружество в село Алфатар, което е изразходвало 550 кг отсевки, 400 кг сено; Тутраканското ловно дружество —560 кг отсевки и 2 000 кг сено и листников фураж. Похвална е дейността на ловци е Борис Попов и Георги Желев от село Алфатар, Иван Радев и д-р Цветан Атанасов от село Срацимир, които вземат най-активно участие в подхранването на дивеча.

Начело на акцията по подхранването са служителите по горите и ловните надзиратели при ловните дружества Милко Панайотов и Стефан Митев. Те са постоянно в поверените им райони и от близо следят за редовното подхранване на дивеча. Във фазановото стопанство в държавната гора „Караборун“ фазановъдът Начо Иванов Добрев се грижи като добър стопанин за поверените му над 1 000 фазани. Те са в много добро състояние.

Макар и да настъпи временно затопляне, пролетта е още далеч. Месеците февруари и март са напълно зимни месеци, затова подхранването на полезния дивеч трябва да продължи до настъпването на пролетта!

инженер Гани БОЯНОВ

НОВА ПРИДОБИВКА ЗА СЕЛОТО

До преди няколко дни в с. Добротица, четирима частни бръснари в нехигиенични стаи едва успяваха да обслужат кооператорите от селото. По инициатива на предприятие „Комунални услуги“-гр. Дулово и съдействие на местното ръководство, в селото бе открит нов бръснарски салон, отговарящ на санитарните изисквания Сега със своята ежедневна съзнателна работа, бръснарите Йордан Маринов, Ангел Бабаяшев и Петър Маринов успешно се справят с възложената им работа.

Георги РАЙЧЕВ

ЖЪЛТИ ЛИСТА

Повече труд! Повече желания! Повече воля за победа! Може да се каже — и повече сред хората, които произвеждат благата. Тъй мисли Георги и гледа през прозореца на канцеларията, по който играят снежинки и лепне скреж. Вие зимата! Преспи сняг са се образували. Полето е мътно и пусто. Да! Зямята ще роди. Тя и други път е раждала. Но, къде да засадят тютюна? Това е най-важното сега. Къде? Мисли и измисли — на по-слабите и по-припечни места. Там, където друго не се ражда.

Разсадиха разсада. Той изникна. Редовно го поливаха и подхранваха с тор.

Дърветата току-що смениха сиво-кафявата си дреха с друга и по гарванските блокове се роди надеждата. Вода много покрай Дунава, колкото искаш — поливай. Така направиха трите звена от бригадата на Георги Петров Братоев от с. Гарван. А после окопаваха, пресяваха, пръскаха. С желание, с амбиция да надминат всички първенци.

—Мислете му, ако маната нападне посева!—предупреждава ги Георги.

—Няма опасност —уверяваше го другият Георги, звеноводът.

Най гъстата зелена боя да бяха разлели, пак нямаше да наподобява на гарванския тютюн, стигнал до колене. Полъхне ли вятър — шуми, напече ли го слънце — блести. И шуми, и блести — ей й й там додето очите ти виждат.

—Ще си свием качак, Петко — закача приятеля си Димитър.

—Забранен е! Забранен! —провиква се на долния край на блока Петко.

Драго им е. Но те забелязват не на шега, че долните листа вече са пожълтели.

—Жълти листа, Петко— извика от радост Димитър.

Не съмнало още, още луната не се е скрила зад старите върби и селото е накрак. Ще берат тютюн! Първите листа! И рамките са готови за първите низи. Низа след низа — много низи. И много дни — потопли и по-студени, слънчеви и дъждовни, изпълнени със страх, с напрежение, с очакване. И нали са дни, те отлетяха като първата младост и първата любов. Но оставиха след себе си дела. Жълти листа увиснаха под покривите на всяка къща, във всеки дом. Много нииви! Не можеш ги преброи. Но затова пък те бяха претеглени — 68 000 кг при план 13 500 кг. Елпевирани, денкирани и предадени на държавата за 123 272 лв. Само звеното на Георги Георгиев получи от 86 дка по 278 кг средно на дка и внесе в кооперативната каса 42 007 лв. Успех! Този успех донесе на гарванските кооператори и слава, и пари. Донесе им допълнително по 0,10 стотинки на трудоден.

Георги стои все така наведен над писалищната си маса и мисли. Той мисли за това, което е било и което ще бъде. Но за бъдещето повече мисли. Тор каруците всеки ден возят за топлите лехи за тютюневия разсад. Почвата е изорана дълбоко още от есента. Кооператорите вече имат опит. Но в главата му е хаос, като във всяка мислеща глава. Той е уморен. Той живее със задачите. С болките на хората. Със своите планове за тютюн. И вижда жълти листа, и чува как казват кооператорите: „Каза го и го направи!“

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

Преди да стъпим на фестивалната ЕСТРАДА

Денем на работа, вечер на репетиции

СЛЕД напрегнатия дневен труд младежите от село Попрусаново до късно оживяват стаите на читалището. Преди известно време те подготвиха пиесата „Свада" под ръководството на учителя Кирчо Йорданов. На представленията им се зарадваха кооператорите от село Посев, а скоро ще ги видят на своя сцена и зрителите в с. Средище, Каменци и други околни села. Самодейците Димитър Стоев, Недялка Христова и Милка Митева заслужиха най-много одобрението на публиката.

Сега младежите ще репетират над друга пиеса, ще разучат нови песни, хуморески и др. Очакват фестивалните дни с нетърпение и се надяват, че тогава ще заслужат още повече любовта на своите съселяни и кооператорите от средищенския съвет.

Али САЛИЕВ

Ръкопляскания за руйновските самодейци

БЕШЕ надвечер. Много младежи бяха излезли да посрещнат руйновските самодейци. Но ето ги най-после — слизат от колата. Усмихнати, бодри. Нали са артисти. А паисиевци отдавна не са гледали на своя сцена пиеса и салонът бързо се напълни.

Руйновци представиха „И мракът си има край" — една пиеса, която допринася за укрепване на дружбата между българи и турци. Публиката беше много, много доволна от младите руйновски самодейци. Тя дълго ръкопляска на изпълнителите на главните роли и на певците и хумористите, които в антрактите премахваха неприятното чувство на досада от чакането. И как няма да им се надяват пак нашите кооператори! И как няма да ги канят за ново посещение, като руйновци са изпълнители с жар, с вдъхновение.

Шукри НЕЗИРОВ

С ПЕРО И ОРЪЖИЕ ЗА ДЕЛОТО НА ПАРТИЯТА

(20 години от гибелта на Цветан Спасов)

ПРЕДИ 20 години талантливият поет и темпераментен публицист Цветан Спасов заедно с ремсиста Слави Алексиев бяха предадени и обградени в една къща в Плевен. След няколкочасова героична съпротива, когато патроните са привършени, остава един единствен изход — да насочат последния куршум в челото си. И те избират смъртта на безсмъртните. Роден в Плевен в бедно работническо семейство, той още от детските си години всмуква духа на непримиримата класова ненавист, на апостолската любов към обикновените трудови хора, на които по-късно посвещава целия си живот, своята поезия.

Още в гимназията като ремсист Цветан Спасов се отличава с изключителната си надареност, със способностите си на блестящ оратор и декламатор, с широката си литературна осведоменост. От това време са и първите му литературни опити, които заедно с всичко останало го правят истински любимец на младежта.

Животът и творчеството на Цветан Спасов са органическа спойка от делничния героизъм на професионалния партиен революционер и страстен пламенен поет и публицист. Те така естествено преливат едно в друго, че е невъзможно да бъдат разграничени.

Като студент-правист в Софийския университет поетът се включва активно в борбите на прогресивното студенство, а само няколко години по-късно за комунистическа дейност вред войниците от плевенския гарнизон получава първата си смъртна присъда. От този момент неговият живот и творческа дейност е една сурова, но героична легенда за човек, всеотдайно посветил себе си на делото на Партията.

Според него да съгласуваш думи и дела значи да бъдеш искрен. Тъкмо с такова чувство за голямата отговорност на поета пред обществото са проникнати всичките му стихове, цялото му литературно наследство. От всяка рима, от всеки стих на неговата поезия, писан между две сражения, диша романтиката на борбата и революционният оптимизъм. Някога той посвети на партизанския командир Христо Кърпачев стихотворението си „Легенда, приказка чудна", в което сякаш сам прозря своята съдба:

Ще минат години,
усилни години
на горест,
тук новите хора
в борба
и във труд
ще се родят.
Тогава легенда за теб ще
разказват охотно
и приказка чудна за гордата смърт на героя.

Нашата младеж, младите творци имат в лицето на Цветан Спасов един пример за беззаветна служба на народа и всеотдайна преданост на делото на Партията, примера на един пламенен комунист и творец.

Иван САРАНДЕВ

МАТЕМАТИЧЕСКАТА ОЛИМПИАДА — ЧУДЕСЕН МИРЕН ФРОНТ

Голямата загриженост. . .

Традицията съществува не от вчера. Олимпиадата по математика е прекрасно поле за усъвършенстване математическите умения на учениците в името на практическите задачи, които утре пред тях ще поставя животът. Това се отнася с още по-голяма сила за нашия окръг, както това вече беше изтъкнато със загриженост на съвещанието с преподавателите по математика, организирано от Окръжния комитет на БКП.

В чест на 20 годишнината на Деветосептемврийското народно въстание през настоящата учебна година се провежда XIII-та републиканска олимпиада по математика за учениците от средните политехнически училища и техникумите и I-та републиканска олимпиада за учениците от средния курс. Олимпиадите през учебната 1963 1964 година се провеждат в три тура: училищен (той бе на 29 януари), районен (на 27 април) и окръжен (на 28 май 1964 година) За средношколците — и IV кръг с два етапа на 18 и 19 май.

Участието в олимпиадите подлага на сериозни изпитания математическите знания и умения на учениците До втория кръг се допускат само онези, които са получили поне 16 точки от възможните 20 на първия кръг, а до третия — които са получили възможните 20 точки от втория кръг. Но и наградите за първенците са големи. За първенците от третия тур се определят: I награда — изпращане на международен пионерски лагер, II награда — обиколка на България, III награда — обиколка на Северна България. Освен това Окръжният комитет на БКП всяка година ще награждава по пет ученика с ръчен часовник и художествена грамота за особени постижения в овладяването на математиката. Това ясно разкрива грижите на любимата Партия за обучението на младежта.

„И призива на „хилядниците"

Много дружинни съвети, например в училищата „А. С. Макаренко" и „10 февруари" от Силистра, в училищата на с. Калипетрово и гр. Дулово излязоха по примера на възрастните с призиви към пионерите от дружината си да станат „хилядници", като в минутите на умствена проверка системно решават задачи в специални тетрадки. Пионерската дружина в училище „А. С. Макаренко" вече на два пъти отчете участието на отрядите в това съревнование, изрази своето внимание към първенците от първия кръг чрез специално табло, посветено на тях. Калипетровските пионери вече знаят най-добрите си математици по класове, направиха им снимки, на три пъти вече сменят материалите в таблото на Щаба на младите математици, озаглавено „Помисли и реши!". Проведоха и вечер на тема „Математиката е била и ще бъде в служба на човека" с пионерите от VII клас, а сега подготвят нова математическа вечер за шестокласниците. Те разгледаха решението на Окръжния комитет на БКП за подобряване работата по математика и приеха свой план, който предвижда много мероприятия — от пионерското звено до съвместните междудружинни състезания. Те вече „предизвикаха" на двубой пионерите от дружината в село Бабук.

И пионерските дружини в началните силистренски училища „Ю. Гагарин" и „10 февруари" проведоха първи кръг, а III б клас с ръководител другарката Г. Нончева вече втора година провежда първи и втори кръг.

Пролетарският поет М. Горки казва: „Човек е оня, който крачи само напред и умее да води другите след себе си", а някои резултати от първия кръг показват, че много дружинни и отрядни съвети не бяха помислили по какъв начин да привлекат другарите си в оспорваната борба на математическия фронт. Поради това резултатите от тази борба са още много незадоволителни: в най-добрия случай броят на пионерите от един отряд, които са се класирали за втория кръг, не превишава 12 14 досетливци. Това налага дружинните съвети и дружинните ръководители да преценят своята работа, та във втория кръг да се постигнат по-твърди успехи — да се оправдаят грижите, вниманието, което Окръжният комитет на БКП отделя за приятелите на математиката — науката на настоящето и бъдещето. Всеки час трябва да се работи с воля и увереност Само така Окръжната среща на първенците в ученето и труда ще събере повече участници — достойни млади граждани на социалистическата родина.

Георги ДИМИТРОВ

ПО ЕКРАНИТЕ ОТ ПОНЕДЕЛНИК

НОВ ЩЕДЬОВЪР НА СЪВЕТСКИТЕ МАЙСТОРИ

С ЕКРАНИЗИРАНЕТО на пиесата „Оптимистична трагедия" от Всеволод Вишневски съветските кинематографисти са отдали заслужено внимание на едно твърде популярно и влязло в златния фонд на съветската драматургия произведение, което вече тридесет години не слиза от сцените на много театри в Съветския съюз и в други страни.

Сполуката на постановчика Самсон Самсонов и оператора Владимир Монахов личи още от самото начало. Зрителят разбира колко е трудно за крехката жена в кожена куртка да превърне анархо — революционния отряд в полк на революцията. Обстановката, в която действува тя — Комисарят — е сурова, страшна. Всяка погрешна стъпка би струвала живота й, защото тя има работа не само със силен враг, какъвто е Вожак, но и волев, самолюбив, решителен и жесток човек. Всяко несъгласие с него води до трагичен край.

Ролята на Комисаря във филма се изпълнява от младата артистка Маргарита Володина. Това е един обаятелен образ на жена, посветила своя живот на революцията. Ярък образ е и Вожак на Борис Андреев. В него актьорът е показал един силен враг и то много правдиво, нещо, което е много характерно за Борис Андреев.

Филмът „Оптимистична трагедия" продължава най-добрите традиции на съветските историко-революционни кинопроизведения и вълнува с правдиво изобразената сурова присъда на революцията.

Станислав ВЕЛЧЕВ

Кадър от филма „Оптимистична трагедия"

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

Окръжният организационен комитет за фестивала и спартакиадата, редакцията на в. „Силистренска трибуна", отдел „Изкуство и култура" при Окръжния народен съвет, Окръжният съвет на професионалните съюзи и Окръжният комитет на ДКМС

обявяват литературен конкурс

в чест на 20 годишнината от социалистическата революция в България за отразяване борбата на българския народ срещу фашизма и капитализма и пресъздаване героизма на трудовия човек в построяване на социалистическото общество.

Ще бъдат раздадени следните награди:

а) ЗА РАЗКАЗ

I награда — 100 лева
II награда — 60 лева
2 поощрения по 25 лева

б) ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ

I награда — 80 лева
II награда — 50 лева
3 поощрения по 20 лева

в) ЗА ЕДНОАКТНА ПИЕСА

I награда — 100 лева
II награда — 60 лева
2 поощрения по 40 лева

г) Сценарий за късометражен филм

I награда — 120 лева
II награда — 80 лева
III награда — 50 лева

Материалите за конкурса да се изпращат до редакцията на вестник „Силистренска трибуна" с надпис „ЗА КОНКУРСА". Срок за представяне на творбите: за сценариите за късометражен филм — 31 март 1964 г., за едноактна пиеса — 30 април 1964 „ за разказите и стихотворенията — до 9 септември 1964 г.

Публикуваните във вестника произведения ще бъдат хонорувани отделно.

ПЪТНИ БЕЛЕЖКИ

ВАЙМАР—БУХЕНВАЛД

БУХЕНВАЛД е на 20 минути път от Ваймар. Кой свързва града на Гьоте и Шилер с огнището на онази клада от човешки трупове, от която очите на Тюрингия ще сълзят винаги?

Кой?

По тези места историята е преситена с човешка кръв и от срам мълчи. Тук навсякъде мирише на смърт. Географията потъва в това страшно понятие: Бухенвалд! И е невероятно дори да се помисли за някакво съзерцателно туристическо описание. В Бухенвалд е трудно въобще да се мисли!

След като си видял Ваймар, един полуразрушен от войната град — но днес грандиозен паметник, обвил в яка прегръдка железните саркофази на Гьоте и Шилер в малкия пантеон на херцог Август и неговата жена Анна Мария Павловна (дъщеря на Петър — I) и уморен, но очарован си шепнал стихове от безсмъртния „Фауст" под искрящите звездици на пантеона; след като си тръпнал пред ръкописите на „Херман и Доротея", на „Гьоц фон Берлихинген", на „Разбойници" и си се прослезявал от умиление пред портрета на полудяващата Маргарита; след като си прегърнал духа на този вечно търсещ странник — Мефисто; след като си бил пронизан от острия поглед на верния Екерман (в къщата-музей „Гьоте") и след като си се взирал в очите на Кристина — бедната кръчмарска дъщеря, владяла единствено гения на Гьоте; след като с пресъхнали усни си напуснал сиромашката мансарда на Шилер (къщата-музей „Шилер" по Шилерщрасе), прогонен от любовния шепот на Амалия, зовяща своя Карл от прегръдките на злощастния Франц Моор; да, след като си преживял, след като си приел и погълнал в себе си вече толкова красота, толкова мъчително сложни, но велики творения на немския гений и съзреш непосредствено зад огромните, забити в небето готически кули на Ваймар, кулата на Бухенвалд, всичко прието, всичко преживяно като че ли умира. Някакъв леден, смразяващ вятър започва да блъска в кръвта и в очите още от „Улицата на смъртта".

Тази злокобна каменна улица!

По нея са минали 100 000 боси крака. Сто хиляди очи! Сто хиляди вери! Сто хиляди сърца — изгорени, задушени, отровени...

Злокобна каменна улица! Улицата на смъртта — тя отвежда до прочутата Бухенвалдска порта, на която е изкован пак от желязо надпис:

„НА ВСЕКИМУ СВОЕТО!"

Крематориумът изпитва очите!

Отровен въздух. Настръхнали, вероломни камъни. Те протестират, викат, крещят, заклинат с твърдокаменното си мълчание — вековечен паметник на „най-висшата раса"...

Коминът, който наподобява мъртъв човешки труп, вече не бълва отровен пушек. Пещите — две тухлени зидарии с прокопани в тях дупки точно колкото един човешки ръст, зеят зловещо. Срещу тях немеят железни колички, с които смъртта е влизала вътре. Дебел слой човешка пепел покрива още стените им.

Зад опушената мазилка мъртвите се взират и като че ли викат живота си.

Защото очите не угасват. Това са хилядите очи на французи, белгийци, руснаци, унгарци, поляци, чехи, австрийци... Очите на проклятието. Очите на жаждата за един нов свят, който ще осъди навеки позора.

Всички те са минали по улиците на кръвта. Едната води към малък салон (6 на 3 метра) и малко предверие-паралис (2 на 1 метър). Над едната стена в предверието има скала „за измерване" височината на новодошлите. По скалата (вертикална) се движи един дървен показалец. Есесовец, облечен в бяло (СС доктор!?) приема жертвата и я изправя под показалеца на скалата, зад която е затаял с автомат в ръка друг „доктор". През прозира на скалата доктор № 2 разстрелва в тила своя пациент.

Подът на паралиса е намазан с червена боя, за да се прикриват следите. На стената, срещустояща на скалата, са провесени дълги ленти, за да маскират куршумените дупки.

Салонът е с „по-хуманно предназначение". В специални циментови вани се изтисква кръвта на обречените. Фюрерът се е нуждаел от чиста материя за немската химическа индустрия! Онзи фюрер, на когото принадлежат „гениалните думи": „Колкото повече опознавам хората, толкова повече обиквам кучетата!".

Другата кървава улица води до кожодерната!

Елза Кох, жената на коменданта в Бухенвалд, има подчертана страст към мъжката кожа. Тя се разхожда из концлагера с тебешир в ръка и който й се хареса, дамгосва гърдите му с червен кръст.

Жертвите са отравяни с инжекции посредством бензол, бензин, катран и... одирани в каменното подземие. „Прекрасни" абажури могат да се изготвят от човешка кожа! Те осветяват брачните и извънбрачни нощи на фрау Кох. Бижута и сувенири красят стените над спалнята й.

Купища детски обувчици, платна от женски коси, сапун от човешка плът! И един надпис над входната врата:

„НА ВСЕКИМУ СВОЕТО!"

Наистина всекиму своето!

Какво велико предсказание! Защото босите крака стъпкаха ботушите. Бухенвал се освободи сам!

Днес позорът на фашизма е запазен като парк-паметник. От 1954 до 1959 година — цели пет години — немските архитекти, скулптори и инженери строят този парк.

Пак по улиците на смъртта ние — живите — стигаме до прочутата бухенвалдска кула-звънарна, която е висока 57 метра. Всеки ден, точно в 10, 13 и 15 часа тя неумолимо отброява своите 32 удара. Това е символичен вик на тридесет и двете народности, умъртвявани, но оживели в камъка Бухенвалд. Защото звънарната на Бухенвалд не рухна като звънарната на Емил Верхарн, макар че „новият бог на войната" изгоря безследно. Звънарната на изгорелия в собствения си огън бог стои и днес. На нейния под е излята от бронз най-конкретната съдба на жертвите й: два обръча бодлива тел и през нея — три (!) боси ходила. А по стените й — на френски, немски и английски език: топли и заветни думи, че слънцето все пак ще свети за всички.

На 25 метра от кулата подпира небето страшен паметник: на откъртен като челя от самата природа каменен блок — четири бронзови фигури. Един мъж вдига високо глава, с очи, впити в далечината; един преждевременно остарял юноша с глава — череп, жив скелет, защото е загубил всякаква надежда за спасение от тази зверилня; едно дете, недоумяващо още ужаса, плътно стиснало ръката на жена, която е готова да брани до смърт живота. Готова да брани бъдещето на света.

Четири фигури! Четири поколения предупреждават човечеството. Те стоят неизменно на пътя на прогреса и сочат границата между живота и смъртта.

По-надолу — още по-страшно! Два амфитеатрални каменни сектора и слегнала между тях земя с току-що поникнала зелена трева. За една нощ на тази германска земя са избити 11 000 комунисти. Между двата сектора са наредени по азбучен ред величествени и груби, сурови, властни и тежки, 32 каменни обелиска на нациите (България е втора по ред!) Над тях са поставени 32 железни жертвеника, от които един път в годината над цяла Германия се издигат зловещо стълбовете на вечния огън.

В Бухенвалд човек има чувството, че е попаднал в последния кръг на ада. Че всичко под краката му гори, дими, вони, люлее се и се разпада в кървавия танц на смъртта.

На 20 минути път от Бухенвалд е Ваймар!

Звънарната на Бухенвалд остава назад. Напред се виждат само каменните очертания на Гьоте и Шилер...

юли — август 1963 година.

Иван ЯНЧЕВ

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ!
Фураж срещу животни

Кооператори, служители, работници и пенсионери!

За да реализирате допълнителни доходи за Вас и Вашите семейства, възползувайте се незабавно от изгодните условия, които Ви предлага ДСП „Родопа".

ДСП „Родопа" — София организира договаряне и закупуване на селскостопански животни и произведения чрез потребителните кооперации по места и окръжните представителства на ДСП „Родопа" по установените държавни изкупни цени.

СВИНЕ — живо тегло над 90 кг, като срещу всеки предаден килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска на производителите по 4 кг концентриран фураж (ечемик или царевица на зърно) по 0.10 лв. килограма.

ТЕЛЕТА — добре угоени се изкупуват по цена 1 лв. килограма живо тегло. ДСП „Родопа" отпуска по 1.5 кг. зърнен фураж по 0.10 лв. кг. За всички останали категории телета се отпуска по 1 кг зърнен фураж.

ГОВЕДА, БИВОЛИ, МАЛАЧЕТА, ШИЛЕТА, ОВЦЕ и КОЗИ (за клане), за всеки килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска по 1 кг. зърнен фураж по 0.10 лв. килограма.

АГНЕТА и ЯРЕТА — за всеки килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска по 2 кг. зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

ГЪСКИ ЗА ГУШЕНЕ — за предадена гъска над 4 кг. живо тегло ДСП „Родопа" предоставя по 1.5 кг зърнен фураж за килограм живо тегло БЕЗПЛАТНО. За гушене на гъските ДСП „Родопа" предоставя по 3 кг. царевица срещу килограм живо тегло на гъска не по-малко от 6 кг. Този фураж се заплаща по 0.10 лв. за килограм.

ТИКВЕНО СЕМЕ — за 1 кг. предадено тиквено семе ДСП „Родопа" отпуска по 1 кг. зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

МЕТЛЕН КЛАС — за 1 кг. предаден метлен клас ДСП „Родопа" отпуска по 0.5 кг. зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

Всеки кооператор, частен стопанин, работник, пенсионер или служител получава фуража веднага в пълен размер за предадени (изкупени) животни или 50 на сто от фуража при сключване на договора.

ДРУГАРИ СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛИ,
ДСП „Родопа" гарантира изкупуването на договорените животни и селскостопански произведения, както и съответния фураж и Ви пожелава успех в тази важна за Вас и държавата ни стопанска дейност.

ДСП „РОДОПА"

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 21 (729) | Четвъртък, 20 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

От 65 овце — 110 агнета

За всяка една работа трябва желание, но любовта към стадото у Михаил Иванов — овцевъд в с. Българка се е превърнала в страст.

Всеотдайността му към стадото е много голяма — казва бригадирът Неделчо Йорданов. — Той още от есента е приготвил всичко необходимо за едно сносно презимуване. Използвал е прекрасно лятната паша за да подготви стадото си, затова сега неговите овце са най-хубавите сред кооперативните стада...

И в агнилната кампания Михаил не се посрами. От 65 овце е получил 110 агнета и очаква да надои през годината по 95 литра мляко от овца.

Петър ЧОЧЕВ

Международна информация

Съветският печат за българската партийно-правителствена делегация в Москва

МОСКВА. Вчера всички централни съветски вестници поместиха подробни информации за пребиваването на българската партийно-правителствена делегация, начело с другаря Тодор Живков. „Дружба, единство, сплотеност“ — под това заглавие на цяла първа страница на „Правда“ са отпечатани пълните текстове на речите на другарите Никита Хрушчов и Тодор Живков, произнесени на 18 февруари на приема в големия Кремълски дворец.

Вестниците печатат кореспонденции от София, в които се разказва как българският народ посреща съобщенията за пребиваването на свои е пратеници в братската съветска страна. В дните на дружбата, които отбелязва цялата съветска страна, в програмата на радио Москва са включени редица литературни предавания, посветени на произведения на български журналисти и писатели.

Въоръжените сблъсквания на Етиопско-Сомалийската граница продължават

СПОРЕД последни съобщения на чуждите информационни агенции на Етиопско-Сомалийската граница продължават въоръжените сблъсквания. И от двете страни има убити и ранени. Агенция „Ройтер“ съобщава от Дар Ес Салам, че вицепрезидентът на Танганайка и министърът на вътрешните работи са заминали със специална мисия за столиците на двете страни, Могадишо и Адис-Абеба. Преди това президентът на Танганайка се обърна към ръководителите на Сомалия и Етиопия с послание, в което изказва загриженост за конфликта и ги помоли да спазват споразумението за примирие.

На 24 февруари в столицата на Нигерия Лагос се открива сесия на Съвета на организацията на африканското единство. Министрите на външните работи на африканските страни ще продължат обсъждането на Етиопско-Сомалийския конфликт и ще се опитат да намерят разрешение със собствените сили на африканските страни, без намеса отвън.

Министър-председателят на Дания в СССР

МИНИСТЪР-председателят на Дания пристигна вчера на официално посещение в Съветския съюз. Това е първото му посещение, като ръководител на правителството на Дания. В интервю с вестник „Известия“ той изказа надежда, че неговото посещение в Съветския съюз ще помогне за по-нататъшното укрепване на приятелските отношения между двете страни.

Маневри в Далечния изток

ДЕЛХИ. Индийското министерство на отбраната съобщава, че 30 кораба на Австралия, Англия, Канада, Индия, Нова Зеландия ще вземат участие във военните маневри „Джек—64“, които ще се проведат от страните на общността на нациите в Далечния изток от 29 февруари до 23 март. В маневрите ще вземат също участие военно-въздушни сили на тези страни. Обединеният оперативен център, който ще ръководи маневрите, ще се намира в английската военно-морска база Сингапур.

В ПАРНИЦИТЕ КИПИ ЖИВОТ

— СТИГНАХМЕ — каза главният агроном на ТКЗС — Малък Преславец Стоян Чакъров и се надигна от седалката. Тръгнахме към една къщичка. Край нея имаше струпани рогозки, парникови рамки, стъкла, дъски и няколко пейки за сядане.

— Това са само парниците — обясни главният агроном — а градината е по-надолу. Там ще отидем като цъфне тръпката... Тук произвеждаме само разсада, пикираме го, а през март и април го засаждаме в градината.

В душата на Стоян се чете ше и гордост, и сила, която го беше завладяла още с идването му в с. Малък Преславец преди една година. Той беше извоювал това тресавище от недоверието на старите градинари с много труд и много разяснения. Отначало те не вярваха, че „тези басейн за къпане на патки“ в местността „САЛАНАТА“, в подножието на самите лозя, ще може да се отводни и да стане зеленчукова градина. Не вярваха, защото това бяха запомнили и чули от деди и прадеди. Но силата е в науката, могъщи са опитът и надеждата — те громят всяко неверие. Запретна се Стоян, настоява, накара хората да му повярват, че от тресавище градина става. И го направи, с помощта на всички. Миналата година зеленчуковата градина даде на стопанството 84 000 лв доход. А само от краставиците стопанството взе 6 000 лв.

Зад една от изправените рогозки се показа сивият калпак на бригадира Димитър Маринов.

— Вече сме пикирали 28 000 растения шипки и 7 000 растения пипер „Бяла капия“ — докладва Димитър. — Той вървеше успоредно със Стоян. Димитър спомена пред главния агроном, че вече са пикирани и 25 парника с краставици и че по-рано пикираните краставици вече са цъфнали. Каза, че направените 1 200 камъшитови рогозки за завиване на разсада няма да стигнат, затова групите днес-утре ще продължат направата на други, само да им се осигури суровина. Похвали градинарите Йордан Неделчев, Йордан Якимов, Руси Тодоров, Николина Ангелова, Петранка Русева и Тодора Христова, които редовно излизат на работа, и упрекна себе си, че не е можал да организира навреме извозването на още 600 т оборски тор, който ще им бъде необходим за пикирането и на другия разсад. Той продължи да разказва.

...Пред къщичката се събраха и останалите градинари. Влязоха шумно в тясната стаичка и започнаха да се хранят. Сиренце, сланинка, консерви, бобец — кой каквото има. Но общо. Но всички. До този момент никой не забеляза, че в единия ъгъл до печката беше застанал с лице към прозореца и майстор специалистът бай Ангел Николов от с. Джулюница, Търновско, нарочно ангажиран от ТКЗС — Малък Преславец да научи хората на градинарско изкуство. Бялата му като повясмо, ниско остригана коса стърчеше като иглички под смачкания му каскет. Срамежлив и неразговорчив беше бай Ангел.

Като се нахраниха, Стоян рече:

— Кажи, бай Ангеле, как рабогиш с групите, за да са така доволни от тебе кооператорите?

Бай Ангел се запльте.

— Като с хора, които опознах и свикнах с тях, още щом дойдох в това село — каза бай Ангел.

Отсреща се виждаха лозята. Черната шума по дърветата в гората засилваше пустотата ѝ и нейната необитаемост сега през зимата. Но в парниците кипеше живот.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

КООПЕРАТОРИТЕ ОТ ТПК „ДУНАВ“ ОТЧЕТОХА ДЕЙНОСТТА СИ ЗА 1963 ГОДИНА

Вчера трудовият колектив на кооперация „Дунав“ — Силистра, на тържествено събрание, проведено в салона на Народния театър, отчете дейността си за 1963 година. Доклад за работата на управителния съвет, цеховете и отделите изнесе председателката на кооперацията другарката Милка Гинева.

В резултат на положените усилия от целия колектив — посочи тя — през миналата година производствената програма е изпълнена 104,6 на сто и е дадена надпланова продукция за 250 000 лева. Кооперацията разшири своята дейност и особено дейността си за услуги на населението, като откри нови цехове и работилници в града и селата на окръга.

Борбата на колектива за реализиране на повече икономии и снижаване себестойността на продукцията, донесе на предприятието печалба от 114 000 лева, които от една страна увеличиха фондовете на предприятието, а от друга осигуриха допълнително трудово възнаграждение.

Докладчикът изтъкна, че направеното за повишаване производителността на труда през отчетната година е недостатъчно, в резултат на което ръстът на работната заплата изпревари ръста на производителността на труда.

През тази година колективът на предприятието обещава да увеличи производителността на труда и обема на общата промишлена продукция с 2 на сто над планираното, да завоюва нови още по-големи успехи в чест на 20-годишнината от създаването на кооперацията и славната Деветосептемврийска победа.

Никола ИВАНОВ

ДАДЕНАТА ДУМА СТАВА ДЕЛО

Работата в зеленчуковата градина на ТКЗС „Христо Ботев“ в гр. Тутракан започна нормално и навреме. Сформирани са вече и звената. Беше проведено събрание за приемане на социалистическите обещания. В чест на 20 годишнината от Деветосептемврийското въстание зеленчукопроизводителите обещаха високи добиви от културите.

И ето техните обещания вече се превръщат в живо дело. На 1 януари те изнесоха на пазаря прясна салата, магданоз и ран спанак. Готови са и 67 парника салата, годна за пазаря и десет парника спанак.

Благодарение на непрекъснатото извозване на оборския тор, не спира и зареждането на останалите парници. Ранният шипков разсад е вече пикиран. Пикиран е и ранният лук и чесън, а парниците са засети с репички. Второ звено успя да пикира доматите, зелето, чушките, пиперът и патладжанът.

Стопаните от всички звена ще се борят за повече и по-качествена продукция в сравнение с миналата година.

Керанка СЕРАФИМОВА

И сяновци очакват сеитбените дни

Тази година сяновските кооператори са готови навреме за сеитба. Трета тракторно-полевъдна бригада на Симеон Бойчев взема навреме мерки за почистването на семената, определени за посев и за навременното изпращане на проби за определяне на кълняемостта

Тази пролет бригадата ще засее над 400 дка ранни култура — 180 дка овес, 70 дка грах и 170 дка фий. Площите са добре подготвени за предстоящата сеитба.

И през това лято стопаните от бригадата ще се борят за получаване на по-високи добиви от пролетните култури.

Илия ГРОЗДАНОВ

Кооператорите от звеното на Борис Тодоров от ТКЗС в село Нова Черна подготвят нови парници за пикиране на ран зеленчук.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Подхранването на есенниците започна

Въпреки че е още зима, по блоковете на ТКЗС — Кайнарджа отново настъпи оживление. От няколко дни кооператорите масово излязоха да подхранят есенните посеви. Подхранването се извършва сутрин рано върху замръзналата още почва, като кооператорите още от предния ден натрошават и пресяват необходимия им тор На всеки декар се разхвърлят по 10 кг амониева селитра.

На първо място в извършването на това мероприятие е втора бригада от село Кайнарджа с бригадир Иван Маринов, която натори над 2 400 дка пшеница. На второ място е първа бригада от село Кайнарджа с бригадир Георги Христов, която натори над 2 000 дка. А в цялото стопанство подхранването е извършено на повече от 6 000 дка.

Подхранването продължава. За тази цел се използва всеки благоприятен ден, когато състоянието на почвата позволява това. Колкото по-бързо завърши, толкова по-големи ще бъдат резултатите от него.

Цонка СТЕФАНОВА

Строителството ще получи повече тухли и керемиди

ДОБРАТА организация и упоритостта на колектива от ДИП „Дочо Михайлов“ — Силистра помогнаха да се изпълни успешно годишната производствена програма за миналата година. Освен планираната промишлена продукция за 408 000 лева, на страната бяха дадени керамични изделия в повече за 8 000 лева.

През тази година предприятието има да изпълнява значително по-напрегната програма То трябва да даде промишлена продукция за 475 000 лева, а това значи да се произведат 16 милиона тухли и 1 300 000 керемиди.

Докато през миналата година един работник е произвел продукция за 2 220 лева, то сега средното производство на работник е 2 461 лева.

Съзнавайки сериозността на трудностите, които ще трябва да се преодолеят през тази година и решаващата роля на предварителната подготовка на машините, помещенията и всички съоръжения, които вземат участие в производството, още в първите дни на януари колективът започна ремонта на машините. Сега той е вече към своя край. Готови са голямата машина за смесване на глината и смилане на варовика, машината за подаване на глина в пресата за тухли, пресата за производство на керемиди, както и всички транспортни ленти. За нуждите на производството, по пътя на малката механизация предприятието достави нова вакуумна преса. Монтажът на машината е завършен и са направени първите проби. Новата преса ще произвежда по 4 000 тухли в час. Тя ще се обслужва от 20 работника, които за всяка смяна ще дават по 32 000 тухли. При ръчното производство същите работници биха могли да дадат, и то с големи физически усилия не повече от 8 000 тухли.

Заредена с 300 000 тухли, ринговата пещ чака да забушуват огнените езици.

Съгласно приетия план, на 20 февруари в предприятието ще трябва да закипи битката с твърдата гръд на земята, от която здравите мишци на работниците ще дадат първите товаре глина по новия план. На 1 март предприятието ще даде първите тухли за разгърналото се строителство в града и окръга.

Никола ПЕЙЧЕВ

Сведение

за хода на по-важните селскостопански мероприятия до 17 февруари 1964 година

ТКЗС	Извоз. обор. тор %	Засят разсад пипер о/о	Яйца за деня %
Айдемир	56	12.8	46
Калипетрово	50	96.1	63
Бабук	35.1	0	53.5
Алфатар	42	7	33.6
Алеково	60.3	20	25.5
Иширково	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Смилец	46	100	33.8
Попина	79.2	13.8	21
Сребърна	87	78.1	32
Ситово	56	13.8	31.4
Срацимир	52	7.5	31
Кайнарджа	19.3	0	49.3
Голеш	15.5	0	43
Средище	16.5	18.7	43.3
Тутракан	39.7	112.8	31.7
Нова Черна	31.2	17	28
Старо село	22.3	3.3	37
Белица	23.8	x	50
Главиница	42.9	x	33.6
Ст. Караджа	25.8	x	30.7
Сокол	29.7	12.3	32.2
Зафирово	18.4	0	29.2
М.Преславец	50.8	22.2	22
Дулово	41	0	63
Межден	45.4	x	47.6
Окорш	33.3	x	33.6
Секулово	29.2	x	33.6
Добротица	24.2	0	50
Чернолик	18	x	56
Паисиево	34.5	x	38.1
Всичко ТКЗС	38.6	24.5	35.2

ПОСТЪПКИ, КОИТО КРАСЯТ НОВИЯ ЧОВЕК

БРАВО, ПАНЬО!

17 ФЕВРУАРИ. Обикновено силистренско утро. Безсилният февруарски студ през нощта се е опитал да втвърди калта по улиците, но дъхът на деня вече се чувствува. Калта се размеква и противно полепва по обувките. А хората бързат — съсредоточени или разсеяни, радостни или угрижени. Около автостанцията напевният глас на високоговорителя съобщава разписанието на рейсовете. Пътниците се вслушват. Увити в шалове жени разсеяно и спокойно продължават да ядат кифлите си, разбрали, че за „техния“ е още рано, млади момчета сноват по тротоарите. По площада бавно и тромаво преминават препълнени рейсове и таксита и след това стремглаво се втурват по булеварда... за село. Десетки камиони, пълни с греди, пясък, стоки ги настигат и надминават. Десетки клаксони пронизват утрото. А хората вървят, бързат, мислят, стряскат се от сигналите, отбиват се, пак вървят... И всичко върви, движи се, живее...

Ето, онова било такси, което допреди малко бръмчеше дрезгаво под носа ми, сега отнася едрия мустакат мъж с двете малки момчета. Синята „Ифа“, натоварена с тежки чували, пак профучава по „Македония“. Само насреща, откъм „Добрич“ огромната „Шкода“ се плъзга бавно, сякаш е уморена. Впрочем не тя, а шофьорът ѝ е уморен. Или пък е прекалено безразличен, спокоен. Е, да, приближава булеварда — трябва да спре. Много просто, че трябва да забави. Но... но тя, колата, продължава да върви... Някакви метри остават само до платното на булеварда — нали трябва да спре! Камионите и колите, моторите фучат — те имат предимство...

Но луд ли е този шофьор! Трябва да е заспал! — Очите сърдито и уплашено гледат към кабината — Не! Шофьор няма! Няма! Няма го шофьора!

Кола без шофьор!

Забелязват я двама, четирима... Забелязват я всички наоколо. Това трае само някакви секунди, а може части от секундата. (Може ли в такъв момент човек да мери времето) А камионите по булеварда идат!!!

Погледите се кръстосват, питат се, колебаят се...

И изведнъж „Шкодата“ спира. Огромната „Шкода“ с ремаркето. Трясва се вратата ѝ, някаква човешка фигура се навежда над волана ѝ, тялото ѝ бавно, едва забележимо се поклаща на мястото си. И в същност кое стана по-напред? Всичко беше така неочаквано, решително, светкавично — трудно е да се каже кое стана по-напред. Сега ми се струва дори, че трясването на вратата дойде след спирането на колата...

Един човек спря колата, останала без шофьор. Един човек предотврати сигурна катастрофа. Млад човек, който дори още няма утвърдена професия. Един комсомолец от с. Срацимир — Паньо Марчев.

Излишно е да го питате кога е видял страшната кола, кога се е втурнал към нея, какво е мислил в този момент... Когато човек върши нещо тежко и важно — той целия става дълг, става действие, обич. Паньо не може да не е от тези, които обичат и които действуват за хората, за бащите, за майките, за децата — за другарите. Затова той мълчи и не казва почти нищо...

Дългът на новия човек не обича празните приказки. Той е действие. Той е скромност.

Съобразителност, обич, действие и скромност в един обикновен февруарски ден, един ден на Паньо Марчев.

НЕДЕЙТЕ се интересува много за шофьора. Той наистина не заслужава толкова много интерес. Не защото не трябва да признаваме труда му (той е изминал много километри със своята „Шкода“) — а защото е проявил една осъдна небрежност. Да забравиш да дръпнеш спирачката и включиш на скорост, когато слизаш от кабината, да оставиш тежката „Шкода“ на улицата, която е наклонена — това е разсеяност, която няма нищо общо с нашия разговор. Защо е нужно да говорим за наказаното вече нехайство на шофьора от ДАП Симеон Николов Добрев, когато можем да се възхищаваме от човечността и дързостта на комсомолеца Паньо Марчев.

Още говорят за смелостта му

ЗАДЪХАН курсист влиза с тревожна вест:

— Другарю Христов, шахтата долу се е напълнила с вода и...

Русан Христов, заместник-директорът на училището, не изслушва думите на момчето, а просто се втурва навън. Шахтата прелива. . . Шахтата, от която се разпределя вода за цяло Средище! Една тръба се е прекъснала и водата все повече се изкачва. И работилниците, и селото ще останат без вода.

Време за мислене няма: малките вадички се превръщат в потоци. Да се отиде в дола, откъдето водата се изхвърля нагоре с помпа, няма време. И дали ще бъде там отговорникът на помпата? А може би вече тя не работи, защото е изтласкала необходимото количество вода.

И Русан Христов отсича: „Ще прекъснем часа по шлосерство и ще се хванем да изхвърляме водата — за да запушим отвора“.

Петнадесет здрави момчета след минута грабват кофите — гребат и изливат, гребат и изливат. А като че ли нищо не правят: водата не спада. Намесва се и бай Васил Гаджемов, майсторът дърводелец на училището, здрав силен мъж. Той гребе с кофата за смет — голяма кофа, с която наведнъж изхвърля толкова вода, колкото 7-8 момчета едновременно. Водата в шахтата намалява, но да се стигне до дъното е все още много трудно.

И в този момент, когато всички са обхванати от напрежение, курсистът Димитър Христов Димитров смъква набързо дрехите си и скача във водата. Неочаквано, без подсещане, без подканване. Решил сам — решила е съвестта му. А февруарският ден е студен. Горе острият вятър пронизва другарите му, навлекли дебели ватенки.

— Не, няма да настина. Аз съм кален, нали съм физкултурник! — едва успява да произнесе Димитър, след като е запушил тръбата в студената вода. И скочил при другарите си, побягва, за да се постопли малко. . . Сега Димитър е здрав и бодър. В класните стаи и работилниците другарите му още продължават да говорят за постъпката му.

Викентий ДУКАНОВ

За окончателно ликвидиране на колониализма

В НАВЕЧЕРИЕТО на Втората световна война колониалната система на империализма обхващаше почти една трета от населението на земята. След Втората световна война империалистите загубиха всички незначителни колониални владения в Азия и повече от 4/5 от колониите в Африка. Върху развалините на колониалната система се образуваха десетки нови национални държави. Докато през 1960 година под игото на колонизаторите се намираха повече от 100 милиона души, днес половината от тях са свободни, благодарение на смелата борба на народите. Но човечеството не може да бъде спокойно, докато все още съществуват колонии като Ангола и Мозамбик, Мартиника и Гваделупа, Саравак и Бруней, където часовникът на развитието е спрял преди векове. Полъхът на цивилизацията и прогреса не е минал от там. „Адът се нарича Мозамбик“ — писа шведският писател Пер Вестберг след посещение на тази колония. Смъртността сред децата на предучилищна възраст в страните на Източна Африка е 40 пъти по-висока, отколкото другаде. 70 на сто от децата на възраст от една до четири години страдат от недояждане. В Ангола, която е най-голямата колониална територия на континента, около 99 на сто от анголците са напълно отстранени от политическия и стопанския живот и са неграмотни. Така са „облагодетелствували“ португалските колонизатори тази „страна на сълзите и гнева“ през 500-годишното си колониално господство. Народът на Ангола не страда само от гнета на португалските колонизатори. Страните от НАТО също участвуват активно в ограбването на богатствата на тази измъчена и страдаща страна. Но Ангола е решена да не живее на колене. Анголската национално-освободителна армия, която започна мъжествената си борба преди 3 години, вече държи в свои ръце 360 000 квадратни километра площ или цяла Северна Ангола, въпреки че срещу нея е изправена 40-хилядна армия и че португалският диктатор Салазар изразходва една трета от своя бюджет за войната в Ангола.

Империалистите не са се примирили и с загубата на колониите си. Техният стремеж сега е да осъществяват старите си колониални цели с нови средства и да запазят контрола си над младообразуваните държави. Тези нови средства се включват в системата на съвремения колониализъм или неоколониализъм, чиито главни проводници са блоковете и пактовете от рода на СЕАТО и СЕНТО. Чрез най-новото творение на неоколониализма — Малайзия английските империалисти се опитват под друга форма да продължат старата си политика в Югоизточна Азия.

САЩ и някои индустриални европейски страни обичат да парадират с тъй наречената „помощ за слаборазвитите страни“. Но всъщност какво представлява тази „помощ“, ако не стремеж да разширят политическия си и стопанстки контрол над редица страни в Азия, Африка и Латинска Америка? САЩ например чрез своите „помощи“, „заеми“ и износ на капитали получават големи печалби. Две трети от печалбите на „Стандарт ойл кълпани“ идват от експлоатация на петрола в Близкия и Средния изток. От 1950 до 1961 година САЩ са внесли в слаборазвитите страни под формата на инвестиции 5.2 милиарда долара. За същото време американските монополи са изнесли от тези страни във вид на печалби и дивиденти 15.9 милиарда долара.

Също е положението и с латиноамериканските страни. Две трети от печалбите на северноамериканския капитал в Латинска Америка идват от Венецуела. От петролните полета във Венецуела САЩ получават един милиард долара годишно. С тази сума само за 10-20 години Венецуела би процъфтяла, ако има независима политика. САЩ контролират износа на кафе от Бразилия, месят се във вътрешните работи на страните от Латинска Америка и в резултат — безработица при огромни площи земи, владени от шепа латифундисти. Мизерни условия за живот поради неоколониалния грабеж. Но и тук борба за икономическа независимот, стачки, национализиране на чуждите експлоататорски компании, мощно национално — освободително движение. За народите на Латинска Америка свободна Куба стана знамение на времето. Пресен е бунтът на панамците, които издигнаха лозунга „Панамския канал на панамците“ и поискаха САЩ да напуснат тяхната територия. Колониализмът е облякъл нови съвременни одежди, но това не може да спре политическата активност на потисканите от него народи, която непрекъснато расте. Все по-високо се издига знамето на борбата за аграрна реформа, за политически свободи, за независима външна и стопанска политика. Световната социалистическа система и всички демократични сили в света решително подкрепят тази борба.

И както заяви на Ноемврийския пленум другарят Тодор Живков: „Проблемът днес вече не е за освобождението на една или друга страна от колониално робство, а за незабавното, пълното и окончателното премахване на колониализма“. И тази мрачна епоха в историята на човечеството ще бъде наистина окончателно ликвидирана.

НЕИЗПОЛЗВАНИ УСЛОВИЯ

Училището в село Ишírково разполага с две тенис-маси. Това е добро условие за активизиране на младите спортисти, които обичат красивия спорт. Но масите не се използват добре.

Новозакупената маса, поставена за известно време във физкултурния салон, пречеше на трениращите по волейбол. Сега е изнесена навън и не се използва разумно. Започнатият тенис-турнир се прекъсна. Толкова много младежи желаят да има тенис-турнир, а няма кой да им помогне, и то сега, когато се провежда вторият етап на спартакиадата!

Жеко ЛАЗАРОВ

ПОСТОЯННА И ОТГОВОРНА Е ЗАДАЧАТА НА НАРОДНИТЕ КОНТРОЛЬОРИ

На 13 февруари т. г. по инициатива на Окръжната инспекция за партиен и държавен контрол и Градския комитет на БКП в гр. Силистра, беше проведено съвещание с председателите и членовете на комисиите за народен контрол от предприятията, учрежденията и квартални организации на града. На съвещанието присъствуваха и др. Стоян Дивански, инспектор от Комитета за партиен и държавен контрол в гр. София, както и секретарят на Градския комитет на БКП др. Мико Николов.

На съвещанието началникът на Окръжната инспекция за партиен и държавен контрол др. Йордан Русев, прочете доклада на др. Борис Велчев, секретар на ЦК на БКП и председател на Комитета за партиен и държавен контрол, изнесен пред Политбюро и Министерския съвет „За предстоящата работа на комитета за партиен и държавен контрол във връзка с изпълнението на плановете за 1964 година и контрола върху изпълнението на партийните и правителствени решения“.

След това др. Русев, съобщи, че в нашия окръг досега са изградени 180 комисии, в които участвуват над 1 075 народни контрольори. За времето от изграждането им досега те са проверили 775 обекта. В проверките са взели участие над 823 контрольори.

След доклада думата бе дадена на присъствуващите. В своите изказвания те споделиха досегашния си опит и перспективите за по-нататъшната си работа.

Говорейки за дейността на комисията за народен контрол при кооперация „Дунав“, др. Янко Манолов посочи, че със своята намеса в подготовката на предприятието за зимния сезон, комисията сериозно помогна. Навременното запасяване с необходимите материали спомогна успешно да се изпълни планът за м. януари. Успешно се изпълняват и задачите за м. февруари.

Отговорна е работата на народните контрольори в ДИП „Липа“. За тяхната дейност разказа др. Недко Христов. Освен пряката си работа членовете на комисията ежедневно следят за изпълнението на производствените задачи на всеки участък. Не са малко случаите, когато отделни дървени части, считани за негодни, след проверяването им, се използват отново в производството.

Всяка своя констатация за допусната грешка комисията записва в специална тетрадка и следи за нейното отстраняване.

Злоупотребата с народни средства е лош порок в нашето социалистическо общество. За борбата с носителите на това зло говори др. Довчо Иванов от Комунални услуги в гр. Силистра.

— В стола на нашето предприятие, разказа др. Иванов, готвачът всякога си пишеше в заявката само супа, а в къщи носеше и други ястия. Будните очи на народните контрольори забелязаха това и скоро му беше поискана отговорност. За престъпленията си той бе уволнен. Разкрито беше и това, че домакинът на стола продава излишната храна, а парите присвоява. За тази си постъпка той беше наказан и заставен да възстанови парите.

За дейността на комисиите разказаха и другарите Коста Йоцов от Материално-техническо снабдяване, Стоян Стоянов от ОТП, Стоянка Йовчева от кооперация „Инвалид“, Пенчо Пенчев от ОКС, Георги Драганов от кварталните организации и други.

На съвещанието се изказа и др. Дивански. Спирайки се на голямата роля на комисиите за народен контрол в изпълнението на стопанските планове, той посочи, че комисиите за народен контрол трябва да се предпазват от излишна книжнина и да се превърнат в истински оперативни органи.

При спорните въпроси не е необходимо да се изпада в дребнавост и неправилни решения. Всякога да се търси помощта на партийните бюра, а при необходимост и Градския комитет на БКП.

По работата на комисиите за народен контрол взе отношение и секретарят на Градския комитет на БКП. др. Мико Николов. В изказването си той обърна внимание на необходимостта от плановост в работата на комисиите. На голямата и отговорна задача на бюрата на първичните партийни организации, за правилната дейност на комисиите.

Нашата задача, посочи накрая др. Николов, е не само да виждаме недостатъците, а и да възпитаваме техните носители. Само така ние ще изпълним своето призвание.

Такива съвещания Окръжната инспекция за партиен и държавен контрол проведе и в градовете Тутракан, Дулово, както и с комисиите за народен контрол от района на град Силистра. Те ще помогнат да се изяснят някои от правата и задълженията на комисиите за народен контрол, а от там и за подобряване на по-нататъшната им работа.

Иван ПЕЙЧЕВ

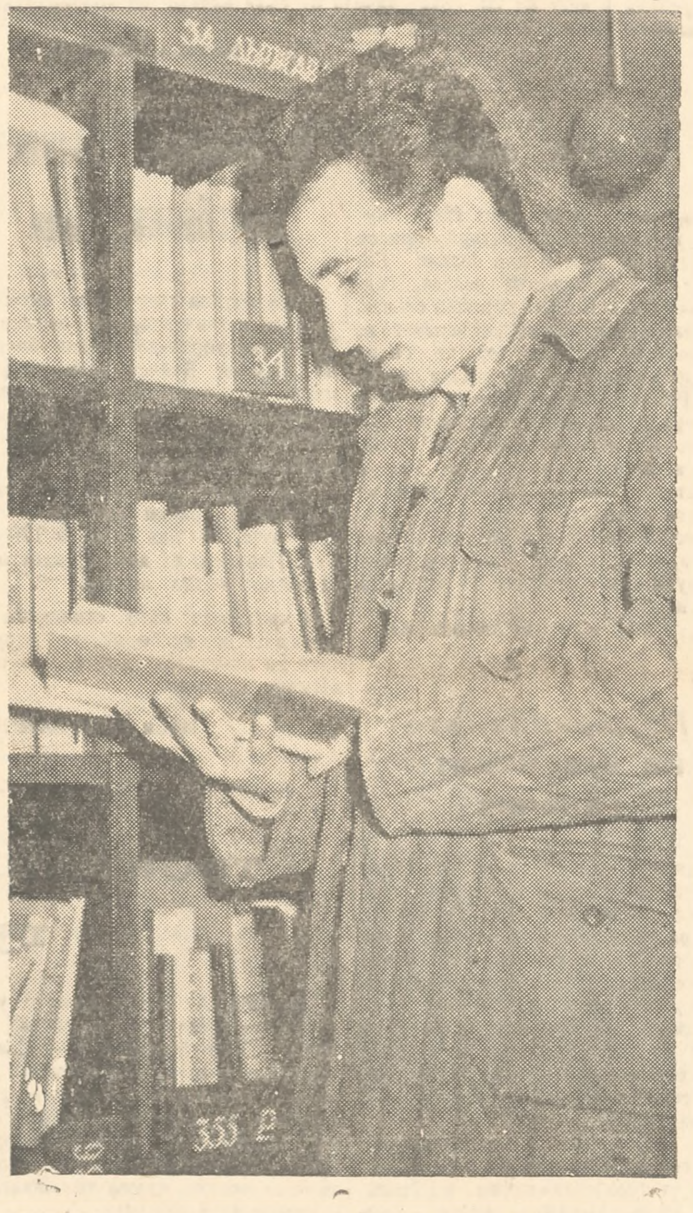

Книжният фонд на тутраканската читалищна библиотека става все по-богат, по-разнообразен. Тук всеки специалист може да намери книги за своята професия, за да усъвършенствува знанията и практическите си сръчности.

НА СНИМКАТА: Читателят Борис Венков сред книгите, разказващи за нашата социалистическа икономика.

ВЕСТИ ОТ СЕЛО СОКОЛ

Усилена подготовка

НА 21 т. м. ще се проведе разширен пленум на общинския комитет на Отечествения фронт в с. Сокол за отчитане участието на жените в изпълнението на приетите от тях условия за 1963 година и приемането на нови такива за 1964 година. По инициатива на женкомисията в селото участничките в пленума са вече определени, запознати са с дневния ред, по който ще протече пленумът, и с нетърпение очакват да чуят за своята работа, за постигнатите от тях успехи в селското стопанство. Другарките Ирина Ташкова, Велика Иванова, Велика Йорданова и единствената жена-комбайнерка в с. Сокол др. Денка Великова се готвят да разкажат за своя опит като челнички. Усилена подготовка за пленума се извършва и в селата Суходол, Бащино, Дичево и Косара.

Към първото място

Женкомисията към общинския комитет на Отечествения фронт в с. Сокол прави всичко, за да разясни на жените нуждата от повече яйца в страната, като провежда седенки с тях, срещи, организира изнасянето на беседи от специалистите и др. Жените и от петтях села на района обещаха да предават всяко снесено яйце на селкоопа. Другарките Иванка Стефанова, Ирина Ташкова и Мария Стойчева обявиха съревнование на останалите жени и вече на дело се стремят към първото място—всеки ден те предават на селкоопа средно по 10 яйца от личните си стопанства.

Поетите обещания от жените ще бъдат отчетени за Девети септември, а на челничките ще бъдат раздадени награди в размер на 80 лв общо. Това е още един показател, че жените от района на с. Сокол правилно разбират партийната политика за подобряване на личното животновъдство и получаването на, колкото се може повече животинска продукция от него.

Маринка БОНЕВА

28

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Той напипа патерицата, чукна на пода. От скривалището, влачейки със себе си одеалото и дюшека, изскочиха Егле, Делинш и Лидумс.

— Е, какво каза лекарят?—запита Егле.

Вилкс устреми злобен поглед към Будрис и отчетливо каза:

— Това не беше лекар...

— А какъв?—възкликна Егле, озъртайки се тревожно.

— Дявол го знае какъв, може би, чекист...

—Ти си си загубил ума!—Делинш се хвърли към леглото на Вилкс.—Защо реши, че това е чекист?

— Запитай Будрис! — повелително извика Вилкс.

Будрис мълчаливо стоеше при печката. Той даже не се помръдна. Грееше ръцете си над горещата плоча.

Будрис се усмихна и каза:

— Вилкс мисли, че е достатъчно да се заплати и всичко ще бъде добре. Аз се опитах да поканя най-добрия лекар в Рига, но, когато лекарят узна, че трябва да пътува нощем на около сто и петдесет километра на камион, той се отказа. Тогава се наложи да се обърна към бивш фелдшер от немската армия и той се съгласи да помогне на болния. Това е всичко. Но аз лично съм съгласен по-скоро да се лекувам при такъв фелдшер, отколкото при професор, от когото трябва да се боя. Аз мога да разбера Вилкс, той действително е болен от нервна болест, но не мога да му простя! Той трябваше да помисли и за безопасността на своя лекар. Защо трябва лекарят да остави в ръцете на подозрителен човек хартийка със своя почерк? А ако заловят този подозрителен?

— Но... господин Будрис... — прекъсна го Егле.

— Лидумс, вижте, Арвид трябваше да извади от шейната торбата ми. Тя навярно е под сайванта.

— Извинете ме, Будрис, но...

— Вие трябва да хапнете, Вилкс, както и всички ние. След вечеря аз ще поспя. Ще поговорим утре.

Вечеряха мълчаливо. Вилкс се чувствуваше неловко от предишната сцена, но се боеше да заговори. Останалите даваха вид, че нищо не се е случило.

Настаниха се да спят, Будрис се устрои на пода.

Сутринта, когато Вилкс се събуди, Будрис го нямаше. На негово място си доспиваше върналият се от Тукумс Арвид. Лидумс и Егле бяха около печката, печаха картофи.

Вилкс тихо запита Лидумса:

— Будрис дали не се обиди?

— Ако за всяка глупост вземе да се обижда — сърцето няма да му стигне! — сухо отговори Лидумс.

— Но аз не исках...

—А излезе по-лошо, отколкото ако би искал да го обидиш!

Делинш, седящ при предавателя и приемащ поредната радиограма на англичаните, помоли да разговарят по-тихо. Разшифровайки радиограмата, той я предаде на Вилкс.

Англичаните запитваха как се охранява морската граница при Ирбенския пролив и къде в Курляндия има аеродруми и забранени зони. Вилкс неволно каза:

— О, дяволи, трябваше да предадат това преди един ден! Можеше да се посъветвам с Будрис... — и прехапа език, като си спомни с какво съвърши вчера визитата на Будрис.

Но Лидумс, давайки вид, че нищо особено не е станало, каза:

— Будрис ще остане за два-три дни в Тукумс. Арвид може да отиде при него, щом си почине конят.

И Вилкс се зае да пише на Будрис за искането на англичаните.

След обед Арвид пак отиде в града. Върна се чак на следващия ден. Затова пък донесе отговор на Будрис по всички въпроси.

През следващата нощ Делинш по молба на Вилкс отпътува към Бсярино на десет километра от селището и там, в гората, предаде следващата радиограма:

„В ивицата на Ирбенския пролив радиолокационни станции не са забелязани, но не мога да твърдя, че съвсем не съществуват. Минни полета и въздушно патрулиране над крайбрежната ивица няма, обаче цялото западно крайбрежие на Курландия е забранена зона (по-нататък той изброява названията на районите, влизащи в зоната). Брегът се охранява от погранични войски, които използват патрули и наблюдателни кули. Не много редовно в пролива плават погранични катери. Освен граничната охрана, други гарнизони в Северна Курландия няма...“.

От този ден англичаните започнаха да проявяват жив интерес към човека, намиращ се в далечната горска къщурка край град Тукумс, в самия център на Курландия, твърде далеч от приморските райони на Латвия. Както се вижда, те напълно се увериха, че този човек има възможност да отговори на почти всички техни въпроси, а може би, там в Англия, ставаше междуособена война в различните отдели на разузнаването и Вилкс имаше възможност да свидетелствува в полза на някого или против някого...

Не му дадоха да разбере това, той можеше само да се досеща за някои работи и да се надява на нещо.

В края на януари Делинш прие поредната телеграма на англичаните. Този път те запитваха:

„Можеш ли в няколко думи да опишеш своето положение? Можеш ли, без да се подхвърляш на опасности, да съобщиш своето местонахождение и да опишеш летищата, намиращи се наблизо, тяхната мощност и въоръженост със самолети?

Може ли вашата група в продължение на един или два месеца да държи в безопасност един или двама души, които не знаят латишки език, докато ние организираме техния път на север?“.

Този път Вилкс, без да извести за това Будрис, предложи на Делинш незабавно да предаде направо от къщата:

„Мога да укрия вашите хора“.

На 1 февруари той съобщи на радиоцентъра за своето положение. Тази радиограма предаде пак Делинш и то пак от гората:

„Поради тежкия живот в гората получих болест, която наподобява паралич на краката Не мога да ходя, без да се опирам на тояга. Обстоятелствата не ми позволяват да се лекувам. Моля ви да ми отговорите, бихте ли могли да ми помогнете, да пристигна при вас? Мога да ви съобщя места, където да кацне ваш хеликоптер. Ще има сигурна охрана. Ако нямате абсолютно никаква възможност да ме вземате при вас, тогава моля да ми доставите средства за живот в града“.

Вечерта, когато радиограмата беше изпратена, Вилкс седна да пише тайнописано съобщение.

„Под влияние на тежкия горски живот аз получих нещо като паралич на краката и без тояжка не мога да се движа. Едва в края на декември ми се удаде да се преместя в една горска къща. Необходима ми е диатермия (лекуване чрез нагряване с електрически ток от високо напрежение) или пък средства за лекуване от подобен характер. Моля ви да направите възможно идването ми при вас. Бих могъл да направя нещо за това сам. Може би ще съумеем да съгласуваме действията си? Бих могъл през нощта да покажа място за кацане на хеликоптера и да се погрижа за охраната около мястото на кацането. Изхождайки от тукашните условия, използването на хеликоптер е най-надеждната и реална възможност. Разбира се, състоянието на здравето ми съвсем не значи, че аз утре или вдруги ден ще умра. Не за това искам да се завърна при вас — за да прекъсна работата си — а обратно, за да оправя здравословното си състояние и да продължа делото. Ако би ми се удало да попадна при вас поне през пролетта, то съм сигурен, че през есента бих могъл да се върна тук обратно. Освен болестта има още редица причини, поради което е повече от желателно да съм при вас.

Ако не можете да изпълните посоченото, то надявам се че, ще можете да разрешите въпроса за средствата за работа и живот в градски условия. Не забравяйте най-важното — въпроса за документите, защото паспорта е също тъй необходим, както и оръжието. На мен ми е известно, че вие имате бланки от паспорти. Ако не можете иначе, изпратете само бланки от паспорти, с останалото ще се справим сами.

Аз имам радисти, и ако имах радиостанции, то още сега бихме могли да пуснем в действие две нови станции в места, които вие сметнете за удобни. Ако ви интересува тази работа, можете към пролетта да я осъществите, като спуснете с парашути едновременно и хора, и необходимите вещи. Аз мога нощем да посоча място от земята, къде да пуснете хората. То ще бъде сигурно и грижливо пазено. Ако вашите хора още не са подготвени, то поне за нас пуснете снаряжение: три радиостанции с необходимите принадлежности, нови кварцове, ново разписание за времето на работа, позивни и динамо за зареждане на акумулаторите.

Освен това ни трябват пистолети, няколко автомата и, разбира се, пари. Тогава ние бихме могли да използваме още две нови станции. Аз гарантирам безопасността от тази страна. Местата за спущане ще бъдат няколко, можете да си изберете най-удобното. Документи, разбира се, за крупна сума, могат да се купят и тук, намясто, но самата покупка е твърде сложна работа. През годините на работата на моите нови другари в нелегалност е установено, че купуването на документи има повече вреда, отколкото полза“.

След няколко дни мълчание Делинш прие радиограма, адресирана до Вилкс:

„Обсъждаме всичко, което е свързано с предстоящата операция. Съобщи ни кого ще оставиш да те замества. С теб ли е твоят другар по школа? Въпросът за паричната помощ ще бъде разрешен успешно“.

Вилкс отговори:

„Егле се намира с мен. На мое място ще остане обученият от мен радист Барст. На курляндското крайбрежие патрулите са обикновени, въоръжени с винтовки. Ходят само покрай брега. Можете да използувате нашите адреси“.

Този поток на радиограми оживи Вилкс. Болният все по-често излизаше от постелята, скиташе из къщата, почуквайки с бастунчето, излизаше на двора, дълго стоеше там, накланяйки глава и насочвайки очи в бездънното небе, оцветено от бели облаци. Оживи се и Егле, изучаващ всяка радиограма така, сякаш се опитваше да я запомни наизуст.

Февруарските виелици още не бяха започнали, небето беше чисто, така се струваше, че ей сега в него ще се покаже точката на самолет или хеликоптер и ще почне да расте пред погледа, без да очаква тъмнината. Твърде безопасно изглеждаше небето,—нито звук в него, нито димна черта, оставена от изтребители. . .

(Следва)

ОТ ПОДГОТОВКАТА ЗАВИСИ УСПЕХЪТ

Беседа с ГЕОРГИ ПЕТРОВ, главен инженер на ДКК „Нектар“ — Силистра

ПРЕЗ новата производствена година предприятието ни има да изпълнява значително по-напрегната програма в сравнение с миналата година. Трябва да произведем промишлена продукция за 4 190 000 лева. Изпълнението на такава програма изисква добра подготовка както на машините, така също на помещенията и хората. Затова още в началото на годината започнахме ремонта на машините и съоръженията. Понеже още през първото тримесечие трябва да произведем консерви—сърми и бял боб, най напред започнахме с ремонта на тия машини и съоръжения, които са необходими за производството им.

През първата половина на февруари произведохме първите количества сърми и консерви бял боб, като до края на тримесечието трябва да дадем 70 тона готова продукция. За бобените консерви не ни е даден план, понеже ги произвеждаме за първи път, и те ще ни помогнат да преизпълним тримесечната задача. Всичката ни продукция е предназначена за износ и ние се стремим достойно да представим града ни на външния пазар.

Увеличението на плана наложи да направим разширяване на някои от производствените участъци. През тая година ще построим нова производствена сграда, в която ще монтираме машини за производство и стерилизиране на конфитюри. Предвиждаме новото помещение да влезе в експлоатация през втората половина на годината. За намаляване на ръчния труд и повишаване производителността на труда ще доставим и монтираме нови машини като флотационна миячка на грах, автоматична пълначна маса за зареждане на бурканите с грахови зърна и други.

Една от най-големите трудности на кооперативните земеделски стопанства, които доставят на предприятието суровини, е беритбата на граха. За да им помогнем в това отношение, ние още тази година ще доставим за техни нужди 3-4 косачки и една граховършачка. Те ще заменят до голяма степен ръчния труд на хората.

Значителен дял за произвеждането на качествени консерви имат химическите анализи. Досегашното помещение на лабораторията се оказа твърде малко и неподходящо за качественото им извършване. Затова още през тази година ще построим нова сграда, в която ще се инсталират апаратите на химическата лаборатория и ще открием лаборатория за бактериологични изследвания.

Ние не забравяме, че успехите на предприятието не зависят само от машините. Основният и решаващ фактор това са хората. Все още битовите условия в производствените помещения не отговарят на изискванията. За подобряването им ще проведем през тази година редица мероприятия. Предвиждаме да преустроим едно от помещенията и да направим баня, съблекалня с гардероби, пералня за изпиране на работните дрехи, стая за хигиена на жената и други. Във всички складове ще инсталираме парно отопление, а за работниците, които стоят продължително време, ще доставим въртящи се столчета.

Новите помещения, машините и по-добрите условия ще помогнат на предприятието и тази година успешно да изпълни производствената си програма.

КАТО НОВИ

В МАЛКАТА приемна стая влезе човек с познати черти. Стела — приемчик и деташор на цеха за химическо чистене, го позна. Това беше шофьорът, който преди няколко дни донесе костюма си за почистване.

— Дали ще може да се почисти?—съмняваше се той, като показваше някак стеснително силно замърсените с машинно масло дрехи. При предниците на сакото не личеше цветът на плата.

— Ще стане като нов — увери го деташорката и записа името му.

Сега тя извади от гардероба почистения и изгладен костюм и му го подаде. Шофьорът Иван Пенев го гледаше и не смееше да го поеме: — Ама, този ли е?.. Да не стане някаква грешка... Да ми дадете чужд костюм...

Стела се позасмя и го увери: грешки не могат да станат — поръчките се номерират още при приемането.

Със светнали като на дете очи Иван Пенев пое костюма си, само за 2.10 лв захвърления костюм беше станал като нов.

В стаята продължаваха да влизат нови клиенти. От ден на ден техният брой расте. Слабата къдрокоса деташорка се измерява много. Цял ден стои права, посреща клиентите, приема поръчките, предава ги, а когато остане сама, деташира. Изморява се Стела, но е доволна. Вече и от селата започнаха да носят дрехи за почистване. За един месец си създаде хубаво име техния цех.

Стела Стоилова Петрова е шивачка в кооперация „Дунав“ повече от 15 години. Преместването ѝ на новата работа я поразтревожи, нали ако машината прави някакви дефекти, тя ще има най много неприятности с клиентите. Но машината работи безупречно. С нея уверено манипулира Иван Тодоров—шивач в кооп. „Дунав“ от 1946 година. Сега той е машинист. Грижлив, внимателен машинист. Първата му работа е да провери няма ли в джобовете на дрехите семки, трохи или нещо друго, което би могло да задръсти машината. След това отмерва на кантара 10 кг дрехи и зарежда цялата машина, приличаща на голям хладилник. Кръглото херметично прозорче се затваря—едно малко бутонче, натиснато от машиниста завъртва барабана. Около половин час се „перат“ дрехите в трихлоретилен. Звънецът напомня на машиниста, че е време да се смени манипулацията. Ръчката на първия резервоар изпълнява волята на машиниста и командва изтеглянето на разтвора. След това бай Иван включва центрофугата.

Центрофужирането свършваше. Едно след друго следваха сушенето, продухване от газовете и... дрехите са готови. Нито са се измачкали, нито са се деформирали, нито са се свили... Вече имат думата гладачите. Апаратът за парно гладене още не е включен. Засега двамата гладачи Иван Маринов и Георги Драгнев го заместват. Гардеробът на цеха за химическо чистене при ТПК „Дунав“ е пълен с различни дрехи: мъжки и дамски костюми, вълнени, памучни, копринени рокли, жилетки, детски кожухчета, шлифери. Някои от тези дрехи са били замърсени, други заляти с вино, трети с масло.. всички те са били захвърлени от притежателите им, а сега са като НОВИ.

Катя УЗУНОВА

Тази година ще засеят повече тютюн

Миналата година кооператорите от село Правда засяха и отгледаха 450 дка тютюн. Като резултат от положения труд на стопаните, вместо 100 кг, те получиха по 165 кг тютюн от декар. Доволни останаха хората.

Тази година те решиха да увеличат площите, предвидени за засаждане на тютюна. Сега въпреки студеното време, кооператорите от бригадата на Иляз Керимов вече са определили местата на тютюневите лехи, около които са натрупани над 15 тона оборски тор.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

СРЕД БЛЯСЪКА НА РАЗТОПЕНИТЕ ЦВЕТНИ МЕТАЛИ

С ПРОИЗВОДСТВОТО си ДМЗ „Стомана“ — Силистра е известен не само у нас, но и зад пределите на нашата Родина. За славата на предприятието са спомогнали и сложните за изпълнение детайли, които се изливат в малката цветна леярна на предприятието...

Огнената струя, която излиза от горящата пещ като из малък кратер, отдалеч привлича вниманието на посетителя. В зачервеното до блясък гърне бронзовата смес се превръща в жълтеникава лава, която с калените си мишци леярите отнасят и отливат в приготвените форми.

В леярната ни посреща необичайна тишина, явление което е твърде чуждо за големия цех, където се отливат чугунените части. Както и в другите леярни цехове и тук въздухът бе изпълнен от познатата миризма на изпечената пръст.

И днес всеки член от малкия колектив упорито изпълняваше възложената му задача. Йордан Гаврилов и Неделчо Великов внимателно подготвеха касетите, в които ще се отливат главите на бензиновите лампи. Наведени, погълнати от сериозността на поверената им работа, Стоян Григоров и Тодор Гинев формоват модели на части, които леярната ще подготви за нуждите на асансьорния завод в София. Много умение изисква работата на опитния леяр Георги Петров, който подготвя сърцевините за главите на бензиновите лампи. Не стоеше без работа и ръководителят на леярната Атанас Стоянов, 19 години непрекъснат труд като леяр са добър стаж за да се справи с формоването и отливането на сложните части, предназначени за производството на водолазни апарати.

Разговорът ни с Атанас бе много кратък, но достатъчен да разберем, че тази година бригадата за първи път ще отлива нови детайли, като батерии за бойлери и всички сложни модели за голямата леярна. Освен това, тук се правят и сполучливи скулпторни отливки на бронзови фигури, бюстове, животни и други.

Пред упоритостта на малкия, но задружен колектив отстъпват всички трудности. Затова успехите са постоянен спътник в тяхната работа. През м. януари те постигнаха средно изпълнение на трудовата си норма 154 на сто, а тройката Стоян, Тодор и Йордан постигнаха 162 на сто изпълнение на нормата си.

Бригадата „Фидел Кастро“, която носи и високото звание бригада за комунистически труд, посвещава завоюваните успехи на славната 20-годишнина на Деветосептемврийската победа.

Иван НИКОЛОВ

ПОСТИГНАТОТО НЕ Е ПРЕДЕЛ

На запад от с. Сребърна в местността „Горната балта“ се издига новият свинарник на стопанството. В него са настанени 370 свине за угояване и 230 за еднократно опрасване. За тях се грижат свиневъдите Никола Димов, Петър Борисов, Димитър Георгиев и Иван Радев. Сега през тези зимни дни те полагат много грижи за правилното отглеждане на поверените им животни. Стремят се навреме да ги нахранят и напоят. Почистват редовно помещенията за животните и им залагат суха постеля от слама, за да може да си почиват на топло. На свините за еднократно опрасване дават по 2.5 кг смески, а на групата с по-малки прасета по 2 кг. Големите свине, които са за угояване, хранят предимно със суха царевична ярма в специалните автоматични хранилки. В резултат на добрите грижи за животните те получиха още през първия месец на тази година от групите за угояване среден дневен прираст по 670 грама на глава. Постигнатите успехи ги радват много. Но те не са за тях предел. Сега колективът води още по-упорита борба за още по-голям прираст през следващите месеци. И те ще успеят, защото работят с желание. Освен това и бригадирът Иван Великов и специалистите от стопанството са постоянно сред тях и им помагат много в работата.

Георги КИРИЛОВ

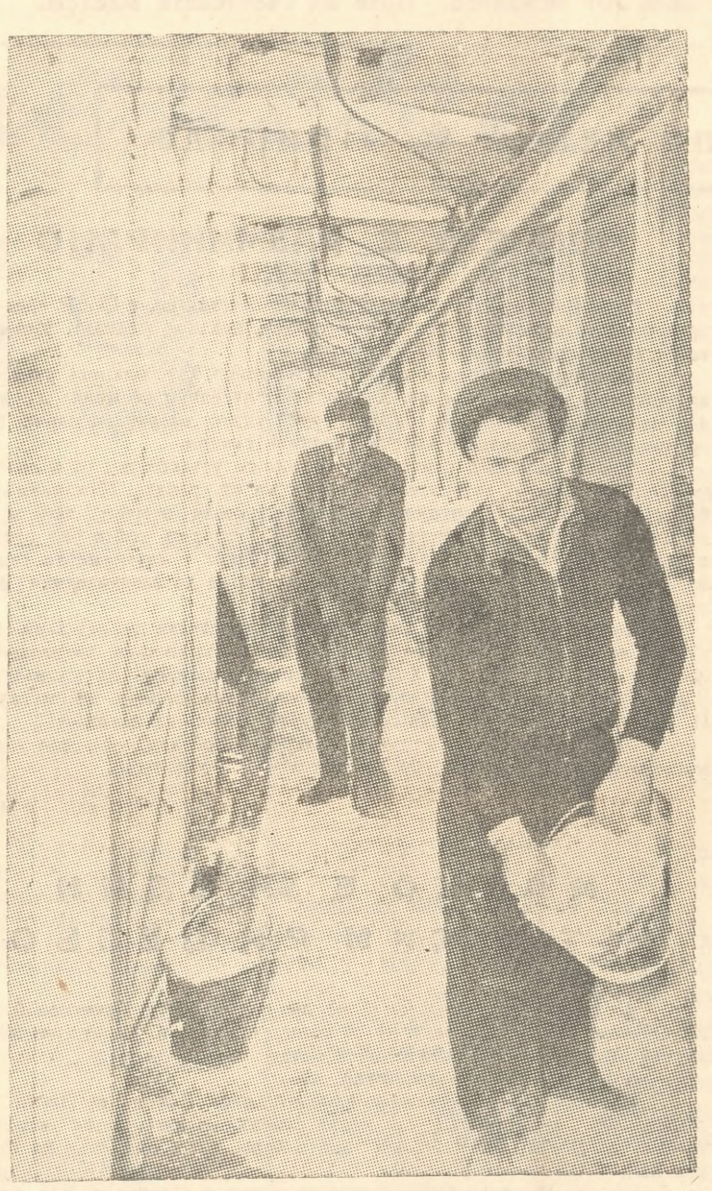

За да могат свинегледачите от ТКЗС — Смилец да си изпълнят успешно годишния план за свинското месо, те знаят, че са необходими много грижи за животните. Едно от важните условия за получаване на запланувамото количество месо е: да има здрави свине.

НА СНИМКАТА: Слави Димов и Мюстеджеб Велиев дезинфекцират пода на свинефермата с вар.

Снимка. Стоян ТОДОРОВ

В надпревара за по-качествен зеленчук

И в кооперативното стопанство в с. Иширково градинарите използват всеки благоприятен ден за подготовката на ранния зеленчук. Ежедневно излизат на работа и звената на Иван Димов и Р. . Демиров. Между двете звена е обявено съревнование както по отношение на извозването на оборския тор, така също и по количеството и качеството на получения ран зеленчук.

Сега в двете звена усилено се ремонтират рамките, а всички парници, определени за засяване с краставици, са заредени вече с торови саксийки.

Похвална е и работата на каруцарите: Милан Недялков, Неджати Сюлейманов, Жеко Димов и др., които гледат ден по-скоро да доставят необходимото количество тор за зеленчукопроизводството.

Жеко ЛАЗАРОВ

ИЗУЧАВАТ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

Трудолюбиви са кооператорите от двете полевъдно-тракторни бригади в село Искра. За тях няма мъртав сезон през годината. Докато през лятото копаят, жънат и прибират реколтата, то през зимата учат как да работят през следващата година. Защото те заяят, че само по такъв начин могат да получат още повече продукция от растениевъдството и животновъдството.

Сега в изградените школи са включени всички кооператори, които вземат участие в различните отрасли, застъпени в тяхното стопанство. В школите специалистите изнасят научни лекции за отглеждането на културите. След това първенците разказват как са постигнали добрите резултати, как са работили, докато станат първенци, каква е била трудовата дисциплина в техните звена.

Сега първенците теоретически предават своя опит, а през пролетта те ще имат практически занятия на полето. На тези занятия кооператорите ще имат възможност не само да чуят, но и да видят онова, което е накарало първенците да получат високи добиви.

Школите ще завършат своята работа след като бъде прибрана новата реколта.

За ползата от школите за изучаване опита на първенците, кооператорите от Искра вече имат натрупан опит. От две години те практикуват провеждането на школите. Двете бригади в село Искра вече две години се нареждат на първо място в обединеното стопанство.

Атанас ЖЕЛЕВ

ЩЕ ИЗПЪЛНЯТ ОБЕЩАНИЕТО СИ

Във филиала Ножарево към ДЗС „Янко Забунов“ телчарите се грижат за 250 мъжки телета, заложени за угояване. Но те бяха на различна възраст. Това положение от една страна не даваше добри резултати, а от друга страна създаваше допълнителни трудности на телчарите.

Затова администрацията и партийната организация при филиала разгледаха това положение и намериха за целесъобразно да прегрупират телетата. За подобряването на храненето бяха набелязани и редица мероприятия.

Групите, които най-напред трябваше да се предадат на държавата, се дадоха на най-добрите гледачи: Георги Калудов, Стоян Иванов и Мюджелит Мюслюмов. Те обещаха, че до 25 март ще подготвят за предаване на държавата най-малко 130 угоени телета с живо тегло над 350 кг.

Николай ГЕОРГИЕВ

ПРОЛЕТ ПОД СТЪКЛАТА

СЕВЕРНЯКЪТ е отпушил всичките дупки на грамадния си мях и плаче на различни гласове в клоните на крайпътните тополи. Зад сребърските баири небето е сиво потъмняло и рони дребни снежинки от студ. Те лепнат като мушички по дългия стар балтон, по лицето и ръцете на бригадира Петър Гецов от с. Сребърна, който се е задълбочил в себе си и върви мълчешком по гладкия асфалт на шосето. Преди малко той беше на долната градина, там градинарите му казаха, че времето ще се развали и Петър сега бързаше да предупреди градинарите при „Калушов кладенец“. Унесен в спомени по градинарската работа, той не видя кога се спусна по нанадолнището, кога очите му доловиха дългата купчина тор, където групите на Иван Георгиев и Иван Илиев подготвяха местата за пикирането на краставиците. До малката градинарска къщичка изскочи незабелязано дребната и набита фигура на звеновода Иван, понесъл на гръб няколко парникови рамки.

—Дай да ти помогна— каза Петър и взе една от рамките.

Двамата тръгнаха към моста и тополите. Когато стигнаха до барата, Петър се помъчи да мине направо през замръзналата кал, но се подхлъзна и щеше да падне. Иван пусна рамките, които издрънчаха, и хвана бригадира под мишницата. Видяха ги градинарите, разнесе се весел шепот.

—Щяхте да я направите, но не можахте! — изправи се на вилата си най-възрастният от градинарите бай Йордан Господинов

—Случва се — каза Петър и се засмя. Един от каруцарите, на име Димитър, заби острата вила в черно-кафявата лепкава тор и приближи до двамата ръководители.

—Една цигара да запуша, може ли? — пусна боята си той. — Забравил съм да си купя тази сутрин като съм бързал.

А другият — Ангел, не чу и продължаваше да се сили, превит на две срещу воняща мазна смесица и да пъшка при всяко изправяне и навеждане. Петър и Иван се приближиха към него и го поздравиха. Последният се изправи в момента, когато камионът докара отново тор на градината и трябваше да отидат да помогнат с Димитър.

—Юначаги! Юначаги сте вие! — похвали ги Петър. — Ни зима ви спира, ни вятър ви плаши!

Като чуха тези хвалебствени думи, градинарите се спогледаха. Димитър и Ангел грабнаха вилите и бързо се отзоваха при камиона с тор. И все тъй подвижно се навеждаха и се изправяха, докато каруцерията на камиона се изпразни досущ.

Градинарите отново се спогледаха. Бай Георги Димов понагласи калпака си, опипа копчето на ризата, което му глождеше, и отдалеч се провикна:

—Насам! Насам!

—Идваме — рече бригадирът. Но, преди да се отправят към първата група, която току що беше насипала тора на изкопаното място, те се спряха най напред пред приповдигнатите парникови рамки. Лицата и на двамата светнаха: под стъклата зеленееше чесънът, лукът беше отскочил педя над биотопливото и стигаше почти до стъклата. Понадолу в няколко парника листата на краставиците бяха станали колкото мечешка лапа.

—Нали за това се борим? — се питаха и двамата. — За да достигнем звеното на Иван Съботинов от с. Ветрен, което получи по 7 000 кг домати от декар миналата година.

—Ще успеем ли?—запита Иван.

—Ще се помъчим! — каза бригадирът.

Продълговатата купчина тор пушеше. Петър и Иван спряха при градинарите.

—Какво ви носи насам, другарю бригадир? — запита Йордан Господинов и задържа крака си във въздуха на правата лопата. Стоян Стоянов, Ангел Недев, Георги Димов, Тодор Кудинов и Радко Величков изправиха гърбовете си.

—Работата, другари! — отсече Петър, като помисли малко. — Готови ли сте да посрещнете студа, рогозки имате ли, тор покрай парниците достатъчно?

Петър им обясни как стои работата, даде им някои съвети, а градинарите се пръснаха като малки фазанчета: тревогата раздвижи градинарската им кръв, направи ги съперници. Те още не можеха да забравят думите на бригадира: „До 10 февруари трябва да откъснем първите краставици!“

Сред снежната градина и парниците Петър и Иван останаха сами.

Никола НАНЕВ

ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА В ЗАВОДА

„ПЪРВАТА лястовичка" — така може да бъде наречена художествената изложба на Йордан Господинов, открита в един от салоните на ДМЗ „Стомана" — Силистра по инициатива на заводския партиен комитет. Може би това да звучи малко пресилено, но то отговаря на истината. Когато на 14 февруари комитетът призова хората от предприятието да присъствуват на откриването ѝ, в салона се събраха не само административните, профсъюзни и комсомолски ръководители, а и много работници. Дойдоха и другарите Мико Николов и Денка Господинова, секретари на ГК на Партията. Думите на Иван Савов, секретар на заводския комитет на ДКМС, който откри изложбата, изразиха радостта на колектива, че за пръв път в окръга се открива художествена изложба сред самите работници — слага се начало на един прекрасен почин, вдъхновен от повелята на Партията за навлизане на изкуството в ежедневието на трудещите се.

Наистина починът на заводския партиен комитет е прекрасен: художникът и библиотекарят на завода, неуморният Йордан Господинов, открива изложба за своите другари. Сега тази „първа лястовичка" е разперила крилете на своите платна, в които оживява трудовият пейзаж на завода и красотата на преобразяващия се окръг.

Всеки час тук пристигат работници, служители, граждани от други трудови колективи. В неделя гост на изложбата беше и другарят Стефан Габровски, секретар на ОК на БКП. Тук работниците влизат в салона с радост, че отиват на една „особена" изложба — изложба — в техния завод, от техния художник. Разбира се, радват и самите картини на Йордан Господинов, който е един от членовете на групата художници в Силистра. Той излага предимно нови картини, работени през 1963 година. И повечето от тях отразяват възхищението му от строителния кипеж в Силистра и красотата на нашите нови села. И докато първите носят белега на известна суровост, вторите са пропити с искрена поетичност. Пейзажите на Господинов от село Малък Преславец въздействуват най-силно, те са най-пластични, композиционно и колоритно най уравновесени. Свежи и сполучливи са и зимните му пейзажи, както и някои от картините му с трудова тематика. Бихме желали занапред Йордан Господинов да постигне по-голяма живост, по-голяма уравновесеност в композицията и колорита. Страстта, с която той работи, както и последните му творби, дават право да се надяваме на това. Изложбата е първа както за него като творец, така и за окръга — като начинание, като почин. Когато се радваме на хубавите ѝ табла, а през стените на салона дочуваме металическите удари в леярския цех, ние сякаш още по-добре разбираме жизнените ѝ извори. Та иначе и не може да се мисли за едно изкуство, което макар и със свои слабости, се ражда в трудовото ежедневие на завода и неусетно се влива в него.

Петър ПЕТРОВ

ПОЕТ НА КРИЛАТАТА РОМАНТИКА

(30 години от смъртта на Е. Багрицки)

ДОСЕГА не е излизала и не е възможно да излезе антология на съветската поезия, в която да не е включена поемата „Песен за Опанаса" от Едуард Багрицки. В нея и в поемката „Смъртта на пионерката" съветският поет е показал цялата сила на своя оригинален талант, цялата мощ на руското художествено слово. Но до тях той достига чрез много лутания и огромна съзидателна работа.

Детските години на Багрицки са минали в крайно ограничена еснафска среда и в унизителна мизерия. Той участвува в гражданската война, а после пише възвания, частушки, бойни агитационни стихове. От 1925 г. се отдава изцяло на литературна дейност и умира в разцвета на творческите си сили през 1934 година.

Началните му поетически опити са подражание на упадъчната поезия. Но суровият бедняшки живот постепенно поражда в него протест и той се обръща към романтичните образи от миналото. През цялото творчество на Багрицки преминава темата за еснафството, на което поетът противопоставя романтиката на светлото бъдеще и безкористните чисти борци на това бъдеще. В неговите поеми с голяма поетическа сила, въпреки някои колебания, е отразена всепобеждаващата сила на комунистическите идеи над всичко низко и реакционно в живота.

След Великата октомврийска революция той създава вдъхновени творби за победата на новия живот. Незабравими остават стиховете на Багрицки, в които той с могъща поетическа сила осъжда изменниците на родината и революцията и възхвалява съветската правда, оптимизма на младото поколение.

Изключителният майстор на стиха в цялото си зряло творчество неподражаемо съчетава тежката суровост на живота и крилатата романтика на мечтите. Затова той е един от любимите поети на съветската младеж.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

НЕ СЕ ГАСИ ТУЙ, ЩО НЕ ГАСНЕ

(400 години от рождението на Галилей)

ГАЛИЛЕО Галилей е типичен образец на истински учен. Но надареността на този много странен ум не се ограничава само в областта на науката. Той е не само велик физик, механик и астроном, а също така музикант, любител на изкуствата и изключителен литератор. Съчиненията му за литературата са начало на италианската научна проза.

Въпреки господството на схоластиката, авторитета на църквата и на Аристотел, страстната воля, ум и смелост на Галилей не са му позволили да приема нещата на вяра и да се подчинява на догми. Чрез наблюдението, опита и математическия анализ е дирел истината този представител на рационалното мислене.

— Тя е написана — учи той, — в най-голямата книга, която е отворена пред очите ни.

Това е самата вселена, това е природата.

Галилей е изобразил хидростатични везни, открил е законите на махалото и съобразно нуждите на развиващото се общество установил връзката на махалото с измерването на времето.

Инквизицията е осъдила този герой на науката — за пропагандиране забраненото учение на Коперник — в един църковно-политически процес. На 22 юли 1683 г. в една манастирска зала седемдесетгодишният старец се отрекъл от това учение. Предполагат, че за по-силен натиск върху Галилей част от последния му разпит бил станал в стаята за мъчения.

В съзнанието на поколенията е останал паметен мигът след подписване акта на принуденото и формално отричане, когато Галилей бил казал!

И все пак се върти!

Галилей не е произнасял тези думи. Но те са били потребни на потомството и то му ги приписва, защото отразяват праведно жизнения път — преди и след процеса — на този велик гений, пионер на естественонаучната методика.

Галилео Галилей почива на 78-годишна възраст. Век след това е било изпълнено последното желание на Галилей — прахът му е бил пренесен в черквата „Санта Кроче", където почива редом с праха на Микеланджело.

За любознателните ★ От всякъде по нещо ★ Природа

Любимците на Антоан Реомюр

ПРЕЗ 1556 година на брега на Бразилия слязъл някой си Жан де Лери. Заедно с група мисионери той бил изпратен от адмирал Колини съвсем не с научни цели. Но Лери се отлъчвал от своите спътници. Той рискувал да посети абсолютно неизследваните през това време тропически лесове на Новия свят, за да изучи тяхната флора и фауна. Този смел естественик бил поразен най-много от „най-потресаващото чудо на миниатюрността" — колибрите.

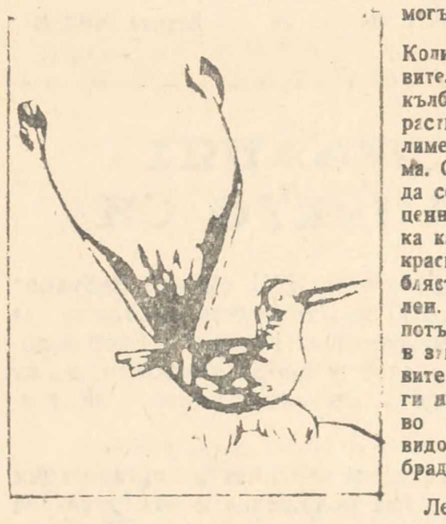

Така европейците се запознали с удивителните творения на природата — колибрите. По-подробните наблюдения над колибрите започнали през XVIII век. В 1758 година Линей споменава за 18 вида, а вече в 1779 година Бюфон описва 43 вида птици — мушици.

Рене Антоан де Реомюр, известен на нас повече като изобретател на термометъра, е бил голям познавач и любител на колибрите. Запазено е писмо, в което ученият благодари възторжено на приятеля си за най-ценния подарък — кафез с колибри.

В днешно време са известни около 400 вида колибри. Срещат се в Западното полукълбо, където живеят не само в горещите и топли страни, но и в такива „не подходящи" места като полуостров Лабрадор на север и Огнена земя на юг. Някои колибри се издигат в планините на височина до 4 000 и повече метра, където от гръбначните животни могат да се срещнат само могъщите кондори.

Колибрите са най-малките представители на пернатия свят в земното кълбо. Дължината на тялото у възрастната птица е всичко 15-20 милиметра, а тежината от 2 до 6 грама. Оперението на колибрите може да се сравни с блясъка на скъпоценните камъни. Една такава птичка като троха свети с цяла гама от краски. Качеството на цветовете и блясъкът на колибрите е изключителен. Те могат да се запалват, да потъмняват, да менят окраската си в зависимост от силата на слънчевите лъчи и от ъгъла, под който ги наблюдават. Романтично и красиво звучат названията на разните видове колибри: „орлов клюн", „синя брада", „топазов колибър" и др.

Летенето на колибрите е много интересно. За една секунда птиченцето прави повече от петдесет маха с крилата си. Човешкото око, естествено, не може да ги проследи и отстрани на тялото се виждат само неясни кръгове, напомнящи за миниатюрни пропелери. Чрез специална апаратура учените са установили, че колибрите махат с крилата си не вертикално като другите птици, а хоризонтално и това им позволява да летят с опашката напред! Колибрите никога не кацат на земята и целия си живот прекарват във въздуха. Нощем те увисват като прилепите на клонките на дърветата с главата надолу.

Колибрите се хранят с дребни насекоми. Те ги ловят във въздуха, а да се създаде изобилие от насекоми в една клетка е практически невъзможно.

Езикът на колибрите е особен. Състои се от две срасналл се в основата си нишки, които са кухи отвътре. Той може да се разтяга и да се удължава пет шест пъти. Така, прелитайки от цвят на цвят, подобно на пчелите те способствуват за опрашването му.

Все пак най-фантастичното в живота на колибрите е тяхната способност към летаргичен сън. Още в началото на XIX век правели следните опити: пренасяли клетка с колибри на сянка, птичката увисвала на клончето, затваряла очи и заспивала. Температурата на тялото ѝ спадала от 39 40 градуса на 18! Докосвана с пръст, тя не давала никакъв признак на живот. Но пренесена на слънце, тя само след няколко секунди започвала да диша, после отваряла очи, а след миг с радостен писък започвала да пърха. По-късно било установено, че тези загадъчни птици всяка нощ, увисвайки на клончето, изпадат в летаргия.

Макар че са съвършено малки, колибрите са смели и ловки. Даже много бързата и пъргава змия не е страшна за тях. С точен и силен удар в очите колибрите смъкват страшния враг на земята, преди той да е пуснал в ход отровните си зъби.

Колибрите се въдят на колонии. Мътенето продължава дванадесет-тринадесет дена.

(По сп. „Неделя")

МОМЧЕТО Е РАЗМИНИРАНО

Един Павлюченко, шестокласник от Балаклава, в СССР заедно с другарите си намерил в степта край града „някакви железа". Момчетата ги хвърлили в огъня. Избухнал взрив.

Едик бил докаран в градската болница. От голямата рана под дясното коляно течала кръв. Хирургът Полторапки се мъчил да извади парчето от раната, но това не му се удало: металното парче било притиснато от пищялната кост и околните тъкани.

При направената рентгенова снимка се установило, че в крака на момчето се намира запалителен механизъм от граната. Механизмът не бил възпламенен... Операцията заплашвала както момчето, така и лекарите. Военният пиротехник капитан Н. Самохин, който бил извикан в болницата, препоръчал хирурзите да работят с инструменти само в началото на операцията. Докосването на метал до запалителния механизъм би могло да предизвика взрив.

Хирургът Л. В. Бобилев, започнал внимателно да разтваря мускулите на крака на момчето. Открила се повърхността на запалителния механизъм. Хирургът взел внимателно да го изважда, разплитайки телчето, което се било закачило за тъканта на мускула... И ето че механизмът е най-сетне върху дланта на лекаря.

15 000 операции е направил хирургът Бобилев през своя живот, но такова „разминирване" му се случвало за пръв път...

МАЛКО Е ЗА ЕДИН ИСТИНСКИ РИШЕЛЬО

В една от болниците на Марсилия умрял един бездомен бродяга. Обикновено за бродягите не се пишат некролози. Но за посочения случай grotrъби целия задграничен печат.

В какво се състои работата?

Умрелият носел гръмката фамилия граф Едмон де Плеси Ришельо. Да, да. Потомък по права линия на знаменития кардинал Арман де Плеси де Ришельо, който беше пръв министър на Людовик XIII.

Едмон Ришельо бил скромен чиновник в Марсилия. Бил женен и имал две деца. Жена му го напуснала, като взела и децата със себе си. Ришельо зарязал всичко, станал типичен просяк — бродяга, каквито има немалко в пристанищата на западните страни. Веднаж му се предоставила възможност да забогатее. Една голяма кинокомпания предложила на Едмон да изпълни в един филм роля на своя знаменит прадядо кардинал Ришельо. За тази работа му се полагал хонорар в размер на 2 милиона франка — около 4 хиляди долара, което е голяма сума за един бедняк.

Бродягата — граф гордо отхвърлил изгодното предложение:

— Два милиона! Това е твърде малко за един истински Ришельо! — отвърнал той и предпочел до последния ден от живота си да се храни с отпадъци от обществените кухни и да носи окъсани дрехи.

ШЕКСПИР ИЗХРАНВА 800 000 ДУШИ

Британското дружество „Приятелите на Шекспир" е обнародвало една доста оригинална ведомост, от която се вижда, че засега Шекспир изхранва около 800 000 души в целия свят. Според тях има писатели, издатели, книжари, подвързвачи, актьори, балетмайстори, оператори, агенти на бюрата за пътешествия, продавачи на дребни подаръци...

Такъв е неизчерпаемият източник на великия гений, който вече четири века доставя удоволствие на милиони и милиони хора — читатели, а на хиляди дори и препитание.

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

Окръжният организационен комитет за фестивала и спартакиадата, редакцията на в. „Силистренска трибуна", отдел „Изкуство и култура" при Окръжния народен съвет, Окръжният съвет на професионалните съюзи и Окръжният комитет на ДКМС

обявяват литературен конкурс

в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България за отразяване борбата на българския народ срещу фашизма и капитализма и пресъздаване героизма на трудовия човек в построяване на социалистическото общество.

Ще бъдат раздадени следните награди:

а) ЗА РАЗКАЗ

I награда — 100 лева
II награда — 60 лева
2 поощрения по 25 лева

б) ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ

I награда — 80 лева
II награда — 50 лева
3 поощрения по 20 лева

в) ЗА ЕДНОАКТНА ПИЕСА

I награда — 100 лева
II награда — 60 лева
2 поощрения по 40 лева

г) Сценарий за късометражен филм

I награда — 120 лева
II награда — 80 лева
III награда — 50 лева

Материалите за конкурса да се изпращат до редакцията на вестник „Силистренска трибуна" с надпис „ЗА КОНКУРСА". Срок за представяне на творбите: за сценариите за късометражен филм — 31 март 1964 г., за едноактна пиеса — 30 април 1964 г., за разказите и стихотворенията — до 9 септември 1964 г.

Публикуваните във вестника произведения ще бъдат хонорувани отделно.

ФИЛМИ, КОИТО ГЛЕДАМЕ

Още един филм на нашите кинодейци „Незавършени игри" — преминава по екраните на страната, за да пресъздаде мигове от героичната ни борба срещу фашизма.

През тази седмица филмът „Незавършени игри" се прожектира и в Силистра, в кино „Доростол".

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ
ФУРАЖ СРЕЩУ ЖИВОТНИ

Кооператори, служители, работници и пенсионери!

За да реализирате допълнителни доходи за Вас и Вашите семейства, възползувайте се незабавно от изгодните условия, които Ви предлага ДСП „Родопа".

ДСП „Родопа" — София организира договаряне и закупуване на селскостопански животни и произведения чрез потребителните кооперации по места и окръжните представителства на ДСП „Родопа" по установените държавни изкупни цени.

СВИНЕ — живо тегло над 90 кг, като срещу всеки предаден килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска на производителите по 4 кг концентриран фураж (ечемик или царевица на зърно) по 0.10 лв килограма.

ТЕЛЕТА — добре угоени се изкупуват по цена 1 лв килограма живо тегло. ДСП „Родопа" отпуска по 1,5 кг зърнен фураж по 0.10 лв кг. За всички останали категории телета се отпуска по 1 кг зърнен фураж.

ГОВЕДА, БИВОЛИ, МАЛАЧЕТА, ШИЛЕТА, ОВЦЕ и КОЗИ (за клане), за всеки килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска по 1 кг зърнен фураж по 0,10 лв килограма.

АГНЕТА и ЯРЕТА — за всеки килограм живо тегло ДСП „Родопа" отпуска по 2 кг зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

ГЪСКИ ЗА ГУШЕНЕ — за предадена гъска над 4 кг живо тегло ДСП „Родопа" предоставя по 1.5 кг зърнен фураж за килограм живо тегло БЕЗПЛАТНО. За гушене на гъските ДСП „Родопа" предоставя по 8 кг. царевица срещу килограм живо тегло на гъска не по-малко от 6 кг. Този фураж се заплаща по 0,10 лв за килограм.

ТИКВЕНО СЕМЕ — за 1 кг предадено тиквено семе ДСП „Родопа" отпуска по 1 кг зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

МЕТЛЕН КЛАС — за 1 кг предаден метлен клас ДСП „Родопа" отпуска по 0,5 кг зърнен фураж БЕЗПЛАТНО.

Всеки кооператор, частен стопанин, работник, пенсионер или служител получава фуража веднага в пълен размер за предадени (изкупени) животни или 50 на сто от фуража при сключване на договора.

ДРУГАРИ СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛИ,

ДСП „Родопа" гарантира изкупуването на договорените животни и селскостопански произведения, както и съответния фураж и Ви пожелава успех в тази важна за Васи държавата ни стопанска дейност.

ДСП „РОДОПА"

ДЕПОЗИТ

СЛАВНА ГОДИШНИНА

23 ФЕВРУАРИ е забележителна дата в живота на съветския народ — рожден ден на Съветската армия. Създадени от Комунистическата партия начело с великия Ленин за защита завоеванията на Октомври, въоръжените сили на Съветския съюз от първите дни на своето съществуване с чест изпълняват възложената им високо патриотична и интернационална мисия и рамо до рамо с въоръжените сили на социалистическите страни надеждно защищават завоеванията на съветските народи, стоят на стража на мира и на социализма.

Цялата история на Съветската армия е пример на героизъм и беззаветното служене на народа, на своята родина и на комунизма.

В суровите години на чуждестранната военна интервенция и на гражданската война младата Червена армия защити републиката на съветите от нашествията на обединените сили на международния империализъм и на вътрешната контрареволюция. В ожесточени схватки с войските на кайзерова Германия, в борбата против многобройните интервенти, стремящи се да задушат първата в света държава на работниците и селяните, Съветската армия, въодушевена от високата и благородна идея — да защити завоеванията на Октомври, поголовно разгроми своите врагове.

В годините на мирното социалистическо строителство Съветската армия и флот зорко пазеха съзидателния труд на народа. Всякога даваха достоен отпор на агресорите, опитващи се да нарушат съветските граници.

Упоен от леките победи на Запад, овладян от манията за световно господство, на 22 юни 1941 година Хитлер вероломно, без да обяви война, хвърли многомилионна и въоръжена до зъби армия срещу Съветския съюз. Започна се свещената, освободителна война на съветския народ против немско фашистките завоеватели.

Бойците от Червената армия мъжествено отбиваха натиска на превъзхождащите сили на врага. В авангарда на борбата с врага бяха славните синове на народа — комунистите. Въпреки тежките загуби в хора и техника, временните неуспехи от първия период на войната, окупирането на значителна територия от страната, съветските войни, както и целият съветски народ, не паднаха духом, не отслабиха усилията си в борбата с фашизма и твърдо вярваха в победата.

Към 1944 година територията на Съветския съюз беше напълно очистена от хитлеристите. Скоро те бяха изгонени от Румъния, България, Финландия, разгромени в Полша, Източна Прусия, Югославия, Унгария, Австрия, Чехословакия и окончателно доубити в Берлин. Под несъкрушимите удари на Съветската армия фашистка Германия безусловно капитулира.

Подвигът на съветския народ и на неговата армия ще пребъде във вековете. В борбата срещу немския фашизъм и японския милитаризъм съветските въоръжени сили изпълниха своя велик интернационален дълг.

Комунистическата партия и съветското правителство защищават мира. Основен принцип на съветската външна политика и ленинският принцип на мирно съвместно съществуване. За съжаление той не намира необходимата подкрепа на Запад. Империалистическите кръгове в буржоазните страни ратуват за надпреварване във въоръжаването, създават и укрепват агресивни военни блокове, обкръжават с военни бази СССР и другите социалистически страни. Зловещата сянка на германския реваншизъм отново заплашва мира в Европа. Агресивните кръгове на ГФР се домогват до атомното оръжие, с помощта на което разчитат „отново да изиграят“ миналата война, да осъществят нов „Дранг нах Остен“. Западногерманските милитаристи се готвят за прекрояване на източните граници, за агресивни действия против Полша, Чехословакия и други социалистически страни.

При тези условия социалистическите страни са длъжни да проявяват извънредно голяма бдителност, всестранно да укрепват своето могъщество и отбранителна способност, да вземат необходимите мерки за осигуряване безопасността на народите и за запазване на мира. Най-важен фактор за предотвратяване на войната са съветските въоръжени сили.

Благодарение грижата на Комунистическата партия и усилията на целия съветски народ Съветската армия и флот притежават всичко необходимо, за да унищожат всеки агресор, който посмее да нападне Съветския съюз или приятелските му страни. Съветската армия е снабдена с ракетно-ядрено оръжие, в това число и с неуязвимите глобални ракети, със съвременни средства за противовъздушна отбрана, със свръхзвукови самолети—ракетоносители и с друго съвременно въоръжение и техника. Всички видове и родове съветски войски за сега са във висша степен подвижни и високо механизирани. Съветските войни, възпитани в дух на социалистически интернационализъм, притежават високи морално-боеви качества, дълбоко са предании на Родината, на делото на социализма.

Сега Съветската армия разполага с такава сила и боева мощ, каквито никога не е имала и няма нито една армия в света.

Единството и сплотеността на братските армии, обединени в организацията на Варшавския договор са изградени върху общите цели и единната идейна основа — марксизма-ленинизма. Армиите на социалистическите страни координират своите отбранителни мероприятия, обменят опит, решават задачи в интересите на безопасността на своя социалистически лагер.

Народите на социалистическите страни могат спокойно и уверено да се трудят, да строят социализма, да издигнат светлата сграда на комунистическото общество. На стража за техния мирен, съзидателен труд рамо до рамо стоят могъщите сили на армията на социалистическата общност, готови винаги да дадат съкрушителен отпор на всеки агресор.

Под великото знаме на пролетарския интернационализъм, под ръководството на своите комунистически и работнически партии боевата общност на нашите армии ще расте и крепне в името на интересите на мира и социализма.

Твърд и непоколебим защитник на съветската родина, на мира и прогреса в света!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 22 (730) | Събота, 22 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВСИЧКО Е ГОТОВО ЗА СЕИТБАТА

Отдавна кооператорите от село Сребърна се готвят за пролетната сеитба. За тази цел те ремонтираха и подготвиха напълно всички машини и инвентара. В складовете на стопанството са прибрани и съхранени почистените семена, които ще се засеят.

Ръководството е изготвило и оперативен план за пролетната сеитба. Всяка бригада знае добре къде ще сее пролетните култури. Сега всички кооператори очакват с нетърпение времето да се оправи, за да започнат да сеят.

Марин СЕРТЕВ

НА КРАЯ НА ВТОРАТА ДЕСЕТДНЕВКА — БРАВО!

ПАК ЗАБУШУВА севернякът. Неговата хала с ярост набива в лицата безброй иглици и покрива всичко с бялото си було. Скелите на строежите в Силистра пак се украсиха с гирлянди от ледени висулки. Но работата не спира. Студено ли е? Не! Вътрешен огън гори в мъжете с ватенки, които редят тухла след тухла по новите обекти. Това е огънят на тържеството, на победата над трудностите. Усмивката й стопли момчетата от бригадата за комунистически труд на Добри Добрев. Те работят на телчарника в ДЗС—Силистра—обект, който се строи по твърда договорна стойност и е взет от строителите на акорден наряд.

— Това е много здрав колектив и винаги може да разчитаме на него!—така се отзовават за него ръководителите на ОСО.

А Добревата чета подкрепя тези думи с делата си. Планът за тримесечието е 6 400 лева. Януари те приключиха с 2 700 лв, а на 20 т. м. отчетоха с ЧЕТИРИ ДЕСЕТ ДНИ преди срока 300 лева над предвиденото. Резултатът не може да породи съмнение, че обектът ще бъде завършен в договорния срок — 21 март.

Не по-малък дял в битката за благоустрояването на града ни дава и бригадата на Иван Липков. Планът на обект „ОСО“ предвижда за месец февруари да се извършат строителни работи за 5 000 лева, а бригадата отчита до края на втората десетдневка 6 000 лева. Този факт говори, че завършването на обектите по твърда договорна стойност намира добър прием сред строителите ни.

Бригадата за комунистически труд на Ради Пенчев и тази на Атанас Аджемов работят на обект „Лилия“. Това ще бъде жилищен блок с 48 апартамента и шест магазина под него. За първите два месеца на годината трябваше да се извърши работа за 13 000 лв. През януари се извърши такава за 7 000 лв и за първата двадесетдневка на този месец още за 7 000 лева или планът е преизпълнен десет дни предсрочно с 1 000 лева. За вложените средства е завършен изкопът и са изляни стъпките.

Георги УЗУНСКИ

ВЕЛИК МАНИФЕСТ НА ВЕЛИКА ДРУЖБА

ЯРЪК ИЗРАЗ НА БРАТСКА ВЗАИМОПОМОЩ

С БЛАГОДАРНОСТ и дълбоко вълнение слушахме по радиото съвместната декларация на партийно-правителствената делегация на НР България и ръководителите на КПСС и съветското правителство. Дружбата, братската взаимопомощ и сътрудничество между нашите страни непрекъснато укрепват, обогатяват се по форми и съдържание, стават могъщ фактор в общата борба за изграждане на социализма и комунизма. Решението на съветското правителство да отпусне нови 300 милиона рубли за по-нататъшното развитие и укрепване на нашата промишленост и селско стопанство, е нов израз на тази дружба. Без братската съветска помощ ние не бихме могли да си представим постигнатите досега успехи у нас.

Декларацията е нова манифестация на пълното единство между нашите партии и страни по всички въпроси на съвременността, на борбата за мир и сътрудничество между народите, за социален прогрес в света, за единството и сплотеността на международното комунистическо движение и световната социалистическа система.

Ние напълно подкрепяме външната политика на Съветския съюз и нашето правителство защото тя е насочена към предотвратяване на войната запазване на световния мир, развитие на международното сътрудничество.

Ние, кооператорите от село Калипетрово, изразяваме нашите неизмерими чувства на признателност и благодарност към съветските народи за братската безкористна помощ, която те оказват за укрепването на кооперативните стопанства в нашата страна, и още по-активно ще се включим за превръщане в живо дело историческите решения на Осмия конгрес на БКП, за по-нататъшното укрепване на българо-съветската дружба у нас.

Иван МИЛЕНКОВ
председател на ТКЗС
в с. Калипетрово

Слънце и въздух за нашата страна

ТРУДОВИЯТ колектив на ДМЗ „Стомана“ в град Силистра приветствува подписването на декларацията между правителствата на СССР и НР България при посещението на нашата партийно-правителствена делегация тези дни в Москва. Сега по-ясно от всякога блестят гениално правдивите думи на нашия учител и вожд Георги Димитров, че „дружбата ни със Съветския съюз е така жизнено необходима за българския народ, както слънцето и въздуха за всяко живо същество“.

С помощта на Съветския съюз преди 20 години българският народ разкъса оковите на фашизма и капитализма и създаде предпоставки за победата на социализма в нашата страна. С помощта на Съветския съюз НР България можа в сравнително кратки срокове да излекува раните от войната и да построи материалните и културни основи на социализма. Сега, когато Осмият партиен конгрес утвърди грандиозната програма за 20-ното развитие на страната, отново нашият по-голям брат — Съветският съюз, ни се притича на помощ с отпускането на дългосрочен кредит в размер на 300 милиона рубли за развитието на цялото народно стопанство и най-вече — на родната промишленост.

Дълбоко сме убедени, че всестранната и безкористна помощ, която ни оказва Съветския съюз сега, ще бъде един от най-мощните лостове в нашите ръце за осъществяване бързото развитие на нашата страна по пътя на социализма и комунизма.

Игнат ДИМИТРОВ
директор на ДМЗ „Стомана“ в
град Силистра

Извозването на оборския тор не спря нито за ден

ЗА КООПЕРАТОРИТЕ от село Слатина тази зима не беше мъртъв сезон. Всеки ден каруците от селото и двата трактора с ремаркета, се отправяха от стопанския двор към блоковете и зеленчуковата градина натоварени с оборски тор. Въпреки студеното време работата не спря нито за ден.

До 10 февруари бяха извозени 950 т тор, от които 404 т на зеленчуковата градина и 546 т на полето.

За активното включване на кооператорите в изпълнението на тази важна задача голяма роля изигра решението на управителния съвет на стопанството за даване на премии на извозилите най-много тор. Беше предвидено на всеки каруцар, който извози за шест дни 12 т тор да му се даде премия от 6 лева. Водач на транспортно средство извозил за шест дни 72 т тор да получи премия от 6 лева, а работниците на ремаркетата по 9 лева. На бригада се определи график за шест дни да извозят 264 т тор. На бригадите изпълнили и преизпълнили това количество се определиха известни награди на бригадирите и другия ръководен персонал.

Това решение на управителния съвет беше разяснено пред цялата бригада на специално съвещание. Същевременно беше разяснено голямото значение на извозването на оборския тор и торенето с него за увеличението на добивите от царевицата, зеленчуците и другите култури.

Най-активно участие в извозването на оборския тор взеха каруцарите Йордан Атанасов, Димо Иванов, Димитър Димов и др. А от работниците на ремаркетата се проявиха другарите Петър Енев, Стоян Петков, Георги Стоянов и други. Каруцарите Димитър Димов и Димо Иванов извозваха по над 25 тона на всеки шест дни. А цялата бригада извозваше по над 390 тона.

За преизпълнението на графиците кооператорите, механизаторите и ръководния персонал на бригадата получиха предвидените съгласно решението на управителния съвет премии. Сега работата продължава усилено.

Никола ВАСИЛЕВ

СЛЕД ДАДЕНАТА ДУМА ЩЕ ПОСЛЕДВАТ И ДЕЛА

Салонът на партийния клуб в филиала—Ножарево на ДЗС „Я Забунов“ преди няколко дена беше препълнен с работници от стопанството. Събрала ги бе една единствена мисъл—приемането на плана за 1964 година и поемането на социалистическите обещания.

При план 0 600 кг дневен прираст от теле, телчарите обещаха да постигнат по 0.650 кг. Доячите при групата на маломлечни е крави обещаха да получават вместо плануваните 1 200 литра от крава по1 300 литра средно, а птицевъдите вместо 150 яйца от носачка—по 155.

Накрая беше разгледан и приет трудово—колективен план—договор за подобряване още повече бита на работниците и служителите от стопанството.

Николай ГЕОРГИЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изкупените яйца от личните стопанства към 17 февруари 1964 год.

Селкооп.	Ежедневен график	Изкупени за деня	Процент към плана за февруари
Айдемир	1 271	1 214	41
Алеково	1 716	1 175	29
Алфатар	2 088	860	20
Бабук	1 596	898	22
Голеш	1 344	1 158	46
Иширково	1 596	905	23
Калипетрово	985	550	23
Кайнарджа	1 716	1 740	61
Попина	1 8[illegible]6	1 490	41
Ситово	1 968	1 410	45
Смилец	912	470	25
Срацимир	1 476	1 059	39
Сребърна	1 476	1 270	39
Средище	1 956	2 011	52
Тутракан	2 088	1 956	47
Белица	986	726	41
Главиница	1 345	1 080	38
Варненци	1 968	930	53
М. Преславец	864	612	56
Зафирово	17[illegible]6	1 490	45
Нова черна	1 224	1 237	36
Старо село	985	730	38
Сокол	1 716	1 125	36
Ст. Караджа	1 224	900	39
Цар Самуил	1 104	190	38
Дулово	2 208	2 549	56
Брадвари	732	350	31
Добротица	1 716	1 399	74
Межден	1 968	1 310	32
Окорш	1 716	1 025	36
Паисиево	1 968	1 559	39
Правда	1 476	890	35
Секулово	1 596	1 340	35
Чернолик	980	515	25
Общо за окръга	51 540	38 153	40

По графика към 17. II. 60

Ударният труд е тяхно ежедневие

Необикновен трудов ентусиазъм кипи тези дни в мебелния цех на Промкомбинат в Тутракан. Целият колектив се стреми с всички сили да изработи колкото се може по-бързо 15 000-те парникови рамки за нуждите на нарастващото зеленчукопроизводство.

За целта са изградени две комплексни бригади — крояческа и монтажна с ръководители Марин Барбов и ударника на комунистическия труд Иван Русев. Работата се извършва по верижния метод. Изработени са вече над 9 000 парникови рамки.

Между производствениците с голямата си сръчност се отличават Киро Неделчев, Неделчо Драгнев, Кадир Моллов и др. Те бързо и качествено кроят и сглобяват парниковите рамки.

В резултат на възникналата надпревара в близките дни всички парникови рамки ще бъдат готови.

Рачо НИКОЛОВ

Международна информация

„Правда“ помести съветско-българската декларация

Вчера в 6 часа българско време радио Москва предаде преглед на броя на в. „Правда“. На първата страница на вестника е публикуван пълният текст на съвместната съветско-българска декларация. В 8 часа радио Москва предаде подробно изложение на декларацията.

А. Н. Косигин герой на социалистическия труд

С Указ на Президиума на Върховния съвет на Съветския съюз първият заместник-председател на Министерския съвет на Съветския съюз Алексей Николаевич Косигин е удостоен със званието „Герой на социалистическия труд“ по случай 60 годишнината му.

Против френската намеса в Габон

Парижките вестници продължават да коментират събитията в Габон и признават, че въоръжената намеса на френските войски във вътрешните работи на тази република сериозно накърняват престижа на Франция в Африканския континент. Намесата на Франция пише вестник „Франс-соар“ оскърбява националното достойнство на африканците.

РАЗГЛЕЖДАНЕТО НА КИПЪРСКИЯ ВЪПРОС ОТЛОЖЕНО

Агенция „Франс-прес“ съобщава, че заседанието на Съвета за сигурност по Кипърския въпрос е било отложено по молба на генералния секретар на ООН У Тан. По сведения на агенцията У Тан е отправил тази молба, поради това, че му е необходимо допълнително време за консултации със заинтересованите страни. Точната дата за новото заседание на Съвета за сега не е определена.

Предстоят основни реформи в Бразилия

Президентът на Бразилия Гуларт в реч по радиото и телевизията се спря подробно на въпроса за финансовите отношения на Бразилия с другите страни.

„Със социалистическите държави — подчерта той,—ние имаме прекрасни отношения“.

Гуларт се спря на предстоящата конференция на Организацията на обединените нации по въпросите на търговията и развитието, която ще се състои в Женева. Той заяви, че конференцията ще вземе важни решения, насочени към разрешаване проблемите на развиващите се страни. Гуларт отново заяви, че бразилското правителство е твърдо решено да извърши в страната основни реформи.

ПО-БЛИЗКО ДО БОЛКИТЕ И ЖАЛБИТЕ НА НАРОДА

Въведена е вече практика в Силистренски окръг да се приемат жалбите на гражданите на самото място, в селата, от членовете на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет. Придружени от представители на различни служби и учреждение на място бързо и резултатно се решават много въпроси. Само така се дава душа на Указа за жалбите и на всички разпоредби във връзка с него. Това е сполучлив подход и метод за въплътяване повика „по-близко до народа“.

По силата на тази именно практика неотдавна др. Георги Екзаров — член на изпълнителния комитет и началник на организационния отдел при Окръжния народен съвет гр. Силистра, заедно с представители на Управление „Селскостопанско производство“ отдел „Архитектура и благоустройство“ и юрист — доброволен сътрудник към сектор „Жалби“ — посетиха село Алфатар, Силистренски окръг. Местният общински народен съвет, чиито представители също присъствуваха на срещата, своевременно бе разгласил това посещение. Точно 9 часа групата бе в читалищния салон, който само след половин час се изпълни с хора, дошли да слушат или да се оплакват. Отначало в първите минути смущението като че ли внесе ледена тишина в помещението. Благодарение обаче на умението, на спокойния и сърдечен тон, с който др. Екзаров откри приемането на жалбите, се създаде обстановката, която изгони стеснението, внесе приятелство и другарство. Мъже и жени, с прости слова формулираха жалбите си, които ако не се решат своевременно, биха донесли много болки и тревоги.

Направиха се над 15 устни оплаквания. Всички бяха изслушани много внимателно и на по-голямата част се дадоха разрешения още в момента на оплакването.

Прави впечатление, че много от жалбите не биха били такива, ако лицето, което ги прави и местните ръководства на народната власт и предприятията биха били по-инициативни, по-дейни.

Така например лицето Иван Симеонов Крачолов, се оплаква, че лозето което му е дадено за един декар, не е толкова, а 0.700 дка, защото съседът му по лозе е заграбил 300 кв м. Ако той се бе оплакал в селсъвета, вероятно последният щеше да се намеси и да убеди нарушителя на владението да напусне заетите от него 300 кв м. Лицето Симеон М. Димитров се оплаква, че ТКЗС му задържало 18 лева срещу грозде, което не е получено от същото. Ако се беше отнесъл до УС на ТКЗС и се направеше необходимата справка, въпросът с тази сума също щеше да бъде разрешен. Христина Иванова се оплаква, че счетоводството на стопанството е спряло 5 лева под предлог, че ги е получила, без обаче това нещо да е било отбелязано в авансовата й книжка. Управителният съвет на ТКЗС се отнесъл с пренебрежение към молбата й. И същата жена прави едно оплакване, което следва да се има предвид от отговорните хора. Тя казва: „Ние работим на полето по цели дни. В Селкоопа идват различни стоки: риби, платове, басми които, не стигат до нас, защото, докато се приберем в село всичко се е свършило“.

И оплакването не е лишено от основание. Необходимо е то да бъде чуто и се вземат надлежните мерки.

Налицата, чиито жалби бяха неоснователни, като тази на Слави Иванов Драганов или не можеше да се разрешат, веднага се дадоха пълни разяснения както за несъстоятелността, така и за пътищата, водещи за бързото им разрешаване.

По естеството си жалбите не бяха много съществени, но са жалби, които обезателно следваше да се разгледат, за да не израснат в язви и гангрени, които болезнено се лекуват. Приемането на жалбите завърши. Всички се разотидоха с лица озарени от усмивката на доволството.

Драган БОБЧЕВ

КОНТРОЛЪТ ТРЯБВА ДА СЕ НАСОЧИ ТАМ, КЪДЕТО СЕ РЕШАВАТ ЗАДАЧИТЕ

НЕОТДАВНА в град Тутракан се проведе съвещание с членовете на комисиите за партиен и народен контрол от всички села на бившита Тутраканска околия. На съвещанието присъствуваха другарите Стоян Дивански, инспектор от комитета за партиен и държавен контрол, Христофор Иванов, завеждащ организационния отдел при Окръжния комитет на БКП, Йордан Русев, началник на Окръжната инспекция за партиен и държавен контрол — Силистра и други.

На съвещанието другарят Йордан Русев изнесе доклад за „предстоящите задачи на комисиите за партиен и народен контрол по места“. В доклада си той изтъкна, че през тази година усилията и дейността на комисиите за народен контрол трябва да бъдат насочени към срочното и качествено изпълнение на стопанските задачи. Комисиите за партиен и народен контрол трябва редовно да следят как се изпълняват партийните и правителствени решения, как се спазва финансовата дисциплина, осигурява ли се навреме материално-техническото снабдяване на предприятията и др. В областта на селското стопанство комисиите трябва редовно да проверяват, засяват ли се в срок и качествено пролетните култури, доброто поддържане на селскостопанската техника, икономичното изхранване на наличните фуражи, намаляване смъртността при животните и др. Комисиите не бива да изпускат от своя поглед и снабдяването на населението с необходимите стоки, изкупуването на селскостопанските произведения и др.

По доклада станаха оживени разисквания.

Другарката Донка Славчева от с. Пожарево изтъкна, че комисията за народен контрол от тяхното село е извършила редица проверки и е излязла с конкретни предложения пред бригадния съвет за отстраняване на констатираните слабости. По нейно предложение са взети мерки за отстраняване на влагата в помещенията за фуража, по затопление на агнилниците, набавени са достатъчно фенери във фермите и др. За опита на комисията за партиен и народен контрол при ДЗС „Янко Забунов“ разказа другарят Янаки Николов, заместник-председател на комисията. Комисията е извършила до сега 9 проверки: по презимуването на животните, прибирането на царевицата от площадките под навесите, спазването на грамажа за хляба, хигиената в магазина на селкоопа и др. Тя е констатирала редица слабости, за отстраняването на които по нейно предложение са взети конкретни мерки.

Съвещанието обаче показа, че някои от ръководителите не обръщат внимание на сигналите на комисиите за партиен и народен контрол, не вземат мерки за отстраняването на констатираните слабости. Така например председателят на комисията за партиен и народен контрол от село Нова Черна др. Петър Великов изтъкна, че комисията е направила редица проверки и констатирала, че се допускат слабости при използването на земята за лично ползване, като вместо фуражни култури се сеят бостани, допуска се разпиляване при прибирането на царевицата, неправилно зачисляване на трудодните от звеноводите, слабости по снабдяването на населението с необходимите стоки и др. По всички тези въпроси комисията е направила конкретни предложения пред общинския комитет на Партията и управителния съвет на кооперативното стопанство. Отговорните другари от селото обаче не са обърнали нужното внимание на тези сигнали и не са взели своевременно мерки за отстраняване на допуснатите слабости.

Накрая другарят Йордан Русев разясни, че комисиите за партиен и народен контрол не бива в никакъв случай да се примирят със слабостите, а да водят борба дотогава, докато те се отстранят. Затова е необходимо, каза той, когато местните ръководители не обръщат нужното внимание към сигналите на комисиите, те да сигнализират до Окръжната инспекция за партиен и държавен контрол и до Комитета за партиен и държавен контрол в София.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

Тази година повече младежки звена

Миналата година младежките звена от района на ТКЗС с. Паисиево постигнаха добри успехи в борбата за високи добиви. От цялата засята площ средно те получиха по 425 кг. царевица на декар. С младежки труд в стопанството бяха подготвени над 650 тона доброкачествен силаж, извозени бяха на полето над 280 тона оборски тор. Управителния съвет на кооперативното стопанство правилно оцени труда на младежите и тази година реши да увеличи броя на младежките звена, като във всяка бригада да се изгради поне едно младежко звено. Общо в района на стопанството са изградени 10 младежки звена. В чест на 20-годишнината от 9 ти септември тази година младежите обещаха да получат средно по 460 кг царевица, 200 кг слънчоглед 180 кг тютюн, 2 750 кг захарно цвекло на декар. Младежките звена от Паисиево, Зебил и Боил ще водят борба за получаване високото звание „Звено за комунистически труд“. Наред с трудовата надпревара младежите активно работят в художествените самодейни колективи, прочитат и обсъждат книги, посещават филми и др.

За да може успешно да изпълнят поетите обещания, младежките звена още от сега активно се включват при извозването на оборския тор, събиране на пепел, птича тор и др.

Тахсин ЕБАЗЕГОВ

Нова придобивка за младежта от ДЗС — Ножарево

През 1963 година за младежта от ДЗС— Ножарево но-малко се мислеше. Нямаше клуб, където те да се събират и си устройват забави, където да спортуват и се занимават с полезни неща. Но наскоро пивницата, която се намираше в ДЗС — Ножарево, се премести в селото и помещението й се освободи. С настояването на партийното ръководство същото беше измазано и боядисано и сега младежите и девойките от стопанството се радват на един хубав клуб, на една много ценна за тях придобивка. Сега тук редовно се провеждат забави, играе се шах, изнасят се лекции по комунистическото възпитание на младежта. Трябва обаче комсомолското ръководство със секретар др. Иван Грънчаров да помисли още за обзавеждането и неговото редовно поддържане в добър ред.

Николай ГЕОРГИЕВ

С ТВОРЧЕСКО ВДЪХНОВЕНИЕ

НЯКОГАШНИЯТ гимназист и курсист в института за начални учители в град Силистра Велико Ганев Калинов е не само един от първите местни учители в с. Сребърна, но и възпитател на възрастните — пропагандист. Помнят го кооператорите от селата Искра, Ветрен и Сребърна, където той тринадесет години е учителствувал и е бил пропагандист в дружествата на Комсомола и партийните организации. Той е вече на тридесет и седем години. Тръгне ли по стръмната улица към канцеларията на ТКЗС — минувачите любезно го поздравяват, влезе ли в клас —светлина залива лицата на учениците, отиде ли на партийно събрание—комунистите го уважават, защото Велико Ганев е вече единадесет години пропагандист, агитатор, общественик, масовик и самодеец. За него – учителят и пропагандистът, винаги ще се намерят думи, сърдечен прием, добро настроение. Матовото му лице и лазурните му очи са приветливи и обаятелни. Той често си спомня за преживените трудности, които никога не сломиха волята му, не прекършиха желанието му.

Но най-силни са впечатленията му като пропагандист. Като такъв на полит-школа първата година Велико срещна много трудности. Защото слушателите му бяха стари хора, със слаба подготовка, които не помнеха и не проявяваха интерес. В душата на младия учител тогава възниква един доста тревожен въпрос: защо е така? Какво трябва да се направи, за да се върви напред? И намисли — подбор на слушателите през следващата година според тяхната подготовка и възможности. Като пропагандист по изучаване историята на КПСС той още по-конкретно се захваща с изпълнението на тази партийна задача.

Преодолява стеснението си и търси помощта на партийната организация, на партийния секретар, на всички масови и политически организации, от които се определят слушателите. И тъй — година, две... единадесет години. Пропагандист по различни въпроси, разпространител на политически знания и марксистко-ленинска просвета.

—Най-важното е да се готвиш добре преди изнасянето на лекцията—обяснява Велико.— Аз основно прочитам материала, отбелязвам си съществените въпроси, на които ще се спра, правя си план и по него работя. При изнасянето на лекцията, според случая, ползвам диаграми, таблици, карти и някои данни от ТКЗС. Винаги започвам навреме и навреме свършвам. На отсъствуващите по неуважителни причини държа строг отчет.

Но Велико е открил още една истина в пропагандистката си практика, която тази година правилно използва в кръжока по изучаване историята на БКП—слушателите да са от една организация, тогава те се учат по-добре.

Заслужени са наградите, които е получавал години подред, заслужено е доверието, което общинският комитет на Партията всяка година му оказва, като го утвърждава за пропагандист. Велико върши всичко с голямо умение, а в сърцето му кипи кръвта на комуниста и твореца, на създателя и възпитателя, тръгнал по пътя на творческото дръзновение и сила.

Никола НАЧЕВ

Подготовка за 8 март

ЖЕНИТЕ-кооператорки от трета полевъдна бригада на ТКЗС — Окорш в село Вокил всяка година организират по случай 8 март, международния ден на жената, седенки, вечеринки, събрания и др. Такава подготовка те извършват и тази година. Художественият самодеен колектив подготвя специална програма, която ще се изнесе след тържественото събрание в навечерието на празника. В програмата са включени едноактна пиеса, танци, песни и др. Активно участие в подготовката вземат другарките Рузие Долмова, Бехие Османова, Махтюме Мустафова и др.

В чест на празника ще се издадат агит-табла, ще се оформят кътове, показващи положението на жените преди и сега.

От сегашната подготовка личи, че и тази година жените от Вокил достойно ще посрещнат своя празник.

Назиф ИЛЯЗОВ

Желанието им е изпълнено

Много години хората от с. Искра за най-малката поправка на обувки трябваше да ходят чак до Силистра, да губят ценно време.

По настояване на кооператорите, ръководството на кооперация „Дунав“ в Силистра неотдавна откри в селото обущарница. Сега работникът Хасан Насуфов изпълнява всички услуги на населението.

Новата придобивка е нова крачка по пътя към все по-доброто задоволяване на битовите услуги на населението.

Атанас ЖЕЛЕВ

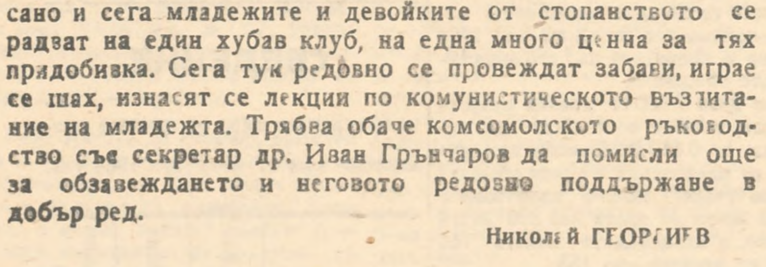

Н АСАНОВ
Ю СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

29

Обаче ясните дни си отиваха, без да донесат дългоочакваните сигнали. Хеликоптер не се появяваше нито през деня, нито нощем, когато той собствено, можеше да се появи. На улицата отново започнаха да се трупат преспи, извиха се ветрове, и хората, откъснати от света в хутора на Арвид, отново се почувствуваха като при зимуване в Арктика.

През тези дни, когато Вилкс само с усилието на волята сдържаше яростта си по адрес на господарите, а Егле през по-голямата част от деня пак лежеше на неприбраната постеля, и само Делиньш изправно дежуреше край предавателя, последва ново искане. Англичаните молеха да се подберат няколко места за спускане от въздуха на хора и снаряжение, а освен това запитваха по какви пътища най-добре ще се доберат от Курляндското крайбрежие до Рига и как работи Ужавският фар. Освен това, искаше се да посочат най-добрите места от крайбрежието, където би могло да се проведе, операция за стоварване на хора.

Да отговори на тези сложни въпроси без помощта на Будрис беше немислимо и Лидумс се зае да извести ръководителя.

4

БУДРИС пристигна в хутора на 10 март. Както винаги, дойде през нощта.

Съдейки по това, колко бе затрупан със сняг, беше ясно, че е вървял дълго през гората, криейки следите, излязъл е на пътя някъде далеч от хутора, и сега стоеше пред тях уморен, но спокоен, сякаш за него такава разходка беше чисто удоволствие.

Лидумс извади своите запасни валенки, вълнени чорапи и поведе Будрис да се преоблече.

Арвид постави на печката чайника, излезе в студения сайвант, донесе голям пласт сланина, наряза я на късове и я постави в тигана. Сланината запращя, и веднага на всички се заиска да ядат.

Преоблечен в сухо, Будрис разтвори раницата си, извади градски продукти: колбаси, сирене, консерви, бутилка водка.

Едър, в обикновен градски костюм, в чиста риза с вратовръзка, той правеше странно впечатление сред хората, които постепенно губеха контрол над себе си, рядко се бръснеха, лошо переха бельото си и вече, разбира се не го гладеха, и това рязко несъответствие сякаш бе принизило Вилкс, Егле и останалите в собствените им очи.

Но ето Арвид постави на масата своето блюдо, Лидумс разля водка в чашите, всички чукваха чашите о масата, пиха, започнаха да ядат. Примрежено светеше фенерът, люлееха се сенки по стените, в обора шумно въздишаше и преживяше кравата, конят на Арвид Болярин удряше с копито по дървения под, изглежда, прислушваше се във воя на вълците — всички звуци във влажния въздух на виелицата достигаха през стената глухо, но отчетливо. Само песът Роли мълчеше, скрил се под масата и очакващ кога ще му падне нещо, боейки се да не би да го изгонят в тъмната мокра виелица.

Вилкс разказа за последните преговори с англичаните.

—Защо не, това можеше да се очаква — замислено каза Будрис. — Наистина, аз много не вярвам, че те ще започнат веднага да рискуват и със самолети, и със своя бързоходен катер. Но, съдейки по всичко, англичаните са пристъпили към подготовка на операция, свързана с прехвърляне на техни хора в Латвия.

— Как да им отговоря?

— Да се иска техните хора да се доберат направо тук. . . това е сложно! Оттук до крайбрежието е доста далеко. Значи, ще се наложи да се приемат някъде наблизо до мястото на слизането. Ще им дадем друг адрес, но там може да се спрат само за късо време: погранична зона. А вече оттам или в Рига, или тук.

Той със съжаление отмести изпразнената чиния и посъветва всички освен Вилкс, да си легнат. Арвид раздигна масата и се прибра. При него се прехвърлиха и останалите. Вилкс остана с Будрис.

Инструктажът завърши в три часа след полунощ. Вилкс получи откъс от карта с отбелязан на него хутор, всички данни за Ужавския участък на крайбрежието, където би могло да се организира прехвърляне от катер.

Но ето Будрис се протегна с цялото си тяло, прозина се и каза:

—Време е да вървя!

Той каза това така обикновено, както други на негово място би казал: „Време е да спя!“ — стана иззад масата, взе фенера, излезе в съседната стая, донесе подсушените си ботуши и се зае да се преобува. Вилкс кротко запита:

—Може би ще пренощувате?

—Сутринта трябва да бъдо на друго място, —спокойно каза Будрис и се зае да закопчава неизсъхналата си още куртка.

Сутринта Вилкс седна да пише писмо.

„На схемата, изпълнена с тайнопис, в края на писмото е посочено удобно за слизане място около Ужавския фар и хутора за приемане на гостите.

Ако слизането стане нормално, следва по най-краткия път да се отиде в хутора. По пътя има голямо движение, тъй като той служи за съобщения между Лиепая и Вентспилс. Движението не е ограничено, понякога има контрол, но рядко. Обаче в хутора съветвам да отидете без багаж, като го оставите в гората. Да не се ползува железопътния транспорт за прехвърляне в Рига.

По-изгодно е да се отправят през Кулдига в Салдус. От Салдус да се пропътува до Рига с автобус. Още по-добре е да се спре на пътя камион: шофьорите охотно возят пешеходци, за да изкарат някой лев. Райони и пътища, които би трябвало да се избягват, няма.

Препоръчвам да дадете на хората повече пари. За пари може да се достави всичко.

Обезателно дайте на хората запасен предавател. Всекиго осигурете с автомат и с два пистолета. Автоматите са нужни в случай на неуспешно слизане на брега и при необходимост да се премине към „горските братя“. На хората препоръчвам да се облекат в ботуши, тъмни панталони—бричове и кожени палта или куртки.

Мисля, че ще изпратите хората без паспорти. В такъв случай трябва да ги обезпечите с пари, за да се опитат да ви набавят документи от тук. Но получаването на паспорт е сложна и трудна работа, поради това препоръчвам на приятелите да не бързат с набавянето на документи, макар паспортът да е тук най-необходимото оръжие.

Посоченото от мен място за слизане се намира на шест и половина километра южно от Ужавския фар. Близо до мястото на слизането няма къщи. Наблизко до брега се спуска гора и сравнително недалече се намира посоченият за прием хутор.

Адресът на безопасния хутор е: ако се върви по пътя Лиепая — Вентспилс към Венспилс, хуторът се намира на дясната страна, на тридесет и първия километър от Вентспилс. Жив плет от ели води от пътя към къщата и прикрива къщата. Като ориентир може да служи зданието с червен покрив, намиращо се на противоположната страна на пътя, срещу хутора. В района на слизането да не се пита за пътя никой, до хутора трябва да се доберете самостоятелно.

(Следва)

---

*Писмото е истинско. — Авторите.

ЧРЕЗ КОМПЛЕКСНА МЕХАНИЗАЦИЯ—ГОЛЯМА ПРОДУКЦИЯ И НИСКА СЕБЕСТОЙНОСТ

През миналата година от бригадите и звената за комплексна механизация бяха обхванати 182 000 дка есенници, 88 000 дка царевица за зърно и силаж и 43 000 дка слънчоглед. Освен това разширена механизация бе внедрена при обработката на някои интензивни полски култури, в трайните насаждения и лозята.

В окръга успешно приключиха работата си над 80 звена и 15 бригади за комплексна механизация. Много от управителните съвети на ТКЗС и специалистите оказаха добра помощ на изградените звена, прикрепиха им най-подходящия прикачен инвентар и машини, следяха за работата им през течение на цялата година.

Комплексната механизация беше насочена главно към зърнено-житните култури. На площите за комплексна механизация всичките процеси се извършваха с машини. Оранта, торенето, сеитбата, валирането, брануването, прибирането и почистването на зърното бяха механизирани. Всичко това спомогна за снижаване себестойността на получената продукция. Така на бригадата за комплексна механизация в Межден 1 000 кг пшеница коства 4 лева. Подобни са случаите и в другите ТКЗС от окръга. Значително по-високи са добивите. Механизаторите от бригадата в Паисиево при план 202 кг са получили 207 кг пшеница. По над 220-230 кг зърно са добили и комплексните бригади в Окорш, Дулово, Секулово и други.

В някои ТКЗС беше извършена 14 000 дка квадратно-гнездова сеитба на царевица. Но това се оказа мудна и скъпа работа и механизаторите масово преминаха към пунктирана сеитба. Така цялата площ на царевицата, зачислена на звената за комплексна механизация бе засята с приспособените квадратно-гнездови сеялки. Това твърде много улесни кооператорите и трактористите при разреждането и следващите обработки.

В борбата с плевелите масово участвуваха ротационните мотики. Всичките площи на царевицата за зърно и силаж бяха два и трикратно окопани с тях. При отглеждането на силажната царевица ръчният труд бе напълно избегнат. С наличните силажо-комбайни царевицата беше прибрана и силажирана в къси срокове. Внедрената пълна механизация позволи значително да се намали себестойността на силажа. Един килограм силаж на ТКЗС в Белица струва 0.002 лв, а стопанството в село Кайнарджа за всеки приготвени 1 000 тона е икономисало по този начин 896 лева. Подобна е картината и в другите ТКЗС от окръга. Освен ниската себестойност и добивите от тази култура са значително по-високи. Механизаторите от Паисиево получиха при неполивни условия средно по 3 100 кг царевица зелена маса от зачислената им 1 000 дка площ, а тези от Средище при план 323 кг от 1 000 дка прибраха по 490 кг царевично зърно. По над 550 и повече килограма царевица от декар са получили звената и бригадите от стопанствата Главиница, Ситово, Дулово, Окорш, Паисиево и много други.

И докато за 100 кг царевица при обикновено отглеждане се изразходиха 4.7 човекодни, то при комплексната механизация едва 1.45. А себестойността на 100 кг зърно съответно беше намалена от 0.07 на 0.04 лева.

В по-голямата част прибирането на царевицата за зърно се извърши на ръка като само 9080 дка се прибраха с кукурузо-комбайни. В освобождаването на площите от стъблата участие взеха и силажокомбайните. С тяхна помощ бе прибран царевичак на площ от 5 000 декара.

Машините и прикачния инвентар, които бяха прикрепени към комплексните звена и бригади имат по-добро натоварване, използувани са по-правилно. Натоварването на една квадратно-гнездова сеялка е между 1 600-2 000 декара. А за механизаторите от Зафирово — 3 500 дка. Масово са използувани ротационните мотики. Старшият тракторист Иван Петров от Старо село е окопал с тях 2 620 дка. По над 2 800 дка имат и механизаторите от Алфатар, Ситово, Дулово и други.

Добре са използувани и култиваторите. Площите на царевицата за силаж и зърно са окопани 3-4 пъти. Ръководителят на звеното за комплексна механизация в ТКЗС — Ситово е окопал прикрепената му — 1070 декара царевица 4 пъти и има натоварване на култиватора само в тази култура 4 280 декара.

Като минус трябва да се отчете слабото използуване на кукурузокомбайните. Средното натоварване при тях е само 400 декара. Най-добре е използувана машината в Старо село — прибрала 764 декара. Правилно са използвани силажокомбайните. Трактористите от Межден са прибрали зелена маса от 1 350 дка, а тези от Ситово само с наличните машини подготвиха 5 543 доброкачествени силажи.

Чрез правилното използуване на машините са постигнати големи икономии на труд. Само от внедрената механизация при окопаването на царевицата и слънчогледа механизаторите от ТКЗС в Тутракан са икономисали на стопанството 9 448 трудодена. А трактористите от Межденското стопанство от междуредовата обработка на слънчогледа постигнаха икономия равняваща се на 2 935 трудодни. Общо в окръга от внедрената пълна механизация в полевъдството са спестени стотици хиляди лева.

Но успоредно с тези постижения през годината има допуснати и сериозни слабости. Поради недооценяване важността на комплексната механизация отпаднаха 13 звена и 3 бригади. Причините са най-различни. Основното обаче е, че специалистите не оказаха нужната помощ на ръководителите на бригадите и звената.

За пълна механизация на процесите в полевъдството перспективата е голяма. Кооперативните и държавните стопанства в момента разполагат с повече от 100 силажокомбайни, над 30 кукурузокомбайни, машини за вадене на захарно цвекло и други. Сега в окръга ръчен труд при отглеждането на есенни посеви при равни площи почти не се използва.

В близко бъдеще подобна ще бъде картината и на цялата площ за царевицата и другите основни технически и фуражни култури. Всяка година стопанствата закупуват все повече машини. От заводите излиза нова по-усъвършенствувана техника. Ако сега окопаването, разреждането, плевенето и прибирането на големи площи е проблем, поради липса на техника, то скоро и тези процеси ще бъдат механизирани. Нашироко ще се внедри и разширената механизация при оная култури, където ръчния труд все още доминира, какъвто е случаят с тютюна, лозята, зеленчукопроизводството.

Всичко това налага специалистите и стопанските ръководители да обърнат най-голямо внимание на комплексната механизация. Звената и бригадите, които ще бъдат изградени през настоящата година, следва да бъдат обкръжени от грижи, да им се оказва постоянна помощ. Площите, които ще обработват ръководителите на бригадите и звената, още отсега да се определят, навреме и правилно да се изготвят технологическите карти, зачислят машините и прикачния инвентар и не се допусне в никакъв случай текучество и промяна. Тази година към бригадите за комплексна механизация трябва да се включат колкото се може повече есенни посеви засети на равни площи и които ще могат да се приберат с машина. Почти цялата площ на царевицата за силаж и по-голямата част от царевицата за зърно също ще трябва да бъдат включени към тези нови производствени форми. Всеки специалист ще трябва да следи за най-правилно експлоатиране и натоварване на прикрепените им машина.

Михаил СТАНЧЕВ

На борба за пестеливо изразходване на електрическата енергия

Партията и правителството полагат огромни грижи за задоволяване нуждите на народното стопанство и населението с електрическа енергия. Но голямата суша през лятото и есента на миналата година и оскъдните зимни валежи доведоха до сериозни затруднения в редовното електрозахранване. Затова пестеливото изразходване на електроенергията и строгото спазване на електроенергийния режим се превърнаха във важна стопанска задача.

Министерският съвет въведе стъпална програма за ползване на електроенергия и за всяко стъпало се отпуска часов лимит, за всеки окръг и предприятия с оглед нуждите на нормален производствен процес. Предприятията са задължени да не превишават часовите лимити в периода от 6 до 21 часа. Освен това трисменните предприятия са длъжни през време на вечерния максимум, от 17 до 21 часа, да намалят до минимум използването на електрическите мощности и да проведат редица организационни мероприятия за прехвърляне на електроемките процеси след 21 часа. Двусменните предприятия са задължени да работят с една дневна (от 8 до 17 часа) и една нощна смяна (след 21 ч.), като осигурят максимално натоварване на нощната смяна.

Окръжният народен съвет Силистра нареди всички ярмомелки, фуражни мелници на ТКЗС и ДЗС, а така също и всички мелници на промкомбинатите да работят само през нощните часове; рекламното осветление да се намали с 50 на сто. Забранява се използването на електрически печки за отопление в предприятията, учрежденията и заведенията. Не се разрешава и ползването на електродомакински уреди в жилищните домове през време на вечерния максимум от 17 до 21 часа, с изключение на предпразничните и празничните дни. За да се поберем в дадения ни лимит, по различните стъпала, необходимо е да се намали разхода на електроенергия в окръга ни с 15-30 на сто.

Досегашната работа в това направление показа, че режимното използване и пестене на електроенергията все още не е станало важна задача на всеки директор на предприятие, на всеки колектив, на всеки гражданин. В предприятията не е направено всичко необходимо за разкриване на вътрешни резерви и за поставяне на производствения процес в съгласие с режимната програма. По тази причина, всеки ден през вечерния максимум и в ранните часове, окръга ни превишава спуснатия лимит средно с 15-25 на сто. Налагат се безразборни и принудителни изключвания в града и окръга и с това се пречи на нормалния трудов и културен живот в много райони.

Ръководствата на почти всички предприятия прилагат формално, а някои даже грубо нарушават режимната програма. Така, промкомбинатите „Текстил“ и „Камъшат“, производителните кооперации „Метал“, „Дунав“ и „9-ти септември“ и други, не изпълниха указанията втората смяна да работи след 21 часа. Някои от тях дори се мъчат да заобиколят тези указания с изкуствено създаване на фиктивни трети смени, без да ги натоварват достатъчно. Трисменните предприятия — „Липа“ и „Стомана“ не направиха нищо за намаляване на използваните си мощности през времето от 17 до 21 часа. Нещо повече — те всеки ден превишават дадените им лимити с 20-30 на сто. В същите предприятия, особено в „Липа“, найголямото натоварване на мощностите съвпада с вечерния максимум на енергосистемата, а третите им смени са съвсем свободни, понеже тогава работят само спомагателните цехове и машини.

В магазините на ГТП „Градска търговия“ Силистра, на много места се използват електрически печки за отопление. Трудово-кооперативните земеделски стопанства също безразборно нарушават режима и разпиляват електроенергия. Отделни граждани използват през върховите моменти електродомакински уреди и не ползват икономично енергия за осветление.

Във връзка с затрудненията се въведе ново — пето стъпало с ограничение в различните часове от 30 до 40 на сто. Всички досегашни разпореждания останаха в сила и освен това гражданите се задължават да намалят месечната консумация с 50 на сто, в сравнение с изразходваната през месец януари т. г.

Борбата за икономия на електрическа енергия сега трябва да се насочи към разкриване на вътрешните резерви, въвеждане на строга отчетност на разхода на електроенергия, набелязване на организационно-технически мероприятия за намаляване до минимум загубите в мрежите и инсталациите, ограничаване празния ход на машините, спазване на режимната програма, разстановка на смените и т. н. Необходимо е да се проведе масова разяснителна работа сред трудещите се за значението на пестеливото разходване на електрическата енергия за народното стопанство.

Няма съмнение, че трудещите се от нашия окръг ще откликнат на призива на Партията и ще изпълнят тази важна за момента задача.

Ибрям ХАМИДОВ
н-к „Енергоснабдяване“
район — Силистра

Време е за резитба на плододаващите дървета

Повечето от плододаващите кайсиеви, сливови, ябълкови и другите видове овощни дървета се нуждаят от резитба за поощряване растежа и запазване по-продължително време плододаващата дървесина по основите на скелетните клони и разклонения.

Отмиращата плододаваща дървесина постепенно започва да превишава новообразуващата се. Чрез умела резитба се предизвиква образуване на нормален прираст, получаване на редовни добиви и удължаване плододаващия период, през който дърветата носят най-големи и редовни добиви.

Преди да започне резитбата, овощарят трябва да огледа короната на дървото от всички страни. Това го улеснява да направи правилна преценка за състоянието на дървото, установяване годишният прираст, степента на засъхване на обрастващите клони, гъстотата на короната и т. н.

Колкото е по-слаб прирастът на дърветата, толкова по-силна ще бъде резитбата му.

При семковите видове при нормален растеж продължителите на скелетните клони ежегодно трябва да образуват 30-35 см прираст, а при костилковите 35-40 см през периода на плододаването.

При дървета, които се отличават с такъв прираст се извършва само прореждане на короната, което се състои в премахване на всички счупени и изсъхнали клонки. След това се прорежда короната, като се изрязват клонките, които растат навътре и я сгъстяват — тези които се преплитат или трият.

Обикновено неопитните овощари допускат най-често грешки, като оголват долната и средната част на скелетните клони т. е. премахват плододаващата дървесина, а оставят непроредени периферните части на короната, които са най-сгъстените и най-много се нуждаят от просветление.

При дърветата със слаб прираст проявяващи признаци на преждевременно застаряване, за активизиране на растежа освен просветляване се извършва съкращаване на продължителите на скелетните клони и разклонения. Най-напред от отделните етажи се премахват слабите клони, ако короната е много гъста, след това се съкращават разклоненията на около 1/3 до 1/2 от дължината на скелетния клон. Съкращаването на скелетните клони и разклонения се предпочита да се извършва над разклонение, което заема добро разположение на короната. Засъхналите и болни клонки се съкращават до здрава дървесина.

Според състоянието на дървото се определя степента на съкращаване на скелетните клони. При дървета, които през последните години не показват никакъв прираст, естествено е резитбата да е силна, като се достигне четвърта—пета годишна дървесина, за да се постигне желаният прираст през годината. За да се избегне отчесването на клоните най-напред се зарязват от долната страна на клона и след това клонът се отрязва.

При застарелите дървета лакомците са много ценни, тъй като служат за възобновяване короната на дърветата.

Отрезите с по-голям диаметър от 1.5 до 2 см. трябва да се заглаждат и смазват със светла блажна боя, за да ги предпазим от загниване. Отрязаните клони своевременно трябва да се изнасят от овощните градини, тъй като някои от тях са източници на гъбни зарази.

Най-добър ефект от резитбата се получава когато се съчетае с торене и правилна обработка на почвата, което спомага за израстване на млада дървесина по която се образуват многобройни плодни пъпки.

С просветляването на короните улесняваме проникването на слънчевата светлина във вътрешните части на короната, листната маса е много по-жизнена, увеличава се асимилацията и се подобрява качеството на плодовете.

Резитбата на дърветата трябва да започне в най-скоро време с оглед до настъпването на сокодвижението да приключи.

Н. СТЕФАНОВ

ДОБРА ОТПЛАТА ЗА ТРУДА

Миналата година бригадата в с. Шуменци за втори път отглежда тютюн. Всички звена се грижиха бащински за капризното растение.

Още от началото на годината кооператорите произведоха добър посадъчен материал, използваха най-благоприятните дни за засаждането му. Сега всички стопани са радостни, защото ще получат по 1.18 лв премиални възнаграждения от тютюна на човекоден.

Най-добро възнаграждение ще получат кооператорките Мария Стефанова и Мария Илиева — по 92 лв, а Илия Събев — 97 лева.

Доброто възнаграждение импулсира стопаните да полагат още по-големи грижи за отглеждането на тютюна през тази година.

Ст. СТОЯНОВ

Един от постоянниците ударници в обущарския отдел на ТПК „Съединение“ в град Тутракан е др. Стефан Търпонов, който винаги изпълнява трудовата си норма не по-малко от 150 на сто.

С ПОХВАЛНО УСЪРДИЕ

Въпреки лошото време кооператорите и механизаторите от с. Правда пренасят оборския тор на полето. Тора разпръскват по площите, определени за засяване с царевица, слънчоглед и тютюн.

В акцията по извозването са включени ежедневно по 20 каруци и 1 „Беларус“, което направи възможно досега да бъдат пренесени повече от 767 тона оборски тор.

За стимулиране на работата, освен редовното заплащане, кооперативното ръководство е определило и по 0.08 лв на извозен тон. Освен това на първенеца в кампанията по извозването на тора ще бъде подарен костюм.

Похвално е усърдието, с което работят Ахмед Юсуфов, Халил Мурадов, Ахмед Алиев, Емин Наимов и др.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

СИЛАТА на личния пример

И през най-лошото време във второ полевъдно звено работата по извозването на оборския тор на полето не спря нито ден в село Богорово. Само каруцарят Сава Йорданов от началото на месеца досега е извозил повече от 32 тона тор. Неговият пример следват и останалите кооператори. В близко време цялото количество тор ще бъде извозено и разпръснато по площите, на които ще се сеят пролетниците.

П. КРЪСТЕВ

Всеки ден ронят по 15 тона царевица

Въпреки студеното и ветровито време, звеното на Велко Авабаджиев от ТКЗС — Нова Черна се събира редовно да рони царевица за кооперативния добитък. От рано сутрин до късно вечер се чуват разговорите на трудолюбивите кооператори, които дневно ронят по 15 тона царевица.

Голяма сръчност в работата проявяват Петър Кючуков, Костадин Йорданов и много други.

Илия ГРОЗДАНОВ

ПОМОЩТА НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА СЛАБОРАЗВИТИТЕ СТРАНИ

Нашата страна, която само допреди 19 години беше изостанала, превърната в суровинен придатък на империалистическа Германия, добре познава трудностите, с които трябва да се справят новите държави от Азия и Африка в борбата си за икономическо, социално и културно развитие. Затова тази тяхна борба ни е близка и ние им помагаме съобразно силите и възможностите ни.

НРБ развива икономическите си отношения със слаборазвитите страни на базата на пълното зачитане на суверенитета и националните им интереси. Нашата страна, вярна на своя интернационален дълг, оказва и ще оказва и занапред безкористна помощ на младите държави, отхвърлили вековното империалистическо робство.

Благодарение на достигнатата степен на икономическото и културното развитие, както и на натрупания опит, България днес оказва финансова и техническа помощ на редица слаборазвити страни като Сирия, Ирак, Гана, Египет, Индонезия, Мали, Куба, Гвинея, Судан, Тунис, Алжир, Мароко и др. Броят на тези страни непрекъснато се увеличава. Помощта се изразява както в отпускането на кредити, така и в доставянето на оборудване и комплектни предприятия, в строителството на битово-комунални обекти, в участието в реконструкцията на селското стопанство, в здравеопазването, а така също чрез предоставянето на наши специалисти, научно-техническа документация и друга техническа помощ и приемане на техни студенти за обучение у нас.

Важно място за укрепване на икономическите връзки заема външната ни търговия със слаборазвитите страни. Нашият износ на промишлени стоки се осъществява на принципа на еквивалентността и взаимната изгода в търговията. Този износ не цели извличането на максимални монополни печалби, нито превръщането на тези страни в аграрно-суровинни придатъци. Той спомага за оборудването на местната промишленост и допринася за индустриализацията на тези държави.

Такова е предназначението на различните видове български мотори, стругове и други металорежещи машини, електроуреди и апаратури, трансформатори, химически изделия и др. Важно значение за слаборазвитите страни имат нашите доставки на комплектни предприятия, изцяло оборудвани с български машини и съоръжения и построени, организирани и ръководени от български специалисти. В египетския гр. Сохар вече е в експлоатация построената от наши инженери и техници фабрика за сушене на лук. Такава фабрика строим и в Цейлон. На Куба доставяме завод за трансформатори, завод за мелене и сортиране на фелдшпат, завод за карбит и др. България ще построи първата в Африка фабрика за производство на калциев карбид и феросилиций в гр. Асуан. Фабриката ще има капацитет 8 000 тона годишно и ще бъде съоръжена изцяло с български машини.

НРБ активно участвува и в строителството в слаборазвитите страни. В Сирия наши строители издигнаха в пристанището Латакия силоз за зърнени храни с вместимост 35 000 тона. В експлоатация е хидровъзелът „Растан“, чийто язовир напоява 330 000 декара земя в долината на Ел Гааб. Пак тук дело на наши конструктори и инженери са язовир „Мехарде“, електроцентралата „Седжар“, напоителната система „Ашарне“ и др. В Ирак е вече в експлоатация асфалтовият 120 км път, свързващ Джалаула с Дербендихан; строи се летище край Багдат. Сирия и Ирак спестиха милиони долари благодарение на това, че нашата страна се явява с далеч по-ниски и по-благоприятни оферти в сравнение с тези, които представят капиталистическите фирми. Само от строителството на язовир „Растан“ Сирия икономиса 14 милиона сирийски лири.

Особен интерес за слаборазвитите страни представлява икономическата помощ на нашата страна, оказвана в областта на селското стопанство. В Гана се организира и оборудва напълно от НРБ показно държавно земеделско стопанство, което на първо време се обслужва от български специалисти. В Мали на площ от 10 000 декара организираме държавно земеделско стопанство, в което всички машини и съоръжения, както и расовият добитък, се доставят от България. На същата база, пак в република Мали, се извършва разширение на държавното земеделско стопанство „Башида“ до Бамако.

Нашата страна прави немалко за оказване на техническа помощ на слаборазвитите страни. В българските висши учебни заведения се обучават около 1 000 студенти от Азия, Африка, и Латинска Америка, а в новите държави работят и предават своя опит и знания над 500 висококвалифицирани наши специалисти — инженери, архитекти, лекари, зъболекари, икономисти, зоотехници, агрономи, учители и др. За да се установи истинската стойност на тези цифри, отнасящи се до малката по територия и население България, достатъчно е да отбележим, че в рамките на цялата техническа помощ за слаборазвитите страни, давана от ООН, се поддържа обучението на около 6 000 студенти и са изпратени в тези страни само 3 000 специалисти.

Финансовата помощ, която НРБ отпуща на слаборазвитите страни, е при крайно благоприятни условия. Така например отпуснатият кредит на Индонезия от 5 000 000 долари е с лихва 2,5 на сто при дългосрочно изплащане. Два месеца по-рано тази страна получи друг заем от САЩ. Този кредит бе отпуснат при 7,5 на сто лихва, погасяване в срок от 3 години, като доларите се изразходват само чрез контрола на американски банки и за закупуване на американски стоки, които ще се превозват с американски кораби. Коренната разлика между това ограбване и нашата безкористна помощ е повече от очевидна.

Ефикасна е помощта на НРБ, оказвана по линията на здравеопазването. Ние доставяме важни за някои епидемични и други заразни заболявания лекарства. Наши медицински работници организират хигиенизирането на много райони и създават и обзавеждат болнични заведения в слаборазвитите страни. Висока оценка получава работата на българските лекари в африканските държави. В Мали, Гана, Гвинея, Алжир и др. те се борят със себеотрицание срещу болестите и епидемиите. Гвинейското правителство създаде първите родилни домове в страната с помощта на български гинеколози.

Всестранните връзки на НРБ с младите държави, освободили се от колониално робство, и за в бъдеще ще се разширяват и укрепват. Това се обуславя от техния характер и от непрекъснато нарастващите възможности на нашата страна в резултат на трайните успехи на социалистическото ни строителство.

П. ПАНЕВ

23 февруари — ден на Съветската армия

МОСТЪТ НАД ВОЛГА

Влязохме в бой от движение.

Ешелонът ни се приближаваше към задръстената от влакови композиции гара Свияжск. Някъде вдясно тракаше картечница.

На края на перона стоеше Валерий Иванович Межлаук, председател на щаба на свияжската войскова група. Той размахваше червено сигнално флагче и викаше:

— Командирът да се яви при мен!

Кудряшов рипна от вагона и изтича при Межлаук. Сочейки на изток, откъдето се чуваше стрелбата, Межлаук му каза няколко думи. Кудряшов му стисна ръката и скочи във вагона.

Без да спре на гарата, влакът продължаваше да се движи. След половин верста се показа голям железопътен мост. Стрелбата се чуваше все по-ясно. Долу, под високия, стръмен бряг блесна широка водна лента: Волга!

— Белите искат да завземат моста — предаде Кудряшов думите на Межлаук. — Да предадем моста, значи да открием път на белите към Нижни и към Москва. Нито крачка назад!

Като се повдигна на ръце, той се качи на покрива на вагона и затича по влака да осведоми хората от съседните вагони.

— Близко бият — каза някой.

— Ами! — обади се Пьотр Василиевич Казмин, опитен войник, воювал през империалистическата война. — Не са по-близо от две версти. Чува се отдалеч, защото е по водата.

В този момент от съседния вагон се чу изстрел на ракетен пистолет. Влакът почна да забавя хода си, но, ние без да чакаме, взехме да скачаме върху насипа, поемайки в движение картечниците и сандъците с патрони.

Отрядът бързо се разтовари. Ето кога се оказаха полезни навиците, които бяхме придобили в Москва, на булевард „Чистопрудни" и при занятията по пътя. Затичахме по посоката, от която се чуваше стрелбата. Бягахме през обрасло с храсти поле. Вляво от нас се тъмнееше гора. Отдясно лежеше Волга.

Скоро между храстите се показа движеща се срещу нас верига. Ние залегнахме.

— Приготви се за бой! — заповяда Кудряшов.

Защракаха затворите на пушките. Веригата приближаваше. Пръстите ни трепереха върху спусъците. Сега ще подадат команда: „Огън!" Но последната команда: „Остави!".

Срещу нас тичаха обхванати от паника, хора с червеноармейски рубашки. Лицата им — обезобразени от страх. Повечето бяха захвърлили пушките си. Мнозина бягаха боси.

Кудряшов хукна да им пресече пътя.

— Стой! Какво става?

— Чехи! — отговориха някои гласове през задавено хълцане.

Беше безсмислено да спираме бягащите. Ние се хвърлихме напред. След около триста крачки стана онова, което в лекциите по военно дело се нарича „да влезеш в допир с противника". Бяхме се приближили вече до гората, когато зад дърветата се замяркаха сините чешки мундири. Чехите вървяха изправени в цял ръст, като се смееха и разговаряха помежду си, вървяха така сякаш не бяха в бой, а далеч в тила, на тактически занятия. С весел глъч те сочеха към моста.

Пуснахме белочехите да се приближат още към нас и дадохме залп по тях. И самоувереният противник веднага бе обърнат в стремително бягство.

Разпалени от успеха, ние подгонихме белите, докато стигнахме тясната крайбрежна ивица обрасла с ракитак. Почти до самата вода се виждаше изоставена батарея. До нея се търкаляше катурнатата походна кухня. Жълтеникавите вълни се блъскаха о брега. Ниско над водата прелитаха бели чайки. Зад нас, под бледата светлина на мрачния ден, обвит в мъглата на Волга, висеше във въздуха мостът—сив мост, чиято защита беше станала сега за нас въпрос на живот и на смърт.

Елизавета ДРАБКИНА

(Откъс от книгата „Черните сухари")

И в най-суровите зимни дни воините от героичната Съветска армия не спряха своя щурм за освобождаване на родината от врага.

Сребърци благодарят

На 14 февруари в с. Сребърна гостуваха самодейците от с. Гарван. Пред кооператорите от Сребърна те се представиха с танцов колектив, с хор и сатиричен състав. Сребърци бяха изненадани от добрата подготовка на самодейците от село Гарван, от тяхното задоволително представяне. От успешно изнесената програма пролича, че самодейците от Гарван се готвят усилено за прегледите от Втория републикански фестивал.

Марин СЕРТЕВ

Библиотеката — огнище на културен живот

Единственото място за отдих на младежите от Чернолик през зимата е библиотеката. Тук те идват найчесто, за да си вземат за прочит книги—селскостопански, художествени и др.

Пак в малкия читалищен салон беше подготвена и пиесата „Ашк ювасъ" под ръководството на д-р Неджибов. На 12 февруари театралната трупа се представи пред кооператорите с тази пиеса.

Исмаил ДЖАМБАЗОВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

МИКЕЛАНДЖЕЛО БУОНАРОТИ

(400 години от смъртта му)

„Не се е родил още човек, който да обича хората така, както мене" — е писал за себе си великият италиански скулптур, живописец, архитект и поет Микеланджело. Той е създал гениални, титанически произведения и е мечтаел за още по-титанически.

Микеланджело е роден на 6 март 1475 година и прекарал детството си във Флоренция. Към 25 годишна възраст вече създава много скулпторни работи, най-хубавите от които са „Вакх" и „Оплакването на Христа" На 26 годишна възраст Микеланджело се залавя за създаването на една от най-прекрасните си творби. Три години той вае от мрамора „Давид". Горещият патриот е изобразил в тази статуя твърдия и мъжествен борец, защитник на родината, в годините, когато Флоренция преживява тежки борби. На патриотична тема от този период са и неговите живописни картини.

От 1508 година Микеланджело рисува стенописите на Сикстинската капела в Рим. В невероятно трудни условия, лежейки по гръб, без помощници, художникът е изобразил на тавана на храма библийската легенда от сътворението на света до потопа, където образите са изпълнени с голяма сила и жизненост. Четири години Микеланджело понася болките в мишците и изтрива покапващата по лицето му боя. Очите му след това почти престанали да виждат. Но после този недъг постепенно преминал.

Като убеден републиканец Микеланджело взема дейно участие в политическите борби в защита на родния град от папската власт. Тогава той завършва своите работи в капелата, прославяща Медичите.

Откакто Флоренция попада отново под властта на папата и Медичите, големият творец е принуден да я напусне завинаги. Но мислите за родината никога не го напускат.

В Рим художникът отново заработва в Сикстинската капела. Сега той създава фреската „Страшният съд" — огромна картина, която според духовенството трябвало да показва слабостта на човека, неговата покорност пред волята на бога. Но Микеланджело и в тази фреска влага дух на непокорност, дух на борба. В гробницата на папа Юлий II, която той завършва през 1545 г. прочутата фигура на Мойсей разкрива възхищението на Микеланджело от богатирските сили, мъдрост и дързост на човека.

Безсмъртен паметник на архитекторския гений на Микеланджело остава прочутата катедрала Св. Петър в Рим. Големият творец умира на 18 февруари 1564 г. И сега на площада до църквата Сан Миниато във Флоренция стои бронзово копие на „Давид" като паметник на художника, който със своето изкуство е утвърждавал свободата и красотата на човека и ги е защищавал с оръжие в ръка.

РАЙКО ЖИНЗИФОВ

(125 години от рождението му)

Райко (Ксенофонт) Иванов Жинзифов е роден на 27 февруари (15 февруари) ст. ст. 1839 година в град Велес в учителско семейство. Първоначалното си образование получава в родния си град под непосредственото наблюдение от страна на баща си, а след това учи в Самоков. По-късно става помощник-учител при Димитър Миладинов в Прилеп. Под негово влияние започва да събира народни песни, приказки, пословици и други фолклорен материал.

През 1858 година Жинзифов заминава за Одеса, където се среща с Г. С. Раковски. Под негово влияние у младия родолюбец се разпалват още повече патриотичните му чувства, които не угасват до края на краткия му живот. Две години по-късно Жинзифов се записва в Московския университет, където завършва филология с учената степен кандидат на науките. Пламенният патриот е имал намерение да се върне в България, но по това време вече се бил проявил като враг на гръцката патриаршия и турското правителство. Имайки предвид съдбата на братя Миладинови, Жинзифов се отказал да се върне в България и останал в Москва като учител по гръцки език в московските средни учебни заведения.

Появата на Райко Жинзифов в Москва съвпада с момента, когато борбата за политическа и духовна свобода на българския народ достига своята връхна точка. Именно в този период се появяват първите публицистични произведения на този възрожденски поет и пръв професионален журналист-българин в руския печат. В своите статии Жинзифов осветлява руското обществено мнение по истината за борбата срещу фанариотите, които се стремят да елинизират българското население. Той бичува страстно и вълнуващо некадърността на турската власт да подобри положението на нетурските народи в отоманската империя, говори за зловредната пропаганда на западните сили, стремящи се чрез папищанството да откъснат българския народ от Русия и славянството.

През целия си живот Жинзифов участвува активно в борбата на българския народ за свобода и независимост, и въпреки че по темперамент не е като Каравелов или Раковски, вижда революцията като единствено средство за отхвърляне на турското робство и сам приема тази революция като историческа необходимост.

Поетичното наследство на Жинзифов е твърде голямо по обем. Въпреки че стихотворенията му не могат да се мерят в техническо отношение с тези на Чинтулов или Славейков, те се отличават най-вече с искреното патриотично чувство, което авторът влага в тях. Широко известна е излязлата през 1870 година в Браила негова поема „Кървава кошуля", която е вълнувала и вълнува и сега не едно българско патриотично сърце.

Райко Жинзифов умира на 15 февруари (стар стил) 1877 година, на рождения си ден 38-годишен, без да доживее радостния миг, когато два месеца по-късно освободителните руски войска стъпиха на българска земя, носейки свободата на нейния изстрадал народ.

АМБИЦИЯТА НА ПОПИНЦИ

Театралният читалищен колектив в село Попина две години наред е окръжен първенец. Неговите представления — „Калната топка", „Камък в блатото", „Килия № 16" и досега живеят в представите на трудовите хора от селото и околността.

Сега колективът отново подготвя пиеса, с която ще се бори за първото място. Много от ветераните на колектива и сега са изпълнители на главните роли: Петко Кръстев, Любен Славов, Любен Машанков и др.

Подготвят се декорите, сцената става въртяща се—всичко се усъвършенствува. Затова попинци ще проявят и тази година дързостта си за завоюване на първото място.

Инокенти ДУКАНОВ

физкултура и спорт

ОКРЪЖНИТЕ СРЕДНОШКОЛСКИ ПЪРВЕНЦИ ПО БАСКЕТБОЛ В СПАРТАКИАДАТА СА ИЗЛЪЧЕНИ

ЮНОШИ I СПУ СИЛИСТРА
ДЕВОЙКИ СПУ ТУТРАКАН

Във вторник и сряда спортната зала в Силистра беше домакин на първите официални състезания от спартакиадата. Баскетболистите имаха честта да положат началото на борбата за излъчване на окръжните първенци. Четири юношески и четири девически отбора в продължение на два дни си оспорваха шампионските титли.

При тържествена обстановка председателят на ОС на БСФС др. Велин Мавров откри турнира, пожелавайки на участниците успех в предстоящите състезания.

През първия ден от четирите срещи оспорван характер имаше само една СПУ—Тутракан—II СПУ —Силистра — девойки. През първото и началото на второто полувреме силистренки бяха равностоен противник на гостите. Но до края те не можаха да удържат напора им и загубиха с 55:69. Добра резултатност показаха от Тутракан В. Карастоянова (22 точки), Мария Кантарджиева (21 точки) и от отбора на Втора гимназия - Румяна Петрова (23 точки). Другите резултати от първия ден: девойки I СПУ — Силистра — СПУ—Дулово 65:25, юноши I СПУ – Силистра —Промишлено училище по дървообработване 70:26 и II СПУ — Силистра — СПУ — Тутракан—80:76.

На другия ден от 7.30 часа състезанията продължиха. Програмата предложи още в ранните часове един интересен двубой между девойките на I СПУ и II СПУ — Силистра, който се очакваше с особен интерес. Но за съжаление той бе оправдан само през първото полувреме, когато резултатът бе 27:32. В четвъртата минута на второто полувреме отборът на Кафалиева изравни и показвайки по-добра резултатност предимно чрез М. Димитрова, успя да разстрои противниковата отбрана и резултатът бързо нарастна в негова полза, като достигна 67:47 за I СПУ.

Останалите резултати от сутрешния кръг: девойки Тутракан—Дулово 43:34, юноши I СПУ – Силистра — СПУ — Тутракан 84:50 II СПУ —Силистра — Промишлено училище по дървообработване 82:35.

След обяд за трето и четвърто място играха девойките на II СПУ —Силистра и СПУ — Дулово, като победиха силистренки с резултат 53:31, а при юношите в борбата между СПУ — Тутракан и Промишлено училище по дървообработване победиха тутраканци с 60:41.

Най-интересни бяха двубоите между девойките на СПУ — Тутракан и I СПУ — Силистра и юношите на I и II СПУ — Силистра. Като че ли жребият помогна на тези срещи да се играят последни. В препълнената зала от 17 часа на съдиите Стефанов и Дървов от Русе двата отбора още в началото показаха, че ще разчитат на опитните и рутинирани М. Кантарджиева, Р. Камбурова, В. Карастоянова от Тутракан и М. Димитрова, Н. Русева, М. Орлова от Силистра. Това бяха състезателките, които в продължение на 40 минути караха публиката наистина да притаява дъх, да скандира възторжено, докато признае накрая правото на тутраканския отбор да носи титлата на първенството. Петорката на I СПУ—Силистра беше в стихията си през първата половина на мача, но отборът на Тутракан успя навреме да се отърси от смущението и от 29-та минута нататък с комбинативна игра и сполучлива стрелба на Камбурова и Кантарджиева неутрализира натиска на домакините и грабна победата с 56:52.

С не по-малък интерес се очакваше и втората финална среща между I и II СПУ — Силистра. Балансът на срещите между тях досега убедително клонеше в полза на II СПУ. Но неотдавнашната победа на момчетата на Дренчев и победата в този мач убедително говорят, че в следващите години I СПУ ще има здрав амбициозен баскетболен отбор. Двата отбора още в първите минути проявиха „вкус" към бързата игра, в която обаче се налагаше I СПУ. Бързите комбинации и контраатаки от страна на А. Додов, А Заимов и Н. Недев почти винаги завършваха успешно. II СПУ разочарова в този мач. Повечето от неговите атаки бяха безплодни, а стрелбата прибързана и неточна, без тактически замисъл. И защитата на отбора беше неиздръжлива поради недостатъчната физическа подготовка на състезателите. Съдийският сигнал известява края на срещата при резултат 73:43 за I СПУ.

Този мач беше последното състезание в първенството. След него стана закриването на първенството. Главният съдия на турнира В. Кирилов оповести крайното класиране, което придоби следния вид:

Юноши	Т	Г	Р
1. I СПУ — Силистра	6	227	119
2. II СПУ—Силистра	5	205	174
3. СПУ—Тутракан	4	176	205
4. Пром. у-ще—Силистра	3	102	212

Девойки	Т	Г	Р
1. СПУ—Тутракан	6	168	141
2. I СПУ - Силистра	5	184	128
3. II СПУ—Силистра	4	155	167
4. СПУ—Дулово	3	90	161

Председателят на ОС на БСФС, връчвайки купите и флагчетата на победителите, пожела на всички участници още по-големи успехи в спортното майсторство и ученето и достойно представяне на нашите окръжни първенци на зоновите състезания от спартакиадата, които ще се проведат в гр. Силистра от 3 до 5 април тази година.

Иван БОНЕВ

Девическият отбор на СПУ—Тутракан — окръжен първенец по баскетбол.

ЗАДАЧАТА: ВСЕКИ СЕДМИ ТРУДЕЩ СЕ — ФИЗКУЛТУРНИК

На 11 февруари физкултурното дружество „Панайот Хитов" в Тутракан проведе своята отчетно-годишна конференция. В работата й освен многото делегати от града и района на съвета взеха участие другарят Димитър Даскалов, секретар на ГК на БКП, и другарят Филип Абаджиев, председател на Градския народен съвет.

В доклада, изнесен от председателя на дружеството др. Ал. Сулай, беше изтъкната голямата грижа на Българската комунистическа партия за физическата култура и спорта, за комунистическото възпитание на младежта и на всички трудещи се, за създаването на здрави, закалени строители на социализма и комунизма. Обстойно бяха анализирани постиженията и слабостите в дейността на дружеството. В доклада се отдели внимание и на предстоящите задачи. Особено категорично бе поставена задачата до края на 1965 година дружеството да подготви 2050 физкултурници—цифра, която означава, че всеки седми гражданин от тутраканската община трябва да се занимава най-малко два пъти седмично с физкултура и спорт.

Оживените разисквания след доклада показаха голямата загриженост на членовете на дружеството за подобряване на работата, особено за масовизиране на физкултурата и спорта. В своето изказване др. Петко Стефанов от името на колектива в ДИП „Текстилни влакна" обяви съревнование на всички физкултурни колективи в града за активна дейност в чест на двадесетата годишнина на Девети септември.

Т. ДРАГАНОВ

Зимата съвсем не е мъртав сезон

В село Ишерково баскетболът и футболът са най-популярните спортове. Но напоследък все по-голямо внимание се обръща и на тениса. Всекидневно тенисмасите са заети от младежи и ученици.

В салона на училището постоянно тренират и шахматистите. Скоро започват турнирите по шах и тенис на маса и тогава постиженията ще проличат най-добре.

Разбира се, баскетболистите не позволяват да се затъмни славата и на техния любим спорт: те както и футболистите, тренират по няколко пъти седмично. Така всички местни спортни и физкултурни сили, обединени в дружество „Христо Ботев", доказват, че зимата не е мъртав и скучен сезон.

Жеко ЛАЗАРОВ

Победата не е случайна

11 златни, 8 сребърни и 6 бронзови медали спечелиха съветските спортисти на зимната олимпиада в Инсбрук. Нито един отбор досега не е постигал такава забележителна победа. Радостното е това, че съветските участници в бялата олимпиада не постигнаха това случайно. Тяхната победа се изкова последователно в Кортина д' Ампецо — 16 награди, в Скуо Влей — 21 награди и в Инсбрук — 25 награди.

Съветските спортисти изумиха спортната общественост в света, която не можа да отрече техните постижения и дори даде прогнози, че „руснаците ще бъдат фаворити и на олимпиадата в Токио".

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 23 (731) | Вторник, 25 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

46 ГОДИНИ СЪВЕТСКА АРМИЯ

Изминаха 46 години от рождения ден на непобедимата Съветска армия, в който червените отряди на революцията отблъснаха германските нашественици край Псков. В чест на тази славна годишнина на 22 този месец вечерта в салона на Народния театър в Силистра се състоя тържествено общоградско събрание, организирано от Окръжния и Градския комитети на Партията и Окръжния комитет за българо-съветска дружба. Присъствуваха стотици работници, служители, учащи се. В президиума на събранието заеха места членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията Велю Максимов, Стефан Габровски, Симеон Жеков и Мико Николов. Секретарят на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Димитър Пенчев откри тържеството и даде думата за прочитане на доклад на подполковник Младен Ценов.

Другарят подполковник Ценов проследи главните етапи от героичния път на съветската армия. Той припомни на присъствуващите, кървавите схватки на червеноармейците с враговете на революцията в гражданската война, интервенцията и особено през време на Отечествената война, в която бяха разбити прехвалените 190 дивизии на хитлеристка Германия и червеното знаме се развя победно над Райхстага. Докладчикът посочи, че тази велика победа на съветския народ можеше да бъде постигната с по-малко жертви, ако не бяха допуснати редица грешки от Сталин. През последните години в съветската армия се извършиха революционни преобразования, с цел да расте непрекъснато нейната мощ. Създадоха се ракетни войски със стратегическо предназначение, снабдени с ракетно-ядрено оръжие, които могат да нанесат съкрушителен контраудар на всеки агресор още в първия ден на една евентуална война. С тази си мощ съветската армия е днес главната опора на мира в света.

Докладчикът говори за нерушимата дружба между българската и съветската армия, споена с кръвта на съвместно дадените жертви в борбата срещу хитлеристките изчадия. Днес българските въоръжени сили са съставна част от армията на Варшавския договор, насочен против агресивните попълзновения на империалистическите държави.

При голямо въодушевление присъствуващите на събранието гласуваха поздравителна телеграма до ЦК на КПСС. Изпълнена бе литературно-музикална програма от средношколци, артисти от Народния театър и духовия оркестър при читалище „Дерестол".

Димо ИВАНОВ

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА 9-ти СЕПТЕМВРИ

Да преизпълним плановете и обещанията!

ПЪРВИТЕ КРАЧКИ ОТ БОРБАТА ЗА РИТМИЧНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА В ПРОМИШЛЕНОСТТА

По голямата част от първото тримесечие на 1964 година изтече. Налице са вече резултатите от борбата на работничките и работниците за ритмичното изпълнение на новите задачи. Планът за обема на промишлената продукция през месец януари, общо за окръга е изпълнен 103.1 на сто, за производителността на труда 103.6 на сто и за средната работна заплата 101.3 на сто. Не може да не радва факта, че производителността на труда изпреварва с 2-3 пункта ръста на средната работна заплата и то при добро изпълнение на обемния показател.

Досегашната работа показа, че добър резултат се получи именно в ония промишлени предприятия, в които още в първите дни на годината се обърна голямо внимание върху осъществяването на мероприятията от които зависи изпълнението на задачите, а те са: навреме осигуряване с необходимите суровини и материали, провеждане на действена разяснителна работа по плана, мобилизиране силите на трудовите колективи чрез организиране на съревнование и т. н. В резултат на извършеното повече от предприятията в окръга ритмично изпълняват плана си по десетдневки по всички показатели. На чело място в благородната надпревара са Горското стопанство в Силистра, „Млекопреработване", „ТПК „Дунав", ТПК „Съединение" — Тутракан, промкомбинат Дулово, промкомбинат „Електрометал", ДИП „Дунав", и други. Има обаче и такива предприятия, които крият своята незадоволителна работа зад общите резултати за окръга. Ето какво показват цифрите! От всичко 32 производствени единици 2 не са изпълнили плана си по обема на общата промишлена продукция — ДИП „Добруджа" и Месокомбинат — Силистра, шест са под плановата производителност на труда — Горско стопанство — Тутракан, РТС — Дулово, ДИП „Добруджа", Месокомбинат. ДПВХ „1-ви май" и ТПК Домостроител". Още по лошо е това, че в 10 предприятия: промкомбинат „Трансмариска". ДМЗ „Стомана", Горско стопанство — Тутракан, ДИП „Добруджа", РТС Дулово, Месокомбинат. Зърнени храни, ТПК „Метал", ТПК „Инвалид" и ТПК „Домостроител" средната работна заплата изпреварва производителността на труда.

Къде се крият причините за неблагополучията в работата на изоставащите предприятия? Например ДИП „Добруджа" бележи чувствително изоставане по всички показатели. От началото на годината и досега предприятието не е достигнало дневната си и часова производителност. То се оказа неподготвено с кадрите и машините, с организацията по внедряването на новия асортимент — тъкане на док. Новата сграда не е напълно готова и действително създава много трудности за по-пълното разгръщане на производството, но бедата е там, че и в старата сграда, където условията не са променени не се достига основното изпълнение на плана. Горското стопанство — Тутракан и ТПК „Домостроител" са зле с производителността на труда, защото държат надпланов брой работници, без да произвеждат надпланова продукция. В ДМЗ „Стоман", ТПК „Метал" и ТПК „Инвалид" средната работна заплата изпреварва производителността на труда, защото не са корегирани навреме трудовите норми, не е изменена организацията на труда съобразно новите условия на работа и в крайна сметка фонда се изразходва в много случаи с „лека ръка".

Неизпълнението на плана в изоставащите предприятия показва, че административните, партийните, профсъюзните и комсомолските ръководства не са довели до край организационно-подготвителната работа още в началото на годината. Изоставането е израз на несвързване на организационно-техническите мероприятия, организационно-масовата и партийно-политическата работа с практическото изпълнение на задачите произтичащи от плана. Сега е необходимо да се направи прелом в тяхната работа. Да се ликвидира с успокоението, изчакването и увереността, че изпълнението на плана ще се нормализира до края на тримесечието. Всеки пропуснат ден, всеки час и всяка минута са безвъзвратно изпуснати за производството. А загубеното време не може да се навакса чрез щурмовщина или други средства. Крайно време е ръководствата да вземат на ежедневен отчет резултатите на всеки цех, на всяка производствена бригада и своевременно да се намесват за премахване на причините, които спъват нормалната им производствена работа.

Нарастналият политически и трудов ентусиазъм от подписването на съветско-българската декларация за издигане на по-висок етап на икономическото и научно-техническото сътрудничество между Съветския съюз и България, и цялата организационна и политическа работа трябва да бъдат насочени към една цел — достойно посрещане на Двадесетгодишнината от победата на Деветосептемврийското въоръжено въстание чрез изпълнението на плана по всички показатели.

ПОДГОТОВКАТА Е ДОБРА, НО Е НЕОБХОДИМО ОЩЕ

РЕЙДОВА БРИГАДА

Дните на пролетната сеитба наближават. В по-голямата част от страната тя вече започна. Много окръзи засяха значителни площи с овес и фий. В нашия окръг сеитбата все още не е започнала поради неблагоприятното време. Но нейното започване е възможно в най близки дни. За да може сеитбата на отделните култури да се проведе в най благоприятните и най кратките срокове и висококачествено, необходимо е кооперативните стопанства да бъдат напълно готови за нейното посрещане.

Какво е положението с подготовката за провеждането на пролетната кампания в ТКЗС — Главиница? От проверката, която беше извършена там се установи, че ръководството на стопанството, специалистите и механизаторите са помислили отрано за тази важна задача.

Добре е решен въпросът с ремонта на машините и прикачния инвентар, които ще участват в кампанията. Графикът за ремонта е спазен. Сега всички трактори, и тежки, и средни, и леки са напълно готови с изключение на един ДТ-54, който през зимата е бил ангажиран от „Пътно управление" за почистване на пътищата от сняг. По него работата е започнала и вероятно ще бъде готов към 10-15 март.

Ремонтът на прикачния инвентар също е окончателно приключил. 20 валяка, 15 култиватора, 5 ротационни мотики, 19 сеялки и много други са напълно готови. Дори някои бригади завършиха с приготовлението на необходимите им за сеитбата влачки. Квадратно-гнездовите сеялки са приспособени за пунктирана сеитба. Готови са и приспособленията към квадратно гнездовите сеялки за внасяне изкуствен тор в редовете. Ремонтът на плуговете също е завършил, но на три от тях липсват плужни тела. Същите обаче нямя да вземат участие в пролетната кампания.

При проверката на полските станове прави добро впечатление стопанско отношение към прикачния инвентар и другите съоръжения. Инвентарът освен, че е ремонтиран и боядисан, но и грижливо подреден и вдигнат на трупчета. Личи грижливата ръка на техническото ръководство на всички механизатори.

Подготовката на посевния материал в общи линии е добра и е почти завършила. Стопанството разполага със собствени семена само от овес и фасул. Те са почистени и проби от тях са изпратени за окачествяване в „Семеконтролна инспекция" — Тутракан. От анализа е установено, че семето от фасула отговаря на I класа, но семето от овеса, поради наличието на много плевелни и културни примеси не отговаря на изискванията на държавния стандарт.

Стопанството е получило необходимите семена от почти всички останали култури: 8,5 т слънчоглед, 4 т фуражен грах, 8 т коноп. Още не е получено семето от царевицата, за която обаче има още време.

Но докато подготовката на машинно-тракторния парк и на посевния материал е почти завършена, същото не може да се каже за организационната и политическа подготовка на пролетната кампания. Общинският партиен комитет, първичните партийни организации и управителният съвет на стопанството все още не са поставили на такава основа организационната и политическа работа, че да мобилизират силите на кооператорите и механизаторите за бързото и качествено провеждане на сеитбата.

Управителният съвет е приел оперативен план за провеждането на кампанията. Но събрания по бригади, на които да се разгледат въпросите по подготовката на сеитбата и провеждането ѝ, и на които да се приемат работни планове не са проведени. Не е уточнен също така обслужващият персонал на тракторните агрегати. Въпреки че големи размествания не се предвиждат, това трябваше да стане до сега, защото при хубаво време това би се оказало пречка за започването на сеитбата. Не са спуснати и производствените задачи на трактористите.

Общинският партиен комитет се е занимал през януари с въпроса за ремонта на машините и инвентара, но все още не е разгледал цялостно подготовката на кампанията и не е приел съответни решения. А времето минава и до сега трябваше да бъдат проведени и събрания на първичните партийни организации, на които те да се занимаят с подготовката и провеждането на сеитбата да набележат известни мерки и да поставят поръчения на отделни кооператори и механизатори за участие в сеитбата. До сега първичните партийни организации в селата Главиница със секретар Христо Рачев и в Подлес със секретар Атанас Иванов са се занимали само с хода на ремонта.

За да бъде посрещната сеитбата в пълна готовност, необходимо е да се подобри и организационната и политическа подготовка, да бъдат мобилизирани силите на полевъдите и механизаторите за нейното срочно и качествено провеждане.

Колю ВЪЛБЕВ
инструктор в ОК на БКП

Павел АПОСТОЛОВ
инженер от ОНС

Емил ПРАХОВ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна"

В ЧЕСТ НА СЛАВНАТА ГОДИШНИНА
с преизпълнени планове

Тежката зима и липсата на пътища до горските обекти стана причина миналата година, държавното горско стопанство гр. Дулово да не може да изпълни ритмично своя план. Общо годишният план беше преизпълнен значително, но през първите месеца на годината стопанството не можеше да осигури ритмично заплануваните количества дървен материал. Имайки предвид горчивия опит от миналата година, сега партийното и административното ръководство навреме взеха мерки за осигуряване нормална работа при зимни условия с оглед на това и през най-суровите зимни дни планът за най-важните асортименти от дървен материал да се изпълни ритмично. Още от есента те приеха подробни мероприятия за зимната подготовка на стопанството. Навреме се набави необходимото облекло за работниците, нужните продукти за столовете, фураж за добитъка и др.

Използвайки най-рационално наличните в стопанството транспортни средства, още от есента на временни складове близо до шосейни пътища в Заград, Върбино и Водно бяха извозени и складирани над 300 куб. метра дървен материал от различни асортименти.

Във всички секачески бригади, на работниците им се обясни, че и при зимни условия стопанството трябва ритмично да осигури на народното стопанство нужните количества минни подпори, трупи, занаятчийски материали и др. В чест на двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас, между бригадите се разгоря масово социалистическо съревнование.

Съгласно спуснатия план само за месец януари в района на стопанството трябваше да се добият: 70 куб. метра трупи, 60 куб. метра минни подпори, 80 куб. метра занаятчийски материали, 1 500 куб. метра дърва за огрев и др. В резултат на създадената добра организация от ръководителите и самоотвержения труд на работниците до края на месеца са осигурени на народното стопанство 337 куб. метра минни подпори, 197 куб. метра трупи, 143 куб. метра занаятчийски материали, 2 325 куб. метра дърва за огрев и др. В стойностно изражение са реализирани вместо 24 000 лева, 34 200 лева приходи и плана е изпълнен с над 141 на сто. Като се има предвид, че и през най-студените зимни дни тук се работи на открито, това е голямо постижение на трудовия колектив от района на стопанството. Трудно е човек да изрежда имената на първенците, защото тук те не са малко. Но със своята редовност и упорита работа през студените януарски дни се открояват секаческите бригади на Велико Драганов от Върбино, бригадите от района с ръководител на сечище Илия Костадинов от Заград, секачите Исмаил Алиев, Елиман Иззетов, Яшар Ибрямов, реджеб Юлузов и други.

Истински трудов героизъм прояви и моторастът Димитър Георгиев от района с ръководител на сечище Слави Петров от Върбино, който и през най-студените зимни дни беше на своя трудов пост и редовно си преизпълняваше нормите. Добре работи и трактористът Бойко Колев, който с трактор-ремарке и работниците товарачи от Правда извозиха от трудните горски обекти на временни складове до шосейни пътища над 300 куб. метра дървен материал.

Сега усилията на работниците от района на стопанството се насочват към изпълнение на плана за дребна дървесина и строителни материали за ТКЗС. И ръководителите и работниците тук са си поставили ясна и определена цел — до славната 20 годишнина на 9 септември да изпълнят и преизпълнят деветмесечния план на стопанството.

Хаккъ ЗАИМОВ

Големи са грижите на овцевъдите

И в овцефермата в с. Орешене тези дни е оживено. Веселите гласчета на агнетата огласят околността. От 500 овце тази зима са получени вече около 400 агнета, 34 от които са близнета. Овцевъдите полагат големи грижи, както за овцете, така и за малките агънца. Разумно и пестеливо се изразходват фуражите. В помещенията се пази винаги изрядна чистота, а зоотехничката Елена Кръстева осигурява постоянен контрол в работата.

Т. ЕБАЗЕРОВ

Сведение
за хода на по-важните селскостопански мероприятия до 22 февруари 1964 година

ТКЗС	Извоз. обор. тор %	Засят расад пипер %	Яйца за деня %
Айдемир	61	13	42.3
Калипетрово	52	9.6	59
Бабук	35.7	16 6	54.7
Алфатар	47.5	100	30 6
Алеково	63.6	20	25.8
Ишврково	38 8	17	х
Смилец	47 2	240	29 6
Попина	80.4	138	21.6
Сребърна	94 2	97.2	34
Ситово	61.6	13.8	23.8
Срацимир	53 8	14 2	31
Кайнарджа	25.4	14 6	45 7
Голеш	19 4	0	44
Средище	18 5	18.7	39
Тутракан	41 9	115	33.2
Нова Черна	35.5	17	41
Старо село	26.8	37.2	36 6
Белица	41	80	42.8
Главиница	42 9	х	31.9
Ст. Караджа	25.6	24	31.7
Сокол	30 9	12.3	36.3
Зафирово	25 9	5	34
М Преславец	59.8	38	27.5
Дулово	41.4	0	64
Межден	48	х	44 9
Окорш	33.3	х	46
Секулово	39 6	х	41.6
Добротица	29 8	0	21.8
Черноник	42.8	х	39 5
Паисиево	35 8	х	33.8
Всичко ТКЗС	41.8	31.4	35.3

1500 дка подхранени посеви

Студеното време не попречи на кооператорите от бригадата на Александър Александров от село Нова Черна да излязат на полето и да започнат подхранването на есенните посеви. Благодарение на упорития им труд 1 500 дка пшеница вече са наторени с по 10 кг амониева селитра на декар.

Най активно се включиха в това мероприятие кооператорите Марин Панайотов, Георги Филев, Тодор Тодоров и други. Заслужават похвала и каруцарите Георги Маринов, Георги Петров и Иван Великов, които навреме извозиха изкуствения тор до блоковете.

Така кооператорите от втора бригада се борят за получаване на по-високи добиви от пшеницата, за решаването на зърнения проблем през тази година.

Илия ГРОЗДАНОВ

ЗАПОЧНА ПРЪСКАНЕТО НА ОВОЩНАТА ГРАДИНА

Преди два дни механизаторите Йордан Грънчаров и Руса Дойков от ТКЗС в с. Сребърна започнаха пръскането на овощната градина с разтвор от селинон. Това е едно от важните мероприятия за опазването на дръвчетата от болести. До сега са напръскани 62 дка круши и сливи. Пръскането продължава усилено.

Повече от три години Никола Ив. Атанасов от с. Старо село работи при телетата за угояване. Под неговите грижи бяха отгледани и предадени на държавата стотици животни.

Международна информация

Ние винаги сме били верни на дружбата и не ще и изменим

МОСКВА. Вчера на първа страница в вестник „Правда" е публикувана специална кореспонденция от София, за отзвуците в България от съвместната съветско-българска декларация, подписана в Москва. В кореспонденцията се съобщава, че по цялата страна се провеждат масови митинги и събрания на трудещите се. Всички централни вестници посвещават уводните си статии на резултатите от посещението на партийно-правителствената делегация, начело с др. Тодор Живков в Москва. В „Правда" е поместена също така и информация как в България се чествува „Деня на Съветската армия".

Въпреки всичко Япония ще търгува с Куба

ТОКИО. Решението на САЩ да прекратят военната помощ за Англия и Франция, които отказват да се присъединят към провежданата от САЩ стопанска блокада на Куба, не повлия на стремежа на Япония да търгува с Куба. Според изявления на японски официални представители, Япония възнамерява и занапред да се бори за развитие на нормални търговски отношения с Куба, с която тя е сключила търговска спогодба.

Изборите в Гърция — победа на демократичните сили

АТИНА. „На изборите на 16 февруари нашият народ удържа нова демократична победа" — се казва в решението на изпълнителния комитет на Единната демократична левица ЕДА.

„В своята борба гръцкият народ — се подчертава в решението — създаде нови възможности за решаване на големите проблеми, стоящи пред страната".

Като отбелязва, че реакционните сили възнамеряват да подринат завоеванията на народа, изпълнителният комитет на ЕДА призовава трудещите се в Гърция да се обединят в борбата за осигуряването на изпълнението на техните искания, за повишаване на жизнения уровен, за съкращаване на военните разходи и провеждане на политика на мир.

Изпълнителният комитет на ЕДА призовава и всички гръцки патриоти да подкрепят борбата на кипърския народ, да поискат трайни гаранции за независимостта на Кипърската република.

КОМУНИСТ

ТОЙ помни това като бял ден: един силен глас го накара да се събуди тогава, едно доста дълго и продължително чукане на външната врата и един горестен, жалък плач на жена — неговата.

— Няма ли край? Няма ли край това тегло? — питаше се тя и поглеждаше към децата, които скимучеха под юргана. — Къщата ни наопъки обърнаха. Него пък ще тикнат в затвора. Закъде сме ние?

Тя беше права, защото в същия миг полицаят повтори:

— Излизай, куче! Арестуван си!

Кольо не се уплаши, но му беше мъчно за децата. Той прегърна жена си, отри сълзите от очите на по-голямото и излезе.

Осемнадесет генерални обиски извършиха полицаите после у тях. Няколко месеца прекара той в един затвор в Молдавия и го пуснаха.

Но го задържаха отново след Сребърския процес и го разпитваха.

— Ти си комунист! — беснееше фашисткият следовател. — Кажи кои са съучастниците, с които окачихте червеното знаме в центъра на село Срединще?

Но Кольо не каза. Нито тогава, нито по после, когато започнаха да го мъчат.

— Ще кажеш ли? — искри изкачаха от изпъкналите очи на палача му. — Ще те убия като гнида!

— Не! — отговаряше твърдо Кольо.

И камшикът пак заплющаваше по голия му гръб. Между пръстите му поставиха пръчки за разтягане на китките. Хвърлиха го в съд с вряла вода. Поставиха го на електрически стол. И пак „НЕ!", и пак същата комунистическа твърдост пред смъртта в името на един героичен народ, който Кольо обичаше силно. Домашните му го прибраха полумъртъв. Два месеца го храниха с лъжичка като малко дете. Но той издържа. Това беше първата му по-сериозна схватка с врага, първата му закалка. И той се гордееше, че е вече истински комунист.

ВЛАЖНА септемврийска нощ. Късно е. Всички хора от селото са се прибрали по къщите си и спят. Но Кольо сън не го лови: от фронта се носят радостни новини — германците отстъпват. Той мисли за близката победа, за свободата.

С тихи стъпки някой се промъква до Кольовия прозорец. Той е нощният караул Кольо Добрев.

— Адаш, спиш ли? — запитва разтревожено дошлият и Кольо чува как сърцето му бие бързо. — Бягай! Ще те убият!... С ушите си чух това в общината!

Още не успял да облече горната си дреха, Кольо Лалев е обкръжен от полиция. Пред прага на къщата му гръмна пушка.

— Отвори! — крещят полицаите.

Но Кольо се промъква през един заден ход в сянката на дърветата и се спасява. Не изминал и стотина разкрача, той чува как изтрещява външната врата. И разбира — жената и децата отново ще си изпатят.

Кучешки лай изпълва махалата. Леко се отместват пердетата на някои къщи и всичко замира.

ИЗДЪРЖА комунистът. И дочака свободата.

На председателя на съвета Кольо Лалев предстои да извърши коренни промени в живота на селото. Масовизация, наряди, заеми — и още колко, и още колко задачи трябваше да се изпълняват. А хората не бяха свикнали. Още не разбираха сладостта на новия живот и неговите капризи в началото. Преодоля всичко — като истински комунист.

А после председател на селкоопа го направиха. И там — събрания, заседания, доклади.

Народната власт заслужено го удостои с народна пенсия като заслужил деец в борбата срещу фашизма. Но в къщи той не се спира. Той и сега живее със своите идеали, макар че годините поръсиха косите му със ситен бял прашец. Той е във фермите, при кооператорите на полето, в зеленчуковата градина — навсякъде. Макар че е вече на шестдесет и осем години, дядо Кольо сега е заместник партиен секретар и член на окръжното ръководство на борците против фашизма. Той е комунист, а комунистът не остарява.

Викенти ДУКАНОВ

ТРУДОВОТО ОБУЧЕНИЕ И СЪСТОЯНИЕТО НА УЧЕБНИТЕ РАБОТИЛНИЦИ

Политехническото обучение бе породено от нуждите на живота. То единствено може да осигури хармонично възпитание на подрастващото поколение, при което знанията се превръщат в убеждения, а уменията и навиците стават прекрасно условие за изграждане на пълноценна личност. Ученикът трябва още от малък да борави с подръчни инструменти и да владее манипулациите с няколко основни вида машини.

Законът за по-тясна връзка на училището с живота изисква сериозно отношение към обзавеждането на учебните работилници, за да се водят успешни занятия съобразно с програмата. А на практика в много училища трудовото обучение се подценява, работилниците не се обзавеждат според изискванията. Подценява се то от ръководителите на местните народни съвети, от директорите на училищата, страда и поради липсата на добре подготвени учителски кадри. Ръководителите на народните съвети нерядко отказват да отпускат средства за закупуване на инструменти и машини. Смятат, че „децата няма да стават занаятчии" и когато и да е те ще се научат в живота... Ясно е колко „правилни" са тези разбирания. Но те съществуват и довеждат дотам, че средствата за обзавеждане на работилниците се „прехвърлят" към други параграфи и се изразходват за други цели, едва ли по важни от тази, за която са предназначени.

В Паисиево положението е подобно. Може да се каже, че едва тази година успяхме донякъде да обзаведем учебната работилница. Но има още много да се прави...

А в района на Паисиевския съвет? Нито едно от училищата в Бял, Долец, Звенемир, Зъбил и Вълкан няма обзаведени работилници с тезгяхи, менгемета и инструменти, необходими за работата по трудово обучение. Учителите влизат с неловкост в такива „работилници". Ясно е какви занятия могат да се водят в тях. Програмата и методичната единица се нарушават. Еднообразната работа започва да досажда на учениците. Практиката увисва във въздуха и си остава само голата теория.

Не остава нищо друго освен, общи усилия на всички отговорни фактори за разрешаването на този въпрос. Ръководителите на народния съвет, директорите и изпълнителите по бюджета трябва да се съберат с преподавателите по този предмет и да отделят средства от новия бюджет, за да бъдат обзаведени учебните работилници и трудовото обучение да става според програмните изисквания. Това е необходимо да стане сигурно не само в Паисиевския район, но и на много други места в окръга.

Шукри НЕЗИРОВ

СЛЕД ПРЕГЛЕДА ЗА НАЙ-ДОБРО КИНО

Прегледът за най-добро кино вече приключи. Той активизира усилията на киноработниците в нашия окръг в техния стремеж да популяризират още повече най-значителните творби на българската и съветската кинематографии, на кинематографиите на другите социалистически страни; даде насоченост на работата на много оператори, стимулира ги да осигуряват образцови във всяко отношение кинопрожекции. В резултат на цялата тази многостранна работа любителите на филмовото изкуство станаха още повече. Така въздействието на филмите се разпростира върху повече хора, повече строители на новото общество зажизяват с прогресивните идеи, които популяризира киното.

Вече са известни резултатите от прегледа за най-добро кино в нашия окръг. На първо място се класира малкият колектив на киното в село Окорш. В резултат на упорита та работа на ръководителя Мехмед Садъков, на касиерката Юлия Назмиева и контрольора Андрей Димитров планът на киното беше далече преизпълнен: вместо запланувани е 650 зрителя, са отчетени 11 219, а вместо 790 лева приход са отчетени 1 356 лева. Наистина високо надпланово изпълнение, което говори, че колективът на киното в Окорш здраво е работил по условията на прегледа. Освен тези показатели, не по-малко важни за добрата работа на малкия колектив са и следните: през време на прегледа в Окорш не е допусната никаква повреда през време на прожекции; кадрите и тонът са отговаряли на изискванията; През време на прегледа за най добро кино в Окорш са прожектирани много шедьоври на филмовото изкуство: „Чапаев", „Тютюн", „Комунист" и др. Част от прожектираните филми са обсъдени със зрителите.

На второ място в прегледа за най-добро кино в нашия окръг се класира колективът на киното в село Айдемир.

Владимир ПОПОВ

Вечер на математиката

Вторник Кабинетът по физика на Първа политехническа гимназия в Силистра е оживен. Тук са дошли много ученици, за да присъствуват на вечерта, посветена на математиката, подготвена от математическата паралелка при училището.

Кратък, но наситен с интересни задачи и факти доклад изнася ученичката Румяна Петрова. След това вземат думата присъствуващите. Те имат възможността да откриват допуснатите грешки в някои задачи, да отговарят на изключително интересни въпроси от математическата викторина. Любознателните ученици, които обичат математиката, тази вечер успяха да научат много полезни неща: какво представлява милионът, кои са някои от тайните на математическата логика и кибернетиката и др.

Накрая директорката на Първа политехническа гимназия другарката Вера Минчева раздаде наградите и грамотите на най-добре представилите се участници в математическия конкурс и първия кръг на математическата олимпиада.

Румен ЧЕРНЕВ

Музикалната младост дерзае. Сега са разгърнати само първите страници на „Школа за акордеон", но след няколко месеца с помощта на преподавателите ще прозвучат и трудните музикални фрази от последните страници.

НА СНИМКАТА: Ученичката от Детската музикална школа в Тутракан Надежда Драганчева.

ЗАДРУЖНИ В ТРУДА И ВЪВ ВЕСЕЛИЕТО

Тихо е в работното помещение на XI бригада от цех „Ракита" на Промкомбинат „Камъшит". Характерният шум от пъргавите ръце, които ловко плетат ракитовите нишки, е заглъхнал. Но бригадата живее. Сега тя се е събрала в своя клуб на седянка, посветена на приближаващия Международен ден на жената — 8 март.

Стихва говорът на присъствуващите. Юлиана Симеонова, завеждаща културно-масовата работа на профгрупата в цеха, прочита кратък доклад за Международния ден на жената, а секретарят на заводския партиен комитет Оник Ширванян — информация за производствените успехи на бригадата. После прозвучават хубави стихове, понасят се мелодиите на песни.

В украсения от комсомолките салон става все по-весело, атмосферата все по-сърдечна. Разиграва се томбола, вият се кръшни хора. Комсомолките, които са взели най-активно участие в подготовката на седянката, са неуморими в песните и танците. Може би за някои празникът е далеч, но тяхната бригада вече живее с него.

Симеон НИКОЛОВ

ТРЕСКАВА ПОДГОТОВКА ЗА ПРАЗНИКА

Жените от гр. Дулово очакват своя празник Осми март с небивало досега настроение. По предприятия и учреждения кипи трескава подготовка за неговото честване. Женкомитетът към градския комитет на Отечествения фронт проведе съвещание с по-широк актив от жени, прие план и вече започна неговото изпълнение. Събират се предмети за томболата, която гражданството очаква с голям интерес. Група жени репетират пиесата „Мераци", която ще бъде изнесена пред жените на тържественото събрание. Със средствата от томболата ще бъдат наградени някои ударнички в производството. В навечерието на празника жените от градската лекторска група ще изнесат доклади в съставните села на съвета. Започна направата на агиттабла, написването на лозунги, диаграми и др. И всичко това се върши в чест на любимия празник, който всяка година дуловчанки посрещат и честват с голяма радост.

Венета ГЮРОВА

Взаимно се задължиха

Наскоро между пионерите от V-ти „Г" клас при основното училище „Христо Смирненски" и профорганизацията при Горското стопанство в гр. Дулово беше сключен договор за взаимопомощ. През годината пионерите ще гостуват на работниците и служителите с подходящи музикални и литературни програми. Ще окажат помощ на Горското стопанство при събирането на горски семена, необходими за производството на фиданки в разсадника. Двете договорни страни ще си разменят изработени табла с ликовете на първенците и отличниците от производството и ученето. Чрез екскурзии до производствени обекти пионерите ще се запознаят с особеностите на производството в Горското стопанство. Стопанството ще осигури подходящ участък от 3 дка с млада горска култура, която пионерите ще отглеждат и ще я нарекат „пионерски обект". Те ще изработят птичи къщички за гнездене на полезните птици и ще направят хранилки за полезния дивеч в горите. За повишаване и затвърдяване на постигнатия успех от пионерите до края на годината Горското стопанство ще осигури парична награда на първенците в размер на 25 лева.

Това ще помогне и на двете страни да се опознаят в труда и ученето.

Янко ПАНАЙОТОВ

Комунистите се учат

При териториалната партийна организация в с. Зафирово има изграден кръжок по „Основи на комунистическото възпитание", в който участвуват почти всички комунисти. Всеки вторник кръжокът, с пропагандист др. Кина Колева Дачева, провежда своите занимания от 18 часа и слушателите се запознават с много нови за тях въпроси. Досега са проведени всичко 15 лекции от програмата. Но нито веднъж не е ставало дума, че времето в кръжока е безцелно пропиляно, защото другарката Кина Колева старателно готви своите лекции и ги предава на достъпен и разбираем език. По-дейно участие вземат в събеседванията Нако Николов, Аврам Петров, Пенка Петрова и др. Общо взето комунистите се учат добре и чувствуват как с всеки изминат ден техните познания се увеличават, как стават по-полезни за партийната организация, като агитатори в производството. Голяма помощ на кръжока и пропагандистката оказва партийната секретарка др. Надежда Рафаилова, която държи сметка за присъствието на всеки слушател и за неговото участие в работата на кръжока.

Петър НЕЙКОВ

Образцово занятие по гражданска отбрана

Неотдавна в ДИП „Липа" — гр. Силистра се проведе заключително занятие по гражданска отбрана. Шестдесетте курсисти показаха, че са усвоили отлично преподавания им материал и със сръчност и умение прилагат на практика това което са учили в курса.

Отлично се представиха на занятието курсистите Стойчо Духчев, Иван Маринов, Петър Маринов, Неделчо Колев, Кирил Арабаджиев и много други.

Н. ХРИСТОВ

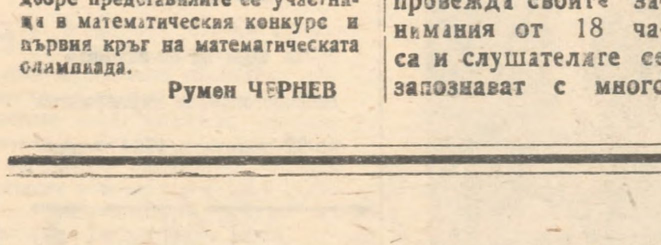

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

30

*Кога ще можете да излезете на среща в рибарска лодка? Ако срещата може да се организира, мога ли да науча двама души на техниката на тайнописа, за да могат да си пишат с вас, докато аз бъда при вас?" *)*

Сугрията Арвид отнесе това писмо в Тукумс, където то беше благополучно пуснато в пощенската кутия. А след ден, съкращавайки това съобщение до размерите на обикновена радиограма и зашифровайки я, Вилкс помоли Делиньш да я предаде по радиото. Делиньш впрегна Болярина и се отправи към гората. Той се върна чак през нощта. Предаването премина добре.

И отново започна очакване.

5.

ПРОДЪЛЖИТЕЛНАТА атлантическа пролет донесе най-сетне в Англия не само топло, но и успех, във всеки случай на един човек.

Такъв удачник се чувствуваше Силайс.

Всичко около него като че ли неочаквано се измени. Завиждаха му, хвалеха го, вслушваха се в него. И сам той със странно чувство на удоволствие забелязваше, че промени стават не само около него, но и в самия него.

Той стана по-уверен, говореше с апломб, научи се да възразява не само на нисшите по ранг, но и на такъв несносен горделивец като началника на Прибалтийския отдел на разузнаването Маккибин, и с удоволствие забелязваше, че Маккибин не само изслушваше възраженията му, но и често постъпва именно така, както Силайс му препоръчва.

Даже паричните средства, от които Силайс винаги се нуждаеше, изведнъж започнаха някак незабележимо да се увеличават. Ту получаваше безотчетна сума „за представителство", ту командировъчни за пътуване в ГФР, ту неочаквана премия или празнично възнаграждение. Порано тези блага преминаваха неизвестно защо покрай него, и той едва със задна дата научаваше, че да кажем референтът по делата на Естония Ребане, или специалистът по работите с Литва Жакявичус неотдавна са получили такова и такова поощрение. Сега той сам можеше да се похвали при разговорите с тези горделивци, че се кани да си купи малолитражка и, разбира се, не такъв будоар на колелета, какъвто е купила мис Нора, стопанският секретар на Маккибин, едва станала любовница на началника, а строг тъмносин автомобил, еднакво пригоден и за делови пътувания, и за увеселителни разходки.

И в къщи сякаш всичко се нареди. Жената на Силайс постепенно привикна към новия живот. Очите ѝ, когато той се приближаваше към нея, вече не бяха така уплашени. Тя по-рядко си спомняше за оная, другата, останала някъде в Латвия, че тя може изведнъж да се появи тук, в Лондон, — малко ли се появяват тук хора, които мъжът ѝ командува. А в ония условия, в каквито тя и Силайс живееха, такова появяване би могло да причини огромна беда: англиканската църква, към която сега принадлежаха Хилда и Габриел Силайсови, не прощава двуженството. В оня ден, когато малката щерка на разорилия се лесопромишленик узна, че нейният немлад мъж има друга жена в Латвия, тя, както личеше, се изплаши за своя живот.

Но сега и Хилда привикна като че ли, и във всеки случай, тя по-рядко питаше за „оная", вероятно, разбрала, че „оная" еднакво не е нужна нито на нея, нито на Силайс.

С една дума, продължителната атлантическа пролет донесе най-сетне и топлина и първи успехи на Силайс.

От онова време, когато най-после английското разузнаване смени за полезни услугите на Силайс по вербуване на хора и го повиши в звание, изтегляйки го от лагера за преселени лица, в който той беше комендант, непосредствено в Лондон, под крилцето на мис Нора, в подчинение на Маккибин, Силайс вършеше само една работа: опитваше се да разгадае намеренията на началството. Уви, това не беше лесно!

Той се опитваше да разузнае за английските планове при временния „президент" на Латвия. Древният старец Зариньш, последният посланик на буржоазна Латвия при кралското правителство на Великобритания, много се гордееше със своето звание „президент". Тия пълномощия той получи от Улманис в най-последния момент от съществуването на буржоазна Латвия, когато работниците от Рига вече обкръжиха двореца на Улманис. Разбира се, старата меличка, както непочтително Силайс наричаше за себе си господин Зариньш, не влияеше и никак не можеше да влияе на хода на събитията. Но той би могъл да даде на земляка си съвет. Нали и англичаните се консултираха със Зариньш? Недаром началникът на Прибалтийския отдел на разузнаването мистер Маккибин така често посещаваше Зариньш, ходи с него на риболов, по точно на извънградски гуляи...

Но Зариньш правеше вид, че не разбира намеците на новия довереник на английското разузнаване. Той горещо преживяваше своите собствени неприятности. Неговият колега, последният латвийски посланик в САЩ Фелдманис се канеше да узурпира званието „президент", водеше някакви тъмни интриги в държавния департамент на САЩ, за да повлияят американците на англичаните в смисъл да предадат пълномощията на Зариньш на самозванеца Фелдманис.

С една дума между тях имаше обикновена борба, каквато винаги разяжда емигрантските групи и групички. Зариньш се оплакваше от англичаните: скъперници, недостатъчно подкрепят угасващия живот на посолството, примирили са се със съществуването на Съветите и не рискуват да започнат война...

Особено тровеше съществуването на Зариньш статията на някакъв си наблюдател, появила се в списание „Дипломат" под широко обещаващото заглавие: „Какво е бъдещето на дипломатите от прибалтийските страни, намиращи се в Англия?

Авторът на статията, човек, несъмнено, осведомен, между другото пише и за Зариньш:

„Проблемът за дипломатите от прибалтийските страни в Лондон е най-привлекателен. Нас ни интересува, кой от дипломатите в Лондон знае нещо за своите колеги, вписани в края на списъка на дипломатическия корпус на „Форейн офис" под параграфа: „Не включени повече в протоколния списък, но признавани от Нейно Величество и ползуващи се с определени привилегии и почести..."

Имената на тези лица са следните: Август Торма, Чарлз Зариньш и Бронис Балутис. Те се обозначават като „извънредни посланици и пълномощни министри". Обаче нито в един случай не се посочва националността на тези лица.

В така наречения „Шерифски списък", издаван от министерството на външните работи, Торма и Саренер се обозначават под думата „Естония", Зариньш и Озолинс—под думата „Латвия" и Балутис и Балискис—под думата „Литва". Същото това се отнася и до протоколния списък на министерството на външните работи, който съдържа четиридесет и една фамилии на консули от прибалтийските страни, работещи на територията на Англия. Всички те получаваха назначение на тези длъжности от правителства, които сега се намират зад пределите на своите държави.

Тези дипломати се ползуват с дипломатически привилегии (безмитно и безакцизно получаване на спиртни напитки, на различни вносни стоки и т. в). Те също така се ползуват от дипломатическа неприкосновеност. Отбелязаният в протоколния списък параграф „Почести, привилегии" въвежда в известно заблуждение. Дипломатите от прибалтийските страни не се ползуват от главната дипломатическа привилегия — дипломатическо старшинство. Ако ги включеха в списъка по старшинство, то с десетилетия те биха стояли по-горе от другите във връзка с продължителността на тяхното пребиваване на своя пост.

Балутис и Зариньш сега са на над осемдесетгодишна възраст. Тъй като те и Торма не представляват Съветските прибалтийски републики, в техните страни няма упълномощени лица, които биха могли да ги отзоват, да ги уволнят, или да им дадат някакви други инструкции.

(Следва)

ПРОМИШЛЕНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ ПРЕД ЮБИЛЕЙНАТА ИЗЛОЖБА

> *„Ентусиазмът и трудът на народа са огромна сила. Без ентусиазъм, без готовност на масите да преодолеят трудностите и да вършат трудови подвизи, в името на утрешния ден, социализмът и комунизмът не могат да бъдат изградени".*
>
> Т. ЖИВКОВ

НАШЕТО материално производство непрекъснато нараства, наред с това се изменя културата и благосъстоянието на народа. Социалистическата ни родина промени стопанския си облик и се нарежда на все по-високо място сред напредналите страни в света.

Продуктите на труда не могат и не трябва да се измерват само с количествени показатели. Нашата промишлена продукция трябва да бъде на нивото на най-високо равнище и по своите качествени показатели, по всички изисквания на съдържанието и формата си. „За гражданите на социалистическото и комунистическото общество — се казва в Директивите на Осмия конгрес — промишлеността трябва да произвежда богат асортимент от висококачествени, трайни, практични и художествено добре оформени промишлени стоки".

За да се помогне на предприятията от нашия окръг в изпълнението на тази задача, през месеците август-септември т. г. в Силистра ще се организира окръжна юбилейна изложба на промишленото производство посветено на двадесетгодишнината от победата на Деветосептемврийското въоръжено въстание. Изложбата ще покаже успехите на младата ни промишленост и едновременно с това ще даде възможност на потребителите да кажат своето мнение по изложените образци от предметите за широко потребление. В нея ще участвуват всички промишлени предприятия с изделия от сегашното си производство и с предмети, които ще се произвеждат в близко бъдеще.

През последните няколко години промишлените предприятия в окръга постигнаха значителни успехи в борбата за производство на изделия с по-високо художествено и естетично оформление. Добри резултати в това отношение постигна колективът на промкомбинат „Камъшит" — Силистра. Финната керамика в нов художествен стил, пирографираните изделия, разнообразните кошничета от ракита и папур и други разнесоха славата на предприятието далеч зад границата на нашата страна. Значителни успехи постигнаха и работничките, и работниците от промкомбинат „Текстил" — Силистра. Новите модели жекардови тъкани, вълнено плетиво, фъканата бродерия, козинявите и конопените пътеки се посрещат с голям интерес от гражданите, а към възглавничките за столове проявяват интерес и в чужбина. В промкомбинат „Електрометал" се усвои производството на парогладачна преса за шивашката промишленост, в ТПК „Метал" производството на гондоли за обзавеждане на търговски магазини, в пресовия цех на ДМЗ „Стомана" се произвеждат красиви и удобни домакински съдове и различни предмети за широко потребление от неръждаема стомана и др.

Достигнати ли са обаче пределните възможности и в това отношение? Определено можем да кажем, че работата по внедряването на естетика и художествено оформление в промишленото производство, не е доведена до край. За постигане на по-добри успехи, ръководствата на промишлените предприятия трябва да се обърнат с лице към хората, към работничките и работниците — творците на материални блага. Необходимо е да се създадат условия за творческо проявление на новаторите, на майсторите на новото, на специалистите — да се разгори пламък в търсенето на новото, на красивото.

Силистра и Тутракан са градове, които от далечно минало се славят с изкусни майстори в различните професии. От тях са се учили на занаят няколко поколения, от които някои работят в промкомбинатите и трудово-производителните кооперации т. е. там, където се изработват предметите за широко потребление. Натрупаният от тях опит, сега трябва да се свърже с постиженията на науката, умело да се съчетае с изискванията на новия човек—гражданин на социалистическото общество, да се въплъти в удобното, красивото и практичното произведение.

По-добри резултати могат да се постигнат, като се използува колективния ум. За това, правилно е във всеко предприятие, което произвежда предмети за широко потребление, да се изгради художествен и асортиментен съвет. В съвета трябва да участвуват най-добрите работници—новатори, майстори, изтъкнати специалисти и художници. Там където собствените сили не достигат, да се търси помощ на външни специалисти и на творческите организации в страната.

Успешното изпълнение на задачата по оформянето на нашите промишлени изделия е тясно свързано с приложението на моралните и материалните стимули. Творците на новите модели и асортименти трябва да са на почит и уважение в предприятието и града и да се поощряват материално. Голям принос могат да дадат и търговските организации. Работниците от търговията, като изучават нуждите и вкуса на потребителите, чрез своите асортиментни съвети, могат да насочат промишлените предприятия към усъвършенствуване на производството и усвояването на нови модели. За това е необходимо да се организират по-често срещи между търговските работници и промишлените дейци.

В подготовката за участие в изложбата всяко предприятие трябва да проведе широка организаторска и творческа работа. Необходимо е да се изработят мероприятия, изпълнението на които да се възложи на специална комисия. Програмата за участие трябва да се доведе до знанието на всеки работник, да се организира съревнование и да се определят награди за най-добрите постижения. На предприятията също така ще се прави оценка за участието им в изложбата и на тия, които са се представили най-добре, ще се присъдят награди.

Задачата на ръководствата на промишлените предприятия в подготовката и провеждането на изложбата сега е да проведат широка организаторска и творческа работа, която в крайна сметка да издигне на по-високо ниво приложението на художественото и естетично оформяне на промишлените изделия.

Яким ПЕТКОВ

Правилният път е намерен—множат се успехите

БОГАТА и плодородна е земята на кооперативното стопанство от с. Секулово. Години наред тук кооператорите получават добри добиви от основните селскостопански култури. От 1960 година досега, за пшеницата те се движат между 200-220 кг., а за царевицата 280-340 кг зърно от декар. Въпреки това обаче, по редица важни показатели доскоро стопанството изоставаше. Кооперативът не можеше да изпълни заплануваните добиви и парични приходи, не можеше да устои на сключените договори с изкупвателните организации, не са изпълняваше задълженията към държавата, висока беше себестойността на получената продукция, трудът на кооператорите не се заплащаше добре. През 1962 година от растениевъдството планът не се изпълни с 328 000 лева, а от животновъдството с над 100 000 лева. Кои са причините? Защо стопанството тъпче на едно и също място? Тези въпроси вълнуваха както кооператорите и специалистите така, и ръководителите на стопанството.

Сегашните ръководители на стопанството са млади другари, които нямат много стопанска опит и практика. За сметка на това обаче, те са хора с пламтящи души, които не се примиряват със слабостите, търсят и прилагат новото в своята работа, ползват се от постиженията на науката и техниката.

При по-задълбоченото вникване в икономиката на стопанството те стигнаха до извода, че то ще тръгне по пътя на успехите, само ако се ликвидират някои

Слабости в заплащането на труда

А през 1962 година те не бяха малко. В животновъдството трудът на гледачите на юниците, телетата и непродуктивните крави се заплащаше на глава, без да се има предвид получения прираст. При това положение гледачите не бяха заинтересовани от увеличаването на прираста и намаляването на яловостта при юниците. Подобно беше положението и в растениевъдството. Трудът на кооператорите се заплащаше на базата на изработените от тях трудодни, без да се има предвид получената продукция по бригади и звена на края на годината. Кооператорите се стремяха да отработят повече трудодни, без да обръщат внимание на качеството на работата, а това даваше отражение върху получените добиви.

В началото на миналата година управителният съвет на кооперативното стопанство взе смело и целостно решение за паричното заплащане на труда, за въвеждането на премиалното и допълнително възнаграждение във всички сектори на материалното производство. В животновъдството освен основното заплащане, като допълнително заплащане се предвиди 60 на сто от получената продукция да се дава на гледачите, освен това за ежемесечно изпълнение на плановете се предвиди да се дава на гледачите и премиално възнаграждения. При стопроцентово заплождане на кравите на съответния гледач се даваше по 37 лева еднократно премиално възнаграждение.

В полевъдството освен основното заплащане според положения труд като допълнително заплащане се предвиди 40 на сто от надплановата продукция да се дава в натура на кооператорите. Освен това за качествена работа при по-важните кампании бяха раздадени и премиални възнаграждения. А накрая на годината на онези бригади и звена които преизпълниха плановете си като допълнително възнаграждение бяха раздадени 27 тона царевица, 2 тона захар, 1 000 кг олио и др.

През годината огромна политическа работа извършиха общинският партиен комитет и първичните партийни организации от района по изучаването и внедряването на челния опит. Изградени бяха школи във всички бригади и ферми, които успешно приключиха своята работа.

Редовно се отчиташе съревнованието и се връчваха награди на първенците в бригадите, звената и фермите.

В резултат на всички тези мероприятия в сравнение с 1962 година, през 1963 година стопанството направи чувствителна крачка напред в своето икономическо развитие. Впрочем за това нека да говорим с

Езика на цифрите

Въпреки, че в сравнение с 1962 година условията бяха по неблагоприятни, от най-важните култури стопанството получи по високи добиви. За пшеницата добива се увеличи от 200 на 206, за ечемика от 277 на 301, за царевицата от 280 на 352, за боба от 67 на 122 кг на декар. В резултат на това стопанството предаде на държавата в сравнение с 1962 година в повече 410 тона пшеница, 452 тона царевица, 122 тона боб и др.

Въпреки тежката зима и трудните условия значителни успехи бяха постигнати и в областта на животновъдството. Секуловският кооператив тази година е между онея стопанства от окръга, които отчетоха всичките си договорни задължения към държавата. Докато през 1962 година от 411 крави са надоени 648 585 литра мляко, то през 1963 година, благодарение на това, че се прочисти стадото от непродуктивните крави и се подобри тяхното хранене и гледане, от 378 крави са надоени над 900 000 литра мляко. Чувствителен ръст има и стоковата продукция. В сравнение с 1962 година през 1963 година на държавата са продадени в повече: над 30 тона месо, 320 тона краве мляко, 20 тона овче мляко, 2 тона вълна, 480 000 яйца и др.

След като се увеличава продукцията, естествено е, че чувствително се увеличават и доходите на кооператорите. През 1963 година на кооператорите са раздадени в повече 150 000 лева, доходът на работоспособен кооператор се увеличи от 566 на 728 лева, на човекоден от 2,80 на 3,27 лева.

Всички тези цифри красноречиво говорят, че правилния път за укрепване икономиката на стопанството е намерен и успехите се множат с всяка измината година.

Халкъ РУФИЕВ

ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В ОБЩЕСТВЕНИЯ СЕКТОР НА ОКРЪГА ПРЕЗ 1964 ГОДИНА

КООПЕРАТИВНИТЕ стопанства от окръга представиха своите проектопланове за развитие на животновъдството през 1964 година. В обобщения план за окръга се вижда, че при планирането е съобразена държавната планова задача за развитие на животновъдството в четирите основни въдства — говедовъдство, свиневъдство, птицевъдство и овцевъдство.

При говедовъдството стои за разрешение следната задача: запазва се поголовието на говедата —всичко 31 700 броя в т. ч. на 11 725 крави, които кооперативните стопанства трябва да имат към 31. XII. 1964 година. В оборота на говеждото стадо се предвижда приход на 11 300 телета. От говедовъдството се разчита на 545 тона говеждо и 954 тона телешко месо кланично тегло по договорно изкупуване. Кооперативните стопанства трябва да произведат от кравите 22 697 тона мляко обща продукция, за да посрещнат нуждите си от цяло и бито мляко за храна на телетата и осигурят договорно изкупуване на 18 140 тона. Плановият годишен млеконадой на фуражна крава средно за окръга е 2 010 литра. Говедовъдството е застъпено във всички кооперативни стопанства на окръга, като превес е даден в стопанствата край Силистра, Дулово и Тутракан — тъй наречения млечен пояс.

Поставена е задачата в говедовъдството да се формират във всички кооперативни стопанства от окръга разплодни ядра с 4 700 високопродуктивни крави, осигуряващи приплоди за ремонт на стадата. Същите да се подложат на диференцирано хранене и гледане и заплождане чрез изкуствено осеменяване с най-високопродуктивните датски бици на станцията.

Останалите крави да се фермират със стокови ядра за млекуване и производство на мъжки и женски телета за угояване. Заплождането на кравите от стоковите ядра да става с бици от порода за месо чрез изкуствено осеменяване, или естествено покриване.

Свиневъдството в ТКЗС в окръга има да решава основна задача — осигуряване 2 948 тона свинско месо кланично тегло по договорно изкупуване. Или 50 на сто от всичкото месо трябва да е свинско. Освен това трябва да се реши получаването на възможен брой прасета от основните и еднократни прасилки с оглед пълно задоволяване нуждите на угояването за 1964 и част от 1965 година, както и необходимите прасета за лично ползване на кооператорите. Кооперативните стопанства са в състояние да отговорят правилно на поставените задачи в свиневъдството. Налице са 5 000 основни и 5 700 еднократни прасилки и около 26 000 свине за угояване в началото на 1964 година. Свиневъдството се концентрира постепенно в няколко кооперативни стопанства — Айдемир, Нова Черна, Межден, Окорш, Ишірково, Кайнарджа, Средище, а по 150-200 основни и 300 350 еднократни прасилки има във всички кооперативни стопанства с изключение на ТКЗС — Смилец и Малък Преславец. Свиноугояването е съсредоточено в трите угоителни стопанства — Калипетрово, Дулово и Срацимир. Само от тези 3 стопанства ще бъде продадено на държавата над 1 050 тона свинско месо кланично тегло.

В птицевъдството е наличните 207 000 носачки кооперативните стопанства трябва да осигурят обща продукция 21 555 000 яйца, средна носливост 106 броя на носачка и да обезлечат стокова продукция от 18 200 000 яйца.

Птицевъдството постепенно се съсредоточава в ТКЗС Смилец, Кайнарджа, Тутракан, Алфатар, Главиница, Паисиево и други стопанства с по 6 8 000 носачки. Специализираните в угояване на свине стопанства останаха с по 2 3 000 носачки за производство на яйца за общостопански нужди.

На овцевъдството в окръга, което запазва поголовието си около 176 000 овце всичко в т. ч. 135 000 овце майки предстои изпълнението на 5 581 тона овче мляко обща продукция или средно по 41.5 литра мляко на овца, 490 тона вълна или средно по 2.85 кг от овца. Овцевъдството трябва да осигури договорно изкупуване на 4 610 тона овче мляко, 490 тона вълна, 548 тона агнешко месо и 405 тона овче месо кланично тегло.

При така осъществени на дело планираните показатели за поголовието и общата продукция от животновъдството от ТКЗС в окръга се осигурява получаването на 15 691 000 лв.

Държавните земедески стопанства в окръга ще произведат и предадат на държавата 3 060 тона мляко всички видове, в т. ч. 180 тона овче и 100 тона биволско, 2 970 000 яйца, 38 тона вълна и 1 048 тона месо всички видове кланично тегло (телешко 112 кг, говеждо 30, агнешко 16, овче 20, свинско 791, птиче 73 т).

Такива са задачите пред животновъдството на нашия окръг.

Телчарят Рушид Рашидов от село Любен винаги се стреми да бъде добре почистено в помещенията на малките телета. Затова той редовно изнася с каруца тора на полето.

По-добра подготовка по математика!

Неотдавна в Паисиево се състоя съвещание на директорите, дружинните ръководители и учителите по математика от училищата на съвета за обсъждане състоянието на обучението по математика в светлината на окръжното съвещание, организирано през януари от Окръжния комитет на Партията.

В изказванията на участниците пролича голямата загриженост на обществеността от незадоволителните резултати в обучението по математика. Изтъкнато беше, че тези резултати се дължат най-вече на липсата на навици за самостоятелна работа, на пропуските в знанията на учениците от минали години и слабата заинтересованост на някои родители от учебната работа на децата им.

Директорът на основното училище в Паисиево Кольо Братанов напомни, че за да се излезе от това положение, всеки учител трябва да прилага във всекидневната си работа най-добрия наш и съветски опит, държи за високата ефективност на всеки свой урок и работи системно с учениците за попълване на пропуските в знанията и уменията им.

Методи ЛУНДЖОВ

ХУБАВИТЕ ТРАДИЦИИ НЕ БИВА ДА СЕ ЗАБРАВЯТ

Може би за пръв път тази година към отчетно-изборното събрание на физкултурното дружество в село Паисиево се проявява такъв интерес от страна на младежите и кооператорите от околните села. Може, защото физкултурата и спортът вече са ежедневна необходимост на всички хора.

Но в доклада на Г. Мънчев, председател на дружеството, успехите през миналата година в масовизирането и спорта бледнеят пред слабостите. Дори се налага изводът че никак не е била плодотворна изтеклата година за паисиевските спортисти. Защото е било лошо представянето на футболния отбор. Защото волейболният отбор на селото, който преди години с успех е защитавал достойнството на дружеството, е изоставен.

В изказванията пролича желанието на всички да се видят грешките за замирането на различните спортове и секции, за да не бъдат допуснати тези слабости и през тази година, годината на Втората републиканска Спартакиада.

Милко НИКОЛОВ

ПРИ ВЕТРЕНСКИТЕ ОВЧАРИ

ПЪРВИ посрещачи ни бяха големите овчарски кучета, най-верните приятели на ветренските овцевъди. Те вече размахваха опашки и се въртяха около нас, може би защото сега през зимата времето е студено и тук идват рядко хора.

Овчарите бяха на поста си—сред стадата. Най-опитният от тях — бай Марин Гаджев, побърза да се извини за закъснението, с което ни посрещат:

—Сега е най-усиления период на агнене. Овцете трябва навреме да се нахранят и напоят. Трябва и агнетата да се подкърмят, и суха постеля да им се сложи, а и зобчица и сенце да им се даде— обесняваше ни той. — Освен това денонощно трябва да се обикалят кошарите, защото всеки момент може да се оагни овца, а агънцата не се ли приберат навреме, може и да премръзнат.

Бай Тодор е среден на ръст с прошарена коса. 26 години се занимава той с овчарлъка, а от 14 години е в кооператива. През това време при него са идвали много и различни специалисти. От тях той научи още по добре тънкостите на тази професия Затова го слушат и уважават другарите му от овцефермата.

Те заедно ни разведоха из кошарите. Разказаха ни с желание за успехите си, за трудностите в работата.

Още през есента те са взели мерки за правилното протичане на агнилната кампания. Всички помещения за малките агънца са с добре остъклени прозорци. Вътре е топло и приятно. Навреме е започнало и подхранването на младите агънца. В специални коритца им се дава овес и царевично брашно. В малки яслички, опрени до стените им слагат зелена люцерна и меко ливадно сено. Осигурили са им и солчица за лизане.

Благодарение на добрите грижи на овчарите досега не е умряло нито едно агънце от стадата.

Овцевъдите с охота говореха как хранят овцете в тези зимни дни. Как дават сух царевичак, силаж и по 200 г зърнен фураж на овца. Наред с това на оагнените овце се добавят бобенище и ливадено сено. Още много неща ни разказаха овцевъдите, затова дълго след това с въодушевление разговаряхме за тези хора, които са се отдали изцяло на професията си, които в зиме и лете, в студ и жега работят съзнателно и неуморно.

Георги КИРИЛОВ

РАННИТЕ ПИЛЕТА СА ГАРАНЦИЯ ЗА ВИСОКА НОСЛИВОСТ

Много ръководители и специалисти на кооперативни стопанства, когато им се постави въпроса рано да получат пилета през зимата от декември до април, реагират остро без да съзнават, че грешат. Това те правят защото зимния сезон иска по голяма подготовка и повече грижи за гледането на пилетата, отколкото по-късно, когато времето се стопли. Обаче този положен труд се отплаща богато.

Пилетата, получени през зимата са много по-жизнени, защото произхождат от богати на каротин яйца, което е гаранция за тяхното правилно развитие. А през месеците май, юни и юли организмите на птиците обедняват на каротин, а от тук и яйцата, поради което излюпените пилета са нежизнеспособни и податливи на редица заболявания. Такива пилета се развиват много лошо, закържавяват и след това като носачки са склонни да заболяват от ларинготрахеит, хрема, шарка, авитаминоза „А" и други. Пронасят много късно, едва към деветия, или десетия месец.

Ранните пилета поставени при благоприятни условия на хранене и гледане, се развиват много бързо, пронасят рано и по такъв начин се улеснява изпълнението на плана за яйцата през текущата година. В ония стопанства, които миналата година получиха пилетата по рано и ги гледаха добре те се развиха бързо и пронесоха много рано. Носливостта на кокошките в тия стопанства сега е добра. Към тях спадат Алфатар, Бабук, Калипетрово, Айдемир, Кайнарджа, Окорш и други. В Окорш например стадото е великолепно. Тук кооператорите още от самото начало са положили за птиците добри грижи и резултатите са на лице. През есента те са направили добър отбор, като всички изостанали птици са продадени, а са оставени най-добрите носачки. В началото на месец януари, носливостта беше около 19 на сто, а към края на месеца тя е над 50 на сто. При птиците няма никакви болести. Смъртността е сведена до минимум.

От всичко казано до тук става ясно, че една от най-важните причини за получаването на повече яйца е отглеждането на ранни пилета.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

И правденските овцевъди ликуват

Тази година в с. Правда в кооперативните стада има общо 1 500 овце за разплод. Вече са се оагнили 865 овце, от които са получени повече от 876 агнета.

Между добрите овцевъди и сега се нарежда възрастният кооператор Исмаил Тахсинов. В стадото му блеят вече 65 агънца. Най-добро е състоянието на стадото на Халис Салимов, който от 81 овце е получил 89 агнета.

Добрите грижи към овцете и агнетата, поднасянето на най-подходяща храна на младите животни е станало причина смъртност въобще да не бъде допусната.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ОБРЪЩЕНИЕ

на ръководството на „Енергоснабдяване"—район Силистра към всички граждани от гр. Силистра и окръга

В резултат на продължителната суша през миналата година и оскъдните зимни валежи, електроснабдяването в страната се затрудни силно. Затова с министерско разпореждане временно се забранява използването на електродомакински уреди в жилищните домове през време на вечерния максимум на енергосистемата—от 17 до 21 часа. Задължават се всички граждани да намалят месечната консумация на електроенергия за домакински нужди с 50 на сто в сравнение с изразходваното количество през миналите месеци.

За неизпълнение на горните мерки, органите на Енергоснабдяване ще налагат санкции, включително лишаване от електрическа енергия за срок до 7 дни, а към отделни, несъзнателни граждани ще се вземат и по строги мерки.

ГРАЖДАНИ И ГРАЖДАНКИ

Ръководството на „Енергоснабдяване"—Силистра се обръща към вас с призив строго да се спазват жизнено важните за нашата икономика мероприятия, които целят нормализиране на енергоснабдяването на страната.

Нека тази задача стане високопатриотичен граждански дълг на всеки жител на града и окръга ни.

От ръководството на
Енергоснабдяване—Силистра

Закон за запазване на обема

Ст. Димитров

Една от най-важните задачи сега е предаването на договорираната животинска продукция на държавата.

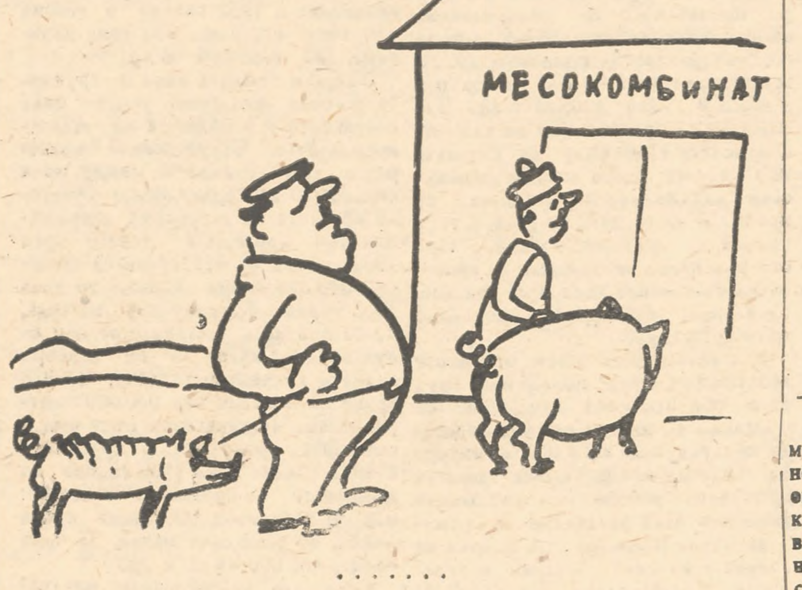

……

ЗЛОБОДНЕВКА

Духа северният вятър,
свиня квичи, овца блей,
а един кооператор
слуша всичко и се смей.

Той държи ги жадни, гладни,
чака мляко и месо,
но процентът му ще падне
сигурно под две на сто.

Че за живите животни,
овце, крави и свине,
и кат се ръце работни,
грижи мъничко поне.

Другаде — картина друга.
Мотат се насам-натам,
а сеялките и плуга
ремонт чакат. Просто срам!

Има една опашата
друга някаква беля:
не се чистят семената
нейде в някои села.

А сеитбата ни чака...
Добив искаш ли висок,
никак, никак не протакай—
семето чисти във срок!

Но не сториш ли това ти
— нямам хич за туй мерак —
просто ще изпатиш, брате!
Ще те жуля. Няма как!

ОСАТА

ЕХ, КУЛТУРНИ РАЗВЛЕЧЕНИЯ! АМА ДЕ ГИ?

ИМАМ един приятел, млад, специалист. Ходи винаги елегантно, поздравява вежливо и говори на различни теми. Културен човек. Мечтата му сега е — телевизор. Може и да си е купил вече (макар че ще приема само Букурещ, а нито една румънска дума не знае). Той често въздиша:

— Ех, София! Къде ще я сравниш с тукашната скука. Жадувам за културен отдих и развлечения.

Срещам го на улицата и го питам?

— Здравей! Къде?

— Къде ли може да иде човек в този град? Скука, братле, скука.

— Не си ли довечера на концерт на местния симфоничен оркестър?

— Ти шегуваш ли се? — обижда се приятелят ми. — Някакви профани си въобразяват, че могат да правят изкуство. Подигравка с музиката!

— Тогава защо не гледаш „Спящата красавица“ или „Милион за усмивка“.

— В този театър ли? Не искам да си развалям впечатлението от театрите в София. Нали разбираш?..

— Разбирам. Като беше две седмици в командировка сигурно си гледал „Океан“ или „Стража на Рейн“.

— Къде ти време, братле? Едва се вредих за мача с португалците.

Половин час преди завършване на работното му време, той говори така по телефона:

—Слушай Къ[illegible], готов ли си? Перко и Катъра се обадиха. Ще бъдем тази вечер у Пуяка. Вишновката му я знаеш. Като я изпием, ще търсим друга ливада.. Какво? Просветно събрание ли? Метни ги, че си на кръжок. Аз така пратих за зелен хайвер моите агери от кварталната организация. Колкото по се държиш, толкова по ти имат уважението.

След малко пък го срещам забързан по улицата.

— Как си? Как си? Все скучаеш ли?

— Пуквам се от скука, братле. Ще изпогинем в [illegible] и Диарбекир.

— Хайде да гледаме в неделя прегледа на хоровите и танцови състави! Младост и красота!

— Не ме обиждай, моля ти се! Да гледам кошничарките и цивчиците? Мерси!

— Тогава ела на рецитал! Артистът поне е от София.

— Народно творчество? Благодаря! „Двама братя дърва делят“ и „Пасъл Дойно шилета“! Обидно и срамно за културата ни знаеш. В къщи и вече имаме хладилници и прахосмукачки, а в изкуството още не можем да скъсаме с цървулите и потурите.

— За концерта на Христосков вече няма какво да кажеш

— Бе това ти изкуство ли го наричаш? Едно време в училищните оркестри всичко туй го свирехме. Народът иска истинско изкуство, а не скука.

— Тогава защо не посещаваш вечерите на смеха, на младостта, на танците, на дръзките мечти? Организират се всяка вечер в читалищния дом.

— На мене, братле, от пропаганда и агитация вече ми се повръща. Трябват ми културни развлечения. Жадувам аз за тях, братле, жадувам, ама де ги?

Борис ИЛИЕВ

Хр. Велчев

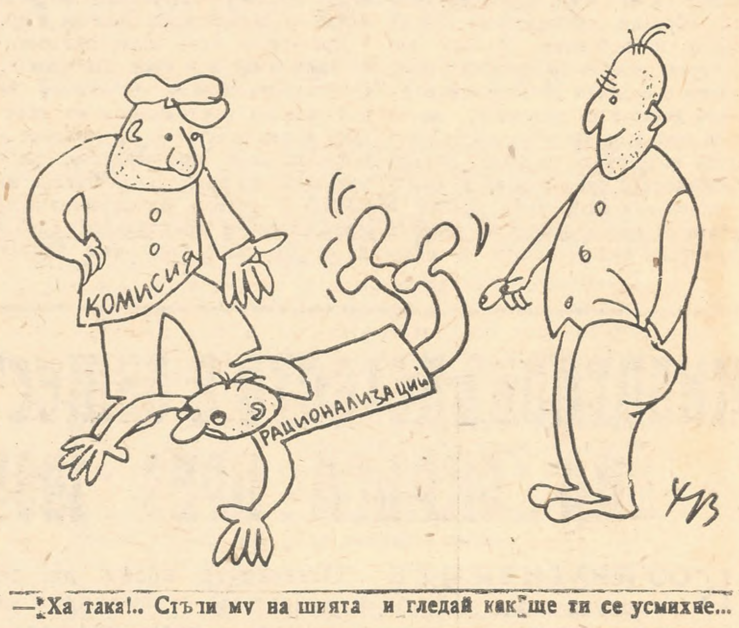

—Ха така!.. Стъпи му на шията и гледай как ще ти се усмихне...

ПАТИЛАТА НА ГОРЧО КАРАГОРЧЕВ. ЖЪЛТЕНИЦА И ТОР. ЗА ФЕСТИВАЛА Е ЗОРА... И ЗА ТОРА

КАТО специалист-постановчик на сатирични спектакли Горчо Карагорчев бе станал известен в целия наш окръг, че дори и зад неговите граници. Но тъй като той си е наше, добруджанско постановъчно чедо, същият хвърли силите си по места. Тоест започна да си изкарва хляба по нашите селски сцени. Подхвана една работа, да ти се изправят косите по-високо дори от сградата на ОГП в Силистра, която е започнала вече да си лющи мазилката.

Но да не се отплесваме, значи. В понеделник Горчо ходеше в Средище, в сряда посещаваше сатириколектива на Кайнарджа, в петък мизансценираше в Зафирово, а в неделя отиваше на другия край на окръга — чак в Добротица. И тъй като цялата сатирична работа трябваше да се пречупи през призмата на конкретната действителност в светлината на фестивала, Горчо Карагорчев обяви:

— Живият живот — на мушката в нашите сатирични представления!

Нека се стряскат на сън звеноводи, бригадири и председатели! Но задачата в момента каква е? Торът значи! Нека изнесем тора на преден план в нашата работа и да видим дали журито на фестивала ще ни обвини в бягство от действителността!

И торът бе изведен на сцената. Започна едно извозване — ум да ти зайде. И в Кайнарджа, и в Средище, и в Зафирово, и в Добротица селските сатирици бичуваха ръководствата на стопанствата, а Горчо потриваше ръце от кеф. Уви, той не можа дълго да се радва, защото торът си остана само на селските сцени, а иначе си стоеше пак в стопанските дворове, без да бъде извозен.

Така или иначе, Горчо в момента се радваше. Какво от туй, че и в четирите споменати села постановките си приличаха като две капки вода? Нима професионалните режисьори не копират един от друг? Защо пък той да не копира себе си? Още повече, че това е сатира, а при нея всичко може. . .

И стана една каша. . .

В Зафирово самодейците-сатирици критикуваха стопанството, че от 10 000 тона тор е извозило само 1 973. Колегите им от Средище пееха весели куплети и играеха сценки, затуй че от 13 000 тона тяхното ТКЗС е извозило само 2 183 тона. Кайнарджанските и добротишките кандидати за първите места във фестивала също бичуваха подобни кусури.

В главата на Горчо стана торова каша от цифри и проценти. Посред зима го пипна жълтеница и той влезе в болницата. Сатириците осиротяха без вдъхновител, сатирата замря. А може би журито фестивално наистина щеше да оцени неговите усилия. . . Язък! Поболя се Горчо от пустия му тор, самодейците останаха без баща, без ръководна ръка и работата спря. Съвсем спря и извозването на тора.

Усетиха се най-сетне ръководителите на стопанствата в споменатите села. Умря сатиричната самодейност и те сега са готови съвсем да я погребат, но в никакъв случай не мислят за тоя пусти тор, заради който един човек лежи и пъшка в момента на болничното легло.

Жалко за младия Горчо! Още по-жалко за тора! Съвсем жалко за немарливите стопани! . .

АЗ и ТОЙ

ЯЙЧАРСКА ИЗПОВЕД

Изповядват се председателите на селкоопите в селата Алфатар, Бабук, Иширково, Калипетрово и Чернолик, които са събрали най-малко яйца от личните стопанства.

Февруари ни донесе
ми го студ и много сняг.
Планът ни от сняг го втресе
и под нула падна чак.

Там и тука по селата,
сред кокошите стада,
намаляха пак яйцата,
но това не е беда,

че заявки ний сме дали —
и затуй сме си сербез —
вместо снежните парцали
да валят яйца от днес.

Ха тогав елате, вижте,
как със нашия хесап,
ние двaж, дори и трижд ще
бъдем в плана с ербап!

По яйчарските задачи
дадохме заявки ний!..
Даже и „Осата“, значи,
не ще може да ни бий!

Изповядал: ПАНЧО

ЗИМНО ПРЕДСТАВЛЕНИЕ

Хр. Велчев

……

ХАЙДЕ ДА ПРАЗНУВАМЕ!

В магазина шум се вдига, продавачът мига, мига...

ТАЗИ история се случи в село Йорданово. И макар че името на селото няма нищо общо с името на река Йордан, където се е къпал юначагата Иоан, леля Йорданка от Йорданово се изпоти много по-незабелязано от библейския герой. А това стана така:

— Мамче, — каза малката Даринка, която щъркелите донесоха едва преди пет години, когато леля Йорданка смяташе, че тези дългокраки същества са я забравили вече.

— Какво искаш, мамино? — шепва леля Йорданка дъщеричката си, защото си я обичаше много.

— Искам бисквитка, мамче!

Леля Йорданка изтича.

— Няма бисквити! — каза магазинерът. — Има лукчета.

Леля Йорданка купи лукчета и си отиде.

— Мамче, — каза малката Даринка — искам вафличка.

Леля Йорданка изтича.

— Няма вафли! — каза магазинерът.— Има лукчета.

Леля Йорданка купи лукчета и си отиде

— Мамче,—каза малката Даринка — искам шоколадово бомбонче.

Леля Йорданка пак изтича.

— Няма шоколадови бомбони — каза магазинерът. Има лукчета.

Леля Йорданка се изпоти. По нея потече вода като от библейския Йоан. Тя видя в представата си малката Даринка като едно малко лукче, а магазинерът — като един голям лук, тоест, като лукова глава.

И след това си отиде.

Ала тя сбърка. Сбърка най-напред с това, че си представи магазинера като лукова глава. Сбърка с това, че не си представи доставчика Дечо Илиев като лукова глава. Сбърка и с това, че въобще забрави председателя на селкоопа в Ишарково Момчо Момчев, който отказва да даде витрини за закуските в хоремага, отказва да купи и уред за подаване закуските на клиентите и те си ги вземат сами — с две пръчици, като не забравят да опипат известен брой мазни баници на тезгяха.

Така че, ако леля Йорданка си беше представила хигиената в хранителните заведения на Йорданово като лукова глава, щеше да бъде права. Но тя не си я представи, а си отиде.

И с това историята свърши. Е, може да не е свършила съвсем, но така си мислеше леля Йорданка.

Любен ДЕЛЯКОВ

И в Срацимир може да има...

...СЛАДКАРНИЦА, за която хората разговарят сладко вече от няколко години. Говорят сладко и въздишат горчиво, защото още нищо не е направено за нейното откриване. Ръководството на селкоопа казва:

— Трябва да се направи нещо..

От няколко години ръководството слага пръст на челото и мисли какво точно трябва да се направи. Учениците също мислят. Но те мислят, че е нужно да се направи паметник на мислещото ръководство в стила на вечно мислещите философи-алхимици.

Така мислят учениците. Защото учениците искат да закусват сутрин. Кооператорите и те искат. Искат да хапват нещо сладко — вместо да консумират в хоремага кюфтетата, които съдържат 50 процента хляб и лук.

Всички мислят.
Всички искат.

Какво мислят и какво искат ръководителите на селкоопа — не се знае.

...ОБУЩАР, който да ремонтира повредени обувки. Нали през зимата не е много удобно да се ходи с пробити обувки. Някогашния обущар Христо Пенев е жив и здрав — с чукче в ръка, но няма кой да му осигури условия и материали. Най-добрата услуга на кооператорите ще бъде, ако се вземе чукчето на бай Христо и се чукнат някои ръководни глави — само за подсещане. Да!

...ШИВАШКА КООПЕРАЦИЯ, която да работи на държавни цени, качествено и в срок. По този начин и жените, и мъжете ще се разхубавят; ще се влюбват повече и ще се родят повече граждани на Републиката ни. А и няма да става нужда кооператорите да ходят чак в Силистра за шивашки услуги. Разбира се, децата са по-важно перо в случая.

...БРЪСНАРСКИ САЛОН, за който в селото има достатъчно бръснари, но няма достатъчно инициатива. А ако се открие бръснарски салон за срацимирското човечество, по точно за мъжката половина от срацимирското човечество, ще се поддържа нужната хигиена и красота сред мъжете и ергените.

Пита се обаче — кой трябва да се обръсне предварително, за да могат после кооператорите да се бръснат в съвременни и удобни заведения?

...ПРАВИЛНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ на вносни и дефицитни стоки. Може да има, ама няма за което неотдавна бяха изпратени пред другарския съд Кирчо Русев и Христо Пенев. Само че трябва да се изправи пред другарския съд и председателят на селкоопа Пеньо Йоргов, който нарушава грубо постановлението за ограничаване подобни нередности в търговията. Някои стоки се продават направо от склада, други се разпределят уж за съставните села, а там отиват само парите за стоките.

Петър ЧОЧЕВ

В частното ателие на художника

Хр. Велчев

Посвещава се на кооперативите в Алфатар, Ацеково, Окорш и Добротица, които до до 15 февруари не са предали нито килограм месо на държавата.

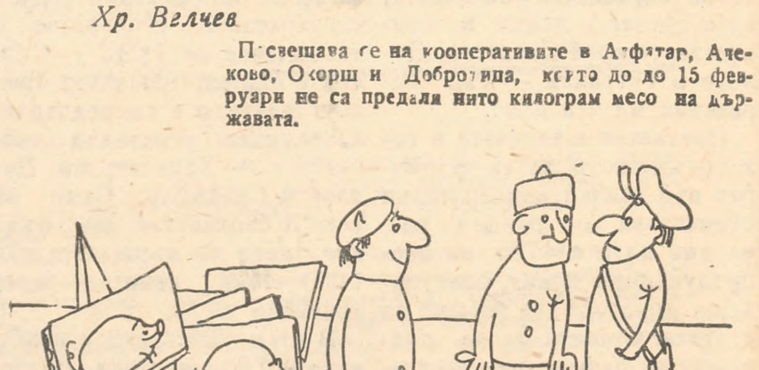

— Имам стотина угоени прасенца за продан...

ФЕЙЛЕТОН

ПОСЕЩЕНИЕ

НЕДЕЛЕН ден е. Янко и Пешо, младите даскали, както винаги са в хоремага. И този път под носа им изтичват шийки две „двойки“ с гроздова. Пешо и Янко тъжно набождат киселото зеле и започват изповедите си, но по-малко кисели от него

— Леле, Янко! — въздъхва Пешо и нежно опипва чашата си. — Не се живее с тази усойница Кандиларова. Директорка! Що не си гледа здравето и службата, ами само се заяжда? Успехът, та успехът! Слаб бил... Е, че като не възприемат, кой е виновен! Аз? Аз ли? Моя ли е вината, че мозъчната им кора е гладка като плондер? Трябвало посещения да направим по домовете им. Тесен контакт да поддържаме с родителите... Пфу!

— Стига де, стига че се чува наоколо! — Спира го Янко. — То туй за посещението по домовете си е право. Ама много кал, бе, много кал. Сега както е пекнало туй слънце... Ами, Пешо, слушай! — Янко заема решителна поза, сякаш намалява на някого поведението. И изведнъж предлага:

— Слушай, хайде да посетим днес някои. Тез, около шосето, разбира се. Няма да се каляме много я! Хем ще отбием номера.

— Ама кои, кои точно?

Янко се навежда към приятеля си и се усмихва като предвидлив котарак, доволен от своята съобразителност:

— Абе ей го бай Минчо. На крайната маса. Защо да не отидем у тях? Двама ученици има при нас. Живее близо. Знаеш ли какво вино и какви наденички им ?

— Дадено! Извикай го! — радва се Пешо.

Янко вдига чашката за вдъхновение и убедителност.

— Бай Минчо, я ела тук бе! Отделил си се като лалугер в яющета! Е, ама чакай, чакай — ти нали имаш ученици! Я хайде с нас да проверим твоите учат ли или са драснали на игра. Хайде бай Минчо.

Човечецът явно се изненада, но какво може да прави! Смирено и уж безразлично казва:

— Ами че заповядайте. Аз в къщи ги оставих — пък ще видим..

Педагозите гаврътват чашките, плащат и тръгват. Бай Минчо започва да се клати малко встрани от тях...

— Добър ден, како Гинке! Тук ли са учениците? — притваря пътната врата Пешо и тръгва по стълбите.

— Тук бяха преди малко. Сигурно са изтичали до вуйчови си отсреща. — бърше пръсти в престилката си жената.— Ей сега ще ги извикам. Не, не си събувайте обувките. Влизайте, влизайте. Минчо, почерпи гостите. — И започва да шляпа из калта, пресичайки улицата.

А педагозите се настаняват на масата като за съвет. Вълшебните ръце на окотения бай Минчо с украсят сякаш от небето шише с ракия, чашки, кисели домати, морковчета. Чашките започват да се изпразват и напълват, да се напълват и изпразват. И тъкмо на четвъртата чашка вратата скръцва: Нейко и Еленка!

— Добър ден! — подсмърчат наведените главички

— Добър ден! Къде ходите вие досега, бе? Цял ден скитате, я после —слаби бележки! —реве даскал Пешо. Тук той сега се чувствува по-силен и по-развързан от даскал Янко и му намига скришом.

— Ама ние...

— Какво ние? — изревава сега Янко. — Скитосвъте насам-нататък, а пък уроците... Бай Минчо, топло ли е в съседната стая?

— Топло е.

— Ха отивайте там и отваряйте учебниците! След два часа ще ви изпитаме.

— Като че ли [illegible] е Стефчов от „Под игото“! — мисли си Еленка, грабва двете чанти и минава с братчето в другата стая. И започват да се четат.

В другата стая педагозите също започват да се измъчват с надениците и виното, което бай Минчо е приготвил.

След два часа Пешо фъфли с надебелял език:

— Янко, в-в-вр-ме м-ме е да с-си х-х-ходим. Бай М-м-минчо, изв-в-викай учени-ци-те.. — После помисля, поклаща тежка глава и казва: — Я по-добре недей.. Н-н-н- нека чета!

Като се подкрепят братски, олюлявайки се педагозите тръгват из калта. Но нали са единодушни, и двамата си мислят почти едно и също: „Добре беше. Всичко беше добре. И децата се подготвиха за утре, и ние понамазахме. Не са чак толкова отвратителни тези посещения по домовете. Дават добри резултати. Сигурно, сигурно. Само да не беше таз пуста кал...“

Петър МИХАЙЛОВ
с. Долно Ряхово

Хр. Велчев

Февруарски случки или из преживяванията на Снежко

Грешка

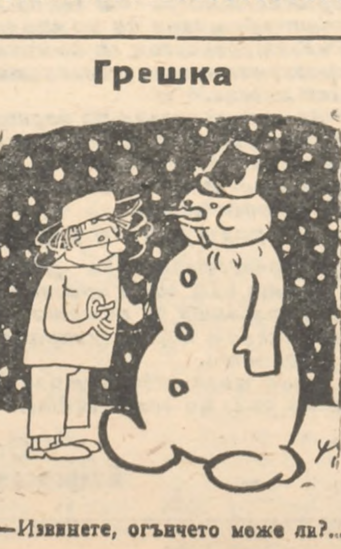

—Извинете, огънчето може ли?...

Необходимост

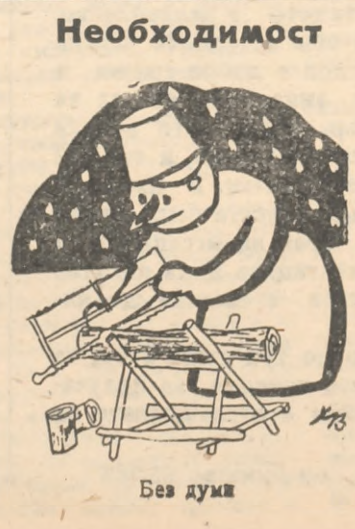

Без думи

21625

УСМИВКИ ПО РАЗНИ ПОВОДИ

Из опита на шофьора

Дървото е такова растение, което може сто години да стои на едно място, а после изведнъж да се озове пред самия радиатор на колата.

За 24 часа

Императорската етикеция изисквала от последния император на Латинската империя Балдуин II да загуби цели денонощия, за да сложи своя подпис. През първия ден императорът пишел първата половина на своята фамилия, а втората —на следващия ден, точно след 24 часа.

Изморителна работа

В Париж пристигнал знаменит гост от Индия. Вечерта го завели в един клуб, където той за пръв път видял хора играещи туист.

—Тези сигурно са много бедни? —попитал той съпровождащия го.

— Не, напротив. Член на клуба може да стане състоятелен човек.

— В такъв случай обяснете ми защо те не наемат други хора, които да вършат тази тежка и изморителна работа вместо тях.

СЪВЕТИ НА ДОМАКИНЯТА

ПРЕДСЕДАТЕЛ, ПЪРЖЕН СЪС СВИНСКА МАС

Това ястие е съвсем модерно. Негови авторки са жените от село Средище. Взема се килограм свинска мас, която от 14 месеца не се намира по магазините на селкоопа в Средище, слага се в една тенджера—по възможност висока към два метра и отдолу се запалва огън. След като маста започне да цвърчи, да пука и да пръска наоколо, се поставя един жив председател на селкооп, който е виновен за липсата на свинска мас в магазините. Ако не се намира под ръка председател, може да се използва и доставчикът на селкоопа. Ефектът ще е същият.

Бърка се с дървена лъжица, а може и с желязна — докато председателят или доставчикът започне да вика:

—Стига! Ще доставя свинска мас!...

(рецептата е изготвена по идея на Г. К.)

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 24 (732) | Четвъртък, 27 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Повече тор — по-големи добиви

Години наред вече стопаните от кооператива в с. Паисиево се убедиха, че за получаването на по-големи добиви от различните селскостопански култури важна роля играе и наторяването. Затова още в началото на тази година беше подето съревнование по бригади и звена за извозването на повече оборски тор.

По блоковете на кооператива в с. Паисиево са разхвърлени вече над 3 500 тона. Най много тор са пренесли каруцарите от бригадите на Осман Алиев и Неждет Руфадов.

Но докато в горепосочените бригади се хвърлят всички сили за провеждането на това мероприятие — то в с. Звенемир наторяването изостава. А за тази работа има достатъчно сили и средства, необходимо е само по сериозно отношение към поставената задачи.

Милко НИКОЛОВ

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА 9-ти СЕПТЕМВРИ

Да преизпълним плановете и обещанията!

Готови ли сме за пролетната сеитба?

Слаботото влагозапазване на почвата налага тази година брануването, култивирането и самата сеитба да се проведат бързо и в съкратени срокове, за да може да се използва макар и малкото зимна влага, която ще гарантира получаването на високи добиви от пролетниците. За да бъде сторено това, зависи в най-голяма степен от готовността на машинно-тракторния парк, от подготовката на семената и добрата организация, която трябва да създадат ръководствата на ТКЗС и ДЗС.

Но да видим каква е подготовката? До момента още не са ремонтирани 34 тежки, 39 средни и 48 леки трактора. От тези 121 трактора 59 са в РТС, и последните нямат никаква причина да забавят ремонта. Липсата на някои резервни части може бързо да се преодолее, ако се вземат незабавни мерки.

От направените проверки в някои кооперативни и държавни стопанства се оказа, че прикачният инвентар е готов. Механизаторите в повечето ТКЗС положиха необходимите грижи, използваха хубавите дни през есента и зимата и добре подготвиха машините. Бяха дадени указания от ОНС да се изградят вътрешни комисии в ТКЗС и ДЗС, които да проверят основно състоянието на прикачния инвентар по бригади. В повечето стопанства това вече е извършено.

Но оказа се, че в ремонта има и някои пропуски. Така например в полския стан на село Богдавци на 3 от всичко 4 сеялки, семепроводите през цялата зима стояха на тях, поради което са повредени. В ТКЗС — Алеково петкорпусните гредите не са добре смазани и са потънали в дебела ръжда. Не работят автоматите и регулаторите на сеялките. В ТКЗС — Зафирово не е обърнато достатъчно внимание на браните. Добра е подготовката на машините и прикачния инвентар в ТКЗС — Алфатар, Малък Преславец, Главиница и други. Тук личи грижливата ръка на добрия стопанин. Всеки агрегат е огледан от всички страни, оставен на трупчета и добре съхранен. Като общ минус трябва да се посочи, че все още влачките не са направени в повечето стопанства.

Но основна слабост на кооперативните стопанства си остава неизвършената докрай работа по въвеждане новостите в техниката при сеитбата. Поставена е задача на техническите ръководства на стопанствата да внедрят по-голяма механизация при отглеждането на царевицата и слънчогледа и по възможност по-малко работна ръка да участвува при обработката на тези култури. Но затова все още е направено много малко. Не навсякъде главните инженери са се заловили с преустройството на квадратно гнездовите сеялки за пунктирана сеитба. Всяко стопанство също така трябва да подготви сеялки за едновременна сеитба и торене, и по една-два култиватора за едновременно окопаване и внасяне на хербициди. Докато ТКЗС — Малък Преславец и Алфатар напълно са приключили с приготвянето на тези приспособления, има стопанства като Зафирово, Алеково и други, където работата все още е в самото начало.

В някои стопанства е подценено изграждането на звена и бригади за комплексна механизация. Това ще попречи за правилната и навременна обработка на пролетните окопни култури, тъй като трудовото напрежение през тази година ще бъде голямо. Основна задача пред механизаторите сега трябва да бъде внедряването на възможна най-голяма механизация при отглеждането на захарното цвекло и тютюна. В окръга има натрупан вече известен опит в това направление, който трябва да се приложи във всички стопанства. Престъпно ще бъде маркир-поливачите в ТКЗС — Дулово, Черволик и други да сездействат, да не се механизира разсадоотглеждането на тютюна, окопаването, пръскането и други процеси.

Наред с подготовката на техниката не бива да се забавя и подготовката на семената. Много от стопанствата приключиха със сортообмена и почистването на посевния материал от ранните култури. Но има и такива, като Алеково, Голеш, Кайнарджа и други, който едва сега го започват. Царевицата и фасула все още не са получени от „Сортови семена“, вярно е, че до правителствения срок има още време, но не бива да се чака последния момент.

Оперативните и главно работните планове все още не са навсякъде изготвени. Такъв е случая например в някои бригади на ТКЗС — Алеково. Също е положението в ТКЗС — Главиница и в някои други стопанства. А без план, в който да се види конкретната работа на всеки механизатор и кооператор, на всяка машина, далече не може да се отиде. Не бива механизаторите да започнат кампанията, без да имат сезонна задача и маршрутни планове. Вниманието на управителните съвети на ТКЗС трябва да бъде насочено сега именно към създаването на здрава организация по провеждането на сеитбата. В най-кратък срок всички стопанства трябва да приемат оперативни и работни планове, които да се обсъдят от всички кооператори.

Само по такъв начин кооперативните и държавни земеделски стопанства ще могат да посрещнат пролетната сеитба в пълна готовност, да я проведат навреме и висококачествено.

Една от участничките в срещата на жените-птицевъдки от окръга, получила най-много яйца през месец януари, беше и другарката Нейка Иванова от село Алфатар. Заедно с другите участнички на срещата тя пое обещание да получи по 150 яйца от кокошка за годината. Сега тя полага всички усилия за изпълнението на поетото обещание.

На борба за висока носливост

В птицефермата на с. Паисиево за 5 200 кокошки се грижат кооператорите Ебазер Наимов, Невзат Исмаилов, Емине Невзатова и Васфие Ебазерова. Когато постъпиха в птицефермата, носливостта беше много ниска — едва 1 000—1 100 яйца на ден. Но те имаха желание да оправят работата. Само след една седмица носливостта стигна до 1 600 яйца, а сега вече се получават на ден над 2 200 яйца.

За януари птицевъдите преизпълниха своя план като вместо 26 000 яйца получиха 29 000. За февруари планът им е 43 000 яйца, но те обещаха да получат 45 000.

По всичко личи, че обещанието ще бъде изпълнено. Само до 20 февруари те получиха 40 000 яйца.

Т. ЕБАЗЕРОВ

ПРОИЗВЕЖДАНАТА ПРОДУКЦИЯ ТРЯБВА ДА БЪДЕ САМО ВИСОКОКАЧЕСТВЕНА

На 23 февруари т. г. по инициатива на отдел — промишлено-строителен при Окръжния комитет на БКП и отдел търговия при Окръжния народен съвет, в салона на читалище „Доростол“ бе проведена среща на ръководителите от промишлеността и търговията.

На срещата началникът на отдел търговия при Окръжния народен съвет др. Георги Стоянов запозна присъствуващите с правителствените документи, третиращи всички въпроси, свързани с качеството на произвежданата продукция от промишлеността в страната.

Тук стана ясно, че колкото и малко да са количествата стоки, произвеждани от предприятията на окръга, то не са редки случаите на лошокачествена изработка. Така например промкомбинат „Камъшит“ пуска на пазара дамаджани, плетени от ракита с лошо изработени дъна. В ДИП „Липа“ се изработват гардероби с недостатъчно шлайфани чекмеджета, не се закитват и изкърпват някои от пукнатините по шперплата. Често се срещат големи чепове по мебелите, недопустими по държавния стандарт. В ДКК „Нектар“ все още произвежданата продукция от грах и зелен фасул не издържа гарантирания срок от 6 месеца и дава бомбаж. В промкомбинат „Електрометал“ през миналата година са произведени кошници от найлон, които поради лошото си качество стоят и сега в складовете. В ТПК „Дунав“ все още се произвеждат обувки от лошокачествена кожа, а понякога са и некачествено изработени. Не са малко случаите на лошокачествена изработка в детската конфекция. ТПК „Метал“ пусна на пазара некачествено изработени предни и задни стъпенки от гума за мотоцикли, които бяха спряни от продажба. ТПК „Инвалид“ дава на пазара некачествено изработени юргани. Произвежданите в промкомбинат Дулово разтегателни кухненски маси са с повече от възможните чепове. На много от масите плотовете са напукани. Върху много от тях боята е зацапана и потекла.

На срещата много от ръководителите споделиха тревогата от досегашните слабости и необходимостта да се предлагат на населението само висококачествена стока. В откровения разговор между промишленици и търговци бяха направени и редица интересни предложения. Така например директорът на Окръжно търговско предприятие др. Владимир Драгнев, предложи всякога да са нагледно изложени мострите на онези предмети, които бяха договорирани на панаира в Пловдив и да се следи да се произвеждат като тях. Да се поставят тетрадки във всички цехове, които произвеждат стоки за нашия пазар и периодично да се вписват в тях впечатленията и препоръките на специалистите. Да се направи градска витрина, на която да се излагат лошокачествените стоки. По често да се срещат промишлениците и търговците.

Почти всички изказали се другари подкрепиха направените предложения и посочиха необходимостта да се подобри работата в материално техническо снабдяване, за да се доставят само качествени материали за нуждите на промишлеността.

Закривайки срещата др. Яким Петков, завеждащ отдел промишлено-строителен при Окръжния комитет на БКП, съобщи, че в чест на славната 20 ет годишнина от Деветосептемврийската победа, в града ще бъде открита голяма промишлена изложба, на която промишлените предприятия от окръга ще могат да покажат своите успехи. На най добре представилите се предприятия ще се дадат награди. В чест на празника и предстоящата изложба той призова промишлениците на борба за производство само на висококачествена продукция.

Иван НИКОЛОВ

1200 ТОНА ОБОРСКИ ТОР НА ПОЛЕТО

В продължение на по-малко от два месеца кооператорите от бригадата на село Йорданово извозиха 1 200 т оборски тор на полето. Работата не стихва и сега. Всички са убедени в ползата от това мероприятие, което в най-голяма степен допринася за повишение на добивите. За ова бързат да използват всеки хубав ден до настъпването на усилените полски работи, за извозването и складирането на колкото се може повече тор край блоковете.

Николинка ГЕОРГИЕВА

Международна информация

Съветска парламентарна делегация във Франция

ПАРИЖ. Съветската парламентарна делегация, водена от члена на президиума на Върховния съвет на Съветския съюз Николай Подгорни, започна обиколка из Франция. Със специален самолет тя пристигна в един от най-големите промишлени градове Мец. На летището членовете на делегацията бяха сърдечно посрещнати от префекта на департамента, генерални съветници, представители на печата и много граждани.

Н. С. Хрушчов ще посети Швеция

МИНИСТЪРЪТ на външните работи на Швеция Нилсън, изказвайки се на събрание в столицата, говори за успехите на Съветския съюз във връзка с предстоящето посещение на ръководителя на съветското правителство Хрушчов в Швеция. Нилсън подчерта, че през м сец март ще се навършат 40 години от установяването на дипломатически отношения между СССР и Швеция. По-нататък Нилсън е изтъкнал значителния напредък на съветската икономика и техника и че Съветският съюз в момента по своите научни достижения е на едно от първите места в света.

Нови планове за агресия срещу виетнамския народ

ВАШИНГТОН. Тук продължават разискванията по въпроса за войната в Южен Виетнам. Във връзка с предстоящето посещение на министъра на отбраната на САЩ Макнамара в Южен Виетнам във Вашингтон обсъждат появилото се съобщение за плановете, които предвиждат тази война да се пренесе на територията на демократична република Виетнам. Представител на Белия дом съобщи на организираната на 24 т. м. пресконференция, че президентът Джонсън е говорил по телефона с министъра на отбраната Макнамара и с държавния секретар Ръск. Пред представители на американския печат представителят на Белия дом е отказал да коментира декларацията на ТАСС по въпроса за Южен Виетнам.

Кипърският въпрос все още не е решен

НЮ ЙОРК. След няколкократ отлагане Съветът за сигурност при ООН на 25 вечерта продължи разглеждането на кипърския въпрос. През последните четири дни делегациите на САЩ, Англия и Турция водиха безконечна борба с цел да наложат на ООН и на генералния секретар У Тан своя план за изпращането в Кипър на така наречените „международни сили на мира“, т. е. войски на НАТО.

Както вече бе съобщено, У ТАН уведоми членовете на Съвета за сигурност, че досегашните преговори за разрешаването на кипърския проблем са се оказали безуспешни. Той изрази надежда, че Съветът за сигурност ще намери най-сетне изход от задънената улица, в която са стигнали преговорите по кипърския проблем.

* * *

Президентът на Кипър Макариос съобщи за решението на правителството: всички кипърци, които незаконно притежават оръжие, да го предадат незабавно на властите. Той съобщи също така за решението на правителството — кипърската полиция да бъде увеличена на 5 000 души.

Резултат от мобилизиране на силите

Благодарение на предварително взетите мерки за посрещане на зимата, тази година Окръжното търговско предприятие успя да задоволи нуждите на населението. Нито за един ден магазините в окръга не останаха без най търсените стоки. Хранителни продукти, различни видове тъкани и обувки, домашни потреби, модерни мебели — всичко можеше да се намери в складовете на предприятието. В тях липсваше не ранното задържане на едни стоки за сметка на други. От това следва да се направи заключението, че добре организираната търговия на едро е гаранция за задоволяване нуждите на трудещите се.

Общо за първите два месеца на настоящата година планът за търговията на едро е преизпълнен. Още на 22 януари предвидената сума от 4 933 лева беше надхвърлена и достигна 5 415 лева. Клонът в Силистра при план 2 695 лева отчете 2 981 лв, този в Тутракан вместо 1 180 лв — 1345 лева и Дуловския от 958 лв реализира 1 089 лева.

В съревнованието на едно от челните места се нарежда началника на силистренския склад за мебели Стефан Костов. Той успя да използува сезона, когато те се търсят най-много и набави почти всички необходими предмети за обзавеждане на домовете. Близки до неговите са и резултатите от работата на началник-склада за трикотаж в Силистра Атанас Момчев и на този за конфекцията в Тутракан — Минчо Петков.

Сега усилията на колектива на Окръжното търговско предприятие са насочени към по-пълното мобилизиране на силите, за постигане на още по-високи успехи и достойно представяне на двадесетгодишнината на Девети септември.

Георги АНТОНОВ

Сведение

за хода на по-важните селскостопански мероприятия до 24 февруари 1964 година

ТКЗС	Яйца за ден %	Изв. обор тор %	Подхр. пшен. %
Айдемир	38	64.5	0
Калипетрово	65.3	52	16.1
Бабук	57.1	36.3	58.2
Алфатар	31.8	52	6.5
Алеково	29.9	64.1	0
Иширково	x	40	20.1
Смилец	27.5	48.4	0
Попина	22.8	81.3	0
Сребърна	42.2	99.3	12.4
Сяново	25.6	63.6	0
Срацимир	30.7	58.3	19.8
Кайнарджа	50.3	28.8	29.7
Голеш	46	20.3	0
Средище	32	18.5	0
Тутракан	43.3	43	22.9
Нова Черна	40	36	11
Старо село	35.4	27.5	7.1
Белица	42.7	42.5	5
Главиница	34.2	42.9	26.7
Ст. Караджа	37	26.5	0
Сокол	41.1	31.7	0
Зафирово	37.6	30.3	0
М.Преславец	33.3	72.7	0
Дулово	66	41.5	0
Межден	46	49.3	0
Окорш	49	34.4	0
Секулово	43.7	40	0
Добротица	27.5	31	0.5
Черноляк	35	44.2	2.1
Паисиево	38	37.2	0
Всичко ТКЗС	37.4	43.6	8.4

Изобилието ще споходи и попинци

И зеленчукопроизводителите от с. Попина започнаха работа още през първите благоприятни дни от новата година. Тогава полето беше все още пусто и сковано от студовете. Мъчно се работеше. Ръцете вкочаняваха от студения вятър. Пръстите на краката премръзваха. Но кооператорите от звената на Любен Георгиев, Тодор Георгиев, Стоян Енчев и Георги Калчев превъзмогнаха всички трудности. Те организираха така работата си, че едновременно с приготвянето на парниците ставаше възможно и извозването на оборския тор.

Така за съвсем кратко време, попинските зеленчукопроизводители успяха да засеят 600 рамки домати от сорт „№10 Х Бизон“ и 28 от сорт „Кечкемет“, 48 рамки пипер, 23 рамки салата, 32 рамки ранно зеле, 80 рамки чушки — ран разсад, 164 рамки краставици на постоянно място, 96 рамки репички и др. Освен това 8 каруци непрекъснато превозваха оборски тор от стопанския двор до зеленчуковата градина, където работеха неуморните стопани. А работата не е никак малко. Грижовната ръка трябва да пипне всяко стръкче, всяка дъсчица да постави на мястото й, да почисти всяко едно стъкло, за да може слънцето да прониква по-добре. Добре трябва да се завиват парниците и пътечки да се направят там, където е нужно...

Големите грижи, които стопаните от с. Попина полагат за производството на зеленчуци през тази година не са случайни. Миналата година практиката показва недвусмислено, колко пагубно може да се окаже късното засяване на различните зеленчуци, както и пренебрегването на машините при обработката на площите в зеленчуковата градина. От това пострадаха доходите на стопанството, а намаля и възнаграждението.

Вместо да приключат с разсаждането най-късно до 10 май м. г., градинарите приключиха това мероприятие едва в края на той месец. А това даде своя отрицателен ефект.

Освен това голяма неудача в работата беше липсата на достатъчно колове. Много от растенията бяха оставени да растат и завързват плод на воля. По средата на лятото обаче, претоварените с плод стебла налягаха върху почвата и по-голяма част от реколтата изгни или не беше годна за пазара.

„Добрият урок е като обица на ухото“ — казва народът и тази мъдрост е винаги в ума на попинци. За предстоящата работа те отрано побързаха да се снабдят с всичко необходимо. През това лято те и с повече колове ще разполагат и цялата площ на зеленчуковата градина ще обработват с машини.

Сегашното състояние на пикираният зеленчук е добро. Не ще мине много време и на пазара ще бъдат изнесени вече и първите зеленчуци. А по голяма радост от тази за попинските градинари не съществува.

Руси МИХАЙЛОВ

ЖЕЛЯЗНО СЪРЦЕ

ПО СТРЪМНИТЕ и тесни улички на село Алфатар бързаха калпаклии старци, носеха гърбиците си и ритмично почукваха с бастунчета по камъните няколко ранобудни старици. Те спираха на места, казваха си нещо на ухото, окайваха нещастната Алексьовица, че мъжът ѝ си е заминал млад—зелен от този свят, подсмърчаха от умиление и бавно се изнизваха надолу към Алексьовата къща. Оттам долиташе непрекъснато писък на жена—ту висок и пресипнал, ту висок и сърцераздирателен, избухващ като бомба плач, глух, ням и безпомощен.

—Недей, булка, недей, чедо—успокояваха я бабите. — Имаш деца, ще се поболееш.

Но тя извиваше пожълтялото си от уплаха и мъка продълговато лице, плачеше и впиваше пръсти в ризата си, защото нещо я душеше, нещо силно я стискаше за гърлото.

Стоян—по-малкият син на Алексьовица, беше навел рошавата си глава, беше сложил крак на поваленета куха липа до сайванта и хълцаше, а от пъстрите му очи капеха сълзи. Едри, горещи—сирашки сълзи.

Тогава той беше на дванадесет години.

В КОВАЧНИЦАТА на Иван Ангелов настана тишина. На входа на широката и ниска, почерняла врата, срещу искрящото огнище, чийто лумнал огън огряваше бакърено-червеното мазно лице на ковача, застана Алексьовица.

—Приеми го, майстор Иване: мерак има момчето ми да се научи на този занаят!

Иван издърпа клещите изпод искрящата жарава, която пукаше и се чуваше пъшкането на духалото, сложи зачервената като жар подкова на наковалнята и вдигна тежкия чук над главата си. Замахна—той отекочи, чу се силен звън, който се навря в ушите на Стоян, но остави следа върху подковата— тя потъмня. Повтори, потрети и вече следваха удар след удар, докато подковата стана плоска, изтеглена, по формата. Майсторът я обърна на другата страна и пак започна да замахва. В дървеното корито под наковалнята, където той охлаждаше нагорещеното желязо, падаха дребни железни частици и гаснеха в мръсната, хванала кафява утайка вода.

—Харесва ли ти, Стоянчо, това, дето го върша? —запита майстор Иван и изправи жилав стан. Обърса обилната пот по сбръчканото си чело и намести кожената престилка отпред.—Тежичък е нашият занаят.

Чак сега отслабналото лице на Алексьовица се изпъна в едва забележима усмивка. Стоян се скри зад майка си, а после се доближи до една разглобена каруца, опипа осите ѝ, разклати я—тя задрънча, взе малкия чук, оставен долу в изровеното дюшеме на ковачницата и силно го стовари върху пеещата наковалня—разнесе се звън, равен, мелодичен, като глас на медно звънче в тихите усои на горските просеки. Очите на момчето станаха големи, очите на Алексьовица се напълниха със сълзи, а Иван го доближи, погали го по косата и каза:

— От утре може да идва вече! В нас ще яде, в нас ще спи, тук ще направи сърцето си желязно!

КОЛКО години са минали оттогава? Мисли Стоян и не може да повярва: 1936 година дойде в Силистра като майстор. В 1938 година, когато купи къщата на Мехмед, двамата му сина — Кирил и Дянко, бяха вече родени.

През есента на 1944 година ги повикаха в околийския съвет. Бяха четиринадесет души — стругари, леяри, железари.

— Ще правим кооперация, Стоене—каза председателят.

—Бива!— рече Стоян. — Но къде?

Другите мълчаха. Само Младен Раданов се надигна от стола и смуголеви:

—В сградата на търговеца Ангел Бърнев, къде. Стига се е ширила навсякъде буржоазията!

Той каза това с омраза.

Започнаха работа на ишлеме—поправяха мелници, дараци, каруци, изработваха веялки. Касиер—счетоводител им беше Петър Талигаров.

Но на Никулден 1945 година стана това, за което Стоян често обичаше да разказва после.

... В кафенето на Реджеб се събраха стругарят Гочо, леярят Йордан и неколцина още уволнени членове на кооперацията. Като пиха по кило аржелян, Гочо се изправи на масата и започна да дере гласните си струни:

— Взеха ни инвентара! Оставиха ни да ходим гладни! Докога ще търпим?!

—Вярно, бе,— зафъфли Йордан с надебелелия си от виното език.— Младен и Стоян ли ще решават съдбите ни?!

—Защото сте прости — подкокоросваше ги касиер-счетоводителят.

Реджеб се правеше, че нищо не е чул и нищо не е видял.

—Да си вземем инвентара—стисна юмруци Гочо. —Какво ще кажете?

— Да си го вземем! — изрева пияната глутница.

Ковачницата беше отзад двора. Сговорниците влязоха в стругарното отделение, започнаха да хвърлят, да чупят, откачиха каишите и колелетата.

Стоян чу гюрултията, изтича до Младен, който тогава беше председател на кооперацията, и му обади.

— Вдигни телефона и съобщи на милицията—нареди му Младен.

Бяха останали трима души, но основаха отново кооперация „СТОМАНА", като за касиер—счетоводител назначиха Йордан Бабукликата. И единият от тях беше Стоян.

КОВАШКОТО отделение към механичния цех на ДМЗ „Стомана" е светло и просторно, гърми от ударите на електрическия чук. Големите, опушени прозорци откъм двора постоянно трептят и се огъват рамките на тежката врата. Но шумът идва и от съскането на шмиргела и бученето на електрическия вентилатор. Около едно от трите огнища е застанал бай Стоян—нисък на ръст, дребен и набит човек в сини дочени дрехи и синя зефирена риза, който енергично държи един железен обръч и го топли на огъня. Сключените му вежди са сиви и не трепват нито за минутка, когато бай Стоян е зает с работа нещо. Годините са набраздили продълговатото му, нежно лице, косата му е уредяла и прошарена, но огънят в пъстрите му очи още е жив и играе с блясъка на скачащите искрици.

—Майсторе, да натоплим тази щанга— отвлича вниманието му русоват младеж зад него.

—Ще почакаш, момче— спокойно му отговаря бай Стоян.—Всички, които идват тук, чакат реда си!

А след малко идва друг работник за каляване на една матрица. Но и той чака, докато му дойде редът.

Всеки ден е така, всеки час, всяка минута. В гърдите му пее онова щастие, което някога го направи човек с желязно сърце и воля, което го направи човек—комунист.

Никола НАНЕВ

Пред IV-тия Конгрес на ДОСО

— достойни дела

Състезание по стрелба

Градското първенство по стрелба с въздушни пушки в гр. Силистра се очакваше с голям интерес от всички. Участниците в състезанието бяха дошли отрано на стрелбището на Окръжния народен съвет, за да се запознаят с уредбата и със самото стрелбище.

На огневата линия застават един след друг отборите на Промкомбинат „Текстил", ТПК „Инвалид", Горско стопанство и др. Постепенно бе преодоляно първоначалното смущение и във всеки отбор се появи стремеж да даде по-добри резултати.

Съдийската колегия обяви крайните резултати и общата класация в състезанието. За изненада на всички, пръв се класира отборът на Народния театър с 200 точки от 300 възможни. Непосредствено го следват отборите на ТПК „Инвалид" със 190 точки, на Горско стопанство със 160 точки и др. В индивидуалното класиране начело излезе, след една много оспорвана борба, др. Стойко Манов от първичната организация на ДОСО при Народния театър. От взелите участие в състезанието повече от 30 състезатели добри успехи постигнаха и другарите Петър Стефанов от ТПК „Инвалид", Пеню Савов от Горско стопанство, Илия Атанасов от пощата, Петър Михайлов от Окръжния народен съвет и др. От жените най-точна стрелба даде и най-много точки събра актрисата Веселина Чобанова от Народния театър.

Но градското състезание по стрелба, уредено от градския комитет на ДОСО, показа и някои слабости. Малко са работили комитетите на първичните организации на ДОСО в предприятията и учрежденията за привличането на повече жени в този интересен спорт. Много от отборите, като този при Окръжния народен съвет, Промкомбинат „Текстил" и др. са водили незадоволителна подготовка и тренировка със състезателите.

Затова още тук много от ръководителите изявиха желание да организират направата на такива стрелбища и водят системна подготовка на отборите си.

Атанас ЦОНЕВ

Радваща проява на най-малките самодейци

Възрастните и малките зрители в село Средище преживяваха нова радост. На тяхна сцена пионерите от дружеството при основното училище представиха пиесата „Червената връзка" от съветския писател Сергей Михалков. Няколко часа те се вълнуваха от съдбата на Валери — един пионер, който след много грешки разбира, че „който не цени пионерската връзка, няма да умее да пази и партийния билет".

Голямата възпитателна идея на пиесата успешно е разкрита от пионерския колектив. Преподавателката по български език Катя Иванова е работила сериозно с него. Играта на петокласника Иван Дяков в ролята на Валери, на Вълчо Неделчев, Пенка Павлова, Живка Стоянова, Димитричка Александрова и др. е жива, естествена.

Подготвената пиеса е хубава проява пред двадесетгодишнината на пионерската организация.

Йорданка ДУКАНОВА

ПРЕД ОСМИ МАРТ

ВЕСЕЛА СЕДЯНКА

ГРАДСКАТА женкомисия в Тутракан организира неотдавна голяма осмомартенска седянка в клуба на Комунални услуги, на която присъствуваха жени от „Камъшит" и останалите предприятия и квартали на града.

Салонът беше тържествено украсен с лозунги и табла, написани в чест на 8 март, беше нареден кът от битови предмети и носии, изработени от жените.

Седянката бе открита от агитката при училище „М. Горки", с ръководител другарката Мария Иаджиева. Специално подготвената програма, посветена преди всичко на жената и майката, изпълнените с чувство и вълнение стихотворения и песни от децата, така развълнуваха техните майки, че някои от тях дори се просълзиха от гордост и умиление.

След програмата учителката Митка Петрова изнесе беседа на тема: „Възпитанието на децата — важна задача за жените". В беседата тя подробно разказа как жените майки трябва да възпитават своите деца, как трябва да се приучат децата към труд, да станат учебнолюбиви, дисциплинирани. Беседата се посрещна с голям интерес от страна на жените. Зададоха се много въпроси, а отделни жени разказаха за своя опит по възпитанието на децата. От името на всички жени, другарката Тонка Данкова благодари на другарката Петрова за поучителната беседа, изнесена пред жените. След това седянката продължи с изпълнение на народни песни от самите жени, с танци и хора.

Седянката премина задушевно, весело.

Тържествена вечер

ПАК по случай 8 март, жените от пощата организираха тържествена вечер. Те решиха рождените дни на три от техните другарки да се съчетаят с чествуването на празника. Другарката Янка Змеева прочете кратък доклад на тема: „8 март — международен ден на жената". В доклада тя напомни за живота и борбите на жените от целия свят за свобода и независимост, за тяхното активно участие в борбата за мир и социализъм.

След това се премина към втората част на програмата. На богато подредената трапеза, със смях и веселие, другарките поздравиха рожденичките, поднесоха им подаръци от колектива, с пожелание те да бъдат винаги щастливи в живота и работата си.

Накрая другарката Пенка Николова поздрави рожденичките с хубави народни песни.

С това мероприятие жените от пощата показаха, че те са [illegible], добър и сплотен колектив, който достойно носи и ще носи високото звание „Колектив за комунистически труд".

Стоянка БОЕВСКА

Останаха доволни

НА 17 ФЕВРУАРИ се проведе седянка, организирана от 65-та отечественофронтовска организация в град Силистра. На седянката присъствува и другарката Марийка Дюлева, активна участничка в Добруджанското революционно движение. От името на жените от тази организация др. Димитричка Колева поднесе скромен подарък (везбродирани възглавнички) на другарката Дюлева по случай 8 март и 20-годишнината на славното Деветосептемврийско народно въстание. Развълнувана, др. Дюлева благодари на жените за поднесения ѝ подарък и оказаното ѝ внимание. Тя разказа спомени от своя живот за участието си в революционното движение в Добруджа. Жените останаха доволни.

Марийка ГЕОРГИЕВА

ПО-АКТИВНА РАБОТА ЗА ПОПУЛЯРИЗИРАНЕ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ДЕТСКАТА КНИГА

На 21 февруари, петък, под ръководството на отдел „Култура и изкуство" се проведе първото заседание на окръжната комисия за подготовката и провеждането на Седмицата на детската книга и песен — 19—26 април — през тази година. В окръжната комисия са включени представители от масовите и политическите организации от отделите „Народна просвета" и „Култура и изкуство" при ОНС и др. Тя се оглавява от другаря Атанас Неделчев, началник на отдел „Народна просвета" при ОНС.

На първото свое събиране окръжната комисия прие подробен план за провеждането на седмицата на детската книга и песен през тази година. Беше подчертано, че тази година провеждането на Седмицата трябва да се характеризира с усилена и целенасочена работа за популяризиране на детската книга сред нейните читатели и с по-малко външна парадност.

Светослав ИВАНОВ

Активна дейност сред жените проявява женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт с. Сребърна.

НА СНИМКАТА: Членовете на комисията Мария Пейчева, Пенка Ганева, Дора Симова, Руска Стоянова, Ангелина Дакова и Надя Кръстева обсъждат предстоящите задачи сред жените.

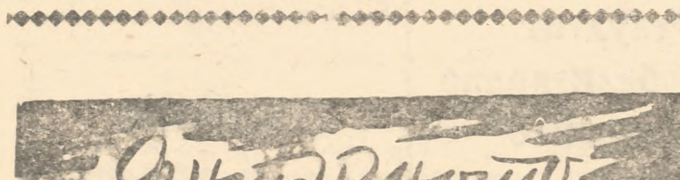

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

31

Двамата—и Балутис и Зариньш—през последните години сериозно боледуваха и, както ни се струва, сега е болен и Торма. Кой може да ги замени в случай на смърт? Има ли някой в правителствата на тези републики, който може да назначи техните приемници и ще бъдат ли тези приемници признати от министерството на външните работи на Великобритания?"

— Нагла статия! — злобно възкликваше Зариньш.

Първо, той не се канеше да мре! Второ, той сам получи президентските пълномощия и може да си назначи приемник! Трето, при последната среща в Лондон с генерал Айзенхауер той, Зариньш, получи клетвено уверение от своя висок събеседник, че Съветите ще бъдат унищожени! Нали за това говори неотдавнашната декларация на господин президента при откриването на „Седмицата на поробените страни"?

Силайс, който лениво слушаше Зариньш, не спомена за това, че „седмицата" в Америка се е провалила с трясък. Както казва пословицата: „Детето, старецът и дуракът на едно дървено конче подскачат". Той вече достатъчно ясно разбра, че атлантическият вятър, донесъл му първите успехи, още не е долетял до двореца на „президента" Зариньш. Отговорите на въпросите трябваше да се търсят на друго място.

Напоследък Силайс честичко съжаляваше, че при свършване на войната е седнал не на това конче, което трябва. Той имаше тогава възможност да окаже известни услуги на американците. Те, както се казва, са по-млади, по-подвижни, те не разсъждават, а действуват. Навсякъде, където англичаните търпят провал, където при англичаните се образува „вакуум", след най-кратко време се оказват американците. Може би, те и да създават тези вакууми?

Но да се прехвърли към американците сега, когато Силайс е направил толкова, за да закрепи своето положение в английското разузнаване, беше неразумно и даже опасно.

Откъде духа вятърът, Силайс разбра чак в оня ден, когато Маккибин го извика на поверителна беседа.

На Силайс поръчаха бързо да разшири мрежата от шпионски школи в Англия и да увеличи количеството на учениците. Зрееше, както каза Маккибин, „план за широко проникване" в Съветския съюз. Оказа се, че желанията на всички потенциални противници на Съветския съюз съвпадаха. От „проникването" бяха заинтересовани и самите англичани, и САЩ, и най-сетне, щабът на НАТО.

Ето кога се възбудиха всички надежди на Силайс.

В същото време той разбираше, че да си в самия център на събитията не е безопасно. Английското разузнаване винаги е умеело да вади кестени от огъня с чужди ръце. И то се отнасяше жестоко не само с враговете или със своите некадърни агенти, но и с приятелите си. Някои работи знаеше и сам Силайс. Английското разузнаване водеше частично двойна игра дори с американците, с които англичаните бяха свързани от общата омраза към Съветския съюз. Неотдавна американците бяха решили да използват двама латишки националисти, които бяха свързани със Силайс и живееха нелегално в Латвия. Латишите съобщиха това на Силайс, той доложи на Маккибин и получи от него кратка заповед, която предаде на латишите: в случай че се появят американците, вземете мерки за тяхното физическо унищожаване...

И в Полша англичаните се пошегуваха грубо със своите американски колеги. Те бяха изпратили там няколко свои агенти, които „доиха" продължително време. Но ето, че на Маккибин или на други, след анализиране на съобщения от Полша, станало известно, че някои от агентите се намират под наблюдение от полските органи на сигурността. Трябвало да се избегне международният скандал и в същото време да се установи дали тези подозрения са основателни? И англичаните предложили на американците да се „превключат" към тази шпионска група. Американците винаги са били доста лекомислени при подобни работи и освен това те вярват в долара повече, отколкото в бога. Приемайки предложенията на англичаните, те започнали да изпращат в Полша средства за връзка, оръжие, различно шпионско снаряжение, без дори да заличат американската марка от пращаните предмети. А англичаните вече безплатно използували изпращаните сведения. След известно време изпратените от Англия шпиони били заловени. Състоял се открит съдебен процес и били устроени изложби със шпионското снаряжение. И накрая англичаните изяли зелника, а американците — пердаха.

От случайните намеци, от беседите с други референти, а сред тях имаше и прибалтийци, и арменци, и грузинци, и кой знае още какви—Силайс знаеше, че нито англичаните, нито американците, нито немците могат да се похвалят с големи успехи в тайната война против Съветския съюз. Планът за „широко проникване" отдавна блуждаеше в недрата на „Интелиджънс сървис". Този план за тотално разузнаване започваше с използуването на туризма, научно-техническия и културния обмен и завършваше с изпращането на големи въоръжени групи, които биха могли да окажат съпротива и дори с цената на големи жертви да изпълнят поръчаната им задача.

Всички тия сведения помогнаха на Силайс, когато го повикаха да се яви при началството.

— Е, Силайс, какво можете да помогнете за изпълнението на нашия план? — попита го грубо Маккибин.

Този мрачен шотландец никога не се е отличавал с мекота при разговорите със своите подчинени.

Давайки си вид, че не забелязва болезнено-мрачния вид на шефа си, Силайс докладва за състоянието на школата, която току-що бе инспектирал. От всички ученици в школата той особено горещо препоръча трима: Вилкс, Лаува и Егле.

За разлика от своя началник видът му бе бодър и приличаше на някакъв щастливец, на когото много му върви в живота. Той отдавна беше разбрал, че началството не обича погребалните физиономии.

— С тия хора, шефе, вие можете да натриете носа на чекистите! — добави Силайс.

Маккибин го изгледа подозрително.

— С тях може да се направи такъв отвор в „желязната завеса", че през него да премине цял бронетранспортьор с автоматите, картечниците, радиостанциите и един взвод десантници. Момчетата горят от желание да видят какво се върши на отвъдната страна...

Маккибин мълчеше и гледаше все така мрачно.

Силайс разбра, че кариерата му виси на косъм. Началникът вероятно обмисляше: какво знае Силайс и от кого го е научил? Затова той заговори още по-весело и безгрижно.

— Възложете на тия момчета да се свържат с „горските братя", където и да е в Прибалтика и те ще пробият път за всякакъв транспорт. А оттам вече не ще бъде трудно да се доберем да речем до Москва или до Владивосток. Е какво ще кажете, шефе?

Той гледаше победоносно, сякаш не забелязваше ироничната гримаса по лицето на Маккибин и не виждаше мрачната подозрителност в погледа му... И като се стремеше да укрепи взетите при внезапната атака позиции, добави с насмешка...

— Ако някой намекне за тази комбинация на министър председателя, той ще ни отрупа със средства. Тогава ще си купя лека кола!

И съзнавайки, че зърното трябва да покълне, и че по време на покълването е опасно всяко замръзване, той изведнъж рече:

— О, забравих, че трябва да навестя Зариньш! Ще разрешите ли да си отида?

— Вървете! — каза сухо Маккибин и с вид на извънредно зает човек се наведе над масата, по която нямаше нито един лист хартия, но Силайс беше готов да се закълне, че внезапно се мярна в погледа му искрата на жив интерес към това предложение.

6

Всяка мисъл, подхвърлена на време, може да ти се стори, че е твоя собствена. Така във всеки случай, се отнесе полковник Маккибин към предложението на Силайс.

Тази мисъл я прие присърце и полковник Яг, началникът на Маккибин, а след това и началникът на полковник Яг, Дик Уайт, шефът на английската тайна служба и тя — тази идейка — препускаше от кабинет в кабинет, като се допълваше с все нови подробности, предложения, надежди и най-сетне получи шифровано название — вече я наричаха „Изток". Докладваха я на министър председателя, за нея отпускаха допълнителни бюджетни средства и се стигна най-после до там, че дори създателите ѝ не можеха вече да я унищожат, защото тя сама беше в състояние да убие своите творци.

Силайс пръв изпита това странно прераждане на случайно изказаните от него мисли. При поредния разговор с него, полковник Маккибин му каза сухо, че се подготвя операция „Изток" и че Силайс трябва да подбере няколко души измежду възпитаниците на инспектираните от него школи, които да участвуват в операцията.

Силайс чувствуваше, че операцията се разраства като снежна топка. Започнаха съвместните съвещания с работниците от морския щаб. В зданието на разузнаването взеха да се мяркат хора в адмиралска униформа. Появиха се и сухопътни военни, също с генералски чинове. На едно от тези съвещания повикаха и Силайс, Жакявичус и Ребане, като специалисти за Прибалтика.

На това съвещание се говореше, че е време вече да се обкръжи Съветският съюз от всички страни като мечка в бърлогата си. От военните бази, създадени едва ли не по цялата граница на Съветския съюз, искаха да бъдат уточнени в детайли „обектите на първия удар". Военните се позоваваха на това, че новото оръжие е много скъпо. Те казваха, че да се стреля по тази огромна територия без предварително набелязани цели е безсмислено. Опитайте се да намерите на тази територия най-уязвимите места, иронизираха те. Необходимо е най-подробно разузнаване. Ние трябва да знаем точно къде са разположени танкодрумите, самолетните заводи, ракетните бази и складовете за атомни бомби, настояваха те. И се получи така, че за всички несполуки са виновни разузнавачите, които още не са дали на военните карта на артилерийските и авиационни цели.

Силайс запази в себе си своите иронични мисли. Той каза само скромно, че се надява да открие път на разузнавачите. Останалото вече ще зависи от оперативността на оних, които възложат „изучаването" на противника.

Той предполагаше, че цялата операция—ако разбира се, завърши успешно! — ще продължи половин година. През това време неговите пратеници ще изучат обстановката, ще се свържат с отрядите на „горските братя", ще потърсят удобни места по крайбрежието, ще подготвят тайни летища в горите и идущата пролет „пътят на Изток" ще бъде готов, а след това вече Маккибин и Яг ще „регулират движението" по този път.

(Следва)

СТРЕЛКАТА ПОКАЗВА:

ПОКАЧВАНЕ

ИЗВЕСТНИ СА двете птицегледачки в ТКЗС — Чернолик, Селвер Халидова и Ремзие Заитова от с. Руйно, чиито кокошки две години държаха първенството по яйценосенето, и които миналата година почти бяха достигнати от птицегледачките от селата Чернолик и Яребица. И особено от Фикрие Шефкетова и Айше Вахдетова, които по нищо не отстъпваха пред прочутите руйненски птицегледачки, чийто опит изучиха и приложиха в своята работа. Но птиците бяха позастарели в с. Чернолик и се налагаше да бъдат подменени с млади ярки, отгледани в селата Правда и Златоклас. Старите кокошки-носачки бяха продадени на държавата на 15 декември 1963 година, след което двата големи птичарника за по 5 000 птици бяха основно ремонтирани, остъклени, потегнати и обеззаразени. На 26 декември в тях бяха настанени 5 500 ярки, които започнаха да носят към 4 януари т. г. В същото време станаха промени в състава на гледачките. Това наложи да се засили контрола от страна на бригадира Джевдет Османов и зоотехника Хасан Моллов, който е постоянно при тях, учи ги как да хранят и гледат птиците, съветва ги и за други неща от зоотехническата наука. Те изпълняват неговите указания, стремят се да идват по-рано, по-навреме да залагат дрождираната храна на кокошките и ги поят само със затоплена вода. На кокошките сега се дава по 80 г смески, по 20 г царевично зърно, покълнал ечемик, моркови, рибено масло и сенно брашно. Всичко това се отрази благоприятно върху общото състояние и жизнеустойчивост на кокошките през суровите зимни дни на месеците януари и февруари и въобще смъртността е рядко явление. Като прибавим и постоянните грижи на младия ветеринарен лекар Неждет Адемов по опазването на кокошките-носачки от заболявания — ето кое помогна рязко да се увеличи носливостта на 36 на сто.

Сега за обща радост на управителния съвет на ТКЗС и на трудолюбивите птицегледачки всеки ден в големите каси доставчикът Мехмед Рашидов подрежда по 1 850 яйца, които почти всеки ден се покачват със 150 яйца. Това е радостно, защото ако се сравняват данните от миналата година по това време, ще се види, че от 6 000 кокошки-носачки към 17 февруари птицефермата в с. Чернолик е получавала по 1 750 яйца на ден — много по-малко от тази година. Другото, което също е важно, е това, че изследванията за тифус по кокошките показват, че птиците са здрави и с яйцата може да се зарежда люпилнята в град Дулово. А това ще донесе допълнителни доходи на стопанството. Ще позволи да се изпълни годишния план за яйцата, макар че цифрата е доста голяма — 500 000.

Общият интерес, който проявява и партийната организация при животновъдството в с. Чернолик, с партиен секретар другаря Джевдет Османов, по отношение спазването на дажбените таблици, дисциплината в работата на птицегледачките и другите показатели, осезателно ще помогне да се преизпълнят плановете и обещанията, които птицефермата пое към средата на месец февруари т. г.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

КОЙ Е ВИНОВЕН?

ОТДАВНА в Силистра започна да се строи общежитие за ученици с временно местожителство в града. Окръжният комитет на БКП и Окръжният народен съвет с право настояваха обекта да бъде завършен на 5 октомври 1963 година. Отдел „Просвета и култура" при Окръжния съвет поиска за началото на тази учебна година, да бъде завършен само единия етаж от общежитието, с цел част от най-нуждаещите се да бъдат настанени там. Окръжната строителна организация направи всичко възможно, ускори темпа на работата и изпълни искането. Но тогава отделът отказа да го приеме, поставяйки условие да бъде завършен и втория етаж. Когато и той беше готов, се поиска пълното завършване на строежа и чак тогава да се приеме обекта като цяло, а не на части. Това оказа известно влияние, защото макар и по-късно, но общежитието беше завършено и готово за предаване. Но точно тогава се случи непредвиденото

и пролича недостатъчното обмисляне на някои неща.

Проектът за отоплителната инсталация беше даден от Главпроект-София, като се отнасяше само за общежитието. Впоследствие се решава към неговото котелно помещение да бъде придадена и инсталацията на Народния театър. Към първоначалния проект се прибавя допълнение, изработено от техника Тодор Келпеков от Окръжната проектантска организация. С изпълнението се заема Монтажен район — Русе, група Силистра с ръководител Любен Манов. Към края на ноември всичко е готово, а на 2 декември театърът вече е с водно отопление. Вода отива и към общежитието, но там тя на 6 и 7 януари замръзва. Резултат — тръбите са пукнати, радиаторите на първия етаж пръснати до един, а на втория — „само" 75 на сто от тях претърпяват същите повреди. И още един резултат — освен материалните щети, предаването на обекта се забавя още с повече от два месеца и учениците се мъчат къде ли не! С този въпрос се занима и прокурора, и Държавния технически контрол. Комисия от специалисти състави протокол. А кой е виновният? Тук възелът се затяга и започва движение в затворен кръг...

Инсталацията фактически се състои от две половини — на общежитието и тази на театъра. Тя е направена така, че едната не може да се изключи при пускането на другата. Инвеститорът — ОНС дава нареждане за пускането, без да има предвид тази подробност. Част от общата инсталация е приета от комисията съгласно заповед № 5 807 от 28 ноември 1963 година на ОНС и е съставен приемателен протокол от 2 декември с. г., който е одобрен от издаващия заповедта на 29 декември. Така приетата отоплителна инсталация е за Народния театър. Такова частично приемане от комисия и въвеждане в експлоатация е нарушение на чл. 140 и 181 от Правилника за капитално строителство. В тях изрично се изисква наличието на образец 24, т. е. акт за пълното и качествено завършване на обекта. А такъв акт липсва и не може да бъде съставен.

Кой как обяснява станалото?

Представителят на инвеститора техник Асен Йовчев казва, че е длъжен да контролира изпълнението на дадения му проект независимо от грешките в него, върху които не може да умува, защото всичко е одобрено „от горе". Той признава, че в началото е можело да се предвиди станалото, но не е бил в състояние да направи нищо. Йовчев намира причината в липсата на разширителен съд и за театъра (с такъв разполага само общежитието); в различния път на водата — в общежитието от долу нагоре, а в театъра обратното; в ниската ѝ температура, под която тя отива до радиаторите на общежитието. Освен това, казва той, от ОК на БКП и ОНС много бързали и затова и изпълнители, и инвеститори не разполагали с време да прегледат и обсъдят проекта и го съпоставят с условията и спецификата на обектите. Това не можем да го приемем като оправдание, защото бързане не значи гледане на задълженията през пръсти. А ако дори в одобрен „от горе" проект се забележат грешки, задължение на изпълнителите е да съобщят това, без да чакат резултата от тях. Авторът на допълнението пък се обявява решително против това. Обосновавайки се на ред правилници той изтъква, че не е задължително наличието на още един разширителен съд. Тодор Келпеков търси и намира причината за аварията в липса на втора помпа, предвидена в първоначалния проект. Монтираната една била недостатъчна да осигури нормална циркулация на водата, тя застояла и понеже прозорците били отворени, замръзнала и спукала радиаторите. Ако обекта беше приет като цяло, това не би станало. Но и той казва, че аварията е можело да бъде предотвратена с отстраняване причините за нея. Интересен е следния факт: и двамата другари са били в комисията и са могли да уеднаквят мненията си, което вероятно е станало. А по отделно изтъкват различни причини?! Не е ли това прехвърляне на чувстваната вина вътре в себе си на друг гръб?...

И все пак, кой е виновният, не може да се разбере. Дали проектанта, дали инвеститора, дали изпълнителя? Ясно е само едно: следствие на недоглеждането, необмислянето и нехайството един готов за предаване обект отново е разкъртен за подменяне на развалените тръби и радиатори. Хвърлени са хиляди лева на вятъра, а учениците, тези които са лишени от необходимите домашни условия за подготовка на уроците, чакат и чакат. Къде? В нещо подобно на общежитие с помещения предназначени едновременно за гардероб, съблекалня и трапезария или спалня, умивалня и кухня; в спални с по 15 легла и три-четири пъти повече кандидати за тях; при липса на всякакви хигиенни условия, 220 ученика — синове и дъщери на кооператори чакат и настояват час по-скоро да влязат в просторните помещения, построени за тях. Инвеститорът от ОНС казва, че всичко било готово и вече могат да пуснат топлата вода в радиаторите. Ако това е вярно, защо то не се направи? Или пак има опасност от ново пукане и правене на други протоколи, защото откритите грешки още не са отстранени?

Георги УЗУНСКИ

ВЕСТИ

ОТ СРЕДИЩЕ

БОГАТИЯТ асортимент от сто и винаги е привличал кооператорите в сладкарницата. С удоволствие я посещават те и заради самата продавачка Живка Енчева. Тя винаги е любезна, внимателна и за всекиго ще намери добра дума. Грижите си за своите клиенти тя изразява в навременното доставяне на търсените от тях артикули и в постоянното разнообразяване на асортимента им. Но най-доволни са кооператорите от другарката Енчева за това, че благодарение на нея сега винаги може да се намери в сладкарницата прясно и кисело мляко. Като резултат от добрата ѝ работа идва и редовното преизпълнение на плана по стокооборота.

* * *

СЕГА, когато се налага спазването на режим при ползването на електроенергия, вместо газени лампи преподавателите при Машинотракторното училище намериха друго разрешение на въпроса. В извънработно време преподавателят по електротехника Антон Игнатов направи инсталация и под негово ръководство беше пуснат в действие мощен агрегат. Благодарение трудолюбието на Игнатов сега целия училищен район разполага непрекъснато с електроенергия.

И ОТ ПОПИНА

ВЪПРОСЪТ за занаятчийските услуги в общи линии е разрешен. Повече от пет години минаха от откриването на шивашкия клон на ТПК „Дунав" с отговорник Петър Бялканджиев. Кооператорите са доволни и от добрата работа на обущарския отдел. В хубавия бръснарски салон Иван Костадинов и Пеньо Русанов любезно посрещат клиентите си и старателно ги обслужват. Към този салон е открит и фризьорски отдел с отговорник Здравка Иванова.

Викентий ДУКАНОВ

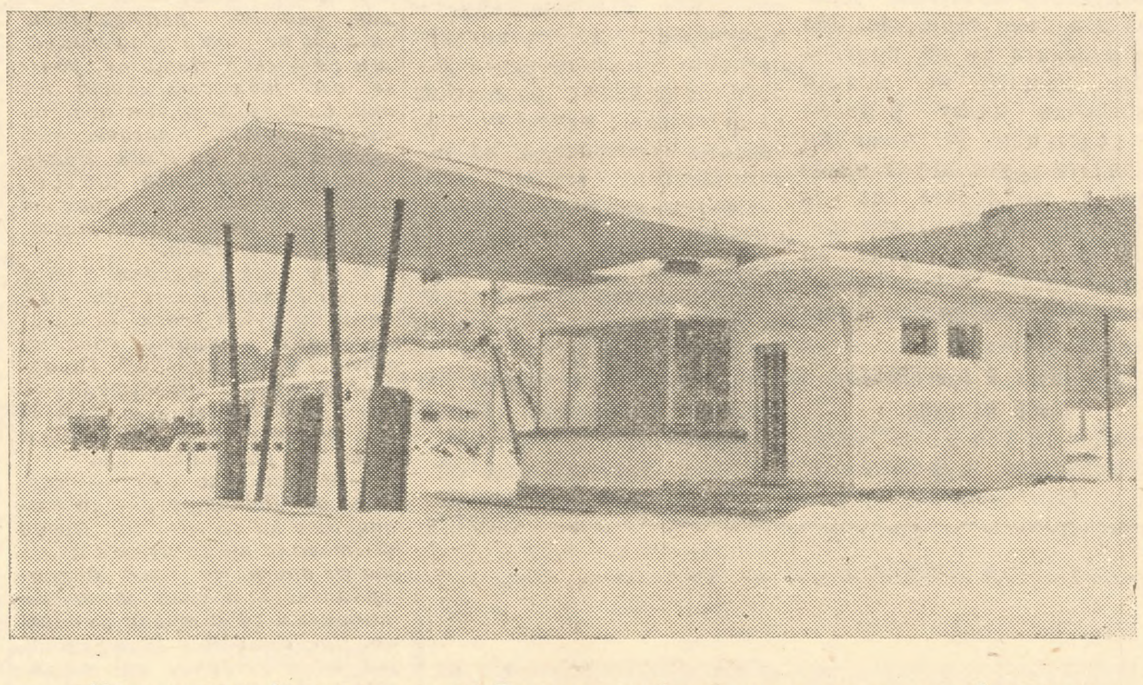

Новата модерна бензиностанция край Тутракан с удобствата, които предлага за работа на персонала и шофьорите, допринася за бързото и безопасно зареждане на колите. Всеки ден, взели гориво оттук, десетки коли се отправят на далечен път.

ДОКЪДЕ ДОВЕДЕ БЕЗРАЗЛИЧИЕТО

ПРЕЗ тази година търговските работници от района на село Калипетрово трябва да закупят от личните стопанства на кооператорите 400 000 яйца. Само през м. януари те трябваше да съберат и предадат на страната 16 000 броя.

Изпълнението на отговорната задача, в условията на студените зимни дни, изискваше да се създаде здрава организация, която в крайна сметка да осигури ритмично изпълнение на плана още през първите дни на новата година.

Така ли постъпиха търговските работници от с. Калипетрово?

Изпаднали в плен на безразличието и неправилното становище, че през първите 2-3 месеца на годината не може да се закупят яйца от кооператорите, управителния съвет на селкоопа и ръководствата на масовите организации са оставали безучастни пред отговорната партийна задача. Самоуспокоени от грешните разсъждения, те са пропускали в бездействие целия месец януари, в резултат на което отчитат 1 000 яйца, което представлява едва 6 на сто от плана за месеца.

Можем ли да се съгласим с такива резултати? Откровено не! Яйца в селото има през целия зимен сезон, в това ни убеждава и старата традиция на калипетровци да продават на пазара събраните яйца. Достатъчно е да споменем имената на Тодор Жечков и Нико Коларски, които всеки пазарен ден продават по 40-50 яйца.

В това, че грешат, търговците сами се убедиха.

След няколкократните предупреждения от страна на Окръжния народен съвет и Окръжния кооперативен съюз, ръководството на селкоопа не можа да продължи да живее с пакостното безразличие. Разбрали най-после сериозността на поставената задача, те решиха да търсят изход от тревожното положение. На заседание, в което взеха участие и представители на масово-политическите организации от района, бе решено да се създадат 14 комисии, които да обхождат домовете на кооператорите и ги поканят да продадат събраните от тях яйца. Със съдействието на дружинния ръководител др. Павел Вълчев сред комсомолците и пионерите в училище, бяха раздадени 360 тетрадки, в които всеки един от тях отбелязва колко яйца е предал. Предадените от всеки пионер яйца минават за сметка на семейството му, на което се отпускат и определените количества фураж. На онези пионери, които предадат най-много яйца ще се раздадат 6 награди по 5 лева, 7 по 4 лева и 8 по 3 лева.

На домакинствата предали най-много яйца, ще се раздадат 1 брой силонова блуза, 2 копринени комбинезони, 15 броя забрадки и 10 чифта чорапи. Освен това, на всеки служител от селкоопа е поставена задача да закупи 500 яйца. На първите двама събрали най-много се предвиждат награди от 8 до 10 лева.

Неоправдано трудно тук е решен въпросът със закупчиците. До началото на м. февруари селкоопа все още нямаше свои закупчици. Причината за това според председателя на селкоопа др. Христо Касабов е една.

Без да вникнат в необходимостта да се изкупуват яйцата от столаните ежедневно, още през миналата година ръководството на ТКЗС е лишило закупчиците от земята, дадена за лично ползване. Това неправилно отношение стана причина да не се намери човек, който да работи като закупчик. След продължителни ненужни разговори, ръководството на ТКЗС се съгласява да даде земя на кооператорите Никола Торлаков и Братан Неделчев, изявили желание да работят като закупчици.

Какви са резултатите?

Създадената организация не можеше да не помогне, но загубеното време никой не може да върне назад. От 50 яйца през първите дни, сега закупчиците ежедневно закупуват по над 200 броя. Комисиите всеки ден събират по над 190 яйца. Това дава възможност за един ден в склада на селкоопа да постъпват до 700 яйца. Достатъчно ли е обаче? До 21 февруари на ОКС са предадени едва 8 225 яйца, а само планът за месец февруари е 24 600 яйца.

Не е решен напълно и въпросът с фуражите. Получените 4 тона са раздадени, а остават неполучени още 10 тона. До края на месеца трябва да завърши договорирането с домакинствата, а до сега от 840 къщи договори са съставени едва със 100.

Ето докъде доведе безразличието. Ще могат ли да се справят търговските работници от Калипетрово с отговорната задача, зависи само от тях.

Виктор МЛАДЕНОВ
завеждащ отдел при ОКС
Иван ПЕНЧЕВ
сътрудник на в. „Силистренска трибуна"

ДОЯЧКИТЕ ОБЕЩАВАТ

Преди няколко дни в кравефермата в ТКЗС — Нова Черна се състоя съвещание на доячките, на която бе разяснен плана за млеконадоя за 1964 година.

След разискванията, които станаха, доячката Пена Петрова обеща в чест на Осми март да предаде на стопанството 300 л мляко над плана. Деума Николова, Парашкева Иванова и Добра Йорданова дадоха дума да надоят по 800 л мляко над запланувaното, по случай празнуването на 20-годишнината от Деветосептемврийската победа.

По материали на

в. Силистренска трибуна

„Кой е виновен?"

Под рубриката „Писма на читателите" в брой 11 на в „Силистренска трибуна" на 28 януари тази година беше поместена критична бележка за работата на някои пощальони в Силистра. Във връзка с това от окръжната станция на съобщенията ни отговориха следното:

„Изнесеният критичен материал отговаря на истината. По невнимание на дежурните телеграфни пощальони Кръстина Йорданова Михнева и Дидина Димова Николова, входяща международна телеграма от Киев под номер 39 е доставена с голямо закъснение и не си е изиграла ролята.

За горната постъпка със заповед № 108 от 31. I. 1964 год. ръководството на Окръжната станция на съобщенията в гр. Силистра наказа с „мъмрене" тези служителки и ги предупреди, че при втори подобен случай ще бъдат най-строго наказани, включително и с уволнение от служба".

„За по-добра трудова и производствена дисциплина в търговията"

Под горното заглавие в брой 7 на в. „Силистренска трибуна" от 18 януари т. г. беше поместен критичен материал за неправилно отношение и нарушение на трудовата дисциплина в търговските предприятия в Силистра. Във връзка с това ръководството на ГТП „Здрава храна" — Силистра ни писа следното:

„Поместената статия бе разгледана от ръководството на предприятието. За да се отстранят допуснатите слабости, взети са необходимите мерки.

По критичните бележки за разпилените столове и маси в ресторант Дунав, можем да съобщим, че това е резултат на безотговорно отношение на някои граждани, които без разрешение на персонала на ресторанта вземат, за да седнат върху тях по време на състезания на плувния басейн.

Това що се отнася до преместването на ресторант „Байкал" (Аврора) скоро ще бъде осъществено. Единствената причина е, че все още не е завършен ресторанта при дома на бекярите. Въпросът с ресторант „Червено знаме" сега не можем да разрешим, поради липса на средства.

За допуснатите слабости др. Гинка Тагарова е предупредена, че ще бъде освободена от работа, а др. Йорданка Кюмюрджийска е освободена".

ОБИЧТА НА ХОРАТА

СЛЕД завършването на училището Анка напусна родния си край. Напразни бяха увещанията и молбите на майка ѝ, на целия род...

— Къде, дъще? Затова ли толкова време се харчихме да те изучим?...

— Не! Ще отида да работя там! Няма в Лудогорието не живеят хора?

А тя никога не беше идвала в този край. Беше само слушала и чела за плодородните му поля и за гостоприемните им стопани...

...В село Зебил пристигна нов началник на пощата-жена. Посрещнаха я със зле прикрито недоверие. От него и от новата работа първите месеци бяха неимоверено трудни. Само момиче, непознати хора, далече от близките — всичко се събра на куп.

Волята, която прояви при заминаването си, ѝ помогна и сега.

Не след дълго се почувствува, че работата в пощата е подета от твърда комсомолска ръка, стоплена от жарта на младежкото сърце. Неуредиците изчезваха постепенно, възстанови се редовната връзка между селата. Хората станаха по-близки, а заедно с това изчезна и мисълта да напусне работата си. Беше се влюбила в нея! Приятно беше на всеки човек да срещне Анка, да си побърбори с нея. Сладкодумно момиче! Като пролетна мъгла се разсея недоверието на зебилчани към нея, разруши се и последната преграда. Успехите се множаха, работата я поглъщаше. Но Анка оставяше време и за себе си — младостта иска своето. И ето една сутрин вест се понесе из селото: „Анка се омъжва!", „Началничката е омъжена! Нашата Анка!".

Щастливецът беше Жельо-счетоводителят на селкоопа.

Започна нов живот. Анка стана началник на пощата в Паисиево. Но и тук пролича упоритостта ѝ, и тук спечели доверието и обичта на цялото село, защото намираше време за всекиго и за всичко. Партийният член Анка Желева е навсякъде: ръководи пощенската станция, чете лекции в партийния кръжок, занимава се с женската вокална група при читалището... Не бе ден, не бе седмица, а повече от пет години! Не преклони глава пред трудностите, не се умори, не се оплака никому. И каква беше радостта на старите ѝ родители, когато дойдоха да я видят от Берковица! Гледат и не вярват: не е така, както си представяха по-рано...

С упоритостта си труд, с вниманието и уважението към малки и големи, тя заслужи доверието и обичта на хората, на тружениците от Лудогорието.

Милко НИКОЛОВ

Преди да стъпим на фестивалната ЕСТРАДА

С МОБИЛИЗИРАНИ СИЛИ ПРЕД МЕСТНИТЕ ПРЕГЛЕДИ

ЕДИН месец до общинските прегледи на самодейността от Втория републикански фестивал. Дори по малко и от тридесет дни остават дотогава. А местните прегледи са още по-близо—на 18 март. Броени дни остават и колективите ще трябва да покажат това, което са подготвяли в продължение на много дни, през зимните вечери. И това, което ще видят кооператорите на сцената, трябва да потвърди, че художествената самодейност пред 20-годишнината от Социалистическата революция в България се намира на качествено нов етап, когато майсторството на самодейците ще се издигне до нивото на професионалните изпълнители. А затова се изисква

Преди всичко обединяване на усилията

във всяко едно читалище. Но в Главиница организационният комитет по фестивала и спартакиадата не се е съобразил напълно с това условие. Селото ще се представи на прегледите с театрален колектив и вокална група. Самодейците вече са подготвили пиесата на Иван Остриков „На разсъмване" под ръководството на библиотекарката Клавдия Пантева, представили са я на сцената в Главиница. Но и учителският колектив решил на своя глава, че със свои усилия може да подготви пиеса. Изборът е направен— „Спящата красавица" от Андрей Гулящки и Владимир Каракашев. Пиесата е подготвена и представена в Главиница. Въпреки че има специално постановление на Министерския съвет и ЦК на БКП в малките градове и селата самодейни колективи да се изграждат само към читалищата. Въпреки че от Окръжния комитет на Отечествения фронт и отдел „Култура и изкуство" при ОНС напомнят и предупреждават да не се раздвояват силите на самодейците. Но пиесата вече е представена. И то само с користна цел — да събере учителският колектив пари за екскурзия през лятото! Що за самодейност е това? Обявяват в Главиница: „Имаме сили, за да изградим два театрални колектива". Ако тук наистина има повече самодейци, те биха могли да се обединят в читалището, за да се подготви не една, а две пиеси. И те да се подготвят така, че читалището и организационният комитет да наградят всички самодейци с екскурзия.

Вина за това раздвояване на силите в Главиница имат и партийната организация, и Отечественият фронт, и читалищното ръководство. Нашата критика идва с чувствително закъснение, но тя напомня, че тази грешка занапред не бива да се допуска. Сега не остава нищо друго освен самодейците, ръководени от Клавдия Пантева, да подготвят колкото се може по добре пиесата на Иван Остриков, за да се представят по възможност по убедително на прегледите.

Участието на вокалната група от селото в прегледите също ще покаже ръста на самодейното изкуство в Главиница. Включените в нея 32 жени репетират под ръководството на Любка Кънчева два пъти седмично. Но подготовката им не протича добре, защото не всички участнички идват редовно на репетиции. И може би вокалната група ще се представи на прегледите, без да е изнесла самостоятелен концерт пред кооператорите до датата, когато ще се проведат те. Сблъскваме се с още един недостатък

Участието в прегледите става самоцел,

репетира се без да се изнасят концерти. А фестивалът вече е близо и по какво жителите на Главиница ще го почувстват, ако не се подготвят за тях програми с участието на различните колективи? До местните прегледи има малко време, но по повод или без повод вокалната група към читалището в Главиница трябва да излезе на сцената, да изнесе свой концерт.

От театрален колектив и вокална група ще бъдат представени на прегледите самодейците от Главиница. А танцовата група? За нея няма ръководител. Но извинява ли напълно това читалищното ръководство? Курсове от отдел „Култура и изкуство" са организирани за подготовка на ръководители за самодейните колективи, ще бъдат организирани и занапред. Ако ръководителите в селото гледат с известна перспектива на самодейността, при първия удобен случай те трябва да изпратят младеж, който занапред да ръководи танцьорите.

Организационният комитет

Трябва да направи всичко,

за да се почувствува, че тазгодишният фестивал не е обикновен преглед за самодейните сили. Да осигури редовно посещение на репетициите и в Главиница, и Калугерене; да организира по-добре агитационната работа, свързана с разгласата на фестивала; да организира взаимни гостувания на колективите от съвета.

Постиженията на самодейците в Главиница са само предпоставка за тяхното добро представяне на фестивала. Затова времето, което остана, трябва най-умело да се използува за репетиции, за усилена подготовка на колективите.

Светослав ИВАЧОВ

ЩЕ ИЗПЪЛНЯТ ПРЕДСРОЧНО ГОДИШНИТЕ СИ ПЛАНОВЕ

Неотдавна в лекционната зала на културния дом в Тутракан се проведе отчетно-изборната конференция на Градския съвет на Българския червен кръст.

След тържественото приветствие от пионерите — санпостовци при училище „Хр. Ботев", председателят на ГС на БЧК д-р Н. Попов, прочете отчетния доклад за дейността на градската организация и изтъкна, че са постигнати добри резултати, въпреки текучеството на кадрите.

Изказаха се много делегати, чиито думи бяха проникнати от обич към червенокръстното дело. Антон Ганев, един от най-активните кръводарители в града, д-р Попов, председател на дружеството в с. Царев дол, д-р Радославова от Наркооп, Вяра Енева, д-р Бахчеванов, Величка Попова от училище „Хр. Ботев" и др. обърнаха внимание на важни въпроси от дейността на червенокръстките дружества: важността на кръводаряването, единодействието на медицинските работници и учителството за разгръщането на здравната просвета, ролята на активните санпостове за поддържане на висока санитарно-хигиенна култура в предприятията, училищата и учрежденията, необходимостта от строга отчетност на дружествата и други.

Заместник-председателят на ОС на БЧК др. Й. Стамов направи обстойно изказване за цялостната работа на Градския съвет и оцени особено положително постиженията по набирането на доброволни безвъзмездни кръводарители. Той изтъкна, че ръководството и помощта от страна на ГК на БКП — Тутракан са имали решаваща роля за успехите на градската организация.

Представителят на ГК на БКП др. Йончев говори за недостатъците, допуснати през миналата година от ГС на БЧК, за взаимната работа на лекарите с учителите за насаждане на здравно-хигиенни навици у учениците.

Конференцията избра нов градски съвет и ревизионна комисия, а също така и делегати за окръжната конференция на БЧК.

Председателят на ГС на БЧК д-р Н. Попов връчи награди на кръводарителите Тодор Йотов от РТС, Петко Генов и Христо Христозов от Наркооп, както и други активисти на БЧК. На най-добрите дружества — в клона на Промкомбинат „Камъшит", РТС, „Зърнени храни", Горското стопанство и Градската санитарна дружина — бяха връчени грамоти.

Делегатите обещаха в чест на двадесетгодишнината на Социалистическата революция в България и Петия конгрес на БЧК да изпълнят предсрочно годишните си планове.

Р. ИВАНОВ

Снегът, който засипа земята преди няколко дни, отново оживи пързалките.

Празник на песните и танците

ДЪЛГО и упорито се готвиха учениците от училище „Отец Паисий" —Силистра за общоучилищния фестивал. На 18 и 19 февруари много пионери изпълниха салона на професионалните съюзи, където беше проведен фестивалът. „20 години щастливо детство", „Борбата на Партията и Комсомола за по-щастлив живот", и „Българо-съветската дружба е жизнена необходимост за нас"—това бяха трите теми, върху които в продължение на много дни отделните класове готвиха програмите си. И затова е трудно да се определи кои са работили по добре, на кого повече приляга първото място.

Уверено излизат на сцената пионерите от VI а клас. Те пеят за борбата на нашия народ, за свобода,за творческия му устрем към бъдещето. Славно е миналото ни—героично ежедневието ни—такава е основната идея, която обединява програмата им. С много простота и завладяваща естественост пионерите от VI б клас представиха един малък епизод от славните партизански дни.

И изведнъж изпълнението на пионерите от VII а и VII-г класове ни връща към близкото минало — строителството на Димитровград, когато ентусиазирани младежи положиха основите на най-младия град в нашата Република. А Димитровград е неразривно свързан с неговия вдъхновен поет П. Пенев. Затова силно и завладяващо прозвучават неговите мъдри слова: „Човекът е човек тогава, когато е на път".

На сцената са пионерите от V-в клас. Тяхната програма ни напомня за нашето чудно Черноморие, за красивите пионерски лагери, изпълнени с песните на младостта и щастливото детство. Много жизненост, красота и непосредственост лъха от песните и лагерните игри на пионерите от V-в клас. И комисията е единодушна—между петите класове на първо място се класират учениците от V-в клас.

Два дни звучаха бодрите песни на възпитаниците от училище „Отец Паисий". Два дни те пяха за героичните усилия на нашата Партия да направи детството им безгрижно и щастливо.

Борис ПАВЛОВ

Вести от читалищата

С програма за осми март

От един месец насам битовата музикална група в село Сокол активно се подготвя за отпразнуването на 8 март. Така тя осмисля подготовката си за предстоящия фестивал. Почти през вечер в читалището е истински празник. Самодейците с удоволствие идват на репетициите. И тук се носят волните младежки гласове, прозвучават гъдулките и гайдите. Става весело, толкова весело! И за тях, и за хората, които идват да ги слушат.

Маринка БОНЕВА

Селото е малко, но амбициите — големи

Читалището в нашето село привлича като магнит хората. И има защо: самодейците трескаво се подготвят за фестивала.

Ръководителят на театралния колектив др. Димитров, човек дързък и талантлив, ръководи репетициите едва ли не като професионален режисьор. Нищо не убягва от наблюдателното му око. Сега колективът подготвя „Гераците". Класическото произведение на Елин Пелин оживява. И оживява най-вече, защото всички тук работят с голяма любов към театралното изкуство.

И ту скапата младеж в село Долно Ряхово може да разчита на хубав успех в прегледите. И мъжката вокална група, и ансамбълът. Гаранция за това е внимателното отстраняване на всяка грешка, обмислянето на всяка стъпка в работата им.

— Малко село сме — споделя др. Димитров, — но амбициите ни са големи. Преди фестивала ще се явим с цялата си програма пред долноряховчани, а след това ще направим едно турне из окръга. Представяйки се на многобройна публика, ние ще успеем да отстраним повече слабости и ще усъвършенствуваме майсторството си.

Другарят Димитров е прав. Долноряховските комсомолци са трудолюбиви и дръзки. Значи и успехът няма да им убегне.

Петър МИХАЙЛОВ

Топлите думи на публиката са най-голямата награда

Тази зима комсомолците от село Орешене подготвиха на турски език пиесата „Славейчето на Люпино". Трудностите по време на репетициите бяха много, но те вече останаха назад. Волята победи.

Преди няколко дни театралният състав излезе на сцената — вече пред публиката. И се представи успешно. Нетърпението на зрителите в антрактите, непринудените ръкопляскания след представлението и хубавите думи, с които трудовите хора говорят за играта на самодейците, бяха най-убедителното доказателство за това.

Т. ЕБАЗЕРОВ

СТАРОСЕЛЦИ ИЗЛИЗАТ НАПРЕД

Февруарската вечер слиза. Зимното небе някак изненадващо се склоня над селото и задържа светлите очи на звездите си до прозореца на читалищния салон.

Плавно и плътно звучат песните на Йорданка Тодорова. А мелодиите на кавала, стисват от пръстите на Атанас Тодоров, неусетно ни пренасят нейде в полето, нейде в Балкана. Сякаш очакваме подрънкването на хлопатарите, тежкото пролайване на овчарското куче... И изведнъж в изненада замират всички — и хората, и звездите. Чуден е ритъмът на игривите мелодии. Чудно свири акордеонистът Тодор Неделчев!

Но ето — на сцената излиза дванадесетгодишният Тодор Илиев. Момче е още, а как пее! Стари бабички бършат навлажнени очи, възрастни мъже засукват мустак и дълго ръкопляскат с тежките си, здрави ръце.

Редят се една след друга песните и хумореските. Звучат стиховете рецитирани от Тодор Георгиев — художествен ръководител на колектива. Вият се танците — весели, красиви като живота ни. — Думи Маринов е подготвил своите другари добре и те спечелват сърцата на стефанкараджовци. А те напускат салона с напълнени души. Но ги напускат и с признанието, че самодейците от Старо село са по-напред от тях, че в традиционното съревнование между техните две села сега се налагат те, староселците.

Петко СВЕТЛИНСКИ

Възпитанието и обучението на учащите се — дело на цялата общественост

ЗА ПО-ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ ПРЕЗ ВТОРИЯ СРОК

ТАЗИ година родителският комитет при Второ средно политехническо училище в Силистра активизира своята дейност. Голямо внимание той обръща на родителско-учителските срещи, като една от най-резултатните форми за подобряване на учебно-възпитателната работа. Срещата, която се проведе на 19 февруари в салона на читалище „Доростол", беше много полезна като равносметка за усилията на учителите, родителите и Комсомола в борбата за подобряване успеха и трудовите навици на учениците.

Директорът на училището, другарят Здравко Константинов, прочете доклад за успеха и дисциплината на учениците от началото на годината досега. Резултатите са много тревожни. В осмите класове през втория учебен срок продължава да бъде незадоволителен. Най-много слаби оценки са получени в VIII е и VIII а клас. В деветите класове двойките са също много: IX в клас — 51 двойки, IX б — 61. Най-тревожното е обаче това, че слабите оценки в единадесетите класове са също твърде много. Разбира се някои от тези слаби бележки са поправени, но каква е гаранцията, че при това състояние на учебно-възпитателната работа вторият срок ще бъде завършен с по-малко двойки. Защото сега всяко шесто изпитване донася слаба бележка.

Успехът на учениците е обществен въпрос. Той стои пред цялото общество — каза другарят Константинов. И затова в доклада си той разкри причините, които по мнението на педагогическия съвет и родителския комитет довеждат до незадоволителния резултат. Една основна причина е тази, че в учениците няма създадени навици за системно подготвяне на уроците. Оттам и липсата на самостоятелност, и задълбоченост. Все още има ученици, които идват на училище напълно неподготвени и се задоволяват да препишат от другарите си домашните упражнения. Сега нашите усилия са насочени към изкореняването на тези порочни навици. Това налага с особена настойчивост да воюваме за спазване на дневния режим, за предотвратяване на бягството от час и масовите преписвания на домашните упражнения, така характерни за VIII в и VIII а клас.

Какво е необходимо да се направи? Да се установи всекидневно единодействие между учители, родители, Комсомол и цялата общественост.

С много болка се изказаха родителите Петко Николов, Михаил Димитров, Димитър Тодоров и още много други, които направиха ценни предложения за съвместната работа.

Силно впечатление направи изказването на партийния секретар Калин Калинов. Той призова родителите към много по-отговорно отношение към възпитанието на техните синове и дъщери в къщи. Другарят Калинов припомни, че направените проверки са показали вредния либерализъм на много родители, които играят на карти заедно с децата си и вместо да укрепват, разрушават техните трудови навици.

В заключителното изказване другарят Здравко Константинов заяви, че учителският колектив заедно с комсомолската организация търси по-резултатни форми на работа, за да се постигне прелом в отношението на учениците към техните задължения. Особено надеждни в това отношение се оказват контролните комсомолски постове. Разбира се необходими са още много търсения и упорство, за да се постигне този прелом.

Накрая председателят на родителския комитет Хубан Караиванов благодари за проявената загриженост към проблемите на училището, както от страна на родителите, така и от страна на учителите.

Й. АБАДЖИЕВА

ПРЕДСТАВИЛИ ДОСТОЙНО ОКРЪГА

Съревнованието за записване на най-много целогодишни абонати на в. „Септемврийче" приключи. В него участвуваха над двеста дружини и сто и петдесет отряда. За упорита и ползотворна работа 100 пионерски дружини и отряди получават награди на в. „Септемврийче" и „Другарче". С награди са удостоени някои училища в нашия окръг.

За най-много целогодишни абонати редакцията на вестник „Септемврийче" НАГРАЖДАВА С 30 ЛЕВА директорите и с 20 лева дружинните ръководители на:

Основно училище „Отец Паисий", село Добротица.

Училище „Кирил и Методи", кв. Черник — Дулово.

Награждава се с радиоапарат „Маестро"
дружината при основно училище „Отец Паисий", с. Добротица.

Награждава се с фотоапарат „Любител"
училище „Кирил и Методи", кв. Черник — Дулово.

Награждават се с футболна топка:

Дружина „Н. Й. Вапцаров", с. Калипетрово.

Училище „Христо Ботев", с. Босна

ЧЕСТИТО, ЩАСТЛИВЕЦ!

Др, АЛЕКСАНДЪР ПЕТРОВ ПЕТРОВ — работник в ДИП „Липа" — Силистра с **билет № 10721 серия „Л"** от дял Първи — 1964 г. на Държавната лотария спечели

ДВУСТАЕН АПАРТАМЕНТ В СОФИЯ

Купете си своевременно билети от Държавната лотария!

21 425

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 25 (733) | Събота, 29 февруари 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

УСПЕХИТЕ РАДВАТ!

В КИНОСАЛОНА в село Окорш е шумно. Препълнен е от кооператори и кооператорки, дошли на годишно отчетно събрание. Часът е 10. В президиума заемат места управителният съвет, контролният съвет, първенци кооператори и бригадири. Там са и ръководителите на селото, зам. председателят на Окръжния народен съвет др. Андреев.

Доклад за едногодишната дейност на ТКЗС в Окорш прочете председателят др. Георги Тодоров. Докладът беше изчерпателен и пълен. Отчете се, че през годината стопанството е направило значителен скок. Докато през 1962 година кооператор от семейство е получил парично възнаграждение по 683 лева, през отчетната 1963 година тази сума е нараснала на 885 лева. Общият годишен доход при план 1 345 126 лева е преизпълнен на 1 589 833 лева, или 244 707 лв надпланово — за разпределение. Добре са работили кооператори и механизатори. Разбира се и ръководството на стопанството е положило не малко усилия, грижи и плановост, за да могат сега на годишното отчетно събрание да отчетат радващи резултати.

Но в процеса на работата е имало и слабости и допуснати грешки. Кои са те? Установени са не малко разхищения, разпиляване на кооперативната собственост. Слабо е била застъпена работата по Ловешкото движение, просветната работа сред кооператорите е била слаба.

При станалите изказвания кооператорите оцениха правилно добрата работа на ТКЗС в Окорш и изказаха пожелания за още по-големи успехи през 1964 година. Направи се основателно критика за работата на диспечера — той не е проявил отговорност в работата с автотранспорта. Въпреки това обаче автотранспортът бележи успехи — 59 907 тон/клм през годината.

Председателят на стопанството др. Тодоров отговори по някои въпроси. Той изказа увереност, че през текущата стопанска година ще се разгърне по-добра работа, та на края да се получи на трудоден от 2 250 лева.

Накрая парт. секретар др. Станев в изказването си подложи на преценка работата на стопанството през 1963 година. Той даде правилни напътствия за подобрението ѝ.

Зам. председателят на ОНС др. Андреев в заключителното си слово оцени работата на ТКЗС в село Окорш като много добра, направи препоръки за още по-голямо подобрение на същата и пожела на 1. I. 1965 година да се поздравим с още по-добри резултати.

Владимир ПОПОВ

НА БОРБА СЪС СМЪРТНОСТТА

Сериозна пречка за изпълнение на плановете за животновъдната продукция представлява смъртността на селскостопанските животни, която през миналата година в нашия окръг беше твърде висока. Управлението на селскостопанското производство предвижда да вземе сериозни мерки за борба с нея. Във връзка с това през изтеклата седмица в гр. Силистра бяха проведени три съвещания с всички ветеринарни лекари и техници от Силистренски, Дуловски и Тутракански райони на окръга.

Доклад за борбата със смъртността изнесе д-р Курдоманов. Той подчерта голямата роля, която има да играят ветеринарните лекари и техници в тази насока. При сегашното състояние в развитието на ветеринарната медицина и наличието на добре подготвени кадри съществуват възможности смъртността да бъде намалена извънредно много. Той призова присъствуващите в чест на Двадесетгодишнината на социалистическата революция в България да поведат непримирима борба със смъртността по животните и по този начин да подпомогнат изпълнението на плановете за животновъдна продукция.

По изнесения доклад се изказаха много от специалистите, които поеха обещания да изпълнят с чест тази важна задача.

Георги СТЕФАНОВ

Ще отговорят достойно за положените грижи

На проведеното неотдавна годишно-отчетно събрание на ТПК „Инвалид" — Силистра, председателят на кооперацията Велико Иванов отчете в своя доклад постигнатите резултати. Те по най-убедителен начин показват, че са плод на положените усилия от целия трудов колектив.

В изказванията си работниците обещаха успехите през настоящата година да бъдат много по-големи. В чест на двадесетгодишнината от социалистическата революция, трудовият колектив ще преодолее всички трудности и ще отговори достойно на грижите на Партията. Момка Жекова, ръководителка на бригада за комунистически труд от „Детска конфекция", призова своите другарки и целия производствен колектив да вложат всичките си сили и възможности за преизпълнение на плана.

Присъствуващият на събранието секретар на ГК на БКП другарят Мико Николов подчерта, че работата на кооперация „Инвалид" се отчита от Градския комитет като положителна. Грижите, които Партията е полагала за инвалидите, за създаване на добри условия за работа не ще спрат и за в бъдеще.

Събранието завърши с избиране на нов Управителен съвет и раздаване награди на отличилите се в съревнованието челници и бригади.

Петър ТОПАЛОВ

СЪОБЩЕНИЕ

Вчера, 28 февруари, в Силистра се проведе годишна отчетна сесия на Окръжния народен съвет.

Доклад за едногодишната дейност на Окръжния, градските и общинските народни съвети изнесе председателят на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ.

В работата на сесията взе участие и министърът на Народното здраве и социалните грижи, Д-Р КИРИЛ ИГНАТОВ.

Освен съветниците на сесията присъствуваха председателите на градските и общинските народни съвети, директорите на промишлените предприятия, председателите на ТКЗС, на потребителните кооперации, общественици, граждани.

Подробна информация за работата на сесията ще поместим в следващия брой.

Министърът на Народното здраве и социалните грижи, д-р Кирил Игнатов, на посещение в нашия окръг

Във връзка с провеждането на годишната отчетна сесия на Окръжния народен съвет, която се състоя вчера, в града ни пристигна членът на ЦК на БКП и министър на Народното здраве и социалните грижи Д-Р КИРИЛ ИГНАТОВ, придружен от инспектора на Министерския съвет др. ПАНАЙОТ МАРИНКОВ.

Преди два дни другарите Кирил Игнатов и Панайот Маринков, заедно с другаря АЛИ РАФИЕВ, член на Централния комитет на БКП и първи секретар на ОК на БКП посетиха село Средище. Председателят на стопанството Димитър Лалев информира гостите за изпълнението на стопанските задачи от кооператива.

Той подчерта, че доходите на стопанството през миналата година са нараснали с близо 500 000 лв.

Д-р Кирил Игнатов насочи вниманието на ръководителите и специалистите на стопанството към вземане на по-сериозни мерки за изпълнение на плановете за животновъдната продукция и за успешното провеждане на пролетната сеитба. Той провери как се съхранява и използва в стопанството селскостопанската техника.

В гр. Силистра д-р Кирил Игнатов и другарят Панайот Маринков, придружени от секретаря на Градския комитет на БКП другаря Мико Николов и от секретаря на Окръжния народен съвет д-р Бачев посетиха мебелното предприятие „Липа", което произвежда продукция главно за износ в СССР. Гостите се интересуваха за работата на предприятието, като обърнаха внимание на причините, поради които не е изпълнен планът за миналата година. На обясненията на директора, че това се дължи на липсата на достатъчно материали, др. Игнатов посочи, че това действително е обективна причина, но тя можеше да се избегне, ако ръководството беше взело мерки на време. Той обърна много сериозно внимание на хигиенните условия при които работят производствениците и на необходимостта те да се чувствително подобрят. Не бива в никакъв случай да се допуска работниците в някои цехове да дишат ацетон и прах.

Гостите посетиха също така и промкомбинат „Камъшит", където се запознаха с новия цех за производство на фина керамика за износ.

Вести от Срацимир

С общи усилия

ЗА ДА СЕ подобри обучението и възпитанието на учениците, за да се намали процентът на получаваните от тях двойки — ето защо се проведе сесията на общинския народен съвет в с. Срацимир на 19 февруари т. г. На сесията, освен съветниците и отговорните хора на селото, бяха поканени и присъствуваха комсомолски секретари, председатели на низови организации на Отечествения фронт, учители и кооператори.

От изнесения доклад от директора на училището Цоньо Божуров стана ясно, че учителите добре работят. Но той подчерта, че формирането на новия човек с комунистически добродетели трябва да мислят не само учителите, но и цялата общественост, родителите в къщи, партийните и комсомолските организации, които трябва да имат пряко отношение по тези въпроси. Той наблегна на новите методи на обучение и възпитание в училищата и тяхното правилно използване от учителите.

С голяма загриженост по възпитанието на своите ученици и за работата в училище се изказаха учителите Стойка Георгиева, Георги Георгиев, Величка Радева, Древчева и др. Те подчертаха, че все още недостатъчно се работи със слабите ученици. Трябва да се засили връзката с родителите. Трябва да се осигури повече свободно време на учителите по български език и математика, за да имат възможност да провеждат консултации с учениците, да посещават домовете им и на място да им оказват помощ. Те с тревога заявиха, че все още битовите условия, при които живеят учителите са лоши.

Сесията взе ценни решения, които предвиждат да се заздрави връзката с родителите чрез съветниците. С решаващата помощ на ТКЗС да се построи общежитие за децата от съставните села и др.

Петър ЧОЧЕВ
Маринка МИЛУШЕВА

Неуморни са богоровските кооператори

ОЩЕ в началото на месец септември започна прокопаването на канала в местността „БАГАТУР" в с. Богорово за водоснабдяването на селото. При много трудни условия работиха другарите Георги Киряков, Илия Русев, Тодор Калчев и др. за откриването на водата. Неуморни бяха богоровските кооператори по прокопаването на канала, където ще се поставят тръбите. В резултат на това тръбите на едно разстояние от 500 метра вече са положени и до главния разпределителен басейн водата тече.

Но работата още не е приключила. В момента на канала ежедневно излизат по 10-15 човека, които на ден изхвърлят по 8-10 куб м пръст.

В чест на двадесетата годишнина на социалистическата революция богоровските кооператори са обещали до 1 май да завършат канала и те ще устоят на това свое обещание.

Георги МАРИНОВ

Готови са за сеитба

Отдавна завърши ремонтът на машините и прикачния инвентар, числящи се на тракторно-полевъдната бригада в село Бреница. За голямото старание, с което са работили механизаторите, говори направената проверка на машините от главния инженер и началника на ремонтната работилница в ТКЗС — Белица.

За висококачествено и навременно извършване на ремонта на машините помогна много и бригадният механик Осман Юзузов. Той през цялото време участвуваше пряко при ремонта на някои машини.

Голяма упоритост и сръчност в ремонтирането на машините проявиха механизаторите Мустафа Османов, Георги Стоянов, Христо Пендев, Юсеин Алиосманов, Димитър Илиев, Тодор Йорданов и Асан Салиев.

Механизаторите са готови при първия удобен момент да започнат пролетната сеитба.

Илия ДЯКОВ
Стефан СТОЯНОВ

За редовното изпълняване на плана на ДИП „Дунав" и за високото качество на произвежданото масло не малък дял има химикът Ставри Шондров. В добре обзаведената лаборатория той има възможност да определя с точност маслеността на семето и кюспето и да се извършват различни видове химически анализи.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЛОШО НАЧАЛО, ЛОШИ РЕЗУЛТАТИ

ЕДНА от основните задачи на потребкоопите през настоящата година е изкупуването на яйцата от личните стопанства. Месец януари завари потребителната кооперация в Бабук в незавидно състояние и със недейно ръководство. Това положение създаде неоправдано с нищо безотговорно отношение към поставената задача. В крайна сметка вместо 26 600 яйца през януари бяха събрани само 4 856. В Бабук вместо трима закупчици работеше само един, който не беше в състояние да обхожда ежедневно 460-те домакинства на селото.

Опасността, че плана за изкупуването на яйцата няма да се изпълни и през месец февруари разтревожи ръководството на Окръжния кооперативен съюз и то изпрати бригада от свои служители, за да помогнат на място. Търговските работници с помощта на масовополитическите организации в селото сформираха осем комисии, които започнаха да обхождат домовете от района на съвета и купуват от стопаните яйцата. Само за един ден събрата над 2 300 яйца. Хубавата инициатива обаче живя само един ден. В началото на февруари се постигна известно сработване с училищата, дори се предвидиха и награди. Но и това си остана само хубаво начало. Закупчика, който трябваше ежедневно да ходи в училището на село Бабук, отиде там само един път, за да получи събраните 25 яйца.

Лошата организация в изкупуването

е само един от факторите за лошите резултати. Не по-малко отрицателно въздействие е оказало и неизпълнението до край задължението на потребкоопа да достави за нуждите на кооператорите исканите от тях 2 500 кокошки. С какво може да се оправдае ръководството и за това, че четирите тона фуражи са раздадени едва през последните дни, а има да се получават още 40 тона само за февруари?

И сега, когато изтичат последните дни на втория месец от годината, потребкоопът в Бабук продължава да тъпче на място. Промяната в ръководството му още не се чувствува. Тревогата в него и в масовополитическите организации, които имат пряко отношение към поставената задача, е малка. Малки са и резултатите: от 630 домакинства с над 10 600 кокошки, четиримата закупчици събират едва по 700-800 яйца. Малкото бройки доведоха до там, че и планът за февруари да не се изпълни. Вместо 39 000, до 28 т. м. са закупени 22 253 яйца.

* * *

ИЗОСТАВАЩА е и потребителната кооперация в Алфатар. КЪДЕ Е ПРИЧИНАТА? Трудно е да се намери коренът ѝ, когато местните ръководители са направили „всичко, което е нужно", но ей на, работата куца и яйца няма. Защо?

Най-напред Управителният съвет на потребкоопа помислил за закупчиците. В Алфатар се назначили двамата миналогодишни и още един започнал работа едва на 17 т. м. За централното село трима души са съвсем недостатъчни за изкупуването на яйцата. На всеки един от тях се падат по триста домакинства — невъзможно е да се обиколят за един ден. Ако допуснем, че всяко домакинство дава всеки ден по едно яйце, то там, където закупчикът не е минал, би трябвало на следния да получи две. А обикновено не се взема нито едно..

Годишният план за изкупуването сочи 850 000 броя. За януари при предвидени 34 800 са събрани 11 100, а през този месец от 52 200 броя до 28 са изкупени само 18 913 яйца. Много от кооператорите казват, че храната, получавана от стопанството, е недостатъчна. Това е допустимо, но не и като оправдание, защото то не може да даде всичко. До този момент на два пъти са раздадени по 20 т смески. За всяко продадено яйце се дават по 100 грама. Като аргумент за слабата носливост се изтъква и факта, че кокошките се оставят дълго време на открито. Та нали и тези от птицефермите са поставени при подобен режим, и пак носят?

В помощ на яйцесъбирачите сега са изпратени и билкозаготвителите. Били съставени двучленни комисии, които в малкото дни на работата си събрали 1 200 яйца. Не може да повярваме, че няма яйца, защото птиците носят. Отговорът е може би този, че кооператорите не ги продават, въпреки материалната изгода от тях. В личните стопанства се намират общо 16 000 носачки. Ако само една десета от тях дава по едно яйце на ден, то за целия месец изпълнението на плана ще се приближи плътно до определената връхна граница. Как е възможно Христина Христова, Иванка Пенева и др. до 15 т. м. са отчели половината от планираните яйца за продан, а в останалите домакинства да няма яйца? Ако и другите кооператори последват примера им, в техните домове ще влязат повече пари, а и общостопанската задача ще бъде решена успешно.

Иван ПЕЙЧЕВ

Георги УЗУНСКИ

Сведение

за хода на по-важните

селскостопански мероприятия

до 26 февруари 1964 година

ТКЗС	Подхр. пшеница %	Изв. обор. тор %	Яйца за деня %
Айдемир	0	64.8	39
Калипетрово	30.6	53	68
Бабук	58.2	86.7	54.5
Алфатар	9.6	54.6	30.8
Алеково	0	67.3	30
Иширково	25	40.7	x
Смилец	0	48.4	26.8
Пепина	0	82.9	22.3
Сребърна	12.7	101	40.3
Ситово	0	65	25.1
Срацимир	19.8	60.8	31.5
Кайнарджа	33.9	32.3	49
Голеш	0	22.2	43
Средище	0	18.9	32.1
Тутракан	36.9	44.7	43.3
Нова Черна	11	36	41.6
Старо село	10.1	27.5	34.5
Белица	17.5	43.7	42.8
Главиница	26.7	50.8	33.2
Ст. Караджа	0	27	39.4
Сокол	2.8	32.7	40.7
Зафирово	0	33.7	38.1
М.Преславец	0	79.8	38.5
Дулово	0	41.5	65
Межден	0	49.8	46.3
Окорш	0	35.3	50
Секулово	0	40.8	42.7
Добротица	0.5	81.9	31.8
Черник	2.1	44.8	37.5
Паисиево	0	88.8	38.3
Всичко ТКЗС	10.8	45	37.4

Международна информация

За по-голямо сътрудничество между Чехословакия и ОАР

ПРАГА. Министърът на външните работи на Чехословакия Вацлав Давид се завърна вчера в родината си. Вацлав Давид беше на официално посещение в Обединената арабска република по покана на министъра на външните работи на тази република. По време на гостуването си министърът на външните работи на Чехословакия размени мнения с представители на Обединената арабска република по въпроси на международното положение. Бяха обсъдени въпроси за по-голямото увеличаване на икономическото и културно сътрудничество между двете страни.

Обсъждането на кипърския въпрос в Съвета за сигурност продължава

МИНИСТЪРЪТ на външните работи на Кипър, Киприану, който говори на вчерашното заседание на Съвета за сигурност по кипърския въпрос, обвини Турция, че заплашва мира в целия свят, подготвяйки нападение срещу република Кипър. Когато министърът на външните работи на Кипър говореше на заседанието на Съвета за сигурност съобщи агенция Франс прес, 24 турски военни кораби маневрираха на по-малко от 80 мили разстояние от бреговете на Кипър.

Ръск за положението в Южен Виетнам

ВАШИНГТОН. На пресконференцията на държавния секретар на САЩ Дийн Ръск голямо внимание беше отделено на положението в Южен Виетнам. Ръск се опита да обясни провала на американската политика в Южен Виетнам с някаква си намеса отвън. Отговаряйки на въпроса „Американските власти считат ли за възможно политическото уреждане на въпроса в Южен Виетнам, без да се използват военни сили?". Ръск по същество се изказа против такова уреждане на въпроса.

Ръск беше запитан и за работата на конференцията на 18-те по разоръжаването в Женева. Той заяви, че съобщенията, които идват оттам, не са особено добри, но ние, подчерта Ръск, не сме напълно безрадостни. Той заяви, че САЩ и СССР ще продължат обмена на мнения по въпросите, свързани с разоръжаването, по които се счита, че е възможно да бъде постигнат прогрес.

Ю. АМЕРИКА ЩЕ ТЪРГУВА СЪС СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ

БУЕНОС АЙРЕС. В градчето Алта Грация в Аржентина продължава конференцията на латиноамериканските страни по подготовката за международната конференция на ООН за търговията и развитието. На конференцията се подчерта необходимостта от създаването на нови основни принципи на търговията, за да придобие тя всеобщ характер, като се увеличи търговията със социалистическия лагер и страните от Азия и Африка.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Съревнованието и материалните стимули — мощен лост за изпълнение на задачите

В нашето стопанство съревнованието се използува години наред като важно средство за мобилизиране силите на кооператорите при изпълнението на задачите. До 1963 година, обаче, въпросът за материалната заинтересованост на кооператорите не беше поставен добре. Его защо в началото на миналата година партийният комитет, съвместно с управителният съвет на кооперативното стопанство, разработихме специални мероприятия за премиране на онези кооператори, които работят добре и получават по-добри резултати в производството. В тези мероприятия предвидихме да се дават премиални, парични и натурални възнаграждения за качествено окопаване и жътва, извозването на оборския тор, предаден коноп от екстра и първо качество за намаляване смъртността при животните и др. Освен това, ние решихме да се дадат по 14 дни платен отпуск за кооператорите, които не са осигурени по Кодекса на труда, при условие че мъжете трябва да са изработили най-малко 215, жените 165, а работещите в животновъдството по 290 човекодни за годината.

Тези мероприятия бяха широко разгласени сред кооператорите на бригадни събрания и накрая бяха приети и озаконени от общото кооперативно събрание.

Отначало част от кооператорите гледаха с неверие към тези мероприятия, казваха, че те тъй ще си останат на книга. Огромното болшинство, обаче одобриха взетите решения от управителния съвет на ТКЗС и се убедиха, че това е единствената правилна мярка за активизиране на кооператорите при изпълнението на задачите. За това много спомогна разяснителната работа, извършена от комунистите и актива на стопанството.

В резултат на това, тази година ние не срещнахме никакви трудности при изпълнението на задачите. При засаждането на тютюна досега ние обикновено закъснявахме, миналата година, обаче, с това важно мероприятие ние приключихме още през първата половина на м. май. Даже и през ноември и декември, когато настъпиха есенните студове, кооператорите пак излизаха масово на работа и навреме приключихме и с обработката на тютюна. Добър резултат дават и премиите при изпълнението на отделните по важни мероприятия. Така, например, при нас беше проблем провеждането на ниска жетва. Но след като решихме, на онези комбайнери, които жънат ниско, добре подреждат сламата и си изпълняват плановете, да се дава в натура по 200 кг жито, този въпрос се разреши идеално. Проблем беше при нас и срочното извозване на оборския тор на полето. Този въпрос се разреши, когато определихме на всеки тон извозен оборски тор да се дава на кооператорите по 1 кг царевица.

Ние правилно преценихме, че за да има необходимия ефект, премиите трябва да се дават навреме, още при провеждането на мероприятието. Така през миналата година като премиално и допълнително възнаграждение раздадохме на кооператорите близо 100 000 лева, докато през 1961 година са дадени само 8 500 лева и през 1962 година 25 000 лева.

Още в началото на годината приехме подробни мероприятия и за разгарянето на съревнованието в бригадите, звената и фермите. По изпълнение задачите в растениевъдството награди дадохме за 1-ви май и 9-ти септември за срочното и качествено разреждане, окопаването и сеитбата на културите, за срочното силажиране. В животновъдството съревнованието се отчиташе цялостно накрая на всяко четиримесечие. Тогава провеждахме срещи на членовете на общинския партиен комитет и на управителния съвет на кооперативното стопанство с всички животновъди. Съревнованието вътре във фермите се отчиташе ежеседмично, като на първенците се връчваха флагчета.

Общо на първенците в съревнованието през 1963 година сме раздали 2 700 лева, а сега, по решение на управителния съвет на стопанството, с екскурзия из страната са наградени 36 кооператори, с екскурзия в чужбина — 12, а с карти за почивка — 40 души.

Разбира се ние съвсем не считаме, че по въпросите на съревнованието и материалните стимули всичко сме направили. И миналата година допускахме съревнованието да не се отчита редовно в бригадите между звената, недостатъчно преценихме ролята на изучаването и внедряването на челния опит, не беше добра нашата работа и сред механизаторате.

През настоящата година общинският партиен комитет и управителният съвет на кооперативното стопанство също приехме мероприятия по тези въпроси. Въпросът с отпуските на кооператорите конкретизирахме, като сега плануваните човекодни трябва да се работят по сезони. Работата по съревнованието и челния опит се стремим да пренесем по бригадите. Редовно изплащаме премиите за изпълнението на плановете от животинската продукция, в резултат на което графикът за млякото и яйцата се изпълнява ритмично.

Нашето стопанство тази година сключи договор за съревнование с ТКЗС — Тутракан. Сега партийните организации от района провеждат широка разяснителна работа, за да се включат всички кооператори в борбата за спечелване на съревнованието.

Иван ЛЕЧЕВ
Секретар на общинския
комитет на БКП
с. Белица.

Един от най-редовните и активни слушатели в кръжока по изучаване историята на БКП от с. Сребърна с пропагандист Велико Ганев е бай Иван Жеков. Въпреки, че е един от най-възрастните слушатели, той редовно се готви за всяка лекция и взема активно участие при събеседванията.

ФЕСТИВАЛНИ РАДОСТИ И ТРЕВОГИ

С общи усилия на ръководствата на Отечествения фронт, Комсомола, Партията и читалището в село Стефан Караджа беше избран организационен комитет. След това няколко дни изтекоха за уточняване на репертоара. Събраха много сборници с естрадни програми, пиеси, песни стихове. Изготвени бяха проектосписъци за програмата, по която трябва да се подготвят самодейните състави. И най-сетне репертоарът беше уточнен с подробности на читалищно събрание.

Занизаха се зимните вечери, изпълнени с полъха от наближаването на светлата Двадесетгодишнина. Заживяха пълнокръвен живот трите театрални групи в Ст. Караджа, Преславци и Осен. Запяха с пълен глас хоровите колективи.

Зимните нощи се превърнаха в творчески празници, за фестивалната подготовка. Трите театрални групи си обявиха съревнование — най-добре подготвената пиеса ще бъде включена в окръжните прегледи. А всички имат желание да достигнат до тях, всички се подготвят настойчиво и упорито. Под ръководството на Продан Илиев, самодейците подготвят пиесата „Зимна балада", пресъздаваща героични моменти от борбата на нашия народ срещу фашизма. Пиесата е трудна, но затова пък старанието и дисциплината на участниците в театралната група са големи. Когато наблюдава репетициите, човек остава удовлетворен от желанието на самодейците да проникнат в тайните на театралното изкуство, да изявят колкото се може по-убедително всяка реплика, всеки жест. С много усет е съпроводено изпълнението на Теменуга Събева, д-р Хаджииванов, Иванка Тодорова.

Упорито се работи и за подготовката на другите две пиеси — „Камък в блатото", и „Вълчи времена". На турски език подготвят пиеса самодейците от село Преславци.

Но наред с хубавото във фестивалната подготовка има и някои недостатъци В Стефан Караджа е забравена една стара традиция — изоставен е танцовият състав, който се е представял нелошо на редица прегледи. Сега той е забравен и немотивирано се оправдават някои от членовете на организационния комитет, че в селото нямало изпълнители инструменталисти, които да осигурят музикален съпровод на танцьорите. А в Ст. Караджа има добри изпълнители и на акордеон, и на гъдулка, и на кавал. Но няма кой да поговори с тези хора, да ги въвлече в самодейния живот. Организационният комитет трябва да преодолее някои трудности и да възвърне към живот и танцовия колектив. Може със сигурност да се каже, че не са обхванати в колективи и много самодейци от Преславци и Осен.

Не е оправдано пред 20-годишнината от социалистическата революция у нас в Ст. Караджа да се разчита само на театралната самодейност. В света има много сили, които чакат организиране. Те трябва да бъдат включени в колективите, за да се види истинския ръст на културната революция в нашето село, когато се вдигнат фестивалните завеси.

Още е рано да се правят изводи за крайните резултати, за подготовката на самодейците в света. Но те ще се представят добре на фестивалните прегледи, ако заработят така, както сега се подготвят театралните групи.

Петко СВЕТЛИНСКИ

Пред международния ден на жената 8 март

АКТИВНА ПОДГОТОВКА В КВАРТАЛА

ТРАДИЦИЯ стана женкомисиите към трета квартална организация на Отечествения фронт — Тутракан отрано да започнат подготовката за тържествено посрещане и чествуване на международния ден на жената 8 март.

Още от началото на месец февруари на съвместно заседание на кварталния комитет, женкомисията и жени активистки от квартала бе приет подробен план по подготовката за тържественото посрещане и чествуване на този празник

В него се предвиждат редица мероприятия като: провеждането на просветни събрания сред жените, направата на кътове и витрини, провеждането на седянки, посещение на детски градини, изпращане подаръци на граничарите, събиране на повече вторични суровини и др. В района на 11 те низови организации от квартала са проведени до сега над 32 седянки, на които са изнесени беседи във връзка с 8 март по здравеопазването, възпитанието на децата и др.

Най-добре работят в това отношение жените от района на 28-ма низова организация на Отечествения фронт с женотговорничка Еленка Балканска и активистки Елена Грънчарова и Анжела Захариева, които проведоха до сега 6 седянки. Не по-лошо е построена работата в 30-та низова организация с председател Минка Пешева и женотговорничка Марийка Василева, където са проведени 5 седянки.

Добре работят и женотговорничките Стефка Йовкова, Цеца Патрашкова и др.

Неотдавна по инициатива на женкомисията към кварталната организация на Отечествения фронт се проведе обща квартална седянка на която присъствуваха над 93 жени. Другарката Минка Пешева изнесе пред жените беседа на тема: „8 март в миналото и сега", а другарката Василка Кююко разказа спомени за партизанския живот в Гърция през 1941-1949 г. Седянката мина в добра обстановка, песни, танци и хора.

Живко ТРУШЕВ

СЕДЯНКА В БЪЛГАРКА

РАЗНООБРАЗИ СЕ животът на кооператорите и кооператорките от село Българка. Неотдавна самодейния театрален колектив от с. Срацимир посети селото и изнесе пиесата „Бягство в нощта". След представлението се направи съобщение, че по инициатива на женкомисията следващата вечер се организира седянка с жените, в чест на международния ден на жената 8 март. Голям беше интересът на жените към проведената седянка. Училищната стая беше препълнена още отрано. На седянката фелдшерката Николина Иванова изнесе беседа на тема. „Предпазването на децата от нараняване", а учителките Марийка Милушева, Дуца Накова и Тодора Петрова изнесоха интересни беседи по правилното възпитание на децата, и значението на 8 март.

Изнесените лекции и беседи бяха слушани от жените с голям интерес. Обменени бяха ценни мисли по поведението и успеха на децата в училище и ролята на родителите в това отношение.

Светлините на селото са загаснали отдавна, но в тъмнината свети само един прозорец — прозореца на училищната стая. Чуват се весели гласове, закачки и песни. Приказките и шегите не стихват до късно през нощта.

И тази година жените от Българка се готвят достойно да посрещнат своя празник 8 март.

Петър ЧОЧЕВ

Маринка МИЛУШЕВА

ВЕЧЕР, КОГАТО ДРУГАРИТЕ СА НАВЕДЕНИ НАД КНИГАТА

НАВЪН вече се е стъмнило. Затихнали са смехът и глъчката в коридорите на Втора политехническа гимназия—Силистра. Само в една от стаите се разнасят игриви звуци на хоро. Как няма да надникнеш вътре: чуват се подвиквания, подът трепери. Танцьорите репетират. Все по-весело свири акордеонът, все по-бързи стават стъпките...

И тази вечер Чаню Чанев е „откраднал" време, за да дойде тук. Танцов състав лесно не се води. Много време е нужно, докато можеш веднъж да въздъхнеш и кажеш: „Е, това вече е нещо!" Трудно е, но пък и приятно е да се работи със тези гимназисти. Ето сега прозорците са отворени, отвън нахлува хлад, но играчите са весели. Никой не възне. На тези репетиции всички идват с желание. Дори единадесетокласниците не са се отказали: те редовно посещават репетициите. Тук са Добра Илиева, Славка Георгиева, Петър Желязков— един от най-добрите. Покрай стените са се наредили по-малките. Те ги гледат съсредоточено и повтарят новите стъпки. Изпускат ги от погледа си, само когато се увлекат да спорят помежду си за някоя стъпка.

Всички обичат танцовия състав. И всички се надяват на него. Почти на всяка репетиция тук идва директорът Здравко Константинов. Интересува го всичко: присъствието на всеки ученик, подготовката на всеки танц, осигуряването на помещение... И Чаню Чанев съзнава тази загриженост. Той не подготвя самодейците стихийно. Репетира с големите, с „майсторите", репетира и с малките, които сега заучават основните, елементарни стъпки. Като го гледа човек, чуди се как не му омръзва да ги поправя, да показва.

Не всичко е лесно. Танцьорите наистина се учат старателно и художественият ръководител е доволен от това. Но по много причини подготовката тук започна късно и сега трябва да се навакса загубеното. А подходящ акордеонист няма. Има обаче воля у всички и това е най-хубавото. „Мъжкият ръченик", „Ръката" и „Опаса" всеки ден стават по-кръшни. Не се уморяват учениците. Сега в обикновената класна стая сноват фигурите им, облечени в черните куртки и престилки и пак има красота. А утре, на прегледите, когато на сцената гъвкавите им тела се понесат вихрено в пъстрите национални носии, ще дойде, може би, и мечтаният успех. Тогава те ще играят толкова красиво.

Юлиана НИКОЛОВА

* * *

Мирка

ТОПЛО септемврийско утро. Слънчевото зарево е обляло равнината със златист блясък. Завърналите се от ваканция, празнично облечени пионери, изпълваха училищния двор в очакване на първия учебен час. Те разговаряха за лятото, за песните и игрите на морските и планински лагери, и не забелязаха появата на новата дружинна ръководителка Мирка, чиято дребничка фигура почти не се различаваше от пионерките, а косата ѝ беше високо подстригана по момчешки. Тя премина покрай креслите деца с плахи и неуверени стъпки, а те я проследиха, докато влезе в учителската стая.

Първият учебен ден мина радостно, роди първите трепети, но и първите разочарования за Мирка: училището беше старо, тясно, нямаше пионерска стая където да се събират учениците. Беше трудно, тя често си помисляше насаме, но упорството ѝ я направи любим човек и добър другар за пионерите от с. Средище.

Оттогава изминаха пет години. Трета година вече учениците и учителите се радват на високо двуетажно училище със светли и просторни класни стаи и добре обзаведена пионерска стая. Под ръководството на Мирка Филчева се подобри хигиената в училището, направена бе градинка отпред, в която пионерите засадиха цветя и фиданки, които се поливат и поддържат пак от пионерите. Всяко дръвче, всяка цветна леха си има свой стопанин. И през най-горещите летни дни челцата на гордите гладиоли, огнечервените пламъчета, пъстрите фунийки и нежни бербинки се съживяват от студената вода.

Сребристият зимен пейзаж е пак оживен. Оживено е и в пионерската стая. С пионерите Мирка Филчева изготвя костюмите за баба Меца, за Хитър Петър и магарето му, за групата на мъдреца, за къща на вселената и др.

Наближава Осми март, първа пролет, не е далеч и Първи май. Трябва не отрано да се помисли и за юбилейния грзяк на организацията — 20 годишнината от Девети септември. Куп въпроси се отправят към дружинната ръководителка:

— Мирке, как смяташ за Осми март..?

— Мирке, за един поход искам да споделя с теб, може ли?

Мирка—дребничката, слабичката Мирка, дружинната ръководителка, тя е все така весела, все така жизнерадостна, като цветята в градинката, като веселите погледи на пионерите. Тя е нужна на всички. Всички я обичат.

Виконти ДУКАНОВ

* * *

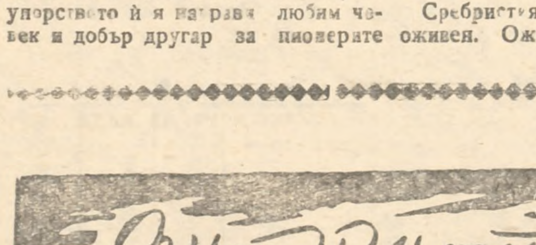

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

32

Но едно нещо в целия този план не беше напълно обмислено. Силайс неволно си спомни старата руска войнишка песен: „Гладко е написано на книга, но забравили урвите, а по тях трябва да се върви!". Вместо рано през пролетта, както настояваше Силайс, първата група разузнавачи изпратиха късно през есента. Наистина, девет дни след слизането на съветския бряг, Вилкс доложи, че всичко е благополучно, но след това започнаха неприятностите. Няма пасперти, няма връзка с „горските братя". Едва към пролетта се появи името на Будрис и съобщението за преминаването в отряда...

Първата година бе загубена.

И ето сега, когато в Англия най-после се стопли, от атлантическата пролет, като че ли работата потръгна. Наистина, жалко за Вилкс. Клетият, оказа се, че е боледувал цяла зима. Но само какъв характер има момъкът! Дори не се оплака. Едва преди известно време, когато започна да се постопля, а нощите са все още дълги, поиска помощ.

Ето какви мисли вълнуваха Силайс, когато в края на март видя най-после утвърдената от полковник Маккибин радиограма за Вилкс:

„Вземи мерки да бъде подготвен рибар, който някоя нощ, между двадесет и четвърти април и четиринадесети май ще те откара на определения пункт, на тридесет мили от брега. Срещата с нашият кораб трябва да стане между полунощ и пет часа сутринта, по московско време. Точната дата и мястото на срещата ще обусловим отделно...

В душата на Силайс звъннаха великденски камбани, всичко му изглеждаше радостно и весело. В Англия времето беше тихо и топло. Заможните хора се готвеха за летния сезон — наемаха по крайбрежието вили, пансиони и цели имения. Силайс се готвеше за продължителна командировка. Наистина, не за Брайтон, а за крайбрежието на Западна Германия, където се намираше най-бързоходният катер на бившия германски военноморски флот. Катерът, заедно с хората и техните души сега принадлежеше на английското разузнаване.

На командира на катера Клозе вече беше наредено да се готви за далечен опасен рейс. Впрочем, Клозе и неговата команда отдавна бяха предали душите си на дявола, и едва след това техните души бяха преоткупени от англичаните.

По това време Маккибин отново повика Силайс.

Полковникът и този път изглеждаше мрачен. Ясно бе, че „планът за широкото проникване" се осъществяваше трудно. Първият въпрос, който зададе Маккибин, зашемети Силайс:

— А дали вашият Вилкс не работи под контрола на чекистите? — попита Маккибин.

— Как можахте да си помислите такова нещо? — възмути се Силайс.— Аз познавам Вилкс още от времето, когато служеше в германската армия! Това е силен, храбър човек, предан на нашето дело и с душата, и с тялото си!

— За Лаува вие говорихте в същия тон, а между впрочем, този лъв се оказа със заешка душичка!

— Но Вилкс писа, че Лаува не е предал никого!

— Дали това е така ние трябва да проверим! — каза Маккибин.

Да, сега Силайс най-добре разбра англичаните! Това е то в действителност, както казват на Изток: „Човек, който се е изплашил от змия, се бои от захвърлена връвчица!" — Значи те съзнателно протакали толкова време своето прословуто „проникване"! А Маккибин продължаваше да говори с отвратителен тон:

— И ние ще проверим това, Силайс! Вие подгответе офицер за свръзка. Най-добре е да използвате за целта Петърсън, инструкторът от вашата школа. Договорете се с Ребане и той да подготви един от своите естонци и ще ги пратим по канала на Вилкс. А паралелно ще изпратим още двама латиши, които познават Рига. Подбирането на подходящи хора възлагам на вас...

И Силайс разбра: Вилкс още много време ще чака обещания катер...

От този ден той се занимаваше само с подготовката на хората. За паралелната линия той подбра двама млади латиши — Тома и Адолф. За проверка на Вилкс готвеше своя стар приятел Петерсън, а между другото помагаше на Ребане да инструктира своя подчинен—Густав, който с помощта на Вилкс трябваше да премине в Естония и да се настани там...

7.

В деня, в който Делинш дешифрира току-що получената от англичаните радиограма, с която се заповядваше болният да излезе с рибарска лодка в открито море за среща с английски катер, Вилкс беше готов да играе, като на празника Лиго.

Делинш поста безучастно запита Вилкс как мисли да намери рибар. От дома до крайбрежието е далечко... Край брега има граничари... В открито море може да се излезе през някое пристанище... Най-вероятно е, от Вентспилс...

Празничното настроение на Вилкс се изпари.

Лидумс, който се мъчеше да изглади току-що опраното бельо, тръшна ютията на дъската и каза:

— Делинш, кой ти е разрешил да обсъждаш тия въпроси? Ти какво, да не заместваш Будрис?

Егле, който лежеше на кревата, в ъгъла, необръснат, невчесан, мрачно попита:

— Да не би вашият Будрис да е бог?

— Егле, има гореща вода на печката. Обръсни се незабавно!

— А ако не искам?

— Аз заповядвам!

— Ние, струва ми се, сме на зимни квартири! — с насмешка отговори Егле. — А и в гората съвсем не приличахме на войници. А на вашия Будрус аз не желая да се подчинявам!

Лидумс направи две крачки, протегна ръка и с едно дръпване изправи мършавия, безличен, приличащ на сянка човек. Егле се изви и пъхна ръка под възглавницата. Лидумс го стисна за лакета и изваденият изпод възглавницата пистолет падна на земят. Лидумс го ритна с крак. Вилкс вдигна пистолета и го сложи на коленете си.

— Не мърдай! — яростно изкрещя Лидумс.

Делинш се приближи и беше готов да удари извиващия се Егле. В този миг той погледна през рамото на Егле към прозореца, изтръпна и шепнешком каза!

— Командире, насам идват някакви хора с две каруци...

Снежно белият път, по който сутринта Арвид отиде в Тукумс за продукти, се чернееше от каруци. Конете вървяха бавно по хлъзгавия път. В стаята всички замряха, сякаш през прозорците нахлу буря. Лицето на Егле се изопна и прижълтя от страх. Вилкс делово щракна предпазителя на пистолета и попита Лидумс:

—Да му върна ли оръжието?

В никакъв случай! Този страхливец ще погуби и себе си, и нас! Делинш, разбери какво искат! Вилкс, Егле, в скривалището! Вилкс, сложи в джоба си пистолета на Егле! Да вървим!

С едната си ръка той вдигна капака на скривалището, а с другата подтикна Егле. Но Егле сам пропълзя в него, с трепереща, омекнали като пихтия крака.

Вилкс се опря на печката, изгори си ръката, изруга шепнешком и се вмъкна след Егле. Лидумс задържа капака, мушна се вътре и отпусна ръце. Капакът хлопна, като капак на ковчег.

Иззвъня желязната ключалка на вратата. Около дома заскърцаха шейни, зацвилиха коне, а след това се чу почукване на вратата.

(Следва

ДОБРОТО НАЧИНАНИЕ ТРЯБВА ДА ПРОДЪЛЖИ

ЗА РАЗЛИКА от стопанската 1962 година през 1963 година ТКЗС в село Зафирово постигна по добри успехи. То раздаде на кооператорите по 1.46 лева на трудоден. Като се съпостави с другите стопанства от окръга, наистина тази сума не е много голяма. Но кооператорите са доволни от нея, защото от редица години заплануваното беше ниско.

Особено големи неудачи имаше миналата година в работата на животновъдството. Поради чисто субективни причини стопанството далеч не изпълняваше своите договорни задължения към държавата. При наличието на достатъчно количество фураж и при сравнително добре подготвени помещения за презимуване на животните, управителният съвет на стопанството допусна голяма смъртност сред животните. Така например още през месец януари се получи масово умиране на животните, защото не им се даваше разнообразна храна. Не се спазваше и хигиената във фермите. Само за месеците януари и февруари от 12 000 носачки останаха 5 500. Освен това бяха умрели още 14 576 пилета, овце—170, говеда—45 и др. Но най лошо беше положението със свинете За едно кратко време 690 свини изляхоха от стадото. Наистина тревожна картина. Но тя се чувстваше само във животновъдните ферми, а не в управителния съвет, нито пък в общинския комитет на БКП, който винаги се съгласяваше с неверните сведения, дадени от заместник председателя на стопанството, който отговаряше за животновъдството.

При такава слаба организация и липса на отговорност би било много наивно да се очакват добри резултати. Стопанството далеч не можа да изпълни плановете си. Например вместо 1 000 000, птицегледачите можаха да осигурят само 600 000 яйца. ТКЗС-то не изпълни плановете си и по останалите показатели. При план 600 тона изпълни 500 тона мляко, а планът за вълната остана неизпълнен с 1.5 тона.

С оглед да не се повтарят миналогодишните слабости, тази година, както управителният съвет на стопанството, така и общинският комитет на БКП промениха отношението си към животновъдството. Те най напред разделиха кравите на групи по продуктивност. Въведена е построга отчетност във фермите.

Сега секретарят на общинския комитет на БКП не се задоволява само с писмените отчети на бригадирите, а намира време сам да отиде и на място да провери изпълнението на дадена задача. За преодоляването на смъртността при новородените телета и за тяхното нормално развитие бе създадено и едно родилно помещение, където бе назначен един от най-опитните гледачи. Подобрения има и в свинефермата. Тъй като в това стопанство свинете бяха ниско продуктивни, то те бяха навреме подменени с високопродуктивни породи. Освен това фермата бе електрифицирана и водоснабдена. Подобрения има и в останалите ферми. Вече са налице и първите резултати. При план 43 тона краве мляко за януари, стопанството отчете 51 тона, докато миналата година от същите крави за същия период бе надоено едва 26 тона мляко. Макар че не толкова осезателно и в птицефермата имат известни резултати. За януари вместо 60 000, те отчетоха 60 307 яйца. Благодарение на навременното завършване на осеменяването и на подобрите грижи, тази година агнилната кампания започна по рано и агнетата се развиват отлично.

Всички тези успехи са плод на подобрената организация в животновъдството, за която не малък дял има и общинския комитет на БКП. Но като се имат в предвид възможностите на стопанството, тези успехи са едно начало. Но можем да се надяваме, че в чест на пленума на Окръжния комитет на БКП, който ще се проведе през месец април, стопанството ще преизпълни плановете си по всички показатели..

Ахмед НАИМОВ

В помощ на пчеларя

Восъчният проблем и строителната рамка в пчеларството

Около 80 на сто от произвежданият у нас пчелен восък се използва за нуждите на пчеларството и само 20 на сто остава за нуждите на родната ни промишленост. Това налага като сериозна задача пред пчеларите да подемат работата по производството на восък на по-широк фронт. За изпълнението на тази повеля са налице достатъчно резерви, нужно е само пчеларите да направят по голяма крачка в усвояването на модерното пчеларство.

България е една от първите страни в света по развъждането на пчелите. Добре развито е пчеларството и в гр. Силистра. Ето защо на производството на восък тук трябва да се обърне по-сериозно внимание.

Восъкоотделянето е неволево явление у пчелата. Белите восъчни пластинки се отделят от така наречените восъчни огледелца (жлези), намиращи се на четиритях последни членчета на коремчето на младата (от 5 20 ия ден) новоизлюпила се пчела—работничка.

Восъчните жлези изпускат восъка във вид на течност, която при първото си съприкосновение с въздуха се втвърдява във формата на восъчни люспици—материала, от който пчелите изграждат своите восъчни килийки.

Пчеларят е длъжен да създаде условия на пчелното семейство да бъде използувал този материал и ако той не стори това, белите восъчни люспици биват разпиляvани по дъното на кошера или тръвната, които никога вече не се използуват. Това явление говори за неграмотното, за некултурното пчеларствуване, за недобро стопанисване на ценната природна дан.

Строителната рамка на кошера е решаващо средство за оползотворяване на восъка, но не всеки пчелар я ползва. Обикновената плодникова празна рамка без тел, разделена на две неравни части с хоризонтална летвичка, на една трета отгоре надолу представлява строителната рамка. На втората по-голямата част се монтира изкуствена пита, която пчелите използуват като редовна пита за пило. Пчеларят не бива да я изрязва. Първата горна (по малка) част от височината на рамката се оставя празна като на долната страна на горната летвичка се залепва ивица изкуствена пита 1 см широка или пък силно се навосъчва. Може да се употреби съвсем празна магазинна рамка за строителна, като се дава възможност на пчелите да градят и в самата рамка и под нея на долната хоризонтална летвичка. Ако горната летвичка на плодниковата рамка се остави подвижна, като ушичките ѝ лягат на металическите гнезда, заковани на горния край на отвесните летвички и направим същото деление, споменато по-горе, получаваме усъвършенствуваната строителна рамка, която дава възможност за максимални добиви на восък. Такава рамка може да се постави при топло време на няколко места в кошера между пилото, като по този начин се ангажира цялата армия млади пчели—работнички в строежа на нови пити.

Велико КУБАДИНОВ

НОВА ФОРМА на селскостопанската просвета

Напоследък започнаха да се въвеждат някои нови форми за селскостопанска просвета. Една от тези форми са всенародните университети за селскостопански знания. По решение на Комисията по селско стопанство към ОК на БКП, към Комплексната опитна станция — Силистра се организира двегодишен народен университет с един факултет — по овощарство. Занятията ще се провеждат всеки месец по два дни без прекъсване. В програмата за първата година са предвидени 18 часа теория и 40 часа практика. Слушатели в университета са бригадири и звеноводи на овощарски бригади и звена.

Първите занятия на факултета по овощарство проведохме на 15 и 16 февруари. Курсистите със интерес следяха лекциите на другаря Никола Стефанов, научен сътрудник при КОС — Силистра „Състояние и перспективи за развитие на овощарството в Силистренски окръг“ и на др. Никола Николов, научен сътрудник при станцията за „Ботанически и биологически особености на овощните видове“. Курсистите задаваха въпроси, свързани с тяхната практика, въпроси за различните сортове и предложиха да се проучат някои от овощните видове в градините на техните стопанства.

Още по-голям интерес предизвика практическото занятие, проведено в овощната градина на станцията. Др. Стефанов показа практически как се извършва резитба за подмладяване на стари, плододаващи кайсиеви дървета. Овощарите, всеки с ножица, се качваха на стълбите и сами участвуваха в резитбата, защото по добър учител от практиката няма. Друга група овощари заедно с научния сътрудник Никола Николов извършиха дълга резитба на прасковата. Др. Георги Атанасов от ТКЗС село Айдемир обмени своя опит по резитбата на прасковите.

Макар че времето беше доста студено, всички се прибраха доволни от проведеното практическо занятие.

Йорданка ПАВЛОВА

Мрежата на предприятията за промишлени и занаятчийски услуги в гр. Тутракан се разширява непрекъснато и все по-пълно се задоволяват нуждите на населението.

НА СНИМКАТА: Шивашката бригада на Слави Паскалев от ТПК „Съединение“ през време на работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Малките пилета в каменската бригада са в добро състояние

През тази година кооперативното стопанство в село Средище трябва да отгледа над 9 000 малки пилета, които ще получи от люпилнята в град Силистра. По графика първата партида се получи в началото на месец януари т. г. и се предаде в село Каменци. Първата работа, която предстоеше да се извърши там, бе бригадирът да подсигури гледачи за пилетата, тъй като за отглеждането им бяха необходими работливи и работоспособни кооператорки. За гледачки на малките пилета бяха назначени младите кооператорки Марийка Стойчева и Милка Радева. Още на втория ден от назначаването им на работа, те се заловиха веднага да почистят, да измажат и варосат помещението, а през това време бригадирът подготви кацила, дърва, хранилки и инвентар за подготвяне на храна и пренасяне на вода.

Бригадирът Димитър Михалев подготви необходимата храна, съгласно изготвената таблица от главния зоотехник. Не минаха 3-4 дни от както гледачките съобщиха на бригадира, че са напълно готови да приемат пилетата и пристигна съобщение да заминат в Силистра, за да ги получат.

Още с пристигането им младите гледачки поведоха борба за ниска смъртност и създаване на здраво поколение. Благодарение на голямата упоритост на Марийка и Милка от доставените 3 500 пилета за 23 дни са умрели само 176 По голямата част умряха в първите дни на пристигането им, а от 25 януари—само по 2-3 пилета на денонощие. Сега гледачките денонощно поддържат в помещението нормална температура 26 28 градуса. Освен това те стриктно спазват дневния график за хранене на пилетата.

За доброто развитие на пилетата извънредно много помага и поддържането на голяма хигиена в птицефермата. На всеки 3-4 дни сламата на пода се подменя, а помещението се варосва.

Георги ПЕЙЧЕВ

ТАКА ЛИ ТРЯБВА?

Село Средище е едно от много посещаваните села в окръга ни. Причина за това може би е и наличието на Машинотракторното училище, където идват на посещение много родители. Много са и тези, които ежедневно идват тук по служебна работа. Естествено е пристигащите да потърсят услугите на местния селкооп за обяд и вечеря. Но от три месеца в ресторанта на село Средище не се сервира топла храна, а само студени закуски.

Причината за тази нередност се крие в това, че старият готвач е напуснал работа. Председателят на селкоопа Атанас Любенов и счетоводителят Илия Попов се извиняват с невъзможността да му намерят заместник. Това не е оправдание. Не са малко домакините в село. Задължение е на ръководителите на селкоопа, след като той разполага с ресторант, да осигуряват всеки ден вкусна и топла храна на многобройните си клиенти. Смята ли ръководството, че при сегашното положение ресторанта се рентира само от продаването на сирене и кашкавал? Няма съмнение, че в случая приходите ще бъдат далеч по-малки от възможните. Крайно време е да се намери подходящ човек за вакантната длъжност и ресторанта на селкоопа наново да заработи.

Георги КИТАЕВ

ВЕТРЕНСКИТЕ КРАВАРИ СЕ БОРЯТ ЗА ВИСОК МЛЕКОНАДОЙ

ВЛЕЗЕ ли човек в кравефермата на село Ветрен с бригадир Иван Дечев, обхваща го приятно чувство. От пръв поглед личи, че тук всичко е на мястото си. Оборите са добре почистени и варосани, по пътеките им е настлан прах от негасена вар, за да поема влагата. Всички прибори за обслужване на животните са правилно подредени, а кравите почистени. На хигиената, която се поддържа в оборите, много животновъди биха завидили. Изобщо личи, че тук шетат ръце на грижливи стопани.

Но не само това е мерило за тяхната работа. Още от началото на годината краварите от фермата дадоха мъжка дума, че ще се борят за преизпълнение на годишния млеконадой, хванаха се здраво за работа и ето първите резултати са вече на лице. Вместо плануваните 26 200 литри мляко за януари, те надоиха 27 252 литри. Първенци за месеца са Илия Георгиев, Атанас Митанов и Иван Петков.

И сега през февруари ежедневният план за фермата е средно 940 литри, но само през първата десетдневка те получават средно по 1 280 литри мляко на ден. По всичко личи, че и този месец ветренските кравари ще надхвърлят далеч плана за млеконадоя.

Сега кравефермата има 190 фуражни крави, породният състав на които е много подобрен, като преобладава предимно червеното говедо. Животните са поставени в два обора. За тях гледачите полагат големи грижи. Спазват строго дневния режим за гледане и хранене на животните. Всяка сутрин към 4 часа доячите са в оборите. Първо дават на кравите концентриран фураж, навлажнен с разтвор от карбамид, почистват помещенията и започват да доят. В 7 часа им дават люцерново сено, а към 7.30 — 8 часа изкарват животните на водопой и разходка, като през това време им се дава силаж. Към 11 часа дават втора дажба концентриран фураж, но без карбамид. После започва подготовката и за второто доене, което завършва до 14 часа. Сетне им залагат царевичак, изкарват ги на водопой и разходка. Третото доене завършва към 19 часа вечерта.

С голямо внимание се следи животните да имат достатъчно храна. Дневно на кравите дават по 3 кг люцерна, 15 кг силаж, 8 кг царевичак, по 2 кг заводски смески, 500 гр шрот, 100 гр карбамид—разтворен във вода, с която се навлажнява зобта и по 50 гр мидено брашно към силажа, за неутрализиране киселините му.

Поради липсата на обилно количество вода те организираха превоз на вода с цистерна, която наливат в корита закрепени към яслите. В корите винаги има прясна вода.

На всеки 10 дни бригадирът Иван Дечев, заедно със зоотехника Димитър Иванов събират гледачите, разглеждат изпълнението на плана за десетдневката и поставят нови задачи.

Трябва да се изтъкне, че колективът от кравефермата живее много задружно, без това да им пречи да бъдат в благородна надпревара за надояване на повече мляко. Никой от тях не пести труда си. В работата влагат амбиция и старание. А и бригадирът е постоянно във фермата. Този дребен на ръст, но пъргав и трудолюбив човек, всичко иска да види, да проконтролира, да оправи. Вече 14 години той е във фермата и познава всички тънкости в работата. На въпроса дали ще удържат да получат обещаното количество мляко той съвсем убедително отсече:

— Със съвсем открито лице мога да кажа, че няма да се посрамим и ще изпълним дадената дума. Освен това ще водим борба и за постигане най-ниска смъртност по говедата сред стопанствата в окръга. Досега при нас смъртен случай не сме допуснали.

Ветренските кравари се гордеят с кравефермата си и то с пълно право. Те са уверени в силите си—колективът им е здрав, а фуражната база—добре осигурена. В чест на 20 годишнината от Социалистическата революция, те влагат всички сили и знания в професията си и несъмнено ще изпълнят обещанията си.

Георги КИРИЛОВ

По материали на в. Силистренска трибуна

„Изучаването на челния опит се подценява“

Под горното заглавие в брой 9 на в. „Силистренска трибуна“ от 23 януари т. г. беше поместен критичен материал за слабости в изучаването на челния опит в ТКЗС — Дулово и ТКЗС — Секулово. Във връзка с това градският комитет на БКП гр. Дулово ни писа следното:

„След публикуването на статията бюрото на ГК на БКП на заседание, проведено на 27 януари, съвместно с управителния съвет на стопанството разгледа този въпрос. Бяха взети практически мерки за изучаването и приложението на челния опит в селското стопанство.

Съгласно приетия план, в момента работят 6 школи за изучаване опита на първенците в растениевъдството, на които са изнесени 4-5 лекции, и 7 школи за изучаване опита на първенците в животновъдството, на които са изнесени 2 3 лекции.

Под ежедневния контрол от страна на ГК на БКП работата на школите в стопанството продължава“.

„На продавачите в специалните магазини са нужни познания“

Под това заглавие в брой девети от 23 януари 1964 година на вестник „Силистренска трибуна“ беше публикувана критична кореспонденция. Във връзка с нея в редакцията се получи писмо, с което ни се съобщава за взетите мерки. Отдел „Търговия и изкупуване при ОНС е свикал разширено съвещание с участието на директора на ГТП „Градска търговия“, продавачи в специализираните магазини, представители на ОТП и началник-складове. Отчете се правилната критика на вестника и се набеляха провеждането на мероприятия, като разширяване на асортимента и пълното зареждане на магазините с резервни части, още по-тясна специализация на магазините и редовно провеждане на курсове за квалификация на търговските работници, без откъсване от производството.

ПОДГОТОВКА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

Подготовката за получаване на високи добиви от царевицата в село Вокил се провежда усилено. Кооператорите поеха обещание да получат от 3 000 дка царевица по 500 кг зърно от декар.

За изпълнението на обещанието основите се залагаха от миналото лято, когато площта беше изорана висококачествено и наторена с по 2 т оборски тор на декар. През зимата всички кооператори участвуваха в школите за изучаване на челния опит в производството на царевицата.

Сега механизаторите завършват с подготовката на приспособленията за извършване на висококачествена сеитба и висококачествена обработка на засетите с царевица площи.

За сеитбата на царевица са определени най-подходящите блокове. Едновременно с брануването те ще бъдат наторени предсеитбено с по 10 кг на декар суперфосфат.

Полагайки тези грижи, вокилските кооператори са уверени, че ще изпълнят поетото от тях обещание

Назиф МЕХМЕДОВ

ДРУГАР И СЪРАТНИК НА ЛЕНИН

(По случай 95 години от рождението на Н. К. Крупская)

ПРЕЗ 1891 година във вечерното неделно училище за работници в Петербург дойде нова учителка — скромна, млада девойка с гладко сресани руси коси, с умни очи и с упорити устни. Това беше Надежда Константиновна Крупская. Тогава тя беше на 22 години. Крупская стана учителка, за да бъде в редиците на трудовите хора, за да помага на работниците да се борят за освобождение.

Ненавистта към подтисниците на народа се пробуди у Надежда Константиновна още през детството. Баща ѝ — Константин Игнатиевич съумя да възпита у дъщеря си чувство на уважение към човека на труда и съчувствие към неговото тежко положение.

Когато Надежда Константиновна порасна, тя разбра, че единствено верен и правилен път за освобождение това е учението на Маркс. От този момент Крупская става професионална революционерка.

През февруари 1894 година в Петербург Н. К. Крупская се запознава с В. И. Ленин. Общите интереси и съвместната революционна работа ги сближава.

Наскоро Надежда Константиновна бива арестувана и изпратена на заточение в Уфимска губерния за три години. На нея ѝ разрешават да изтърпи наказанието си в Сибир, където по това време е на заточение и В. И. Ленин. Там Надежда Константиновна става негова жена. „Оттогава — си спомня тя — моят живот следваше неговия живот, аз му помагах в работата с каквото и както можех“. След заточението започват дълги с неуморен труд и тежки изпитания години на емиграция. През тези години Крупская е безсменният секретар на създадените от Ленин вестници — „Искра“, „Вперед“, „Пролетарий“. Тя поддържа връзка с партийните организации в Русия. От сутрин до вечер съставя писма, разшифрова получените от Русия документи и кореспонденции.

Нужна беше не само вярата в победата, но и неизчерпаемата енергия на Крупская, за да може да се организират връзките, които постоянно се късаха, да се променят адреси, пароли, явки, да се възстановява транспорта на литературата, когато той се провалеше; да се търсят пари, които винаги не стигаха.

Но секретарят на редакцията Крупская се занимава не само с организационна работа. Тя помага за осъществяването на болшевишките задачи, поставени от В. И. Ленин.

През 1917 година завършва емиграцията. През тази година Крупская трябваше много да изпита и преживее: затвор и заточение, постоянна тревога за Ленин, дълги години скитанически живот по разни градове на Европа. Но тя твърдо понася всички изпитания и остава също такава мъжествена, неуморно трудолюбива и бодра, обикновена скромна, каквато беше през целия си живот — болшевичка от Лениновата гвардия.

След Великата октомврийска социалистическа революция Надежда Константиновна работи в Народния комисариат по просветата. Тук Крупская ръководи политико-просветната работа сред възрастните. Тя става ръководещ работник в Комисариата по просветата, негова „душа“, както се изразява народният комисар Луначарски.

Крупская възпитава младежта, помага ѝ да се включи в борбата. Голяма част от своя жизнен път тя изминава заедно с Ленин под неговото непосредствено и постоянно ръководство. Това изиграва огромна роля във формирането ѝ като деец от крупен държавен мащаб.

Когато контрареволюцията нанесе на съветския народ тежък предателски удар — Ленин беше тежко ранен с два отровни куршума — Надежда Константиновна нито за минута не напуска Владимир Илич, сама върши цялата черна работа и даже всекидневно мие пода, макар че е с болно сърце.

На 21 януари 1924 година умря Владимир Илич Ленин, а на 26 януари на траурното заседание Н. К. Крупская говори от трибуната на Всесъюзния конгрес на съветите за В. И. Ленин като за човек, който отдаде целия свой живот на борбата на подтиснатите против техните подтисници.

Нейните прости, проникновени и мъжествени думи стигаха до сърцето на всеки, който я слушаше. Изключително голяма твърдост и сила на духа прояви Надежда Константиновна Крупская във великата скръб, която постигна цялата страна.

Продължавайки делото на Ленин, тя остана на своя пост до края на живота си. Страстен пропагандист на идеите на Ленин Крупская положи много сили, за да може неговото велико идейно наследство да стане общонародно достояние.

Сред огромната литература за Ленин особено място заема прекрасната книга на Надежда Константиновна „Спомени за Ленин“. Тя е преведена на много езици на народите на СССР, издадена е и в чужбина.

Със смъртта на Ленин приключи цял период в живота на Крупская и започва друг: според нейните думи „да се учи да живее с Илича без Илича“.

Крупская работи в Наркомпрос с присъщата ѝ неуморност, и умението да вижда в днешния ден контурите на утрешния и същевременно нищо да не пропуска в настоящето, колкото и понякога това да беше тежко. През цялото време на своята работа в Наркомпрос, от 1929 година вече като заместник-народен комисар, Крупская провежда определена линия колективно разрешаване на въпросите, „за да може всеки в общата работа да даде възможния най-голям принос. Мнения се кристализират в общата линия, провеждана от всички“.

Луначарски писа, че Надежда Константиновна „е революционер, човек на дълга и съзнанието. Когато от нещо е недоволна, тя го заявява съвсем определено и умее да се бори...“ Той също говори за безкрайно добрата и ласкава усмивка, в която четеш винаги едно: а всички ние сме другари в едно и също огромно и радостно дело...“.

Своите сътрудници Крупская учи да бъдат в работата си идейни и настойчиви, в отношенията си към хората — внимателни и отзивчиви.

Тя не дели работниците на „големи“ и „малки“. Себе си Надежда Константиновна не отделя от останалите сътрудници на Наркомпрос.

Надежда Константиновна Крупская живя голям и прекрасен живот и остави в историята и в паметта на човечеството дълбока светла диря.

С. ЛЕРИДОВА
Агенция „НОВОСТИ“

НОВИ СТИХОВЕ

Партия наша любима!

Под твойте знамена вървяха
най-силните и смелите мъже.
Куршумите земята разораха,
на две се скъса не едно въже.

Веригите изгниха във затвора,
но ти остана жива да се бориш.
Но ти остана да лекуваш раните
на родната изстрадала страна.

Ти мина път на кървави страдания,
подета от безчислени крила.
Прекрасно е, че своите обещания
превръщаш в удивителни дела.

Усмихват ни се небесата, чистите.
И чиста е земята, дала плод.
Лика ѝ промениха комунистите
в голямата си битка за живот.

Димитра АТАНАСОВА
с. Войново

ЖЕЛАНИЕ

В живота ти не искам да съм залив вече,
където за минута в утрото ще спреш,
за да отминеш сетне някъде далече
и да оставиш само мъки и копнеж.

В живота ти не искам да съм спомен вече,
не искам да те навестявам само в късен час,
кога небрежно моето писмо разтвориш,
за да дочуеш в здрача моя глас.

В живота ти не искам да съм залив вече.
В живота ти не искам да съм спомен мил.
Аз искам да съм скъпа и любима!

Иванка ИВАНОВА

СРЕДНОШКОЛСКИ МАТЕМАТИЧЕСКИ КОНКУРС

В епохата на социализма, в епохата на космическите кораби, атомните централи и кибернетиката, когато с всички сили нашият народ претворява големите задачи на генералната перспектива, начертана от Осмия конгрес на Партията, математиката става най-живата наука, която служи на строителството. А математическите знания и умения на нашата младеж, особено на средношколците от нашия окръг, са незадоволителни. Януарското съвещание по въпросите на математиката, което проведе Окръжният комитет на БКП, начерта главните задачи, които трябва да се решат, за да се превърне тя в любим училищен предмет, подчинен на високите изисквания на практиката. Изхождайки от това, за вас средношколци от VIII и XI клас, вестник „Силистренска трибуна“ организира математически конкурс, чрез който ще можете да проверите вашите сили и подготовка по овладяването на „царицата на науките“.

Конкурсът ще се проведе в три кръга, като във всеки от тях ще бъдат включени по четири задачи.

Сега ние предлагаме задачите от първия кръг:

Задачи за VIII клас

1. Да се реши уравнението:

$$\frac{m}{m-x} - \frac{в^2}{(m-x)c} = \frac{mc-в^2}{c}$$

2. Група ученици взели лодка за три часа и тръгнали по течението на реката. Колко километра трябва да се отдалечат те, за да се върнат навреме, ако скоростта на лодката в стояща вода е 7,5 км/час и скоростта на течението е 2,5 км/час.

3. През точка M от окръжността е прекарана допирателна към нея, а от центъра — отсечка 20 см, която сключва с допирателната ъгъл 30 градуса. Да се изчисли дължината на хордата, която е успоредна на отсечката и минава през точката M.

4. Да се построи триъгълник по дадени: ъгъл, медиана, излизаща от този ъгъл, и височина, спусната от върха на друг ъгъл.

Задачи за XI клас

1. Да се намерят четири числа, от които първите три образуват аритметична прогресия, а последните три — геометрична. Ако последното число намалим с 2, четирите числа ще образуват аритметична прогресия, ако пък увеличим първото числото с $1\frac{1}{3}$, четирите числа ще образуват геометрична прогресия.

2. Да се построи триъгълник по дадени: основа, разлика между двете страни и ъгъл срещу по-голямата от тях.

3. За основа на права призма служи равнобедрен триъгълник, периметърът на който е равен на $2p$ и ъгъл при основата алфа. През основата на този триъгълник и края на противоположния околен ръб е прекарано сечение. Ъгълът при основата на това сечение е бета. Изчислете обема.

4. Кълбо е вписано в права призма, основата на която е правоъгълен триъгълник. В този триъгълник перпендикулярът, спуснат от върха на правия ъгъл към хипотенузата, има дължина хеш и образува с един от катетите ъгъл алфа. Определете обема на призмата.

Срок за изпращане на решенията 15 март.

На участниците, получили най-много точки в трите кръга, ще бъдат раздадени награди.

Решенията изпращайте на адрес: Редакция на в. „Силистренска трибуна“ — „За математическия конкурс“.

Благодаря от сърце

В края на миналия месец загубих ръчния си часовник. Мислех си, че трябва да си купя нов. Но се убедих, че честните хора у нас са много. Преди известно време ме повикаха в Градския народен съвет и ми предадоха часовника, намерен от другарката Гача Попчева.

От сърце благодаря на тази честна гражданка! Безкрайно се радвам, че в нашето общество има хора като другарката Попчева.

Марийка ПАРУШЕВА

Нетърпимост към слабите бележки

Преди няколко дни младежите и девойките от ДИП „Липа“ — Силистра се събраха да обсъдят и разгледат успеха на учениците от вечерните училища, работещи в предприятието. На събранието присъствуваха и учителите Стефанов и Тодоров от Първа политехническа гимназия и Краев от Техникума по дървообработване.

Велико Тодоров, секретар на второ комсомолско дружество, в кратка информация изтъкна, че механизацията и автоматизацията, която все по-бързо навлиза в производството, изисква високо образовани и квалифицирани работници. Именно поради тази причина сега 54 младежи и девойки производственици повишават своето образование във вечерните училища на нашия град. И една част от тези комсомолци се отнасят сериозно към своите задължения в училище. Такива са повечето от вечерниците от ръчно монтажния цех. Предприятието се гордее с Георги Тодоров и Мичо Неделчев, които имат добър успех. Но една друга група вечерници посещават до известна степен формално училище, носители са на много слаби бележки. И те не оправдават нито средствата, които отделя за тях предприятието, нито възложенета им задача.

Другарят Иван Недев, партиен секретар на предприятието, потвърди, че ще бъде задоволено искането на някои младежи да работят в непрекъснатата смяна от 6.30 до 13.30 часа. И ще бъде направено всичко възможно, за да се подобри успехът на учениците производственици.

Георги ВЪЛЕВ

Разнообразен репертоар

Младежите от село Ножарево старателно се подготвят за прегледите на художествената самодейност. Драматичния състав, танцовата и вокалната трупа репетират системно.

Репертоарът на вокалната група е разнообразен и съвременен. Под диригентството на Исмаил Хасанов тя разучава много песни за социалистическото село. Широко място заемат трудовите народни песни, в които мотивът за социалистическото съревнование е основен („Ударник“, „Имам си либе трудолюбиво“). С особено вдъхновение пеят солистите Фикрие Хаккъева и Яшар Мустафов, Ахмед Драгозов и Сали Еминов.

Сатирично-драматичният състав при читалището подготвя пиесата „Сами“ и сатирично-хумористичната програма „Вълшебното огледало“. Ръководителят му Ахмед Сюлейманов работи с амбиция — така, както и Селвет Шевкъева, която с танцовия състав репетира над турски национални танци и един узбекски танц.

Почти всяка вечер художествените колективи репетират до късно в читалищната сграда. Репетират с увереност, че ще извоюват почетно място между колективите, които ще се представят на фестивала.

Ахмед ДЕМИРОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ПОЛИТИКАТА НА ЕМБАРГО СРЕЩУ КУБА ТЪРПИ БАНКРУТ

УПОРИТО провежданата досега от САЩ политика на налагане икономическа блокада срещу социалистическа Куба вече търпи крушение. Отказът на европейските съюзници на САЩ да подкрепят тази неразумна и несъвместима с международните закони и обичаи политика предизвиква все посилни търкания и напрежение в „междусъюзническите отношения“.

В така наречената битка „търговия или блокада“ Англия изпъква като главен противник на своя „традиционен съюзник“ САЩ. Спорът по този въпрос не бе разрешен на неотдавна завършилите преговори между президента Джонсън и шефа на английското правителство Дъглас Хюм.

Северноамериканският империализъм, за който социалистическа Куба е трън в очите, отдавна подготвя военни интервенции срещу Острова на свободата и същевременно налага „търговско ембарго“ с надеждата да задуши икономически Куба. Но опозицията на Англия като страна, чието съществуване зависи от свободната търговия, е съвсем естествена.

Преди неотдавнашната си среща с президента Джонсън Дъглас Хюм даде ясно да се разбере, че Англия се отнася към проблема на търговията с Куба „доста по-различно“ от САЩ. В интервю пред печата английският министър на външните работи Бътлър заяви: „Ние ще загубим повече от всеки друг от мерките, които целят да ограничат вашата търговия“. Той изказа съжаление, че САЩ не вземат под внимание британското становище.

Френският президент ген. де Гол в стремежа да разшири своето влияние в Латинска Америка също няма да пропусне възможностите, които му разкрива търговията с Куба. Износът на Франция за Куба през 1962 година възлизаше на по малко от 2,000,000 долара. През миналата година той нарасна на 5,000,000 долара срещу 4,500,000 долара внос от Куба. Преди няколко дни френската компания Берлие с удобрението и финансовата подкрепа на правителството сключи сделка, възлизаща на 10,000,000 долара за продажбата на 300 тежкотоварни камиони и трактори на Куба.

Английският в. „Гардиън“ съобщи неотдавна, че в процес на развитие е и криза в отношенията между САЩ и Испания. Една от главните ѝ причини е използването на испански кораби и самолети за транспортирането на стоки за Куба, както и намерението на Испания да продаде на Куба риболовни кораби.

Швеция ще продаде на Куба съоръжения за производство на цимент срещу внос на кубинска захар. Италия също преговаря с Куба за продажба на камиони и трактори срещу захар. Понастоящем в Брюксел се водят преговори за размяна на белгийски дизелови локомотиви срещу кубинска захар.

Изправени пред нарастващото непослушание на своите съюзници, САЩ засилват натиска си върху тях. Американският държавен секретар Ръск заяви, че търговията с Куба поставя „под съмнение“ антикубинските усилия на САЩ. Членът на Камарата на представителите от Демократическата партия Роджърс предложи САЩ да закрият всички американски пристанища за корабите на страните, които търгуват с Куба. Печатът на САЩ дава да се разбере, че Вашингтон подготвя „пълен търговски бойкот“ срещу Куба, който те ще „разискват“ със съюзниците си. САЩ подсказват на страните, които се осмеляват да „пренебрегват ембаргото“, че рискуват да бъдат изключени от пазара на САЩ и срещу тях ще се вземат сурови икономически санкции. Обаче в. „Ню Йорк таймс“ предупреди, че такъв един курс ще навреди повече на западният съюз отколкото на Куба.

Скърбейки за банкрута на американската политика на ембарго, Чарлс Бартлет писа във в. „Вашингтон ивнинг стар“: „Съюзниците пробиват дупки в нашата икономическа карантина срещу Куба... кубинците разполагат с пари да купуват страните, които се нуждаят от захар, имат стимул за продажба... политиката на САЩ е изправена пред труден период“.

Икономическата блокада срещу Куба беше предварително осъдена на неуспех, тъй като Куба като член на световния социалистически лагер получи и ще получава необходимата ѝ братска икономическа помощ. Икономическите отношения между Куба и останалите социалистически страни се задълбочават и разширяват с всеки изминат ден. На състоялите се неотдавна в Москва съветско-кубински преговори бяха съгласувани важни мерки, които гарантират кубинската икономика както от конюнктурните колебания на цените на световния пазар, така и от икономическите диверсии на северноамериканските монополи. Съвместното съветско-кубинско комюнике и дългосрочното търговско споразумение сриват сметките на онези, които все още се утешават с надеждата да задържат с помощта на блокада икономическото развитие на първата в западното полукълбо социалистическа страна.

Гилермо АНГЕЛОВ

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

Окръжният организационен комитет за фестивала и спартакиадата, редакцията на в. „Силистренска трибуна“, отдел „Изкуство и култура“ при Окръжния народен съвет, Окръжния съвет на профсъюзите и Окръжния комитет на ДКМС

обявяват литературен конкурс

в чест на 20 годишнината от социалистическата революция в България за отразяване борбата на българския народ срещу фашизма и капитализма и пресъздаване героизма на трудовия човек в построяване на социалистическото общество.

Ще бъдат раздадени следните награди:

а) ЗА РАЗКАЗ

I награда — 100 лева
II награда — 60 лева

2 поощрения по 25 лева

б) ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ

I награда — 80 лева
II награда — 50 лева
3 поощрения по 20 лева

в) ЗА ЕДНОАКТНА ПИЕСА

I награда — 100 лева
II награда — 60 лева
2 поощрения по 40 лева

г) Сценарий за късометражен филм

I награда — 120 лева
II награда — 80 лева
III награда — 50 лева

Материалите за конкурса да се изпращат до редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ с надпис „ЗА КОНКУРСА“. Срок за представяне на творбите: за сценариите за късометражен филм — 31 март 1964 г., за едноактна пиеса — 30 април 1964 г., за разказите и стихотворенията — до 9 септември 1964 г.

Публикуваните във вестника произведения ще бъдат хонорувани отделно.